

ശ്രീ

രാമായണം

പാന

1/36042.

ശാരീരയണംപാടം.

നവവർഷനാള.

[illegible]

ശ്രീ

രാമായണം

പാന

മെല്ലാരപ്പിള്ളിയിൽ തീപ്പെട്ട
വലിയ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്
കല്പിച്ചുണ്ടാക്കിയ
സുന്ദരകാണ്ഡവും
തീപ്പെട്ട കുഞ്ഞമ്മ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ
ദ്വിതീയപുത്രി ഇക്കു എന്നു വിളിച്ചുവരുന്ന സുകു
അമ്മതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്
കല്പിച്ചുണ്ടാക്കിയ
യുദ്ധകാണ്ഡവും
ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

കൊച്ചി കോട്ടയിൽ "യൂണിയൻ" അച്ചുക്കൂട്ടത്തിൽ
അച്ചടിക്കപ്പെട്ടത.

൧-ാം പതിപ്പ—കൊപ്പി ൫൦൦.

൧൦൮൧

൧൯൦൬

Printed at the "Union" Press—Cochin.

പ്രസ്താവന.

——:o:——

ൻ൭൪-ാമാണ്ട് കൎക്കടകമാസം ഭരണിനക്ഷത്രത്തിൽ തിരുഅവതാരംചെയ്തു ൻ൮൫-ാമാണ്ട് കന്നിമാസം ൧൬-ാംനു മുതൽ മൂന്നിൽ ചില്വാനം കൊല്ലം കൊച്ചിരാജ്യം ഭരിച്ച് ൯൯൮-ാമാണ്ട് ധനുമാസം ൨൦-ാംനു വെള്ളാരപ്പിള്ളികോവിലകത്തുവെച്ച് തീപ്പെട്ട രാമവൎമ്മ മഹാരാജാവ് തിരുമനസ്സകൊണ്ടു കല്പിച്ചുണ്ടാക്കിയ സുന്ദരകാണ്ഡം പാനയും, ൧൦൫൯-ാമാണ്ട് മെടമാസം ൧൨-ാംനു മകയിരം നക്ഷത്രത്തിൽ തിരു അവതാരംചെയ്ത സുഭദ്ര എന്നുകൂടി പെരുള്ള വലിയ ഇക്കു അമ്മതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സകൊണ്ട് കല്പിച്ചുണ്ടാക്കിയ യുദ്ധകാണ്ഡം പാനയും അടങ്ങിയതാകുന്നു ഈ പുസ്തകം. ഇതിലെ സുന്ദരകാണ്ഡം ഇതുവരെയും അച്ചടിച്ച് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തീട്ടില്ലെങ്കിലും തൃപ്പൂണിത്തുറകോവിലകത്തുള്ള സാമാന്യം തമ്പുരാക്കന്മാരെല്ലാവരും കയ്യക്ഷരത്തിൽ എഴുതിവെച്ച് പാരായണംചെയ്തുവരുന്നുണ്ടു. വെള്ളാരപ്പിള്ളിയിൽ തീപ്പെട്ട മഹാരാജാവ തിരുമനസ്സിലെക്കു ഒരു മൂത്രകൃച്ഛ്രത്തിന്റെ ഉപദ്രവം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും അത വായു സംബന്ധമായ ഒരു രോഗമാണെന്നുള്ള വിശ്വാസംപ്രമാണിച്ച് വായുപുത്രനായ ഹനുമാന്റെ പ്രസാദത്താൽ അതിന്നു നിവൃത്തി സമ്പാദിക്കെണമെന്നുദ്ദെശിച്ച് സുന്ദരകാണ്ഡം പാനയായി ഉണ്ടാക്കിഎന്നും, ഹനുമാൻ സീതാദെവിയുടെ കയ്യിൽ അംഗുലീയം സമൎപ്പിച്ച ഘട്ടംവരെ കൃതി ഉണ്ടാക്കിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ശീലായ്മ സുഖപ്പെട്ടു എന്നും ഒരു ഐതിഹ്യം ഉണ്ട്. ഈകൃതി പാരായണംചെയ്താൽ വായുഭഗവാന്റെ പ്രസാദം സിദ്ധിച്ച് സൂതികാവായു സംബന്ധമായ തടസ്ഥങ്ങളും അരിഷ്ടങ്ങളും ഒഴിഞ്ഞു സുഖപ്രസവത്തിന്നുപകരിക്കുമെന്നുള്ള വിശ്വാസംകൊണ്ടാണ കൊച്ചുതമ്പുരാട്ടിമാർ ഇതിൽ ഇത്രപ്രതിപത്ത[illegible]ന്. മെല്പടികൃതി പട്ടാഭിഷെകംവരെ [illegible]ിയിൽ [illegible]ർ കൊള്ളാമെന്നു തമ്പുരാട്ടിമാർ താല്പൎയ്യപ്പെട്ടതിനാൽ [illegible]തമ്പുരാൻതിരുമനസ്സകൊണ്ട് ഇതിലെ യുദ്ധകാണ്ഡവും [illegible]ടി ഉണ്ടാക്കിച്ചു

ണ്ടു. അതുനിമിത്തമാണ് ഈ രണ്ടുകാണ്ഡങ്ങളും ഒന്നായി അച്ചടിച്ച ഈ പുസ്തകത്തെ ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ സംഗതി വന്നത്.

വെള്ളാരപ്പിള്ളിയിൽ തീപ്പെട്ട വലിയതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ൯൱൮൰൧-ാമാണ്ട് കന്നിമാസം ൧൩-ാംനു- തൃശ്ശിവപേരൂര് വെച്ച് തീപ്പെട്ട "ശക്തൻതമ്പുരാൻ" എന്ന പേരിനാൽ പ്രസിദ്ധിയുള്ള രാമവർമ്മ മഹാരാജാവ് തിരുമനസ്സിലെ പിൻവാഴിയായിരുന്നു. തിരുമനസ്സിലെക്കുറിച്ച് അധികമായി യാതൊന്നും ഈ പ്രകൃതത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതില്ലെങ്കിലും ഈ തിരുമനസ്സിലെ രാജ്യഭരണകാലത്ത് കൊച്ചിരാജ്യചരിത്രത്തിൽ പ്രധാനമായ ചില സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായത ഇവിടെ ചേർക്കുന്നത് വായനക്കാർക്കു രസകരമായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. നൂററിൽ ചില്വാനം സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പ് മൈസൂർരാജ്യം വാണിരുന്ന മുസൽമാന്മാരായ ഹൈദരാലിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ "മൈസൂർവ്യാഘ്രം" എന്ന പ്രസിദ്ധനാമധേയം സമ്പാദിച്ച ടിപ്പുസുൽത്താനും വളരെക്കാലം ഇടവിടാതെ കേരളത്തെ ആക്രമിച്ച് കേരളത്തിലെ സാമാന്യം രാജാക്കന്മാരെയെല്ലാ കീഴടക്കിയതുകൊണ്ട് കേരളവാസികൾ അനേകവിധമായ നഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുവന്നിരുന്ന ആ കലാപകാലം കഴിഞ്ഞു ഉടനെ ൯൱൬൰൫-ലും ൯൱൬൰൬-ലും (൲൭൱൯൦--൲൭൱൯൧) ബ്രിട്ടീഷ് ഈസ്റ്റിന്ത്യാകമ്പനിക്കാരുമായിട്ടു ചെയ്ത ഉടമ്പടികൾപ്രകാരം ബ്രിട്ടീഷ് മേൽക്കോയ്മയ്ക്കധീനപ്പെട്ടതിന്റെ ശേഷം കൊച്ചിരാജ്യം ക്ഷേമാഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിപ്പാനുള്ള [illegible] പ്രവേശിച്ചുതുടങ്ങിയ സന്ദർഭത്തിലാണ് ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാൻപോകുന്ന സംഭവങ്ങളുണ്ടായത്. ആ കാലത്ത് കൊച്ചിരാജാക്കന്മാരുടെ പ്രധാനമന്ത്രി അതുവരെയും പരമ്പരാവകാശവഴിക്കു മേല്പടിസ്ഥാനം വഹിച്ചുവന്നിരുന്ന പാലിയത്തച്ചനായിരുന്നു. അന്നു ബ്രിട്ടീഷ് മേൽക്കോയ്മയധികാരത്തെ ചെറുപെടുത്തുവാനുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി തിരുവിതാംകൂറിൽ ചില ലഹളക്കാർ ഒരു കലാപം ഉണ്ടാക്കി. ഈ ലഹളക്കാരോടുകൂടി പാലിയത്തച്ചനും സൈന്യങ്ങളും ചേർന്നു. ൲൮൦൮ ഡിസെമ്പ്ര ൨൯-ാംനു- തിരുവിതാംകൂറുകാർ അന്നു റസിഡണ്ടായി [illegible] ിസായ്പിന്റെ ബംഗ്ലാവിനെ ആക്രമിച്ചു. ഈ രൊ[illegible] ലഹളക്കാർ തോല്ക്കുകയും ൲൮൦൯ ഫെബ്രുവരി ൭-ാംനു- പാലി[illegible]ത്തച്ചൻ സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി കീഴടങ്ങു

യംചെയ്യു. ഈ ലഹള നടക്കുന്നകാലത്ത് (൧൮൦൯ാൻ ജനവരി ൧൮-ാംനു-) തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് തീപ്പെട്ടു. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഈ കാൎയ്യത്തിൽ നിരപരാധി ആണെന്ന ബ്രിട്ടീഷ് അധികാരികൾക്ക മനസ്സിലായതിനാൽ അവർ തിരുമനസ്സിലെക്ക് പ്രതികൂലമായി യാതൊന്നും പ്രവൃത്തിച്ചില്ല. എങ്കിലും ആ ലഹളനിമിത്തം ബ്രിട്ടീഷ് ഗവൎമ്മെണ്ടും കൊച്ചി ഗവൎമ്മെണ്ടും തമ്മിൽ ഇന്നും നിലനിന്നു പൊരുന്ന സഖ്യത്തിന്ന അടിസ്ഥാനമായ ഉടമ്പടിയിൽ ചില പ്രധാന മാററങ്ങൾ ഉണ്ടായി. മുൻ ഉടമ്പടിപ്രകാരം കമ്പനിക്കാൎക്ക കൊടുത്തുവന്നിരുന്ന കപ്പസംഖ്യയിൽ കമ്പനിക്കാർ കൂടുതൽചെയ്യുകയും ഈ രാജ്യത്തുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാ കൊട്ടകളും പടക്കൊപ്പു സാമാനങ്ങളും തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് കമ്പനിക്കാൎക്ക വിട്ടുകൊടുക്കുകയും പാലിയത്തച്ഛന്റെ പന്ത്യാരാവകാശമായ മന്ത്രിസ്ഥാനം എടുത്തുകളകയും, നടവരമ്പത്ത ചെറപറമ്പിൽ കുഞ്ഞിക്കൃഷ്ണമെനോൻ എന്നാളെ വലിയ സൎവ്വാധികാൎയ്യക്കാർ എന്ന സ്ഥാനപ്പെരോടു കൂടി മന്ത്രിസ്ഥാനത്തിൽ എല്പിച്ചിരുത്തുകയും ചെയ്തു.

ഈ തിരുമനസ്സിലെ രാജ്യഭരണ കാലത്താണ് കൊച്ചി രാജധാനത്തിൽ മാദ്ധ്വമതത്തിന് പ്രാബല്യം ഉണ്ടായത്. തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും അവിടത്തെ അടുത്ത അനുജനും പിൻവാഴിയുമായ കെരളവൎമ്മ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും ശാസ്ത്രാഭ്യാസത്തിലും പുരാണ പാരായണത്തിലും താല്പൎയ്യമുള്ളവരായിരുന്നു. അതുനിമിത്തം അവർ അനെക പരദെശവിദ്വാന്മാരുമായിഎടവിടാതെസഹവാസംചെയ്യുകയും ആ വഴിക്ക് മാദ്ധ്വമതസിദ്ധാന്തങ്ങളിലും ആചാരങ്ങളിലും അവൎക്ക വിശ്വാസവും പ്രതിപത്തിയും ക്രമെണ വൎദ്ധിച്ചു വരികയും ചെയ്തു. ആ കാലത്ത് മാദ്ധ്വന്മാരുടെ സ്വാമിയാർ ഇവിടെ വരികയും തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട ഭിക്ഷ മുതലായ സൽക്കാരങ്ങൾ സ്വാമിയാൎക്ക് ചെയ്കയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അന്നു മുതൽക്ക് പരദെശ ശാസ്ത്രി ഭട്ടന്മാർ--പ്രത്യെകിച്ച് മാദ്ധ്വന്മാർ--ഈ കൊവിലകത്തു സാധാരണയായി വരുവാനും തുടങ്ങി.

ഈ തിരുമനസ്സിലെ കൃതികളായി ശ്ലോകമാല, ഭാൎഗ്ഗവാവതാരം, ബാലകാണ്ഡം തുടങ്ങി ഉത്തരകാണ്ഡം അടക്കം ഉള്ള രാമായണം, കൃഷ്ണാവതാരംമുതലായ വെറെ ചില കാവ്യങ്ങളും, താടകാവധം, യാഗരക്ഷ, അഹല്യാമൊക്ഷം, വ്യാസാവതാരം, ദക്ഷയാഗം, ശാകുന്തളം, വാമനമാഹാത്മ്യം, തീൎത്ഥയാത്ര മുതലായ ചില ആട്ടക്കഥകളും ഉണ്ട്.

൧൦൪൩. അമ്മ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് സംഗീതത്തിലും സാഹിത്യത്തിലും പാണ്ഡിത്യവും ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യവും ഉണ്ടായിരുന്ന (൧൦൭൭ മീനം ൨൩-ാം തീയ്യതി തീപ്പെട്ടു) കുഞ്ഞമ്മ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലേയും, ഒരു ഇരിങ്ങാലക്കുടക്കാരനും സൽപാത്രവുമായ കൂടല്ലൂർപുറത്തു കുഞ്ചു നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെയും ദ്വിതീയ പുത്രിയാണ്. ഈ തിരുമനസ്സിലെ ആദ്യകാലത്തെ വിദ്യാഭ്യാസം പ്രസിദ്ധ വിദ്വാനായ മൂഴിക്കുളത്തു കൊച്ചുകുഞ്ഞി നമ്പ്യാരുടെ കീഴിലായിരുന്നു. പിന്നീട് പാലപ്പുറത്ത ഗോവിന്ദൻ നമ്പ്യാർ കാവ്യ നാടകാലങ്കാരങ്ങളും, പട്ടത്തൊടിക്കവിളയാറന്റ് നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ തർക്ക സംഗ്രഹവും, എടപ്പലത്തു നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ വ്യാകരണവും ഈ തിരുമനസ്സിലെ പഠിപ്പിച്ചു. ൧൦൬൫-ാമാണ്ടു വൃശ്ചികമാസം ൧-ാംനു മാന്യനമ്പൂരി തിരുമനസ്സിലെ [illegible]. തിരുമനസ്സിലേക്ക് അഞ്ചു പുത്രന്മാരും മൂന്നു പുത്രികളും ജനിച്ചു. ഇവരിൽ ഇപ്പോൾ രണ്ടു പുത്രന്മാരും രണ്ടു പുത്രികളും ഉണ്ട്. പുത്രന്മാർ ബി. എ. പാസ്സായിട്ടുള്ളവരും പുത്രികൾ സംസ്കൃതത്തിൽ വ്യുല്പത്തി ഉള്ളവരും ആകുന്നു. തിരുമനസ്സിലെ വകയായി സംസ്കൃതത്തിലും മണിപ്രവാളത്തിലും അനേക കൃതികൾ ഉണ്ട്. അവ സാമാന്യവും അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തീട്ടില്ലാത്തവയാകുന്നു. അവ സംസ്കൃതത്തിൽ (൧) സൌഭദ്രസ്തവം, (൨) ഭഗവത്യഷ്ടകം, (൩) പൂൎണ്ണത്രയീശ കേശാദി പാദവൎണ്ണനം, (൪) പഴയന്നൂർ ഭഗവതി കേശാദിപാദ വൎണ്ണനം, (൫) വഞ്ചുളേശസ്തവം, (൬) പൂൎണ്ണത്രയീശനെ കൊണ്ടു ഒരു സംസ്കൃത പാന ഇവയും; മണിപ്രവാളത്തിൽ (൧) പൂൎണ്ണത്രയീശനെക്കുറിച്ചു ഒരു പാന, (൨) അഷ്ടമിരോഹിണി മാഹാത്മ്യം കിളിപ്പാട്ടു, (൩) കംസവധം ശീതങ്കൻ തുള്ളൽ (൪) അമൃതാഹരണം പറയൻ തുള്ളൽ; (൫) ഭിക്ഷുഗീതശീതങ്കൻ തുള്ളൽ, (൬) പൂതനാമോക്ഷം പതിനെട്ടു വൃത്തം കൈകൊട്ടികളിപ്പാട്ട്, (൭) ഇന്ദ്രാവത്തവധം പന്ത്രണ്ടു വൃത്തം കൈകൊട്ടികളിപ്പാട്ട്, (൮) ധൎമ്മനിഷ്ഠയപ്പാന ഇവയും ആകുന്നു. തിരുമനസ്സിലേക്കുള്ള അസാമാന്യമായ ഈശ്വര ഭക്തിയെ കവിതാവിഷയങ്ങൾ നല്ലവണ്ണം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. അച്ചടിച്ചു ബഹുജന സമക്ഷത്തിൽ വെക്കുന്ന ഈ പുസ്തകത്തിലെ കവിതയുടെ ഒരു ഗുണദോഷ നിരൂപണം ഈ പ്രസ്താവനയിൽ ആവശ്യമുള്ളതായി തോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ ആരെക്കൊള്ളുന്ന പഴക്കമുള്ള സുന്ദരകാണ്ഡവും, നവീന കൃതിയായ യുദ്ധകാണ്ഡവും അവയിൽ പല ദിക്കിലുമുള്ള കൌതുകകരങ്ങളായ രചനകളെക്കൊണ്ടും, മനോഹരങ്ങളായ അലങ്കാര പ്രയോ

[illegible] വിദ്യാലയങ്ങളുടെ [illegible] കൊ [illegible] ഇവിടെ പറഞ്ഞ പ്രസംഗ [illegible]ല്ലല്ലോ. പ്രത്യേകിച്ച് [illegible] ഹൃദയത്തി[illegible] അനേക വിധത്തിൽ [illegible] കൊച്ചി രാജകുടുംബത്തിന്റെ [illegible] അഭിമാനമായിരുന്ന ഈ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് [illegible] ഉണ്ടാക്കിയ [illegible] വർദ്ധിപ്പിപ്പാൻ [illegible] പ്രതിഷ്ഠ [illegible]രിക്കുന്നു.

[illegible]	}	വലിയതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ
[illegible]	}	കല്പനപ്രകാരം

[illegible]

ഹരിഃ ശ്രീ ഗണപതയെ നമഃ അവിഘ്നമസ്തു ശ്രീ പൂൎണ്ണ
ത്രയീശായ നമഃ ശ്രീ ഹനുമതെ നമഃ.

സത്യവതീതനയൻ ജഗന്നാഥൻ സത്യമൂൎത്തി മുനികുലശേഖരൻ । ഇപ്പൂണിത്തുറ മെരുന്ന മാധവനെപ്പൊഴും മമ ചിത്തെ വിളങ്ങണം ॥ പൂൎണ്ണപ്രജ്ഞമുനി കൃപയുമെന്നിൽ പൂൎണ്ണമായി വിലസണമെപ്പൊഴും । വാണീടണമെൻ ജിഹ്വയിലെപ്പൊഴും വാണീദെവിയുമെററം പ്രസന്നയായ് ॥ പൂൎണ്ണശക്തി സമസ്തഗുണാകരൻ പൂൎണ്ണവെദപുരെശൻ രമാപതി । ഉഗ്രനാകുന്ന ബാലിയെ കൊന്നാശു സുഗ്രീവന്നു കപിരാജ്യം നൽകി ॥ ജാനകി തന്നെ യന്വെഷിപ്പാനായി വാനരരെയയച്ചു ദിഗന്തരെ । ദക്ഷിണ ദിക്കിലന്വെഷിപ്പാനായി ദക്ഷിണനാകും വായുസുതനെയും ॥ ജാംബവാനെയു മംഗദൻതന്നെയു മാബ്ധിപൊലെ വാനരസൈന്യവും । യാത്രചൊല്ലിയയക്കുന്ന നെരത്ത ചിത്രമാം തന്റെ നാമാംഗുലീയകം ॥ വീരനാകുന്ന വായുസുതൻകയ്യിൽ വിരവൊടെ കൊടുത്തു ജഗൽപതി । വെദവെദ്യനാം രാമനെ വന്ദിച്ചു സാദരം മോതിരം വാങ്ങി മാരുതി ॥ വാനരരൊട്ടു കൂടെ ഹനുമാനും മാനവെന്ദ്രന്റെ പത്നിയെ തെടുവാൻ । അക്ഷീണബലശാലികപിവരൻ ദക്ഷിണ ദിക്കിലെക്കായി പൊയിനാൻ ॥ ശൈലങ്ങളിലും കാനനങ്ങളിലും … സീതയെ നൊക്കീട്ടും । കാണാഞ്ഞിട്ടു തിരയുന്നനെരത്ത … മാരുതിഗ്ഗുഹയായ് ॥ കൂരിരുട്ടമയമായൊരു ഗുഹ തന്നിലും കപികളും കണ്ടപ്പൊൾ । അതിനുള്ളിൽ കടന്നു തിരഞ്ഞവർ മതിബിംബമുഖിയാകും സീതയെ ॥ ചതുൎഗാത്രിയെ കാണാഞ്ഞവിടെയും … പൊതുവായി … । യാതൊരു ദിക്കിൽ … ഇല്ലാതെ … ക പികൾക്കു ॥ ചാരത്തിലായൊരു താപസിയെക്കണ്ടു മാരുതി ജാത … ധരിപ്പിച്ചു । യോഗിനിതന്റെ യോഗപ്രഭാവത്താൽ വെഗമെത്തിനാർ പുറത്തു കപികളും ॥ … നൊക്കുക കാരണനാൽ । സുഗ്രീവൻ ചൊന്നകാലം കഴിഞ്ഞു പൊയ് വ്യഗ്രരായി കപികളുമന്നേരം ॥ അംഗദ … ചൊല്ലിനാൻ മംഗലാംഗന്റെ പത്നിയെ കണ്ടില്ല । സുഗ്രീവൻ … ന്നന്നെരത്ത ഉഗ്രശാസന … കപികളെ ॥ …

ഴിഞ്ഞു സാമ്പ്രതം ഹന്തപ്രായോപവേശനമല്ലാതെ । താരാതന്നുടെ
നന്ദനൻതന്നോടു താരനപ്പോളിവണ്ണമുരചെയ്തു ॥ സുഗ്രീവൻ പാ
ലനമുള്ളാതകാലവും ഭ്രശംകഴിയും നമുക്കിപ്പോൾ । എത്രയുമുഗ്ര
നാകുന്ന സുഗ്രീവൻ തത്രനാമിനിച്ചെന്നു വെന്നാകിലോ ॥ കൊന്നീ
ടുന്നുനാം വെഗാൽഭവാനെയും പിന്നെഞങ്ങളെ യെന്നൊരുസംശയം
നമുക്കിപ്പോൾ വിചാരിച്ചുകാണുമ്പോൾ രാമനെക്കൊണ്ടു കാര്യവുമെ
ന്തുള്ളു ॥ എന്നതുകൊണ്ടു നാമിഗ്ഗുഹാതന്നിൽ മന്നുവ വാണീടുക
സുഖമായി । രാമചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടുള്ളഭീതിയും നമുക്കിഗ്ഗുഹാ തന്നിൽ
വരികില്ല ॥ താരൻവാക്കുകൾകേട്ടു യുവരാജൻ വീരൻവാനരരോടെ
വം ചൊല്ലിനാൻ । രാജ്യമോഹത്തുവായ്ഭ്രാതാവിനെക്കൂടെ സുഷ്ഠുനന്ദന
ൻ കൊല്ലിച്ചപാപിഷ്ഠനായ് ॥ ജ്യേഷ്ഠഭാര്യയോടൊന്നിച്ചിരിക്കുന്ന കഷ്ടം
കഷ്ടമിതെന്തു പറയാവൂ । മാനസ ചോരം സംശയമില്ലമെയിനി
നാമവിടെച്ചെന്നു വെന്നാകിൽ ॥ ബലഹീനരാം നമ്മളെക്കൊന്നീടും
ബലമുള്ളൊരു സുഗ്രീവൻ വേഗത്തിൽ । അംഗദനേവം ചൊന്നതു
കേട്ടിട്ടു ജാംബവൽപ്രമുഖരാം കപികളും ॥ ക്ഷിപ്രമെല്ലാരുമൊന്നിച്ചു
മാനസം അപ്രകാരമായ്ച്ചൊരു നേരത്തു । വാനരരുടെ ഭാവത്തെ
കണ്ടിട്ടു മാനശാലി ഹനൂമാനരുളിച്ചെയ്തു ॥ താരനംഗദനു രാജ്യമു
ണ്ടാവാൻ പാരമുമിടനെ ചൊന്നതുപോലിദം । ശ്രീരാമനു വി
രോധമാം കർമ്മങ്ങളൊന്നുമേതും ഞാനനുസരിച്ചിട്ടില്ല ॥ എന്നതുകേട്ടി
ന്നെനിക്കുടെ വാക്കിനെത്തന്നെ നിങ്ങളനുസരിച്ചിടിലോ । അതിമോദ
മിന്നു ഭവിച്ചീടുമതു ചെയ്യാഞ്ഞിൽ നിങ്ങളെഞാനിപ്പോൾ ॥ ബലം
കൊണ്ടുഞാൻ നിങ്ങളെയാകവെ ചാലവെ നല്ലമാർഗ്ഗേ നയിച്ചീടും । നാ
ലാമതാമുപായത്തെ കൊണ്ടുഞാൻ ചാലവെ ശിക്ഷിച്ചീടുവൻ നി
ങ്ങളെ ॥ സഹായമാരുമില്ലാതെയാകുമ്പോൾ സഹസ്രാംശുസുതനാം
കപീശ്വരൻ । തന്നുപശീമണിയാകുന്ന സീതയെ യഞ്ചപ്പിപ്പാന
സമർത്ഥനായിടും ॥ അതിപ്പോൾ രാമകൃതസഖ്യം പൊയ്‌യിടും കെല്പോടെ
യെവമാശയിവനോടെ । വന്നുതെക്കൊണ്ടു പൂർവ്വാസുരാധിപനിന്നി
ഗ്ഗുഹാകിമ്പിൽപ്പിളർന്നതെ ॥ ഉഗ്രവിക്രമൻ ലക്ഷ്മണൻതന്നുടെ വ
ജ്രതകയോയിലെത്ര യുതിർണ്ണമാം । ഘോരമായുള്ള ബാണങ്ങൾക്കിഗ്ഗു
ഹാ ഭേദനംചെയ്‌വാൻ യത്നാകരമതി ॥ വാരിജാക്ഷനാം ശ്രീരാമച
ന്ദ്രന്റെ ചിരിയതിന്റെ ചാപനാലകാണേവം । നിയമത്തിനിൽ നി
ൽക്കുന്നപോകുമ്പോൾ നിയതമൊരു ഭേദത്തെ കൂടാതെ ॥ അങ്ങിനെയു

ള്ളൊരാമന്റെശക്തിയു മിങ്ങൊരുനാളും വന്നീടുകയില്ല । പറഞ്ഞതി
ത്തരമെല്ലാ നിങ്ങളുമറിയപ്പൊതെ മൂഢന്മാരെ ॥ അംഗദഭവാൻ
തന്റെ പിതൃവ്യനാമുഗ്രശീലൻ സത്യപരനല്ലൊ । മാതാവിന്റെ
തെ ചിന്തമരാമപ്പൊലെ പിതൃവ്യൻ നടന്നീടുമ്പൊൾ കിംപുനഃ ॥
പണ്ടുയാതൊരനീതി കൊണ്ടുണ്ടായി ശത്രുരാജാവിനൊടുധരിച്ചാലും ।
അതുതന്നെയിദാനീന്തുടങ്ങിതെ അതു സമ്പത്തിന്നല്ല വിപത്തിനാം ॥
മാരുതി തന്റെവാക്യകൾകെട്ടവർ ഭീതരായിട്ടു മൌനമായ്വാണതെ ।
ഹനൂമാനവരൊടു മൊതമിച്ചു വാനരെന്ദ്രൻ മഹെന്ദ്രത്തെപ്രാപിച്ചു ॥
പാരമില്ലാത്ത വാരിധികണ്ടപ്പൊൾപാരം ഖിന്നരായ്വാനരരെല്ലാരും ।
ദക്ഷിണാംബുധി തന്നുടെതീരത്തിൽ ഭക്ഷണംകൂടാതെ മരുവീടിനാർ ॥
ഭാനുവംശമണിതന്റെ ലീലകൾ വാനരന്മാർ പറഞ്ഞങ്ങിരിക്കുമ്പൊ
ൾ । അക്കഥകെട്ടു ഹൃഷ്ടനായ്സമ്പാതി സൽക്കരിച്ചവരൊടെവം
ചൊല്ലിനാൻ ॥ എന്തിനനിങ്ങൾ ദുഃഖിച്ചിരിക്കുന്നു പാകതികണ്ടൊൻ
ജനകതനുജയെ । കൊണ്ടുപൊയിനാൻലങ്കാപുരംപ്രതി കണ്ടീടാം
തത്ര പൊരെങ്കിൽസീതയെ ॥ പൊകുന്നൻഞാൻ ലങ്കയ്ക്കുമാൎഗ്ഗവും
നൂറുയൊജനയുണ്ടിവിടെനിന്നു । ഇത്തരംചൊല്ലി സമ്പാതി പൊയ
പ്പൊൾ ചിന്തയൊരൊന്നൊടൊരൊ കപികളും ॥ വെഗംപ്രാപിച്ചു വാന
രവീരന്മാർ സാഗരതീരം സിംഹനാദത്തൊടെ ॥ പാരമില്ലാതെ
ഘൊരശബ്ദത്തൊടും വാരിധികണ്ടനെരം കപികളും । പാരംഖിന്ന
രായ്സാഗരം തന്നുടെ തീരംതന്നിൽ മരുവുന്നനെരത്ത ॥ അംബുധി
കണ്ടു ബാലിതനയനാം ജാംബവാനൊടു ചൊല്ലിനാനിത്ഥം । ആരു
വാനുള്ള വാരിധി ചാടുവാനാരുവാൻ ഭയംനീക്കീടും നമ്മുടെ ॥ ആ
രുവാൻകപിരാജന്റെ സത്യവും നെരാക്കീടുവാനിന്നുകപികളിൽ ।
ആരെന്നാകിലുംവെഗം നമുക്കിപ്പൊൾ വിരവൊടിന്നഭയത്തെ നൽ
കുക ॥ ഇത്തരമംഗദ വാക്യംകെട്ടിട്ടു ഉത്തരമുരചെയ്യുമില്ലാരും ।
ബാലിപുത്രനുരചെയ്തുപിന്നെയും ബലശാലികളാകും കപികളെ ॥
ഒരൊരുത്തരായ്തങ്ങളുടെ മാനസം വിരവൊടു പറഞ്ഞാലുംവീരരെ ।
സത്തമനാം കപീശന്റെ വാക്കിനാലുത്തരമുരചെയ്തു കപികളും ॥
ഉത്തമനാംഗജനുരചെയ്തു പത്തുയൊജന ചാടാം ഞാൻനിൎണ്ണയം ।
ഇരുപതുയൊജനഞാൻ ചാടാമെന്നുരചെയ്തു ഗവാക്ഷനുമന്നെരം ॥
അപ്പൊൾചൊന്നാൻ ഗവയനായുള്ളവൻ മുപ്പതുയൊജന ഞാനും
ചാടുവൻ । നാല്പതുയൊജന ചാടീടാമെന്നു ചൊല്ലൊടാശ്ശരഭനുമുര

ചെയ്തു ॥ വമ്പനാം ഗന്ധമാദനൻ ചൊല്ലിനാനയ്മ്പതു യൊ
ജന ഞാനും ചാട്ടുവൻ । ഹൃഷ്ടനായിപ്പറഞ്ഞഥ മൈന്ദനും ഷഷ്ടി
യൊജന ഞാൻ ചാടാം നിൎണ്ണയം ॥ എഴുപതുയൊജന ഞാൻ ചാടാ
മെന്നഴകൊടെ പറഞ്ഞുദ്വിവിദനും । കമ്പംകൂടാതെ ചൊന്നാൻ സു
ഷെണനുമെണ്പതു യൊജന ഞാനും ചാട്ടുവൻ ॥ കപിവൃദ്ധനാം
ജാംബവാനുമപ്പൊൾ കപിസത്തമരൊടെവം ചൊല്ലിനാൻ । മുന്ന
മുണ്ടിനിക്കെററം ബലമെന്നു മിന്നുചൊല്ലിയാലെതും ഫലമില്ല ॥ എ
ങ്കിലുമിന്നു തൊണ്ണൂറുയൊജന ശങ്കകൂടാതെ ചാട്ടുവൻനിൎണ്ണയം ।
കപിരാജ സുതനുമങ്ങന്നെരം കപിവൃദ്ധനൊടെവമുരചെയ്തു ॥ ചെ
തസിചൊറാം സംശയമില്ലമെ ശതയൊജനയുമഹം ചാട്ടുവൻ ।
ശതയൊജനയിങ്ങൊട്ടു ചാട്ടുവാൻചെതസി യെളുതല്ലെന്നുതൊന്നു
ന്നു ॥ എന്നതുകെട്ടു ജാംബവാൻചൊല്ലിനാൻ നന്നിച്ചൊന്നതു ബാ
ലീസുതഭവാൻ । വാരിധിതന്റെ പാരത്തെപ്രാപിച്ചു പൊരുവാൻ
ശക്തിയുണ്ടെങ്കിലുംതവ ॥ യുക്തമല്ലല്ലൊ ചാട്ടുന്നതുംഭവാൻ സത്ത
മഭൃത്യന്മാരിങ്ങിരിക്കവെ । എന്നാലാരിനിസ്സാഗരം ചാട്ടുവാനിന്നുവാ
നരന്മാരിൽ വിചാരിച്ചാൽ ॥ ഇക്ഷിതിതന്നിൽ പട്ടിണിയിട്ടു കൊണ്ടു
ഇങ്ങുവീരരിനിയും കിടക്കണൊ । ഇത്തരമംഗദൊക്തികൾ കെട്ടപ്പൊ
ളുത്തരം കപിവൃദ്ധനും ചൊല്ലിനാൻ ॥ വിദ്ധ്വാരിധിയായ ഭവാനു
ടെകാൎയ്യത്തിന്നൊരു ദൊഷംഭവിക്കില്ല । വീരകാൎയ്യങ്ങളെസ്സാധിപ്പാൻ
ശക്തനെ വിരവൊടുഞാൻ ചൊല്ലിയയച്ചീടാം ॥ ദെവരാജതനയ
സുതനൊട ഏവം ജാംബവാൻ ചൊല്ലീട്ടനന്തരം । വീരമൌലിയാ
യ്ശക്തരിൽമുൻപനായ്‌വാരിധിതീരെ സ്വൈരമിരിക്കുന്ന । ഹരിപുംഗ
വനാംഹനൂമാനൊട പരിചൊടുപറഞ്ഞു തുടങ്ങിനാൻ ॥ വീരസൎവ്വ
ജ്ഞ വാനരപുംഗവ സ്വൈരമായെന്തുമിണ്ടാതിരിക്കുന്നു । ത്വൽപ
രാക്രമം കാണ്മാനിച്ഛിച്ചു കെല്പൊടെമരുവുന്നുകപികളും ॥ വീരതെ
ജനനിയാകുമഞ്ജനാ ചാരുഗാത്രിയായ്സഞ്ചരിക്കുംനെരം । മാരുത
ൻകണ്ടു കാമശരമെററ ചാരുഗാത്രിയെ യാലിംഗനംചെയ്തു ॥ ശൊ
കത്തൊടപ്പൊളഞ്ജനയും ചൊന്നാളെക പതിവ്രതം മെകളകൊല്ല ।
എന്നതുകെട്ടുമാരുതനും ചൊന്നാനിന്നതിന്നു ഞാൻഭംഗത്തെച്ചെ
യ്തില്ല ॥ മാനസമെന്റെനിങ്കൽ ഗമിക്കയാൽ മാനിയായ്ത്തവ പുത്ര
നുമുണ്ടാകും ॥ ഉത്സാഹാദി ഗുണങ്ങൾകളൊത്തസുതൻ മത്സമനായ്
ഭവിച്ചീടുംനിൎണ്ണയം । കെസരിപത്നികെട്ടെവം ഹൃഷ്ടയായ്പ്രസവിച്ചു

ഭവാനെന്നൂഹംതന്നിൽ ॥ സൂൎയ്യനെഫലമെന്നു വിചാരിച്ചു വീഴ്വാൻ
ഭവാൻചെറുതാകിലും । മുന്നൂറുയോജനചാടിനാൻഭവാനൊന്നു
മെലൊരുമുണ്ടായതുമില്ല ॥ ഇന്ദ്രനപ്പോൾ ഭവാനെക്കുറിച്ചുള്ളൂ വജ്ര
ത്തെവിരവൊടുപ്രയോഗിച്ചു । കുലിശംകൊണ്ടു ബാലനാകും ഭവാൻ
മെരുശൃംഗംതന്നിൽ വീണൊരുനേരത്തു ॥ ഹനുതൊകിഞ്ചിൽഭഞ്ജിക്ക
കാരണാൽ ഹനുമാനെന്നു പെരുമുള്ളവനായി । ജഗൽപ്രാണനുമെ
ന്നാ ക്രുദ്ധനായ്ജഗത്തിങ്കൽ പ്രചരിച്ചതുമില്ല ॥ മൂന്നുലോകവുമന്നെ
രംകൊണ്ടിച്ചു ഖിന്നരായപ്പോൾ ദേവകളാകവെ । പാവനനാം പവ
മാനനെക്കൂപ്പിദ്ദേവകൾ തൊഷിപ്പിച്ചോരനന്തരം ॥ സൎവ്വശസ്ത്രങ്ങളാ
ലവദ്ധ്യത്വത്തെസ്സത്വ്വ സ്രഷ്ടാവാം ബ്രഹ്മാവുനൽകിതെ । വജ്രമെററ
ഭവാൻസഹസ്രനായപ്പോൾ വജ്രപാണിയും നൽകിവരനൊവ ॥ സ്വ
ച്ഛന്ദമരണംകപിവീര ഇച്ഛിച്ചാൽഭവാനെന്നുള്ളൂവരം । വീര
കെസരിപുത്രമഹാബല മാരുതന്റെ തന്റെ ഔരസനന്ദന ॥ പ്ലവനത്തി
ങ്കലിന്നുവിചാരിച്ചാൽ പവനനോടുതുല്യനല്ലൊഭവാൻ । പരിതാപ
ങ്ങൾ ഞങ്ങടെകണ്ടിട്ടും വീരയെന്തിന്നുപെക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു ॥ ഊററമി
ന്നുഭവാനുടെ കാണ്മാനൊരാഗ്രഹമുണ്ടുള്ളിൽ കൌതുകംഞങ്ങൾക്ക । ഹരി
പുംഗവ വീരശിഖാമണെ വാരിധിയിന്നു ചാടുകവൈകാതെ ॥ ഇത്ത
രം ജാംബവാക്കുകൾ കെട്ടപ്പൊളുത്തമ ബലശാലിഹനുമാനും ।
താപംവാനരന്മാരുടെ നീക്കുവാൻരൂപവും തന്റെയെററം വലുതാ
ക്കി ॥ അപ്പൊൾ കാട്ടിയവെഷം കപീശന്റെയിപ്പോൾ ഞാനുംപ
റയുന്നതെങ്ങിനെ । മാരുതാത്മജൻതന്റെശരീരവും മെരുമന്ദരംപൊ
ലെവലുതായി ॥ വജ്രകൊടിപ്രഭാതുല്യകാന്തിയും വിദ്രുമംപൊലെര
ക്തമുഖാബ്ജവും । ചെന്തീയിൻപ്രഭപൊലെ നയനവുംതേരിദണ്ഡങ്ങ
ൾപൊലുള്ളദംഷ്ട്രയും ॥ ഏവംഭീഷണമായുള്ളവെഷവും സാവധാന
മാണ്ടുകപികളും । സന്താപമെല്ലാംപൊയിതവൎക്കൊത്തുസന്തൊഷ
വുംവളൎന്നുമനതാരിൽ ॥ വൃദ്ധന്മാരാംകപികളെമാരുതിബഹുമാനമൊടെ അ
ഭിവാദ്യവുംചെയ്തു । ഏവംചൊല്ലിനാൻമാരുതനന്ദനൻസൎവ്വജീവവര
നാംസമീരണൻ ॥ അപ്രമെയൻഗമിക്കുന്നതുപൊലെക്ഷിപ്രം ഞാനും
ഗമിക്കുവൻനിൎണ്ണയം । മഹാമെരുഗിരിവരനെയഹംസഹസ്രാവൃത്തി
ചുററിഗ്ഗമിക്കുവൻ ॥ ഇക്കടൽജലംകൊണ്ടുഞാൻഭൂമിയെമുക്കീടാമിന്നു
ബാഹുബലത്തിനാൽ । ദീനമെന്നിയെയാകാശമാൎഗ്ഗത്തിൽവൈനതെ
യൻപറക്കുന്നനെരത്തു ॥ ആയാസമെന്നിയെഞാനവനെയുമായിരം

ച്ചാടിക്കടക്കുമിക്കൂവൻ । ദക്ഷിണാന്തത്തിൽനിന്നുതാൻ ഭൂമിദേവി
ക്ഷണം ചാട്ടാനോതെരാനവും ॥ തത്രചെന്നുധരണിതൊടാതെ ഞാ
നത്രപോരുവനില്ലൊരുസംശയം । ഉദയാചലത്തിൽ നിന്നാദിത്യ
നുദിച്ചുപൊങ്ങിപ്പൊരുന്നനേരത്ത । ഞാനങ്ങുടെയനുഗമിച്ചഞ്ജസാ
മാനസസന്ധ്യാദ്രിതന്നിൽവരുംമുൻപിൽ । തത്രചെന്നതൊന്നിൽ ഞാനവെ
ൻ നിസ്സംശയമത്രയെങ്കിലും യോജനചാടിടാം ॥ ഏതുമേപിന്നെയി
ല്ലൊരു വൈഷമ്യം ശതയോജനസംഖ്യ ചാടീടുവാൻ । എന്തിനേറപ്പ
റയുന്നതൊന്നിപ്പോൾ ചിന്തിച്ചാലവം ചാട്ടുന്നനേരത്ത ॥ ആകാശചാ
രികളിലൊരുവനും സാകമൊന്നൊപ്പം പോരികയില്ലല്ലോ । മാനസമെ
ന്റെ യൊരു തെളികയാൽ ഭാനുവംശമണിരാമദാസനാം ॥ ജാന
കീദേവിയെയഹംകാണുവൻ മാനസമമനിശ്ചയമുണ്ടതു । കപിവീ
രന്റെ വാക്കുകളൊക്കവെകേട്ടവാ കപിവൃദ്ധനാംജാംബവാൻ ചൊല്ലിനാ
ൻ ॥ പരിചോടെതവാനരവാക്കിനാൽ പരിതാപങ്ങൾപോക്കിതെ
ങ്ങൾക്കിപ്പോൾ ॥ മാരുതതനയൻ പോയിവരുവോളമൊരുപാദമേ
ങ്ങളെല്ലാവരും । മംഗളംതവപ്രാർത്ഥിച്ചുനിൽക്കവൻ മംഗളാംഗ
സമൃദ്ധനെച്ചുറ്റിക । ഏവംജാംബവാൻ ചൊന്നൊരനന്തരം പർവ്വത
ത്തിന്മേൽകേറിഹനുമാനും ॥ പാരമില്ലാതെ വാരിധികണ്ടപ്പോൾ പാര
മുത്സാഹത്തോടെ മനതാരിൽ । പർവ്വതത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നേരം
പർവ്വതവുംകലങ്ങിത്തുടങ്ങിതെ ॥ വൃക്ഷങ്ങളും കലങ്ങിയതുനേരം പ
ക്ഷികളുംപറന്നുഭയപ്പെട്ടു । പുഷ്പവൃഷ്ടിയെച്ചെയ്യുന്നതു പൊലെ പു
ഷ്പങ്ങളും പൊഴിഞ്ഞുതുടങ്ങിതെ ॥ പർവ്വതചാരികളാംമൃഗങ്ങളും കെ
വലംപേടിച്ചോടിത്തുടങ്ങിതെ । വിദ്യാധർമാരൊന്നിച്ചു സൈപര
മായ്വിദ്യാധരന്മാർ വാണീടുന്നേരത്ത ॥ ഇളകിടിനാനേരം ഗിരിവര
നിളകിയവരാകവെയന്നേരം । ക്ഷിപ്രമാകാശേ ചെന്നവർ നൊ
ക്കമ്പോളപ്രമേയനാം വാനരവീരനെ ॥ കണ്ടുപർവ്വതംതന്നിൽ പ്ര
സാദിച്ചുകൊണ്ടവർ വേണിമാരൊട്ടുമൊരുമിച്ചു । രാമകാര്യത്തിന്നാ
യിക്കപിവരൻ ഭീമകർമ്മത്തെചെയ്യാൻ തുടങ്ങുന്നു ॥ ഇത്തരമവർത
മ്മിൽപറഞ്ഞു കൊണ്ടാനന്ദമോടും മരുവിനാരാകാശേ । വൈരിവാര
ണ കാരവിദാരണെ ക്രൂരസിംഹനനിലസുതൻപിന്നെ ॥ തന്വംഗീ
മണിസീത തന്റെപാദ മന്വേഷിപ്പാനായ് ചാരണ മാർഗ്ഗത്തിൽ । നി
ശ്ചയിച്ചുഗിരി ശിഖരത്തിൽ നിശ്ചലനായിനിന്നു ഹനുമാനും ॥
ഭീമവിക്രമനുത്സാഹത്തോടുള്ളിൽ ക്രമവൃത്തമാം തന്നുടെലാംഗുലം ।

കൂടങ്ങളുടെയടിച്ചുധരണിയിൽകൂടങ്ങളുടെകൂടെതന്നുശരീരവും । സിംഹനാ
ദവും ചെയ്തുതുടങ്ങിനാൻ സംഹാരകാലമേഘനാദംപോലെ ॥ രാമ
മകതരിൽമുൻപനാംമാരുതി മിമസാഗരംചാടുവാനായിട്ട് । പരിഘം
പോലെയുള്ളൊരു ബാഹുക്കൾ പരിചോടപ്പോൾ സ്തംഭിപ്പിച്ചുടി
നാൻ ॥ തരയുംകുറഞ്ഞൊന്നുചുളിച്ചിട്ട് ചരണങ്ങളെസ്സംകോചിപ്പി
ച്ചിട്ട് । അത്യന്തവസഗ ഗംഭീരമാനസൻ കണ്ഠവുംതലയുംചുരുക്കിപ്പി
ന്നൊ ॥ ദൂരാൽമാർഗ്ഗത്തെയാലോകയന്നായിവീരൻ ദൃഷ്ടിയുമൂർദ്ധ്വമുറപ്പി
ച്ചു । ഹൃദയത്തുങ്കൽപ്രാണനെയാരാധിച്ചു സാദരമാകാശത്തുങ്കൽ നോ
ക്കിട്ട് ॥ പാരംമൊദമൊടെ വാരിധിചാടുവാൻ വീരമൌലിതുടരും സമയ
ത്ത് । വാനരന്മാരൊടേറ്റം പ്രസന്നനായ്സ്വാനരോത്തമ നേവമരുളം
ചെയ്തു ॥ മന്നവകുലമൌലിമണിരാമൻ തന്നുടെബാണംപോകുന്നതു
പോലെ । ഇന്നുപോവാം ഞാൻലങ്കാപുരംപ്രതി ചെന്നിട്ടും തത്ര
കാണാഞ്ഞാൽസീതയെ ॥ ഈവേഗത്തോടെസ്വർഗ്ഗത്തിലുമൊക്കെവ
ലാ ചെന്നുനോക്കുവൻ സീതയെ । കണ്ടിവാർകുഴലാളെ യവിടയും
കണ്ടില്ലെന്നാകിൽ ലങ്കയെപ്രാപിച്ചു ॥ കെട്ടിദുഷ്ടനാം രാവണനെയ
ഹോ പൊട്ടുന്നുകൊണ്ടുപോരുവൻ നിർണ്ണയം । സർവ്വഥാകൃതകാര്യ
നായിട്ടൊരുവൻ ചൂഡാമണിയൊട്ടുമൊരുമിച്ച് ॥ തല്ലങ്കിൽ കപി
വീരരെ കേട്ടാലും ഉല്ലാസേന ഞാൻകൊണ്ടിഹ പോരുവൻ । ശങ്ക
കൂടാതെ കതിയെട്ടുത്തുടൻ ലങ്കയുംരജനിചരരൊന്നിച്ച് ॥ സന്താ
പങ്ങൾകളഞ്ഞുമനതാരിൽ സന്തോഷത്തോടെവാണാലും വീരരെ ।
വാനരന്മാരൊടെവമുരചെയ്തു വാനരോത്തമൻ ചാടിനാൻവേഗ
ത്തിൽ ॥ മാനശാലി ഹനുമാൻ മഹാബലൻ മാനസേചെറ്റും
ചിന്തയുംകൂടാതെ । ചാടിനനേരം മാരുത നന്ദനൻചോടെയപ്പോൾ
പാറിതരുമരങ്ങളും ॥ ബന്ധുക്കൾയാത്രപോകുമ്പോൾ ദൂരത്ത് ബന്ധു
ക്കൾ തുനയാത്രചെയ്യുംപോലെ । പിന്നാലെപോയിരണ്ടരനാഴിക പി
ന്നെസ്സാഗരെ വീണുതുകാണുമ്പോൾ ॥ കുറഞ്ഞൊന്നവർപിന്നാലെ
പോയിട്ടു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു പോരുന്നതുപോലെ । നാനാവർണ്ണകുസുമ
മണിഞ്ഞൊരു വാനരോത്തമൻ തന്നുടെദേഹവും ॥ പലധാതുക്കൾ
കൊണ്ടുവിളങ്ങുന്ന ശൈലംപോലെയും കാണായിദ്ദൂരത്ത് । വേഗ
ത്താൽ കപിവീരന്റെപുഷ്പങ്ങൾ സാഗരത്തിൽ വീണൊരുനേര
ത്ത് ॥ അംബരത്തിൽ താരകളെപ്പോലെ അംബുധിതന്നിൽ പുഷ്പ
ങ്ങൾശോഭിച്ചു । ദൂരത്തന്മാരകാണാം ഹനുമാനെമെരുമന്ദരം പോ
കുന്നതുപോലെ ॥ തലയുള്ള സർപ്പങ്ങളെപ്പോലെ ചാലവെ കാ

ണാം വീരന്റെബാഹുക്കൾ । വാലുംകാണാമുയൎന്നകപീശന്റെ വ
ലാരവെരിധ്വജം പൊലെവ്വരത്ത് ॥ മിന്നീട്ടുമൊരു മിന്നൽപിണർ
പൊലെ മിന്നിക്കാണാം ഹനുമാന്റെനെത്രവും । മാരുതിതന്റെ
കക്ഷാന്തരൊൽഗതൻ മാരുതൻമെഘംപൊലെ ഗമിക്കുന്നു ॥ ഏവം
വാനരവീരൻ ഗമിക്കുമ്പൊൾ ദെവഗന്ധൎവ്വ വിദ്യാധരന്മാരും । അ
തിമൊദെന വാനരവീരനെ സ്തുതിച്ചുപുഷ്പവൃഷ്ടിയും ചെയ്തുതെ ॥ വെ
ഗമെവം ഹനുമാൻഗമിക്കുമ്പൊൾ സാഗരം മൈനാകനൊടുര ചെ
യ്തു । സൂൎയ്യവംശകുല മണിരാമന്റെ കാൎയ്യത്തിന്നായി മാരുതനന്ദ
നൻ ॥ വാരിധിചാടി യാകാശമാൎഗ്ഗേണ വീരൻപൊകുന്നു ലങ്കാപുരം
പ്രതി । ദുഷ്കരകൎമ്മം ചെയ്യുന്നവീരനെസ്സൽക്കരിക്കേണം വെഗെന
നാമിപ്പൊൾ ॥ എന്നതുകൊണ്ടുവെഗാ ഭവാൻപൊങ്ങിച്ചെന്നു സൽ
ക്കരിച്ചാലും ഹനുമാനെ । സാഗരൊക്തികൾ കെട്ടെവം മൈനാ
കംവെഗാ പൊങ്ങിനാൻവാരിധിയിൽനിന്ന് ॥ ചെന്നുനിന്നുഹനുമാ
ന്റെ മാൎഗ്ഗത്തിലന്നേരം ജഗൽപ്രാണതനയനാം । ശൈലത്തെക്ക
ണ്ടു മാൎഗ്ഗമദ്ധ്യത്തിങ്കൽ ചാലവെ വിഘ്നമെന്നൊൎത്തനന്തരം ॥ ധീരൻ
തന്റെയുരസാ പതിപ്പിച്ചു സൈപരമായിട്ടു പൊകുന്നനെരത്ത് ।
വാനരൊത്തമ ശക്തിയറിഞ്ഞിട്ട് മൈനാകംതൊഷിച്ചുനാദവും ചെ
യ്തു ॥ ഇത്തരമുരചെയ്തു മഹീധരംസത്തമ മമവാക്യത്തെക്കെട്ടാലും ।
സാഗരന്മാരാൽവൎദ്ധിതമായുള്ളസാഗരമിന്നുപ്രത്യുപകാരത്തെ॥ മന്ന
വമണിരാമനുചെയ്യുവാനെന്നെയിങ്ങുപറഞ്ഞയച്ചുമുദാ । സല്ക്കരി
ക്കുന്നൻഭവാനെക്കപിവര സൽക്കരിച്ചാൽഭവാനെയതുകൊണ്ടു ॥ രാമ
ചന്ദ്രനുതൊഷവുമുണ്ടാകുംരാമചന്ദ്രന്റെദൂതനല്ലൊഭവാൻ । മാനസെ
ചിന്തിച്ചീടുന്നനെരത്ത മാനനീയനിനിക്കുംഭവാനല്ലൊ ॥ പൂൎവ്വംവജ്ര
ത്തെകൊണ്ടുശചീപതി പൎവ്വതങ്ങളുടെ പക്ഷംഛെദിച്ചു । എന്നുടെ
ചിറകാമുറിപ്പാനായിവന്നുദെവാധിനാഥനതുനെരം॥ മാരുതനെന്നെ
വാരിധിയിലിട്ടു പരിപാലനംചെയ്തുകപിവര । ഘൊരവിക്രമവാനര
പുംഗവമാരുതൻ തന്റെപുത്രനല്ലൊഭവാൻ ॥ എന്നതുകൊണ്ടുവീര
ഭവാനെഞാനിന്നുസൽക്കരിക്കേണംവിശെഷിച്ചും । സൽക്കരിച്ചാൽ
ഭവാനെയഹമിന്നുഉൾക്കാമ്പിൽതൊഷം മാരുതനുണ്ടാകും ॥ എന്ന
തുകൊണ്ടുവായുസുതഭവാനെന്നുടെ മൊളിൽവാണുസുഖമായി । ഫല
മൂലാദിഭക്ഷിച്ചുതൃപ്തനായ് ജലപാനവുംചെയ്തുശ്രമംതീൎത്ത് ॥ സ്വസ്ഥനാ
യിട്ടനന്തരംചാടുക ശിഷ്ടസാഗരംഖെദവുംകൂടാതെ । ഇത്തരംമൈനാ

കൊകതികൾ കെട്ടപ്പൊളുത്തരമുരചെയ്തു ഹനൂമാനും ॥ ഏവംചൊ
ന്നൊരുവാക്കുകൾ കൊണ്ടവകെവലമാം സൽക്കാരംപ്രാപിച്ചു ।
വിശ്വവാരിധിയാകുന്നരാമന്റെകാൎയ്യംസാധിപ്പൊളമൊരെടത്തും ॥
നിൽക്കയില്ലക്ഷണനെരമെങ്കിലുംകെൾക്കയെന്റപ്രതിജ്ഞയുമിങ്ങി
നെസൎവ്വജീവസുതനെവംചൊല്ലീട്ടുപൎവ്വതത്തെയുമാലിംഗനംചെയ്തു ॥
വെഗമാകാശമാൎഗ്ഗത്തെപ്രാപിച്ച്സാഗരൊപരി പൊയ്ത്തുടങ്ങിനാ
ൻ । മെഘമാൎഗ്ഗത്തിൽക്കൂടെ ഹനൂമാനും മെഘത്തിന്നിൽമറഞ്ഞുംപ്രകാ
ശിച്ചും ॥ ഹൎഷത്തൊടെഗമിക്കുന്നതുകണ്ടാൽ വൎഷകാലത്തെ പൂൎണ്ണ
ശശിപൊലെ । വാനരൊത്തമസാമൎത്ഥ്യംകണ്ടപ്പൊൾ വാനവന്മാരു
മെറ്റംപ്രസാദിച്ചു ॥ മാരുതിശക്തി പിന്നെയുംകാണ്മാൻ സുരസ
യൊടിവണ്ണമുരചെയ്തു । ബുദ്ധിമാൻകപി വീരൻഗമിക്കുമ്പൊൾ മ
ദ്ധ്യമാൎഗ്ഗത്തിൽ ചെന്നുഭവതിയും ॥ രണ്ടരനാഴിക വിഘ്നംചെയ്തുക ക
ണ്ടീടാമെന്നാൽ ഭാവംകപീശന്റെ । എന്തുവെണ്ടുന്നതറിയാതെ നിൽ
ക്കയൊ ചിന്തകൂടാതെകൃത്യത്തെചെയ്കയൊ ॥ നിറകൊൾവലുതാ
യുള്ള സത്വംനിന്നുടെ വായിലിന്നുകടക്കവൊൻ । ഇച്ഛിച്ചാൽഭവ
തിയുടെ യാസ്യവുമിപ്പൊലെവലുതാവുംനിൎണ്ണയം ॥ എന്നതുകെട്ടു
നാഗജനനിയും ചെന്നുരാക്ഷസീ വെഷവുംകൈക്കൊണ്ട് । കമ്പംകൂടാ
തെവാനരവീരന്റെ മുമ്പിൽചെന്നാശു നിന്നുചൊല്ലീടിനാൾ ॥ വാന
രെശഭവാനെന്റെഭക്ഷ്യമായിട്ടുവാനവന്മാർ നിയൊഗിച്ചുകാരണാൽ । ഇ
ന്നുഭക്ഷിച്ചീടുന്നെൻഭവാനെഞാൻ വന്നീടുകയെൻവായിൽവിരവൊ
ടെ ഏവംചൊന്നതു കെട്ടൊരുനെരത്ത്സാവധാനമായ്ചൊന്നാ
ൻ കപിവീരൻ ॥ വിശ്വവാരിധിദാശരഥിരാമൻ ഭാൎയ്യയാകുന്നസീത
യൊടൊന്നിച്ച് । ലക്ഷ്മണനാകുംഭ്രാതാവൊടുംകൂടി ലക്ഷ്മീവാൻദണ്ഡ
കാരണ്യെവാഴുമ്പൊൾ ॥ രാവണൻസീതാദെവിയെ കൊണ്ടുപൊയ്
ദെവിതന്നുടെസന്നിധിയിലഹംരാമശാസനംകൊണ്ടുഗമിക്കുന്നെൻ
രാമസാഹ്യംഭവതിയുംചെയ്യണം ॥ അല്ലെങ്കിൽജനകാത്മജയെക്കണ്ടെ
മല്ലനെർമിഴിയാളുടെ സന്ദെശം । രാമചന്ദ്രനൊടുകയ്യുണൎത്തിച്ച്
ആമൊദെനവരാമിഹ നിൎണ്ണയം ॥ മാരുതിതന്റെവാക്കുകൾ കെട്ടെ
വം സുരസയുംവിരവൊടെ ചൊല്ലിനാൾ । ഒട്ടുംതാമസിച്ചീടകപിവര
പെട്ടന്നെൻവായിൽ ചാടിഗ്ഗമിച്ചാലും ॥ എന്നതു കെട്ടുചൊന്നാൻ
കപിവീര നെന്നാലെന്നുടെ ദെഹത്തെഭക്ഷിപ്പാൻ । തുല്യമായിട്ടുവാ
പിളൎന്നീടുക കല്പതവയുണ്ടെങ്കിൽ വെഗത്തിൽ ॥ ഇത്തരംചൊല്ലിമാ
രുതിദെഹത്തെ പ്പത്തുയൊജനവൎദ്ധിപ്പിച്ചീടിനാൻ । സുരസയുമിരി

പത്തുയോജനാവിരവോടപ്പോൾ വായുംപിളൎന്നാൾ ॥ ആത്തുമാരുതി
തനുടെദേഹത്തെ ത്രിംശദ്യോജന വൎദ്ധിപ്പിച്ചീടിനാൻ । കെല്പോടെ
യപ്പോൾ നാഗജനനിയും നാല്പതു യോജനാവാപിളൎന്നതേ ॥ അ
ന്നേരത്തെ കപിവീരനും ദേഹത്തെ പഞ്ചാശദ്യോജനാ വലുതാക്കിനാ
ൻ । അറുപതുയോജനാ വാപിളൎന്നവൾ സഞ്ജീവസുതനും ശരീര
ത്തെ ॥ എഴുപതു യോജനാവലുതാക്കിനാ നഴകോടെ സുരസയനന്ത
രം । എണ്പതു യോജനാ വാപിളൎന്നപ്പോൾ കമ്പംകൂടാതെ മാരു
തിദേഹത്തെ ॥ വലുതാക്കിനാൻ തൊണ്ണൂറുയോജനാ ചാലവേയ
പ്പോൾ നാഗജനനിയും । ശതയോജന വാപിളൎന്നീടിനാൾ മതിശാ
ലിഹനുമാൻ കപിവീരൻ ॥ അപ്പോളംഗുഷ്ഠമാത്രശരീരനായുള്ളപ്പോ
ടെ നാഗമാതാവു തന്നുടെ । വായിൽ ചാടിപ്പുറത്തെത്തി വന്നാശു
വായുനന്ദനനെവമൎത്ഥം ചെയ്തു ॥ ദാക്ഷായണിയെ വായിൽകട
ന്നേൻ ഞാൻ കാൽക്ഷണം വൈകാതെയിനിപ്പോകുന്നേൻ । സത്യ
സന്ധന്റെ ജായാസമീപത്തിൽ സത്യമായിദേവില്ലുട്ടെവരാം ॥ മാ
രുതിവാക്കുകേട്ടു പ്രസന്നയായ് സുരസചൊന്നാൾതന്റെ സ്വരൂ
പമായ് । ശൌൎയ്യവാരിധേ മാരുതനന്ദന കാൎയ്യംസാധിപ്പാനായിഗ്ഗ
മിച്ചാലും ॥ ജാനകീദേവിയെയൊട്ടും വൈകാതെ മാനവാംശമണി
യോടു ചൊൽക്കേ । പരിചോടേവം നാഗജനനിയുരചെയ്തു ഗമി
ച്ചോരനന്തരം ॥ വായുമാൎഗ്ഗത്തെ പ്രാപിച്ചു വേഗേന വായുനന്ദനൻ
പൊയ്ത്തുടങ്ങിനാൻ । പക്ഷമുള്ളൊരു പൎവ്വതംപോലെയും പക്ഷി
രാജൻ ഗമിക്കുന്ന പോലെയും ॥ ദശയോജന വിസ്താരവുമായി ത്രിം
ശദ്യോജനനീളവുമായിട്ടു । ഛായയും കപിരാജന്റെയന്നേരം തോ
യരാശിയിലേറ്റം പ്രകാശിച്ചു ॥ പങ്കജാസനൻ തന്റെവരത്തിനാ
ൽ ശങ്കകൂടാതെ ഘോരയാംസിംഹികാ । മാരുതാത്മജൻ തന്നുടെ
ച്ഛായയും വിരവോടെ പിടിച്ചോരുനേരത്തു ॥ ചിന്തിച്ചാൻ കപി
സത്തമൻ മാനസെയെന്തുവാൻ തടവിപ്പോൾ ഗമിക്കുവാൻ । സ
ഞ്ജീവസുതനേവം ചിന്തിച്ചു സൎവ്വദിക്കിലും നോക്കുന്ന നേരത്തു ॥
വാരിധിതന്നിൽനിന്നതി ഘോരമായൊരു സത്വവും പൊങ്ങുന്നതു
കണ്ടു । കപിപുംഗവനേവം വിചാരിച്ചു കപിരാജൻ പറഞ്ഞൊരു
സത്വവും ॥ ഛായാഗ്രാഹിയിതേതിബീഭത്സമാം യതുതന്നെ സംശയ
മില്ലിദം । നിശ്ചയിച്ചുവ ഉഗ്രപരാക്രമൻ നിശ്ചലനായി നിന്നൊരു
നേരത്തു ॥ ത്രുഷയാകിന രാക്ഷസീസിംഹികാ ഭക്ഷിപ്പാനായി വാന
രവീരനെ । ദുഷ്ടതന്നുടെ വായുംപിളൎന്നുകൊണ്ടട്ടഹാസവും ചെയ്തു

ഭയങ്കരീ ॥ ഓടിച്ചെല്ലുന്നനേരം ഹനൂമാനും ചാടിവായിലവളുടെ
വേഗത്തിൽ । ഹൃദയന്തന്നിൽ ചെന്നുകപീശനും ഹൃദയാബ്ജം മു
റിച്ചവൾ തന്നുടെ ॥ ആന്ത്രമാലയണിഞ്ഞവൾ തന്നുടെയാന്ത്രമാലീ
സ്സാഹരികണക്കിനെ । പുറത്തെല്ലാത്തുപൊന്നു മഹാബലൻ മുറയിട്ടു
വൾ ചത്തുവീണജലേ ॥ ദൃഷ്ടയെക്കലേ ചെയ്യുതുകണ്ടപ്പോൾ ഹൃഷ്ട
ന്മാരായിതാകാശ ചാരികൾ । ദേവദേവ പവനതനയനൊടേവം
ചൊല്ലിനാൎത്തിസ്സയിച്ചൊരാറവും ॥ എത്രയും ഘോരമായുള്ള സത്വ
ത്തെ ചിത്രാചിത്രാം ഭവാനിപ്പോൾ കൊന്നതും । വാനരശഭവാനു
ള്ളതു പോലെമാനവും ബുദ്ധിയുമുള്ളവൎക്കിപ്പോൾ ॥ ഒരുകാൎയ്യവുംചെ
യ്യുവാനൊക്കവെപാളലൊരുദുൎഘടവുമില്ലനിൎണ്ണയം । മാരുതെഭവാൻ കാ
ൎയ്യത്തെസ്സാധിപ്പാൻ വിരവോടെഗമിക്ക സുഖമായി ॥ ഘോരയാകു
ന്ന സിംഹികയെക്കൊന്നു പരിചോടവരാൽ സ്തുതനായിട്ടു । ഹരി
പുംഗവനാകാശമാൎഗ്ഗേണ വിരവോടെ ഗമിച്ചുമനോജവൻ ॥ ഉല്ലാ
സേനവഴിയൊരം ലംഘിച്ചിട്ടെല്ലാദിക്കിലും നോക്കുന്നനേരത്ത ।
ശതയോജനത്തിന്നുടെ യന്തത്തിൽ വാതനന്ദനൻ കണ്ടുവനങ്ങളും॥
ഹരിപുംഗവൻ പൊകമ്പോൾ പിന്നെയും പരിചോടെ ക്രമത്താലെ
കണ്ടുതെ । വാരിധിതന്റെ തീരപ്രദേശവും തീരജങ്ങളാംവൃക്ഷലതക
ളും ॥ ചാരുവായുള്ളോരുദ്യാനജാലവും ഗിരിയും ശിഖരങ്ങളൊടൊന്നി
ച്ചു । പാരാവാരത്തെ വാരിധിതന്നുടെ ധീരൻപ്രാപിച്ചു ദ്വീപവുംക
ണ്ടപ്പോൾ ॥ ബുദ്ധിമാനെവം ചിന്തിച്ചുമാനസെ ക്രുദ്ധന്മാരാകും രാ
ക്ഷസവീരിവർ । എന്നുടെവലുതായുള്ള രൂപത്തെയിന്നിവർകണ്ടാൽ
കൌതുഹലംചെയ്യും ॥ എവംചിന്തിച്ചു ദേഹാചെറുതാക്കി സ്സൽകാ
ൎയ്യവുംചിന്തിച്ചാത്തുകാരി । മാരുതാത്മജൻ രാമഭക്താഗ്രണി ചാരുനാ
നാവിധദ്രുമമണ്ഡിതെ ॥ ഗിരിതന്റെശിഖരശിഖരവൽഹരിപുംഗ
വൻ ചാടിവീണുമുദാ । വാരിധിപാരപാരത്തെ പ്രാപിച്ചു വീരമൌലീ
മണിപവനാത്മജൻ ॥ രാവണന്റെ പുരിയുംഗിരിമൊളിൽ ദേവരാ
ജപുരിപോലെകണ്ടുതെ । അനാധൃഷ്യമാം സാഗരംലംഘിച്ചു ദീനചി
ന്തനിശ്വാസനായിട്ടു ॥ ശൈലത്തിന്റെ തലംതന്നിൽനിന്നിട്ടു ബ
ലശാലിവരൻ പവനാത്മജൻ । ശങ്കയൊട്ടുമെകൂടാതെ സാഹസനാ
യ് ലങ്കയുംനോക്കിക്കണ്ടു വഴിപോലെ ॥ ലങ്കതന്റെ പുറത്തുവില
സുന്ന പങ്കാളുടാതെപങ്കജമുള്ളോരു । ചാരുവായുള്ള വാപികളുംകണ്ടു
മാരുതാത്മജൻ ക്രീഡാവനങ്ങളും ॥ പരിഖങ്ങളും പത്മോല്പലങ്ങളൊ
ൽ പരിശോഭിതമായ്ക്കണ്ടു മാരുതി । അന്ന്യവതീരംതന്നിൽ വിളങ്ങു

ന്ന സ്വർണ്ണംകൊണ്ടുള്ള പ്രാകാരവുംകണ്ടു ॥ ക്രൂരനാംരാവണന്റെ നി
യോഗത്താൽ ശരചാപാസി പാണികളായിട്ടു । രാക്ഷസന്മാർനടക്കു
ന്നതുംകണ്ടു രാക്ഷസെശപുരിടെ ചുഴലവും ॥ വിശ്വകർമ്മകൃതയായല
ങ്കയെ വിശ്വസാക്ഷീസുതൻകണ്ടുവെഗെന । ഉത്തരദ്വാരംപ്രാപിച്ചു
ലെങ്കടെ ചിത്തത്തിലീവണ്ണം വിചാരിച്ചു ॥ യാതുധാനെശൻത
ന്റെപുരിയുള്ളിൽ യാതുധാനരുടെവെഷമായിട്ടൊ । മന്നവെശന്റെ
പത്നിയെനൊക്കെണ്ടു പിന്നെമറെറാരു വെഷംധരിച്ചിട്ടൊ ॥ മാരുത
ൻപൊലുമിന്നറിയാതവൻ ചരിക്കില്ലിഹയെന്നുമെ തൊന്നുന്നു । ച
ഞ്ചലാക്ഷിയാം സീതയെനൊക്കുമ്പൊൾ വഞ്ചിക്കേണമീ രാക്ഷസരെ
യഹം ॥ എന്നതുകൊണ്ടു രാത്രിയിലിന്നുഞാനൊന്നുടെരൂപം നന്ന
ചെറുതാക്കി । മിന്നൽപൊലെ നടന്നതിവെഗത്തിൽ മന്നവാധിപ
പത്നിയെക്കാണ്മവൻ ॥ ചെതസിയെവം ചിന്തിച്ചുവാഞ്ഛിച്ചു വാ
തനന്ദനൻ സൂര്യാസ്തമനത്തെ । സൂര്യനസ്തമിച്ചൊരു നെരത്തു വീ
ര്യശാലീ കപികുലശെഖരൻ ॥ മാരുതിമാർജ്ജാലമാത്ര ദെഹനാ
യീടാരൂപൻ കടന്നിതുലങ്കയിൽ । പ്രാണനന്ദനൻ തന്നുടെസാചി
വ്യമെണാങ്കൻ താനുംചെയ്യുന്നതുപൊലെ ॥ വന്നുദിച്ചു വിളങ്ങീനഭ
സ്ഥലെ യന്നെരമെല്ലാദിക്കിലും പ്രകാശിച്ചു । ദുർഗ്ഗവുംദുർഗ്ഗത്തിൽ ഗൃ
ഹങ്ങളുംസ്വർഗ്ഗം പൊലെ പവനാത്മജൻ കണ്ടു ॥ പരന്മാരാൽ കട
പ്പാനശക്യയാം പുരികണ്ടൊരു നെരംഹനുമാനും । ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ
തന്റെപരാക്രമം പരിചൊടൊത്തു സന്തൊഷിച്ചീടിനാൻ ॥ അ
ന്നെരം ഘൊരരൂപയാംലങ്കയും ചെന്നുമാരുതി തന്റെപുരൊഭാ
ഗെ । അട്ടഹാസവും ചെയ്യുവംചൊല്ലിനാൾ ധൃഷ്ടമാംവണ്ണം വാ
യുസുതനൊട ॥ ആരുനീയെന്തിനായിഹവന്നതും വിരവൊടെ
പറഞ്ഞാലുമെന്നൊട । പുരിതന്നിലശക്യാ കടക്കയും ക്രൂരരാവ
ണ പാലിതയായുള്ള ॥ ഹരിവീരനതു കെട്ടുചൊല്ലിനാൻ പരമാ
ർത്ഥം പറയുന്നെൻ ഞാനിപ്പൊൾ । ആരുനീ വികൃതാകൃതി നെരായ
യ് പുരദ്വാരത്തിൽ നിൽക്കുന്നതുമിപ്പൊൾ ॥ കാരണമെന്തിന്നെ
ന്നൊതുക്കീറാം പരുഷങ്ങൾ പറവാനമിത്തരാം । എന്നതു കെട്ടു
ചൊല്ലിനാൾ ലങ്കയു മിന്നുലങ്കയിലെന്നാജ്ഞയില്ലാതെ ॥ കടന്നിട്ടു
ഗമിക്കയും വാനര ക്കൂടുകയില്ലയെന്നു ധരിച്ചാലും । ഞാനാകട്ടെനഗ
രിയാകുംലങ്കാ താനെ രക്ഷിച്ചീടുന്നൊൻ പുരമിദം ॥ രാവണന്റെ
നിയൊഗെനസർവ്വദാ കെവലമാംചൊന്നെൻ പരമാർത്ഥം । പരി
ചൊടവൾ വാക്കുകൾകെട്ടപ്പൊൾ വീരമൌലി കപിവരൻ ചൊല്ലി

നാൻ ॥ പുരിയുംപുരീതന്നിൽ ഗൃഹങ്ങളും ചാരുവാകുംവനങ്ങളുമാക
വെ । കാണുവാനായിവന്നനാമിഹ കാണുവനാഗം നീയെനൊക്കിറി
ൽക്കവെ ॥ ഹരിമുഖ്യൻറവാക്കുകൾകെട്ടവാ പരിചൊടപ്പൊൾ
കൊപിച്ചുലങ്കയും । ഘൊരമാംവണ്ണം അട്ടഹാസംചെയ്തു കരംകൊ
ണ്ടൊന്നടിച്ചു ഹനുമാനെ ॥ കരംകൊണ്ടവൾ തല്ലിനനെരത്തു ഹരി
വീരനും സിംഹനാദംചെയ്തു । സ്ത്രീയല്ലൊയിവളെന്നു വിചാരിച്ചു വാ
യുനന്ദനനെറം കൊപിച്ചാതെ ॥ ഭീമവിക്രമൻ ദുഷ്ടവിമർദ്ദനൻ വാ
മഹസ്തം കൊണ്ടൊന്നടിച്ചീടിനാൻ । ഹനുമാൻതൻറ താഡനമെ
റപ്പൊൾ ദീനദീനയായ്വീണിതു ലങ്കയും ॥ വാനരാധിപൻ തന്നൊ
ടുലങ്കയും ദീനമാംവണ്ണം പിന്നെയുരചെയ്തു । സമയന്തന്നിൽ സത്യ
മുള്ളൊരുകൾ ഭീമവിക്രമനിൽക്കുമല്ലൊ സദാ ॥ പങ്കജാസനൻ തൻറ
നിയൊഗത്താൽ ലങ്കഞാൻ തന്നെ രക്ഷിപ്പുന്നുപുരം । എന്നൊരു ക
പിനിന്നെ ജയിച്ചീടു മന്നുരാക്ഷസന്മാർക്കു ഭയംവരും ॥ എന്നൊടവ
മതൾചെയ്തു പത്മജനെന്നെയിന്നു ജയിച്ചുവെല്ലൊഭവാൻ । ഖെപ
രമായിക്കടെന്നിനി ലങ്കയിൽ വാരിജാക്ഷിയാം സീതയെക്കണ്ടാലും ॥
ജയിച്ചുകാമത്തൂപിന്നി ലങ്കയെ വായുനന്ദനൻ ബുദ്ധിമതാംവരൻ ।
നല്ലസന്ധ്യയിൽ ദ്വാരത്തിൽക്കൂടാതെ യുല്ലാസെന മതിലുമ്മെൽ ചാ
ടിനാൻ ॥ വാമപാദവും വച്ചുഹനുമാനും ഭീമവൈരികൾ തൻറ ത
ലത്തിൽ । മൃത്യുമാലയണഞ്ഞു മഹാപാപ മൃത്തമജവൻ പ്രാപിച്ചു
നന്തരം ॥ രാജീവാക്ഷിയാം സീതയെനൊക്കുവാൻ രാജമാർഗ്ഗത്തിൽ
കൂടക്കുമിക്കനെരം । ഹരിപുംഗവൻകെട്ടുപുരിതന്നിൽ മെളിമുൻപാ
യ വാദ്യസ്വനങ്ങളും ॥ ഹസിതെൻ ഘൃഷ്ടനാനാനിനാദവും ഭാസി
തമായ് ലങ്കയിലന്നെരം । രാവണനെസ്തുതിക്കുന്ന ഘൊഷവും പ
വനാത്മജൻ കെട്ടുപുരിതന്നിൽ ॥ ഏഴെട്ടുസൌധമുള്ള ഭവനങ്ങളു
മൊടെ പവനാത്മജൻകണ്ടു । രാജവീഥിക്കിരണ്ടുഭാഗത്തിലും ജെ
താചലംപൊലെപ്രകാശിച്ചു ॥ നാനാരത്നമയമാം ഗൃഹങ്ങളും വാ
നരൊത്തമൻ കണ്ടുപ്രസാദിച്ചു । ഭവനംതൊറും ജാനകിദെവിയെപ്പ
വനാത്മജൻ നൊക്കിനടക്കുമ്പൊൾ ॥ രാക്ഷസിമാരുമൊന്നിച്ചു രാ
ക്ഷസ രമക്രീഡയെച്ചെയ്യുന്നതുംകണ്ടു । ബാലകരെയുറക്കുന്നതും ക
ണ്ടു ചിലരിപ്പിൽ കപികുലശെഖരൻ ॥ ഘൊരരൂപന്മാർ ഭാര്യമാരൊ
ന്നിച്ചു ഖെചരമായിട്ടിരിക്കുന്നതും കണ്ടു । പലമാചിഹ്നകൾ രാക്ഷസ
ന്മാരുടെ ബാലിശസൊദര മന്ത്രിവരൻകണ്ടു ॥ അവിടെയെങ്ങും ജാനകി
ദെവിയെ പ്പവനാത്മജൻ കാണാഞ്ഞനന്തരം । രാവണാലയംഗൊ

പുരംപ്രാപിച്ചു സാവധാനമായുള്ളിൽ കടന്നുടൻ ॥ സീതാദേവിയെ
നോക്കുവാനായിട്ടു ജാതമോദം കപികുലശേഖരൻ । പ്രഹസ്തന്റെ
ഭവനമതുപ്രാപിച്ചു സിംഹവിക്രമൻ നോക്കിക്ഷണത്താലെ ॥ മഹാ
പാർശ്വന്റെ മന്ദിരന്തന്നിലും മഹോദരന്റെ മന്ദിരന്തന്നിലും । വ
ജ്രദംഷ്ട്രന്റെ മന്ദിരന്തന്നിലു മിന്ദ്രജിത്തിന്റെ മന്ദിരന്തന്നിലും ॥ കും
ഭൻതന്റെ ഭവനത്തിലും പിന്നക്കുംഭകൎണ്ണന്റെ മന്ദിരന്തന്നിലും ।
അക്ഷീണബലൻ പിന്നെയുമുള്ളോരു രാക്ഷസമുഖ്യഭവനങ്ങളിൽ ॥
ചേതസിയൊട്ടും ശങ്കയുംകൂടാതെ സീതാദേവിയെ നോക്കി ക്രമത്താ
ലെ । രാവണാലയഗോപുരേ ചെന്നപ്പോൾ കാവൽക്കാരെയും ക
ണ്ടുകപീശ്വരൻ ॥ നാലുകൊമ്പുള്ള മതംഗജങ്ങളെ ചാലവേകണ്ടു
ഗോപുരവാതുക്കൽ । അത്ഭുതങ്ങളാം പക്ഷിജനങ്ങളു മത്ഭുതങ്ങളാം
നാനാമൃഗങ്ങളും ॥ മിന്നീടുന്ന ശയനാസനങ്ങളും മിന്നീടുന്ന ശി
ബികാസമൂഹവും । സ്യന്ദനങ്ങളും രത്നമയങ്ങളായ്സുന്ദരമാകുമശ്വ
സമൂഹവും ॥ പത്തിഹസ്തിപതെരാളി സാദിയുമാത്തമോദം ചരി
ക്കുന്നതുകണ്ടു । പവനാത്മജനുള്ളിൽകടന്നപ്പോൾ ഭവനങ്ങളുംകണ്ടു
വിചിത്രമായ് ॥ ചന്ദ്രരശ്മികൾകൊണ്ടു വിളങ്ങുന്ന ചന്ദ്രശാലകൾ
കണ്ടുകപിവരൻ । ചിത്രങ്ങളാകും ക്രീഡാഗൃഹങ്ങളും കൃത്രിമങ്ങളാം
ക്രീഡാഗിരികളും ॥ ലങ്കതന്നുടെ യാഭരണമിദം ശങ്കയില്ലെന്നു ചിന്തി
ച്ചുമാരുതി । ശൌൎയ്യവാരിധി ശങ്കയുംകൂടാതെ വിരവോടെകടന്നു ഗൃ
ഹത്തിൽ ॥ രാക്ഷസാധിപൻ തന്റെനിയോഗത്താൽ രാക്ഷസീ
മാരും ശസ്ത്രങ്ങൾകൈക്കൊണ്ടു । ഘോരരൂപികൾ നിൽക്കുന്നതുംകണ്ടു
വീരവീരൻകടന്നു ഗൃഹാന്തരെ ॥ മണികാഞ്ചന സൌധ സമൂഹങ്ങ
ൾ പ്രാണനന്ദനൻ കണ്ടുവിടെയപ്പോൾ । അത്ഭുതങ്ങളായുള്ളോരു
വസ്തുക്കൾ തൽഭവനത്തിൽകണ്ടു പലവിധം ॥ പിന്നെയപ്പുരിതന്നുടെ
മദ്ധ്യത്തിൽ മിന്നീടുംഗൃഹം കണ്ടുകപിവരൻ । ഒരുയോജന നീളവുമാ
യിട്ടു അൎദ്ധയോജന വിസ്താരവുമായി ॥ നവരത്നമയമായ്വിളങ്ങുന്ന ഭ
വനോത്തമംകണ്ടു ഹനുമാനും । അതിന്നുള്ളിൽകടന്നു മഹാബലൻ
വാതനന്ദനൻ വീരശിഖാമണി ॥ അത്രകണ്ടിതാകപിപുംഗവൻ
ചിത്രാപുഷ്പകമാകുംവിമാനവും । വാരിജോൽഭവൻതന്നു ധനേശ്വ
രൻ പരിചോടു ഭജിച്ചുലഭിച്ചോരു ॥ പുഷ്പകമാം വിമാനത്തെ രാവ
ണൻ കെല്പോടെ ധനദനെജ്ജയിച്ചുടൻ । കയ്ക്കലാക്കി നിജപുരമദ്ധ്യ
ത്തിൽ ശങ്കകൂടാതെകൊണ്ടന്നുവച്ചുള്ള ॥ ചിത്രമാംപുഷ്പകത്തിന്റെ മ
ദ്ധ്യത്തിൽ ചിത്രമാകുന്ന നല്ലശയനത്തിൽ । ചന്ദ്രമദ്ധ്യകളങ്കം ക

ണാക്കിനെ നിദ്രചെയ്യുന്നരാവണൻ തന്നെയും ॥ സ്വൈരമായിട്ടു ശ
ങ്കയുംകൂടാതെ വീരമൌലികപിവരൻ കണ്ടുതേ । ദിഗ്ഗജനാചലംപൊ
ലുള്ളദേഹവു മഞ്ജനാദ്രി ശിഖരങ്ങളിൽപിന്നെ ॥ രാത്രിയിൽ ദീജ്വ
ലിക്കുന്നതുപോലെ രാത്രിഞ്ചരജനാധിപൻ തന്നുടെ । പിംഗളകേശ
മാംപത്തുതലകളും പിംഗാധിപസചിവ വരൻകണ്ടു ॥ ക്രൂരമായുള്ള
ദംഷ്ട്രകളുംപല്ലും ഘോരമാകുന്നയനങ്ങളുംമുഖം । ഐരാവതവിഷാ
ണാവട്ടങ്ങളും ക്രൂരൻതന്നുടെ മാറത്തുകണ്ടുതേ ॥ വജ്രമേറ്റവട്ടങ്ങളും
കണ്ടുതേ ഭദ്രശീലൻഖലനുടെമാറത്ത । നീണ്ടകൈകളും കണ്ടുശയന
ത്തിൽ നീണ്ടപാമ്പുകൾ പൊലെയിരിവതും ॥ രക്തചന്ദന ദിഗ്ദ്ധശ
രീരനായ്‌രക്തവസ്ത്രമുടുത്തുകിടക്കുന്ന । രാവണൻതന്നെവീരശിഖാമ
ണി പാവനാത്മജൻ കണ്ടാരനന്തരം ॥ ഗിരികന്ദരംതന്നിൽ നിന്നു
ങ്ങസാ മാരുതൻ വരുംപോലെ ദശാസ്യന്റെ । മൂക്കിൽനിന്നു വരു
ന്നൊരുശ്വാസവും സൽകപികുലമൌലിയും കേട്ടുതേ ॥ തുയതാ
ക്ഷീകുലമൌലിമാലയാം മയപുത്രിയാം മണ്ഡോദരിയെയും । തല്പന്ത
ന്നിൽ കിടക്കുന്നതുംകണ്ടു തൽപാർശ്വത്തിലഞ്ജനാനന്ദനൻ ॥ രാ
വണന്റെസമീപേചുഴലവും ചാർവ്വംഗിമണിമാരുടെയായിരം । മാരു
തികണ്ടു ക്രീഡാരതികൊണ്ടു പരിശ്രാന്തമാരായുറങ്ങുന്നതും ॥ ശൈത
മൂത്രവും കണ്ടുമനോജ്ഞമായ്വാതനന്ദനൻ തത്രസമീപത്തിൽ । കാമി
നീകുലമൌലികളിൽചിലർ ചാമരങ്ങൾ പിടിച്ചുറങ്ങുന്നു ॥ നീലേ
ന്ദീവരനേത്രമാരിൽചിലരാലവട്ടങ്ങൾ കൊണ്ടുറങ്ങുന്നു । ഏണ
നേർമിഴിമാരിൽ ചിലർപിന്നെ വീണാവേണുകൾ കൊണ്ടുറങ്ങു
ന്നു ॥ മൃദംഗാദിയാം വാദ്യങ്ങൾകൊണ്ടു മൃദ്വംഗിമാർ നിദ്രചെയ്യു
ന്നതും । വാനരോത്തമൻകണ്ടു മഹാബലൻ പാനഭൂമിയുംകണ്ടു ഖ
ലൻ തന്റെ ॥ ആസവങ്ങളാൽ പൂർണ്ണങ്ങളായുള്ള ഭാസുരങ്ങളാം ര
ത്നഘടങ്ങളും । മദ്യാപാതികുടിച്ചകുടങ്ങളും മദ്യമാകെക്കുടിച്ചഘടങ്ങ
ളും ॥ പന്നികോഴിമയിൽ മൃഗവൃന്ദവും തിന്നപാതി കിടക്കുന്നതും ക
ണ്ടു । നല്ലനല്ലശയനാസനങ്ങളും നല്ലനല്ലമണിദീപജാലവും ॥ കണ്ടു
മാരുതി തത്രശയിക്കുന്ന കൊണ്ടൽവേണിമാർ തന്നുടെവൃന്ദവും । ച
ന്ദനാഗരുധൂപസുഗന്ധവും സുന്ദരീമുഖവാത സുഗന്ധവും ॥ നാനാ
പുഷ്പങ്ങൾതന്നുടെ ഗന്ധവും പാനഗന്ധവും കൊണ്ടുമാരുതൻ ।
മന്ദംമന്ദമവിടെച്ചരിക്കുന്ന സുന്ദരമാകുംരാവണമന്ദിരേ ॥ ബുദ്ധിമാനെ
ഷാ ചിന്തിച്ചുമാനസേ ബന്ധുരാംഗിമാർ കാന്തനെയൊന്നിച്ചു । നിദ്ര
ചെയ്യുമ്പോൾതത്ര ചരിപ്പതുംഭദ്രമല്ലല്ലാ ബ്രഹ്മചാരിക്കോർത്താൽ ॥

മാനിനീകുലമദ്ധ്യെ ചരിച്ചിട്ടുംമാനസെ ചെററും വിക്രിയയില്ലാതെ ।
മാനുഷസ്ത്രീയെ നൊക്കുവാനായിട്ടു മാനിനിമദ്ധ്യത്തിൽ നൊക്കിയാ
ൽകിട്ടുമൊ ॥ എന്നതുകൊണ്ടിവിടെ നടക്കയാലിന്നു പാപവുമില്ലന്നു
നിൎണ്ണയം । നിശ്ചയിച്ചെവം വാനരപുംഗവൻ നിശ്ചലചിത്തൻ പി
ന്നെയുംനൊക്കിനാൻ ॥ ദെവരാജാദിലൊകെശ സമ്പത്തുംരാവണാ
ലയെ യൊന്നിച്ചുകണ്ടുതെ । ദെവഗന്ധൎവ്വ കന്യകമാരെയും പാവനീ
രാജകന്യകമാരെയും ॥ കണ്ടുപൌലസ്ത്യൻ തന്നുടെമന്ദിരെ കണ്ടില്ല
ജഗന്നാഥന്റെ പത്നിയെ । കാണാഞ്ഞപ്പൊൾ ജനകതനൂജയെ
പ്രാണനന്ദനനൊററം വെഗത്തൊടെ ॥ എല്ലാദിക്കിലും നൊക്കിത്തു
ടങ്ങിനാൻ മല്ലനെൎമ്മിഴിയാകുന്ന സീതയെ । വായു സഞ്ചാരമുള്ള
സ്ഥലങ്ങളിൽ വായുനന്ദനൻ നൊക്കിനാൻ സീതയെ ॥ ചതുരൻക
പിവാരമാററമണി ചതുരംഗുലംപൊലും ഖലാലയെ । ഇല്ലനൊ
ക്കാത്തദിക്കുകളെങ്ങുമെ ഫുല്ലെന്ദീവരനെത്രയാംസീതയെ ॥ തത്രയെ
ങ്ങുമെകാണാഞ്ഞു സീതയെ വിക്രമശാലിയാകും കപിവരൻ । പ്രാകാ
രത്തിന്മെൽചാടിയിരുന്നിട്ടു അക്കുതാരിലീവണ്ണംവിചാരിച്ചു ॥ മംഗലാം
ഗിയാം സീതയെക്കാണാതെയെങ്ങിനെ യാമങ്ങുഗമിക്കുന്നു । അം
ഗദാദികപിവരന്മാരുടെ യെങ്ങിനെമുഖം കാണെണ്ടുചെന്നു ഞാൻ ॥
വ്യൎത്ഥസാഗരലംഘനമിന്നുമെ വ്യൎത്ഥമിശ്രമമൊക്കയും മൊക്ഷബൊ
ധം । സൊമകൊടി സമാനമുഖാംബുജം രാമചന്ദ്രന്റെയെങ്ങിനെ
നൊക്കുന്നു ॥ നരവാനര രാജസമീപത്തിൽ സാരസാക്ഷിയാം സീ
തയെകാണാതെ । മംഗലാംഗിയെ കണ്ടില്ലെന്നുള്ളതു മെങ്ങിനെയ
ഹം ചെന്നുപറയുന്നു ॥ ദുഷ്ടനാകുന്ന രാവണനെയഹം മുഷ്ടികൊ
ണ്ടൊന്നിടിച്ചു ഹനിക്കയൊ । കെട്ടിരാത്രിഞ്ചരാധിപതിയെ ഞാൻ
പെട്ടന്നുസാഗരൊപരികൊണ്ടുപൊയ് ॥ അച്യുതനാകുംശ്രീരാമചന്ദ്ര
ന്നുകാഴ്ചവെക്കയൊവെണ്ടുകയൊരെന്നെ । ശൂരനെവംവിചാരിക്കുംനെരത്തു
ചാരുവാകുമശൊകവനികയും ॥ കണ്ടുസൎവ്വകപികുലശെഖരൻകണ്ടാ
ലെത്രയുമത്ഭുതമായുള്ള । അശൊകൊദ്യാനം കണ്ടപ്പൊൾമാരുതി ആ
ശയന്തന്നിലെവം വിചാരിച്ചു ॥ ഇവിടെയഹംനൊക്കീല സീതയെദ്ദെ
വിയെ യിവിടെയഹം കാണുവൻ । ഭീമവിക്രമനെവം വിചാരിച്ചു രാ
മപാദാംബുജം കൈക്കുപ്പിവെഗെന ॥ ഉദ്യാനത്തിൽ ചാടിക്കപി
വരനദ്രി ദീപ്തസമാനകളെബരൻ । കാമികൾക്കെററം ശൊകപ്ര
ദമാകും കൊമളമാമശൊകതരുക്കളും ॥ കണ്ടാലെത്രയും ദൃഷ്ടിമനൊഹ
രം കണ്ടുമാരുതി പുഷ്പനിരന്നുള്ള । ദിവ്യങ്ങളാകും നാനാതരുക്കളും

ദിവ്യോദ്യാനത്തിൽ കണ്ടുപലവിധം ॥ സുന്ദരമാകും ചൈത്രരഥമതാ
ദിം നന്ദനോദ്യാനത്തോടു മിത്ഥ്യോദ്യാനം । ഇല്യമെന്നു കപിവരൻ ചി
ന്തിച്ചു കല്യൻദേവിയെനോക്കിത്തുടങ്ങിനാൻ ॥ വൃക്ഷങ്ങളിൽ കപീ
ശൻചരിക്കുമ്പോൾ പക്ഷികളുണർന്നു തുടങ്ങീതെ । പുഷ്പതല്പങ്ങൾ
പോലെ മഹീതലെപുഷ്പങ്ങളും കൊഴിഞ്ഞുനിറഞ്ഞുതെ ॥ അശോകോ
ദ്യാനത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽശിംശപാവൃക്ഷം കണ്ടുകപീശ്വരൻ । സ്വ
ൎണ്ണംകൊണ്ടുള്ള വേദികയായുള്ളസ്വൎണ്ണവൎണ്ണമാംശിംശപാവൃക്ഷവും ॥
നവ്യപല്ലവ പുഷ്പങ്ങളെക്കൊണ്ടു എല്ലാദിക്കും വിളങ്ങുന്നിതുദ്യാനെ ।
ശിംശപാന്തന്നിൽചാടികപീശ്വരനാശയത്തിലിവണ്ണം വിചാരിച്ചു ॥
ഇവിടെസ്സുഖമായി ഇരുന്നുഞാൻ ദേവിതന്റെപാദാബ്ജം കാണുവ
ൻ । ചിന്തനന്നിലിവണ്ണം വിചാരിച്ചു പത്തുദിക്കിലുംനോക്കുന്നനേ
രത്ത ॥ അവിടെക്കണ്ടു വാപീസരസ്സുകൾ പവിഴംകൊണ്ടു കെട്ടിപ്പടി
ത്തുള്ള । കാന്തങ്ങളാകും നാനാതരുക്കളും സന്താനലതാജാലങ്ങളും ക
ണ്ടു ॥ ഹേമംകൊണ്ടുള്ള വേദികയല്ലാതെ കോമളോദ്യാനെയില്ലതാക
ളും । കണ്ടുമാരുതിക്രീഡാഗിരിവരംകണ്ടാലെത്രയും ദൃഷ്ടിമനോഹരം ॥
സവ്വജീവതനയൻനദീകണ്ടുപൎവ്വതന്നിൽനിന്നങ്ങൊഴുകുന്ന । കാന്ത
ൻതന്നോടയങ്കത്തിൽ നിന്നാശു കാന്താകോപിച്ചു പോകുന്നതുപോ
ലെ ॥ തീരജദ്രുമ ശാഖാസമൂഹങ്ങൾ വാരിയിൽമുട്ടി നിൽക്കുന്നതും ക
ണ്ടാൽ । വാരിജാക്ഷിയെത്തന്റെബന്ധുക്കൾവാരണം ചെയ്യുകയോയെ
ന്നു തോന്നീടും ॥ തത്രപിന്നസ്സമീപെ വിളങ്ങുന്ന ചിത്രമാകുന്നചൈ
ത്യപ്രാസാദവും । ചാരുസ്തംഭസഹസ്രേണശോഭിതംമാരുതികണ്ടുകൈ
ലാസപാണ്ഡുരം ॥ പിന്നപ്രാണതനയൻ കപിവരൻമിന്നൽപോലെ
നയനമാരായുള്ള । രാക്ഷസീഗണമദ്ധ്യേ മലിനയായ് വൃക്ഷമൂലത്തിലെ
റ്റംകൃശയായി ॥ ഉഷ്ണമാകുന്ന ദീർഘശ്വാസത്തോടു മുഷ്ണമാകുന്നകണ്ണീ
രോടുംകൂടി ഭൂമിതന്നിലിരിക്കുന്നദേവിയെ യാമിനീശകലപോലെ ക
ണ്ടുതെ ॥ കൊണ്ടൽവേണീമണിയാകുംസീതയെ കണ്ടനേരം പവനാ
ത്മജൻകപി । ഏവംചിന്തിച്ചു ബുദ്ധിമതാംവരൻ ദേവദേവനരുളിന
ലക്ഷണം ॥ പൂൎണ്ണചന്ദ്രനിഭാനനയിൽ സൎവ്വംപൂൎണ്ണമായിട്ടു കാണ്മാനു
ണ്ടല്ലൊ । പണ്ടുരാവണൻ കൊണ്ടുഗമിക്കുമ്പോൾ കണ്ടോരംഗനാര
ത്നമിതല്ലൊ ॥ ദേവിയന്നവിടെയിട്ട ഭൂഷണമിവിടെയെങ്ങും കാണു
ന്നതില്ലല്ലൊ । ഇവിടെയുള്ളഭൂഷണശിഷ്ടങ്ങളവിടെയുണ്ടു നാരീമണിയു
ടെ ॥ എന്നതുകൊണ്ടുമിന്നു വിചാരിച്ചാൽ മന്നവാധിപജായയാണസം
ശയം । യാതൊരുദേവി താന്നകപികളെല്ലാം ദിക്കിൽനോക്കിനട

ക്ഷന്നു ॥ അങ്ങിനെയുള്ള ശ്രീരാമജായയാം മംഗലാംഗിയെ ഞാനിന്നു
കണ്ടുവല്ലൊ । സ്വാന്തംതന്നിലിവണ്ണം വിചാരിച്ചുസന്തോഷാശ്രു സമെ
തനുമൊദ്യന്നായ് ॥ ആശയന്തന്നിലൊറംപ്രസാദിച്ചു ശിംശപയിലി
രുന്നു കപീശ്വരൻ । ചന്ദ്രരശ്മികൾ കൊണ്ടുവനാന്തരം ഭദ്രശീലൻ പ്ര
സാദിച്ചുകണ്ടുതെ ॥ അപ്പൊൾതത്ര നിശാചരിമാരെയും കെല്പൊടെപ
വനാത്മജൻകണ്ടുതെ । അമ്പിളിത്തെല്ലുപൊലുള്ള പല്ലുമായ്മുമ്പിലെക്കെ
പൊലനീണ്ടുള്ളമൂക്കുമായ് ॥ രാക്ഷസിമാരെക്കണ്ടുകപീശ്വരൻ രാക്ഷ
സാന്തകജായാസമീപത്തിൽ । മങ്ങലീപൊലെയുള്ളൊരുദരവും തൊ
ങ്ങനാപൊലെ കൈകളുംകാലുമായി ॥ ഭംഗികൂടാത്ത രാക്ഷസിമാരെ
യുംമംഗലാംഗീടെ സന്നിധിയിൽ കണ്ടു । വായസംപൊലെചീത്തനി
റമായിപ്പായപൊലെപരന്നചെവിയുമായ് ॥ചെവികൊണ്ടുപുതച്ചുകൊ
ണ്ടൊരാവും ദെവീസന്നിധൌചുറ്റമിരിക്കുന്ന । ആശരനാരിമാരെ
യുംകണ്ടുതെ ആശരാന്തകനാമനാനന്ദനൻ ॥ കാലില്ലാത്തുള്ളരാക്ഷസി
കളുട്ടും തലമദ്ധ്യത്തിൽ കാലുള്ളകൂട്ടവും । അലസാക്ഷിയാംദെവീടെ
സന്നിധൌ ബലശാലിപവനാത്മജൻകണ്ടു ॥ ഏവംബീഭത്സരൌദ്ര
മാർമദ്ധ്യത്തിൽ ദെവദെവന്റെ പത്നിയെയുംകണ്ടു । ചെന്നായ്മദ്ധ്യ
ത്തിൽമാൻപൈതലെപ്പൊലെ ഖിന്നയായിധരണിയിൽ വാഴുന്ന ॥
ദെവിയെക്കണ്ടുവാനരപുംഗവൻ ദൈവദെവപാദാബ്ജംവന്ദിച്ചു । വാ
യുനന്ദനൻചിത്തംതെളിഞ്ഞമ്മെമായാദെവി പാദാബ്ജത്തിൽദൃഷ്ടിയും ॥ രാ
ക്ഷസാധിപ സൈന്യത്തിൽ കൊപവും രാക്ഷസാന്തകൻ വച്ചുതെ
ദൃഢമ്പൊലെ । ബ്രഹ്മരാക്ഷസ വെദഘൊഷങ്ങളും ബ്രഹ്മവിന്മണി കെട്ടു
വിരാത്രത്തിൽ ॥ പൌലസ്ത്യനുമനന്തവശനായിതലസാക്ഷിമണിയാ
ളെചിന്തിച്ചു । പൂതസായകൻതന്റെ ശരംകൊണ്ടു ചെതസി ശൊ
കമൊട്ടുംസഹിയാതെ ॥ അശൊകകാനനന്തന്നിലെക്കായിട്ടു ആശരാ
ധിപനൊരുപുറപ്പെട്ടു । ക്രൂരനാകുന്ന രാവണനൊന്നിച്ചു സുരനാരി
മാർമാത്രംഗമിച്ചുതെ ॥ വലുതായുള്ളൊരുചാളകൾകളുണ്ടു തളകാധി
പൻതന്റെ യന്ത്രജന്റെ । പുരൊഭാഗത്തുനാരിമാരിൽചിലർവിരവൊ
ടെ ഗമിച്ചുതുടങ്ങിനാർ ॥ നാരിമാരിൽ ചിലരപ്പൊൾ ദീപികാകരന്ത
ന്നിലെടുത്തു നടന്നുതെ । ശ്വെതച്ഛത്രമെടുത്തൊരു കാമിനിയാതുധാ
നന്റെ പിന്നാലെപൊയിനാൾ ॥ ചാമരങ്ങൾ പിടിച്ചുചിലരപ്പൊ
ൾ ഭീമരൂപന്റെ പിന്നാലെപൊയിനാർ । ആലവട്ടംപിടിച്ചു ചിലര
പ്പൊൾ പൌലസ്ത്യൻ തന്റെപിന്നാലെ പൊയിനാർ ॥ അനന്തരം ര
ജനിചരന്മാരുടെ മന്നവൻതന്റെ പിന്നാലെവെഗത്തിൽ । പൊന്നു

കൊണ്ടുള്ള പാത്രങ്ങളിൽജലം സന്നതാംഗിമാർ കള്ളുണ്ടുപോയിനാർ ॥ മന്ദമന്ദംനടന്നു ദശാനനൻ സുന്ദരോദ്യാനദ്വാരത്തെ പ്രാപിച്ചു । കാഞ്ചീനൂപുരകങ്കണനാദങ്ങളൊരോന്നതാകെട്ടു വാനരപുംഗവൻ ॥ ദ്വാരദേശത്തിൽ സംപ്രാപ്തനായുള്ള ക്രൂരനാകുന്ന രാവണൻതന്നെയും । വാനരാത്മജൻ കണ്ടോരനന്തരം മനതാരിലിവണ്ണം വിചാരിച്ചു ॥ പുഷ്പകമദ്ധ്യന്തന്നിൽ ശയനത്തിൽകൊള്ളാതെ നിദ്രചെയ്യുന്നുകണ്ടോരു । രാവണനിവനില്ലൊരുസംശയമെവം നിശ്ചയിച്ചുഗ്രപരാക്രമൻ ॥ ആശരകുലതൂലദാവാനലൻ ശിംശപതന്നിൽ വാണിതുസ്വസ്ഥനായ് രാവണനങ്കടന്നുവനത്തന്നിൽദേവിതന്നുടെസന്നിധിയിൽചെന്നു ॥ ചാരുശീലയാംശ്രീരാമപത്നിയുംക്രൂരനാകുന്നരാവണൻവന്നപ്പോൾ ഊരുക്കൊണ്ടുകുചവുമുദരവുംപരിചൊടെമറച്ചുകൃശോദരി ॥ കൂരിരുൾ സമമാകുന്ന കേശത്താൽ വാരിജാക്ഷിമറച്ചുമുഖാബ്ജവും । തിരിഞ്ഞങ്ങുമരുവുന്നനേരത്തു ക്രൂരനെവാപാതെയുള്ളടങ്ങിനാൻ ॥ നാരിമാർകുല മൌലിമണിയാളെ വാരിജാക്ഷി തിരിമെത്തിരിട്ടുന്നു । പൌലസ്ത്യനഹം ത്രൈലോക്യനായക നലാസക്ഷിതെ ദാസനൊന്നോർത്താലും ॥ മുല്ലസായകനസ്ത്രങ്ങൾകൊണ്ടെന്നെ കൊല്ലുന്നു മല്ലനേർമിഴിരാമെ । മാനിനീഭൂമിയാകജ്ജയിച്ചുഞാൻ ജനകന്നു കൊടുത്തീടാം നിർണ്ണയം ॥ ഭീമരാക്ഷസ പൂർണ്ണയാംലങ്കയിൽ രാമനെങ്ങിനെ വന്നുകടക്കുന്നു । കൊണ്ടുപൊവതുമെങ്ങിനെയാംനിന്നെ കൊണ്ടൽവേണി ഭജിക്കുമാംകാമിനം ॥ രാവണൻതന്റെ വാക്കുകൾകേട്ടവം ദേവദേവനെ ച്ചിന്തിച്ചുമാനസെ । എണ്ണനേർമിഴിയാകുന്നസീതയും തൃണമന്തരെയിട്ടുരച്ചീടിനാൾ ॥ പരദാരങ്ങളോടെവം ചൊല്ലുക പാരംപാപമതോർക്കദശാനന । കാഞ്ചനമയമായ മൃഗത്തിനാൽ വഞ്ചിച്ചല്ലോനി വീരനാംകാന്തനെ ॥ കൊണ്ടുപൊന്നതുമെന്നെനീലങ്കയിൽ കണ്ടീടാമതിന്നുള്ളഫലമിനി । വീരമൌലിമണിരാമസന്നിധൌ ക്രൂരനിങ്ങുന്നതൊട്ടുവെന്നാകിലൊ ॥ ശൂരൻതന്റെ ശരമൊരുപത്തുനീ ഖരനാംനിന്റെ ഭ്രാതാവെക്കൊണ്ടുനീ । മദയാനതലവന്റെ മസ്തകം മദിച്ചുകീറിച്ചോരകുടിക്കുന്ന ॥ കേസരി തുല്യനെന്നുടെവല്ലഭൻ വാസവാദി ശശതുല്യൻനീയെടാ । എന്നതുകൊണ്ടുരാമപാദാബ്ജത്തിലെന്നെക്കൊണ്ടുപൊയ്ച്ചുവണങ്ങുക । അല്ലകിൽനിന്നെയന്നുടെവല്ലഭൻ കൊല്ലുമില്ലൊരുസംശയംരാവണ । രാമകല്പനയില്ലായ്കകൊണ്ടുഞാൻഭസ്മമാക്കാത്തതുനിന്നെദ്ദശാനന ॥ ദേവിയെവമുരച്ചിരുന്നപ്പോൾ രാവണനെറ്റംകോപിച്ചുചൊല്ലിനാൻ । സീ

തെന്നിവാമെചൽനിന്നെയറ്റുടൻപ്രാതരാശാൎത്ഥംവച്ചുമഹാനസ
ക്രൂരനെവം പറഞ്ഞതൽനേരത്ത ചാരുഗാത്രിയാം മണ്ഡോദരിതാ
നും । പൌലസ്ത്യൻതന്നെ യാലിംഗനംചെയ്തു ചാലവെയെവം മന്ദ
സ്മരംചെയ്തു ॥ വീരപ്പോരിക ഭാൎയ്യമാരൊന്നിച്ചു സൈപരമായിട്ടു വാഴ്
കമന്ദിരെ । ദീനയാകുന്നമാനുഷിയെക്കൊണ്ടു മാനനീയതെ കാൎയ്യ
മെന്തുള്ളു ॥ രാക്ഷസാധിപൻ കാന്താഗിരംകെട്ടു രാക്ഷസിമാരൊടെ
വസ്മരംചെയ്തു । എങ്ങിനെസീത യെൻറവശമാക മങ്ങിനെനിങ്ങൾ
ചെയ്യാലുംയത്നവും ॥ എവംരാവണൻ ചൊല്ലിനടന്നുടൻ സാവധാ
നമായ്പ്രാപിച്ചുമന്ദിരം । ക്രൂരനെവം പറഞ്ഞുഗമിച്ചപ്പോൾ ഘോ
രരൂപികളൊടിയറ്റുടൻ ॥ ഓരൊരൊവിധം ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാർ
ചാരുഗാത്രിയൊടൊരാം വിരൂപകൾ । ഘോരയാകുംത്രിജടയന്നേരം
വാരിജാക്ഷിയൊടെ സ്മരംചെയ്തു ॥ പുലസ്ത്യൻതന്റെ പൌത്രൻമഹാ
ബലൻ ബാലികെവെദ വെദാംഗപാരഗൻ । ത്രൈലോക്യാധിപൻ
രാവണനെന്നതു മലസാക്ഷി ധരിച്ചുവഴിപൊലെ ॥ നിന്നിലൊഗ്രഹമു
ള്ളദശാസ്യനെ കണ്ണാൽനേർമിഴി നിസ്സാരമാക്കിച്ചാലും । മാനുഷനാകും
രാമനെക്കൊണ്ടുതെമാനിനീയിനി യെന്തുള്ളുകാൎയ്യവും ॥ ഇന്നുഞാനെ
വം ചൊന്നതുചെയ്യാഞ്ഞാൽ കൊന്നിടുംനിന്നെ സൂദന്മാർസുന്ദരി ।
ക്രൂരകളാകുമെകജടാദിയാം രാക്ഷസികളും ശസ്ത്രങ്ങൾകൈക്കൊണ്ടു ॥
പാരംപാരം പരുഷമായ്ചൊല്ലിനാർ സാരസാക്ഷിസ്സുലാവേിയൊട
പ്പോൾ । കുത്തുകുത്തുള്ളശസ്ത്രങ്ങളെകൊണ്ടു ചെത്തിചെത്തിനവാംഗ
ങ്ങൾഞങ്ങളും ॥ തിന്നുതിന്നുസുഖംകുടിച്ചുട നിന്നുചാടികളിച്ചീടും
മൈഥിലി । ഇത്തരമവർവാക്കുകൾകെട്ടപ്പൊ ളുത്തരംസ്മരംചെയ്തു പതി
വ്രതാ ॥ നിങ്ങൾചൊന്നതു കെൾക്കയുമില്ലഞാൻ നിങ്ങളിന്നെന്നെ
യൊന്നിച്ചുതിന്നുക । ദീനനെങ്കിലും മാനുഷനെങ്കിലും ധനിയെങ്കി
ലും നിൎദ്ധനിയെങ്കിലും ॥ എന്നുടെകാന്തനെന്നുടെദൈവത മെന്നറി
ഞ്ഞാലും നക്തഞ്ചരികളെ । ഇങ്ങിനെയരുൾചെയ്തു ജനകജാ മംഗ
ലാംഗി കരഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൾ ॥ രാക്ഷസസ്ത്രീകളിൽ ചിലരന്നേരം
രാക്ഷസാധിപൻ തന്നൊടുദന്തത്തെ । പറഞ്ഞുംകൊണ്ടു വന്നിട്ടുപി
ന്നെയുംക്രൂരവാക്കുകൾചൊല്ലുന്നനേരത്ത ॥ ചാരുശീലയാംവൃദ്ധാ ത്രി
ജടയും വിരവൊടെവം ചൊല്ലിനാളന്നേരം । നിങ്ങൾതങ്ങടെ യം
ഗങ്ങൾതിന്നുക മംഗലാംഗിയാം സീതയെതിന്നാതെ ॥ കണ്ടുഞാനി
പ്പോൾ സ്വപ്നംഭയങ്കര മിണ്ടൽവന്നീടും നക്തഞ്ചരന്മാൎക്കു । ഇങ്ങി
നെത്രിജടാഗിരംകെട്ടപ്പോൾ മംഗലാംഗിടെ സന്നിധിയിൽനിന്നു ॥

ഓടിപ്പോയിനിശാചരിമാർ ചൊന്നാരാദരവോടെ ത്രിജടയോടിത്ത
രം । ത്രിജടനിസ്സം കണ്ടൊരുസ്വപ്നത്തെ വ്യാജംകൂടാതെ ചൊല്ലു
കവെഗത്തിൽ ॥ എന്നതുകെട്ടുചൊന്നാൾ ത്രിജടയു മിന്നുഞാൻകണ്ട
സ്വപ്നത്തെകെട്ടാലും । ആയിരംഹംസയുക്തമായുള്ളൊരു ആയത
യാംശിബികയിൽ രാഘവൻ ॥ ശുക്ലമാല്യാനുലെപനനായിട്ടു ശുക്ലവ
സ്ത്രമിട്ടുമഹാബലൻ । ലക്ഷ്മണനാകും ഭ്രാതാവൊടൊന്നിച്ചു ലക്ഷ്മീ
വാനായിതാകാശമാർഗ്ഗേണ ॥ വന്നുലങ്കയിൻനിന്നരഘൂത്തമനെന്നുക
ണ്ടുഞാൻ സ്വപ്നത്തിലന്നഹൊ । വാരിജാക്ഷിയാംസീതയെ സ്വപ്ന
ത്തിൽ വാരിധിമദ്ധ്യെ ശ്വെതാചലൊപരി ॥ ശ്വെതവസ്ത്രാനുലെപ
നയായിട്ടു പ്രീതയായിട്ടിരിക്കുന്നതും കണ്ടു । ചാലവെകണ്ടു പിന്നെയും
സ്വപ്നത്തിൽ നാലുകൊമ്പുള്ളമതംഗജൊപരി ॥ ഭ്രാതാവൊടുമൊരുമി
ച്ചുരാഘവൻ സീതവാഴുന്ന ശൈലത്തിൽചെന്നുടൻ । ദെവിതന്റെ ക
രത്തെപിടിച്ചുടൻ ദെവനാനകഴുത്തിലിരുത്തിനാൻ ॥ ഭർത്താവിന്റെ
മടിയിൽനിന്നുചാടീട്ടു മാർത്താണ്ഡശശിമണ്ഡലം സ്പൃഷ്ടയായ് । പാണികൊ
ണ്ടുതലൊടുന്നതുംകണ്ടു എണനെർമിഴിയാളാകുംസീതയും ॥ എട്ടുനല്ല
വെള്ളത്തഹയങ്ങളെകെട്ടീട്ടുള്ളൊരുസ്യന്ദനത്തിൽ ഭാര്യയാകുന്ന
സീതയൊടൊന്നിച്ചു വീഴ്ചവാനാകും ഭ്രാതാവൊടുംകൂടി ॥ രാമൻനില്ക്കു
ന്നതുംകണ്ടു പുഷ്ടനായ്രാമനെപ്പിന്നെ കണ്ടുഞാൻപുഷ്പകെ । പിന്നെ
യുംകണ്ടുസ്വപ്നത്തിലത്ഭുതം പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള സിംഹാസനംതന്നി
ൽ ॥ ജാനകിയൊടുമൊന്നിച്ചുരാഘവൻമാനനീയനിരുന്നൊരനന്തരം ।
ബ്രഹ്മർഷികളുമൊരൊപ്രസന്നരായ് ബ്രഹ്മഘൊഷെണ തീർത്ഥജലംകൊ
ണ്ടു ॥ അഭിഷെകവും ചെയ്യുന്നതുംകണ്ടു അഭിമാനിയാം ശ്രീരാമചന്ദ്ര
നെ । കമലാസനൻ മുൻപായദെവകൾ രാമപാദെ നമിക്കുന്നതുംക
ണ്ടു॥പിന്നെയുംകണ്ടുവെത്രയുമത്ഭുതംമിന്നീടുന്നൊരുസിംഹാസനന്തന്നി
ൽ ।വിക്രമശാലിയാകുന്നശ്രീരാമൻചക്രശംഖഗദാബ്ജധരനായി ശ്രീ
വത്സകൌസ്തുഭാദി സമെതനായ് ശ്രീവനമാലയിട്ടു പ്രസന്നനായ് ।
ശ്രീസമെതനായ്വിഷ്ണുസ്വരൂപനായ്സർവാമരവന്ദിതനായിട്ടു ॥ വാ
രിജാക്ഷനിരിക്കുന്നതുംകണ്ടു പരിചൊടിപ്പൊൾ സ്വപ്നത്തിൽഞാന
ഹൊ । പൌലസ്ത്യനെയും കണ്ടുഞാൻസ്വപ്നത്തിൽ തൈലവുംതെച്ചു
കെശവുംകൂടാതെ ॥ കരവീരസ്രജവു മണിഞ്ഞുടൻ കരുത്തുള്ളൊരു വ
സ്ത്രവുംചിറ്റീട്ടു । നീലവസ്ത്രമുടുത്തൊരുനാരിയും ചാലവെകെട്ടി രാവ
ണൻതന്നെയും ॥ കൊണ്ടുപൊകുന്ന തെക്കൊട്ടുകായിട്ടു കണ്ടുഞാനൊരൊ
വാ സ്വപ്നാഭയങ്കരം । ഖരങ്ങളെപരിചൊടു കെട്ടിനരഥത്തിൽ കെറിട്ടു

ശനാനൻ പൊകുമ്പൊൾ ॥ യാമിനീചരനാഥനാകുമവൻ ഗൊമയ
ഹ്രദെവീണു വിവശനായ് । മുടിപൊങ്ങി കുടിക്കുന്നപൊലവു മിങ്ങി
നെയ്യും ഞാൻകണ്ടിതുസ്വപ്നത്തിൽ ॥ രാക്ഷസെശൻകഴുതമെലെറീട്ടു
ദക്ഷിണദിക്കിലെയ്ക്കായിപ്പൊയിനാൻ। ഒട്ടകത്തിന്റെമൊളിൽ കരെറീ
ട്ടുവെട്ടുന്നകുംഭകൎണ്ണനും പൊയിതെ ॥ ആശരാധിപ പുത്രനാമിന്ദ്രജി
ൽ ശിംശുമാരത്തിലെറീട്ടുപൊയിനാൻ । രാക്ഷസന്മാരെല്ലാരക്താംബര
ന്മാരായ് ദക്ഷിണദിക്കിലെയ്ക്കായിപ്പൊയിനാർ ॥ യാതുധാനരിലെക
നെകണ്ടുഞാൻ ശ്വെതഛത്രംപിടിപ്പിച്ചു സ്വൈരമായ് । മതിശാലി
യാംവീരൻ വിഭീഷണൻ പ്രീതനായിട്ടിരിക്കുന്നതുംകണ്ടു ॥ ധവളാം
ബര ഭൂഷണന്മാരാകും കെവലംനാലു ഭൃത്യന്മാരൊന്നിച്ചു । ഭഗ്നഗൊ
പുര സൌധയായ്ലങ്കയും മഗ്നയായ്തന്നെകണ്ടു സമുദ്രത്തിൽ ॥ രാമ
ദൂതനാംവാനരൻ ലങ്കയെ ഭസ്മമാക്കിനാനെന്നും ഞാൻകണ്ടുതെ । ക്രൂ
രകാളവ്യഥാപരീക്ഷാകരംചാതുൎപ്പായടെനിന്നുചൊല്ലുന്നു ॥ രാമ
ൻഭാൎയ്യയെ തൎജ്ജിച്ചതുകെട്ടാൽഭീമവിക്രമൻ കൊന്നീടുംനിങ്ങളെ । ആ
ശ്രയിച്ചെങ്കിൽ നമ്മളെരക്ഷിപ്പാൻ സ്വശക്തയാണിമതിയാമെന്നറിഞ്ഞാ
ലും ॥ എന്നതുകൊണ്ടു നമ്മളെല്ലാവരുംസന്നതാംഗിയെയാശ്രയിച്ചീ
ടണം । വൃക്ഷശാഖയിൽ വാണപ്രപൂൎണ്ണ പക്ഷിയുംകൂടെക്കൂടെപ്പറ
യുന്നു ॥ തൻപൊടെ സീതാദെവിക്കുമംഗലം മുൻപിൽശ്രീരാമൻ നി
ൽക്കുന്നുവെന്നതും । ഘൊരനാകുന്ന രാവണൻതന്നുടെ ക്രൂരമായുള്ള
വാക്കുകൾകെട്ടു ॥ ഘൊരകാനനെ ബാലികയെപ്പൊലെ ചാരുഗാ
ത്രികരഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൾ । സൊമകൊടിസമാനമുഖാംബുജ രാമ എ
ന്റെകാന്തമഹാബല ॥ ഇങ്ങിനെ ഞാനും ദുഃഖിച്ചിരിക്കെപൊലെങ്ങു
പൊയിഭവാനും രഘൂത്തമ । ലക്ഷ്മണനിങ്ങറിഞ്ഞതുമില്ലയൊ രാക്ഷ
സീമദ്ധ്യെഞാനിരിക്കുന്നതും॥ കൌസല്യയെന്റയമ്മധരിച്ചുവൊ
വസിക്കുന്നുഞാൻലങ്കയിൽഖിന്നയായ് । ഇഷ്ടയാംതവ ഭാൎയ്യയുമാ
ഘവ ദുഷ്ടനിന്നഹൊ കൊല്ലുവാൻപാത്രമായ് ॥ എന്നുള്ളതുമറിഞ്ഞി
ല്ലയൊഭവാൻ മന്നവകുലമൌലിമണെരാമ । കൊണ്ടുപൊയെന്നെരാ
വണൻകൊന്നീടും രണ്ടുമാസമെയുള്ളുതവധിയും ॥ വനവാസംകഴി
ഞ്ഞൊരനന്തരം വനജാക്ഷിമാരൊന്നിച്ചയൊദ്ധ്യയിൽ । സ്വൈരമാ
യ്ഭവാനും വസിച്ചീടുംസുരകൊടിമനൊജ്ഞകളെമ്പര ॥ വിഷംകിട്ടി
യാൽതിന്നിട്ടുചത്തീടാം വിഷദാതാവുമില്ലല്ലൊയിന്നഹൊ । ശസ്ത്രദാതാ
വുംരാക്ഷസമന്ദിരെ ചിത്രമാത്രമെയില്ലല്ലൊ ചിന്തിച്ചാൽ ॥ എന്നതു
കൊണ്ടു കെശത്തെകെട്ടിഞാനിന്നു പൊവുകതന്നെ യമക്ഷയം । എ

വാചിനിതിച്ചൂകേശപാശംകയ്യിൽ ദെവികളെല്ലാരും ഞാനാടന്നുടൻ ॥ പുഷ്പിതമായവൃക്ഷത്തെപ്രാപിച്ചു കെപ്പൊടെശാഖകളെല്ലാരും സീതയും । സോമതുല്യവദനം മനക്കാമ്പിൽ രാമചന്ദ്രന്റെ ചിന്തിച്ചുനിൽക്കുമ്പോൾ ॥ നല്ല നല്ലനിമിത്തങ്ങളന്നേരം മല്ലനേർ മിഴിക്കുണ്ടാകുഉവായി । വാമബാഹുനേത്രവുമന്നേരം കോമളാംഗിക്കിളകിത്തുടങ്ങിതെ ॥ ശുഭമായനിമിത്തങ്ങൾ കണ്ടപ്പോൾ ശുഭശീലയും ശോകവിഹീനയായ് । രാഹുമുക്തനായുള്ള ശശിപോലെ മോഹനാംഗിമുഖമേറ്റംപ്രകാശിച്ചു ॥ വാതനന്ദനൻവീരൻ ഹനൂമാനും സീതയന്നേരം ചൊന്നഗിരങ്ങളും । രക്ഷനാഥൻ ത്രിജടാഗിരങ്ങളും രാക്ഷസിമാരുടെ തർജ്ജനങ്ങളും ॥ ദൃഷ്ടകാലൻ കപികുലസത്തമൻ കേട്ടനേരമിവണ്ണം വിചാരിച്ചു । ദുഃഖമൊട്ടുമറിയാത്ത സീതയും ദുഃഖത്തിന്റെയൊടുക്കത്തെ കാണാതെ ॥ നിശ്വാസത്തോടെ ഖേദിച്ചിരിക്കുന്ന ആശ്വാസിപ്പിക്കുവനാശു ദേവിയെ । ഇപ്പോൾതന്നെ ഞാനാശ്വസിപ്പിക്കാഞ്ഞാൽ കെപ്പൊടെദേവി ജീവൻകളഞ്ഞീടും ॥ നിശാചരിമാർതന്നുടെ പ്രത്യക്ഷംവിശേഷങ്ങൾ പറകയുംദുർഘടം । എന്നതുകൊണ്ടിവിടെയിരുന്ന ഞാനിന്നിവരുടെയന്തരം പ്രാപിച്ചു ॥ ഭാനുവംശമണീ രാമവൃത്താന്തത്തെ മാനുഷവാക്കുകൊണ്ടു പറഞ്ഞുടൻ । മാനമാനസശോകമാകളെയുവൻജാനകീതന്റെയില്ലൊരുസംശയം ॥ ഏവം നിശ്ചയിച്ചഞ്ജനാ നന്ദനൻസാവധാനമായ് ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻ । പുണ്യകീർത്തിദശരഥനെന്നൊരു പുണ്യശീലൻനരപതിയുണ്ടായി ॥ ഇന്ദ്രതുല്യൻയശസ്സാമഹീപതി ചന്ദ്രനെപ്പോലെ സൌമ്യൻ മഹാരഥൻ । രാജരാജന്റെപുത്രൻ പ്രിയൻശ്രേഷ്ഠൻ രാജീവായത ചാരുവിലോചനൻ ॥ സകലവേദവേദാംഗപാരഗൻ സകലജനസന്തോഷകാരകൻ । ധനുർവ്വേദത്തിലദ്വിതീയൻ ശൂരൻമാനവാധിപൻ രാമനിതിശ്രുതൻ ॥ വീര്യവാൻ താതവാക്കിനാൽ കാനനെ ഭാര്യാസോദരന്മാരോടൊരുമിച്ചു । വാണീടുമന്നൊരുകാലം ദശാനനനെണനേർമിഴിയാകുന്ന സീതയെ ॥ കൊണ്ടുപോയിനാൻ ദുഷ്ടൻഖലാഗ്രണീകണ്ടകൻ സാധുതാപസന്മാരുടെ । ജാനകീദേവിതന്നെ രഘൂത്തമൻ കാനനാന്തത്തിൽ നോക്കിനടക്കുമ്പോൾ ॥ കാനനാന്തത്തിൽ സുഗ്രീവനെന്നൊരു മാനവേന്ദ്രനുമിത്രവുമുണ്ടായി । ബാലിയെക്കൊന്നു രാമൻകപിരാജ്യം ചാലവെസുഗ്രീവന്നായി നൽകിനാൻ ॥ കപിരാജനിയോഗേന ദേവിയെ കപിവീരരും നോക്കിനടക്കുന്നു । സമ്പാതിതന്റെ വാക്കുകൾകേട്ടു ഞാനൻപോടെ ശതയോജനമായുള്ള ॥ വാരിധിചാടിയിദ്ദേവി കാ

ണ്ടാൽ വീരരാമനുള്ളിലെലക്ഷണം । എല്ലാംപൂൎണ്ണമായുള്ള യിദ്ദേവി
യെ ഉല്ലാസനാ ഞാൻ പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടതെ ॥ ഏവംചൊല്ലിക്കപീശ
നിരുന്നപ്പോൾ വൈദേഹികഥാകെട്ടുപ്രസന്നയായ് । നീണ്ടിരുണ്ടു ചു
രുണ്ട കേശവുമുടി കൊണ്ടുസംവൃതമാകും മുഖാബ്ജവും ॥ പൊക്കിനോക്കി
നാൾ ശിംശപാവൃക്ഷാന്തരെ ഉൾക്കൊമ്പികളൊന്നു തോഷിച്ചുസീതയും ।
നാലുദിക്കിലും താഴത്തുംമേലിലും ചാലവെവയാകെ നോക്കുന്നനേ
രത്ത ॥ സീതാപിംഗാധിപാമാത്യനാകുന്ന വാതനന്ദനൻ തന്നെക്കണ്ടു
തദാ । ഉദയാചലം തന്നിൽവിളങ്ങുന്നൊരാദിത്യൻപൊലെ ശാഖാ
ന്തരന്തന്നിൽ ॥ സീതാദേവിയും ശാഖാന്തരന്തന്നിൽ പീതമായുള്ളവ
സ്ത്രം ധരിച്ചോരു । വാതനന്ദനൻ തന്നെയുംകണ്ടപ്പൊൾ ചേതസി
യേവം ചിന്തിച്ചാശോകനാ ॥ മാനസത്തിന്റെ ഭ്രാന്തിയൊ സ്വപ്ന
മൊ വാനരൻ തന്നെക്കണ്ടതുമിപ്പോൾഞാൻ । സന്തോഷാധിക്യമോ
ലക്ഷണം സന്തോഷവുമിനിക്കില്ലല്ലായിപ്പോൾ ॥ ദുഃഖമല്ലകപിദർ
ശനം സ്വപ്നെ ദുഃഖവും മമ വന്നീടുന്നിതുണ്ണ്യം । കല്പനാം കാന്തനെ
ക്കാണാതെ നിദ്രയൊട്ടുമെയില്ലല്ലൊ ചിന്തിച്ചാൽ ॥ ദൃഷ്ടമത്തനരാമ
കഥകളെ സ്പഷ്ടമായിട്ടിവനും പറയുന്നു । വല്ലതെങ്കിലും വാനരൻ
ചൊന്നതു സത്യമായ്തന്നെ ഭവിക്കട്ടെ ॥ ഇങ്ങിനെയൊക്കെ
ചിന്തിച്ചുമാനസെ മംഗലാംഗിയും നിൽക്കുന്നനേരത്ത । പവിഴം
പൊലെ രക്തമുഖാംബുജൻ പവനാത്മജൻ ബുദ്ധിമതാംവരൻ ॥ ദ്രുമ
ശാഖയിൽ നിന്നിറങ്ങീട്ടു ഭീമവിക്രമനെത്രയും സൌമ്യനായ് । വി
നയത്തോടെയൊരം ഹനൂമാനും ജാനകീദേവിപൂരതൊഭാഗെ ചെന്നിട്ടു ॥
പ്രാപ്തനായി നമസ്കാരവുംചെയ്തു സാഷ്ടാംഗംസീത തന്റെ പാദാബ്ജ
ത്തെ । അഞ്ജലിയുംശിരസ്സിൽ പിടിച്ചുടൻ മഞ്ജുവാംവണ്ണം ചൊന്നാ
ൻ ഹനൂമാനും ॥ കാതരാപത്മാക്ഷി ക്ലിഷ്ടവസനയായ്സതാരം ദ്രുമ
ശാഖയും കൈക്കൊണ്ട । നിന്നീടുന്നു നയനങ്ങളിൽ നിന്നു നന്നായ്
ശോകജലം വരുന്നുതെ ॥ ദേവഗന്ധൎവ്വ കിന്നരനാരികളൊരുവതീ
നാഗദാനവനാരിയൊ । രോഹിണിയും ശശാങ്കനെ കൂടാതെ മഹീത
ലത്തിൽ പതിച്ചിട്ടു നിൽക്കയൊ ॥ വസിഷ്ഠപത്നിയാകുമരുന്ധതി വസി
ഷ്ഠൻതന്നെക്കൂടാതെനിൽക്കയൊ । ആരുതാൻനിന്റെതാതനും ഭ്രാതാവുമാ
രുതാൻ താതനാരുതെ വല്ലഭൻ ॥ ഏതൊരു ദിക്കിൽ നിന്നിഹവന്നതും
യാതൊന്നുകൊണ്ടു ദുഃഖിച്ചീടുന്നതും । രോദനംകൊണ്ടും ദീൎഘശ്വാസം
കൊണ്ടും മേദിനീതൊട്ടുനിൽക്കയുംകൊണ്ടുമെ ॥ ദേവനാരിമാരല്ലെന്നു
തോന്നുന്നു കേവലം രാജപത്നീ ഭവതിയും । രാവണൻ ജനസ്ഥാനത്തു

നിന്നിട്ടു ദേവകണ്ടകൻ കൊണ്ടുപോന്നുള്ളൊരു സാരസാക്ഷിയാംസീ
തയെന്നാകിലൊ പരമാൎത്ഥമരുളെണമെന്നൊടു ॥ അതിമൊഹനമാ
യുള്ളരൂപമെത അതിഘൊരമായുള്ള തപസ്സുമെത । കൊമളാംഗി
വിചാരിച്ചുകാണുമ്പൊൾ രാമപത്നീഭവതീധ്രുവംതന്നെ ॥ പത്മകൊ
മളലൊചനനാകുന്ന രാമചന്ദ്രന്റെ കീൎത്തനംകെൾക്കയാൽ । സാര
സാക്ഷിയാം സീതാപ്രസന്നയായ്‌ മാരുതിയൊടിവണ്ണമരുൾചെയ്തു ॥
പാരിടത്തിൽ പ്രസിദ്ധനായുള്ളൊരു വീരനാകും ദശരഥൻതന്നുടെ ।
പുത്രഭാൎയ്യാഞാൻ വൈദേഹൻതന്നുടെ പുത്രിസീതയെന്നെന്നുടെനാ
മവും ॥ ഭീമവൈരിദവാനലനാകുന്ന രാമചന്ദ്രന്റെ ഭാൎയ്യയാകുന്ന
ഞാൻ । ദ്വാദശാബ്ദമയൊദ്ധ്യയിൽ വാണുഞാൻ സാദരംസുഖമാ
യിട്ടനന്തരം ॥ രാജരാജൻ ത്രയൊദശവൎഷത്തിൽ രാജ്യന്തന്നിൽ പ്ര
ജകളെരക്ഷിപ്പാൻ । അഭിമാനിയാം ശ്രീരാമചന്ദ്രനെ അഭിഷെകവും
ചെയ്യാൻതുടൎന്നപ്പൊൾ ॥ അപ്പൊൾകൈകെയിയാകുന്നഭാൎയ്യയും കെ
ല്പൊടുഭൂപതിയൊടുരചെയ്തു । മുന്നംചൊന്നവരം സത്യമാകുവാൻമ
ന്നവ ഭവാൻ ഭാവമുണ്ടെങ്കിലൊ ॥ ഒട്ടുതാമസംകൂടാതെഭൂപതെ കാട്ടി
ലെയ്ക്കായിപ്പൊകട്ടെ രാഘവൻ । എന്നതുകെട്ടുബൊധവുംകെട്ടതെ മ
ന്നവൻപിന്നെബൊധമുണ്ടായപ്പൊൾ ॥ ശൊകസമ്പൂൎണ്ണമാനസനാ
യിട്ടുകൈകെയിതന്നൊടുസാന്ത്വനവുംചെയ്തു । മെദിനീപാലൻ ജ്യെഷ്ഠനാം
പുത്രനൊ രൊദനംചെയ്തു രാജ്യത്തെയാചിച്ചു ॥ അഭിഷെകത്തെക്കാ
ളിൽ പിതൃവാക്യമഭിമാനി പ്രിയമെന്നൊൎത്തുള്ളിൽ । സ്വീകരിച്ചുദൃഢ
സത്യവിക്രമൻ സകലജനദാതാപ്രിയംവദൻ ॥ ജനനിയൊടൊരു
മിച്ചിരിപ്പുവാൻ മാനവെന്ദ്രനമ്മെന്നെനിയൊഗിച്ചു । മുൻപിൽകാ
ന്തന്റെ ഞാനുംപുറപ്പെട്ടു അരണ്യകാനനാന്തത്തിൽ വാഴുവാ
ൻ ॥ ഭൎത്തൃഹീനയായ്‌സ്വഗൃഹവാസവുമിനിയ്ക്കാഗ്രഹമില്ലമനതാ
രിൽ । ചാരുശീലനാം സൌമിത്രിയുംമുൻപിൽ മരത്തൊലുമുടുത്തു
പുറപ്പെട്ടു ॥ താതവാക്യത്താൽ ഞങ്ങളെല്ലാവരും പ്രീതരായിട്ടുപൊ
ന്നുവനാന്തരെ । ഘൊരമായുള്ള ദണ്ഡകാരണ്യത്തിൽ സൈരമാ
യിട്ടു ഞങ്ങളിരിയ്ക്കുമ്പൊൾ ॥ വിശ്വവാരിധിയാകുന്നരാമന്റെ ഭാൎയ്യ
യാകുന്നയെന്നെ നിശാചരൻ । രാവണൻതാനും കൊണ്ടുപൊന്നി
ട്ടിനാരൊവെവരൊചൊന്നാൻസമയവും ॥ രണ്ടുമാസത്തെജീവി
തമെന്നുമീ രണ്ടുമാസംകഴിഞ്ഞാൽത്യജിയ്ക്കുംഞാൻ । ഖിന്നയായ്‌ദെ
വിയെവം പറഞ്ഞപ്പൊൾ സന്നസ്സന്താപമായ്‌ ചൊന്നാൻഹനുമാ
നും ॥ രാമകല്പനകൊണ്ടിഹദൂതൻഞാൻ കൊമളാംഗി വിരവൊടുവ

ന്നതെ । വൈദേഹികശലീരഘുനായകൻ സാദരംവേതിടെകശ
ലച്ചും ॥ ചോതിച്ചീടുന്ന വീരശിഖാമണി മതിബിംബസമാനമുഖാം
ബുജൻ । ധൈര്യതോടെസുമിത്രാതനയനും സാദരംതെയ്യിവാത്സ്യം
ചെയ്യുന്നു ॥ കുശലംദേവികെട്ടവർതന്നുടെ ആശയംതന്നിൽ പ്രീതി
യായ്ചൊല്ലിനാൾ । എന്തെന്നാകിലും ജീവിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ സ
ന്തോഷവും വരുമെന്നനില്ലന്നയം ॥ നൂറുസംവത്സരംകഴിഞ്ഞെങ്കിലു
മറിവുള്ളവരെവം പറയുന്നു । വാക്കതൊൻ പരമാർത്ഥമെന്നോർക്കുന്നു
ഉൾക്കാമ്പിലൊട്ടും സംശയമില്ലമെ ॥ ഏറക്കാലമായ്ത്താൽകഥകെ
ട്ടിട്ടു പറഞ്ഞിപ്പോൾനീകെട്ടപ്രിയൻകഥാ । സീതാദേവിയും വാത
തനയനും ജാതവിശ്വാസമൊരൊന്നെചൊല്ലിനാർ ॥ ദേവിതന്നുടെ
വാക്കുകൾകെട്ടിട്ടു ദേവിതന്നുടെ സന്നിധിയിലെല്ലു । ഹനുമാൻതാ
നും ചെല്ലുന്നനെരത്തു ചാരുഗാത്രിയുമെവം വിചാരിച്ചു ॥ ദുഷ്ടമാ
റിയരാവണനാമിവൻ പാപമിന്നുരചെയ്യുതു മാകവെ । ഏവംചിന്തി
ച്ചു ശോകതുരശോഭാദേവികണ്ണിട്ടുതന്നാൾധരണിയിൽ ॥ ആയതാ
ക്ഷിയാം ശ്രീരാമപത്നിയെ ഭയംകൊണ്ടേറ്റം മോഹിതയായ്ക്കണ്ടു । ഖി
ന്നഖിന്നനായ്ധീരൻ ഹനുമാനും സന്നതാംഗിയാം സീതയെവന്ദി
ച്ചു ॥ വന്ദനംചെയ്തിട്ടന്നതു കണ്ടപ്പോൾ സുന്ദരീ സീതയെവമരുളം
ചെയ്തു । മായാവിയാകും രാവണനെങ്കിൽനീ ഞായമല്ലെന്നെ ദുഃഖി
പ്പിക്കുന്നതു ॥ കള്ളസ്സന്ന്യാസി വെഷമെടുകല്ലൊണ്ടു ഭള്ളുകാട്ടിജന
സ്ഥാനെവന്നാരു । രാവണൻതന്നെയാകുന്നനിശ്ചയം യെവംശീ
നയാമെന്നെ നിശാചര ॥ സന്താപിപ്പിക്കുന്നതിന്നു പിന്നെയും ഹ
നുശോഭനമല്ലെന്നറിഞ്ഞാലും । ഇങ്ങിനെയവൾ ചിന്തിച്ചതുമിപ്പോള
ങ്ങിനെയല്ലയെന്നുംമെതോന്നുന്നു ॥ നിന്നെക്കാൺകയാലെന്നുടെ മാന
സെ ഉന്നുസന്തോഷമെറാവുളവായി । വല്ലഭൻതന്റെ ദൂതനീയെ
ങ്കിലൊ നല്ലതുതവ വന്നിടട്ടെസദാ ॥ ചൊദിക്കുന്നൊരുഞാൻ വാനര
പുംഗവ പ്രീതിയുണ്ടുമെരാമകഥാകെൾപ്പാൻ । കൊമളനായയെന്നു
ടെകാന്തനാം രാമൻതന്റെ ഗുണങ്ങളെച്ചൊല്ലുക ॥ ഇങ്ങിനെയരു
ൾചെയ്തിട്ടനന്തരം മംഗലാംഗിയുമെവം വിചാരിച്ചു । സ്വപ്നമൊ മതി
ഭ്രമമൊവാനിദം സ്വപ്നവുമല്ലഭ്രാന്തിയുമല്ലമെ ॥ മായികളെല്ലാന
ക്തഞ്ചരന്മാരും മായാവിയാകും രാവണനാമിവൻ । എന്നുചിന്തിച്ചു
തുള്ളിയതുമില്ല പിന്നെമാരുതിതന്നൊടുസീതയും ॥ നിശ്ചയംദേവിത
ന്റെയറിഞ്ഞിട്ടു ആശ്ചര്യമായിച്ചൊന്നാൻ കപിവരൻ । സൂര്യനെ
പ്പോലെ തെജസ്വിയായിട്ടും വിഷ്ണുവാനാകും ചന്ദ്രമനൊജ്ഞനാം ॥

ബ്രഹ്മാസ്ത്രാദിസകലാസ്ത്രവാനാകും ബ്രഹ്മചൎയ്യവ്രതൊദിതനായിട്ടും ।
സകലചര വെദാംഗവിത്താവാം സകലഗുണ സാഗരനായിട്ടും ॥
ജിഷ്ണുവാംസകലാധിപതിയാകും വിഷ്ണുതുല്യപരാക്രമനായിട്ടും ।രാമച
ന്ദ്രനെമായാമൃഗത്തിനാൽ യാമിനീചരൻ രാവണൻവഞ്ചിച്ചു ॥ കൊ
ണ്ടുപൊന്നില്ലെ ശ്രുതമന്യഭവതിയെ കണ്ടീടുമതിന്നുള്ള ഫലമവൻ । യാ
തൊരുദെഹം ഘൊരശരങ്ങളാൽ യാതുധാനനാം രാവണനെക്കൊ
ല്ലും ॥ തെനപ്രെഷിതനായിട്ടഹമിപ്പൊൾ ജാനകിതെ സമീപത്തു വ
ന്നതും । ഭവതിടെ വിയൊഗെന ഖിന്നനായ് ദെവൻ ചൊദിച്ചീട്ടു
ന്നുകുശലംതെ ॥ ലക്ഷ്മണനാശീവാദ്യത്തെച്ചെയ്തിട്ടു ലക്ഷ്മീവാൻനമസ്കാ
രവുംചെയ്യുന്നു । ഭദ്രതെ കാന്തൻതന്റെ സഖിയായസുഗ്രീവനാ
കും വാനരരാജാവും ॥ ചൊദിക്കുന്നുകുശലം ഭവതിടെ മതിബിംബസ
മാനമുഖാംബുജെ । വാനരകൊടിമദ്ധ്യെ ഉത്തമം മാനിയാകുന്ന ല
ക്ഷ്മണൻ തന്നെയും ॥ സുഗ്രീവനെയുംകാണും ഭവതിയുംഭദ്രെയൊട്ടുമെ
താമസംകൂടാതെ । മാനീസുഗ്രീവൻതന്റെ സചിവൻഞാൻ ഹനുമാ
നെന്നു പെരായവാനരൻ ॥ വാരിധിചാടിലംകയെപ്രാപിച്ചു വാരി
ജാക്ഷിതെ സന്നിധിയിൽവന്നു । രാവണന്റെതലയിൽ പദന്യാസം
കെവലമാറംവെച്ചു പരാക്രമാൽ ॥ എങ്ങിനെദെവിയെന്നെ നിനയ്ക്കുന്നു
അങ്ങിനെയുള്ളവനല്ലഞാനഹൊ । വെണ്ടാതുള്ളൊരു ശങ്കകളയണം
കൊണ്ടൽവെണിയുറ്റുള്ളമൊഷിതം ॥ വാതനന്ദന ഭാഷിതംകെട്ടവം
സീതാദെവിയിവണ്ണമരുൾചെയ്തു । രാമസംബന്ധം കത്രതെയുണ്ടായി
സൌമിത്രിയെയാതെന്നിയെങ്ങനെ ॥ നരവാനരന്മാൎക്കസമാഗമംപ
രിചിൽ കഥമുണ്ടായിയെന്നതും । വല്ലഭൻതന്റെരൂപവും ചൊല്ലുക
അല്ലലെന്നാലിനിക്കു ഭവിക്കില്ല ॥ എന്നതുകെട്ടു ചൊന്നാൻ കപിവ
രൻ മന്നവമണിരാമന്റെ ലക്ഷണം । കണ്ടറിഞ്ഞെടത്തൊളം ഞാ
ൻചൊല്ലുന്നെൻ കൊണ്ടൽവെണി മണിയാളെകെട്ടാലും ॥ തരുണ
മണിവന്നു ജടാഭാരം തിരുമുടിയിലുണ്ടു പ്രകാശിച്ചു । പുണ്ഡരീകദ
ളായതലൊചനൻപുണ്ഡരീകസുധാംശുസമാനനൻ ॥ചാരുനാസിക
ൻബിംബഫലാധരൻ ചാരുനെത്രൻ മനൊജ്ഞകപൊലവാൻ । അ
ത്ഭുതഗളൻ വിസ്തീൎണ്ണവക്ഷസ നത്ഭുതാംശതഥ പത്മസമൊദരൻ ॥
സൎപ്പഭൊഗസമാനകരാംബുജൻ കെല്പൊടെദ്രുമചീരവിഭൂഷിതൻ । ക
രിരാജകരൊരുസുജംഘവാൻ ചാരുപാദപ്രപദാംഗുലീനഖൻ ॥ഘൊ
രബാണാസി ചാപെഷുധീധരൻമാരകൊടി മനൊജ്ഞകളെബരൻ ।
നല്ലവണ്ണം ലക്ഷണമാകവെ വല്ലഭൻതന്നിലുണ്ടതെ ശൊഭനെ ॥

മാനവചന്ദ്രനാം ശ്രീരാമചന്ദ്രന അനന്തരൂപനാം സൌമിത്രിസോദര
ൻ । സോദരനോടുംകൂടെ രഘൂത്തമൻസാദരംഭവതിയെവനാന്തത്തിൽ ॥
ഉൾക്കാമ്പിലേറം ശോകത്തോടുംകൂടെ നോക്കിനോക്കി നടക്കുന്നേ
നേരത്ത । ഉഗ്രനാകുന്നബാലിയെപ്പേടിച്ചു വ്യഗ്രനായൃശ്യമൂകെ വ
സിക്കുന്ന ॥ സുഗ്രീവൻകണ്ടു ഭീതനായേററവും ഭദ്രരൂപനാം ശ്രീരാമ
ചന്ദ്രനെ । എന്നെത്തന്നെ പറഞ്ഞയച്ചിതോ മന്നവാന്തികെ സുഗ്രീവ
നാജ്ഞയാൽ ॥ ചെന്നുഞാൻ രാമചന്ദ്രനെ വന്ദിച്ചുമന്നവൻ തന്നെസ്സു
ഗ്രീവസന്നിധൌ । കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയ് സഖ്യവും ചെയ്യിച്ചുഹൃഷ്ടനാ
യ് രാമൻകൊന്നിതുബാലിയെ ॥ ഉഗ്രവിക്രമനാകും രഘൂത്തമൻസുഗ്രീ
വനുകപിരാജ്യവും നൽകി । രാമസുഗ്രീവന്മാക്കേവം സഖ്യവുംകോമ
ളാംഗി ഭവിച്ചുവനാന്തരെ ॥ കപിരാജനിയോഗാൽ ഭവതിയെ കപി
വീരരും നോക്കിനടക്കുന്നു । സുഗ്രീവൻതന്റെ കല്പനയാലേറം വ്യ
ഗ്രംകൂടാതെ വാരിധി ചാടീട്ടു ॥ ലങ്കതന്നിൽക്കടന്നുഞാൻനോക്കീട്ടു പ
ങ്കജാക്ഷിതെ സന്നിധിയിൽവന്നു । കേസരിപത്നിയിലേറം ശോഭനെ
വാസവശോഭാധിവിശങ്കതപാകം ॥ മാരുതൻതന്റെ പുത്രനായുണ്ടായി
പേരുമെന്റെ ഹനുമാനെന്നാകുന്നു । വീരവീരനാംരാമന്റെദൂതൻഞാ
നരുളീടേണമെന്നോടുവൈദേഹി ॥ വാനരോത്തമഭാഷിതംകേട്ടപ്പോ
ൾ ജാനകീദേവിതാനുമതുനേരം । ഓരോരോ അടയാളങ്ങൾ കൊണ്ടു
ള്ളിൽ മാരുതിദൂതനെന്നുറച്ചപ്പോൾ ॥ ഹരിപുംഗവൻ പിന്നെ
യുംചൊല്ലിനാൻ വാരിജാക്ഷിയാം മൈഥിലിയോടപ്പോൾ । വാനരന
ഹം ശ്രീരാമദൂതൻഞാൻ ഭാനുവംശമണി രാമവല്ലഭെ ॥ രാമനാമാങ്കി
തമായ മോതിരം കോമളംദേവി കാണുകവഴിപോലെ । വിശ്വാസം വ
ന്നീടുവാൻഭവതിക്കു വിശ്വനായകൻ തന്നയച്ചതോ ॥ ഏവംചൊല്ലി
കപിവരൻ മോതിരംദേവിക്കായിട്ടു നൽകിവിനീതനായ് । മംഗലാം
ഗീഭൂഷണം കാന്തന്റെ മംഗലാംഗിയും കണ്ണാലേനോക്കീട്ടു ॥ വല്ല
ഭൻവന്നതു പോലെയന്നേരം മല്ലലോചനാസീതാ പ്രസാദിച്ചു । രാ
ഹുനിർമ്മുക്തപൂർണ്ണശശിപോലെ മോഹനാംഗിയുമേറം പ്രകാശിച്ചു ॥
ജാനകീതന്റെ നേത്രങ്ങളിൽനിന്നു ആനന്ദാശ്രുക്കൾ വീണുതുടങ്ങി
തെ । ആശ്ചര്യത്തിൽ ഹൃഷ്ടയായ് സീതയും പ്രശംസിച്ചുകപിവരനെ
യപ്പോൾ ॥ വിക്രമിനീസമർത്ഥൻനീപ്രാജ്ഞൻ നീസംഭ്രമമൊട്ടുമില്ലാ
തെയത്ഭുതം । സകലക്രൂരരാക്ഷസ സ്ഥാനായകനായ് നിന്നാലിന്നു
പ്രധർഷിതം ॥ അതിഘോരമകരാകുലമായശതയോജനാവിസ്തീർണ്ണസാ
ഗരം । കെല്പോടെനിസ്സും ചാടീട്ടുമാതളെ ഗോഷ്പദംപോലെയാക്കി

മഹാവീര ॥ പ്രാകൃതനായ വാനരനല്ലനീ വിക്രമാംബുധെ വാനരസ
ത്തമ । രാവണങ്കൽ നിന്നേതുമെ ഭീതിയും പവനാത്മജ ഒട്ടുമേതുമി
ല്ലല്ലൊ ॥ ഞാനുമായി വിശേഷംപറയുവാൻ വാനരശ്രേഷ്ഠ താ
ല്പര്യമുണ്ടു । വല്ലഭനെന്റെ സന്നിധിയിലെത്തു നല്ലകഥമെന്ന ത
ന്നെയയച്ചീടു ॥ ദിഷ്ട്യാരാമൻ കുശലീമെവല്ലഭൻ ദിഷ്ട്യാലക്ഷ്മണനും
കുശലിവീര । കാന്തനെന്റെ കുശലിയന്നാകിലൊ എന്തുകാരണം
ക്രുദ്ധനായിഭൂമിയിൽ ॥ പ്രളയാഗ്നിയെപ്പോലെ പ്രവൃദ്ധനായ് പ്രളയ
ത്തെ വരുത്താത്തതുമാത്രമെ । സുരന്മാരെയും നിഗ്രഹിച്ചീടുവാൻ
ശ്രീരാമചന്ദ്രൻശക്തൻകപിവര ॥ പിന്നെയെന്തെന്നെ കൊണ്ടുപൊ
വാത്തതും മന്നവാധീശൻ രാമൻവല്ലഭൻ । ഷാഡ്ഗുണ്യാദിനൃപഗു
ണങ്ങളാകവെ സൽഗുണാംബുധി ചെയ്യുന്നതില്ലയൊ ॥ അമ്മയാകുന്ന
കൌസല്യതന്റെയും ചെമ്മെസൌമിത്രിമാതാവുതന്റെയും । കീർത്തി
മാനാംഭരതന്റെയുംവീര വർത്തമാനങ്ങൾ കേൾക്കുന്നതുമുണ്ടൊ ॥ രാ
വണൻതന്നെക്കൊന്നെന്നെവല്ലഭൻ പവനാത്മജ കൊണ്ടുപൊകില്ല
യൊ ॥ ഭരതൻചതുരംഗമാംസൈന്യത്തെ വിരവൊടെ പറഞ്ഞയ
ച്ചീടുമൊ । വാനരന്മാരൊടൊന്നിച്ചുസുഗ്രീവൻ വാനരേശൻവരുമൊ
വാൻമൽകൃതെ ॥ അസ്ത്രജാലേനസൌമിത്രിവെഗത്തിൽ രാത്രിഞ്ച
രസമൂഹത്തെക്കൊല്ലുമൊ । ദുഷ്ടനാകുന്നരാവണനെക്കൊന്നുപുഷ്ടയാ
യെന്നുകാണുംപതിയെഞാൻ ॥ വിക്രമാംബുധിയാകുന്നരാമനു ധ
ർമ്മ്യാജന രാജ്യംത്യജിക്കുവാനും । കാട്ടിലെത്തായിട്ടെന്നെ നയിക്കുവാനു
മൊട്ടുംശൊകവും ഭീതിയുമില്ലല്ലൊ । വീര്യശാലി തഥാവിധൻമെപ
തി ധൈര്യത്തൊടെവസിക്കുന്നതില്ലയൊ ॥ താതമാതൃ സഹോദരരെ
കൊയിൽ പ്രീതിയകലുണ്ടെത്രയും വീരന । പ്രിയന്റെവൃത്താന്തം കേ
ൾക്കെപൊളതെന്നും വായുനന്ദന ജീവിച്ചിരിക്കുവൻ ॥ സീത
യെവമരുളിയതിന്നപ്പൊൾ വാതനന്ദനൻ വന്ദിച്ചു ചൊല്ലിനാ
ൻ । ഇവിടെദെവി വാണരുളുന്നതും ദെവദെവനറിയാതുകൊണ്ടു
ല്ലൊ ॥ കൊണ്ടുപൊവാത്തതു ദെവിയെവെഗത്തിൽ കണ്ടീടാമിനി
വെഗത്തിൽ നാഥനെ । പെട്ടെന്നിക്കഥ ഞാൻചെന്നണഞ്ഞിട്ടു
മൊട്ടുംതാമസം കൂടാതെയന്നേരം ॥ രാമചന്ദ്രൻ ഹരിവീരരൊന്നി
ച്ചു ഭീമസാഗരംസ്തംഭിപ്പിച്ചുസൈന്യേന । ലങ്കയിൽവന്നു രാക്ഷസന്മാരെ
യും പങ്കജാക്ഷൻ ദശകണ്ഠൻതന്നെയും ॥ കൊന്നീടുംദെവി വീരശി
ഖാമണിയെന്നതിന്നിന്നുവിളംബമായ്മൃത്യുവും । വന്നുവെന്നാകിൽ രാ
മൻശരംകൊണ്ടു കൊന്നീടും മൃത്യുതന്നെയും നിർണ്ണയം ॥ അംബതെ

ഇക്കാലമാണയിനി വെഗമംബുജാക്ഷനാം ശ്രീരാമചന്ദ്രന്റെ । ചന്ദ്ര
കൊമളകാന്തമുഖാംബുജം ഭദ്രകാണംഭവതിയും നിൎണ്ണയം ॥ അല്ല
ലൊടെ ഭവതിയെ രാഘവനെപ്പൊഴുമൊൎത്തും ചിന്തിച്ചീടുന്നതെ । ജാത
നിദ്രനായെങ്കിൽ ജഗൽപതിസീതയെന്നതും ചൊല്ലിട്ടുണൎന്നീടും ॥ അ
യ്ശമ്പാടെനല്ല പുഷ്പഫലങ്ങളാലപ്പൊഴും ഹാപ്രിയെയെന്നതും ചെ
യ്തീടും। ഭവതിതന്നെക്കൊണ്ടുപൊവാനായിക്കൊവെലംഭവേൻചെയ്യുന്ന
യത്നമപ്പൊം ॥ എന്നതുകെട്ടതുംചെയ്തു സീതയുമിന്നനിന്നൊടെ ഭാഷിതം
മാത്രതെ । അമൃതംവിഷയുക്തംപൊലെയാകുമമൃതാംശു സഹസ്രസ
മാനനാൻ ॥ അന്യമാനസനല്ലന്നും വല്ലഭൻമാന്യനാം ശൊകമുണ്ടെന്നും
കെട്ടിട്ടു । രാക്ഷസന്മാരെയാകവെ കൊന്നിട്ടു രാക്ഷസാധിപൻതന്നെ
യും കൊന്നിട്ടു ॥ ലങ്കയെ നിൎമ്മൂലികയുമാക്കീട്ടു പങ്കജാക്ഷൻ കദാകാ
ണുമെന്നെയും । എന്നെക്കൊണ്ടുപൊയ്നൽകുക രാമനായെന്നുചൊ
ല്ലീടും ഭ്രാതാവിഭീഷണൻ ॥ രാവണനെന്നുബൊധിച്ചീടുന്നില്ല രാവണ
ൻതന്നെ നൊക്കൊന്നുമൃത്യുവും । സാമശീലാവിഭീഷണപുത്രിയാം ശ്യാ
മളയെന്നൊടെവമുരചെയ്തു ॥ അസ്ത്രങ്ങളായ രശ്മികളുള്ളൊരു വിക്ര
മിയാകും രാമദിവാകരൻ । ശത്രുക്കളായ രാക്ഷസതൊയത്തെയെത്ര
യും വെഗംശൊഷിപ്പിച്ചീടുംകപെ ॥ രാമചന്ദ്രനെച്ചൊല്ലിട്ടു ഖിന്നയാ
യ് രാമാകണ്ണീരൊടൊന്നിച്ചിരിക്കുമ്പൊൾ । വാനരെന്ദ്രനമഞ്ജലിയും
ചെയ്തു ജാനകിതന്നൊടെവമുണൎത്തിച്ചു ॥ വെഗംവന്നിടും വല്ലഭൻ
തെദെവിസാഗരൊപമസെനയൊടുംകൂടി । ദുഷ്ടനെകൊലചെയ്തു രഘൂ
ത്തമൻ തുഷ്ടിനൽകും ഭവതിക്കുനിൎണ്ണയം ॥ അല്ലങ്കിലഹമിപ്പൊൾ ക
ളഞ്ഞീടാമല്ലൽതെദെവിയില്ലൊരുസംശയം । മെരുപൊലെ വിശാല
മായുള്ളെന്റെ ചാരുശിരൊപുറത്തുകരെറുക ॥ ചാടിഞാനിവിടെ നി
ന്നു വെഗത്തിലാടൽതെടയൊട്ടും കൂടാതെകൊണ്ടുപൊയ് । രാമചന്ദ്ര
ൻചുമരൊഭാഗെ വച്ചുവൻതാമരസനയനെ ഭവതിയെ ॥ എന്നതുകെ
ട്ടതുംചെയ്തു സീതയുമിന്നിതുതവ വാനരത്താകപെ। അല്പദെഹനായു
ള്ളനിങ്ങളിലനാകപ്പൊടെ യെന്നെക്കൊണ്ടുപൊകുന്നതും ॥ ദെവിത
ന്നുടെഭാഷിതംകെട്ടുവാം പവനാത്മജനെവം വിചാരിച്ചു । ഘൊരമാ
യുള്ളയെന്നുടെ രൂപത്തെസ്സാരസ്സാക്ഷിയാംസീതയെക്കാട്ടെണം ॥ എ
ന്നുറച്ചുമഹാമെരുതുല്യനായ്നിന്നു താമ്രമുഖനാം കപിവരൻ । വജ്ര
തുല്യനഖ ദംഷ്ട്രവാനായിമല്ശില യൊടെവമുണൎത്തിച്ചു ॥ രാമദാസ
രിൽമുഖ്യനായുള്ളു ഞാൻ ഭൂമിയാകവെതന്നെയെടുത്തിടാം । ലങ്കയും
രജനീചരരൊന്നിച്ചു പങ്കജംപൊലെയിന്നു നയിച്ചീടാം ॥ രണ്ടരനാ

ഴികൊണ്ടു ദേവിയെക്കൊണ്ടുപോയി ഞാൻകാട്ടുവൻനാഥനെ । ജാ
നകീ ദേവിയപ്പോളരുൾ ചെയ്തു വാനരേശതെ ശക്തിയുംബുദ്ധിയും ॥
നന്നായ്ഞാനറിഞ്ഞു മനതാരിൽ മുന്നാതന്നെ കപികുലശേഖര ।
പാകതികരുന്നിരിക്കുന്ന ലങ്കയിൽശക്തിപീനൻവരുന്നതുമെങ്ങിനെ ॥
രാമചന്ദ്രനിവിടെയെഴുന്നെള്ളി യാമിനീചരന്മാരെ ഹനിച്ചിട്ടു । ദേവ
താപസകണ്ടകനായിട്ടും രാവണനെയും കൊന്നരണാന്തന്നിൽ ॥ സൊ
ദരമെന്നെക്കൊണ്ടു പൊയീടെണം, സ്വദേശമെന്നെയായുള്ള കാനനെ ।
ജാനകിയരുൾചെയ്തതു കെട്ടിട്ടുവാനരെശൻ തൊഴുതുരചെയ്തതെ ॥ രാ
മപത്നിക്കുചിതമിതൊവാക്യ മാമൊദം മെവലുന്നുകെട്ടിട്ടു । ദെവിത
ന്നുടെ ശൊകത്തെക്കാണ്കയാൽ കെവലംഭക്തികൊണ്ടു ഞാൻചൊ
ല്ലിനെൻ ॥ അഭിജ്ഞാനം തരെണമടിയന അഭിജ്ഞ നാഥനിന്നാ
ഞ്ഞിടുവാൻ । എന്നതുകെട്ടരുൾ ചെയ്തുസീതയും മുന്നമുണ്ടായൊരുക
ഥ ചൊല്ലുന്നെൻ ॥ ചിത്രകൂടത്തിൽ ഞങ്ങളിരിക്കുമ്പൊൾ ചിത്രമാ
യൊരുവൃത്തവുമുണ്ടായി । കാന്തനെന്റെ മടിയിൽതലവച്ചു സന്തൊ
ഷെണയുറങ്ങുന്ന നെരത്തു ॥ ഒരുകാകനതുനെരം വന്നിട്ടുക്രൂരനെന്നെ
യുപദ്രവിച്ചീടിനാൻ । കാന്തനെ ഞാനുണർത്തിയതുനെരം കാന്തനെ
ന്നെപരിഹസിച്ചീടിനാൻ॥ഖിന്നയായെന്നെക്കണ്ടപ്പൊൾ വല്ലഭൻപി
ന്നസ്സാന്ത്വനവും ചെയ്തുരഘൂത്തമൻ । മാനവവ്യാഘ്രം തന്നിൽതലവച്ചു
ഞാനാപിന്നെയുറങ്ങിയുണർന്നപ്പൊൾ।വീരനെന്നങ്കെ വച്ചുതിരുമുടിപ
രിചിൽ നിദ്രചെയ്യുന്നനെരത്തു । വൃത്രവൈരിസുതനായ കാകനന്നത്ര
വന്നെന്റെസന്നിധിയിൽപിന്നെ ॥ കൊത്തിക്കൊത്തിക്കുചങ്ങൾമുറി
ച്ചുമെരക്തവുമപ്പൊൾ വീണുതുടങ്ങിതെ । ചൊരവീണിട്ടുണർന്നു മഹാ
വീരൻ പാരംക്രുദ്ധനായെവമരുൾചെയ്തു ॥ ആരതെമുലയെവം പിള
ന്നതു മാരപഞ്ചമുഖമുള്ള പാമ്പിനാൽ । കളിച്ചീടുന്നുഭീതിയുംകൂടാതെ
കല വാണികരികരൊരുപ്രിയെ ॥ ക്രൂരനെവമരുൾചെയ്തു നൊക്കുമ്പൊ
ൾ ചൊരകൊണ്ടണിഞ്ഞെന്നെ നൊക്കീട്ടു । ഇരിക്കുന്നൊരു കാക
നെ നൊക്കീട്ടു പാരംകൊപിച്ചു വീരശിഖാമണി ॥ വല്ലഭൻദർഭകളിലെ
ടുത്തുടൻ പുല്ലിൽബ്രഹ്മാസ്ത്രം യൊജിപ്പിച്ചീടിനാൻ । കല്പാഗ്നിപൊ
ലെയൊരാം ജ്വലിച്ചുതത്തൽ പക്ഷിനെരെയപ്പൊൾ തദസ്ത്രവും ॥ അ
യച്ചുകാന്തനസ്ത്രവും വെഗത്തിൽവായസം പ്രതിചെന്നതദസ്ത്രവും ।
കാകനുമപ്പൊൾ ത്രാണത്തിന്നായിട്ടു ആകവെ ഗമിച്ചീടിനാൻലൊ
കങ്ങൾ ॥ ആരുമെരക്ഷിക്കാഞ്ഞൊരു നെരത്തു പരിതാപെന വന്നിതു
കാകനും । പാദാബ്ജംതന്നിൽ വീണുമെകാന്തന്റെപാദെ വീണതുക

ണ്ടിട്ടുകാകനെ । കൊല്ലുവാൻപിഴയുണ്ടെങ്കിലും വല്ലഭൻ കൃപയാ
പരിപാലിച്ചു । ഋഷിനായകൻ ബ്രഹ്മമാമസ്ത്രത്തെപ്പൊഴിലാക്കാൻ വ
ഹിയാഞ്ഞു കാരണാൽ ॥ ഒരുകണ്ണുകളഞ്ഞിതുകാകന്റെ പാരംപ്രീതനായ
പ്പൊളവൻതാനും । രാമചന്ദ്രനെ വന്ദിച്ചുവെഗത്തിലാമൊദെനഗമി
ച്ചാനവൻഗൃഹം ॥ എന്നെച്ചൊല്ലീട്ടുകാകന്റെ നെരെയും മന്നവൻ
ബ്രഹ്മാസ്ത്രമയച്ചല്ലൊ । എന്നെക്കൊണ്ടുപൊയുള്ളവനെയിന്നു മന്ന
വനെന്തുപെക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു ॥ എന്നതുകൊണ്ടിന്നെന്നിൽ കൃപാതവ
മന്നവാധിപ മെവലുണ്ടാകണം । നാഥനായ്ഭവാനല്ലാതെ ഞാ
നിപ്പൊൾ നാഥഹീനയെപ്പൊലെ മരുവുന്നു ॥ ഞാനറിഞ്ഞി
ട്ടുണ്ടല്ലൊ തെശക്തിയും മനൊഗാംഭീര്യശൌര്യാദികളെയും । എ
ത്രയുംശക്തനായ ഭവാനിപ്പൊളസ്ത്രം രാക്ഷസരിലെന്തയക്കാത്തു ॥ ഇ
നിക്കെത്രയും ദുഷ്കൃതമുണ്ടെന്നു മനതാരിൽ നിനക്കുന്നു സാമ്പ്ര
തം । ശ്യാമളാംഗനാസ്സ്വാളനായുള്ള ഭീമവിക്രമൻ രാമൻതന്നൊടൊ
ല്ലയാൽ ॥ കരുണമായ ദെവിടെ ഭാഷിതംമാരുതികെട്ടു വന്ദിച്ചു
ണർത്തിച്ചു । സത്യമാണെ ഭവതീടെ ലൊകൈകനാത്യവിക്രമൻ ദുഃ
ഖിച്ചീടുന്നതെ ॥ രാമഭദ്രന്റെ ഖെദത്തെക്കണ്ടിട്ടു സൌമിത്രി
താനുംദുഃഖിച്ചീടുന്നതെ । കഥഞ്ചിലിന്നുകണ്ടുഭവതിയെ നാഥെ
യൊട്ടുമെ ദുഃഖിക്കരുതെ ॥ സുസ്മിതരഘുനായകൻ സാനുജൻഭസ്മ
മാക്കുമിലങ്കയെനിർണ്ണയം । ക്രൂരനാകുന്ന രാവണനെക്കൊന്നു പുരിത
ന്നിൽനയിക്കുംഭവതിയെ ॥ എന്തുണർത്തിക്കവെണംപ്രിയനൊടു സ
ന്തൊഷത്തൊടതിന്നരുൾചെയ്യണം । രാമഭക്തരിൽമുൻപനൊടന്നെ
രാരാമപത്നി യരുൾചെയ്തുസാദരം ॥ വിശ്വസാക്ഷി തനയകപിവര
വിശ്വനാഥനാം രാമന്റെ പാദാബ്ജെ । സീതതാൻനമസ്കാരവും
ചെയ്തിട്ടു ചൊദിക്കുന്നു കുശലം നിരന്തരം ॥ ഇങ്ങിനെചൊന്നതെ
ർത്തിക്കമൊർത്തെ മംഗപാംഗനാമെന്റെപ്രിയനൊടും । ചാരുശീല
നാം ലക്ഷ്മണൻതന്നൊടും പരിചൊടുകുശലത്തെചൊദിക്ക ॥ എ
ന്നുടെകുറനാകുംപ്രിയനൊട പിന്നെയുംപിന്നെയുമിദംചൊല്ലുക । ഒ
രുമാസംധരിക്കുവൻജീവിതം വീരയെൻനാഥ പിന്നെക്കളഞ്ഞിടും ॥
സത്യമീചൊന്നതെന്നു ധരിക്കണം സത്യസന്ധ ദശരഥനന്ദന । രാ
വണനാലുപരുദ്ധയാമെന്നെ ദെവദെവെശ രക്ഷിക്കവെണമെ ॥
വിശ്വനായകിയെവമരുൾചെയ്തു വിശ്വമൊഹനമായചൂഡാമണി ।
നൽകുകകാന്തനെന്നരുൾചെയ്തിട്ടു നൽകിനാളതു വായുസുതൻകയ്യി
ൽ ॥ വാതനന്ദനൻ ചൂഡാമണിയെയും സീതാദെവിയെയുംവന്ദിച്ചു മെ

ടിച്ചു । ദെവിതന്നെപ്രദക്ഷിണവും ചെയ്തുപവനാത്മജൻ പിന്നെയുംവ
ന്ദിച്ചു ॥ സീതാപാൎശ്വത്തിൽനിന്നുഹനുമാനും ജാതമൊദംവിനീതനാ
യെത്രയും । സീതാദൎശനംകൊണ്ടുണ്ടായുള്ളൊരു ചെതസിയൊരാമൊദതൊ
ഷെണമാരുതി ॥ മനസ്സുകൊണ്ടുരാമനെ പ്രാപിച്ചു മനീതനുശരീരെ
ണനിന്നതെ । മണിരത്നമകെട്ടിത്തിട്ടു സീതയുംപ്രാണനാഥനൊടുൾ
ഠംചെയ്യുന്നതെ ॥ വീരംരാഘവടയാത്രംരഘുത്തമനറിഞ്ഞിട്ടും കപികുലശ
ഖര । ഇതുകാണമെന്നാൽ മുമ്പരെച്ചിന്തിയ്ക്കും ചെതസിരഘുനായകൻ
മാരുതെ ॥ എന്നെയുമെൻമാതാവുതന്നെയും മന്നവനാംദശരഥൻ
തന്നെയും । വീരനിന്നുടെവാക്കിനാൽ രാഘവൻവിരവൊടെന്നെക്കൊ
ണ്ടുപൊയീടണം ॥ പ്രാണപുത്രാരംകൊള്ളുന്നൊംകെക്കെവ പ്രമാണം
ഭവാൻതന്നെയാകുന്നതെ । എങ്ങിനെയെന്റെദുഃഖങ്ങൾ പൊയീടുമ
ങ്ങിനെഭവാൻചെയ്യാലുംയത്നവും ॥ അങ്ങിനെതന്നെയെന്നുപ്രതിജ്ഞ
യും പിംഗാധിപസചിവവരൻചെയ്തു । സീതാദെവിയെവന്ദനവും
ചെയ്തു വാതനന്ദനൻ പൊവാൻതുടങ്ങുമ്പൊൾ ॥ ബാഷ്പത്തൊടെയ
തുംചെയ്തുസീതയും കെല്പൊടെപവനാത്മജൻ തന്നൊട । ശ്രീരാ
മലക്ഷ്മണന്മാരൊടും സുഗ്രീവനൊടുംമന്ത്രിവരരൊടും ॥ ഹരിവീരന്മാ
രൊടും കുശലമെന്നുമാരുതാത്മജ ചൊല്ലേണം മൽകൃതെ । ഹനുമാന
പ്പൊൾവന്ദിച്ചു നിന്നിച്ചു ജാനകിയൊടുംചൊദിച്ചുതുടതെ ॥ ഏറാക
ഛീതദ്രമാംദെശത്തിലിരിയ്ക്കില്ല ഭവതിയുംനിൎണ്ണയം । ഉല്ലാസെന
ഞാൻ രാമസമീപത്തിൽ ചെല്ലുമ്പൊളെത്രകാലം ക്ഷമിയ്ക്കണം ॥
വാനരപ്പടയൊടുമൊരുമിച്ചു മാനവെന്ദ്രനനുജനൊടൊന്നിച്ചു । വെഗം
വന്നിഹകൊന്നുദശാസ്യനെ സ്സാദരംദെവിതന്നെനയിച്ചീടും ॥ മിന്നീ
ടുംമണികണ്ണൊണ്ടുമാരുതി പിന്നെവന്ദിച്ചുപൊവാൻതുടങ്ങുമ്പൊൾ ।
അശ്രുപൂൎണ്ണമുഖിയായി ദീനയായ്സുമശ്രൊണി ഹനുമാനൊടരുൾ
ചെയ്തു ॥ രാമലക്ഷ്മണസുഗ്രീവന്മാരൊടും ദീൎഘവിക്രമചൊദിയ്ക്ക സൌ
ഖ്യത്തെ । എന്നെദുഃഖാംബുധിയിൽനിന്നെങ്ങിനെയിന്നുടകാന്തൻ
താരണംചെയ്യീടും ॥ നിസ്തുഷിന്നുപ്രയത്നത്തെ ചെയ്യണംവായുനന്ദന
ബുദ്ധിമതാംവര , എന്നുടെയിക്കഠിനമാം ദുഃഖവുമെന്നെ രാക്ഷസർമ
ൎദ്ദിച്ചീടുന്നതും ॥ പറയണംനീരാമനെപ്രാപിച്ചു വീരതമാൎഗ്ഗമസ്തു
ശിവമായി । ദെവിതന്നെപ്രദക്ഷിണവുംചെയ്തു പവനാത്മജൻ വന്ദി
ച്ചുസാദരം ॥ മംഗളകരവാക്യകളാലപ്പൊൾ മംഗളാംഗിയാൽപൂജി
തനായിട്ടു । മാരുതിയവിടെനിന്നു മാറീട്ടു വീരവീരനിവണ്ണം വിചാരി
ച്ചു ॥ കല്പിച്ചന്നെയയച്ചുതൽകാൎയ്യത്തെകെല്പൊടെഞാനുംചെയ്യുവെ

ന്നാകിലും । ഇനിയുംയശസ്സുണ്ടാകുവാനായി ഞാനിവിടെച്ചിലവസ്തു
ചെയ്യേണം ॥ എന്നതുകൊണ്ടുദുഷ്ടന്റെ യുദ്യാനംനന്നായ്ദൃഷ്ടിമനൊ
ഹരമായുള്ള । ശുഷ്കമാംതൃണജാലത്തെത്തീപൊലെ ഒക്കെവെഗാന
ശിപ്പിപ്പുവനാഹം ॥ ഏവംനിശ്ചയിച്ചുഗ്രപരാക്രമൻ ദെവൊദ്യാന
സമാനമാമുദ്യാനെ । മരുതിമാരുതൻപൊലെ ക്രുദ്ധനായൂരുവെഗ
ത്താൽ വൃക്ഷങ്ങളെയൊക്കെ ॥ കളഞ്ഞീടുവാനാരംഭിച്ചീടിനാൻ പ്രള
യാഗ്നിയെപ്പൊലെ ഭയങ്കരൻ । അഞ്ജനാസുതൻ വീരൻഹനൂമാനും
ഭഞ്ജനംചെയ്തു കാന്തമാമുദ്യാനം ॥ പൂത്തുനന്നായ്ത്തളിൎത്തു ഫല
ത്തൊടുകൊത്തു ചാരുവായ്ത്തത്ര വിളങ്ങുന്ന । വൃക്ഷങ്ങളെത്തകൎത്തു
പൊടിച്ചപ്പൊൾ പക്ഷികളുംപൊന്നുഭയപ്പെട്ടു ॥ ചാരുപുഷ്പങ്ങളുള്ള ല
തകളെ നൂറുനൂറായിരമായ് മുറിച്ചുതെ । ചിത്രമാകുംലതാഗൃഹമാക
വെ ചിത്രമായുള്ള ക്രീഡാഗൃഹങ്ങളും ॥ ഒക്കെത്തല്ലിത്തകൎത്തു സഹസ്ര
ധാ സൽക്കപികുലശെഖരൻമാരുതി । മുത്തുകൊണ്ടും പവിഴങ്ങളെ
കൊണ്ടും ചെത്തുകെട്ടിനവാപീസരസ്സുകൾ ॥ ഭീമവിക്രമനാകപ്പൊടി
ച്ചുതെ കൊമളമാംഗിരിയുംതകൎത്തുതെ । തകൎന്നുള്ളൊരുക്രീഡാഗിരി
കൊണ്ടും തകൎന്നുള്ളഭവനങ്ങളെക്കൊണ്ടും ॥ തകൎന്നുള്ളൊരു വൃക്ഷങ്ങ
ളെക്കൊണ്ടും തകൎന്നുള്ളലതാജാലങ്ങൾകൊണ്ടും । വാടിവീണുള്ള പല്ല
വങ്ങൾകൊണ്ടുംപൊടിഞ്ഞുള്ളൊരുഗെഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും॥ പൊടിച്ചീടി
നവാപികളെക്കൊണ്ടും നഷ്ടരൂപമായ് പാപന്റെയുദ്യാനം । പവ
നാത്മജൻരാവണനെനിത്യം മെവപ്പിഴച്ചെയ്യിട്ടുന്നതാം ॥ വീരനെ
കനായ്‌രാത്രിഞ്ചരരൊട പൊരുതചെയ്യുവാനിച്ഛിച്ചുമാനസെ । മാരു
താത്മജൻസിംഹനാദത്തൊടെ തൊരണത്തിന്മെൽകെറിയിരുന്നുതെ॥
പക്ഷികളുടെ ശബ്ദങ്ങളെക്കൊണ്ടും വൃക്ഷങ്ങൾതകരുന്ന ശബ്ദംകൊ
ണ്ടും । രാക്ഷസികളുണൎന്നവശമായി ത്രക്കഠനാപുരിക്കിലുംനൊക്ക
ന്നൊൾ ॥ വനമാകെത്തകൎന്നുകിടപ്പതും വാനരരാജമന്ത്രീന്ദ്രനെയും ക
ണ്ടതെ । ആവരക്കണ്ടനെരത്തു മാരുതിവീരൻ രൂപത്തെയൊരാം വ
ലുതാക്കി ॥ മാരുതിതന്റെരൂപത്തെക്കണ്ടിട്ടു ഘൊരകളൊരാം ഭീതി
യൊടെയുള്ളിൽ । ദെവിതന്നുടെ സന്നിധിയിൽചെന്നു ഇവണ്ണമവ
ൎചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാർ ॥ ആരിവൻസീതെനിങ്ങൾതമ്മിലന്യൊന്യം പറ
ഞ്ഞൊടെവിശെഷംപറഞ്ഞതുംചൊല്ലുകഞങ്ങളൊടിപ്പൊൾവെഗത്തി
ൽ മല്ലനെൎത്തിട്ടയാള പരമാൎത്ഥം ॥ എന്നതുകെട്ടുതാൻചൊല്ലുസീതയു
മിന്നു നിങ്ങൾതന്നെയറിയെണ്ടു । പാമ്പിന്റെ പാദങ്ങളെവിചാ
രിച്ചാൽപാമ്പുതന്നെയറിഞ്ഞിടുന്നുണ്ടിതു ॥ മായികളാകുന്നതത്രെ

ളുടെ മായാതൊന്നുമറിയുന്നതില്ലൊ । സീതാദേവിടെ ഭാഷിതം
കേട്ടവം യാതുധാനികളൊക്കെയും ഭയപ്പെട്ടു ॥ ഓടിച്ചെന്നു ദശാസ്യസമീ
പത്തിങ്കൽ പേടിയോടെ പറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാർ ॥ കോമളമാമശോകവനി
കയിൽ ഭീമരൂപനായുള്ളോരുവാനരൻ ॥ സീതയോടു വിശേഷങ്ങൾ
ചൊല്ലീട്ടു ഭീതികൂടാതെനിൽക്കുന്നു രാജാവെ । അശോകോദ്യാനമൊ
ക്കെ തകൎത്തു പരിശോഭയായൊന്നൊഴിച്ചുധരിച്ചാലും ॥ രാക്ഷസിമാരി
വണ്ണം പറഞ്ഞപ്പോൾ രാക്ഷസാധിപൻ രാവണൻ കോപിച്ചു । ദീ
പകങ്ങളിൽ നിന്നു തിരിയോടൊന്നിച്ചു ഉപതിച്ചീടും സ്നേഹബിന്ദുപോ
ലെ ॥ കണ്ണുകളിൽനിന്നപ്പോൾ ദശാസ്യന്റെ കണ്ണുനീരുകൾ വീഴ
തുടങ്ങിതെ ॥ ശങ്കരന്റെ വരത്താലവദ്ധ്യന്മാം കിങ്കരരെദ്ദശാനനന
ന്നേരം । യുദ്ധംചെയ്യുവാൻ വായുസുതനോട ക്രുദ്ധനായിപറഞ്ഞ
യച്ചീടിനാൻ ॥ എണ്പതുകോടി എണ്പതിനായിരമവരോടെ കിങ്ക
രന്മാരുമന്നേരം । നാനാശസ്ത്രങ്ങൾ കൈക്കൊണ്ടു വേഗത്തിൽ മദ
ശാലികൾ സിംഹനാദത്തോടെ ॥ തോരണാഗ്രകെ ചെന്നാരന്നേ
രത്ത മത്തമാരവെ കപീശനെയുംകണ്ടു । ശാഖാചരൻ കപികുല
ശേഖരൻ ലങ്കയാകെ മുഴങ്ങുമാറന്നേരം ॥ കൊട്ടിക്കൊണ്ടൊരപരാ
ക്രമൻ പ്രഘോഷനായിട്ടീവണ്ണമരുൾചെയ്തു । രാമചന്ദ്രൻജയിക്കുമഹാബല
ൻ സൌമിത്രിയുംജയിച്ചുഗുണശാലിതൻ ॥ ഉഗ്രവിക്രമ രാമകടാക്ഷത്താൽ
സുഗ്രീവനാംജയിക്ക കപീശ്വരൻ । കോസലാധിപതിയായരാമന്റെ ദാ
സനാമഹം ശത്രുഭയങ്കരൻ । മാരുതൻതന്റെ പുത്രനായീടുന്നു പേരു
മെന്റെ ഹനുമാനെന്നാകുന്നു । പത്തുനൂറായിരം കോടി രാവണന്മാ
രൊത്തു യുദ്ധത്തിന്നായിട്ടു വന്നാലും ॥ തുല്യനല്ലെന്റെ ശക്തിക്ക മൂഢ
രെല്ലീടുക ശ്രദ്ധകൊണ്ടുനിങ്ങളും । ലങ്കയെയൊന്നു ബാഹുബലത്തിനാ
ൽ സങ്കടമൊട്ടു ചെയ്യും ഞാൻ ക്രൂരരെ ॥ മംഗലാംഗിയാം സീതയെ
വന്ദിച്ചുനിങ്ങൾ നോക്കിയിരിക്കവെ പോകുവൻ । ചാതുനാദനാ ഭീമ
നാദം കേട്ടുയാതുധാനന്മാർ പേടിച്ചുനീങ്ങിതെ ॥ രാവണാജ്ഞയാൽ
ശങ്കയൊട്ടുകൂടാതെ പവനാത്മജൻ തന്നുടെ ദേഹത്തിൽ । ശസ്ത്രവൎഷ
ങ്ങൾ ചെയ്തുതുടങ്ങിനാർ രാത്രിഞ്ചരന്മാരെത്രയും ക്രുദ്ധരായ് ॥ അ
പ്പോൾ വാലുമടിച്ചുധരണിയിൽ കൊല്ലാതെ സിംഹനാദവും ചെയ്തി
ട്ടു । തോരണത്തിലിരിക്കും പരിഘമത്തമാരുതാത്മജൻ കയ്ക്കൊണ്ടു വേ
ഗത്തിൽ ॥ പാടിരാത്രിഞ്ചര സൈന്യമദ്ധ്യത്തിൽ പേടികൂടാതെതല്ലി
ത്തുടങ്ങിനാൻ । പരിഘംകൊണ്ടു പ്രാണനെയന്നും ക്രൂരരെവേഗാൽ കൊ
ന്നുതുടങ്ങിനാൻ ॥ ക്ഷണദാചരസൈന്യത്തെയാകവെ പ ക്ഷണത്താ

ലെ വധിച്ചു കപീശ്വരൻ । എണ്പതുകോടിയെണ്പതിനായിരംകിങ്കരരെ
വധിച്ചിട്ടു മാരുതി ॥ തോരണന്തന്നിൽകെറിയിരുന്നിട്ടു മാരുതാത്മജ
നെ വംചിചാരിച്ചു അത്യുന്നതമായ്ശോഭിച്ചുനില്ക്കുന്നചൈത്യപ്രാ
സാദമിന്നു കളഞ്ഞില ॥ ഇനിവെഗംനശിപ്പിച്ചീടുവാനും വെണമനിലാ
ത്മജൻ നിശ്ചയിച്ചിങ്ങിനെ । ചൈത്യപ്രാസാദെ ചാടിവീണവീരൻ
ചൈത്യപാലരുംക്രുദ്ധരായ്വന്നപ്പൊൾ ॥ ഒരു തൂണുപിടിച്ചു മഹാബല
ൻ മാരുതിയതിവെഗത്തിൽ തിരിച്ചപ്പൊൾ । അഗ്നിയിടെനിന്നു വഹ്നിയുമു
ണ്ടായ് പ്രാസാദമൊക്കമൊത്തു ദഹിച്ചതെ ॥ തൂണുതന്നെയെടുത്തു ക
രത്തിൽ പ്രാണനാശനൻ ചൈത്യപാലന്മാരെ । തല്ലിക്കൊന്നു ധര
ണിയിലിട്ടിട്ടു ഉല്ലാസത്തോടെ അട്ടഹാസംചെയ്തു ॥ എന്നെപ്പൊലുള്ളവാ
നര വീരന്മാർ മന്നവനാകുംസുഗ്രീവസന്ദേശാൽ । നടന്നീടുന്നു ഭൂമി
യിലാകവെ കൂടെയൊധികലാധമക്കീടരെ ॥ പത്തുകുഞ്ജരശക്തിയുള്ളോ
ർകളും പത്തുനൂറാനശക്തിയുള്ളോർകളും । അപ്രമെയമായ്ശക്തിയു
ള്ളോർകളും തത്ര വാഴുന്നു സുഗ്രീവസന്നിധൌ ॥ ഇങ്ങിനെയുള്ളവ
രൊട്ടുമൊന്നിച്ചു നിങ്ങളെക്കൊല്ലുവാൻ രഘുരാഘവൻ । ഭവിച്ചീടില്ല
ലങ്കയും നിങ്ങളും രാവണനും ഭവിച്ചീടില്ലനിൎണ്ണയം ॥ ലൊകനാഥനാം
ശ്രീരാമനൊടെല്ലൊ സാകംവൈരത്തെയുണ്ടാക്കി വെച്ചതും । ഏവം
വായുതനയനാദംചെയ്തു സാവധാനമായ് പ്രാപിച്ചു തോരണം ॥
പ്രഹസ്താത്മജൻ രാവണസന്ദേശാൽ മഹാദംഷ്ട്രൻ ധനുർദ്ധരനാ
യിട്ടു । ഖരയുക്തമാം തേരിൽകരെറിട്ടു ചാരുകുണ്ഡലമാലയണിഞ്ഞി
ട്ടു ॥ അംബുദംപൊലെയുള്ളനിറവുമായ് ജംബുമാലിയും വന്നാൻവീ
രനാ । നില്ലുനില്ലെന്നു ചൊല്ലീട്ടുവെഗത്തിലുല്ലാസത്തോടെ വന്നൊ
രനന്തരം ॥ പ്രഹസ്താത്മജനെകണ്ടുമാരുതി പ്രഹർഷത്തോടെ സിം
ഹനാദംചെയ്തു । തോരണത്തിലിരിക്കുന്ന വീരന്റെ നെരെയസ്ത്ര
ങ്ങൾ രാക്ഷസൻവർഷിച്ചു ॥ അസ്ത്രവർഷത്തെച്ചെയ്യുന്നതുകണ്ടു വിക്ര
മാംബുധിയാകും ഹനുമാനും । വലുതായശിലയെയെടുത്തുടൻ ബ
ലശാലിയവനെയെറിഞ്ഞപ്പൊൾ ॥ അമ്പുബാണങ്ങൾകൊണ്ടു നി
ശാചരൻ ചഞ്ചലമെന്നിയെ മുറിച്ചാൻശിലാ । ശിലയപ്പൊൾ മുറി
ഞ്ഞുകണ്ടിട്ടു സാലമൊന്നുപറിച്ചു കപിവരൻ ॥ ചുഴറ്റെന്നരമസ്സാ
ലത്തെയുമവൻ തെരൊന്നുമുറിച്ചീടിനാൻ ബാണത്താൽ । അപ്പൊ
ളെത്രയും ക്രുദ്ധനായ്മാരുതി കെല്പൊടെയൊരു പരിഘമെടുത്തുടൻ ॥
അതിവെഗാൽ ചുഴറ്റിമഹാബലൻ യാതുധാനന്റെ മാറത്തെറി
ഞ്ഞുതെ । ക്രൂരന്റെതലയുമപ്പൊളുരസ്സും ഭുജബാഹുഘൊരചാപവു

മന്ത്രവും ॥ അത്രനേരം കാണാതെയായിതെചിത്രംവീണ നിശാച
രൻ ചൂർണ്ണനായ് । അംബുധിസമഗംഭീരനാകിയ ജംബുമാലിയെ
കൊന്നുകെട്ടിട്ടും ॥ എണ്ണൂറുകോടി കിങ്കരന്മാരെയും കമ്പംകൂടാ
തെ കൊന്നുകെട്ടിട്ടും । യുദ്ധംചെയ്യുവാൻ മന്ത്രിതനയരെ ക്രുദ്ധ
നായ് ദശകണ്ഠനയച്ചുതെ ॥ ഏഴുമന്ത്രീതനയരുമന്നേരം വഴിപോ
ലെയലംകൃതന്മാരായി । ശരചാപഖഡ്ഗാദിധരന്മാരായിതേരിൽകേറീട്ടു
യാത്രപുറപ്പെട്ടു ॥ അപ്പോൾകിങ്കരന്മാരെവധിച്ചുള്ളമർഷ്യോടെ കെട്ടു
വരുടെയമ്മമാർ।എന്തുവാൻവരുമെന്നുവിചാരിച്ചുഭയത്തോടെ
വാണിതുദുഷ്ടകൾ ॥ യാതുധാനാധിപാമാത്യപുത്രരും ചതുരംഗബല
ത്തോടൊരുമിച്ചു । തോരണത്തിലിരിക്കും കപിവരനാം ഹരിരാജസ
ചിവനെപ്രാപിച്ചു ॥ ശരവർഷത്തെച്ചെയ്തോരപ്പോൾ മാരുതാത്മ
ജൻ തന്നുടെദേഹത്തിൽ । യാതുധാനന്മാരസ്ത്രങ്ങളെയ്യുമ്പോൾ
വാതനന്ദനൻസിംഹനാദംചെയ്തു ॥ ഹരിപുംഗവൻ സൈന്യത്തിൽ
ചാടീട്ടു ഘോരമേവം വധിച്ചുതുടങ്ങിതെ । ചിലരെക്കാലുകൊണ്ടു വ
ധിച്ചുതെ ചിലരെത്തലകൊണ്ടുവധിച്ചുതെ ॥ ചിലരെമാറുകൊണ്ടു
വധിച്ചുതെ ചിലരെനഖം കൊണ്ടുവധിച്ചുതെ । ചിലരെവാലുകൊണ്ടു
വധിച്ചുതെ ചിലരെനാദംകൊണ്ടു വധിച്ചുതെ ॥ ആനതേർകുതിരകാ
ലാളെന്നിവദീനമാംവണ്ണം ശബ്ദിച്ചുചത്തുതെ । ക്ഷോണിയിൽച്ഛ
ത്രങ്ങൾ വീണതെശോണിതവുമൊഴുകിത്തുടങ്ങിതെ ॥ യാതുധാന
ന്മാരിൽചിലരന്നേരം ഭീതിയോടാത്തു മണ്ടിത്തുടങ്ങിതെ । ലങ്കതന്നി
ൽവികൃതമാംശബ്ദവുംസങ്കടത്തോടെ കേട്ടുതുടങ്ങിതെ ॥ ഏവംരാക്ഷ
സസൈന്യത്തെക്കൊന്നിട്ടു പവനാത്മജൻ തോരണമേറിനാനെ ।
മന്ത്രിപുത്രരെ സൈന്യത്തോടൊന്നിച്ചു മന്ത്രശാലീഹനുമാൻ വധി
ച്ചുതാ ॥ കേട്ടനേരംവിചാരത്തോടെയുള്ളിൽ ദുഷ്ടൻചാണകനൊനെ
രം മൌനമായ് । ക്രൂരനാം ദശകണ്ഠനനന്തരം വിരൂപാക്ഷാദികളോടു
ചൊല്ലിനാൻ ॥ ദേവദാനവമാനുഷന്മാരെ ഞാൻ ദേവന്മാരൊക്കെയു
ടെയല്ലൊപുരാ । പോരിലൊക്കജയിച്ചതെന്നാകിലും പറഞ്ഞീടണമെ
ല്ലൊ ഞാൻപഥ്യത്തെ ॥ അല്പനല്ലയിവാനരനൊട്ടുമെ കേളെടൊ
നിങ്ങളിന്നറിഞ്ഞാലും । അതുവന്നുവം ചെയ്യുന്നതൊക്കെയെന്നാലെ
ത്രയും മഹൽഭുതമഹോകപി ॥ ബലശാലികളുണ്ടു കപികളിൽബാ
ലീസുഗ്രീവൻ നീലനെന്നിങ്ങിനെ । അവർക്കൊക്കെ ചിന്തിച്ചുകാണു
മ്പോളിവം ശക്തിയുമില്ലെന്നു നിർണ്ണയം ॥ എന്നതുകൊണ്ടു നന്നായി
സൂക്ഷിച്ചു ചെന്നുയുദ്ധത്തെ ച്ചെയ്യുകപിയോട । ഏവംരാവണ സ

ന്ദരാം കെട്ടപ്പോൾദേവ സജ്ജനാകണ്ടകരായുള്ള ॥ പഞ്ചസേനാ
ധിപന്മാരും വേഗത്തിലഞ്ചാതെ തേരിലേറീട്ടുപോയിനാർ । പഞ്ച
ഘോരങ്ങളാകുന്ന പാപങ്ങളഞ്ചു രൂപമായ്പ്പോകുന്നതുപോലെ ॥ ആ
നന്തരശം കാലാൾപടയാട്ടം മാനശാലികൾ സേനാഗ്രയായിക
ൾ । വാനരേന്ദ്രനെയും കണ്ടുതോരണെ ഭാനുമണ്ഡലംപോലെ പ്ര
കാശിച്ചു ॥ യുദ്ധകൗശലം നന്നായറിഞ്ഞവർ യുദ്ധംചെയ്യുവാൻ
വായുസുതനോട । ബലശാലിയാം വാനരവീരന്റെ നാലുഭാഗവുംനി
ന്നീട്ടു സൈന്യത്തെ ॥ വിരൂപാക്ഷാദികളാംഭടന്മാരും ക്രൂരരാകുന്ന
രാത്രിഞ്ചരന്മാരും । ഘോരമാംവണ്ണം ശസ്ത്രാസ്ത്രവർഷത്തെ വീരമൌലി
ടെമേലെചൊരിഞ്ഞിനാർ ॥ മാരുതാത്മജൻ വീരനുടനേരം ഘോരഘോര
മായ് സിംഹനാദംചെയ്തു । കൂടലറ്റ് കാലനായകപിവരൻ ധീരനാകാ
ശ മാർഗ്ഗത്തിൽ വേഗേന ॥ അസ്ത്രശസ്ത്രങ്ങളൊന്നുമേ കൊള്ളാതെ ചി
ത്രമാകാശമാർഗ്ഗേ ചരിച്ചതേ । ദുർദ്ധരനുടനേരം കപീന്ദ്രനെ ക്രുദ്ധ
നായൊരാമസ്ത്രങ്ങൾ വർഷിച്ചു ॥ അപ്പോൾ കോപിച്ചു വാനരപുംഗവ
ൻ കെല്പോടെയവൻ തന്റെ സ്യന്ദനെ । ചാടിവീണജഗൽപ്രാണ
നന്ദനൻ പൊടിയാക്കിയവനും രഥത്തോടെ ॥ വിരൂപാക്ഷനും യൂപാ
ക്ഷനുമപ്പോൾ ഘോരമായ മുസലങ്ങൾ കയ്ക്കൊണ്ടു । ചാലവെ ചെന്ന
ടിച്ചു കപീശനെ ശസ്ത്രാലെകൊണ്ടവരെത്തല്ലിമാരുതി ॥ അപ്പോൾരണ്ടു
രജനീചരന്മാരും മൽപിണ്ഡംപോലെയായിട്ടു വീണതെ । കോപി
ച്ചുപ്രഘസഭാസകൎണ്ണന്മാർ കപിവീരന്റെ പാർശ്വത്തിലന്നേരം ॥
പട്ടസംകൊണ്ടും തീക്ഷ്ണശൂലംകൊണ്ടും വെട്ടിക്കുത്തിനനേരം കപിവ
രൻ । തുംഗമാലശൃംഗമായുള്ളൊരു ഗിരിശൃംഗം പറിച്ചു മഹാബലൻ ॥
അതുകൊണ്ടു പഞ്ചഃകലചെയ്യുതേ വാതനന്ദനൻ വീരശിഖാമണി ।
ഗജങ്ങളെഗ്ഗജങ്ങളെകൊണ്ടേവ വാജികളെയും വാജികൾകൊണ്ടേ
വ ॥ തേരുകളെയും തേരുകൾകൊണ്ടേവ വീരനായകകപികലാലെ
ബരൻ । കാലാളുകളെ കാലാളുകൾകൊണ്ടും കാലമന്ദിരംചെയത്താ
രുനേരത്തേ ॥ ചത്തുവീണ മത്തേഭങ്ങൾകൊണ്ടും ചത്തുവീണുള്ള വാ
ജികളെക്കൊണ്ടും । പത്തുനൂറായ്തകൎന്ന രഥംകൊണ്ടും ചത്തുവീണു
ള്ള രാക്ഷസരെക്കൊണ്ടും ॥ ധരണീതലമാർഗ്ഗമായിപ്പുന്നതേ ചോരയാ
യ പുഴയുമൊഴുകിതേ । കാഞ്ചനാദ്രിസമാനകളെബരൻ പഞ്ചസേ
നാധിപരെയും സൈന്യവും ॥ കലചെയ്തിട്ട വീരവീരാഗ്രണീ കാല
നെപ്പോലെ വാണിതു തോരണെ । പഞ്ചസേനാധിപന്മാരെ മാരു
തി പഞ്ചതാം വരുത്തിയതു കേട്ടിട്ടും ॥ സേനയിൽതന്റെ മൂന്നാലൊ

ബഹുഭാഗം വാനരേന്ദ്രൻ ഹനിച്ചതറിഞ്ഞിട്ടും । ദുഷ്ടൻ രാവണനക്ഷ കു
മാരനെപ്പട്ടുന്ന നൊക്കിയുദ്ധോന്മുഖനാകം ॥ രാവണൻ താനും നൊ
ക്കിനാനന്നേരത്ത രാവണി ദേവദാനവഭീഷണൻ । അഞ്ചാതെ നല്ലര
ത്നങ്ങൾ പതിച്ചുള്ള കാഞ്ചനധ്വജം കൊണ്ടുവിളങ്ങുന്ന ॥ ശക്തിതോമ
രമെന്നിവയാകുന്ന പാകതിയായി യഥാക്രമം വച്ചുള്ള । എട്ടുസപ്തി
വിഭൂഷിതാശ്വങ്ങളെക്കെട്ടിയതു്യും വിസ്തീർണ്ണമായുള്ള ॥ തടവെങ്ങും
ശമിപ്പാനില്ലാത്ത ഹാടകമയമാകും രഥേന്ദ്രൻ തന്നിൽ । ശൂരൻ ബാണാസി
ചാപധരനായിക്കേറിയാത്ര പുറപ്പെട്ട നേരത്ത ॥ പത്തിഹസ്തിപദാ
താളിസാദികളാകുമൊരു കുമാരന്റെ സന്നിധൌ । നാലുഭാഗവും
വന്നുനിറഞ്ഞതെ ചാലവെ യവരൊട്ടുമൊതുക്കിച്ചു ॥ യാതുധാനാധി
പതിതനയനുമതിവേഗം രണാങ്കണെ ചെന്നപ്പോൾ । പന്ത്രണ്ടു ദി
വാകരബിംബങ്ങളൊത്തു നന്നായ് ജ്വലിക്കുന്നതുപോലെ ॥ വീരമൌ
ലിമണിയാം ഹനുമാനെ തോരണം തന്നിൽ വാഴുന്നതു കണ്ടു । സംഹാ
രാഗ്നിസമാനൻ കപീശനെ ബഹുമാനേന നോക്കിനാനക്ഷനും ॥ ശ
ത്രുഭീഷണനാകും കുമാരനെ വിക്രമാബ്ധി കപീശനും നോക്കിനാൻ ।
അവർ തമ്മിലുണ്ടായ സമാഗമം ദേവദാനവന്മാർക്കും ഭയാവഹം ॥ കോ
പിച്ചക്ഷനും മൂന്നു ശരങ്ങളെക്കപിവീരന്റെ മൂർദ്ധാവിലെയ്തുതേ । ശ
രമേറ്റൊരു നേരം ഹനുമാനും പാരം ഹൃഷ്ടനായ് യുദ്ധോന്മുഖനായി ॥
അക്ഷനെയുമവനുടെ സൈന്യവും ഭക്ഷമാംവണ്ണം നോക്കി കപീശ്വര
ൻ । അപ്പോൾ ക്രൂരനാമക്ഷകുമാരനും കല്ലൊടു ശരവർഷം തുടങ്ങി
തേ ॥ അപ്പോൾ മാരുതി സിംഹനാദം ചെയ്തു കല്പകാലത്തെ മേഘനാ
ദംപോലെ । ബാലഭാവത്താലക്ഷനും ക്രുദ്ധനായ് ബലശാലികൾ നേ
രെ ചെന്നീടിനാൻ ॥ ചാലവെ പുല്ലുകൊണ്ടു മറഞ്ഞുള്ള വലുതായ കൂ
പത്തിന്റെ നേരെ । കുട്ടിയാടി മദിച്ചു നടക്കുന്നോ കളഭം ഗമിച്ചീടുന്നതു
പോലെ ॥ അവനസ്ത്രങ്ങളും വർഷിച്ചീടുമ്പോളും പവനാത്മജൻ സിംഹ
നാദംചെയ്തു । ചാടിയാകാശേ ഘോരസത്രുപനായ് കൂടെയക്ഷനു
മംബരെ ചെന്നതേ ॥ ശരങ്ങളെക്കൊണ്ടാകാശമാകവേ നിറച്ചീടി
നാനക്ഷനതുനേരം । ഒരു ബാണവും കൊള്ളാതെ മാരുതി ചരിച്ചു വ്യോ
മനി യത്രയുമത്ഭുതം ॥ അന്നേരമേവം ചിന്തിച്ചു മാരുതി യിന്നിവന്റെ
പരാക്രമമോർക്കുമ്പോൾ । അൻപൊടു ദേവദാനവമാനസേകനായു
ണ്ടാകയില്ലൊരു സംശയം ॥ രാവണനോടു തുല്യനാകുമിവൻ ദേവ
കണ്ടകനില്ലൊരു സംശയം । വിരവൊടു വളരുന്ന വഹ്നിയെ ഒരുനാ
ളുപേക്ഷിച്ചീടരുതല്ലോ ॥ എന്നതുകൊണ്ടിവനെയും വേഗത്തിൽ

കൊന്നീടെണ മതിന്നില്ലസംശയം । ഏവമാശ്രയിച്ചുഗ്ര പരാക്രമ
ൻ രാവണീടെ ഭടന്മാരികളെ ॥ വായുനന്ദനൻബാഹുബലങ്ങൾകൊണ്ടു
വായുമാൎഗ്ഗത്തിൽ തള്ളിക്കൊന്നീടിനാൻ । തേരുംതേൎക്കുതിരകളുമന്നേ
രം പരിചൊടെപൊടിയായി വീണതെ ॥ അപ്പൊളക്ഷനാമമ്പരെ
ചാടീട്ടുകെല്പൊടെവാളും ചൎമ്മവുമങ്ങെല്ലാണ്ട । ചാടിച്ചീടിനാനൊരുമാ
ത്തി മാരുതസമവിക്രമൻവെഗത്തിൽ ॥ ക്രൂരനാമക്ഷൻതന്റെ പാദ
ങ്ങളെക്കരംകൊണ്ടു മുറുകിപ്പിടിച്ചുതെ । വായുനന്ദനനക്ഷനെ വെഗ
ത്തിലായിരം ചുററിചൊണിയിലിട്ടതെ ॥ കാലുകയ്യുംതലയുമവൻ ത
ൻ്റെമാലവെ കണ്ണുമസ്ഥികൾസന്ധുക്കൾ । പൊട്ടിച്ചോര ഒഴി
ഞ്ഞവൻ ചത്തിട്ടുപൊട്ടുന്നു പന്നുവീണുധരണിയിൽ ॥ അക്ഷനെക്ക
ലചെയ്യാതനേരത്ത യക്ഷഗന്ധൎവ്വ വിദ്യാധരന്മാരും । ഇന്ദ്രനൊട്ട
മൊരുമിച്ചമരരും സാന്ദ്രമൊദംകലൎന്നു മനതാരിൽ ॥ വാതനന്ദനനാ
കും ഹനുമാനെസ്തുതിച്ചു പുഷ്പവൃഷ്ടിയുംചെയ്യുതെ । രാവണന്റെ മന
താരിലന്നേരം നവശോകമുണ്ടായിതെററവും ॥ ബലശാലിമണി പ
വനാത്മജൻ കാലനെപ്പോലെ വാണിതുതോരണെ । അക്ഷനെക്ക
പിവീരൻ ഹനിച്ചതും രാക്ഷസാധിപൻ കെട്ടുടൻകോപിച്ചു ॥ മെ
ഘനാദംദശകണ്ഠനന്ദന മിന്ദ്രജിത്തിനൊടേവമുരചെയ്തു । വാരിജാ
സനനെ നിസ്തൂരാധിച്ചു ഘോരമായുള്ളൊരസ്ത്രം ലഭിച്ചല്ലൊ ॥ അ
സ്ത്രവേത്താക്കളിൽ മുഖ്യനാകുന്നി പുത്രനെന്നതുധരിച്ചാലും ।
വീരകിങ്കരരെയാകവെകൊന്നതു ശൂരനാംജംബുമാലിയെയും കൊന്നു ॥
പരാതപാവരത്തി മന്ത്രിപുത്രരെപ്പഞ്ച സെനാധിപന്മാരെയുംകൊ
ന്നു । നിന്നുടെയിഷ്ടനാം സൊദരനാകും നന്നായ്ക്രൂരനാമക്ഷനെ
യുംകൊന്നു ॥ ആനതേർക്കുതിര കാലാളെന്നിവ വാനരൻബഹുകൊ
ന്നുധരിച്ചാലും । വീരന്നുടെശക്തിയും ചിന്തിച്ചുപരൻതന്നുടെ ശ
ക്തിയും ചിന്തിച്ചു ॥ വിരൈപൂട്ടിനീപൊയി മഹാഘോരപോരുചെയ്തു ക
പിയൊട്ടുസാമ്പ്രതം । താതൻതന്നുടെ വാക്കിവെ കെട്ടിട്ടുതാതൻ ത
ന്നെ പ്രദക്ഷിണവുംചെയ്തു ॥ നാലുവ്യാളങ്ങൾകെട്ടി നാസ്യന്ദനെകാ
ലുള്ളവ്യൻകരെറിനാ നിന്ദ്രജിൽ । ഘോരഞാണൊലികൊണ്ടു ദിഗന്ത
രം പരിചൊടെ മുഴക്കിപ്പുറപ്പെട്ടു ॥ ശൂരനുമപ്പോൾ കെട്ടുകപി
വരനാശയന്തന്നിലൊരം പ്രസാദിച്ചു । യാതുധാനപ്പടയൊട്ടും രാ
വണിയതിവെഗെന തൊരണെചെന്നപ്പോൾ ॥ കെല്പൊടെകണ്ടുവാ
നരവീരനെ കല്പാഗ്നിപോലെ തൊരണമദ്ധ്യത്തിൽ । ഇന്ദ്രജിത്തി
നെക്കണ്ടുനേരത്ത സാന്ദ്രമൊദംകപികുലശെഖരൻ ॥ സിംഹ

വാൻ കപിസത്തമൻ വീരശിഖാമണി । പവനാത്മജനായ ഹനൂമാ
നമവാകണ്ടു ദശാസ്യനെയന്നേരം ॥ മുക്താജാലമണിഞ്ഞ കിരീട
ങ്ങൾ പത്തുമൂർദ്ധാവുതന്നിലണിഞ്ഞിട്ട് । തരികങ്കണകേയൂരമെന്നി
വ ളരിപത്തു ഭുജങ്ങളിലണിഞ്ഞിട്ട് ॥ താരജാലംപോലുള്ളദേഹ
ത്തിൽ മഞ്ജുവായുള്ള ഹാരമണിഞ്ഞിട്ട് । രക്തചന്ദനം തേച്ചിട്ടദേ
ഹത്തിൽരക്തവസ്ത്രവുമന്നായിച്ചുറ്റീട്ട് ॥ നീണ്ടചുണ്ടുകളും ക്രൂരമാം
ദംഷ്ട്രകൾ കൊണ്ടുരൗദ്രമാം പത്തുമുഖവുമായ് । ഇറച്ചുറാമിഴിച്ചു
തിരക്തമായ് ഘോരമായുള്ള കണ്ണുകളുമായി ॥ ഹാടകരത്നശോഭി
തമായുള്ള സ്ഫാടികാസനാന്തന്നിലിരിക്കുന്നു । ചാമരങ്ങൾ കരങ്ങളിൽ
കൊണ്ടുകൊണ്ട് കാമിനീകുല മൌലികൾ വീശുന്നു ॥ ദുർദ്ധരപ്രഹസ്താ
ദികളൊന്നിച്ച് ക്രൂരനായ് ദശകണ്ഠനിരിക്കുന്നു । ഏവം രാവണൻ
വാഴുന്നതുകണ്ടു പാവനിധീരൻ സ്വസ്ഥനായ്‌വാണതെ ॥ രാവണൻ
താനും വായുതനയനെ കേവലം തേജോരാശിയായ്ക്കണ്ടിട്ട് । ശങ്ക
യോടും മനതാരിലന്നേരം ലങ്കാനായകനേവം വിചാരിച്ചു ॥ നന്ദി
കേശ്വരൻതാനയോവാനരിവ നിന്ദ്യമൂഢപ്രിയനായബാണനോ ।
പിംഗാക്ഷനെപ്പുരോഭാഗേകണ്ടിട്ട് ഇങ്ങിനെരാവണൻ ചിന്തിച്ചുകോ
പിച്ചു ॥ പ്രഹസ്തൻ തന്നോടേവമുരചെയ്തു പ്രഹസ്തനിവനോട്
ചോദിക്ക । ആരിവനെന്തുകാരണമത്ര പതിചോദകളഞ്ഞീ
ട്ടുവാനിപ്പോൾ ॥ എന്നുടെപുരിതന്നിൽവരുവാനെന്നുമിന്നു പതി
ചോദചെയ്യുന്നു । രാക്ഷസികളുതങ്ങിഹേതുമെന്നുകാര
ണമെന്നിവൻ ചോദിക്ക ॥ പ്രഹസ്തനപ്പോൾ ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻ
സിംഹവിക്രമനാം ഹനുമാനോട് । ഇന്ദ്രവൈശ്രവണാദികളയക്കാ
ണെന്നി വ്യഗ്രംകൂടാതെ വന്നതിവിടെക്ക് ॥ വരുണയമകല്പനയെ
കൊണ്ടോ വരുവാനിഹ കാരണം ചൊല്ലുക । വാനരൻതന്റെതേ
ജസ്സുമില്ലാതെ വാനരൻരൂപമെകാണുന്നിതകട്ടാലും ॥ തദവചനമാപ
രന്തപഞ്ചരത്ത് പവനാത്മജൻവീരശിഖാമണി । ദശകണ്ഠനോ
ടേവമുരചെയ്യാനാശരാന്തകൻ ധീരധീരാഗ്രണി ॥ ശക്രാദികളി
യോഗിച്ചുകാരണമത്രവന്നവനല്ലഞാൻ കേട്ടാലും । പ്ലവഗനാഥം
ജാതിസ്വഭാവത്താലിവിടെ വന്നവനെന്നധരിച്ചാലും ॥ വീരനാംരാ
ക്ഷസേന്ദ്രനെക്കാണ്മാൻ ചാരുവാംവനമിന്നുകളഞ്ഞതൻ ഞാൻ ।
രാക്ഷസരപ്പോൾ കൊല്ലുവാൻവന്നനേരം രക്ഷിപ്പാൻദേഹരക്ഷയും
ചെയ്തുഞാൻ ॥ അസ്ത്രപാശങ്ങൾകൊണ്ടെന്നെക്കെട്ടുവാനിതുലോ
കത്തിലാരുമേയില്ലെടോ । കെട്ടുകൊള്ളുകപുത്രന്റെ കർമ്മത്തിലോട്ടും

നാദവും ഘോരമായ്ചെയ്തുതെ സംഹാരകാല മെഘനാദംപൊലെ ।
സൎവ്വജീവതനയനാവനമായ് സൎവ്വഭൂതമനൊഹരമാംവണ്ണം ॥ യുദ്ധം
ചെയ്തു തുടങ്ങിനാനനന്തരം യുദ്ധമെത്രയും ഘോരമായ്തുന്നതെ । അ
തിവെഗം ശരങ്ങളെ രാവണി വാതപുത്രന്റെ നെരെവൎഷിക്കുന്നു ॥
ശരങ്ങളുടെ യന്ത്രമെന്മാതിരി മെരുതുല്യനാമൂസ്സും പാരതീട്ട് । ക്രൂരൻ
തന്നുടെ സന്നിധൌചെല്ലുന്ന ഒരു ബാണവും കൊള്ളാതെ ദെഹ
ത്തിൽ ॥ പക്ഷികളുടെ സൂക്ഷ്മപക്ഷത്തിലും ലക്ഷ്യം നിഷ്ഫലമായിവരാ
തുള്ള । ലക്ഷ്യനിശ്ചയവാനാം സുരാരിടെ ലക്ഷ്യമാകെ വിഫലമാ
യ്മാതുതെ ॥ അസ്ത്രങ്ങളാകെ നിഷ്ഫലമായ്തുണ്ടു രാത്രിഞ്ചരനിവ
ണ്ണംവിചാരിച്ചു । അവദ്ധ്യൻ കപിയില്ലൊരുസംശയ മിവിടെയി
പ്പൊൾ ഞാനെന്തുചെയ്യുണ്ടു ॥ ദെവദാനവഭീഷണനായുള്ള രാവ
ണിയെവം ചിന്തിച്ചുവെഗത്തിൽ । ബ്രഹ്മതുല്യനാം പ്രാണസുതൻ
പ്രതി ബ്രഹ്മാസ്ത്രത്തെ പ്രയോഗിച്ചുകെട്ടുവാൻ ॥ അപ്പൊൾവായുത
നയനാചിന്തിച്ചുകല്ലൊടിന്നെന്നെവിഷ്ണുകടാക്ഷത്താൽ । കെട്ടുകയി
ല്ലപാശത്താലൊരസ്ത്രവും ശിഷ്ടമെന്തിതിന്നിപ്പൊൾഞാൻചെയ്യുണ്ടു ॥
നാലഞ്ചായിഞാൻബ്രഹ്മവരങ്ങളെ പാലവെയിപ്പൊൾ തട്ടികളയു
ന്നു । ഘോരമാകുന്ന ബ്രഹ്മമാമസ്ത്രത്തെ കരെമനനുസരിച്ചീടു
ന്നെൻ ॥ കെട്ടിയസ്ത്രത്താലെനന്ദൊൻ ഭാവിച്ചാൽ ദുഷ്ടനാകുന്നരാ
വണനെക്കാണാം । വിക്രമാംബുധിയെവം വിചാരിച്ചങ്ങസ്ത്രത്തി
ന്റെ വശനായിരുന്നുതെ ॥ ചെഷ്ടകൾവീരൻ കാട്ടാതിരുന്നപ്പൊൾ
ഹൃഷ്ടന്മാരായി രാത്രിഞ്ചരന്മാരും । പെട്ടന്നുകപിവീരനെ രാക്ഷസർ
കെട്ടിനാർപാശജാലങ്ങൾകൊണ്ടന്ന് ॥ ദുഷ്ടൻരാവണിയപ്പൊൾവി
ചാരിച്ചു കഷ്ടംരാക്ഷസർ മന്ത്രമറിഞ്ഞില്ല । ഊററമായുള്ളൊരസ്ത്രമ
ഴിഞ്ഞുപൊം മറെറാന്നുകൊണ്ടുകെട്ടിയാൽനിൎണ്ണയം ॥ ഏവംചിന്തി
ച്ചുദുഷ്ടനക്താരിൽ രാവണിയപ്പൊളെററംവിഷണ്ണനായ് । കെട്ടി
രാത്രിഞ്ചരന്മാർകപീശനെപ്പെട്ടന്നപ്പൊൾ വലിച്ചുതുടങ്ങിതെ ॥ രാവ
ണിരാക്ഷസന്മാരൊരുമിച്ചു പവനാത്മജനെക്കൊണ്ടുപൊകുമ്പൊൾ ।
മുഷ്ടികൾകൊണ്ടവരിടിച്ചനന്തരം ശിഷ്ടമൌലിയിവണ്ണംവിചാരിച്ചു ॥
പാശമാകെമുറിച്ചു ഞാൻ വെഗത്തിലാശരാധമരെയിപ്പൊൾകൊ
ന്നീടാം । രാമചന്ദ്രനുവെണ്ടീട്ടുഞാനിപ്പൊൾ യാമിനീചര ചെ
ഷ്ടാസഹിക്കുന്നെൻ ॥ ഏവംനിശ്ചയിച്ചുഗ്രപരാക്രമൻ പവനാത്മ
ജൻ സ്വസ്ഥനായ്പൊണുതെ । രാവണിയുംകപിവരനെവെഗം രാവ
ണൻതന്റെ മുൻപിൽനയിച്ചുതെ ॥ കൊപത്താലതി രക്തനയന

കൌതുകംവളൎക്കുണമാനസെ ॥ നിന്നെക്കാണ്മാനായിട്ടു ഞാനെടൊ
ഇന്നസ്സമുദ്രത്തെ യനുസരിച്ചീടിനെൻ । കൊസലെന്ദ്രനാം ശ്രീരാമച-
ന്ദ്രന്റെ ദാസൻഞാനെന്നറികനീരാവണാ ॥ എന്നുടെപത്ഥ്യമായു-
ള്ളവാക്കിനെ ഇന്നുരാത്രിഞ്ചരാധിപകെട്ടാലും । രാജകാൎയ്യത്താലി-
ന്നിഹവന്നഞാൻ രജനീചരപാല ധരിച്ചാലും ॥ ആശരെശഹരീ-
ശനാം ഭ്രാതാവും കുശലത്തെചൊദിച്ചീടുന്നുതെ । ഭ്രാതാവാകിന്നസു-
ഗ്രീവസന്ദെശം യത്നധാനെശ കെൾക്കവഴിപൊലെ ॥ ചാരുശീലൻ
ദശരഥൻതന്നുടെ വീരമൌലിമണിയായനന്ദനൻ । ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ
ഭാൎയ്യയൊടൊന്നിച്ചു വീരനാകുന്ന ഭ്രാതാവൊടുംകൂടെ ॥ ദണ്ഡകാ-
രണ്യെ വാഴുന്ന കാലത്തു പുണ്ഡരീകാക്ഷൻ സീതയെകാണാഞ്ഞ് ।
കൊണ്ടൽവെണിയെ നൊക്കിനടക്കുമ്പൊൾ കണ്ടുഞങ്ങളും സഖ്യ-
ത്തെചെയ്യുതെ ॥ ഉഗ്രവിക്രമൻ ബാലിയെകൊന്നിട്ടു സുഗ്രീവന്നുക-
പിരാജ്യവുംനല്കി । ബാലിതന്റെപരാക്രമശക്തികൾ ചാലവെനി-
യ്യറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലൊ ॥ അങ്ങിനെയുള്ള ബാലിയെവെഗത്തിൽ മംഗ-
ലമൂൎത്തികൊന്നൊരു ബാണത്താൽ । വാനരെശന്റെ കല്പനയാൽ
ഞങ്ങൾ ജാനകിതന്നെ നൊക്കിനടക്കുന്നു ॥ വാതനന്ദനൻ ഞാൻ
ദെവികാരണാൽ ശതയൊജന സാഗരം ചാടീട്ടു । ഇവിടെയാകെ
നൊക്കിനടക്കുമ്പൊൾ ദെവിയെക്കണ്ടു നിന്നുടെമന്ദിരെ ॥ പര-
ദാരാപരാധത്തെചെയ്കയും ചാരം പാപമെന്നൊൎക്ക ദശാനന ।
യാതൊരുദെവിയെ നിന്മാനസെ സീതയെന്നു നിനക്കുന്നസാദെ-
വി ॥ സൎവ്വലങ്കാവിനാശിനിയായുള്ള കെവലംകാളരാത്രിയെന്നൊൎക്കെ-
ടാ । യാമിനീചര ദെവിയെക്കൊണ്ടുപൊയ് രാമപാദാബ്ജെവച്ചുനി-
വന്ദിച്ചാൽ ॥ ദാരചൌൎയ്യത്തെ നീയിന്നുചെയ്തതും വീരമൌലിയാം
രാമൻക്ഷമിച്ചീടും । ഇന്നുഞാനൊന്നുരത്തൻ മതിരാവണ നിന്നെയും
നിന്റെസൈന്യവുംലങ്കയും ॥ ആകവെവെഗംസംഹരിച്ചീടുവാനക-
താരിലില്ലവൎന്നുമറെല്ലെടൊ । യശസ്സുണ്ടാവാനായിട്ടുരാമനിന്നാശരാധമ
ഞാനാംക്ഷമിക്കുന്നെൻ ॥ സൎവ്വലൊകശരണനായരാമന്നഎവമപ്രിയം
ചെയ്തിട്ടു നിയ്യിനി । എവിടെപ്പൊയിട്ടിന്നിതിൽമൊക്ഷത്തെ രാവ-
ണനീ ലഭിക്കുന്നതുമ്മതെ ॥ ബ്രഹ്മശങ്കരദെവാധിരാജന്മാർ രാമച-
ന്ദ്രനാൽ വദ്ധ്യനെരക്ഷിപ്പാൻ । ശക്തരല്ലൊട്ടു മെന്നുധരിക്കെടൊ പ-
ങ്ക്തികണ്ഠ വഴിപൊലെമാനസെ ॥ രാമബാണമൊന്നല്ലൊ ലൊക-
ത്തെയു മമരാസുരന്മാരെയുംകൊന്നീടും । അല്പസാരനാം നിന്നൊ-
നില്ക്കുവാനപ്പുറബൊധ അതിന്നെന്തുദ്ദൎപ്പടാ ॥ എന്നതുകൊണ്ടുശങ്കൊഭാ

വിജ്ഞോല്ല ചെന്നുരാമനെയാശ്രയിച്ചീടുനീ । ഏവംമാരുതി ചൊന്ന
തുകേട്ടിട്ടു് രാവണൻതാനു മെത്രയുംക്രുദ്ധനായു് ॥ പ്രാണപുത്രനെയ
പ്പൊൾ വധിപ്പാൻ നാണംകൂടാതെചൊല്ലിനാൻരാവണൻ । ധർമ്മ
തിയെവംചൊന്നതുകേട്ടിട്ടു് സന്മതിയാംവിഭീഷണൻചൊല്ലിനാൻ ॥
ദൂതന്മാരെക്കൊലചെയ്കയെന്നതും യാതുധാനേശയോഗ്യമെയില്ലല്ലൊ ।
എന്നതുകൊണ്ടിവനെക്കൊല്ലല്ല പിന്നെമറെറാരു ദണ്ഡനത്തെചെ
യ്യുക ॥ ഏവംസോദരൻ ചൊന്നതുകേട്ടിട്ടു് രാവണൻതാനുമിങ്ങി
നെചൊല്ലിനാൻ । വാനരന്മാൎക്കു വാലല്ലൊഭൂഷണംവാനരനാമിവൻ
തന്റെവാലുമ്മേൽ ॥ അനലനെക്കൊളുത്തുകവെഗത്തിൽ തെനാടി
നനായ്പ്പൊകട്ടെവാനരൻ । രാക്ഷസേശനിവണ്ണം പറഞ്ഞപ്പൊൾ
രാക്ഷസന്മാരും വസ്ത്രങ്ങൾകൊണ്ടന്നു് ॥ ക്രൂരന്മാർവാലിൽ ചുററന്ന
നെരം മാരുതിദെഹമെററംവലുതാക്കി । തെരുതീട്ടവർ വാലുമ്മൽ
ചുററീട്ടു പരിചൊടെ നനച്ചുകൊളുത്തിനാർ ॥ പവനാത്മജൻ വീര
നതുനെരമവരെവാലുകൊണ്ടു വധിച്ചതെ । അപ്പൊൾരാക്ഷസർ
കെട്ടിനാർവീരനെ യപ്പൊൾമാരുതി യെവം വിചാരിച്ചു ॥ കെട്ടിന
പാശമാകെയറിച്ചുഞാൻ പെട്ടെന്നുദുഷ്ടരെക്കൊലചെയ്തീടാം । രാത്രിയാ
കയാൽ മുൻനെവഴിപൊലെ രാത്രിഞ്ചരന്റെ ലങ്കയെക്കണ്ടില്ല ॥
എപ്പൊഴിപ്പൊഴിലും കൊണ്ടുനടക്കുവാനെല്ലൊ ദുഷ്ടരിപ്പൊളുരചെയ്തു ।
കാണണമിനിലങ്കാവഴിപൊലെ പ്രാണപുത്രൻ നിനച്ചെവംവാണ
തെ ॥ കെട്ടിദുഷ്ടന്മാർ വാനരവീരനെ പെട്ടന്നുകൊണ്ടുപൊയിതുട
ങ്ങിതെ । ഭെരികൾകൊട്ടിശംഖൊമുഴക്കിട്ടു് വീരനെദുഷ്ടർകൊണ്ടു നട
ക്കുമ്പൊൾ ॥ രാക്ഷസികളും രാക്ഷസവൃദ്ധരും രാക്ഷസന്മാരും രാക്ഷ
സബാലരും । വന്നുതത്രനിറഞ്ഞുകുതൂഹലാൽ ഭിന്നനീലാഞ്ജനാചല
ദെഹന്മാർ ॥ യാമിനീചരനാരിമാരന്നെരം രാമപത്നിയൊടെവമുര
ചെയ്തു । ജാനകീനിവിശെഷം പറഞ്ഞൊരുവാനരൻ തന്റെവാലു
മ്മെൽതീവച്ചു ॥ രാക്ഷസന്മാരും കൊണ്ടുനടക്കുന്നു രാക്ഷസാധിപൻ
തന്റെനിയൊഗത്താൽ । അപ്രിയമെവം കെട്ടപ്പൊൾ ദെവിയും ശു
ദ്ധമഗ്നിയെ പ്രാർത്ഥനചെയ്തെവം ॥ ഇനിക്കുണ്ടെങ്കിൽ ഭർത്തൃശുശ്രൂ
ഷയുമിനിക്കുണ്ടെങ്കിലെകപത്നീതപവും । വാതനന്ദനൻതന്നുടെ വാലു
മ്മൽ ശീതമായിഭവിക്കു നീവെഗത്തിൽ ॥ അപ്പൊളഗ്നി പ്രദക്ഷിണ
ജ്വാലയൊക്കെയുമുള്ളൊരു കത്തിയൊററം പ്രകാശിച്ചു । പവനാത്മജൻ ത
ന്നുടെ മംഗളംദെവിയൊടു പറയുന്നതുപൊലെ ॥ അനലൻ വാലി
ലൊററം ജ്വലിക്കുമ്പൊളുമനിലാത്മജനെവം വിചാരിച്ചു । നന്നാക്കുതി

ജ്വലിച്ചുനിന്നുവഹ്നിയും ഹിമംപൊലെ തണുക്കുന്നുവാലുമ്മെൽ ॥ സീ
താരാഘവ കാരുണ്യത്താലെകൊണ്ടും താതസഖ്യത്താലെകൊണ്ടും ദഹി
ച്ചീലാത്രെ । രാക്ഷസന്മാർ വലിച്ചാലനങ്ങാതെ അക്ഷീണബലൻ നി
ന്നു കുറെനെരം ॥ ഘൊരഘൊരമായ് സിംഹനാദംചെയ്തു മാരുതി
വെഗം ചാടിനാൻമെല്പൊട്ടു । പ്രാണനന്ദനൻ ദെഹംവലുതാക്കി
ക്ഷണത്താൽപിന്നദ്ദെഹം ചെറുതാക്കി ॥ കെട്ടുമാകെയഴിഞ്ഞുപൊ
യന്നെരം പെട്ടന്നുവീരൻ മെരുസമനായി । തൊരണത്തിലിരിക്കും
പരിഘത്തെ വീരൻപിന്നെയും കയ്ക്കൊണ്ടുവെഗത്തിൽ ॥ രക്ഷിപ്പാനാ
യിക്കൂടെനടന്നുള്ള രാക്ഷസന്മാരെയാകവെ കൊന്നതെ । വാലുമ്മെ
ൽവഹ്നിയൊടും ജ്വലിക്കുന്നബലശാലീവരൻ പവനാത്മജൻ ॥
കാലനുനൽകി രാത്രിഞ്ചരന്മാരെ ചാലവെവീരൻ നൊക്കിനാൻല
ങ്കയെ । വീൎയ്യശാലിയായുള്ളഹനൂമാനും കാൎയ്യശെഷത്തെചിന്തിച്ചു
പിന്നെയും ॥ എന്തിവിടെയിനിയും ഞാൻചെയ്യെണ്ടു സന്താപം
രജനീചരൎക്കുണ്ടാവാൻ । അൻപൊടുവനമിന്നുകളഞ്ഞെൻഞാൻ
വമ്പരാം രാക്ഷസന്മാരെയുംകൊന്നു ॥ മൂന്നാലൊന്നുഞാൻ സൈ
ന്യത്തിൽകൊന്നതെ യിനിദ്ദുൎഗ്ഗമെല്ലാമണംദുഷ്ടന്റെ । എന്നുടെവാ
ലുതന്നിലുള്ളഗ്നിയ്ക്കു മിന്നീടുന്നയീനല്ലഗൃഹങ്ങളെ ॥ ഇന്നുഞാനും
കൊടുത്തിട്ടുസാദരം നന്നായ്പ്രീതിവരുത്തുകയുംവെണം । ലാംഗൂ
ലന്തന്നിലഗ്നിയൊടൊന്നിച്ചു പിംഗാധിപ സചിവനനന്തരം ॥
മിന്നലുള്ളൊരുവലുതാംമെഘംപൊലെ മിന്നീടുംഭവനാഗ്രെചരിച്ചതെ ।
ഭവനങ്ങളൊന്നുമൊഴിയാതെ വനങ്ങളിലുമുദ്യാനങ്ങളിലും ॥ പ്രാ
സാദങ്ങളിലുമതിവെഗത്തിൽ ഭാസുരനായവീരൻഹനുമാനും । നട
ന്നുതീയ്യുംവച്ചുതുടങ്ങിനാൻ പെടിയൊട്ടുമെ കൂടാതെമാനസെ ॥ പ്ര
ഹസ്തന്റെ ഭവനത്തിൽചാടീട്ടു സിംഹവിക്രമനഗ്നിയുംവച്ചതെ ।
മഹാപാൎശ്വന്റെമന്ദിരെചാടീട്ടു മഹാവീരൻകൊളുത്തിനാൻവഹ്നി
യെ ॥ വജ്രദംഷ്ട്രന്റെ മന്ദിരെതീവച്ചി ട്ടിന്ദ്രജിത്തിന്റെ ഗെഹംദ
ഹിപ്പിച്ചു । ജംബുമാലിസുമാലികടെഗെഹങ്ങൾ പിംഗാക്ഷനാം കപീ
ശൻദഹിപ്പിച്ചു ॥ സൂൎയ്യശത്രുഭവനത്തെയുംവീരൻ വിദ്ധ്വാൻരശ്മി
കെതുഭവനവും । യുദ്ധൊന്മത്തന്റെ യുന്മത്തൻതന്റെയും ക്രുദ്ധ
നാം ശൊണിതാക്ഷന്റെയുംവീരൻ ॥ കുംഭന്റെയും നികുംഭന്റെയും
വീരൻ കുംഭകൎണ്ണന്റെയും ഗൃഹമാകവെ । ദഹിപ്പിച്ചുകപികുലശെ
ഖരൻ ദഹിപ്പിച്ചുമകരാക്ഷഗെഹവും ॥ പിന്നെയുംരാക്ഷസയൂഥപ
രുടെ മിന്നീടുന്ന ഭവനങ്ങളാകവെ । നന്നായ്തീവച്ചുവീരൻദഹി

ക്കിച്ചാ നൊന്നൊഴിച്ചു വിഭീഷണമന്ദിരം ॥ എല്ലാരക്ഷസമന്ദിരെ
തീവച്ചു ഉല്ലാസേന കപികുലശേഖരൻ । അക്ഷീണബലൻ കാലാഗ്നി
യെപ്പോലെ രാക്ഷസേന്ദ്രഭവനത്തിൽ ചാടിനാൻ ॥ ഹീനകാന്തികള
ല്ലാതെയുള്ളൊരു നാനാരത്നങ്ങളും കൊണ്ടുവിളങ്ങുന്ന । ഗൃഹമുഖ്യത്തി
ൽ രാവണൻ തന്റെ സിംഹവിക്രമൻ മാരുതി തീവച്ചു ॥ കെല്പോടെ
സിംഹനാദവും ചെയ്യുതെ കല്പമെഘനിനാദംകണക്കിനെ । ക്ഷണം
കൊണ്ടപ്പൊൾ ലങ്കയ്ലൊകമെ പ്രാണപുത്രനെക്കണ്ടു നിശാചരർ ॥
വിശ്വസാക്ഷിതനയൻ മഹാബലൻ വിശ്വരൂപത്തെ പ്രാപിച്ചു
തുപൊലെ । കാറമപ്പൊളുള്ള വായി ഘൊരമായ്ച്ചുററുമാകപ്പെട്ടന്നി
തു വഹ്നിയും ॥ കെല്പൊടെ പടർന്നാകപ്പിടിച്ചപ്പൊൾ കല്പാഗ്നിപൊ
ലെ തിളങ്ങിജ്വലിച്ചതെ । കൊടിയാദിത്യന്മാരൊട്ടു തുല്യനായുള്ളുവായു
ള്ള ജ്വാലകളൊന്നിച്ചു ॥ ഇടിപൊലുള്ള ഘൊരശബ്ദത്തൊടും കൂ
ടെയപ്പൊൾ പ്രകാശിച്ചു പാവകൻ । തങ്ങൾതങ്ങടെ മന്ദിരം രക്ഷി
പ്പാൻ മണ്ടിനാൻ മുഖശൊഭയൊട്ടുംകൂടി ॥ യാതുധാനന്മാർ മണ്ടുന്നശ
ബ്ദ്യമതി ഘൊരമായുണ്ടിതു ലങ്കയിൽ । അപ്പൊളത്ഭുതങ്ങളും വി
മാനങ്ങളും കെല്പൊടെ ദഹിച്ചൊത്തു പതിക്കുന്നു ॥ ഭവനങ്ങളിലുള്ള പ
ദാർത്ഥങ്ങളും കെവലം ദഹിച്ചാകെ പതിക്കുന്നു । ഒരൊന്നിൽ ചെന്നു
തീപ്പിടിച്ചീടുമ്പൊളൊരൊരൊ വിധശബ്ദങ്ങളും കെൾക്കുന്നു ॥ മുത്തു
വൈഡൂര്യ വജ്രപവിഴങ്ങളും കത്തിയാകെയുരുകിയൊഴുകുന്നു । പത്തു
മാററുള്ള സ്വർണ്ണങ്ങളുമപ്പൊൾ കത്തി സ്വർണ്ണപ്പുഴപൊലെയൊഴുകുന്നു ॥
വെള്ളിയാകെയുരുകിയൊഴുകുന്നു വെള്ളംപൊലെ വഴിയിലും ലങ്കയി
ൽ । ഇന്നു വാനരവെഷമായ് പാവകൻ തന്നെ വന്നു നശിപ്പിക്കുന്നു ല
ങ്കാ ॥ സ്ത്രീകളെവം മുറയിട്ടു വെഗത്തിൽ പുത്രന്മാരെയെടുത്തു പതി
ക്കുന്നു । ചിലരിക്കിലെത്തുനെരം സൌധത്തിൽ ചാലവെ തീപിടിച്ചൊ
രുനെരത്ത ॥ കെശങ്ങളഴിച്ചിട്ടു കന്യമാരൊത്തു സൌധത്തിൽനിന്നു
പതിക്കുന്നു । നന്നായ്ത്തീകത്തിലഭദഹിക്കുമ്പൊൾ ഖിന്നതപൂണ്ടു
രാക്ഷസരന്യൊന്യം ॥ പുത്ര എന്നുടെ കാന്ത എന്മാതുലമിത്രന്മാരെ എ
ൻ താത എൻ സൊദര । എങ്ങുപൊവെണ്ടു എന്തുനാം ചെയ്യെണ്ടു ഇ
ങ്ങിനെയവർ ഘൊരം മുറയിട്ടു ॥ ഗജവാജിമൃഗപക്ഷിദെഹവും രജ
നീചരദെഹവുമാകുന്ന । പരിചൊടാജ്യം കൊണ്ടു സമിദ്ധമായ് ഘൊ
രഘൊരമായ് തിളങ്ങിജ്വലിക്കുന്നു ॥ അഗ്നിയിൽ തൃണജാലങ്ങളിട്ടെങ്കി
ലഗ്നിക്കതൃപ്തിയില്ലെന്നതുപൊലെ । യാതുധാനരെ കൊല്ലുന്നതിന്നൊ
ട്ടും വാതപുത്രനലംഭാവവുമില്ല ॥ അതിമൊഹനമന്ദിര ജാലവുമതി

മൊഹനസൌധസമൂഹവും । അതിചിത്രമാം ചന്ദ്രശാലകളുമതിചി
ത്രപദാൎത്ഥസമൂഹവും ॥ ചാരുവായുള്ളരത്നസമൂഹവും ചാരുവായു
ള്ള വസ്ത്രസമൂഹവും । ഗജവാജിരഥഗൃഹജാലവും ഗജവാജിരഥഗ
ണജാലവും ॥ രാക്ഷസികളും രാക്ഷസക്കൂട്ടവും പക്ഷിനാനാമൃഗഗണ
ജാലവും । ചാരുവായുള്ളൊരുദ്യാനജാലവും ചാരുവാകുംലതാഗൃഹ
ജാലവും ॥ ഘൊരമായുള്ള പ്രാകാരവൃന്ദവും ചാരുഘൊരമാംഗൊപു
രജാലവും । കൈകെത്തിജ്വലിച്ചാശു ഭസ്മമായ് സൽകപിവരൻ ത
ന്നുടെ ശക്തിയാൽ ॥ വിശ്വസാക്ഷിതനയന്റെ ശക്തിയാൽ വി
ശ്വകൎമ്മകൃതയായലങ്കയും । സൎവ്വസമ്പത്തൊടൊന്നിച്ചുവെഗത്തിൽ
സൎവ്വവുംദഹിച്ചു ഭസ്മമായിതെ ॥ കപിവീരന്റെ കൊപത്താൽ ലങ്ക
യുംശാപംകൊണ്ടുനശിച്ചതുപൊലെയായ് । സങ്കടരവത്തൊടുമത്തുനെ
രം ലങ്കാഘൊരനരകംപൊലെയുമായ് ॥ വിസ്മയമായലങ്കാനഗരിയും
ഭസ്മമായിക്കിടക്കുന്നതുംകണ്ടു । പെടിസംഭ്രമ ശൊകങ്ങളൊടുള്ളിൽ
കൂടബുദ്ധികൾ മണ്ടുന്നതുംകണ്ടു ॥ വീരമൌലിമണിയാം ഹനുമാനും
ധീരൻ വാലുതന്മെലഗ്നിയൊടൊന്നിച്ചു । നിന്നീടുന്നഭവനാഗ്രശൃംഗ
ത്തിൽ നന്നായ് വീരശ്രീയൊടുംപ്രകാശിച്ചു ॥ ദെവകളെറ്റമപ്പൊൾ
പ്രസന്നരായ് പവനാത്മജൻ തന്നെസ്തുതിച്ചുതെ । വീരമൌലിഹ
നൂമാൻകപീശ്വരൻ പരിചിൽലങ്കയാകെദ്ദഹിപ്പിച്ചു ॥ ഭീമമാം വാ
ലിൽകത്തുന്നവഹ്നിയെ സ്സമുദ്രത്തിൽമുക്കിക്കെടുത്തുതെ । ചാലവെ
യെല്ലാ ലൊകംദഹിപ്പിക്കും കാലാഗ്നിതന്നെയെന്നുവിചാരിച്ചു ॥ സൎവ്വ
ജീവതനയനെകണ്ടിട്ട് സൎവ്വജീവഗണങ്ങളുംപെടിച്ചു । അശൊകൊ
ദ്യാനഭഞ്ജനംചെയ്തിട്ട് ആശരവീരന്മാരെയുംകൊന്നിട്ട് ॥ രാവണൻ
തന്റെലങ്കയുംചുട്ടിട്ട് പവനാത്മജൻ ശൊഭിച്ചുനിന്നുതെ । മാരു
താത്മജനായയജമാനൻ പരിചൊടെവം യാഗത്തെച്ചെയ്തിട്ട് ॥ സ
മുദ്രത്തിലവഭൃഥവും ചെയ്തുരാമനായിട്ടു കൎമ്മത്തെയൎപ്പിച്ചു । ലങ്കയാ
കവെ കത്തീട്ടുഭസ്മമായ് പങ്കജാക്ഷിയാം സീതാദഹിച്ചില്ല ॥ ശിംശ
പാവൃക്ഷവും ദഹിച്ചില്ലല്ലൊ ആശയന്തന്നിലെത്രയുംവിസ്മയം । നീ
തിയുള്ളവർ ചെയ്യുന്നകൎമ്മങ്ങളതി ചിത്രമായ്തന്നെ ഭവിച്ചീടു ॥
ഇത്തരമൃഷിവാക്യങ്ങൾ കെട്ടുള്ളിൽ സന്തുഷ്ടൻകപി വീരൻ പ്രസാ
ദിച്ചു । കൊമളാശൊകമൂലെ വസിക്കുന്ന രാമപത്നിടെ സന്നിധി
യിൽചെന്നു ॥ പ്രഹൃഷ്ടനായ് വിനയത്തൊടെമാരുതി സാഷ്ടാംഗം സീ
താദെവിയെവന്ദിച്ചു । അഞ്ജലിബന്ധവുംചെയ്തു സാദരമഞ്ജനാസു
തൻ നിന്നുവിനീതനായ് ॥ ദെവിയപ്പൊളിവണ്ണമരുൾചെയ്തു പവ

നാത്മജൻതന്നോടു സാദരം। വീരമൌലിശിഖാമണെ മാരുതെ ധീര എ
ത്രയും ശക്തനല്ലൊ ഭവാൻ ॥ നീതന്നെ മതി ദുഷ്ടരെക്കൊല്ലുവാൻ
വാതനന്ദന ഘൊരപരാക്രമ । ശരജാലെന രാവണനെക്കൊന്നു
ക്രൂരന്മാരെയും കൊന്നു രഘൂത്തമൻ ॥ സാദരമെന്നെക്കൊണ്ടുപൊയിടെ
ണം സദ്ഗുണമെന്നായുള്ള വീരന് । സീതയെ വന്ദനം ചെയ്യുന്നെരത്ത്
വാതനന്ദനൻ വന്ദിച്ചു ചൊല്ലിനാൻ ॥ ദെവി കെട്ടാലും താമസം കൂടാ
തെ ദെവദെവനിവിടെ എഴുന്നെള്ളി । പൌലസ്ത്യനെയും നക്തഞ്ച
രരെയും ചാലവെ യുദ്ധത്തിൽ വധിച്ചിട്ട് ॥ സാദരം ഭവതിയെ നയി
ച്ചീടും വെഗമയൊദ്ധ്യാനഗരിയിൽ । മംഗലാംഗിയാം ദെവി
യൊടനന്തരമിങ്ങിനെ കപിവീരനണെത്തിച്ചു ॥ ദെവിതന്നെ പ്രദക്ഷി
ണവും ചെയ്തു പവനാത്മജൻ വന്ദിച്ചു സാദരം । സീതാദെവീടെ ക
ല്പനയും വാങ്ങി വാതനന്ദനൻ ചാടിനാനാകാശെ ॥ രാമചന്ദ്രനെ
ക്കാണ്മാനായിട്ട് ആമൊദത്തൊടെ യെറ്റം കപീശ്വരൻ । അരി
ഷ്ടാചലം തന്നിൽ കരെറീട്ട് വീരമൌലി പ്രകാശിച്ചു നിന്നതെ ॥ വീര
മൌലീ ഹനൂമാൻ കപിവരൻ ഗിരിതന്നിൽ കരെറിന നെരത്തെ । ഗിരി
യാലില പൊലെയിളകിതെ തരുജാലങ്ങളാകവെ വീണതെ ॥ ഗിരി
വൃക്ഷങ്ങളിൽ വാഴും സത്വങ്ങൾ പരിചൊടെ ഭയപ്പെട്ടു മണ്ടിതെ । ഇരി
ണ്ടുപൊങ്ങി നീണ്ടു വലുതായ തിരമാലകൾ കൊണ്ടു നിറഞ്ഞുള്ള ॥ ഘൊ
രനക്രമകരതിമികളാൽ പാരം ഭീഷണമായി മരുവുന്ന । ശുക്തിശം
ഖസമാകുലവുമായി പ്പുത്തുദിച്ചും മുഴങ്ങിയിളകുന്ന ॥ പാരമില്ലാതെ
യുള്ളൊരു വാരിധി ഹരിപുംഗവൻ കണ്ടു പ്രസാദിച്ചു । ആത്തമൊ
ദം കപികുലശെഖരനുത്തരതീരം പ്രാപിപ്പാനായി ॥ ഗിരിതന്നിൽ
നിന്നഞ്ജനാനന്ദനൻ മാരുതാത്മജൻ ചാടിനാൻ വെഗത്തിൽ । ദ
ശയൊജനവിസ്താരവുമായി ത്രിംശദ്യൊജനപൊക്കവുമായുള്ള ॥ ഗി
രി മാരുതി ചാടിന നെരത്തു ധരണിയൊട്ടു തുല്യമായ്യുന്നതെ । മാരുതി
താനുമാകാശമാർഗ്ഗത്തിൽ മാരുതൻ പൊലെ വെഗാ ഗമിച്ചിതെ ॥ വീ
തനാകാശമായുള്ള സാഗര ചാരുവാം വഞ്ചി പൊലെ ഗമിച്ചതെ ।
സീതാദെവിയെ വന്ദനവും ചെയ്ത് യാതുധാനന്മാരെയും കൊല ചെയ്തു ॥
രാവണനെറ്റം ദുഃഖവുമുണ്ടാക്കി രാവണൻതന്റെ ലങ്കയും ചുട്ടിട്ട് ।
മാരുതാത്മജനാകാശമാർഗ്ഗെണ വിരവൊടെ ഗമിച്ചു മനൊജവൻ ॥ മൈ
നാകത്തെയും തൊട്ടു കരം കൊണ്ടു ഹനൂമാനതിവെഗം ഗമിക്കുമ്പൊൾ ।
സിംഹവിക്രമൻ സന്തൊഷത്തൊടുള്ളിൽ സിംഹനാദവും ചെയ്തു
തുടങ്ങിതെ ॥ ഉത്തമനാം കപീശന്റെ നാദവും പത്തുദിക്കും മുഴക്കി

യതുനേരം । ഉത്തരതീരെ വാഴും കപികളും സത്തമൻ തന്റെ സിംഹനാ
ദം കേട്ടു ॥ ബന്ധുദൎശനകാംക്ഷികളായിട്ടു ബഹുമോദം വസിക്കുന്നനേര
ത്ത എത്രയും മോദത്തോടപ്പോൾ ജാംബവാനത്ര വാനരരോടേവം
ചൊല്ലിനാൻ । കൊണ്ടൽവേണി മണിയാളാം സീതയെ കണ്ടു
മാരുതിയിതില്ലൊരു സംശയം ॥ ജാനകീതന്നെ കണ്ടില്ലെന്നാകിലൊ
മാനിയിങ്ങിനെ ശബ്ദിക്കയുമില്ല । എന്നതുകേട്ടു വാനരന്മാരെല്ലാം
നന്നഹൃഷ്ടരായ് ചാടിത്തുടങ്ങിതെ ॥ പൎവ്വതാഗ്രങ്ങളിൽനിന്നു വാ
നരർ പൎവ്വതാഗ്രങ്ങളിൽ ചാടിനില്ക്കുന്നു । ശിഖരങ്ങളിൽനിന്നു
കപികളും ശിഖരാഗ്രങ്ങളിൽ ചാടിനില്ക്കുന്നു ॥ ഹനുമാൻതന്നെ
കാണ്മവനായിട്ടു മാനസത്തിലെത്രയും ഹൃഷ്ടരായ് । ചിലരന്നേ
രം പുഷ്പങ്ങളുള്ളൊരു ചാലവേ ശാഖ കയ്യിലേന്തിനില്ക്കുന്നു ॥ എത്ര
യും സന്തോഷത്തോടെ കപികളും വസ്ത്രങ്ങളപ്പോൾ വീശിത്തുടങ്ങിതെ ।
ഗിരിരാജഗുഹകളിൽനിന്നിട്ടു മാരുതൻ ശബ്ദിച്ചീടുന്നതുപോലെ ॥
ഹരിവംശമഹാമണിയായുള്ള മാരുതാത്മജൻതാനും ഗൎജ്ജിച്ചുതെ ।
മേഘംപോലെ മഹാകപിതന്നെയും മാമേഘാഭനെ വരുന്നതുകണ്ടി
ട്ടു ॥ വാനരന്മാർ മഹാപ്രസന്നാത്മാനമത്യന്തം കൈകൂപ്പിനിന്നു
തെ । മേരുതുല്യൻ കപിവരനന്നേരം ചാരുനാനാവിധങ്ങളെല്ലാ
ത്ത ॥ മഹേന്ദ്രാചലത്തിന്റെ ശിഖരത്തിൽ മഹാവിക്രമൻ ചാടിവീ
ണുടൻ । വാനരപുംഗവരപ്പോൾ ഹൃഷ്ടരായ്മാരുതാത്മജൻ തന്റെ
ചുഴലവും ॥ ചെന്നുനിന്നിട്ടു സന്തോഷിച്ചീടിനാർ നന്നായ്പ്രീതരാ
യുള്ളൊരു ഹനുമാനെ । ഫലമൂലങ്ങൾകൊണ്ടു വാനരർ ബലശാലി
ക്കു കാഴ്ചയും വെച്ചുതെ ॥ വൃദ്ധന്മാരാകും വാനരരെയപ്പോൾ ബഹുമാ
നേന വന്ദിച്ചു മാരുതി । കണ്ടേൻ ഞാൻ ദേവിയെയെന്നുരചെയ്തു ഇണ്ടൽ
നീങ്ങുമാറവ കപികൾക്കു ॥ അംഗദനെയന്നു മഹേന്ദ്ര ശിഖരത്തിലം
ഗദൻതന്റെ കയ്യും പിടിച്ചിട്ടു । മാരുതാത്മജൻ വീരശിഖാമണി യി
രുന്നു പ്രീതിയോടെ മനോഗാരിൽ ॥ വാനരന്മാരും വൃത്താന്തം കേൾക്ക
വാൻ വാനരേന്ദ്രന്റെ സന്നിധൌ നില്ക്കുമ്പോൾ । അപ്പോൾ
ജാംബവാൻ കാൎയ്യവൃത്താന്തത്തെ കേൾപ്പാനായ് ഹനുമാനോടു ചോദിച്ചു
എങ്ങിനെ ഭവാൻ ദേവിയെക്കണ്ടതു മെങ്ങിനെ ദേവി താനും വസിക്കു
ന്നു । എന്തുനാം രാമനോടുണർത്തിക്കേണം സന്തോഷത്തോടതാകെ
പ്പറഞ്ഞാലും ॥ ഇത്തരം ജാംബവാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ ഉത്തമബലശാ
ലീ ഹനുമാനും । സീതവാഴുന്നദിക്കിലെയ്ക്കായിട്ടു ജാതമോദം നമസ്കാ

രവുംചെയ്തു ॥ ജാതവൃത്താന്തമശേഷമാരുതി പ്രീതനായുരചെയ്തു ധരിപ്പിച്ചു। ഹനൂമാനരുളിച്ചെയ്തകഥകളെ വാനരവീരരാകവെകെട്ടപ്പോൾ ॥ ആനന്ദാംബുധിമഗ്നഹൃദയരായ് വാനരന്മാരുംസിംഹനാദംചെയ്തു। ചിലരന്നേരംഭീമമായുള്ളോരുവാലുകളെയിളക്കിത്തുടങ്ങിതെ ॥ പൊട്ടുന്നചിലർവായുതനയനെ തൊട്ടീടുന്നകുതൂഹലാലെത്രയും। അന്നേരമംഗദാദികപിവരരൊന്നിച്ചുകാര്യം ചിന്തിച്ചുനെരത്ത ॥ വാതനന്ദനനായഹനൂമാന്റെ മതമെല്ലാരുംനിശ്ചയിച്ചീടിനാർ। വാനരവീരന്മാരൊട്ടു മൊന്നിച്ചുപവനാത്മജൻ വീരൻ ഹനുമാനും ॥ മഹേന്ദ്രത്തിൽ നിന്നിട്ടുചാടിനാൻ മഹാവിക്രമനാകാശമാർഗ്ഗത്തിൽ। ഗിരികാനനഗ്രാമനദികളെ വിരവൊടുകടന്നുകപിവരൻ ॥ ഉഗ്രശാസനനായിട്ടിരിക്കുന്ന സുഗ്രീവന്റെ മധുവനവുംകണ്ടു। വാനരന്മാർമധുവനംകണ്ടപ്പോൾ വാനരർയുവരാജനെ വന്ദിച്ചു ॥ യാചിച്ചുമധുവെത്രയും പ്രീതരായ്യാചിച്ചനേരം ശ്രുത്വാമംഗദൻ। ഹനൂമാന്റെമതവുമറിഞ്ഞിട്ടു അനുജ്ഞയെക്കൊടുത്തുകപികൾക്ക ॥ അപ്പോൾ വാനരന്മാരും പ്രസാദിച്ചു അൻപൊടെവനത്തിൽ കടന്നുടൻ। മധുപിംഗളന്മാരാംകപികളും മധുപാനത്തെച്ചെയ്തുതുടങ്ങിതെ ॥ വാനരന്മാർ മധുപാനമത്തരായ് നാനാചേഷ്ടകൾ കാട്ടിത്തുടങ്ങിതെ। പാടീടുന്നചിലരതുനേരത്ത കിടന്നീടുന്ന വാനരരിൽച്ചിലർ ॥ ചാടീടുന്നചിലരതുനേരത്ത ഓടീടുന്നചിലരതിവേഗത്തിൽ। തമ്മിൽതമ്മിൽ പിടിച്ചീടുന്നചിലർ തമ്മിൽതമ്മിൽ പാഞ്ഞീടുന്നചിലർ ॥ തമ്മിൽതമ്മിൽ രസിച്ചീടുന്നചിലർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ കളിച്ചീടുന്നചിലർ। മധുപാനത്തെ വാനരർചെയ്യുമ്പോൾ ദധിവക്ത്രനാം വന്നുതടുത്തുതെ ॥ വാനരന്മാർ ദധിമുഖനെയപ്പോൾ ജാനുക്കൾകൊണ്ടും മുഷ്ടികളെക്കൊണ്ടും। ഇടിച്ചുകുത്തി ഭൂമിയിലിട്ടിട്ടു പെടികൂടാതുരുട്ടിത്തുടങ്ങിനാർ ॥ ദധിവക്ത്രനപ്പോളെഴുന്നെറ്റാ അധികംകോപത്തോടെമനതാരിൽ। വാനരരിൽചിലരെയടിക്കുന്ന വാനരരിൽചിലരെവധിക്കുന്നു ॥ കപിവൃന്ദത്തെ തല്ലുന്നതുകണ്ടു കപിനായകനായീടുമംഗദൻ। ബലശാലിദധിമുഖനെയപ്പൊൾ ചാലവെതല്ലി ഭൂമിയിലിട്ടതെ ॥ വനപാലന്മാരെ യതുനേരത്ത വാനരവീരന്മാരുമടുത്തുടൻ। മുട്ടുകൾകൊണ്ടും മുഷ്ടികളെക്കൊണ്ടും പ്ലവഗന്മാരായിടിച്ചുതുടങ്ങിനാർ ॥ പിരിയത്തെയും കാട്ടിനാരന്നേരം പരിചിൽ ദൈവമാർഗ്ഗവും കാട്ടിനാർ। രണ്ടരനാഴികകൊണ്ടുബോധ

വ്രണനായി ദധിവക്ത്രനുമോടീട്ടു ॥ ദീനനായിദ്ധിമുഖനനന്തരം വ
നപാലന്മാരോടെവം ചൊല്ലിനാൻ । നമ്മളിക്കഥയാകവെ വെഗ
ത്തിൽ ചെന്നുസുഗ്രീവനോടു പറയണം ॥ അംഗദൻ തങ്കലൊര
വും കാരമായ്പിംഗാധീശനോടു നാം പറയുന്നു । വാനരരാജനി
ക്കഥകെൾക്കുമ്പോൾ വാനരന്മാരെക്കൊന്നീടും നിർണ്ണയം ॥ വന
പാലനീവണ്ണമുരചെയ്തു വനപാലരുമൊന്നിച്ചു വെഗത്തിൽ । വാന
രെശനോടിക്കഥചൊല്ലുവാൻ ദീനനായിട്ടു പൊയിദ്ധിമുഖൻ ॥ സൂ
ര്യ്യവംശതിലകനുമൊന്നിച്ചു സൂര്യ്യപുത്രനിരിക്കുന്നപൎവ്വതെ । ചെന്നു
വന്ദിച്ചു സുഗ്രീവൻതന്നോട ഖിന്നനായേവംചൊന്നാൻ ദധിമുഖ
ൻ ॥ വാനരെശധരിക്കമഹാമതെ വാനരന്മാർ മധുവനെവന്നിട്ടു । മ
ധുവാകക്കുടിച്ചീടിന്നവീര മധുശെഷിച്ചുവെങ്കിൽക്കളയുന്നു ॥ ഞാനി
വരൊടു കൂടതടുത്തതെ വാനരന്മാരതുനെരം ഞങ്ങളെ । മുഷ്ടികൾ
കൊണ്ടും മുട്ടുകളെക്കൊണ്ടും ധൃഷ്ടന്മാരായിടിച്ചുകപീശ്വര ॥ അംഗദ
പ്രമുഖരാംകപികളുമിങ്ങിനെയൊക്കവെചെയ്തു ധരിച്ചാലും । ലക്ഷ്മണന
പ്പൊൾ സുഗ്രീവൻതന്നോട ലക്ഷ്മീകാന്തന്റെസന്നിധൌചൊദിച്ചു ॥
വനപാലനിവനെന്തുചൊല്ലുന്നു ദീനനായിട്ടു ഭാനുസുതയിപ്പൊൾ ।
എന്നതുകെട്ടു സുഗ്രീവൻ ചൊല്ലിനാനിന്നിവനെവം ചൊല്ലുന്നു
സൌമിത്രെ ॥ അംഗദപ്രമുഖന്മാരാം വാനരർ തിങ്ങിനമൊരോ വ
ന്നുമധുവനെ । മധുവാകക്കുടിക്കുന്നു സന്തുഷ്ടരായ്ദ്ധിവക്ത്രനിവണ്ണം
പറയുന്നു ॥ കണ്ടു ദെവിയെയില്ലാത്ത സംശയം കണ്ടതും ഹനുമാനെ
ന്നു നിർണ്ണയം । ഭൃത്യന്മാർതെജസ്സൊന്ന കണക്കിനെ കാര്യ്യസിദ്ധിയും
ബുദ്ധിയും ശക്തിയും ॥ ഹനുമാൻ തങ്കലുണ്ടു ധ്രുവമായി മാനസെ
ചൊരാം സംശയമില്ലമെ । കാര്യ്യം സാധിച്ചീടാഞ്ഞാലവരെവം ധൈ
ര്യ്യത്തോടെ യനുഷ്ഠിക്കയുമില്ല ॥ വനമാകതെ കത്തു കപികളും പാനം
ചെയ്യുന്നനന്തരം പ്രഹൃഷ്ടരായ് । ഇവർ ചെന്ന തടുത്ത സമയത്തിലവ
ർ മുട്ടുകൾകൊണ്ടങ്ങടിച്ചെന്നാം ॥ പറവാനായി വന്നു ദധിമുഖ
നൊരുസ്സന്തൊഷമുള്ളൊരു വാക്കിനെ । സീതയെക്കണ്ടെയില്ലൊരു സം
ശയം ചെതസിസുമിത്രാസുതചിന്തിക്ക ॥ വാനരർ ദെവിയെക്ക
ണ്ടില്ലെന്നാകിൽ വനമെന്റെ കളകയുമില്ലല്ലൊ । രാമചന്ദ്രനും ലക്ഷ്മ
ണനുമപ്പോളൊരോ മനതാരിലുളവായി ॥ ശ്രോത്രാനന്ദമാം വാ
ക്കിനെകേട്ടിട്ടു മിത്രപുത്രവദനത്തിൽ നിന്നിട്ടു । വനപാലനൊടെ
റാം പ്രഹൃഷ്ടനായ്പ്പിന്നെ വാനരരാജനെ വാമുരചെയ്തു ॥ പ്രീതനായി ഞാൻകെ

ൾക്കദധിമുഖപ്രഭൃത കൎമ്മന്മാരായ കപികളാൽ । മധുപാലകന്മാരടിച്ചു
ഉ കെട്ടിട്ടും മധുവനം തകൎത്തു കെട്ടിട്ടും ॥ പ്രാണപുത്രനെയും കപി
കളെയും കാണ്മാനാഗ്രഹിച്ചീടിന്നേൻ ഞാൻ । കേട്ടിട്ടുവാനരം സീ
താവൃത്താന്തത്തെപ്പെട്ടെന്നറിഞ്ഞുചെന്നുചൊല്ലുക ॥ ആമോദത്തോ
ടെ യപ്പോൾ ദധിമുഖൻ രാമസുഗ്രീവന്മാരെ വണങ്ങീട്ടു । വനപാ
ലന്മാരോടുമൊരുമിച്ചു വാനരരാജമാതുലൻ വേഗത്തിൽ ॥ മധുവന
ത്തെ പ്രാപിച്ചുനേരത്തു മധുസക്തരായുള്ളകപികളെ । അഞ്ജലിബ
ന്ധം ചെയ്തുവനപാലന്മാരനുനയാംഗവീരരെ ॥ ഏവം ചൊ
ല്ലിനാൻ വീരന്മാരോടപ്പോൾസാവധാനമായോരം വിനീതനായ് നി
ങ്ങളിന്നിവിടെവന്ന വൃത്താന്തംകപിരാജാധിപനോടു ബോധണത്തിച്ചു॥
അതുകേട്ടിട്ടു വാനരരാജനും പ്രീതനായെന്നോടേവമരുൾ ചെയ്തു ।
വേഗമെല്ലാരും വന്നീടണമിഹാവേഗാ നിങ്ങളവരോടേവം ചൊല്ലു
ക ॥ വനപാലനിവണ്ണം പറഞ്ഞപ്പോൾ ഹനുമൽ പ്രമുഖന്മാരാം
വാനരർ । അതിവേഗേനചാടിയാകാശത്തിൽ പ്രീതരായിട്ടു പൊ
ങ്ങിത്തുടങ്ങിതെ ॥ മേഘതുല്യശരീരരാം വാനരർ മേഘനാദേനനാ
ദത്തോടുംകൂടി । ഭാനുവംശ മഹാമണിയൊന്നിച്ചു ഭാനുനന്ദനൻ
വാഴും ഗിരിതന്നിൽ ॥ ചെന്നുചാടി വീണീടിനാരെല്ലാരും മന്നവരാമ
സുഗ്രീവസന്നിധൌ । മുഖ്യനായ് ഹനുമാൻ വൈദേഹ്യനസ്സാഷ്ടാം
ഗനമസ്കാരവും ചെയ്തിട്ടു അസുരകതിമാനാം രാമനോടപ്പോ
ൾ ദൃഷ്ടാദേവീമയാ എന്നുണർത്തിച്ചു ॥ ധീരോദാത്തൻ പരിപൂൎണ്ണ
സൽഗുണൻ ശ്രീരാമചന്ദ്രനപ്പോൾ പ്രസന്നനായ് । തത്ര വന്ദി
ച്ചു നില്ക്കും ഹനുമാനെയത്രയും ബഹുമാനേനനോക്കിതേ ॥ മന്ന
വമണിവാനരരൊന്നിച്ചു പിന്നെ പ്രസ്രവണന്തന്നിൽ ചെന്നതെ ।
ആനന്ദം സമയാനുരാഗങ്ങളെ മന്ന പാൎത്തിട്ടു വാനരൻ ചൊല്ലി
നാൻ ॥ അക്ഷതയായിട്ടു സീതയെക്കണ്ടിട്ടു അക്ഷരൻ രാമനോടേവമരുൾ
ചെയ്തു । എന്തുവാഴുന്നു വൈദേഹനന്ദിനീയെങ്ങിനെയെങ്കൽ വൎത്തി
ച്ചീടുന്നു സാ ॥ എന്നതുനിങ്ങളിപ്പോൾ പറഞ്ഞാലുമെന്നോടു വേഗാ
വാനരവീരരെ । രാമനേവമരുൾ ചെയ്യുന്നേരത്ത ആമോദത്തോടെ
വാനരരെല്ലാരും ॥ സീതാവൃത്താന്തം നന്നായറിഞ്ഞോരു വാതപുത്ര
നെപ്പറിച്ചു നിന്നതെ । ദേവിയുള്ളായ് ദേവി വാഴുന്ന ദിക്കിനെ
സ്സാദരം നോക്കിവന്ദിച്ചുമാരുതി ॥ വൈദേഹ്യാനാം ശ്രീരാമനോട
പ്പോൾസാദരം വൃത്തമെല്ലാമുണർത്തിച്ചു । നൂറുയോജന വിസ്താരമാ

യുള്ളവാരിധിയിന്നു ചാടിയടിയനാം ॥ ജാനകീതന്നെയന്വേഷിപ്പാ
നായി മാനനീയമനുവംശരത്നമെ । അവിടെ ലങ്കാഖ്യനാം നഗരി
യുംരാവണനാം ദുരാത്മാവിന്നുണ്ടുതെ ॥ ദക്ഷിണാബ്ധിയുടെ ദക്ഷിണ
തീരത്തിലെന്നു ശങ്കതവാഴുന്നതൽപുരം । അവിടെ രാവണാന്തഃ
പുരത്തിന്നിൽ ദേവിയെക്കണ്ടേൻ ദേവശിഖാമണെ ॥ അച്യുതനാം
ഭവാൻ തന്നിൽമാനസം വച്ചുകേവലം ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു । മന്ന
വകണ്ടേൻരാക്ഷസി മദ്ധ്യത്തിൽ പിന്നെയും പിന്നെയുംതപ്തമാനസാ
യ് ॥ വിരൂപികളാം നക്തഞ്ചരികളാൽ പരിരക്ഷിതയായ് പ്രമദാവ
നെ । ദുഃഖായസൌഖ്യമില്ലാതുള്ളതൈദേവി ദുഃഖിച്ചീടുന്നതെത്രയും
ലോകേശ ॥ രാവണാന്തഃപുരത്തിൽതന്നിലായുള്ളവനമദ്ധ്യസ്ഥ
യായ്ദീനയായ് । ഏകവേണീധരയായുള്ളി [illegible]യായ്ലോകനാ
ഥഭവാനെ നിരന്തരം ॥ ചിന്തിച്ചുസദാതന്നെന്നിൽ വസിക്കുന്നു
സന്താപത്തോടെ ദേവശിഖാമണെ । രാവണന്റെ ഘോര
മാം വാക്കുകൾ ദേവദേവി കേട്ടനന്തരം ॥ പ്രാണത്യാഗവുംചെ
യ്യാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾപണിപ്പെട്ട ഞാൻ രക്ഷണംചെയ്തുതെ । ഇ
ക്ഷ്വാകുവംശ വിഖ്യാതിയെയപ്പോളക്ഷയനൊന്നും ചൊല്ലിക്കേട്ടേനെന്നു
നെന്നു ॥ വിശ്വനായകവിശ്വാസമുണ്ടാക്കി വിശ്വനായികയാകിയ
ദേവിക്കു । പിന്നെത്തമ്മിൽ വിശേഷങ്ങൾ ചൊല്ലിതെളിന്നിട്ടും
മോതിരവും കൊടുത്തുതെ ॥ സദ്വൃത്താംഗതെന്നെയുമേണാക്ഷി സ
ർവ്വലോകൈകനാഥരഘൂത്തമ । രാമസുഗ്രീവസഖ്യത്തെക്കേട്ടിട്ടു തൃ
പ്തിയോടും ദേവിയേറ്റമുള്ളവളായി ॥ ദേവദേവസ്യസദാചാരങ്ങളും ഭ
വാൻതങ്കൽ സുദൃഢയാം ഭക്തിയും । ദേവിതങ്കൽ സുദൃഢമാ
യുള്ളതെയേവം കണ്ടുജനകതനയെ ഞാൻ ॥ ഉഗ്രവിക്രമ താൽ ഭ
ക്തിയെക്കൊണ്ടു ഉഗ്രമായതപസ്സോടും കൂടവെ । അഭിജ്ഞാനവും
തന്നുവടിയന അഭിജ്ഞാചിത്രകൂടത വാസികെ ॥ കാകനെക്കുറിച്ചു
ണ്ടായവൃത്താന്തത്തെ ആകവെ യത്നംചെയ്തു ജനകജാ । അറിയിക്കു
ന്നു വായുസുതനിങ്ങും വീരമൗലിയാം ശ്രീരാമൻതന്നോട ॥ പരി
ചോടിമകളെന്തശേഷവും വിരചൈട്ടു നൽകുകകാന്തന । ഇ
ങ്ങനെ വചനങ്ങൾ പറഞ്ഞുതെ പിംഗാധിപനാം കേട്ടിരിക്കു
വെ ॥ ഇതുതാനാം തന്നെന്നൻ മഹാബലാതതിശോഭയുള്ളൊരു
ചൂഡാമണി । മനശിലകൊണ്ടുള്ള തിലകവും മാനനീയസ്മരിക്കു വ
ഴിപോലെ ॥ ഒരു മാസം ഞാൻ ജീവനധരിക്കുമെന്നൻ വീര എ
ൻനാഥപിന്നെക്കളഞ്ഞീടും । ദുഷ്ടന്മാരായിപ്പാപികളായുള്ള രാക്ഷ

സപ്രശ്രയാകിന്ന ഞാൻ നാഥ ॥ ഏവമൊന്നോടരുൾ ചെയ്തു ദേവിയും
രാവണനാരഃ പുരന്തന്നിൽ ഭയം । സവ്വവും ഞാനണത്തിച്ചേൻ
രാഘവ സവ്വഥാ സമുദ്രത്തെക്കടക്കേവാൻ ॥ അഭിപ്രായത്താലത്തെച്ചൊ
ല്ലുകവെണമെ അപ്രമെയസമസ്തഗുണാം ബുധ । ഇങ്ങിനെയുണ
ൎത്തിച്ചു ഹനുമാനും മംഗലാംഗനാം രാമനെവന്ദിച്ചു ॥ ചാരുചൂഡാമ
ണിയെയും നൽകിനാൻ പത്മാക്ഷന്റെ തൃക്കൈയ്യിൽ മാരുതിദേവനാ
യി മണിരത്നം നൽകീട്ടുദേവീതാനരുൾ ചെയ്തതൊക്കവെ । ആനുപൂ
ൎവ്വ്യണചൊന്നാൻ ഹനുമാനും രഘുവംശമഹാ മണിയോടപ്പൊഴും ॥
വാരിജദളചാരുവിലൊചനൻ ശ്രീരാമൻ ചൂഡാരത്നത്തെ മേടിച്ചു ।
ശൈത്ത്യഗാംഭീൎയ്യസാഗരൻ രാഘവൻ സൂൎയ്യപുത്രനൊടെവമരുൾ ചെ
യ്തു ॥ മന്നവൻ ജനകനീമണിരത്നമെന്നുടെ പ്രിയക്കായിട്ടു നൽകി
നാൻ । എന്റെ വല്ലഭതന്നുടെ മൂൎദ്ധാവിലൊരൊ ശൊഭിച്ചീടുന്ന
യീരത്നവും വൃത്രാരിയാഗത്താലൊരം തുഷ്ടനായ് ചിത്രമീമണിനൽ
കിജനകന ॥ ഇതുകണ്ടിട്ടു വൈദേഹന്തന്നെയും താതൻതന്നെ
യും കണ്ടതുപൊലെയായ് । ഇന്നു വല്ലഭ വന്നതുപൊലെ ഞാ
ൻ മിന്നീടുംമണികണ്ടിന്നുനിന്നേൻ ॥ എന്നരുൾ ചെയ്തു സീതാവാ
ൎത്താമാനസന്തൊഷകരവാക്കിനെ ചൊല്ലുക । ഇതിലെറെയെന്തു
ള്ളിഹദുഃഖവും സീതതാനും വരാതജലാമമാം ॥ ഈ മണിതാനും
നൊക്കിക്കൊണ്ടെന്നതെ സൌമിത്രിമമസൊദരലക്ഷ്മണ । ഏറജ്ജീ
വിച്ചിരിക്കുന്നു വൈദേഹി ഒരുമാസമിരിക്കയെന്നാകിലൊ ॥ എന്ന
ലൊചനയാമവൾ കൂടാതെക്ഷണം ജീവിച്ചിരിക്കയുമെങ്ങിനെ । ഭീരു
ഭീരുതരയാമെൻവല്ലഭാപാരം ഭീതിയെയുണ്ടാക്കീടുന്നൊരുഘൊരന്മാ
രാകും രാക്ഷസർ മദ്ധ്യത്തിൽ ചാരുശീലയിരിക്കുന്നതെങ്ങിനെ ॥
സീതയെന്തു പറഞ്ഞു ഹനുമാനെ അതുതത്വമായെന്നോടു ചൊല്ലു
ക ഇതുകൊണ്ടു ഞാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുവനാതുരൻ വൈദ്യനാലെ
ന്നതുപൊലെ । മഞ്ജുമഞ്ജുളഭാഷിണീഭാമിനീ കഞ്ജലൊചന കഞ്ജ
രഗാമിനീ ॥ എന്നൊടവൾ പിരിഞ്ഞെന്റെ വല്ലഭാചൊന്നതെ
ന്നൊടു ചൊൽക ഹനുമാനെ । ദേവനെവമരുൾചെയ്ത നെരത്ത
പവനാത്മജൻ വന്ദിച്ചുണൎത്തിച്ചു ദേവിതാനമിവണ്ണമരുൾചെയ്തു
ദേവദേവശിഖാമണെ കെട്ടാലും ॥ മംഗലാംഗ ഭവാനൊടരുളിച്ചുമം
ഗലാംഗി സുഖമായിരുന്നീട്ടു । മുൻപിൽദേവിയുണൎന്നൊരു നെര
ത്ത അയ്യൊ നൊടെയവിടെ വന്നൊരു കാകൻ ॥ ദേവിതന്നെയുപ
ദ്രവിച്ചീടിനാൻ ദേവിയപ്പൊഴും ഭവാനെയുണൎത്തിനാൾ । പശ്ചാ

യെന്നഭവാൻ ദെവിതന്നങ്കെ വിശ്രാമംചെയ്യുന്നനെരത്ത ॥ കാകൻപിന്നെയും വന്നവിടെയപ്പൊൾ ലൊകനാഥയുടെ കൊത്തികുചങ്ങളെ । ദാരണം ചെയ്തുചൊരയുംവീണതു ചൊരവീണതുഭവാനുണർന്നതെദാരിന്ദ്രസൂനുനാലുള്ളൊരു ദെവിയെപ്പാരം ക്രുദ്ധനായ്ചൊന്നാൻഭഗവാനെവം ॥ ഏതൊരുത്തനാലെവം പിളർന്നുമാറു പഞ്ചതലയുള്ള പാമ്പിനാൽ । കളിച്ചീടുന്നതിതിയും കൂടാതെകളവാണി കമലദളെക്ഷണെ ॥ ഭവാനെവമതൊ ചെയ്യുന്നൊരുവെമ്പൊടു ദെവിതന്നെയും നൊക്കിയിരിക്കുന്ന । ചൊരകൊണ്ടിലണിഞ്ഞുള്ളകാകനെ വീരമൌലിഭഗവാൻ താനും കണ്ടതെ ॥ വൃത്രവൈരീസുതൻ കിലവായസം വിക്രമം വ്യവധയത്രയും ചെയ്യവാൻ । അവൻതന്നുടെ നെരെയതുനെരം ഭവാനെത്രയും ക്രുദ്ധനായ്വെഗത്തിൽ ॥ ദർഭയെബ്ഭഗവാൻകയ്യിലാണ്ടുരാഘവദെവൻ ബ്രഹ്മാസ്ത്രം യൊജിപ്പിച്ചീടിനാൻ । കല്പാഗ്നിപൊലെയെറാം ജ്വലിച്ചതെ തൽപക്ഷിനെരെയപ്പൊൾ തദസ്ത്രവും കാകനുമപ്പൊൾ ത്രാണനത്തിന്നായിട്ടു ആകവെ ഗമിച്ചീടിനാൻലൊകങ്ങൾ ॥ ആരുമെരക്ഷിപ്പാനില്ലാഞ്ഞൊരു നെരത്ത പരിതാപെന വന്നിതുകാകനും । പാദാബ്ജത്തിങ്കൽ വീണുഭഗവാൻ തന്റെ പാദെവീണതുകണ്ടിട്ടു കാകനെ ॥ കൊന്നീടാൻ പിഴയുണ്ടവനെങ്കിലും മന്നവൻകൃപയാപരിപാലിച്ചു । ഊഴിനാഥൻ ബ്രഹ്മമാമസ്ത്രത്തെപ്പാഴിലാക്കൊൻ വഹിയാൽക്കുകാരണാൽ ॥ ഒരു കണ്ണുകളഞ്ഞിതുകാകന്റെപാരം പ്രീതനായപ്പൊളവൻ താനും । രാമചന്ദ്രഭഗവാനെ നമിച്ചവനാമൊദെനഗമിച്ചാൻ നിജഗൃഹം ॥ ഏത്രയും ശക്തനായഭവാനിപ്പൊളസ്ത്രം രാക്ഷസരിലെന്തയയ്ക്കാത്തൂ അമരാസുരനാഗഗന്ധർവ്വന്മാർ രാമനെന്റെപിൽ ശക്തരല്ലനില്ലാൻ ॥ വീരനസ്ത്രം ഭവാനെന്നായുണ്ടെങ്കിൽ ശരങ്ങൾകൊണ്ടാളുകൊൽക ദശാസ്യനെ । ഭ്രാതാവിന്റെ നിയൊഗത്താൽ കൊല്ലാണ്ടയാതുധാനന്മാരെക്കൊല ചെയ്യുവാൻ ॥ വീരനാകുന്ന ലക്ഷ്മണനുമിപ്പൊൾ വിരവൊടെ വരാത്തതുമെന്തഹൊ । ഇനിക്കുള്ളൊരാവും ദുഷ്കൃതമുണ്ടെന്നു മനതാരിൽ നിനക്കുന്നുസാമ്പ്രതം ॥ ശ്യാമളാംഗനാകുന്നൊമലനായുള്ള ഭീമവിക്രമൻ രാമൻ നൊക്കൊല്ലായാൽ । കരുണമായദെവീടെ ഭാഷിതംവിരവൊടെഹം കെട്ടിട്ടുണർത്തിച്ചു ॥ സത്യമാണഭവതീടെ ശൊകനെ സത്യവിക്രമൻ ദുഃഖിച്ചിരുന്നതെ । രാമദെവന്റെ ചൈതന്യതകണ്ടിട്ടു സൌമിത്രിതാനും ദുഃഖിച്ചിട്ടുന്നതെ ॥ കഥഞ്ചിലിന്നകണ്ടു ഭവതിയെനാഥയൊട്ടുമെദുഃഖിക്ക

ത്തുതെ । സുസ്ഥിതെ രഘുനായകൻ സാനുജൻ ഭസ്മമാക്കുമീലങ്കയെ
നിർണ്ണയം ॥ ക്രൂരനാകുന്ന രാവണനെക്കൊന്നു പുരിതന്നിൽനയിക്കും
ഭവതിയെ । അഭിജ്ഞാനം തരണമടിയനു അഭിമതനാഥനിന്നറി
ഞ്ഞീടുവാൻ ॥ അനന്തരംദേവിയെല്ലാ ദിക്കുംനോക്കി മന്നവനുമേകി
രത്നം തന്നുതെ । വീരചൂഡാമണിയെയും മേടിച്ചുകൊണ്ടുവാനരം ഭാ
വിച്ചുനേരത്തെ ॥ ബഹുമതത്തോടെയനുഗ്രഹംചെയ്തു പിന്നെയുമപ്പോൾ നാ
ഥ അടിയനോടിങ്ങിനെ । ഉൽശ്രീരാമ ലക്ഷ്മണന്മാരോടും സുഗ്രീവ
നോടും മന്ത്രിവരരോടും ॥ ഹരിവീരന്മാരോടും കുശലത്തെ മാരുതാ
ത്മജ ചൊല്ലീടുമത്കൃതെ । എന്നൊരുമാസാവധിയിൽ നിന്നെങ്ങി
നെയെന്നുടെ കാന്തൻ താരണംചെയ്തീടും ॥ നിസ്തുതിന്ന പ്രയത്നത്തെ
ച്ചെയ്യേണം വായുനന്ദനബുദ്ധിമതാംവര । എന്നുടെയീക്കഠിനമാംദുഃ
ഖവുമെന്നു രാക്ഷസർ ഭത്സിച്ചീടുന്നതും ॥ പറയണംനീ രാമനെ പ്രാ
പിച്ചു വീരത്തെ മാർഗ്ഗമസ്തുശിവമായി । ഇങ്ങിനെതവ ഭാഗ്യമനുഗ്രഹംചെ
യ്തു മംഗളാംഗ വിഷാദത്തോടുംകൂടെ ॥ ഇതറിയേണ്ടു ഭവാനംവി
ചാരിച്ചു സീതാദേവീകുശലമൊക്കെയും । പിന്നെയുമെന്നോടെവമരു
ൾചെയ്തു മന്നവന്റെ സ്നേഹമൊടു ദേവിയും ॥ വാണീടുകയൊരുദിനം
നിശ്ചിതപ്രാണപുത്രനീ വിശ്രാന്തനായിട്ടു । നാളെപ്പോയീടാമെന്നരു
ൾ ചെയ്യുതെ കല്യാണിദേവികുലമതാമ ॥ സിംഹവിക്രമനിന്നുടെ
സാന്നിദ്ധ്യാൽമുഹൂർത്തം മമദുഃഖ മൊക്ഷാവതം । ഇങ്ങിനെയൊരു
സംശയമുണ്ടുമെ പിംഗാക്ഷനീധരിച്ചു വഴിപോലെ ॥ പാരമില്ലാതെ
യുള്ളൊരു വാരിധിഹരിവീരർ കടക്കുന്നതെങ്ങിനെ । ദേവിയെവമ
രുൾചെയ്യുന്നേരത്തു ദേവവന്ദിച്ചു ഞാനുമുണർത്തിച്ചു ॥ ചാരുശീലെ
ധരിച്ചു കപിവരരാരുചാട്ടും കൊണ്ടെല്ലാരുംവന്നീടും । എന്നുടെപൃ
ഷ്ഠം തന്നിൽക്കരേറിട്ടു മന്നവമണിസോദരൻ വന്നീടും ॥ യാമിനീച
രകുല ദവാഗ്നിയായ് ഭീമവിക്രമനാകുന്ന രാമനെ । ലങ്കാഗോപുരത്തി
ൽ ചാപധരനായിപ്പുഷ്കരാക്ഷനെ സൌമിത്രിയൊന്നിച്ചു ॥ ക്ഷിപ്രം
കാണാംഭവതിയും ഹൃഷ്ടയായപ്രമേയയതിന്നില്ലസംശയം । നഖദം
ഷ്ട്രായുധന്മാരായുള്ളോരു ശാഖാമൃഗബലത്തൊടെന്നാദേവ്യം ॥ ലങ്കയാകെയു
ഴക്കുമാർ വേഗനതിൽപങ്കജാക്ഷി ഭവതിയുംകേട്ടീടും । ക്ഷുദ്രരിലുഗ്രനാം
രാവണനെ വേഗാദുഗ്രവിക്രമൻ രാമൻവധിച്ചീടും ॥ പുരിതന്നിൽ
നയിക്കും ഭവതിയെച്ചാരുശീലെ യതിന്നില്ലസംശയം । വനവാസംക
ഴിഞ്ഞിട്ടയോദ്ധ്യയിൽ മാനനീയെ ഭവതിയോടൊന്നിച്ചു ॥ അഭിമാ
നിയായുള്ളതെ കാന്തനെ അഭിഷിക്തനായ്ക്കാണും ഭവതിയും । ഭവാൻ

തന്നുടെ ശോകത്തെ പീഡിതാശിവമായിപ്പൂ മായമയൻ പാകിതാൽ ॥
സന്തുഷ്ടാമിഥിലാധിപ നന്ദിനീശാലിമയന്തും ചെയ്തു ജഗന്നാഥ ।
ഹനുമാൻ തന്റെ വാക്യത്തെക്കേട്ടു ഭാനുവംശമഹാമണി ശ്രീരാമ
ൻ മാനസത്തിങ്കലേറ്റം പ്രസന്നനായ്ക്കാനനീയ നിവൎണ്ണനഞ്ചെ
യ്തു । അതിദുഷ്കരമെത്രയുമായുള്ള ചെയ്തുകാൎയ്യം ഹനുമാൻ ഭക്തനായ ॥
ഹനുമാനെന്നിയെ ശ്രുവക്കൾക്കും മനസ്സുകൊണ്ടുപോലുമശക്യമാം ।
ചതുരാനനവരത്രവരം കൊണ്ടു അതിമത്തരാം നാമത്തോരന്മാരാൽ ॥
പരിപൂൎണ്ണയായ് ക്രൂര രാക്ഷസന്മാരാൽ പരിരക്ഷിതയായുള്ള ലങ്കയിൽ ।
ആരുമ്പോൽ ചെന്നു ജീവിച്ചു പോരുന്നവീരവീരനാം മൎത്ത്യനില്ലാതെ ॥
സുഗ്രീവനന്ദനൻ ചൊല്ലുന്ന സമൃദ്ധം വിദ്ധശാലിസഫലവുമാക്കിനെ।
ഒരുകാൎയ്യത്തെച്ചെയ്യുവാനാകിട്ടുപരിചിൽ സ്വാമി ചൊല്ലിയയച്ചെങ്കി
ൽ ॥ സ്വാമിയെന്നെപ്പറഞ്ഞേതാടെ യാതൊരു കാൎയ്യം തന്നുൽസാഹമോടും ചെയ്തീടുന്ന
വനുത്തമൻ । ആരുവാൻ പിന്നേക്കാൎയ്യങ്ങളും ചെയ്തീടുന്നവൻ പാലനൻറ
പ്രീതിയെച്ചെയ്യുന്നില്ല ॥ അവൻ മദ്ധ്യമനെന്നു പറയുന്നു അവൻ പിന്നെ
നരപതിതന്നുടെ । കല്പന കേട്ടു ചെയ്യാതിരിക്കുന്നു അല്പബുദ്ധിയാവാൻ
തന്നധമനാം ॥ കാൎയ്യം ചെയ്യുവാൻ ചൊല്ലിയയച്ചിട്ടു വിദ്ധശാലിയാ
കുന്ന ഹനുമാനും । വീരനാകുവ കാൎയ്യങ്ങൾ സാധിച്ചു ശ്രുതനാത
ലങ്ക തപാവതന്നിലെ ॥ ഇന്നിപ്പാലിച്ചിന്നെ പ്രീതിയുണ്ടാകുന്ന ഹനുമാനി
പ്പോളെന്തിതിന്നുല്യമായ് । ആനന്ദത്തെ വരുത്തേണമെന്നൊരാൻ
നിനച്ചാലിവൎണ്ണവാക്യത്തെ ॥ സൎവ്വശീൎഷ്ഷാണവാദിതൻ രാഘവൻ
സൎവ്വനാഥൻ നിവൎണ്ണനഞ്ചെയ്തു സൎവ്വസംഭൃതനാകും പരിപാലഗാസ
ൎവ്വസാക്ഷിതന്നാത്മകന്നൻറനാർ ॥ പരബ്രഹ്മമിവൎണ്ണനഞ്ചെയ്തു പ
രിരംഭണത്തെച്ചെയ്തു ഹനുമാനെ । ദുഷ്പ്രാപമാകും ബ്രഹ്മപദത്തി
നെ അപ്രാമയൻ കൊടുത്തു ഹനുമാന ॥ പൂൎണ്ണശക്തിസമന്വഗുണാ
കരനല്ലാഞ്ഞാൽ ഭഗവാൻ ദയാനിധി । അൎണ്ണവതനയാരമണൻ
വിളങ്ങൂന്നവപുർഭൂതൻ ശ്രീരാമൻ ॥ സ്വാത്മരോമാഞ്ചം ചെയ്തു
പ്രസന്നനായാത്മജന്മീവരനാം ഹനുമാനെ । രാമദേവകൃപാരൂപ
രാജനരാമപാദാംബുജം ശഹാബല ॥ ദിതാവണദർപ്പവിനാശനായ
മിനിചതുലദേവനല । സീതാദേവി കൃപാരൂപ്യഭാജനപീതഹാലാ
ഹലാമരപാദിത ॥ ഭൂതഗാന്ധാരി പുത്രഹതവീരകൃത സംസാരതൃപ്തഭ
ഞ്ജന । വായുപുത്രഹനുമന്നമസ്തുതെ ആയുരാരോഗ്യ സൌ
ഖ്യനിദേഹിമെ ॥ പൂൎണ്ണമായി ഭവാൻറെ ചരിതത്തെ വൎണ്ണിപ്പാ
നൊരാൾ കെൽപ്പുള്ളകാരുന്നതാൻ । വൎണ്ണിച്ചുതിങ്ങളിവിടെ പിഴയെങ്കിൽ

പൂൎണ്ണപ്രജ്ഞാഹനൂമൻ ക്ഷമിക്കേണം ॥ ഹനൂമൻഭവൽ ശ്രീരാമ സേവയെപ്പാനമായി ഞാൻനിൎമ്മിച്ചതുകൊണ്ടു । പൂൎണ്ണപ്രജ്ഞതെ ഹൃൽകമലസ്ഥിതൻ പൂൎണ്ണവേദപുരേശപരൻ പ്രീയതാം ॥

ശ്രീമദ്രാമായനമഃ ശ്രീഹനൂമതെനമഃ

കരകൃതമപരാധം ക്ഷന്തുമൎഹന്തിസന്തഃ

വെള്ളാരപ്പിള്ളിയിൽ തീപ്പെട്ട മഹാരാജാവിനാൽ
ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട സുന്ദരകാണ്ഡപ്പാന
സമാപ്തം.

ഹരിഃ ശ്രീഗണപതയെനമഃ അവിഘ്നമസ്തു
ശ്രീസരസ്വത്യൈനമഃ ശ്രീഗുരുഭ്യോനമഃ ॥

സീതാലക്ഷ്മണഭരത ശത്രുഘ്നവാതപുത്രാദി യുക്തായ ശ്രേഷ്ഠാസനസ്ഥിത പട്ടാഭിഷിക്ത ശ്രീരാമസ്വരൂപധര പൂൎണ്ണത്രയീശായ മൽപരദൈവതായ പരബ്രഹ്മണെ നമഃ.

ഓരായിരത്തെഴുപതും ശരിയായൊരെട്ടും
തീരക്കഴിഞ്ഞുദിതശോഭകൃദാഖ്യമബ്ദേ
ശ്രീരാമവിക്രമവിരാജിത യുദ്ധകാണ്ഡം
പാരാതമീശ്ശഴുതിനെ നിരൂപണമായ്ചെയ്തൊൻ ॥

മഞ്ജുത്വമുള്ളനിജ വാക്കുകൾകൊണ്ടുലോക
രഞ്ജിപ്പുചെയ്യുമധിക വിശ്രുതയായ്ലസിച്ച
കുഞ്ഞിക്കുട്ടിരാജ്ഞിയുടെ പുത്രിചമച്ചതെല്ലാം
സഞ്ജാതമോദമിഹ നോക്കുക സജ്ജനങ്ങൾ ॥

ഹരിഃ വാക്കിന്നുള്ളൊരുദോഷമശേഷവും നീക്കുവോനായ്ഗണാധിപൻതന്നുടെ തൃക്കഴലിണതന്നിലും വീണൊരാൻ ചിക്കെന്നുമനമസ്കരിച്ചീടുന്നൊൻ ॥ ഭൂമിയിലുള്ളസജ്ജനമാനസങ്ങളും മോദകനായിടുന്ന താമരയോനിതൻ തന്നുടെജായയും പ്രേമപൂൎവ്വം കടാക്ഷിപ്പാൻകൂപ്പുന്നേൻ ॥ വേദവ്യാസനാം മുനിശ്രേഷ്ഠന്റെ പാദസരസിജപല്ലവം തന്നിലൊരാൻ വേദാന്തത്തിലെ ലാഭമതെനിക്കുവാൻ സാദരംപണിഞ്ഞീടുന്നേൻ ॥ പുരാണാലയനാകപുരത്തിൽ പരിശോഭിച്ചീടുന്നൊരീ പരമശിവനും നന്നായ്ത്തുണയ്ക്കുവാൻ പരിചോടെന്നും നിത്യംനമിക്കുന്നേൻ ॥ ധരണീസുരമൌലിമണിയാകും ഗുരുനാഥന്റെ കാരുണ്യം കിട്ടുവാൻ ഉത്തമത്ത്യാനൊരുൻ തൽപാദസരസിജത്തിലും നിത്യം നമിക്കുന്നേൻ ॥ ശ്രീമദ്രാമായണം കഥയെച്ചൊൽ കൈരളിനാളുകിള്ളിപ്പൈതലെ ഭക്തിപൂൎവ്വം നായകൻതന്നാലും നാവിന്നാദം വെരുട നമിക്കുന്നേൻ ॥ മംഗളഗുണനാഥരായ താപസക

ഗോപ്യന്നാം ചെയ്യുവാൻ ഭാവിച്ചീടുമടിയനിൽ കാരുണ്യം ശ്രീമ
ത്സാകമ്പവാനിന്നു ചെയ്യേണം ॥ പണ്ടുമാമകമായഹിതമാകം കൊ
ണ്ടെൻവൈരിയാം തന്നുടെ മാതുലൻ ഉണ്ടാക്കീട്ടുള്ള കാലദോഷത്തിൻ
ശേഷമാതാൻ കൊണ്ടാടിക്കൊണ്ടു വന്നു പ്രാപ്പിച്ചുവന്നാൻ ॥ വാന
നന്ദനനെവം വിനീതനായ്സീതാദേവിതൻ വൃത്താന്തമൊക്കെയും
പ്രീതികാരുണ്യസംവൃദ്ധിയുള്ളായ്വന്നോൻ നാഥൻതന്നോടുണർത്തിച്ചു
നേരത്ത മോദസമ്പൂർണ്ണമാനസനായ്ദ്ദേവ്യ നാഥനന്തരമെവമരുൾ
ചെയ്യുവാൻ ॥ അതിദുർല്ലഭമല്ലൊ ഹനൂമാനാൽ കൃതമായൊരുകാ
ര്യം ലോകത്തിൽമതികൊണ്ടു നിനച്ചിടുവാൻപോലും ശരിയാക
യില്ലന്യനൊരുത്തനാലും ॥ പത്രിരാജൻപവനൻ ഹനൂമാനെന്നി
ത്രയമൊഴിച്ചു വിചാരിക്കിൽ ദുസ്തരമാകും സാഗരം ലംഘിപ്പാനി
ത്രിലോകത്തിലന്യനില്ലൊരുവൻ ॥ ദേവാദികൾക്കും ദുർഗ്ഗമായുള്ളരാ
വണന്റെ പുരിയിൽ ചെന്നിട്ടു ജീവനോടെ തിരികെ വന്നീടുവാനെ
വനുണ്ടാകുമിന്നിവനെന്നിയെ ॥ ഉത്തമനായ ഭൃത്യനാകും ചൊല്ലുന്ന
കൃത്യങ്ങളെയും വായുതനയനാൽ ഭക്തിയോടെ കൃതമായതുകൊണ്ടു
സത്യവാനായ വന്ന സുഗ്രീവനോ ॥ തന്റെ സ്വാമി കല്പിച്ചതി
ന്നിയെപിന്നെയും പലകാര്യങ്ങൾ സാധിച്ചു മന്ദമാനസന്മടങ്ങി
വഴിപോലെ വന്നീടും ഭൃത്യനധമനാകുന്നു ॥ നാഥൻ ചൊന്നതി
നേക്കാളധികമായ് സാധിപ്പാനുള്ള ശക്തിയുണ്ടായിട്ടും ഔദാസീന്യ
ത്താൽ ചൊന്നതുമാത്രമായ്ച്ചെയ്തിടും ഭൃത്യൻമദ്ധ്യമനാകുന്നു ॥ സാ
മർത്ഥ്യം വഴിപോലെയുണ്ടായിട്ടും സ്വാമി ചൊന്നകാര്യത്തെ
ച്ചെയ്യാതെ പോമപ്പൂരുഷനധമന്മാരിൽ ദ്രോഹിതന്നിലധമനെന്നറി
ക ॥ ഇതുമൂന്നു വിധത്തിലിരിക്കുന്ന ഭൃത്യന്മാരിൽവെച്ചുത്തമ
നാകയാൽ ശത്രുശാസനമൊക്കെയും ചെയ്തുതന്മഹത്വത്തെയും പ്രകാ
ശിപ്പിച്ചിതിവൻ ॥ ലങ്കയിൽ ചെന്നിട്ടുമാപ്പരാക്രമങ്ങളോടുമിരിക്കയാൽ
സുഗ്രീവനാദിയും വാനരൗഘമോദസന്തോഷിച്ചു ലോകത്തിൽ
പരം കീർത്തിയുണ്ടായി ॥ എന്നതുമൊന്നല്ലല്ലൊ ജനകജാ തന്നെ
കണ്ടു ഹനുമാൻവരികയാൽ ഇന്നൊന്നാം സൂര്യവംശവു
മൊന്നൊഴിയാതെ രക്ഷയെപ്രാപിച്ചു ॥ ഇക്കണക്കെന്റെ ചിത്തം
തെളിയിച്ചു സൽഗുണമുള്ള വായുപുത്രനായി തക്കതായി പ്രതിക്രിയ
ചെയ്യുവാനാകിയില്ലിതിപ്പോൾ ദീനനാകയാൽ ॥ ആയതുകൊണ്ടെ
ൻ സർവ്വസ്വമാകുന്നതായതൊരുമ്മ ഗാഢ പരിരംഭണം വായുനന്ദ
നനായിക്കൊടുക്കുന്നേൻ മായകൂടാതെ സന്തോഷത്തോടെ ഞാൻ ॥

പ്പെട്ടന്നേവമരുൾചെയ്തു ഗാഢമാശ്ലേഷിച്ചുത്ത പിടിച്ചു ഹനൂമാ
നെ പുഷ്ടമോദം പുണന്നിട്ടുപിന്നെയും ശ്രേഷ്ഠൻരാഘവനേവമരു
ൾചെയ്താൻ ॥ ജാനകിതന്നെക്കണ്ടെന്നു കേട്ടുകൊണ്ടാനന്ദി
ച്ചാത്മമാനസം പിന്നെയും നൂനംസാഗരലംഘന വൈഷമ്യം തോ
ന്നിന്നാകയാൽ ദീനമായീടുന്നു ॥ വയ്മ്പരെങ്കിലും വാനരരെല്ലാ
രും ഗാഭീരമാകും സിന്ധുവിന്നക്കരെ സാമ്പ്രതം പോവാനുള്ളമാർഗ്ഗവുമ
യ്മ്പിലോർത്തിട്ടും കാണുന്നില്ലൊന്നുമേ ॥ ഇത്ഥംവായുതൻപുത്രനോ
ടന്നരമാത്രനായിട്ടുരുൾ ചെയ്തു പിന്നെയും ഏറ്റവും ധ്യാനതൽ
പരനായ്ത്തന്നെ ശത്രുസൂദനൻ രാമൻ മരുവിനാൻ ॥ ഏവം
ശോകപരീതനായ്മേവുന്ന ദേവനെക്കണ്ടു സുഗ്രീവനേറ്റവും സാ
വധാനമാസ്ഥാരം വിനീതനായ്ഭാവഗർഭമിവണ്ണമുണർത്തിച്ചാൻ ॥
എന്തയ്യോ ബഹുമൂഢരെപ്പോലിഹ നിന്തിരുവടി സന്താപിച്ചീടുന്നു
സന്ത്യജിച്ചാലും സങ്കടമൊക്കെയും ഹന്തഹന്തദശരഥനന്ദന ॥ തെ
ല്ലുപോലും ഭവാനിന്നുദുഃഖിപ്പാനുള്ള കാലമല്ലല്ലോ വിചാരിക്കിൽ
മല്ലാക്ഷിയാകുംസീതതൻവാർത്തകളെല്ലാം മെല്ലവെകേട്ടില്ലയോ ഭവാ
ൻകള്ളനാകുംരിപുതൻ നിലയവുമുള്ളതന്നിലറിഞ്ഞതില്ലേ രാഘവ ॥
ബുദ്ധിശക്തിയും ജ്ഞാനവുംവിദ്യയുമേറ്റവുമുള്ള മുഖ്യനാകും ഭ
വാൻ ഇത്ഥം പ്രാകൃതഭാവമകലത്തായ്സത്വരം ത്യജിച്ചാലും ര
ഘൂത്തമ ॥ മോക്ഷമാർഗ്ഗം വിരോധിക്കും ബുദ്ധിയെബ്ഭിക്ഷുക്കളത്യ
ജിക്കുന്നതുപോലെ ലക്ഷ്മണാഗ്രജസർവ്വാത്ഥ ദൂഷണലക്ഷണമാകും
ശോകംകളഞ്ഞാലും ॥ തിമിനക്രാദിസങ്കുലമാകയാൽ സമുദ്രമതി
ഗാഭീരമെങ്കിലും സമസ്തഹരിസൈന്യത്തെയുമഹം ശ്രമംകൂടാതെ
തന്നെകടത്തുവൻ ॥ ലങ്കയിൽചെന്നു രാവണൻതന്നെയും ശങ്ക
കൂടാതെ നിഗ്രഹിച്ചീടുവൻ സങ്കടമിതുമൂലം ഭവാനുള്ളിലങ്കുരിക്കു
ന്നതോട്ടും രഘുപതേ ॥ നിരുത്സാഹനായ്ദീനനായുള്ളോന്നാലൊ
രുകാർയ്യവും സാധിക്കില്ലെന്നല്ല പരം ദുഃഖവും മേൽക്കുമേൽകിട്ടു
മെന്നറിവും ഭവാനില്ലേരഘൂത്തമ ॥ എല്ലാവാനരയൂഥപതികളും ന
ല്ലശൌർയ്യാദിസംയുക്തരാകയാൽ തെല്ലും സംശയം കൂടാതെതിച്ചി
ലും മെല്ലച്ചാടീടും തൽപ്രീതിക്കിന്നിവർ ॥ എങ്ങിനെയായാൽ
ശത്രുവധം ചെയ്തിട്ടിങ്ങു സീതയെക്കൊണ്ടുനാം വന്നീടും അങ്ങി
നെഭവാനുത്സാഹയുക്തനായ്ക്കൊണ്ടാതെ ഭവിച്ചാലും മഹാമതേ ॥
ഏതുപായത്താൽ സേതുബന്ധിച്ചുനാം യാതുധാനേശമന്ദിരം പ്രാ
പിക്കും നാഥനാകും ഭവാനതിന്നുള്ളോരു സാധുവായീടും മാർഗ്ഗംനിന

ച്ചാവും ॥ വാരിധിയിൽചിറയിന്നു കെട്ടാതെ പാരംപ്രാപിപ്പതിന്നും
രിപുപുരരോധനം ചെയ്പതിന്നും വിചാരിച്ചാലാരാലും കഴിവുണ്ടൊ
സ്സരാദൃശം ॥ പെട്ടെന്നുചിറവാരിധിമദ്ധ്യത്തിൽ കെട്ടിയാലതുമൂല
മരികുലം നഷ്ടമാസ്തമായതിനാൽ മൌനം വിട്ടിന്നുത്സാഹയുക്ത
നായിരിക്ക ॥ ശോകവും പുമാനുള്ളോരുധീരതാഭാവമാകവെ നശിപ്പി
ച്ചുമെന്നോൎത്തിപ്പോൾ ആകുലത്വം വെടിഞ്ഞതി ധീരനായ്സൎവ്വ
കാൎയ്യം സാധിപ്പാൻതുനിന്നാലും ॥ ബുദ്ധിമാനായശേഷശാസ്ത്രജ്ഞ
നായ്സത്യസന്ധനായുള്ള ഭവാനിപ്പോൾ മടിയാതാകും വാ
നരവീരരോടൊന്നു ശത്രുസംഹാരത്തെച്ചെയ്യാലും ॥ കരത്തിൽ വി
ല്ലെടുത്തു ഭവാനിപ്പോൾ ശരത്തെയും തൊടുത്തുരണാങ്കണെ പെ
രുത്തരോഷം കൈക്കൊണ്ടു നിന്നെന്നാലൊരുത്തനുണ്ടൊ നേരിട്ടുനിൽ
ക്കുവാൻ ॥ സഹായിപ്പതിന്നായിട്ടടിയനുംസഹവാനരസേനയോടും
മുദാത്യുത്സാഹസന്നദ്ധനായിട്ടുനിൽക്കുമ്പോൾ നഹിശോകത്തിന്നുള്ളൊ
രവകാശം ॥ സാഗരാന്തത്തെക്കടന്നു ഭവാനതി വേഗത്തിൽതന്നെ
ദേവിയെക്കണ്ടീടും ശോകംബാല്യജന്മാൎക്ക വിചാരിക്കിൽ രാഘവ
ബഹുഭീതിമേല്പയോ ॥ സിന്ധുവെക്കടപ്പാനിന്നു നല്ലതായെന്തൊരു
മാൎഗ്ഗമെന്നു വഴിപോലെമന്ത്രികളാകും ഞങ്ങളോടൊത്തുടൻ മന്ത്രാ
ലോചനചെയ്യാലും മന്നവ ॥ എപ്പോൾസാഗരം സൈന്യങ്ങളൊ
ക്കയും നിഷ്പ്രയാസമായ്തന്നെതരിച്ചീടും അപ്പോൾതന്നെ ജി
തൃപുരജിതനായെന്നുൾപ്പൂവിൽ ദൃഢനിശ്ചയംചെയ്യാലും ॥ കാമരൂ
പികളല്ലൊകപികളും ക്ഷേമവാന്മാരിന്നല്ലൊ രണാങ്കണെ സ്വാമിൻ
ശൈലാദിവൎഷിച്ചു ശത്രുവെത്താമസംവിനാ കൊന്നീടുംനിൎണ്ണയം ॥
എന്തിന്നവരവല്ലതെപ്പറയുന്നു ചിന്തവെണ്ടജയിക്കുംഭവാനിപ്പോൾ
ഹന്തകാണുന്നു നല്ലനിമിത്തങ്ങൾ സ്വാന്തവുംമമ സന്തുഷ്ടമാകു
ന്നു ॥ യുക്തിയുക്തമായ്സുഗ്രീവനിവണ്ണം ഭക്തിയോടുരചെയ്തതു
കെട്ടപ്പോൾ തദ്വചനത്തെക്കൈക്കൊണ്ടുടൻ വായുപുത്രനോടരുൾ
ചെയ്താൻ ജഗന്നാഥൻ ॥ സാഗരജലംശോഷണംചെയ്തിട്ടൊ വെ
ഗത്തിൽ സേതുബന്ധനം ചെയ്തിട്ടൊ യോഗാദികൊണ്ടൊ വാ
രിധിബന്ധിപ്പാൻ രാഘവനാകും ഞാൻ മതിയായിട്ടും ॥ ശ
ത്രുവിൻശ്ലാഘ്യമാകും പുരത്തിന്നിലെത്ര ദുൎഗ്ഗസ്ഥലമുണ്ടെന്നുള്ളതും വി
സ്തരിച്ചുനീ ചൊല്ലുകകേൾക്കുവാനാൾതാരിൽ പാരമുണ്ടല്ലൊകൌതു
കം ॥ കണ്ണുകൊണ്ടുഞാൻ കാണുന്നതുപൊലെ വൎണ്ണിച്ചീടേണംസ
ൎവ്വവും മാരുതെ തിണ്ണംശത്രുബലത്തിൻപരിമാണ നിൎണ്ണയത്തെയും

നന്നാക്കുഥിക്കണി ॥ പുരിതന്നുടെരക്ഷയ്ക്കായിട്ടുള്ള പരിഖാദികളെ
ത്രയുണ്ടെന്നാലും പുരഗോപുരസ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതുമരചെയ്യാലും തത്വമാസ്ഥാ
നതെ ॥ സൎവ്വരാക്ഷസവാസസ്ഥലങ്ങളും സൎവ്വവുംകണ്ടറിഞ്ഞവനാ
കയാൽ സൎവ്വരാജസകലത്തെയും ചൊല്ലുവാൻ സൎവ്വഥാനീസമൎത്ഥ
നാകാദ്ദേഹം ॥ ഏവമാരാഘവകല്പനകേട്ടപ്പോൾ കപിവരനാകുമാ
രുതിചൊല്ലിനാൻ ദേവദേവസമസ്തവും കേൾപ്പിക്കാം സാവധാന
മനസ്സായിക്കേട്ടാലും ॥ ഏതൊരുവിധം ദുൎഗ്ഗകൎമ്മംകൊണ്ടായോദ്ധ്യാ
നൊരമരദിവം ഗുപ്തമായ് ബാധയെല്ലാം വരാതെരക്ഷിപ്പതും മാതിരി
കളും സൎവ്വസമൃദ്ധിയും ॥ കൈലാസാധീശൻറെ തേജസ്സുകൊണ്ടല്ലോ രാ
ക്ഷസന്മാരും തങ്ങളിൽതങ്ങളിൽ പക്ഷഭേദമൊരല്പവും കൂടാതെ ശി
ക്ഷയിലേകചിത്തരായ്ക്കാഴ്ത്തും ॥ നന്നായതെല്ലാംപിള്ളിൽ ചതുരംഗ
സൈന്യവുംവിഭജിച്ചതിൽപ്പിന്നെയും പിന്നസ്സാഗരത്തിൻറെ വലി
പ്പവും സന്ദേഹംവിട്ടുവാഹനാസംഖ്യയും ഏന്നുവേണ്ട സകലവും
ചൊല്ലീടാം മന്നവകുലമാണിക്യരത്നമേ ॥ മത്തവാരണസങ്കുലയാ
യിട്ടുമുത്തമരഥസാംപൂൎണ്ണമായിട്ടും ഏത്രയുമൈശ്വൎയ്യമുള്ളോരുരാക്ഷസ
സത്തമന്മാർ നിറഞ്ഞുള്ളതായിട്ടും ॥ നിത്യവുംമോദസങ്കുലയായിട്ടും
നിസ്തുല വാജിസമ്പന്നയായിട്ടും ശത്രുക്കൾക്കേറ്റം ദുൎഗ്ഗമയായിട്ടുമി
ത്തരം ശ്ലാഘ്യയാകുന്നു തൽപുരി ॥ കെട്ടുപൂട്ടുംതഴുതും ദൃഢമായിക്കൊ
ട്ടുംകൂടാതുറപ്പിച്ചുകൊണ്ടതി ശ്രേഷ്ഠമായ് ശത്രുഭീകരമായുള്ള കൊട്ടവാ
തിലുംനാലുണ്ടു ലങ്കയിൽ ॥ നാലുഭാഗത്തുമുണ്ടു കിടങ്ങുകളാലൊചി
ക്കിലതൊക്കെയും ദുൎഗ്ഗമാചാലമവ ശിലാബാണാദിയന്ത്രങ്ങൾ നാലു
വാതുക്കലുമുണ്ടറിഞ്ഞാലും ॥ ശത്രുസൈന്യമവിടെവച്ചന്നൊന്നാകിൽ
തത്ര്യങ്ങളാം യന്ത്രങ്ങൾകൊന്നീടും കീൎത്തിച്ചാലിന്നവസാനമില്ലാ
ത്ത ശസ്ത്രജാലം പലതരംരാക്ഷസർ പുത്തനായ് തീൎത്തിട്ടാനീം പുരിയു
ടെകോത്തളങ്ങളിലൊക്കെയും വച്ചു വസിക്കുന്നു ॥ പൊന്നുകൾകൊണ്ടു നിൎമ്മി
ച്ചിട്ടുള്ളിടെമിന്നും രത്നവുംചെത്തപ്പതിന്നിൽ അന്യന്മാൎക്കധിരോഹി
പ്പാൻ വയ്യാതെതൊരുന്നതമായ സംപൂൎണ്ണമതിലുണ്ടു ॥ ചുറ്റുമുള്ളകിട
ങ്ങുകൾ നാലിലുംഓരോ വിട്ടുള്ളയന്ത്രപ്പാലങ്ങളിൽ ഊറ്റംഭാവിച്ചു
ശത്രുക്കൾ കേറിയാൽ തെറ്റന്നുപൊട്ടി വെള്ളത്തിൽവീണീടും ॥ ഉ
പയോഗവും പാലംകൊണ്ടെന്നാൽ രിപുനാശവുംചെയ്യുമത്രെ
ന്നെകപടമറിയാതതിൽ കേറിയാൽ സപദിജലെവീണു മരിച്ചീടും ॥
ഉത്തരഭാഗത്തുള്ളോരു പാലവുമത്രയുംദൃഢം ശത്രുഭയങ്കരംതദ്ദുൎഗ്ഗ
മമായ് രക്ഷചെയ്യുന്നൊരു ഭൃത്യവാസസ്ഥലവുമുണ്ടെന്നുതാം ॥ കെ

പ്പെട്ടൊരു സേനാരക്ഷാപരനായിട്ടും പൂൎവ്വിൽ ബഹു ധൈൎയ്യമുണ്ടനിത്യ
വും അപ്പുരന്തന്നിൽ യുദ്ധോദ്യുക്തനായിട്ടു പ്രമത്തനായ്വാഴുന്നു രാ
വണൻ ॥ പൎവ്വതാജലം കാടന്നിവകൊണ്ടും നിൎമ്മിതമാകപ്പെട്ടപ്പണി
കൊണ്ടുമെപോലെപരദുൎഗ്ഗമസ്ഥാനായുൎവ്വീശനാലുണ്ടുവല്ലോ ലങ്ക
യിൽ ॥ ധന്യമാകും ത്രികൂടശിഖരത്തിൽ നന്നായ് നിൎമ്മിച്ചിരിക്കുമാല
ങ്കയിൽ ചെന്നകപ്പാൻപോലും സമൎത്ഥരായ്വന്നീടാ നൂനമിന്ദ്രാ
ദിമുഖ്യരും ॥ പിന്നയുണ്ടാപുരിയെത്തുകൾ വാനരന്മാരാലെല്ലാതാ
കുന്നാരാഘവ സുന്ദരതാപ്യം സ്വൎഗ്ഗസമം പുരികണ്ടാലിഞ്ഞാലും സ
ന്ദേഹമില്ലമെ ॥ ചതുരംഗ സൈന്യങ്ങളും നൽസേനാപതിമാരും
നിശാചരവീരരും സതതം നാലു കോട്ടവാതുക്കലും ശിതശസ്ത്രങ്ങ
ളും കയ്ക്കൊണ്ടുനില്ക്കുന്നു ॥ പിന്നെ മദ്ധ്യമഗുല്മത്തിലുമെവം ത
ന്നെ സന്നദ്ധരായിനിന്നീടുന്നു എന്നതുകൊണ്ടു ശത്രുക്കൾക്കെത്ര
യും ദുന്നിരീക്ഷ്യയെന്നാകിലുമപ്പുരി ॥ ത്വൽകൃപകൊണ്ടടിയനതി
നെയും മിക്കവാറും തകൎത്തിരിപ്പു ബലം വെക്കനോലിലൊന്നിപ്പോലും
ഹനിച്ചുവന്നൊരു സമയത്തിൽ നന്നായറിഞ്ഞാലും ॥ അന്തമില്ലാ
ത്ത വാനരസേനകളെന്തുപായംകൊണ്ടെങ്കിലും വേഗത്തിൽ സിന്ധു
വെ തരിച്ചപ്പുരിഭഞ്ജനം ബാധാകൂടാതെ ചെയ്തീടും നിൎണ്ണയം ॥
വാനരാധിപബാലിതനയനാം സേനാനാഥനാം മൈന്ദദ്വിവിദരും
മാനിയാം ജാംബവാനാം പനസനാം ദീനതയില്ലാത്ത നളനാം താരനും ॥
ഊറ്റക്കാരാകുമിന്നിവരുള്ളപ്പോൾ മാറ്റള്ളബലംകൊണ്ടെന്തുപയോ
ഗം തൊറന്നാലതയിവൎക്കൊടുത്താലും മാറാമപ്പുരിഭഞ്ജനം ചെ
യ്യുവാൻ ॥ ദുൎമ്മയായിരിക്കുമാലങ്കയിലിക്കപികളയന്നാമായ് ചെന്നു
ടൻ വിഗ്രഹം ചെയ്തു രാവണമന്ദിരമൊക്കെയും നശിപ്പിക്കുമെസംശ
യം ॥ ഇട്ടിനത്തിൽ മുഹൂൎത്തവുമുണ്ടല്ലോ യാത്രചെയ്വാൻ നമുക്കമി
ചെശപരസതാരമതുകൊണ്ടു ഗമനത്തിന്നുദ്യോഗം ഭവാൻ ചെയ്തു
കൊണ്ടീടുക ഇത്തരമുണൎത്തിച്ചു ഹനുമാനും തത്ര വന്ദനം ചെയ്തു
നിന്നീടിനാൻ ॥ കപടംവിട്ടനിലജൻ ചൊന്നൊരുരിപ്പു മന്ദിരവൃ
ത്താന്തമൊക്കെയും സപദി കേട്ടുഹൃഷ്ടനായ് രാഘവൻ കപിരാജനോടെ
വമരുൾ ചെയ്താൻ ॥ ശിക്ഷയിലനിലാത്മജൻ വൎണ്ണിച്ചു രാക്ഷസേ
ശപരൻതന്നുടെ ലങ്കയെ ഇക്ഷണന്തന്നെ സംഹരിച്ചീടുവൻ ലക്ഷ്മ
ണാഗ്രജനാകുമീരാഘവൻ ॥ മാൎത്താണ്ഡപ്രിയപുത്രനാകുകളിപ്പോൾ
യാത്രചെയ്വാൻ ദൃഢമായിരിക്കയാൽ യുദ്ധത്തിന്നായൊരുപ്പെട്ടാലിത്തിനം
ശത്രുസംഹാരംചെയ്തിടും നിൎണ്ണയം ॥ എവിടെപ്പോയൊളിച്ചാലുമ

ന്നുകൊണ്ടവാന ഞാനശങ്കം ഹനിക്കപൻ സവിധത്തിലെന്നാഗ
മനമെത്രയും ശ്രവിച്ചെന്നാലതുകൊണ്ടുസീതക്കാ ഭവിക്കപ്പോൾജീവനി
ലാഗ്രഹം ഭവിന്നുന്നവാനരാധിശ്വര ॥ വിജയാഖ്യമുഹൂൎത്തമിന്നാ
കയാൽ വിജയം കിട്ടുമിപ്പോൾ പുറപ്പെട്ടാൽ നിജസൈന്യങ്ങളു
ട്ടിവെഗത്തിൽ വ്രജിച്ചീടണം നാമതിനാൽസഖെ ॥ നല്ലതാല്പുറയു
ന്നനിമിത്തങ്ങളെല്ലാം കാണുന്നുണ്ടായതുകൊണ്ടു ഞാൻ കില്ലകൂടാ
തെരാവണനെക്കൊന്നു വല്ലഭയെലഭിച്ചീടുംനിസ്സംശയം ॥ ഇങ്ങിനെര
ഘുനാഥനരുൾചെയ്തു മംഗലതരവാക്കുകൾ കെട്ടപ്പോൾ തിങ്ങുംഭ
ക്തികളുള്ളോരു സഹജനുമംഗദൻ തൻപിതൃവ്യനുമെത്രയും ഭംഗ്യാ
പൂജിച്ചു നിന്നോരനന്തരമിങ്ങിനെ രാമൻപിന്നയുംചൊല്ലിനാൻ ॥
സൈന്യത്തിന്നഗ്രഭാഗത്തു പൊകെണമിന്നുനീലനും മാൎഗ്ഗങ്ങൾനൊ
ക്കുവാൻ സന്നദ്ധരായിട്ടായിരം വാനരരൊന്നിച്ചിപ്പൊൾ ഗമിക്കെ
ണംസുഗ്രീവ ॥ ഫലമൂലാദിയുള്ളൊരുമാൎഗ്ഗേണവലനംചെയ്തുകൊള്ളെ
ണം സൎവ്വരും ചിലശത്രുക്കൾ മാൎഗ്ഗത്തിൽവഞ്ചിപ്പാൻ ബലത്താ
ടാഗമിച്ചുവെന്നാകിലൊ നലമൊടവരെക്കൊന്നു വാനര കുലസംര
ക്ഷചെയ്തുകൊണ്ടീടണം ॥ അല്പവീൎയ്യരാകുന്നവരൊക്കെയുമിപ്രദെശ
ത്തുതന്നെവസിക്കട്ടെ ഉൾപൂവ്വിൽ ധൈൎയ്യദാൎഢ്യമുള്ളൊരുകൾ കപി
പ്രായാത്രക്കൊരുങ്ങി നിന്നീടട്ടെ ॥ സാമ്പ്രതംഗജൻതാനും ഗവാക്ഷ
നും വയ്ശബനാകുംഗവയനുംവെഗേന കമ്പംകൂടാതെ വാനരസെനാ
തൻമുൻപിലായ്ത്തന്നെ യാനംചെയ്തീടട്ടെ ॥ പരിചിൽഗന്ധമാദന
നും പിന്നെപ്പുരഭീഷണനാകുമൃഷഭനും പരംധീരതയൊടിന്നുസൈന്യ
ത്തിന്നിരുഭാഗവും രക്ഷചെയ്തീടണം ॥ ജാംബവാനുംസുഷെണനു
മെത്രയുംസമ്മതനാകും വെഗദൎശിതാനും ഇമ്മഹാസൈന്യം തന്നു
ടെപിമ്പുറം ചെമ്മെരക്ഷണം ചെയ്തുഗമിക്കണം ॥ വാനരസെന
യ്ക്കൊക്കയുമുൾക്കാമ്പിലാനന്ദമെത്ത വളൎത്തിക്കൊണ്ടിങ്ങിനെ മാനമെ
ടിന്ദ്രനൈരാവതമാകുമാനയിൽ കെറിപ്പോകുന്നതുപൊലെ ഞാനും
വായുസുതൻറെ മുകളെറിയാനം ചെയ്തീടാമദ്ധ്യഭാഗത്തൂടെ ॥ നീലഗി
ഗ്ഗജത്തിൻറെ മുകളെറിച്ചാലവെ പൊകുംയക്ഷെശനെപ്പോലെ ബാ
ലീപുത്രൻറെ പൃഷ്ഠമെറി ബ്ബാലൻലക്ഷ്മണൻതാനും ഗമിക്ക
ട്ടെ ॥ ഇപ്രകാരംമനുജെശ്വരൻതൻറെ കല്പനകെട്ടനെരം കപീശ്വ
രൻതൽപ്പദം കൂപ്പി പ്പിന്നക്കപികളൊടൊപ്പമെല്ലാവരൊടും നിയൊ
ഗിച്ചാൻ ॥ രാമകല്പനകെട്ടില്ലയൊ നിങ്ങൾധീമാന്മാരാകും വാനര
വീരരെ സ്വാമിചൊന്നതതിക്രമിച്ചീടാതെ താമസംവിനാഗമ്യതാം

ഗമൃതാം ॥ ഹരിസൈന്യത്തോടേവം നിയോഗിച്ചുകരംകൂപ്പി ദ്ദിന
കരനന്ദനൻ അരികിൽവന്നു ലക്ഷ്മണയുക്തനായശ്രീപ്രീത്യാനമിച്ചുതൃ
കണ്ടപ്പോൾ ॥ തൽക്ഷണന്തന്നെ രാഘവൻമൊദേന ലക്ഷ്മണനൊ
ടും സുഗ്രീവൻതന്നോടും ഋക്ഷവാനരസൈന്യത്തോടും കൂടിദ്ദക്ഷിണ
ദിക്കുനോക്കിപ്പുറപ്പെട്ടാൻ ॥ മന്ദംമന്ദംരഘുപതി പൊകുമ്പോൾപി
ന്നിലായിട്ടാവാനരവീരരും നാദിച്ചുത്സാഹയുക്തരായ്തന്നെ
ചെന്നനയാത്രചെയ്തീടിനാർ ॥ വത്മത്തിൽചിലരോടിക്കളിച്ചിട്ടുപെ
ട്ടന്നങ്ങിനെമെൽപ്പട്ടുചാടീട്ടും ഒട്ടേറഭീമനാദങ്ങൾചെയ്തിട്ടും ഇഷ്ട
മാദ്ധ്വൂപാനാദിചെയ്തിട്ടും ॥ വൃക്ഷങ്ങൾതൊറുമുള്ള ഫലങ്ങളെഭക്ഷി
ച്ചും മരംതട്ടിത്തകൎത്തിട്ടും വക്ഷസ്സുകൊണ്ടന്യോന്യം ചെൎത്തിട്ടുമായവർ പക്ഷ
മൊരൊന്നു തങ്ങളിൽചൊല്ലിനാർ ॥ ലങ്കയിൽചെന്നു ഭീതികൂടാതെ
ഞാൻ പങ്ക്തികണ്ഠനെക്കൊന്നിഹവന്നീടാം വങ്കരാകുന്നരാക്ഷസന്മാ
രെയും ശങ്കവിട്ടുഹനിച്ചുവരാമെന്നും ॥ ശത്രുമന്ദിരമെത്രയും വെഗെ
നഹസ്തങ്ങൾകൊണ്ടടിച്ചു പൊടിയാക്കിസത്വരമായിട്ടും ഞാനിങ്ങുവ
ന്നീടാംപാൎത്താലും മവെശ്യമെന്നുംചിലർ പ്രീത്യാതമ്മിൽപ്പറഞ്ഞും
കൊണ്ടെല്ലാരും യാത്രയുംചെയ്താർ നാഥന്റെപിന്നാലെ ॥ മാൎഗ്ഗശൊ
ധനക്കായി നിയോഗിച്ചുമൎക്കടങ്ങളുമെത്രയും വെഗത്തിൽ അഗ്രഭാ
ഗെഗമിച്ചു വഴികളിലൊക്കയും പരിശൊധനവുംചെയ്താർ ॥ മദ്ധ്യ
ഭാഗത്തിലൂടെ ദശരഥപുത്രന്മാരും ദിനകരപുത്രനും ശത്രുപീഡവരാ
തെ തൻസൈന്യത്തെക്കാത്തു തന്നെഗമിച്ചുകൊണ്ടീടിനാർ ॥ ജാഗ്ര
തയൊടതിബലമുള്ള മൎക്കടവൃശതവലിയും പിന്നെ അക്കനാം
കെസരിയും പനസനുമഗ്ഗജനു മപ്പാൎശ്വത്തെരക്ഷിച്ചാർ ॥ അംബുജ
ബന്ധുപുത്രനോടും കൂടിജാംബവാനാം സുഷെണനും പിൻഭാഗസ
മ്മതരാകുമൃക്ഷങ്ങളോടുകൂടൻ ചെമ്മെരക്ഷിച്ചുയാത്രചെയ്തീടിനാർ ॥
സെനാനായകനാകുന്നനീലനും വാനരന്മാരെപ്പാലിച്ചും മാൎഗ്ഗത്തിൽ
ഊനംകൂടാതെ ദൃഷ്ടിവച്ചുദ്രുതം ദീനംകൂടാതെ യാനംചെയ്തീടിനാൻ ॥
ദരിവക്ത്രപ്രജംഘര ഭസമന്നരചെയ്യുന്ന വാനരരെത്രയും ത്വരയാ
യ്ഗമിച്ചീടെണമെന്നേവം പറഞ്ഞുംകൊണ്ടതിവെഗം പൊയിനാ
ർ ॥ ബലംകൊണ്ടതിദൎപ്പത്തോടായവർ ബലരക്ഷയുംചെയ്തുകൊണ്ടങ്ങ
ങ്ങിനെ പലദിക്കുംകടന്നുടനെ സഹ്യമലയെക്കണ്ടാരെല്ലാവരുമെ
ദാ ॥ മധുപുഷ്പാദിസമ്പൂൎണ്ണമെങ്കിലുമതിലൊന്നുമതിക്രമംചെയ്യാതെ
കൊതി ഭക്ഷിപ്പാനുണ്ടെന്നിരിക്കിലും പതിതൻഭാവം നൊക്കിനട
കൊണ്ടാർ ॥ ഉഗ്രക്രൂരരൊടൊത്തു വസിക്കുന്ന തൃണാദിത്യചന്ദ്ര

ന്മാരെപ്പോലെ ഹരിപൃഷ്ഠത്തിലേറും ദശരഥ നരപാലസുതന്മാ
രും ശോഭിച്ചാർ ॥ അംഗദന്റെപുറത്തു കരേറികൊണ്ടങ്ങിനെ ഗ
മിച്ചീടുന്നലക്ഷ്മണൻ മംഗലകരമാകുംവചനങ്ങളിങ്ങിനെ രഘുനാഥ
നൊടോതിനാൻ ॥ സമരത്തിൽഭവാനിന്നു ശത്രുവെശ്രമമെന്നിയെ വ
ധിച്ചിട്ടയോദ്ധ്യയിൽ സമൃദ്ധാർത്ഥനായ്ഭാര്യാസമേതനായ്ഗമിച്ചീ
ടുമതിന്നില്ലസംശയം ॥ അഭയമത്രെപ്പറയുന്നതുപോലെ ശുഭസൂച
കവായുക്കൾ വീശുന്നുഉപരിതവ വന്നുശബ്ദിക്കുന്നുറപ്പതെ നല്ലപ
ക്ഷികളെല്ലാമെയും ॥ ദിക്കുകളുംപ്രസന്നകളാകുന്നുണ്ടുകനും ബഹുനി
ർമ്മലനാകുന്നു ശുക്രനംപരംശോഭിതനായ്തന്നെ നില്ക്കുന്നുണ്ടു
നുകൂലനായാകാശെ ॥ നല്ലനല്ലമൃഗങ്ങളഖിലവും മെല്ലവെവലംവ
ച്ചുനടക്കുന്നു ഉല്ലസിച്ചിതാസപ്തർഷി നക്ഷത്രമെല്ലാമാകാശെ നന്നാ
യിക്കാണുന്നു വിശ്വാമിത്രനൊടൊത്താത്രിശങ്കുവും വിശ്വനായക
ശൊഭിച്ചുകാണുന്നു നിഷ്കളങ്കംശുഭം;സൂചിപ്പിച്ചാകാശെ മാശ്രയിച്ചുധ്രു
വനാവിളങ്ങുന്നു ॥ നമ്മുടെകുലകൂടസ്ഥനാകുന്ന നിർമ്മലനാകുമി
ക്ഷ്വാകുതന്നെയും സൌമ്യനായ്വിശാഖത്തൊടൊത്തുമിച്ചു ചെമ്മെ
നില്ക്കുന്നതും ഭവാൻകണ്ടാലും ॥ ജയവുംതവവന്നീടുമെന്നതും നി
യത മായുറപ്പിച്ചുകൊണ്ടാലും ഭയംവെണ്ടൊട്ടും ലക്ഷണമൊക്കെയും
തവയിമംഗളാശംസികളാകുന്നു ॥ രക്ഷോനാശത്തെസൂചിപ്പിച്ചീടുന്ന
നക്ഷത്രങ്ങളുദിച്ചു നില്ക്കുന്നതും വീക്ഷണംചെയ്തുകൊണ്ടാലും താ
വകപക്ഷത്തിൽ ജയംവന്നീടുംനിർണ്ണയം ॥ ജ്യേഷ്ഠനാകുന്ന രാമനെ
ലക്ഷ്മണൻ ശ്രേഷ്ഠമാകും വചനങ്ങൾകൊണ്ടെവം പെട്ടന്നാശ്വസി
പ്പിച്ചുടൻ പിന്നെയുംകൊട്ടുംകൂടാതെ ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻ ॥ ക
ണ്ടാലും ഭവാനെത്രയും വെഗേനമണ്ടീടുന്നൊരു വാനരസൈന്യത്താൽ
ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടീടുന്ന പൊടികളെക്കൊണ്ടു സൂര്യപ്രഭയെമറച്ചതും ॥
അംബരത്തിന്നിലെത്രയും വെഗാത്താടംബുദങ്ങൾ ഗമിക്കുന്നതു
പൊലെ നമ്മുടെസൈന്യം തെക്കെദിക്കൊക്കെയും സമ്മോദേന മറ
ച്ചിതാപൊകുന്നു ॥ കപിവീരന്മാരെല്ലാവരും നിജചാപലത്തെ സ്പ
ഷ്ടീകരിച്ചിതാ ഗഭീരനദീതോയത്തിൽ നീന്തുമ്പോൾ വിപരീത
പ്രവാഹത്തെയുംകാണുക ॥ ഉത്സാഹത്തോടിതാ ചിലരൊടുന്നു മ
ത്സരിച്ചു ചിലരിതാചാടുന്നു നിസ്സന്ദേഹം കിലികിലാശബ്ദവും ഭ
ത്സനവുംചിലർതമ്മിൽചെയ്യുന്നു ॥ യൌവനത്തിൻതിളപ്പുകൊണ്ടെ
ത്രയും ഗർവ്വിതരായുരംപൊരുതീട്ടിതാപർവ്വതങ്ങളും വൃക്ഷങ്ങളുംതള്ളിസ്സ
ർവ്വവുംതകർത്തീടുന്നിതുചിലർ ॥ പുഷ്പമെല്ലായിളക്കുന്നിതു ചിലരുച്ച

ത്തിൽ ചിലർശബ്ദത്തെച്ചെയ്യുന്നു തമ്മിൽകളിക്കുന്നിതു ചില
രാഘവസ്തുത്താൽ ചിരിക്കുന്നിതു ചിലർ ॥ എന്തിനു ബഹുഭാഷണം ചെ
യ്യുന്നു നിന്തിരുവടിതന്നുടെ കാൎയ്യത്തിൽ സന്തോഷത്തോടെ ജീവനെ
യുമിവർ ചിന്തചെയ്യാതെ യത്നിച്ചീടും ദൃഢം ॥ കാണ്കരാഘവ സൎവ്വ
ക്കും സുഗ്രീവൻതയ്ക്കലുള്ളൊരു ഭക്തിയെയും ഭവാൻ ശൃംഖലപൊട്ടി
ച്ചുള്ളഗജം പോലെ ലങ്കയെ നോക്കിപ്പാഞ്ഞിതാ പോകുന്നു ॥ യുദ്ധം ചെ
യ്യുവാനാഗ്രഹിച്ചേറ്റവും ബദ്ധപ്പെട്ടുള്ള യാനത്തിൻ ഭംഗിയും പൃഥ്വീ
മണ്ഡലമിക്കപിവൃന്ദത്താലാസ്തൃതമായിരിപ്പതും കണ്ടാലും ॥ ഇത്ഥമഗ്രജ
ൻതന്നോടവനോരോ വൎത്തമാനങ്ങൾ ചൊല്ലിക്കൊണ്ടങ്ങിനെ സത്വ
രം പലകാട്ടുമലകളും പാൎത്തുകണ്ടുകൊണ്ടെല്ലാവരും കൂടിയാത്രചെയ്തു
മഹേന്ദ്രാചലത്തിങ്കലെത്തിനാർ രാമലക്ഷ്മണന്മാർമുദാ ॥ അപ്പോ
ൾതന്നെ ഹരിഗളും തന്നിൽ നിന്നൊപ്പം രാഘവശ്രേഷ്ഠരിരുവരും ഉ
ൾപ്രമോദമിറങ്ങിസ്സഖാവാകുമപ്രമേയദിനേശസുതനോടും ॥ അ
ല്പമല്ലാത്തവാനരന്മാരോടും ക്ഷിപ്രമാത്തമഹേന്ദ്രശിഖരത്തിൽ സു
പ്രസന്നരായ്തന്നെ കരയേറിത്തൽപ്രദേശത്തിൽ നിന്നുനോക്കീടു
മ്പോൾ ॥ മുന്നിലങ്ങിനെ ഘോരമകരാദിവൃന്ദസങ്കുലമായ വരുണ
ന്റെ മന്ദിരത്തെയും കണ്ടു രഘുപതി ചൊന്നാനാദിത്യ പുത്രനോടീവ
ണ്ണം ॥ ഇന്നിവിടത്തിൽ സേനാനിവേശവും നന്നായ്ചെയ്യാലും
സൂൎയ്യസുതഭവാൻ പിന്നെ മന്ത്രവിചാരവും വാനരരൊന്നിച്ചത്ര നമു
ക്കചെയ്യീടണം ॥ മുന്നമാലോചിച്ചുള്ള വഴികളിലൊന്നും കൂടിദൃഢ
മായുറപ്പിച്ചു തന്നെവേണം സമുദ്രംകടക്കുവാനെന്നറിഞ്ഞാലും ബാ
ലീസഹോദര ॥ ഉപായം കൂടാതിന്നു സമുദ്രത്തെക്കപിരാജ കടക്കുന്ന
തെങ്ങിനെ സമ്പാദിപ്പാൻ സൎവ്വരോടും കൂടി ശുഭമാൎഗ്ഗങ്ങളാലോചി
ച്ചീടുക ॥ ശത്രുബാധാവരാതെ വഴിപോലെ കാത്തുകൊള്ളണം സൈ
ന്യത്തെയും ഭവാൻ തത്ര തത്ര മറഞ്ഞിരിപ്പുകളും പാൎത്തീടുമതുമാലോചി
ച്ചീടണം ॥ അരുളപ്പാടിവണ്ണം ശ്രവിച്ചപ്പോളുരുഭക്തികലൎന്നോരാക്ക
പീശനും ഹരിജാതിപലവിധമെങ്കിലുമൊരുമചേൎത്താജ്ഞാതിയെയൊ
ക്കയും ॥ വെവ്വേറെ വരെയിരുത്തി രക്ഷിക്കുവാനോരോരോ നാഥന്മാരെ
യുമേല്പിച്ചു പാരം പ്രീതനായ് ശ്രീരാമചന്ദ്രന്റെ ചാരത്തങ്ങിനെ
ചെന്നുനിന്നീടിനാൻ ॥ ഉഗ്രശാസനനായിട്ടിരിക്കുന്നൊ സുഗ്രീവനെ
വാചൊന്നതുകേട്ടപ്പോൾ അക്കപികളുമാദരിച്ചുവണ്ണം സൽക്കാരം
ചെയ്യിരിക്കുമ്പോഴന്തരെ ॥ സാഗരത്തെയും കണ്ടീടിനാർ വരാകാശ
ത്തൊടുതുല്യമായങ്ങിനെ മേഘനാദംകണക്കതി ഗംഭീരമാകുംശബ്ദ

വും സിന്ധുവിൽകെടുംകുന്നു ॥ ഔന്നത്യമുള്ള കല്ലോലജാലത്തിൽ ചന്ദ്രനുംഗ്രഹനക്ഷത്രസംഘവും എന്നുവേണ്ട ഗഗനത്തിൽ കാണുന്നതൊന്നൊഴിയാതെ സർവ്വവുംകാണകയാൽ ॥ ഇന്നുസാഗരമെന്നതുമാകാശംപിന്നെയെന്നതും വേർതിരിച്ചീടുവാൻ നന്നായുണ്ടുവിഷമമെന്നീവണ്ണം മന്ദതവിട്ടുതങ്ങളിൽചൊല്ലിയും ॥ അക്കരെച്ചെന്നുഗമിക്കവാനേത്രയുമാഗ്രഹത്തോടും വാനരവീരന്മാർ അക്കടലിന്റെവക്കത്തെല്ലാവരും സൌഖ്യമായ്തന്നെ വാണുകൊണ്ടീടിനാർ ॥ വാരിധിതീരെ സേനാനിവേശവും വീരൻരാഘവൻ ചെയ്തിട്ടനന്തരം വാരിജാക്ഷിയായീടുംപ്രിയയുടെ ചാരുസൌന്ദര്യമോർത്തതി ദുഃഖേന ചാരത്തങ്ങിനെ നിൽക്കുമനുജനോടോരോന്നീവണ്ണം ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻ ॥ ജനകന്റെതനുജയെ കാണാഞ്ഞിട്ടനുജ മമസന്താപമങ്ങിനെ ദിനംതോറുംവളർന്നുവന്നീടുന്നുമനസ്സുംപരംഭ്രാന്തമായീടുന്നു॥ കാന്താദൂരത്തെന്നുള്ളിൽനിനച്ചിട്ടും ഹന്തശത്രുബലവാനെന്നീവണ്ണം ചിന്തിച്ചിട്ടും വ്യസനമില്ലാട്ടുമെ ബന്ധുവായികപീശനുണ്ടാകയാൽ ॥ ഗതമായൊരുയൌവ്വനം പിന്നൊക്കെപ്രതിയാനംചെയ്കില്ലെന്നു നിർണ്ണയം അത്രമാത്രംനിനയ്ക്കുമ്പോൾ സങ്കടമതിമാത്രംവളരുന്നുമാനസ ॥ മല്ലാക്ഷിയാകുംസീതയെ കട്ടിട്ടാക്കള്ള രാക്ഷസൻകൊണ്ടുപോയീടുമ്പോൾ വല്ലഭനാഥപാഹിമാമെന്നവൾ ചൊല്ലിയമൊഴിയെന്നെയുംകൊല്ലുന്നു ॥ പിന്നെത്തക്കിണാദിക്കിൽ നിന്നങ്ങിനെ വന്നീടുന്നൊരു മന്ദവാതമെന്നോടായ് ചൊന്നാലെന്തായു ദുർമ്മതനെപ്പോലെ നിന്നുദുഃഖം സഹിയാതെരാഘവൻ ॥ സീതാദേഹത്തിൽ സ്പർശിച്ചുപോരുന്ന വാതമാമകഗാത്രത്തിലുംഭവാൻ വീതസംശയംസ്പർശനംചെയ്യാലും ഖേദത്തെയും കറച്ചാലുമല്ലംനീ ॥ ഏവമോരോരോഭ്രാന്തുപറകയും രാവുംപിന്നെപ്പകലുമൊരുപോലെ ദേവിതൻ വിരഹാഗ്നിയാലെരാവും ദേവൻതൻദേഹം കത്തിജ്വലിക്കയാൽ ആവിലതാപംകലർന്നുള്ളവാക്കുകളീവണ്ണം കഥിച്ചീടിനാൻപിന്നെയും ॥ കീർത്തിപ്പെട്ടദശരഥൻതന്നുടെ പുത്രഭാര്യയായിട്ടുംജനകന്റെപുത്രിയായിട്ടും മാമകപ്രേമത്തിൻപാത്രമായിട്ടും ശോഭിച്ചജാനകി ॥ പാർത്താലെങ്ങിനെ രാക്ഷസീമദ്ധ്യത്തിലാർത്തിപൂണ്ടുകിടപ്പാൻ കഴിവതുംശത്രുസംഹാരംചെയ്തു ഞാനെന്നാമോധാത്രീപുത്രിതൻ ദർശനംപ്രാപിക്കും ॥ ചന്ദ്രബിംബമുഖിയാകും സീതതൻസുന്ദരമാകും പ്രേമാർദ്രദൃഷ്ടിയെ എന്നുകണ്ടുഞാൻമാനസ സന്താപമൊന്നൊഴിയാതെദൂരകളഞ്ഞീടും ॥ ഏകയായ്ശത്രുപീഡിതയായുരം സുഖഹീനയായെല്ലാവുമെൻ വല്ലഭാരോ

കസാഗരത്തിൽ മുഴുകുമ്പൊൾ ഹാ കഷ്ടം മമപൂരുഷതപൊവൃഥാ ॥ ഇ
ങ്ങിനെപല സങ്കടവാക്കുകൾ മംഗലനാകുംരാമൻ പറയുമ്പൊൾ സം
ഗതിചെയ്തു ലക്ഷ്മണനൊരൊരൊ ഭംഗിവാക്കുകൊണ്ടാശ്വസിപ്പി
ച്ചുടൻ ॥ സന്ധ്യാവന്ദനവുംചെയ്തിരുവരും ബന്ധുവാകുന്നസുഗ്രീവ
ൻതന്നൊടും അന്തമില്ലാത്ത വാനരന്മാരൊടും സിന്ധുതീരത്തിലൊ
ത്തുവാണീടിനാർ ॥ നക്തഞ്ചാരികൾക്കീശനാകും ദശവക്ത്രനാം ത
ൻെറലങ്കയിൽ വന്നൊരുമൎത്ത്യദൂതൻ പ്രവൃത്തിച്ചതൊക്കെയുമൊത്തു
പിന്നെയുംപിന്നെയുമങ്ങിനെ സന്താപനായിത്തൻെറ ശിരസ്സല്പംതാ
ഴ്ത്തി ഭൃത്യരൊടീവണ്ണംചൊല്ലിനാൻ ॥ ഒരുവാനരൻവന്നഹൊ നമ്മു
ടെപുരിയിൽകടന്നന്നല്ല സീതയെപരിചിൽകണ്ടു ഗൂഢവൃത്താ
ന്തങ്ങൾ പരിഭാഷണംചെയ്തുടൻ പിന്നെയും ॥ ഒരുശങ്കയുംകൂടാതവ
ൻ മഹാഗിരികാനന ചൈത്യാദിയൊക്കെയും ഉരുകൊപെന ഭഞ്ജിച്ചു ല
ങ്കയെക്കരിയാക്കിച്ചമച്ചുതാ കൂടാതെ ॥ ഘൊരവിക്രമമുള്ളൊരു രാ
ക്ഷസവീരന്മാരെയും കൊന്നുതുമൊത്തിപ്പൊൾ ശൂരന്മാരെപറഞ്ഞാ
ലും ശൊഭനാപാരാമതയെന്തൊന്നു ചെയ്യാൽ ഭവിച്ചീടും ॥ ശ്രെഷ്ഠരെ
നിങ്ങൾചൊന്നാലും യുക്തമായുള്ളതിപ്പൊൾ നാംചെയ്യേണ്ടുന്ന
തെന്തൊ ഒട്ടുംസംശയം വേണ്ട പലരുമായുള്ളൊർ വിട്ടാലൊചിക്കാ
തെ കാൎയ്യങ്ങൾക്കുറിച്ചുള്ളവരിഗ്രഹം ചെയ്യയില്ലിപ്പൊളുള്ളൊരു മന്ത്രിപ്രവ
രരെ ॥ ഉത്തമന്മാരൊടൊത്തു പലരുമക മത്യൈക്യത്തൊടെ വിചാരിച്ചു
കൃത്യങ്ങൾ പാൎത്ഥിവന്മാർ വഴിപൊലെചെയ്യുന്നാകിലതിരിപൊ
ലും ദൊഷംഭവിക്കുമൊ ॥ രാമനാമെദാ സംഖ്യവിട്ടെത്രയും കെമ
ന്മാരാകും വാനരരൊന്നിച്ചു താമസമിപ്പൊളല്പവുംകൂടാതെ മാമകപു
രെ വന്നീടും നിൎണ്ണയം ॥ അതുകൊണ്ടിന്നിനിയും പുരത്തിന്നും മതി
മാന്മാരെ നിങ്ങൾക്കൊസനാക്കും ഹിതമെലിൽ ഭവിപ്പാനൊരുവ
ഴി കഥിച്ചീടുക നീതിജ്ഞരെ നിങ്ങൾ ॥ ഈവണ്ണംനീതിയുക്തമായു
ള്ളൊരു രാവണൻതൻെറ വാക്കുകൾകെട്ടപ്പൊൾ സാവധാനത്തിൽ
കൈകൂപ്പിത്തങ്ങടെ ദെവനൊടുണൎത്തിച്ചാരതിൽചിലർ ॥ ലൊകരാ
വണദെവ ഭവാനൊട്ടും വ്യാകുലതാം ഭവിപ്പാനിടയുണ്ടൊ നാകപൃ
ഷ്ഠത്തൊട്ടുള്ളൊരുലൊകങ്ങളാകവെജയിച്ചിങ്ങിനെ വാഴുമ്പൊൾ ഭീ
കരനായിട്ടിന്നൊരുമാനുഷനാശമിക്കുമൊ നമ്മുടെലങ്കയിൽ ॥ പു
ഷ്പകമെന്നുചൊല്ലുംവിമാനത്തെ നിഷ്പ്രയാസം ലഭിച്ചവനല്ലയൊ
സല്പുരുഷന്മാരാകും ശിവങ്കൽനിന്ന പ്രകാരമീ ച്ചന്ദ്രഹാസത്തെയും
കെല്പെഴുംഭവാനിന്നുലഭിച്ചപ്പൊളല്പനൊരുത്തനൊപെടിപ്പാൻസംഗതി

ദോഷമെന്നുനിന്തന്നുടെപുത്രിയെ മാനിച്ചല്ലൊ ഭവാനിപ്പോൾതന്നാലും
വാനരന്മാർ നിരൂപിച്ചാൽതാനേകമാനവാനികളെല്ലാരുമൊന്നീടുമൊ ॥
അന്തകൻതന്നൊപ്പൂരിൽജ്ജയിച്ചോരു പന്തികൾപോലായിട്ടുന്നവനിന്നു
ടെ അന്തംചെയ്യാൻ മനുജനാളാകുമൊ ചെന്താർശ്ശര ചിന്തകള
ഞ്ഞാലും ॥ പൂൎവ്വദിഗ്ജയംചെയ്തു നടന്നപ്പോൾ സൎവ്വക്ഷത്രിയ
വീരരെയുംഭവാൻ ദിവ്യാജ്ഞയിച്ചില്ലയൊരാമനെന്നൊ ഗൎവ്വമുള്ളന്തെ
ന്നൊക്കുളഞ്ഞിടാ ॥ മേഘനാദനായിട്ടുള്ളനിൻസുതനൊരുനല്ലമഹാ
സംഗരത്തിൽപുരാ പാകശാസനൻതന്നെജ്ജയിച്ചതി വേഗംകൊ
ണ്ടുവന്നുബന്ധിച്ചതും ॥ പാരമസംഭവൻതന്നെഭവദീയ സത്തമാ
കമിലങ്കയിൽവന്നൊട്ടും ശങ്കകൂടാതെ സന്ധ്യപാകയാ ചാത്തമമൊ
ഷനം പ്രാപിച്ചുനിന്നതും ॥ ഇന്നിവണ്ണംപരാക്രമിയാകുന്നൊരിന്ദ്ര
ജിത്തിനെ തന്നെയയച്ചാലും എന്നാലുമവൻ വാനരന്മാരൊട്ടു
മൊന്നിച്ചവരിനെ രാഘവന്മാരെയും കൊന്നവേഗത്തിൽ താവക
സന്നിധൌ വന്നീടുന്നതാകുമെന്നറിഞ്ഞാലും ॥ സാമാന്യമല്ലാതായ

തെ പുരഭഞ്ജനം ചെയ്വാൻകഴിവരാ ॥ കാമരൂപധരിപ്പവരാണെത്ര
യും സാമർത്ഥ്യമുള്ളരാക്ഷസരിൽ ചിലർരാമപാർശ്വത്തിൽചെന്നുമന
ജന്മാർ നരരൂപസമന്മാരായും പ്രേമഭാവം നടിച്ചുസംഭ്രാന്ത
രായ്ശ്യാമള്ളാം ഗമനാദിവാകഥിച്ചീടട്ടെ ॥ ഭരതാഗ്രജമെകൊണ്ടിന്നടി
യങ്ങൾ നിൻതിരുമുൻപാകെ വന്നെന്നറിഞ്ഞാലും ഉൾക്കൂട്ടിപ്പ
ടജ്ജനത്തെദ്രുതംവരുത്തിക്കൈകേയീപുത്രനമിത്തില്ലിൽ ॥ ഇത്ഥമോരോന്ന
ചൊല്ലീട്ടുശരഥ പുത്രനാംക്കാമ്പിൽ വിശ്വാസമുണ്ടാക്കിസത്വരം
വഞ്ചിച്ചുള്ളാജനത്തെയുമന്യൂ ജീവരാക്കീടുമവരന്നാൽ ॥ കുംഭക
ർണ്ണതനയൻനികുംഭനോ സംഭ്രമംവിട്ടനന്തരമീവണ്ണം ജംഭാരിജിത്തി
ൻ താതൻപാദത്തെക്കുമ്പിട്ടേറ്റവും കോപത്തോടോതിനാൻ ॥
നിങ്ങളെല്ലാരും രാജസമന്തരായ്പുംഗളത്തോടിവിടെ വസിച്ചാലും
അങ്ങുഞാൻ ചെന്നുരാഘവന്മാരെയും ചെങ്ങാതിമാരായ്വരുന്നവ
രെയുംശേഷംമാറ്റും വരാതെ വധിച്ചുകൊണ്ടിങ്ങുവന്നീടാം സന്ദേഹ
മില്ലമെ ॥ പിന്നെവക്രധനുസ്സുമിതുപോലെതന്നെനാകത്തെശ്വരരെനൊ
ടോതിനാൻ ഇന്ദ്രജിത്തഥയജ്ഞക്കല്ലൻ സ്വപ്നമല്ലൻവഹ്നികെത്തുരഭ
സൻരവിരിപു ॥ എന്നതൊട്ടുള്ള വീരനിശാചരരൊന്നൊഴിയാതെശ
സ്ത്രധരരായി നിന്നുകൊണ്ടതികോപെനരാക്ഷസ വൃന്ദനാഥനൊടെ
വർണ്ണത്തിച്ചാർ ॥ അടിയങ്ങളിന്നെല്ലാവരും കൂടി വിടകൊള്ളട്ടെ
വൈരിയെക്കൊല്ലുവാൻ പടിവാട്ടൻ രാഘവന്മാരെയുമടിച്ചുടി
നെ സുഗ്രീവൻതന്നെയും മടികൂടാതെലങ്കയെച്ചുട്ടുള്ള തടിയെറന്ന
വായുസുതനെയും പിടിച്ചൊന്നിച്ചുകൊണ്ടടൻ ചൊരയും കുടിച്ചി
ങ്ങു വന്നീടാമരക്ഷണാൽ ॥ ഇത്ഥമോരോന്ന ചൊല്ലിപ്പരിഘാദി
ഹസ്തത്തിൽ ധരിച്ചുജ്ജ്വലനനിൽക്കുന്ന ഭൃത്യന്മാരെത്താഴ്ന്നാക്കെത്തട്ടി
ത്തുകൊണ്ടുത്തമോത്തമനാകും വിഭീഷണൻ ഭക്തിജ്ഞാനവിനയാദി
സമ്പൂർണ്ണനെത്രയും നീതിശാസ്ത്രാർത്ഥതത്വജ്ഞൻ തത്ത്വയുക്തമായുള്ള
വചനത്തെസ്സത്വരം കഥിച്ചീടിനാനന്നേരം ॥ ജ്യേഷ്ഠഭ്രാതാവെമ
ദ്വചനത്തെയും കെട്ടാലും ഭവാനിന്നവഴിപോലെ ഒട്ടുംസംശയമി
ല്ലിതുചെയ്യുന്നാൽ കിട്ടീടുംതവസൌഖ്യവും മേൽക്കുമേൽ ॥ സാമ
ദാനഭേദങ്ങളാലിക്കാലം രാമനെജ്ജയിച്ചീടാൻകഴിവരാ സ്വാമിൻ
യുദ്ധത്തിലും ജയം കിട്ടുവാൻ കാണ്മാനില്ലല്ലോമാർഗ്ഗം നിനക്കിൽ ॥
ഭാഗ്യഹീനരിലും വിഷയാദിയിലാഗ്രഹിച്ചു വലയുന്നവരിലും വിഗ്ര
ഹമാകുന്നാലാമുപായത്താൽ നിഗ്രഹം ലഭിച്ചീടുമസംശയം ॥ അ
ന്ധാളിത്തമില്ലാത്തവനായിട്ടും ഹന്തയുദ്ധത്തിന്നു ദൃഢനായിട്ടും

സംഹാരസംസ്കൃതരാക്ഷസാദിദൈത്യന്മാരെ സ്സന്തതം ജയിച്ചുള്ളവനായി
ട്ടാമരുവീടുന്ന രാമനെക്കൊല്ലുവാനൊരു പുരുഷനുണ്ടോ ജഗത്തിങ്കൽ
കരഞ്ഞന്മാരിലേകൻ സഹസ്രമത്ത തരണംചെയ്യു ഭീതിയെന്യെ പു
രാ ॥ സുരന്മാരാലും ദുഷ്കരകർമ്മങ്ങളരിമർദ്ദനം ചെയ്യില്ലെ
പരസൈന്യത്തിൻ വീര്യമറിയാതെ പരിഹാസവചനം പറകൊ
ല്ല ॥ ഉദാരമാം ഭവാനൊട് രാഘവൻകാരം പണ്ടൊന്നുംചെ
യ്തിട്ടില്ലല്ലൊ കാരാകാർവേണീസീതയെ നിന്നുടെമാറാത്തുകൊ
ന്നെന്തഹൊസംഗതി ॥ ഖരാദിവധംചെയ്യതും തന്നുടെ ശരീരത്തി
ൻെറ രക്ഷയ്ക്കെന്നോർത്താലും ഒരു ദോഷവുമിങ്ങൊട്ടു ചെയ്യാത്ത
പുരുഷൻെറ സതിയാകുംഭാര്യയെ ॥ പരംവഞ്ചിച്ചു പഹരിച്ചിന്നു
നിൻ പുരം പ്രാപിപ്പിച്ചുള്ളോരവസ്ഥയെ നിരൂപിക്കുകിൽ ദുഷ്കീർത്തി
ക്കാഭവാൻ ദുരിതത്തിന്നും പാത്രമായ്വന്നീടും ॥ ആയുസ്സും തപകോ
ശവും രാജ്യവും പ്രായേണനശിച്ചീടുമിതുമൂലം ന്യായമൊക്കെലനാശ
ത്തെ മൂലമായുവാനായിട്ടിന്നു ഭവാൻതുടരുന്നതും ॥ ധർമ്മതല്പരനായി
ട്ടിരിക്കുന്ന നിർമ്മലനാകും രാമൻെറപത്നിയെ ഇന്നഹോതലവന്നിലി
രുത്തിയാൽ നമ്മുടെകുല നാശംഭവിച്ചീടും ॥ അതിനാൽകൊടുത്തീ
ടുകസീതയെ വിധിപോലെ രഘുപതിക്കായിട്ടു മതിയിലാശവച്ചുനി
ശംകൊണ്ടുകാതിലെന്നാകിൽ ശ്രീരാമൻ ശിതബാണങ്ങൾകൊ
ണ്ടുനിന്മന്ദിരം ശതധാതകർത്തീടുമെന്നോർത്താലും ॥ സുസമ്പദാദികുല
ത്തിന്നുണ്ടാകുവാൻ പ്രസാദിപ്പിച്ചീടണംഭവാനെന്നാൽ അസൽ
സംഗവുംകോപവും ദൂരത്താക്കിസജ്ജിച്ചാലും ഖരാധിനായക ॥
കോപംധർമ്മസുഖയശോനാശനം പാപവർദ്ധനമെന്നറിഞ്ഞിപ്പൊ
ൾ ഭൂപതെ കീർത്തിസൌഖ്യാദിവർദ്ധിപ്പാൻ ശോഭനധർമ്മമാലംബി
ച്ചീടുക ॥ യുക്തിചെയ്തിട്ടുവന്നം വിഭീഷണൻ യുക്തംപോലെവ
ണക്കമൊടിൽചൊന്നൊരു സത്യവാക്കുകൾ കേട്ടുരാവണൻ ക്രൂരമാ
രെയുമൊക്കപ്പിരിച്ചുടൻ രാത്രിയാകയാൽതന്നുടെ സുന്ദര പത്തന
ത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുമേവിനാൻ ॥ കാലത്തുകൃത്യംചെയ്തുവിഭീഷണ
നാലോചിക്കുവാൻ പിന്നെയുംജ്യേഷ്ഠൻെറ ശൈലശൃംഗസമാനമു
യർന്നുള്ളൊരാലയത്തിലെയ്ക്കായി പുറപ്പെട്ടാൻ ॥ ഗന്ധർവ്വാവാസം
പോലെയുമഗ്നിതൻ ബന്ധുതൻെറഭവനത്തെപ്പോലെയും കാന്തഭോ
ഗവതീപുരിപോലെയും ചന്തമുള്ളൊരു രാവണമന്ദിരെ ॥ ചെന്നുദാ
രം വരമാകുമാസനം തന്നിൽനക്തഞ്ചരന്മാരാലാദരാൽ വന്ദിതനാ
യ്മരുവുന്നൊരഗ്രജൻ തന്നെക്കണ്ടുവണങ്ങിവിഭീഷണൻ ॥ മന്ത്രിമാ

രൊട്ടമൊന്നു വിജനത്തിൽ മന്ത്രാലൊചന ചെയ്തുവസിക്കുന്നൊ പക്ഷി
കണ്ണൊന്നറികുന്നു ചൊന്നതി ബന്ധുതകലർന്നങ്ങിനെപിന്നെയും ॥ ഹി
തമായിട്ടും ചെറുതുമുഖമായിട്ടു മതിസാന്ത്വമായിട്ടും പലവിധംസ്തുതി
പൂർവ്വമായിട്ടുംദശാനന പറഞ്ഞുകൂട്ടി പ്പാർത്തുതുടങ്ങിനാൻ ॥ എന്നതൊ
ക്കിനാന്തന്നെവന്നഗ്രജ സീതയുമിപ്പുരത്തിന്നകത്തായി ചൊദന്യചക
ദ്ദുർന്നിമിത്തങ്ങളും ജാതമായ്വന്നിതന്നതൊട്ടിങ്ങിനെ ॥ നെയ്യുകൊരി
യൊഴിച്ചാലുമൊട്ടുമെ തിളക്കത്താതെ തന്നെപുകയുന്ന തഴ്ച്ചായ
വ്യങ്ങളിൽവന്നൊന്നുകൾ പയ്യുപ്പയ്യെ വിലസിനടക്കുന്നു ॥ തുന
കംകാമമെല്ലാതാകുന്നു ദീനദീനം നദിക്കുന്നിതശാഖങ്ങൾ നാനാദി
ക്കിലുംകൂട്ടമായ്ശായസ ഘനാന്യചിപ്പിച്ചൂറാകരയുന്നു ॥ രണ്ടുസന്ധ്യ
യ്ക്കുംവന്നശൊമായുക്കളിണ്ടലെന്നിയെ ശബ്ദമത്തെച്ചെയ്യുന്നു കണ്ടിട്ടു
ന്നുവിമാനങ്ങളിൽതവ കൊണ്ടാടി ഗൃധ്രംവന്നിരിക്കുന്നതും ॥ എവ
മൊരൊരൊദ്ദുർന്നിമിത്തങ്ങളും താവകപുരെകാണുകകാരണാൽ ആ
വിലന്തവ ചൊരാതിരിക്കുവാൻ ദേവിയെക്ഷിപ്രം രാമനുനൽകുക ॥
ഇന്നുസീതയെ നൽകാതിരുന്നെന്നാൽ വന്നിട്ടുംനമുക്കൊക്കയും ദു
ഷ്ടം എന്നവെണ്ണ അപായംനശിച്ചീടും നന്നായാലൊചിച്ചാലുംഭവാ
നിപ്പൊൾ ॥ മന്നവൻവൊൻ മന്ത്രവാഴികൾക്കിൽ സന്ദെഹംവിട്ടു
കിട്ടുംഉത്തരം അന്യഥാചെയ്താൽ നാശംവന്നിടും പിന്നെനിന്ദ
നഖപാലചെയ്യിടുക ॥ അക്കാലത്തുരണ്ണണഗുണദൊഷ മൊക്ക
യുംപരിപൂർണ്ണമായുള്ളൊരു വാക്കുകേട്ടതിനെരം ദശമുഖനിക്കണ
ക്കപൊമതുതുടങ്ങിനാൻ ॥ ഒട്ടുംഭീതിയില്ലന്നുടെമാനസെ ശ്രേഷ്ഠ
യാകുംവിഭൂഷകൊട്ടകന്നൊ നാട്ടിലാരുമില്ലെന്നൊജയിക്കുവാൻ ധാ
ർഷ്ട്യമൊന്നുംപറയെണ്ടെനിയ്ക്കിപ്പൊൾ ॥ തനിക്കിഷ്ടംവരുവാൻപാരെതു
ള്ളൊരനുജൻതന്നെധിക്കരിച്ചീവണ്ണം മനതാരിൽ പലവിധചിന്ത
യൊടനങ്ങാതെ ദശാനനൻമെവിനാൻ ॥ കുറച്ചാലൊചിച്ചനന്ത
രംരാവണൻ പിരിച്ചീടിനാൻ സർവ്വജനത്തെയും പുരത്തിൽചെന്നു
സീതയെചിന്തിച്ച് പരിക്ഷീണമനസ്സൊടവൻപിന്നെ ॥ നാകൊ
ത്തുതാൻചെയ്യെണ്ടുന്നകൃത്യങ്ങ ളൊക്കയുമാപ്പരൊത്തുനിനച്ചുടൻ ശീ
ഘ്രംശ്രേഷ്ഠരഥത്തിൽകരെയറി നിർഗ്ഗമിച്ചാൻ സന്നദ്ധനായിപ്പിന്നെയും
ശസ്ത്രപാണികളായ്തതദാരാവണ ഭൃത്യന്മാർമനെകം പുരൊഭാഗെ
ആത്തഘൊഷിച്ചുകമ്പടിയായ്പല വാദ്യഘൊഷസമെതം നടകൊ
ണ്ടാർ ॥ മരത്തുചാമരശംഖാദിയെച്ചിലർ ഹസ്തന്നിലെടുത്തുകൊ
ണ്ടങ്ങിനെ പാർശ്വപെന്നതെൻ പിന്നാലെയുംബാറു ഭക്തികളുണ്ടു

യാനം ചെയ്തീടിനാൻ ॥ അവൻ കാറ്റുകൂടവന്നോരു രാക്ഷസൻ പൊൻകി
രീടത്തിന്മേലിൽ പിടിച്ചൂയും ലങ്കേശന്നിരുഭാഗേ നിന്നന്യന്മാർ ശ
ങ്കവിട്ടു ചാമരം വീശിയും ॥ ഏവം രാക്ഷസ സംഘത്താലെത്രയും
രാവണൻ പരിപൂജിതനായ്ത്തദാ ദേവശില്പികൃതസഭയിൽ ബഹു
സാവധാനത്തിൽ ചെന്നു കരേറിനാൻ ॥ പിന്നെ കാര്യങ്ങളാലോ
ചിപ്പാനവൻ തന്നുടെ മന്ത്രിമാരെ വരുത്തുവാൻ സന്ദേഹം വിനാ ദൂ
തരെ വിട്ടു തൻ സന്നിധൌ വരുത്തീടിനാൻ ക്ഷണത്തിൽ ॥ പ്രഹസ്താ
ദികളെല്ലാവരും വന്നു സഹസാ കൂപ്പിനില്പതു കണ്ടപ്പോൾ മഹാരാ
ജാവും തന്നുടെ പാർശ്വത്തിൽ ബഹുമാനിച്ചു വരെയിരുത്തിനാൻ ॥ ത
ത്രവേഗം വിഭീഷണനാം തന്റെ ചിത്രമാകും രഥത്തിൽനിന്നിറങ്ങിയേറി
ത്തിജ്യേഷ്ഠന്റെ പാദാഭിവന്ദനം ഭക്തിയോടുടൻ ചെയ്തോരനന്തരം ॥
അഗ്രജനാകും രാവണനാൽ ബഹുസൽകൃതനായിത്തന്നെയവിടത്തി
ൽ നിഷ്കളങ്കനായിട്ടവൻ ബഹു ജാഗ്രതയോടിരുന്നാൻ വരാസനെ ॥
മാനിച്ചെല്ലാവരെയും യഥാക്രമം കൂടാതിരുത്തിദ്ദശാനനൻ വാനവ
ർമദ്ധ്യെ ദേവേശനെപ്പോലെ താനം ശോഭിച്ചാനസ്സഭാമദ്ധ്യത്തിൽ ॥
ദശകന്ധരനെല്ലാജ്ജനത്തെയും പ്രശംസിച്ചുവസിപ്പിച്ചനന്തരം കാ
ലം തനിക്കുണ്ടായ്വരുവാനായ്ത്തദാ ധീരതയോടേവം ചൊല്ലിനാൻ ॥
അല്ലയോ പ്രഹസ്താദികളെന്നിങ്ങളെല്ലാരും മന്ത്രബന്ധുക്കളാകയാൽ
നല്ലപോലെ വിചാരിച്ചുവേഗത്തിൽ ചൊല്ലീടേണം ഹിതമാകുമാ
ർഗ്ഗത്തെ ॥ ഭൂമരാജനാം തന്നുടെ പക്ഷത്തെ വേറെവേറതിരിച്ചു
ചൊല്ലീടണം ആറുമാസമായ് നിദ്രചെയ്യീടുന്ന വീരനാകുമനുജനും
രാമന്റെ ഭാര്യാപ്രാപ്തിയറിഞ്ഞിട്ടില്ലായതും ചാരത്തായ്നിന്നു കേൾ
ക്കെ ചൊല്ലീടാം ॥ ജനകന്റെസുതയാകും സീതയെ മനംജയിച്ചുവാ
യോരുരാമനെ ലക്ഷ്മണനോടുംചതിച്ചു ഞാൻ ദണ്ഡക വനാന്തരത്തിൽനി
ന്നാനയിച്ചീടിനേൻ ॥ ഇത്രരൂപമായിട്ടവളെന്നോടൊത്തിരിക്ക
വാനിച്ഛിക്കുന്നില്ലൊട്ടും തത്തുല്യയായി പെണ്ണൊരുത്തിയും ത്രി
ലോകത്തിലില്ലെന്നും നിർണ്ണയം ॥ ശോഭനേന്ദുസമാനമുഖാംബുജാ സാ
രസലോചനാ സർവ്വാംഗസുന്ദരി പാരാതിന്നിവളെക്കണ്ടുമാരന്റെ മാ
രികൊണ്ടു ഞാൻ ലാക്കായിത്തീർന്നേൻ ॥ ഉപേക്ഷിക്കുവാനല്ല സീ
തയെ ഗ്രഹിപ്പാനെളുതല്ല വത്സരമായസ്സം ശുഭഗാത്രിതൻ ചിന്തയാ
ശ്രാന്തനായ് ഭയനാശ്വസിക്കുന്നൊൻ സർവ്വദാ ॥ സാഗരത്തെത്തര
ിച്ചിന്നു ശത്രുക്കളാഗമിപ്പതു മർക്കടകിൽ ദുർഘടം രാഗാദ്ധ്യയവുംവൈ
വൈദ്യുതന്റെ യോഗവും പാർക്കിലൊക്കെറിയാമിഹ ॥ വാനരന്മാ

ധനൊമമിപ്രാജയിച്ചൊരു മാറ്റിയാകമിനിക്കവിചാരിക്കിൽ മാനവ ന്മാരെക്കൊണ്ടെളുവാകുമൊ ദീനതനിങ്ങടം ചിന്തിച്ചുചൊല്ലുക ॥ സീതയെക്കൊടുക്കാതെതന്നെരല്പ നാഥനെനിങ്ങടം ചെന്നുകൊന്നീടണം ബാധകൂടാതതിന്നുള്ളമാൎഗ്ഗങ്ങടം സാധുവാംവണ്ണമാലൊചിച്ചീടുക ॥ പഞ്ചബാണശരാൎത്തനായീവണ്ണം മഞ്ജുമഞ്ജും ചൊല്ലുള്ളരാവണൻ വാഞ്ഛയാനുരൂപാചൊന്നതുകെട്ടപ്പൊളഞ്ചാതെകുംഭകൎണ്ണനരചെയ്താൻ ॥ കഷ്ടംകഷ്ടമീമന്ത്രവുംസീതയെ കട്ടിടാൻഗമിച്ചീടുമ്പൊഴംചൊന്നതുണ്ടെ ഒട്ടുംസംശയമില്ലിവട്ടംകാരണം കെട്ടുപൊകുംനിൻ പട്ടണമൊക്കയും ॥ അങ്ങെല്ലാട്ടും സദൃശമല്ലിത്തൊഴിൽ ഭാഗ്യചൊല്ലുന്നവനല്ലഞാനിഹ എങ്ങുംന്യായം തൊറാതെനടക്കുകിൽ മംഗളംവരും സന്ദെഹമില്ലമെ ॥ ന്യായമീവണ്ണമെങ്കിലുംനിന്നുടെ മായാമൊഹമനുസരിച്ചിന്നുഞാൻ സായുധനായ്ഗമിച്ചു രിപുകുല കായനാശംവരുത്തിത്തന്നീടുവൻ ॥ രാമലക്ഷ്മണന്മാരെഹനിച്ചുഞാൻ സാമൊദംഹരി സൈന്യത്തെയും തിന്നുവൻ കാമംപൊലിന്നുമദ്യംകുടിച്ചിഹ സ്വാമിൻവാണാലും വിജയനായ്ത്തന്നെ രാമനാശത്തെകെട്ടും കരംപൊടം സീതയും താമസംവിനാസ്വാധീനയായ്വരും ॥ മഹാരാജാവതിക്രുദ്ധനായിന്നിതു മഹാപാൎശ്വനറിഞ്ഞിട്ടനന്തരം മൂഢത്വംനെരംചിന്തിച്ചുനാഥനെ സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളി വന്ദിച്ചുണൎത്തിച്ചാൻ ॥ വിശ്വനാഥദെവാനെ ജയിക്കവാൻ വിശ്വത്തിൽ പാൎത്താലെവനുണ്ടാക്കൂടും കാൎയ്യമാവായ്കടിയ്ക്കെതിഹ സീതയെവശ്യയാക്കിസ്സുഖെന രമിച്ചാലും ॥ സ്വാധീനയായി വന്നില്ലവളെങ്കിലാധിവിട്ടു ബലാൽ കരിച്ചുണ്ടിനെ പാദങ്ങളുംപിടിച്ചുമത്താക്കാമെണാധ തീൎമാരാരാം രമിച്ചാലും ॥ മാരസങ്കടംതീൎന്നാൽ ശത്രുക്കൾഎന്നൊക്കെ വന്നാലവരുടെ വിക്രമസാരമില്ലാതെയാക്കിയയക്കവാൻ ധീരനാകുംഭവാനുണ്ടൊട്ടൽഭുടം ॥ സ്വസ്ഥനായ്ഭവാനത്ര വസിച്ചാലും ശത്രുസംഹാരങ്ങളുംചെയ്തീടുവൻ ഇത്തരംമഹാപാൎശ്വൻ പറഞ്ഞപ്പൊളുത്തരം ദശകന്ധരൻ ചൊല്ലിനാൻ ॥ അല്ലയൊമഹാപാൎശ്വ നിൻവാക്കുകളെല്ലാമെത്രയുന്നല്ലതന്നാകിലും കള്ളംവിട്ടെൻറ പൂൎവ്വവൃത്താന്തമെതെച്ചൊല്ലാം ഗൂഢമെന്നാകിലുംകെട്ടാലും ॥ പുഞ്ജികസ്ഥലിയെന്നുപെരായുള്ളമഞ്ജുവാണിയായീടുംസുരസ്ത്രീയെരഞ്ജിപ്പെന്ന്യവഴിക്കുബലാൽമരിച്ചുഞ്ജസാ ഞാൻചെന്നാശീകരിക്കയാൽ ॥ ബ്രഹ്മദെവനാതൊക്കെയറിഞ്ഞന്നിൽ ചെമ്മെകൊപിച്ചു ശാപമതുനൽകിനാൻ സമ്മതംകൂടാതിന്നിമെൽനിയൊരുപെണ്മണിയെച്ചെന്നാശ്രീകരിച്ചെ

ന്നാൽ നിൎമ്മൎയ്യാദിയാകും നിൻതലപത്തുമായമ്മഹീതലെപൊട്ടി വീണീ
ടുമത്രെ ॥ ഇപ്രകാരമായുള്ളൊരു ശാപമെന്നാൽപ്പൂൎവ്വിൽ സദാ ചിന്തി
ക്കകാരണാൽ അപ്പതിവ്രതയാകുന്ന സീതയെ ധൎഷ്ണ്യ ചെയ്വാനി
ച്ഛിക്കുന്നില്ലഞാൻ ॥ അതുകൊണ്ടാദ്ദശരഥൻ തന്നുടെ സുതനാകുന്ന
രാമനെ ഞാൻതന്നെ ശിതബാണങ്ങൾവൎഷിച്ചുവെഗെന വധിച്ചിട്ടി
വളെ വരുത്താകുവൻ ॥ ഭൂതനാഥസഖാവിൻ സഹജന്റെ നീതി
ശാസ്ത്രവിരുദ്ധവചനത്തെ സൊദരനാംവിഭീഷണൻ കെട്ടവം സാ
ദരംജ്യെഷ്ഠൻ തന്നൊട്ടുണൎത്തിച്ചാൻ ॥ ഹിതംകിട്ടുവാനുള്ളതല്ലിന്നു
നീ കഥിച്ചീടുന്നതൊന്നും ദശാനന കഥം സീതയാകുന്നൊരു സൎപ്പ
ത്തെ രതിസ്സായ്ഭവാനാഗ്രഹിച്ചീടുന്നു ഇതുഹെതുവായ്നമ്മുടെ വം
ശവും ഹതമാസ്സുതമില്ലൊരുസംശയം ॥ പൎവ്വതൊപമന്മാരാകും വാ
നരർ സൎവ്വദിക്കും വളയുന്നതിൻമുൻപിൽ ഗൎവ്വശൂന്യ്രാമനായ്ക്കൊണ്ടു
സീതയെസ്സൎവ്വഥാ കൊടുത്താലും മടിക്കൂടാതെ ॥ രാക്ഷസശിരസ്സൊക്ക
യും രാമന്റെ തീക്ഷ്ണശസ്ത്രങ്ങൾ ഖണ്ഡിച്ചീടും മുൻപിൽ രക്ഷൊനായ
ക രാമന്നു നൽകുക ലക്ഷണവതിയാകുന്ന സീതയെ ॥ കുംഭകൎണ്ണനു
മിന്ദ്രജിത്തുംപിന്നെ വയ്ന്ബനാകുംഭവാനും പ്രഹസ്തനുംകുംഭനുംമഹാ
പാൎശ്വനും വയ്ന്ബരിൽമുൻപനാകുംമഹാകായനുമഥാ ॥ ജൃംഭനൊ
കാമമഹൊദരനും പിന്നെക്കുംഭകൎണ്ണസുതന്മാരും വജ്രനും ഇന്നീച്ചൊ
ന്നവരാരുംദശരഥ നന്ദനൻ തന്റെമുന്നിൽനിന്നീടുവാൻ സന്ദെഹ
മില്ലശക്തരായ്വന്നീടാ പിന്നെമററുള്ളവർമതിയാകുമൊ ॥ ദെവദെവ
നാകുന്നൊരുരാഘവൻ രാവണഭവാൻ തന്നെകണ്ടെന്നാകിൽ ജീവ
ഹാനിവരുത്തുമെന്നൊൎത്തുനീ ദെവിയെരാമനായ്ക്കൊണ്ടുനൽകുക ॥ ഉ
ത്തമനാകുംസൊദരനസ്സഭാമദ്ധ്യനിന്നുകൊണ്ടെവം പലവിധം യു
ക്തി യുക്തമായ് ചൊന്നതു കെട്ടപ്പൊ ളുത്തരമാപ്രഹസ്തനരചെ
യ്താൻ ॥ യക്ഷകിന്നര ഗന്ധൎവ്വദെവതപക്ഷിപന്നഗ ജാതികളൊക്ക
യുംരാക്ഷസരെഭയപ്പെട്ടിരിക്കവെപാരം ശിക്ഷിപ്പാനിന്നു മൎത്ത്യനാളാകു
മൊ ॥ രാജാവിന്നൊട്ടും ശ്രെയസ്സില്ലാതുള്ള വ്യാജയുക്തപ്രഹസ്ത വചാ
നത്തെപൂജിക്കാതെവിഭീഷണൻ പിന്നെയുംഭ്രാജമാനവചനമുരചെ
യ്താൻ ॥ പ്രഹസ്ത നീയും രാക്ഷസരാജനും മഹാപാൎശ്വാദി നക്തഞ്ച
രന്മാരും മഹാനാകുംരഘുപതിയെക്കുറിച്ചിഹ ചൊല്ലിയതെല്ലാം വൃ
ഥാതന്നെ ॥ രാമനൊരണന്തന്നിൽ ജയിക്കുവാൻ നാമിന്നൊരുത്താൽ
കഴിവരാനില്ലെന്നുയം സ്വാമിക്കുററാമനൎത്ഥകരമാകും വാമവാക്കര ചെ
യ്യുന്നതല്ല ॥ തൊണികൂടാതെ വാരിധിക്കപ്പുറം പൊണമെന്നുനി

നച്ചാൽ കഴിവരാ നാണില്ലെന്നതുപോലെയാകും രാമ പ്രാണഹാനി
വരുത്തുവാനിച്ശിച്ചാൽ ॥ ധൎമ്മനിഷ്ഠയും ശസ്ത്രശസ്ത്രാദികൾ സമ്യക്കാ
യുള്ളറിവും പടുത്വവും സന്മാൎഗ്ഗത്തൊടാരാതുള്ള ഗമനവും ചെമ്മെയു
ള്ളവർ യുദ്ധത്തിൽ തൊല്ക്കുമൊ ॥ ഇങ്ങിനെയുള്ള സൎവ്വഗുണങ്ങളും
മംഗലനാകും രാമനുണ്ടാകയാൽ ഭംഗമപ്പുറത്തുണ്ടാകുവാനൊട്ടും സം
ശതിവരാ ദുൎമ്മന്ത്രചിന്തയാ ॥ ആൎത്തിപൂണ്ടുമരുവുന്നനാഥന്റെ കീൎത്തി
യെക്കെടുത്തിടുവാനായിഹ മിത്രരൂപേണ വാഴുന്നനിങ്ങളും ശത്രുവാ
യ്ത്തന്നെ വന്നീടും നിൎണ്ണയം ॥ ശത്രുപക്ഷത്തിൻ വൃദ്ധിക്ഷയാദിയും
നിത്യവുംനിജവൃദ്ധിക്ഷയാദിയുംബുദ്ധ്യാചിന്തിച്ചുചൊല്ലുന്നവനെല്ലൊ
ഭൎത്താവിൻഹിതം ചൊല്ലുന്നമന്ത്രിയും ॥ ആയതുകൊണ്ടിന്നെല്ലാജ്ജന
ത്തിന്നും കായനാശംവരാതെയിരിപ്പാനും ശ്രെയസ്സേറെഭവിപ്പാനും
സീതയെ ന്യായമായ്ദ്രുതം രാമന്നുനൽകുക ॥ ഇന്ദ്രവൈരികതുല്യമതി
യാകും തന്നുടെ പിതൃവ്യൻചൊന്നവാക്കുകൾ ഒന്നൊഴിയാതെകെട്ടു
ഹൊകോപത്തൊടിന്ദ്രജിത്തവാ ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻ ॥ താതസൊ
ദരനിസ്ഥിരചിത്തനിൽ ജാതനായൊരു പൂരുഷനല്ലയൊ ഭീതപൂൎവ്വ
മല്ലെല്ലൊമനുജരെ ഭീതിപൌലസ്ത്യ വംശജന്മാൎക്കമെ ॥ ബലവീൎയ്യ
പരാക്രമശൌൎയ്യാദി ജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നനമ്മുടെ കുലന്തന്നി
ലിന്നൊരുത്തൻവിഭീഷണനൊരുംഭീതിപ്പെട്ടൂജനിച്ചുവല്ലൊ ॥ ഹന്തഭീതരാ
യെന്തുഭവാനിപ്പൊളുളതിന്നാണെവം ഭീതിപ്പെട്ടിട്ടുന്ന ചിന്തിച്ചാ
ലെകരാക്ഷസനാൽതന്നെ വാനരവൃന്ദമാരാലുന്നിടും ശത്രുകൾ ॥ ഗീ
ൎവ്വാണേശനെ യുദ്ധത്തിൽവെന്നുഞാൻ ഗൎവ്വംതീൎത്തുപറഞ്ഞയച്ചില്ലു
യൊ പൎവ്വതംപൊലുള്ളൈരാവതത്തിന്റെ സൎവ്വദന്തത്തെയും പറി
ച്ചില്ലയൊ ॥ വിക്രമമെവരുള്ളൊരിനിക്കിപ്പോൾ മൎക്കടത്തെയുംമൎത്ത്യ
നെയുംകണ്ടാൽ ഉൾക്കാമ്പിൽഭയമുണ്ടാകുമൊഭവാ നിക്കണക്കുവിക
ത്ഥനംചെയ്യൊല്ലെ ॥ പാകവൈരിജിത്തവംപറയുന്ന ഘൊരവാക്കു
കൾ കെട്ടുവിഭീഷണൻ വെഗമുത്തരം ചൊല്ലിനാൻജ്യെഷ്ഠന്റെഭാഗ
ധെയംനശിക്കാതിരിക്കുവാൻ ॥ ബാലനാകുംനിനക്കിന്നൊരുമന്ത്രമാ
ലൊചിക്കുവാനുള്ളൊരുപാടവം കാലദേശാദ്യവസ്ഥയറിവാനും ശീ
ലംകെട്ടൊരു നീമതിയാകുമൊ ॥ അതിബാലനായ് സാഹസശീല
നായ്മതിഹീനനായ് ദുൎമ്മാൎഗ്ഗവൎത്തിയായ് കലഹപ്രിയനായുള്ളവും നി
ന്നെയീ സ്സദസ്സിൽവരുത്തിച്ചവനാരൊരാൻ ॥ ഇന്നുനിന്നെയുമായവൻ
തന്നെയും കൊന്നാലന്യന്മാൎക്കൊക്കെ ശുഭംവരും അന്യഥാചെയ്യാ
ലിക്കുലമിവക ദുൎന്നയംകൊണ്ടു നന്നാകയായ്വിച്ചീടും ॥ ബ്രഹ്മദണ്ഡ

സമരാങ്കണരാമന്റെ വാനരന്മാരസ്സു സമുദ്രംതാണ്ടുവാൻ ഇമ്മഹീതലത്ത
ന്തിലിന്നാരുമില്ലാമ്മെചെയ്യുമൊണ്ടാലുംവഴിപൊറാ ॥ അതുകൊണ്ടി
ന്നരാക്ഷസേശ്വരാ നല്ലകാഴ്ചദ്രവ്യത്തോടുംകൂടിസതിയാം ജന
കജയെരഘുപതിപാദാബ്ജേവച്ചാൽശുഭമാവതും ॥ ജ്യേഷ്ഠനെന്നോർത്തു ഹി
തംവരുത്തുവാനെവം ശിഷ്ടനാകംവിഭീഷണൻചൊന്നനേരം ശ്രേഷ്ഠവാ
ക്കുകേട്ടരുശം കോപത്തോടിഷ്ടവിട്ടുപറഞ്ഞാൻ ദശമുഖൻ ॥
സർപ്പമൊന്നിച്ചും ശത്രുക്കളൊന്നിച്ചു മിപ്രദേശേവസിക്കാമൊരുവി
ധം ഇപ്രകാരം കഥിക്കുന്ന നിന്നൊടൊത്തല്പനേരം വസിക്കുകയി
ല്ലിനി ॥ ദുഷ്ടനാശാദി ജ്യേഷ്ഠനുണ്ടാകുന്നാൽ പ്രീതിതന്നെസഹ
ജന്മാക്കുന്നതും ജ്ഞാതിതന്റെ സ്വഭാവമെന്നുള്ളതുംബോധമുണ്ടെ
ന്നുമൊരറിവിനക്കിഹ ॥ ജാതിയിലേകൻ ശ്രേഷ്ഠനായ്‌വരികിലെ ജ്ഞാ
തനായുള്ളതു കണ്ടുവെന്നാകിലോ ദ്വേഷിപ്പിച്ചു ചതിക്കുവാനിവണ്ണമൊ
രിടുന്നതും തൽസ്വഭാവംതന്നെ ॥ പുലക്കാരികൾനിന്നുള്ളഭയംപോലെ
വലുതായുള്ളന്ന മറ്റൊരുഭീതിയും ഉലകിൽപാർക്കിലേക്കുമില്ലെന്നതും
പലർക്കുംബോധസമ്മതമല്ലയോ ॥ ബ്രാഹ്മണരിൽധൈര്യംതഥാസ്ത്രീ
പെണ്മണിമാരിൽ ചാപല്യവുംപിന്നെ തമ്മിൽജ്ഞാതിയാൽ ഭീതിയും
കാണുന്നു മിമ്മഹിയിൽ സ്വഭാവമെന്നോർക്കണം ॥ അതുകൊണ്ടു ഞാ
ൻ സർവ്വരെയുംജയിച്ചധികംശോഭിച്ചത്ര വസിപ്പതും സന്തതംകണ്ടിരി
ക്കുന്നതില്ലെന്നാൽ ഹൃദിസൌഖ്യം നിനക്കുഭവിക്കുമൊ ॥ കസ്തൂരി
വണ്ണമുള്ളൊരുവാക്കുകൾ ജ്യേഷ്ഠനൊടന്യൻ ചൊല്ലുമൊനിശ്ചയം
നിഷ്ഠുരനിന്നൊടുള്ളമമതയെ വിട്ടുഞാനിന്നൊരൊട്ടുന്നറിഞ്ഞാലും ॥
ഇന്നിവണ്ണമനിഷ്ടംപറയുന്ന നിന്നെക്കൊല്ലുകതന്നെഞാൻചെയ്യേ
ണം എന്നാകിലുംസോദരവാത്സല്യ മൊന്നുതൊന്നുകകൊണ്ടുമടി
ക്കുന്നേൻ ॥ ക്ഷണനേരംനിസ്സത്രവസിക്കൊല്ല പ്രണയംനിന്നിലുള്ള
തുംതീർന്നമ ഗുണഹീനനായിട്ടുനിന്നോടുനിന്നിണങ്ങീടുക യുക്തമ
ല്ലോട്ടുമെ ॥ ഏവം ധിക്കരിച്ചപ്പോൾ വിഭീഷണൻ ഭാവംമാറിഗ്ഗദാ
പാണിയായുള്ളൊരു ആവാസസ്ഥാനത്തെയും വെടിഞ്ഞുടൻ രാവണ
ൻതന്നോടൊതിനാൻ പിന്നെയും ॥ ലങ്കേശ ചാൻ ചൊല്ലുന്നതൊ
ക്കയും ശങ്കവിട്ടുഞാൻകേട്ടുകൊണ്ടീടുവൻസങ്കടമില്ലപൂജ്യനാകുംഭവാ
നെങ്കലിന്നുദ്രചെയ്യുവെന്നാകിലും ॥ എല്ലായെപ്പൊഴു മിഷ്ടംപറയു
വാനുള്ളവരിഹധരാതളമുണ്ടല്ലൊ തെല്ലനിഷ്ടവും പഥ്യവുംചൊല്ലു
ന്നൊർ ദുർല്ലഭംഭുവികേൾപ്പവരുംതഥാ ॥ കാലദേശഗുണങ്ങളറിഞ്ഞു
നിൻ മാലകറവാനായിഞാൻപറഞ്ഞതും അതാലോചിക്കാതിരിപ്പ

ഇന്നിനുടെ കാലപാശബദ്ധനായെന്നോർത്താലും ॥ രാമബാണംതറ
ച്ചുമരിച്ചുനീ ഭൂമിതന്നിൽശയിപ്പതുകാണാമത ക്ഷേമമായ്വാഴ്കനീകാല
ൻകഴിച്ചാലും രാമകൈകളിലാരാനെന്നാലുമാപത്താലും ॥ ശത്രുവശനിൻ
കലാവ്യവഴിപോലെ കാത്തുകൊണ്ടാലുമെങ്ങിനെയെങ്കിലും സംസ്ഥി
യുംഭവിക്കട്ടെഞാൻപോകുന്നേൻ രഘുപതിയാംശരണ്യനാം സൌഖ്യമാ
സ്വാക്കനീ ॥ ഇത്ഥമഗ്രജനോടോതീട്ടവൻനാലു ഭൃത്യരോടുംകൂടനാ
കാശമാർഗ്ഗേണ പാഞ്ഞുപെട്ടെന്നുരാഘവൻവസിക്കുന്ന പാർശ്വദേശേപ
ർച്ചെന്നുനിന്നീടിനാൻ ॥ കാളമേഘനിറമാർന്നൊരാക്ഷസർ മേലിൽ
വന്നുനിന്നതുകണ്ടപ്പോൾ ഗോലാംഗുലാധിപതീശനായിട്ടും ബാ
ലീസോദരൻവണ്ണം ചിന്തിച്ചാൻ ॥ കാച്ചാലൊചിച്ചായവൻ വാ
നര വരന്മാരെ വിളിച്ചുചൊല്ലീടിനാൻ കരത്തിലായുധത്തെയെടു
ത്തിതാ നിരത്തിച്ചിലശത്രുക്കൾനിൽക്കുന്നു ॥ അതിപ്രഹർഷിതരായിട്ടി
ഹനുമന്മതരംനോക്കിച്ചതിപ്പാനായ്ത്തന്നെ പതുങ്ങിപ്പാർക്ക
ന്നൊന്നുംമനതാരിൽ ധരിച്ചീടുക വാനരശ്രേഷ്ഠരെ ॥ സുഗ്രീവനെ
വാക്ചൊന്നതുകേട്ടപ്പോളുഗ്രരാകും കപികളഖിലരുംശീഘ്രംവൃക്ഷംപ
റിച്ചുടനുടനസാലം കല്ലുകളെടുത്തങ്ങിനെചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാർ ॥ വേഗം
കൊല്ലുവാൻ കല്പിച്ചാലുമിവരാകെച്ചുരുത്ത പതിക്കട്ടെഭൂമിയിൽ വാഗി
തിഘോഷിക്കുന്നതുകേട്ടിട്ടും വ്യാകുലമെന്യെ തന്നെവിഭീഷണൻ ॥
ഗംഭീരസ്വരത്തോടെ സുഗ്രീവന്റെ മുൻപിൽമേലിൽനിന്നേവമുര
ചെയ്താൻ കുംഭകർണ്ണദശമുഖന്മാരുടെ തമ്പിയാകും വിഭീഷണനെ
ന്നോർക്ക സാമ്പ്രതം വഴിപോലെധരിച്ചാലും വയസ്സനാകുന്നബാ
ലീസഹോദര ॥ മടിയന്യെമൽജ്യേഷ്ഠൻസമരത്തിൽ ജടായുതന്നെ
ക്കൊന്നുടൻസീതയെ വടിവോടിപ്പോൾ രാക്ഷസിമാരുടെ നടുവിൽ
പാർപ്പിച്ചീടിവ്യതാദരവും ॥ അതുമതാം കലർന്നുവസിക്കുന്ന സീത
യെരാമനായ്ക്കൊണ്ടുനൽകുവാൻ ഹേതുചൊന്ന വചനങ്ങളരെഞാ
നോതീട്ടുമവൻകൈക്കൊണ്ടീല്ലുന്നല്ല ॥ പാരമെന്നെപ്പതിയവചന
ത്താൽദ്ദുർത്തോട്ടിപ്പുറപ്പിച്ചുവെന്നതും ദാരാദിസുഖ മെല്ലാമുപേക്ഷിച്ചു
വീരമൌലിയായിട്ടുന്നരാമന്റെ ॥ തിരുപ്പാദകമലത്തിൽവീണുഞാൻ
ശരണംപ്രാപിപ്പാനായ്ത്വരിതം പരിചോടിപ്പോൾ വന്നതിൽ അ
ന്നൊന്നുമറിയിച്ചാലും രാഘവനോടുനീ ॥ അഭിവാദനപൂർവ്വം വിഭീ
ഷണനു പരിസരേനിന്നുചൊല്ലീടുന്ന കപടലേശമില്ലാത്തവാക്കി
നെക്കപിനായകൻ ശ്രവിച്ചാരനന്തരം ॥ രാക്ഷസൻചൊന്ന വൃത്താ
ന്തമൊക്കെയും ലക്ഷ്മണാഗ്രജൻ തന്നോടുണർത്തിച്ചുതൽക്ഷണം കപി

നായകനാതീയ പക്ഷമാതെയുമുണർത്തിച്ചാനീവണ്ണം ॥ ശത്രുസോദര
നാകയാലിന്നിവനത്ര വിശ്വാസയോഗ്യനായ്വന്നീടാ പാർത്താലും ॥
വാനിപ്പോളിവൻ തന്നോടൊന്നുവാഴ്കിൽ നിത്യഭയന്തന്നെ ॥
തരംനോക്കിച്ചതിപ്പാനായ്ത്തന്നെ യിന്നരിയാകുമിവനിഹ വന്ന
തും ഒരു സംശയംവേണ്ട ഭവാനിപ്പോൾ പരനാകുമിവനെവധിച്ചാ
ലും ॥ സ്നേഹത്തോടേവം സുഗ്രീവൻചൊല്ലുന്ന മോഹനവചന
ത്തെ ശ്രവിച്ചപ്പോൾസാഹസ ലേശമില്ലാത്തരാഘവൻ വ്യാഹരി
ച്ചാൻ കപികളോടീവണ്ണം ॥ കേട്ടില്ലെനിങ്ങൾ സുഗ്രീവൻതന്നുടെ
ശ്രേഷ്ഠശീലകളെല്ലാം വഴിപോലെ ഒട്ടുംവൈകാതെ വെവ്വേറെനിങ്ങ
ൾക്കമിഷ്ടമെന്തെന്നാലതും ചൊല്ലുക ॥ ഇപ്രകാരംരഘുപതി തന്നു
ടെ കല്പനയെശ്രവിച്ചോരനന്തരം തൽപാദംകൂപ്പി വാനരവീരന്മാ
രൊപ്പന്തന്നെ പറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാർ ॥ അറിവുള്ളഭവാനോടടിയങ്ങ
ളറിയിക്കേണ്ടതൊന്നുമില്ലെങ്കിലും പരീക്ഷിയ്ക്കാതെസ്വീകരിച്ചീടുക ശ
രിയല്ലെന്നടിയങ്ങടെ പക്ഷം ॥ വാനരന്മാരിവണ്ണം പറഞ്ഞപ്പോൾ
ഭാനുവംശമണിയാകും രാമനെ സാനന്ദംപ്രണമിച്ചു ഹനുമാനമാ
നന്ദത്തോടു ണർത്തിച്ചാനീവണ്ണം ॥ ഗുണദോഷവുമുള്ളവ നല്ലിവനറിവു
ണ്ടിനിക്കിന്നിവൻ വൃത്താന്തംസ്വഭാവവും മുഖശോഭാദിയുംഭവാൻ ത
ന്നസാമനാക്കിക്കണ്ടുകൊണ്ടീടുക ॥ ദുഷ്ടലക്ഷണമൊന്നുമില്ലെന്നല്ല ശിഷ്ട
ലക്ഷണം സർവ്വവുംകണ്ടാലും ഒട്ടുംശങ്കിക്കവേണ്ട നമുക്കിപ്പോൾ കൂ
ട്ടത്തിൽക്കൂട്ടിച്ചേർത്തുവസിക്കുവോൻ ॥ വിദ്വാനാകുമിവനുംതവ ബല
വൃദ്ധിയെയും നിജസഹജൻതന്റെ വൃത്തിദോഷവും ബാലിവധ
ത്തെയും അത്രസുഗ്രീവൻ തന്നഭിഷേകവും ॥ ചിത്തതാരിൽവിചാ
രിച്ചുലങ്കാധി പത്യം കിട്ടുവാനാഗ്രഹത്തോടിപ്പോൾ സത്യസന്ധൻ
വിഭീഷണൻ വന്നുഭവാനുംതന്നാരിൽ പരംനിശ്ചയംചെയ്യണെന്നെൻ ॥
ശരണാഗതന്മാരെ ത്യജിപ്പതും ശരിയല്ലെല്ലോരാഘവന്മാർക്കൊട്ടും പ
രമെന്തിനി വേണ്ടതെന്നാലതും നിരൂപിച്ചുഭവാൻ തന്നെ ചെയ്യാലും ॥
വാതജനേവം ചൊന്നതുകേട്ടപ്പോൾ പ്രീതനായ് രഘുനാഥനരുൾ
ചെയ്താൻ ചേതസിമമ സന്ദേഹമില്ലൊട്ടും സാധുതന്നെയാകുന്ന വി
ഭീഷണൻ ॥ വല്ലന്നാലുംശരണാഗത നായാലില്ലസംശയം രക്ഷചെ
യ്തീടുവാൻ തെല്ലുമിന്നിവനെക്കൊണ്ടു ഭീതിയെന്നുള്ളിലുത്ഭവിച്ചീടുന്ന
തുമില്ല ॥ കാക്കൽവീഴുന്നവരുടെ രക്ഷണമിക്കുലധർമ്മമാകുന്നതു കൊ
ണ്ടും നോക്കിയാലിവനിന്നൊരു ദോഷവുമൊക്കമേലത്തിൽ തോന്നാ
ത്തതുകൊണ്ടും ॥ സഖ്യന്തന്നെയിവനോടു ചെയ്യുവാനൊക്കെന്നെന

ഹാമെന്നതും ചെയ്കപ്പോൾ സുഗ്രീവാദികളൊക്കയു മാഗ്ഗിരംനിജ്ജല
ജനമൊദിച്ചീടിനാർ ॥ രാമഭാഷിതമീവണ്ണം കെട്ടപ്പോൾ യാമിനീ
ചരനാഥസഹോദരൻ ഭൂമിതന്നിലിറങ്ങി മഹാ പാദെൻറകൊമളമാകും
പാദസരോജത്തിൽ ॥ ചെന്നുവീണനമസ്കരിച്ചന്തികെ നിന്നുകൈ
കൂപ്പി വന്ദിച്ചുപിന്നയും തന്നുടെസവ്വവൃത്താന്തവും രഘുനാഥനൊടു
ണത്തിച്ചാനീവണ്ണം ॥ ലങ്കാനാഥനാൽ ധിക്കൃതനാകയാൽ ശങ്കവിട്ടവ
നൊടും വെടിഞ്ഞുഞാൻ സങ്കടങ്ങളകലുവാൻ നിൻപദപങ്കജങ്ങ
ളവലംബിച്ചീടുന്നേൻ ॥ ഭാഗ്യവുംമമരാജ്യവുംജീവനം ഭോഗ്യവസ്തു
ക്കളെന്ന്യങ്ങളുള്ളതും ത്വൽഗതമെന്നറിഞ്ഞു ഭവാനിപ്പൊളാഗ്രഹം മമ
സാധിപ്പിച്ചീടുക ॥ സന്ധിഗ്ദ്ധിമ്മിച്ച രാവണസൊദരൻ ചന്തമൊ
ടേവം ചൊന്നതുകെട്ടപ്പോൾ സന്തോഷത്തൊടെ രാമനവനെയും
സാന്ത്വനം ചെയ്തിവണ്ണമരുൾചെയ്താൻ ॥ ഭീതിവെണ്ട വിഭീഷണ
നിശ്ശിഹമൊദംവിട്ടു സുഖിച്ചുവസിച്ചാലും സാധുവാംവണ്ണം തന്നെ
പറഞ്ഞുനീ ബൊധിപ്പിച്ചാലും ശത്രുബലമെല്ലാം ॥ ഇത്ഥംരാമ വച
സ്സുകൾ കെട്ടപ്പൊളധികം പ്രീതിയോടെ വിഭീഷണൻ അതിഹൃഷ്ടനി
ജസഹജൻ ബലമതുലതരമായുള്ളതൊക്കയും കൃതമസൗഹൃദനാകുന്ന
രാമനൊസ്സിതപൂർവ്വമിവണ്ണം ധരിപ്പിച്ചാൻ ॥ നരവാനരരല്ലാതെതൻ
ജ്യേഷ്ഠനെമരിപ്പിപ്പാൻ മററാരാലുംവയ്യെന്നും വരംപത്മജൻ തന്നൊ
ടു മെടിച്ചുമരുവീടുന്ന ഗർവ്വത്തൊടിന്നവൻ ॥ അയ്മ്പൊടായവ
ൻ മന്ത്രിമാരുംബഹു വയ്മ്പന്മാരെന്നും നന്നായ്ധരിച്ചാലും ഉഗ്ര
കൊന്തന്നെപ്പൊരിൽ ജയിച്ചൊരു ഗാഭീരസുതൻ താനുമുണ്ടന്തികെ॥
പത്തുകൊടിസ്സഹസ്രം നിശാചരോത്തമ ബലമുള്ളവരാകുന്ന ശത്രു
സംഘമൊട്ടുക്കിയതു മിവരൊത്തുതന്നെയാകുന്നു ലങ്കേശ്വരൻ ॥ വി
ശേഷകണ്ടകനാകമവൻതന്റെ ദുഷ്ടിപ്പബലകൊശാദിവൃദ്ധിയെ വി
ശ്രവസ്സിൻസുതനെവം ചൊല്ലുന്നൊളാശ്വസിപ്പിച്ചു വരനൊടരുൾ
ചെയ്താൻ ॥ പെടിവെണ്ടനിനക്കവനെ ഭൂതമാടലമന്യെ ഹനിച്ചു
പുരന്തന്നിൽ മൊടിയൊടഭിഷെകം ഭവാനെയിപ്പൊടവമുള്ള രാമൻ
ഞാൻ ചെയ്തീടാം ॥ ബന്ധുപുത്രാദിയൊന്നിച്ചു വനിപ്പൊളന്തകെ
വരുത്തീടാതെഞാനെന്റെ സന്തതരാജ്യാഗമിശ്ശില്ലറിഞ്ഞാലും ഹന്ത
സൊദരന്മാരാണിതുസത്യം ॥ ക്ലിഷ്ടകമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാത്തരാമന്റെ
ധൃഷ്ടതപൊരുത്തീടുന്ന വാക്കുകൾകെട്ടനെരം വിഭീഷണൻപിന്നയും
കൊട്ടംകൂടാതിവണ്ണമുണത്തിച്ചാൻ ॥ ജീവനൊക്കളഞ്ഞിട്ടും ഭവാനി
പ്പൊൾ രാവണവധംചെയ്വാൻ സഹായത്തെ ഏവമേവ ഞാൻചെ

ഷ്ഠിട്ടുമെന്നാളും താവകമനതാരിൽ ധരിച്ചാലും ॥ ശപഥമെവംകേട്ട
പ്പോളെത്രയും കൃപയോടാശ്ലേഷത്തെയും ചെയ്തുടൻ നൃപനന്ദനൻ
ലക്ഷ്മണനെവിളിച്ചു പരിവേണ്ടകാൎയ്യത്തെച്ചൊല്ലിനാൻ ॥ ഉണ്ണിലക്ഷ്മ
ണലങ്കാധിപനാക്കിപ്പുണ്യശീലനായീടുമിവനെനീ പുണ്യകുംഭമെട്
ത്തഭിഷേകത്തെയിന്നുംചെയ്താലും സുഗ്രീവസന്നിധൌ ॥ രാമകല്പ
നകേട്ടപ്പോൾ തൽക്ഷണം സൌമിത്രിചെന്നഭിഷേകവും ചെയ്തു
പ്രേമമോടഥ സുഗ്രീവനുംപിന്നെ സ്വാമിഭക്തരിൽ മുൻപൻഹ
നൂമാനും തുഷ്ടമോദേന വിഭീഷണൻതന്നോടെ ശ്യാമഹസ്തം പിടി
ച്ചുചൊല്ലീടിനാർ ॥ ശ്രമംകൂടാതെ സൎവ്വജനങ്ങളും സമുദ്രത്തെക്കട
പ്പാനൊരുവഴി സുമതെഭവാനാലോചിച്ചു റ്റാകംക്രമം തീൎത്തുമാറിന്നു
തചെയ്താലും ॥ ഇത്ഥമായവർ ചൊന്നതുകേട്ടപ്പോളുത്തരമേവമായ
വൻചൊല്ലിനാൻ ഓൎത്താൽസിന്ധു രഘുവംശജന്മാരാൽ വൎദ്ധിതമാ
യ്ഭവിക്കയാൽ വേഗത്തിൽ ॥ വരുണാലയത്തെച്ചെന്നു രാഘവൻ
ശരണം പ്രാപിപ്പാനായുറച്ചാലും സുരസമിതികേട്ടപ്പോൾ സുഗ്രീ
വനറിയിച്ചാൻ വിഭീഷണപക്ഷത്തെ ॥ രാഘവൻതാനുമവ്വണ്ണമാഗ്ര
ഹംസ്വീകരിച്ചു സമുദ്രത്തിൻതീരത്തിൽ ദൎഭവിരിച്ചതിലങ്ങി
നെ സാഗരത്തെയും വന്ദിച്ചുമേവിനാൻ ॥ ശാൎദ്ദൂലനെന്ന രാക്ഷസ
നക്കാലം തത്തിങ്ങിൽവന്നാവാനര സേനയെപാൎത്തുകണ്ടുമടങ്ങീട്ടവ
ൻ ദശവക്ത്രനൊടാവിവരം പറകയാൽ ॥ ശുകനെവിളിച്ചിപ്രകാരം
ദശമുഖനപ്പോൾപറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ സഖേ സുഗ്രീവനോടെന്റെ
വാക്യകളഖിലത്തെയും നീചെന്നുചൊല്ലണം ॥ കാട്ടിൽചെന്നിട്ടാ
രാമന്റെഭാൎയ്യയെ കട്ടുകൊണ്ടിഹ വന്നതിനാലിപ്പോൾ കഷ്ടംനി
ന്നൊട്ടുഞാനെന്തു തെററുകൾ കാട്ടിയെന്നതും നീതന്നെപാൎത്താലും ॥
നിന്നാലുമന്യ വാനരന്മാരാലുമിന്നു ശക്യമല്ലിപ്പുരിമൎദ്ദിപ്പാൻ എന്ന
തുകൊണ്ടുപോക തിരിച്ചുനീയെന്നീവണ്ണം മൽകല്പന ചൊല്ലുക ॥
രാക്ഷസേന്ദ്രന്റെശാസനംകേട്ടുടൻ പക്ഷിവേഷം ധരിച്ചു ഗമിച്ചു
വൻ തൽക്ഷണംതത്രചെന്നുസുഗ്രീവനെ വീക്ഷണംചെയ്തു മേലിൽ
നിന്നിങ്ങിനെ ॥ നാഥൻചൊന്നതുപോലെ സുഗ്രീവനോടോതുന്നേ
രമവനെക്കപികൾ ഭൂതലത്തിൽപതിപ്പിച്ചു മുഷ്ടികൊണ്ടേറ്റവും വേ
കാതിടിച്ചപ്പോളായവൻ ॥ വേദനസഹിയായ്കയാൽരാമനോടാതുര
നായിട്ടീവണ്ണംചൊല്ലിനാൻ ദൂതനെക്കൊല ചെയ്കയല്ലരാഘവസാധുശീ
ലഭവാനിപ്പോളെന്നോടെ ॥ കായമെല്ലാവെ രക്ഷിച്ചുതന്നാലു മായതി
ന്നായ്ഭവൽപദംകൂപ്പുന്നേൻ വായവിട്ടുകരഞ്ഞുകൊണ്ടീവണ്ണമായ

വൻപറയുന്നതുകെട്ടപ്പൊൾന്യായമായിട്ടഭയപ്രദാനത്തെമായമെന്ന്യെ
കൊടുത്താൻദയാനിധി ॥ അഭയത്തെ ഭഗവാൻകൊടുത്തപ്പൊൾകപി
വീരന്മാൽമുക്തനായിട്ടവൻ ഉപരിഭാഗെനിന്ന സുഗ്രീവമനസ്സുപദിവി
ളിച്ചിവണ്ണമൊതിനാൻ ॥ അവിടെച്ചെന്ന ചൊല്ലെണ്ടതായുള്ള തവ
സന്ദെശംചൊന്നാലും സുഗ്രീവ അവനെവം പറഞ്ഞൊൾ സുഗ്രീവ
നിവണ്ണം ശുകനൊടുമുരചെയ്താൻ ॥ ഋക്ഷവാനരനാഥനാകുന്നഞാൻ
രാക്ഷസെശന്റെ ബന്ധുവാകില്ലന്നും പക്ഷിഞങ്ങളവനെയും ബാലി
യെശ്ശിക്ഷിച്ചപൊലെചെയ്യുമെന്നാചൊൽക ॥ എന്തിന്നായിട്ടധികം
പറയുന്ന ബന്ധുരാംഗിജനകജാമെഹത്തുവായ് അനന്തനിങ്ങൾക്ക വ
ന്നീടുമെന്നും നിശ്ശന്ധനാകുമവനൊടുചൊല്ലുക ॥ പാരാതീവണ്ണം ചൊ
ന്നതുകെട്ടപ്പൊൾ നെരിട്ടംഗദനപ്പുനൊടൊതിനാൻ ചാരനാകുന്നദൂ
തനല്ലായതുകാരണാൽ ദൊഷമില്ലിവൻനിഗ്രഹെ ॥ പിടിച്ചാലുമിവ
നെയെന്നംഗദൻ ചൊടിച്ചുരകൊണ്ടുരച്ചതുകെട്ടപ്പൊൾ അടുക്കൽച്ചെ
ന്നവനെക്കപിവരരടിച്ചുകെട്ടിഭൂമിയിലാക്കിനാർ ॥ താഡനംകൊണ്ടു
രാക്ഷസനും പരംപീഡിതനായിപ്പിന്നയും രാമനെഗാഢവെദനയൊ
ടെവിളിച്ചെവമാടൽതീരുവാനൊതിത്തുടങ്ങിനാൻ ॥ അയ്യൊരാഘവ
വാനരന്മാരെന്റെകണ്ണുംകാലുംപിടിച്ചൊടിച്ചീടുന്ന പൊളുല്ലിന്നിവർ
കൊല്ലുന്നതിൻ മുൻപെനിയ്യെൻ ദെഹത്തെരക്ഷിച്ചുതന്നാലും ॥ വാ
ട്ടംപൂണ്ടവൻ ചൊല്ലുന്നവാക്കെവം കെട്ടനെരം ഭഗവാനരുൾ ചെയ്തു
കെട്ടഴിച്ചാലുമക്കാരനെച്ചെന്നുടൻ വിട്ടുകൊണ്ടാലും നിങ്ങളിദാനീമെ ॥
എന്നവരൊടരുൾചെയ്താ ദ്ദർഭമെൽത്തന്നെ മൂന്നുദിവസം മുഴുവനും
വന്ദനംചെയ്തിരുന്നിട്ടും സാഗരംമുന്നിൽ പ്രത്യക്ഷനായി വരായ്കയാ
ൽ വന്നുദിച്ചൊരു കൊപെന രാഘവൻതന്നുടെ തമ്പിതന്നൊടരുൾ
ചെയ്താൻ ॥ വണക്കത്തൊടിരുന്നിട്ടിവനൊട്ടുമിണക്കം വരുന്നില്ലതു
കൊണ്ടുഞാൻ പിന്നെങ്ങിത്തന്നെ ബാണമയച്ചിപ്പൊൾ ക്ഷണംലക്ഷ്മ
ണമാർഗ്ഗമുണ്ടാക്കുവെൻ ॥ വില്ലുംബാണവും കൊണ്ടുവന്നാലുനീ തെ
ല്ലുംവൈകാതെ സാഗരവെള്ളത്തെ എല്ലാംവറ്റിച്ചുകൊള്ളുവൻ ല
ങ്കയിൽചെല്ലട്ടെ കാൽനടയായിട്ടിന്നിവർ ॥ എന്നുംചൊല്ലിധനുസ്സി
നെ മെടിച്ചുമന്നവാത്മജൻ ക്രൊധതാമ്രിതനായി നിന്നനെരംയുഗാ
ന്താഗ്നിയെപ്പൊലെ തന്നെരാമനാനത്തൊന്നി സകലർക്കും ॥ ദീർഘ
ശ്വാസവും ചെയ്തതിക്കൊപെന മാർഗ്ഗണത്തെ വിടുവാൻ തുടങ്ങ
പ്പൊൾ നിൽക്കകല്ലും ക്ഷമയൊടെന്നും ചൊല്ലിശീഘ്രം വില്ലുപിടി
ച്ചാൻ സഹൊദരൻ ॥ അപ്പൊൾശ്രീരാമൻ സാഗരത്തെവിളിച്ചി

പ്രകാരം കുപിതനായ്ചൊല്ലിനാൻ ഇപ്പോൾതന്നെ നിൻശോ
ഷിതത്തെച്ചെയ്യുവൻ ക്ഷിപ്രം കണ്ടാലും നീമമവിക്രമം ॥ ഇത്ഥമാഭാഷി
ച്ചു തിഗ്മം ബ്രഹ്മാസ്ത്രം ഹസ്തത്തിൽ ധരിച്ചാകർഷണം ചെയ്യാൻ
തൽസ്ഥിതികണ്ടനേരം യുഗാന്തത്തിലെന്നതുപൊലെ ദിക്കുകളെയും
ക്ഷോഭിച്ചു ॥ സാഗരവുമധികം ഭയത്തോടെരാഘവന്റെ സമീപ
ത്തണുനേരം വേഗത്തിൽ ദിവ്യവേഷം ധരിച്ചുകൊണ്ടാഗമിച്ചിട്ടിവ
ണ്ണമുണർത്തിച്ചാൻ ॥ രഘുവംശതിലക മഹാമതെ ഞാനിന്നൊരപരാ
ധങ്ങൾചെയ്താലും സാനുജഭവാൻ സർവ്വംക്ഷമിക്കുവാൻ മാ
നാവിട്ട നിൻപാദത്തിൽവീഴുന്നേൻ ॥ വാനരന്മാരിവെള്ളത്തിൽ നീ
ന്തീട്ടും ദീനനായ്നടന്നാ ചിറയിട്ടു നൂനമെങ്ങിനെപോകേണ
മെന്നു നിൻ മാനസമെന്നാലവ്വണ്ണം ചെയ്യുവൻ ॥ ഭയത്തോടെവം
ചൊല്ലുന്നതുകേട്ടപ്പോൾ ഭയങ്കരനാരാമനതിൽ ചെയ്യാൻ നിയത
മിന്നമോഘമാമീശ്ശരമയയ്ക്കേണ്ടുന്ന ദിക്കേതെന്നുചൊല്ലുക ॥ അരുളിചെ
യ്തീവണ്ണംകേട്ടപ്പോൾ കരുണാകരനോടവൻ ചൊല്ലിനാൻ മരു
കാന്താരം തന്നിലല്ലായ്പ്പോഴീശരത്തെ പ്രയോഗിച്ചാലുംരാഘവ ॥
ഉദധിചൊന്ന ദിക്കിലെല്ലാശ്ശരം വിധിപൊലെ ഭഗവാനയച്ചുടൻ
ഉരുവിപരം തട്ടി നന്നാവാനന്തുമലമാക്കീട്ടും ശിവമായി ॥ അംബു
ധിതാനുമചെയ്തു പിന്നെയുമംബുജദളനേത്രനാടീവണ്ണം നിർമ്മലാ
കൃതെ കേൾക്കഭവാൻ വിശ്വകർമ്മ പുത്രനായിട്ടിവ്വാനരൻ ॥ വെ
ള്ളത്തിൽകരംകൊണ്ടിട്ടും വസ്തുക്കളെല്ലാമെപോലും താണുപോകി
ല്ലെന്നും ഉള്ളത്തിൽധരിച്ചായവൻ കയ്യാൽനീമല്ലവെ ചിറകെട്ടിച്ചു
കൊണ്ടാലും ॥ എന്നുചൊല്ലിസ്സമുദ്രം മറഞ്ഞപ്പോൾ പിന്നസ്സാദരം
വിശ്വകർമ്മാവിന്റെ നന്ദനനാകും വാനരൻ ദേവനെവന്ദനം ചെ
യ്തിവണ്ണമുണർത്തിച്ചാൻ ॥ പിതൃകാരുണ്യമെനിക്കുണ്ടാകയാലുദധിമ
ദ്ധ്യെസേതുബന്ധിച്ചീടാം അതിന്നുള്ളൊരു സാമാനത്തെ ഭവാനതകി
ട്ടുകസത്വരം രാഘവ ॥ നളനേവം പറഞ്ഞതുകേട്ടപ്പോൾ വലീവക്ത്ര
രോടായിട്ടരുൾചെയ്യാൻ ബലമുള്ളോരു നിങ്ങൾ ചെന്നാലൊരോരോ
മലവൃക്ഷാദികൊണ്ടു വന്നീടുക ॥ നരശ്രേഷ്ഠനിവ്വണ്ണമരു
ളിച്ചെയ്തു കല്പനകേട്ടപ്പോൾ ഹരിവീരന്മാർ കാട്ടിൽതോറുംചെന്നു മരം
പാറമുതലായ സാമാനം ॥ ഉരുക്കൂട്ടിക്കൊടുത്താർ നളൻതന്റെ ക
രത്തിന്നിലുടനെ മിട്ടകെരം സുരശില്പിസുതനംസമുദ്രത്തിൽ ചിറ
കെട്ടിത്തുടങ്ങിനാ നാദരാൽ ॥ കൊലെടുത്തളന്നീടുന്നിതു ചിലർ
ചാലവെ സൂത്രം നൊക്കുന്നിതുചിലർ താലസാലാശകങ്ങളാദി വ

ന്മർജ്ജാലമാനഷിച്ചീടുന്നിതു ചിലർ ॥ പത്തുയോജനവിസ്തൃതമായ
ത്തിൽ പതിരട്ടിച്ച നീളവുമായ്മുദാസേതുവരം നളൻതാനമാസ്സാഗ
ര മദ്ധ്യത്തിൽ ചിറകെട്ടിനാൻ ഭംഗിയിൽ ॥ മുഴുവൻപണി തീ
ർന്നപ്പോൾ സുഗ്രീവൻ തൊഴുതുംകൊണ്ടുണർത്തിച്ചാനീവണ്ണം ക
ഴിഞ്ഞു സേതുബന്ധനം വേഗത്തിലെഴുന്നള്ളു വാനാരംഭിച്ചീടുക ॥
സുഗ്രീവമനവം ചൊന്നപ്പോൾ സേനതന്നഗ്രഭാഗേ സഹജ
നോടുംകൂടി ഉഗ്രവിക്രമൻ രാമനംയുദ്ധത്തി ന്നാഗ്രഹത്തോടെയാ
നം ചെയ്തീടിനാൻ ॥ സാഗരത്തിന്റെ തെക്കേക്കരയതിൽ ഭാഗ
ധേയാംഭോരാശി വിഭീഷണൻ വ്യാകുലംവിട്ടു മന്ത്രിമാരൊത്തു തി ശ്രീ
കലഗ്ഗദാപാണിയായ്നിന്നാൻ ॥ ചിലരാസ്സേതുമദ്ധ്യേ ഗമിക്ക
യും ചിലർവക്കത്തുകൂടി ഗ്ഗമിക്കയും ചിലരാകാശേചാടി ഗ്ഗമിക്കയും
ജലേനീന്തിക്കൊണ്ടും ചിലർപോയിനാർ ॥ ഇപ്രകാരമാത്തക്കെ
സ്സമുദ്രത്തിന്നപ്പുറത്താക്കപികൾ ചെന്നങ്ങിനെ തൽപ്രദേശേ ദശ
രഥപുത്രന്റെ കല്പനയെപ്രതീക്ഷിച്ചുമേവിനാർ ॥ ഓർക്കവാൻപൊ
ലുമന്യർക്കു വയ്യാത്ത ദുഷ്കരതരമാകും ശ്രീരാമന്റെ തൽക്കർമ്മംകണ്ടു
നേരത്തമരാദിവർഗ്ഗമൊക്കയും രാമനെപ്പൂജിച്ചാർ ॥ ഉത്സാഹാന്വി
തനാകുന്ന രാഘവൻ തൽസമീപേ മരുവുമനുജനെ വാത്സല്യംക
ലർന്നാലിംഗനം ചെയ്തിട്ടൌത്സുക്യത്തോടിവണ്ണമരുൾ ചെയ്താൻ ॥
യുദ്ധത്തെക്കഥിക്കുന്ന നിമിത്തങ്ങളത്രയു മിതാകാണുകയാൽ ലക്ഷ്മ
ണകൃത്യം നോക്കിനിശ്ചയിക്കേണ്ടതൊക്കയു മോർത്തുകൊണ്ടാലും ജാ
ഗ്രതയോടിപ്പോൾ ॥ ഇതുഭാഗത്തുമെല്ലാരു കക്ഷിക്കാരൊത്തമിച്ചുള്ള
യുദ്ധന്നിമിത്തമായ് ഹരിരാക്ഷസ ദേഹസമൂഹത്താൽ നിറയപ്പെട്ടു
മിപ്രദേശം ദൃഢം ॥ ഗരുഡവ്യൂഹമായിട്ടു നമ്മുടെ ഹരി സൈന്യത്തെ
വ്യൂഹിച്ചുനിർത്തണം പരിചോടിപ്പോളെല്ലാവരും കൂടിപ്പുരമന്ദിര
ത്തിന്നിൽക്കടക്കണം ॥ ഇത്തരമരുൾചെയ്തു രഘൂത്തമൻ യാത്രചെയ്യു
തിന്നാരംഭിച്ചനായപ്പോൾ ഉൽത്തോഷംപൂണ്ടാ വാനരരുംപരമുദ്ദൃക്ത
ന്മാരായ് സിംഹനാദതിയാൽ പാർത്ഥിപാത്മജൻ തന്റെമനതാരി
ലെത്രയും പരിതോഷം വരുത്തിനാർ ॥ ശത്രുമന്ദിരന്തന്നിലതുകാലം
വാദ്യഘോഷങ്ങൾ ഘോഷിപ്പിച്ചീടുന്നതും അട്ടിശിവാഴും വാനരർകേട്ടു
പ്പോള തൃച്ചത്തിലവരൊക്കക്ഷുബ്ധിച്ചാർ ॥ മിത്രവംശജൻ ദാശരഥി
താനും രാത്രിചാരികൾക്കീശ്വരൻതന്നുടെ നിസ്സുലമന്ദിരംകണ്ടനു
ജനോടിത്തര മരുൾചെയ്തുതുടങ്ങിനാൻ ॥ കാണുകലക്ഷ്മണ രാവണ
ൻതന്നുടെ ലങ്കാമന്ദിരകാന്തി വിശേഷത്തെ ശങ്കയില്ലസുരാധീശമന്ദി

രമെങ്കിലു ക്ഷിതിയിന്നൊട്ടുമാശ്ചര്യമില്ലിടാ ॥ ഉന്നതതരസൌധങ്ങളാകാശ
ത്തിങ്കൽ സ്പർശിക്കുന്നതെന്നതൊന്നുണ്ട ഇന്ദ്രശില്പിപ്രവരൻ മനസ്സി
നാൽ തന്നെ നിർമ്മിച്ചതെന്നും നിനക്കുന്നേൻ ॥ വെളുത്തമേഘജാല
ങ്ങൾകൊണ്ടാകാശം വിളങ്ങീടുന്നതു പോലെ ലങ്കയും വളരെശ്ശോഭയുള്ള
വിമാനത്തിൻ കുലങ്ങൾകൊണ്ടേറ്റം ശോഭിച്ചീടുന്നു ॥ പുഷ്പിതവരവൃക്ഷങ്ങ
ളെക്കൊണ്ടു മത്തതപല ജാലങ്ങളെക്കൊണ്ടും എപ്പോഴുമുള്ള പക്ഷി
രവംകൊണ്ടു മിപ്പുരം സദാ രമ്യതമംതന്നെ ॥ ഉദ്യാനങ്ങളും പൊയ്കക
ളും പല മദ്യപാന സ്ഥലവും മങ്ങാടിയും ഇത്യാദ്യാറുള്ളതാകുമീലങ്ക
യൊടൊത്തിട്ടുള്ള പുരിയില്ല നിർണ്ണയം ॥ ദശകണ്ഠന്റെ മന്ദിരമീവ
ണ്ണം പ്രശംസിച്ചിട്ടനന്തരം രാഘവൻ ദശംതന്റെ ബലത്തെയുറപ്പി
പ്പാൻ സമരാസനനായിട്ടതും ചെയ്യുവാൻ ॥ ഗരുഡവ്യൂഹമായ്ത
ന്നെ വ്യൂഹിച്ചു നിരന്നുവരുന്ന സൈന്യത്തിന്റെ ഉരസ്ഥാനത്തു നീ
ലനൊടൊന്നിച്ചു നില്ക്കവീടണം ബാലിതൻനന്ദനൻ ॥ ശിരസ്ഥാനെ
ഞാൻ വില്ലുംകലയമയാസ്ത്രത്തെയും തൊട്ടുനിന്നീടുവൻ പരി
ചൊടാഞ്ജനേയനായ പ്രദേശത്ത ഹരിരാജനും കാത്തുനിന്നീടണം ॥ ഗ
ന്ധമാദനൻതാനും മന്ദനും മാതാലിത്തതിൻ ലേശവുംകൂടാതെ സ
ന്തതമിത്ര ഭാഗവും രക്ഷിച്ചു സൈന്യത്തിനു പിന്നരാലസിച്ചീടണം ॥
ഋക്ഷരാജൻ സുഷേണാദിയൊന്നിച്ചു കുക്ഷിസ്ഥാനത്തെ കാത്തുകൊ
ണ്ടീടണംരാക്ഷസേശൻവിഭീഷണൻപിൻഭാഗശിക്ഷയിൽ ദൃത്യരൊ
ത്തു രക്ഷിച്ചീടണം ॥ ന്യൂഹിച്ചീവണ്ണം രാഘവൻതന്നുടെ വാഹിനി
യെയും നിർത്തീട്ടനന്തരം ദ്രോഹിച്ചുള്ള ശുകനെയും മോചിപ്പിച്ചാഹ
വൊദ്യുക്തനായ്തന്നെ മേവിനാൻ ॥ അനന്തരം ശുകൻതാനും ര
ഘുപതി തന്റെ കൃപകൊണ്ടുമരിയ്യാതെ ഖിന്നതപൂണ്ടുരാക്ഷസരാജ
ന്റെമുന്നിൽചെന്നുതൊഴുതുനിന്നീടിനാൻ ॥ ആർത്തഭാവേന മുന്നിൽ
നിന്നീടുന്ന ദൃത്യനെക്കണ്ടു നേരം ദശാനനൻ കൈത്തലംകൊട്ടിപ്പാ
രം ഹസിച്ചുകൊണ്ടിത്തരമവനൊടുരിയാടിനാൻ ॥ ചിത്രാചിത്രമിത
ത്തു ശുകനിന്റെ ഗാത്രവും വ്രണപ്പെട്ടിഹ കാണുന്നു താഴ്ന്നീടുന്നു മുഖ
വും കരങ്ങളിന്റെ ഹസ്തത്തിൽപെട്ടപൊലയൊ പറഞ്ഞാലും ॥ ഇത്തരം
ഭർത്തൃഗിരമത്തെ ശ്രവിച്ചപ്പൊളത്തരം ഭീതിപൂണ്ടവൻചൊല്ലിനാൻ
നക്തഞ്ചാരികൾക്കധീശ്വരനെ ചൊന്ന വർത്തമാനമവിടത്തിൽ ചെന്നു
ഞാൻ ॥ മാർത്താണ്ഡാത്മജൻ തന്നോടു ചൊല്ലുമ്പോൾ ക്രുദ്ധവാനര
ങ്ങന്മാർപിടിച്ചെന്നെ കത്തിമാന്തിയടിച്ചുടച്ചെന്നുടെ പത്രംരണ്ടും
പിടിച്ചോടിച്ചീടിനാർ ॥ അരുളിച്ചെയ്യതൊക്കെയവിടത്തിൽ പറ

വാനിടവന്നില്ലതിൻമുൻപിൽ പരംകോപത്തോടെന്നെ വധിപ്പാനാ
യൊരുമ്പെട്ടാരവരെന്നറിഞ്ഞാലും ॥ വിരാധനെന്ന ചൊല്ലുന്നവ
നെയും ഖരനെയുംവധിച്ചോരു രാഘവൻചിറയിട്ടു സമുദ്രംകടന്നു
നിൻപുരം പ്രാപിച്ചാനെന്നുംധരിച്ചാലും ॥ വേണ്ടതെന്നാൽസീ
തയെരാമനായ്ക്കൊണ്ടു ദാനംചെയ്തീടണമല്ലെങ്കിൽ ശണ്ഠയിട്ടുപൊരുതെ
ണം വേഗേന രണ്ടിലൊന്നിഹ നിശ്ചയംചെയ്താലും ॥ അതിദീനത
യൊടാശ്രുകനെവം ഗദിച്ചീടുന്നവാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ അധികം
കോപത്തോടെ ദശാനനനധിക്ഷേപവുംചെയ്തുചൊല്ലിടിനാൻ ॥ ഇ
ന്നുദാനവദേവ ഗന്ധർവ്വാദി വൃന്ദമൊന്നിച്ചു രാമൻപരികിലും സമരെ
ഠംചിട്ടവരെ ഞാൻവെന്നീടും മന്ദബുദ്ധെ കൊടുത്തീടാസീതയെ ॥
ഈറാപ്പാമ്പിൻ വിഷംപൊലെ ദേഹത്തിന്നേറം പീഡയെച്ചെയ്യു
മെന്നസ്ത്രങ്ങൾ ഏറ്റീടുമന്നേരം രാമനും സേനയുംപൊററയെപ്പൊലെ
തൊററു പൊന്നീടും ॥ ലോകപാലന്മാർ പൊലുമിന്നെൻബാണവെ
ഗത്തെസ്സഹിച്ചീടുകില്ലൊട്ടുമെലോകരാവണനായിട്ടു മെൻപുരൊഭാ
ഗെ രാഘവൻനിൽക്കുന്നതെങ്ങിനെ ॥ ദീനനാകുന്ന രാക്ഷസനൊടെ
വം മെനിയുംപരം ചൊല്ലീട്ടനന്തരം വാനരബലതത്വമറിയുവാൻ
മാനിയാകും ശുകൻപിന്നെയും ഊനമില്ലാത്തസാരണൻ തന്നൊ
ടും മാനിച്ചിട്ടാശ്രുകനോടും ചൊല്ലിനാൻ ॥ ജവമോടതി ഗൂഢമായ്
നിങ്ങളിന്നാവിടത്തിൽചെന്നാരുമറിയാതെ പ്രവർത്തിലെവരെന്നുള്ള
തു മവർക്കുള്ള ബലത്തിന്റെ സംഖ്യയും ॥ സേനാനായകന്മാരെന്നും
ശൌര്യാദി വാനരർക്കെല്ലാമെത്രയുണ്ടെന്നതും ഭാനുവംശജനാകുന്നരാ
മന്റെ മാനസത്തിലെ നിശ്ചയമെന്തെന്നും ॥ സർവ്വത്തെയുമറിഞ്ഞി
ഹ വെഗത്തിൽ നിർവ്യാജം നിങ്ങൾവന്നുകൊണ്ടീടണം ചൊവ്വൊ
ടെനിഗൂഢിച്ചാലുമെന്നെവം ഗർവ്വോടാജ്ഞാപിച്ചീടിനാൻരാവണൻ ॥
അതുളൾപ്പാടിവണ്ണം ശ്രവിച്ചപ്പൊളുരു ഭക്തിയൊടായവർ വേഗേ
ന മറഞ്ഞൊടി സ്വരൂപം ധരിച്ചുകൊണ്ടരി സൈന്യത്തിന്നുള്ളിൽ
പ്രവേശിച്ചാർ ॥ പിന്നെബ്ഭീകരമാകുന്നവാനര സൈന്യത്തിൽ ക്രൂ
ടിസ്സഞ്ചരിച്ചീടുമ്പൊൾ ഉന്നതഗിരിജാലമൊരുമിച്ചുവന്നു ഭൂമിയിൽ
നിൽക്കുന്നതുപൊലെ ॥ പൊണ്ണന്മാരാകും വാനരന്മാർ നിരന്നെ
ണ്ണുംകൂടാതൊരൊ സ്ഥലങ്ങളിൽ തിണ്ണം കൂട്ടമായ്ച്ചാടുന്നതു കണ്ടിട്ടെ
ണ്ണുവാനവരാരംഭിക്കുന്നതും ॥ ധന്യനാകും വിഭീഷണൻ കണ്ടവർ
തന്നുടെ പരമാർത്ഥമറിഞ്ഞുടൻ ചെന്നവരെപ്പിടിച്ചു രഘുപതി ത
ന്നരികിൽ ചെന്നവരുണർത്തിച്ചാൻ ॥ രാമരാവണ മന്ത്രിമാരാക

ന്നയാമിനീചര വീരരാകുന്നിവർ ഈ മഹാബലമെല്ലാമറിയുവാൻ
സ്വാമിൻ ചാരരായ്വന്നെന്നറിഞ്ഞാലും ॥ രാവണാനുജനാകും വി
ഭീഷണനീവണ്ണം പറയുന്നതുകേട്ടപ്പോൾ ശ്രീ ഘനാശംവരത്താതിരി
ച്ചുവാൻ ദൈവമെന്നുതൊഴുതായവർ ചൊല്ലിനാർ ॥ അല്പനല്ലാത്തരാ
വണൻതന്നുടെ കല്പനപ്രകാരത്താലടിയങ്ങളും ത്വൽബലത്തിന്റെ
ത്തുമറിയുവാനി പ്രദേശത്തിൽ വന്നെന്നറിഞ്ഞാലും ॥ പേടിപൂ
ണ്ടേവം വന്ദിച്ചുചൊല്ലുന്ന കേടകന്നവചനത്തെക്കേട്ടഥ തുടർന്തീ
ർമാറീവണ്ണം രാഘവൻ മൂഢരാകുമവരോടരുൾചെയ്യുവാൻ ॥ യാതു
ധാനേന്ദ്രഭൃത്യരെയാതൊരു ഭീതിയുംവേണ്ട നിങ്ങളെമാനസേ ദൂത
ന്മാരെക്കൊലചെയ്കയില്ലെന്നും ബോധിച്ചീടുക നീതിജ്ഞനാകുന്ന ഞാൻ ॥
കാട്ടിത്തന്നീടും മൽബലം നിങ്ങടെ കൂട്ടുകാരനായീടും വിഭീഷണൻ
ഒട്ടും വൈകാതെ കണ്ടുപോരിൻ ഞാനും പെട്ടെന്നുണ്ടാക്കി കൊണ്ടുപോ
ള്ളുകൊണ്ടാലും ॥ അവിടെച്ചെന്നു രാക്ഷസേശ്വരൻതന്നോടിവണ്ണം ക
ഥിച്ചീടേണം നിങ്ങളും തവ വൈരിയായീടുന്നരാഘവൻ സവിധ
ത്തിലെത്തിയെന്നും പിന്നെ ॥ നാളെക്കാലത്തു രാവണ നിൻപുരമെ മാ
ലുത്തുടാതെ ഞാനും സഹജനും സാലതാലാദി ഹസ്തരായുള്ളമകഗോ
ലാംഗൂലാദി വൃന്ദവും വന്നീടും ॥ മദ്ദേവിട്ടുകാട്ടിൽ വന്നെന്നുടെ ഭാ
ര്യയെക്കട്ടതിന്റെഫലത്തെയും നിശ്ചയംഭവിച്ചീടുമെന്നും മമ കയ്യുകൊ
ണ്ടെന്നുംകഥിക്ക ॥ ഇത്ഥം രാഘവ കല്പനകേട്ടപ്പോൾ സത്വ
രംബലംകണ്ടവർ രാമന്റെ കാൽത്തളിരിണവന്ദിച്ചു രാവണ പത്ത
നം നോക്കി യാത്രചെയ്തീടിനാർ ॥ തൽപുരത്തിൽകടന്നുചെന്നായ
വർ കേളെഴും രാമവിക്രമമൊക്കെയും സ്വാപ്തിസമനാകുന്നനാഥനോ
ടിപ്രകാരംപറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാർ ॥ രാമ ലക്ഷ്മണ സുഗ്രീവന്മാരിവർ
സാമാന്യന്മാരല്ലെന്നറിഞ്ഞീടുക നാമിന്നോർത്താലിവരോടെതിർക്കുവാ
ൻ സ്വാമിൻ ശക്തരായ്വന്നീടാനില്ലെന്നയം ॥ നിന്തിരുവടിതന്റെ
സഹജനാം സന്തോഷത്തോടെരാഘവൻതന്നുടെ ചിന്തിതമൊക്കെ
സ്സാധിപ്പിപ്പാനൊരാം ബന്ധുവായ്ത്തന്നെ സന്തതംമേവുന്നു ॥ നാഥ
ഞങ്ങളെക്കണ്ടുപിടിച്ചതാസ്സോദരനാകുമായവനാകുന്നു വിതപ്രാണ
രാവാതിഹവന്നതും സാധുരാഘവകാരുണ്യത്താൽതന്നെ ॥ പോരി
ന്നായ് രഘുനായകൻതന്നുടെ നേരെചെന്നെതിർത്തീടുവാനൊക്കിൽ
ഈരേഴുലോകവാസികളിൽവച്ചിന്നാരും ശക്തരായ്വന്നീടാനില്ലെന്നയം
എന്നതുകൊണ്ടു സീതയെരാഘവന്നിന്നുനീ കൊടുത്തീടുകവേഗത്തിൽ
എന്നാൽസ്വാമിക്കുശുഭംഭവിക്കുമെന്നുംചൊല്ലിപ്പിന്നെശ്രീരാമസന്ദേശവും

ചൊന്നാൻ ॥ തദ്വാക്യംകെട്ടധികംകുപിതനായ്‌നേത്രമെല്ലാംചുവപ്പി
ച്ചുകൊണ്ടും ഭൃത്യനാകുന്ന സാരണനെ വിളിച്ചിത്തരമുരചെയ്യാൻ ദ
ശാനനൻ ॥ കരങ്ങളിൽകടിക്കൊണ്ടിവാനരൗഘം പരിത്രസ്തനായ്‌ചൊ
ല്ലും വചനത്തെ പരമാൎത്ഥമെന്നൊൎക്കേണ്ടില്ലൊട്ടുമെ അരിസൈന്യ
ത്തെ ഞാനൊന്നുനൊക്കട്ടെ ॥ എന്നുരചെയ്തുന്നതമാളികാ ത
ന്മുകളെറി നൊക്കിവിധൌ കുന്നുപൊലെ നിരന്നൊത്തുകൂട്ടമായ്‌
നിന്നിടുന്ന കപികളെക്കണ്ടുടൻ തന്നുടെമന്ത്രിയാകുന്ന സാരണൻ
തന്നൊടിവണ്ണം ചൊദ്യംതുടങ്ങിനാൻ ॥ സാരണനിസ്ഥിവരിൽ വ
ച്ചെത്രയും ശൂരരായിട്ടുള്ളാളുകളാരെന്നും നെരൊടെയൂഥയൂഥപരാരെ
ന്നും പാരാതെപറഞ്ഞിടുകവെഗത്തിൽ ॥ ഏവംകല്പിച്ചനെരമാസ്സാര
ണനാവന്നിട്ടുള്ള വാനരശ്രെഷ്ഠരെ രാവണനെധരിപ്പിപ്പാൻ ബ
ഹുസാവധാനമായ്‌ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻ ॥ സെനാനായകനാകുന്ന
നീലനാംവാനരൊത്തമൻ ബാലിതനയനാം വൈനതെയസമഗ
തിയാകും മാനനീയൻപവനതനയനാം ॥ സെതുബന്ധനംചെയ്ത നള
ൻതാനും ബൊധവാനാകും ജാംബവാനുംപിന്നെ പീതപീയൂഷനാ
കുന്ന മൈന്ദനാംചാടുത്തുമെറീടുന്ന വിവിദനും ॥ ഇപ്പറഞ്ഞതിലെക
ൻ വിചാരിച്ചാലിപ്പുരം നശിപ്പിപ്പാൻമറ്റൊരു സഹായമില്ലിതുപൊ
ലുള്ള വാനരപ്പുരമെന്നറിക ദശമുഖ ॥ ഇപ്രകാരമിരിക്കുമീവാന
രർ നിഷ്പ്രപഞ്ചമായിതന്നെ ചെയ്യാനും ഉറപ്പാളുമെത്താൽ സ
മൎത്ഥരായിട്ടമെന്നാൻവൃത്തിൽ ധരിച്ചാലുമെങ്കൊശാര ॥ ഇന്നിയുംചൊ
ല്ലുംകെൾക്ക വഴിപൊലെ സന്നാദനെന്നൊരു പ്രസിദ്ധനായ്‌
ഉന്നതമായാജനായത കായനായ്‌നിന്നുട പുരംനൊക്കിക്കൊണ്ടിങ്ങി
ന്നെ ॥ നിന്നീടുമിവൻ ദെവാസുരാഹവെ മുന്നംദെവന്മാർ തന്നുടെ
പക്ഷത്തിൽ ചെൎന്നൈരാവതന്മാരെയൊക്കയുംവെന്നവനാകുമെന്ന
റിഞ്ഞീടുക ॥ മുഖ്യനാകുന്ന കെസരിയുംപിന്നെ വിക്രമിഗജൻതാനും
ഗവാക്ഷനാം വീൎയ്യമതിൻമിട്ടകെറും ശരഭനും ഉഗ്രനാകുന്ന ധൂമ്രപാര
ന്മാരും ॥ മാതിരാപിന്നവരുടെ നാമങ്ങളെത്ര മിണ്ടവസാനമെന്നുമി
ല്ലയാതുധാനെശ ഞാനിപ്പൊൾ ചൊന്നവർമുഖ്യപ്രശ്രെഷ്ഠരെന്നറി
ഞ്ഞീടുക ॥ ഇതിവൊമൊരൊ വാനരന്മാരുടെ സഹകാരികളായിട്ടിഹ
ബാഹുല്യതരമാകുംകപികളുണ്ടെന്നും ഹൃദയത്തിലറിഞ്ഞുകൊണ്ടീടുക ॥
രാമനിൽസദാനിസ്തുലമായുള്ളപ്രെമവുംബഹുമാനവുംഭക്തിയുംസ്വാ
മിനിപ്പുറത്തൊള്ളുകൾക്കൊക്കയും സാമാന്യത്തിലധിക മുണ്ടാത്തു
ലും ॥ ഒരൊരുത്തരുമുപെക്ഷിച്ചു രാമന്റെ സാഹായ്യകൎമ്മം ചെയ്യാനി

വരാകെ മൊറിച്ചങ്ങിനെ നില്ക്കുന്ന ലങ്കയിലാഹവോന്മുഖരാ
യ്ത്തന്നോകണ്ടാലും ॥ സാരണനെവമോതി നിന്നീടുന്നനേരത്താശു
കൻപിന്നെയും ചൊല്ലിനാൻ നെരായ്ഞാനര ചെയ്യുന്നതിനെയും
ധീരനകതങ്ങളരാ ചെകെട്ടാലും ॥ കണ്ടാലുമിപ്പൊളിക്കപിയെ ഭവാ
ൻ പണ്ടുകണ്ടുള്ളാരതിയാകുന്ന വെണ്മസന്ദേഹമിന്നിവനൊടൊപ്പ
മുണ്ടായിട്ടില്ലാതതന്നെമകളൊ ॥ പരമാൎത്ഥമിവന്റെ ഞാനൊന്നറി
യുരചെയ്തിടാം കെട്ടുകൊൾക ഭവാൻ പുരാകെസരിഭാൎയ്യയായിട്ടുന്ന ത
രുണിമണിയെലിയിലെത്രയും ഉത്സവംകൻപവനൻ ജനിപ്പിച്ചോ
രിയാകുന്ന തള്ളുവ്യവിക്രമൻ ॥ ജനിച്ചപ്പൊൾ ദിനകരനെക്കണ്ടു ത
ന്നിള്ളിനിതു ഭക്ഷിപ്പാൻവാനിന്നും നിന്നച്ചുറം ബാല്യരൂയാജനാവ
ഴി തനിയെതന്നെ മെൽപ്പൊട്ടുചാടിനാൻ ॥ ചെടിക്കൂടാതെ ബാലക
നിങ്ങിനെ ചാടീടുന്നതു കണ്ടപ്പൊളിന്ദ്രനാം പാടവമെറും വജ്രപ്ര
യൊഗിച്ചുപാടനം ചെയ്യാൻതാല്പ്രദേശത്ത ॥ അന്നുതൊട്ടു ഹനു
മാനെന്നിങ്ങിനെ വന്നുപൊരിവനെന്നറിഞ്ഞാലും അന്യനായി
ട്ടൊരുവനില്ലിവൻ തന്നൊടെതിപ്പിച്ചു ചൊൽവാൻമാറ്റമതെ ॥ ബൊ
ധികാന്ത്രപമെല്ലാമെട്ടുതിട്ടം ബാധയില്ലശനിക്കുതാരിക്കിലും ബൊ
ധവും ബലവും ബലശക്തിയും നീതിജ്ഞതയും പാരമുണ്ടാകിനാം ॥
ഹനുമാൻതന്റെ കീൎത്തി വഴിപൊലെ മന്നോരിലറിവുള്ളതാകയാൽ
ഇനിഞാനതുപിന്നെയും വിസ്തരിച്ചുരാവൎണ്ണിക്കേണ്ടില്ലഭോനാ ॥ സൊ
മബിംബമുഖനായിട്ടുമൊന്നത്യാമവൎണ്ണനായിട്ടുമിന്നെത്രയും കൊമളാം
ഗനായിട്ടുമിനിൽക്കുന്നരാമനെ നീവഴിപൊലെ കണ്ടാലും ॥ എന്തു
സങ്കടം വന്നാലും ധൎമ്മത്തിന്നതിരായും വരുത്തുന്നവനല്ല കാന്തയെ
കട്ടിനിന്നുള്ളൊരുകൊണ്ടു കൃന്തനം ചെയ്യാൻ നിൽക്കുന്നൊകണ്ടാലും ॥
കൊപിച്ചാലിവൻ കാലസമനെന്നും രൊഷയുദ്ധത്തിലിന്ദ്രസമനെന്നും
ആപന്നന്മാരെ രക്ഷണം ചെയ്യുവാൻ ശ്രീപതിസമനെന്നും ധരിച്ചാ
ലും ശ്രീരാമഗുണമെല്ലാമെങ്കിലും വൎണ്ണിപ്പാനാരാലും കഴിവുണ്ടൊല്ലൂരാ ധ
ഘം വൈരിയായിന്നനെ വീക്ഷണമാത്രത്തിൽ ചാരമാക്കിച്ചമച്ചിട്ടം
നിൎണ്ണയം ॥ ലക്ഷ്മണനൊതരാഘവൻ തന്നുടെ ദക്ഷിണ ഭാഗത്തിൽ
നിന്നീടുന്ന ലക്ഷ്മണനാകും സൊദരൻതന്നെയും രാക്ഷസകുലനാശ
നികണ്ടാലും ॥ ഒരുസംശയമില്ലിവൻ രാമന്റെ പുറമെചരിക്കും ജീവ
നാകുന്നതിതുപിള്ളിൽ ഗുണങ്ങളെക്കൊണ്ടിവർ പരംസാദൃശ്യമുള്ള
വരാകുന്നു ॥ വടിവൊടിപ്പൊൾ ലങ്കേശപുരനിന്ന വെടിഞ്ഞങ്ങി
നെ പൊയവിഭീഷണൻ മടിക്കൂടാതെ രാമപദാനമിച്ചിട്ടരന്ത ഭാഗേ

നിൽപതുംകാണുകനീ ॥ രാജപുത്രൻരഘുപതി ലങ്കയ്ക്കുരാജാവാക്കിനാ
ൻ നിന്റെസഹജനെ വ്യാജമില്ലാത്ത രാമനെന്നിയ്ക്കിപ്പോളാജിയിൽ
ജയിച്ചീടുന്നതെങ്ങിനെ ॥ പെണ്ണങ്ങിടാതെയെപ്പോഴും നിന്നുടെകണ്ണ
കൾശിരമമ്പൊടുന്നവനിപ്പോൾ ഉണ്ണമെന്നുരാമന്റെ തൃപ്പാദംവ
ണങ്ങിക്കൊണ്ടു നിൽപതുംകാണുകനീ ॥ കിഷ്കിന്ധാധിപനാകുന്ന സു
ഗ്രീവൻമുഖ്യരാകും കപികളൊടൊത്തിഹ ദുഷ്കരമാകുംയുദ്ധം ചെയ്തി
ട്ടുവാൻനിഷ്ഠപടം വസിപ്പതുംകാണുകനീ ॥ ശംഖാഖ്യമാം ശതംകോടി
യെന്നൊരു സംഖ്യാസമ്പൂർണ്ണമാകുന്ന സൈന്യത്തെ ലങ്കയിലിതാ
നിർത്തീട്ടു നിന്നൊടിന്നങ്കംവെട്ടുവാൻ കാത്തുനിന്നീടുന്നു ॥ ആശരാ
ധിപ യുദ്ധത്തിൽ തൊലിയുംക്ലേശവും ഭവിച്ചീടാതിരിക്കുവാൻ പെരു
ലമായിട്ടൊരു മാർഗ്ഗമെന്നാശയത്തിൽ വിചാരിച്ചറിച്ചാലും ॥ പ
രപക്ഷപ്രശംസയൊടീവണ്ണം പരിഭാഷിക്കും ദൂതവചസ്സിനെ പരി
ചൊടഥ കേട്ടുദശാനനൻ പരിഭത്സനം ചെയ്തവനെയും ॥ ആട്ടി
ധിക്കരിച്ചായവനെ ദൂതാകൊട്ടിൽപുറത്താക്കിട്ടനന്തരം ഇഷ്ടശാർദ്ദൂല
മുഖ്യന്മാരെവിളിച്ചിട്ടും പൈകാതെ രാമവിചാരത്തെ പെട്ടന്നങ്ങി
നെസർവ്വമറിയുവാൻ വിട്ടാൻനക്തഞ്ചരകുലനായകൻ ॥ തുഷ്ടിയൊ
ടവർ വാനരന്മാരുടെകൂട്ടത്തിൽ ദൂതചെന്നാകടന്നപ്പോൾ മുന്നം
പൊയിട്ടുള്ളാളുകളെപ്പോലെ അന്നാസർവ്വേശ്വരകപി താഡനംനന്നാ
യ്യേടിച്ചു രാമകടാക്ഷത്താൽ പിന്നെമുക്തരായ്ത്തിരിഞ്ഞീടിനാർ ॥
ആജിയിൽശൂരനാകുന്ന തന്നുടെരാജാവിന്റെ സമീപത്തിൽചെന്ന
വർ പൂജാപൂർവ്വം സകലബലത്തെയും വ്യാജമെന്യെപറയും സമയത്തി
ൽ ॥ ആയവരുടെ ദൈന്യതായ ഭീമകായനാകും ദശമുഖൻകണ്ടു
റാം ദൂയമാനഹൃദയനായ് ശാർദ്ദൂലനായ മായാവിയൊടേവം ചൊല്ലി
നാൻ ॥ നിസ്സാരരായവരെപ്പോലെ ശത്രുവിൻകയ്യിൽ പെട്ടുപോയെ
ന്നു തോന്നീടുന്ന ആളുകളും സകലവൃത്താന്തവും പൊളിയെന്യെപ
റഞ്ഞാലും മടിക്കാതെ ॥ ശാർദ്ദൂലനേവം രാവണൻതന്നുടെ ചൊദ്യം
കേട്ടപ്പോളുണ്ടായ വാർത്തകൾ വിസ്തരിച്ചറിയിച്ചതു കേട്ടുടനിത്തരം
ചൊന്നാൻ പിന്നെയുംരാവണൻ ॥ വീരന്മാരാകും വാനരന്മാരുടെപെ
രുംതാതപുത്രാദിനാമങ്ങളും പോരിനുള്ള പടുത്വവും സർവ്വവുംവെ
വ്വെറെ നീചൊല്ലുകമെല്ലവെ ॥ നാഥനെവംകഥിക്കുന്ന കേട്ടഥ
ഭീതിഭാവേന ശാർദ്ദൂലൻചൊല്ലിനാൻ ആദിതൊട്ടിന്നഖില നാമങ്ങളു
മൊന്നുചൊന്നിടുവതിന്നാലാവില്ല ॥ അർക്കമാരുത പത്മജപാവക ശക്രാ
ദിശ്രേഷ്ഠദേവാംശമല്ലാതെ ഇക്കപികുലത്തിന്നിലൊരുവനും മികവൊ

രാ ജനിച്ചിട്ടില്ലാത്താലും ॥ വിക്രമാദിഗുണസാഗരന്മാരും വിഗ്ര
ഹംചെയ്യാനുള്ളപടുതാവും മർക്കടന്മാർക്കാകവെയുണ്ടെന്നതു മൂഢ
രാവിൽ ഭവാൻനന്നായറിഞ്ഞാലും ॥ രാമലക്ഷ്മണന്മാരും ശേഷ
ഭൂമിപാലന്റെ സുതരെന്നറികരി ധീമാന്മാരാകും മിത്ഥ്യാലക്കൊപ്പമാമല്ലാ
ഞാനിപ്പി ഭുവനാധിപാരെയും ॥ നിന്റെസോദരൻചെന്നു രാഘവ
ൻതന്റെപക്ഷത്തിൽ ചേർന്നുകൊണ്ടിങ്ങിനെ തന്റെവംശമശേഷം
മുടിക്കുവാൻതന്റെടത്തോടെ തന്നെവസിക്കുന്നു ॥ പരസൈന്യത്തി
ൻ വൃത്താന്തമൊക്കെയുമറിവുള്ളതു പൊലിന്നടിയനും അറിയിച്ചതി
തിൽപരം വേണ്ടതുംനിരൂപിച്ചു ഭവാൻതന്നെചെയ്താലും ॥ അതൊ
തെവമവൻ ചൊല്ലിക്കേട്ടപ്പൊഴും കിഞ്ചിൽഭീതി പൂണ്ടൊരുദശകന്ധരൻ
തങ്ങൾക്കൊരാകും മന്ത്രിമാരൊത്തുടൻ വാനരപോലെ താനാലോ
ചിച്ചീവണ്ണം ॥ വിദ്യുജ്ജിഹ്വനെന്നിങ്ങിനെ ചൊല്ലുന്നൊരുത്തനെ യ
രികത്തു വിളിച്ചുടൻ ഉത്തമയാകും സീതയെവഞ്ചിപ്പാനുദ്യോഗത്തോ
ടെ ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻ ॥ ഉണ്ടാക്കീടണംവേഗം നീമായയെ
ക്കൊണ്ടു രാഘവൻതന്റെ ശിരസ്സിനെ കൊണ്ടുവന്നീ ജനകജാ
തന്നെ ഞാൻ കണ്ടരികത്തുനില്ക്കുന്ന സമയത്തിൽ ॥ തന്റെകൈക്കൊ
ണ്ടെടുത്തുനിന്നുതലയുംകൊണ്ടു വന്നീടവേണമപ്പോഴതിൽ കണിവാർകു
ഴലാളാകുട്ടമവൾക്കിന്നതലെഴിലുമൊക്കെനിന്നുതരും ॥ ഏവംകല്പനാക
ട്ടപ്പോളങ്ങിനെ യാവതൊന്നവൻ നിർമ്മിച്ചാൻ രാവണനപ്ര
സാദിച്ചതന്നുടെ കൈവളമുതിസ്സമ്മാനം നൽകിനാൻ ॥ കാമപീഡി
തനായിന്നു സീതയെക്കാണ്മാനായിത്തൽപ്രദേശത്തു ചെന്നപ്പൊ
ഴും രാമനെത്തന്നെ ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടു സൊമബിംബമുഖിയെക്കണ്ടീ
ടിനാൻ ॥ അല്ലൽപൂണ്ടുകരഞ്ഞു മുഖതാപ്തിതെല്ലവെ വാഴുംജാനകി
യൊടെവാം മല്ലനാകുന്നരാവണനീവണ്ണം ചൊല്ലിനാനതി ക്രൂരവ
ചനത്തെ ॥ അല്പമൊരുഭീതികെട്ടാലും നിന്നൊടുതല്ല വാക്കവളപ്പ
റഞ്ഞിട്ടും തെല്ലുപോലുമെന്നിഷ്ടമനുസരിച്ചില്ലല്ലോ നിയുതമൂലം നി
ന്നുടെ വല്ലഭനെ ഞാൻ ത്വരയൊടെങ്ങിന്നു കൊല്ലിച്ചാനെന്നറിഞ്ഞാ
ലുംസുന്ദരി ॥ കാന്തനെത്തന്നെ പിന്നെയുംപിന്നെയും ചിന്തിച്ചിട്ടെന്തു
കാര്യംജനകജെ കാന്തിയെഴുന്ന നീയെന്റെഭാര്യയായ് സന്തോഷി
ച്ചു സുഖിച്ചുവസിച്ചാലും ॥ ചഞ്ചലമെന്നിയെ ഭവിച്ചാലിന്നുടെ ഭ
ർത്താവെന്നു നിനക്കിനിചെയ്തീട്ടും സതതമെന്റെ ഭാര്യമാരിൽ വച്ചി
ന്നുത്തമയായ്വസിക്ക ചിരംഭദ്രെ ॥ പുണ്യമില്ലാതവളെ മഹാമൂഢെ
പണ്ഡിതമ്മാനം നടിക്കുന്നവളെനീ കണ്ണുകൊണ്ടു നിൻഭർത്തൃവധത്തെ

ഞാൻപറ്റ്റിച്ചൊന്നതു കേട്ടുകൊണ്ടീടുക ॥ നിന്നുടെപതിയാകുന്ന രാഘ
വനാനന്ദമെല്ലാമെന്നറച്ചങ്ങിനെ ഇന്നലെസ്സന്ധ്യയായപ്പൊ
ളിപ്പുരത്തിൽ വന്നനാരികവീരനാമി ॥ സൈന്യത്തൊട്ട മനുജ
നൊടും കൂടി സ്സുന്ദരനായിട്ടഗമിച്ചിങ്ങിനെ നന്നാക്കീണം പൂണ്ടെല്ലാ
വരും കൂടിയിന്നവിടുന്നു രാത്രിയിൽ ॥ എന്നൊടെ ഭൃത്യരാകും പ്രാ
സ്താദിവൃന്ദവും തരംനൊക്കിയെക്കൊണ്ടീടിൽ ചെന്നുസുഗ്രീവഭൃത്യരെ
യൊക്കെയും കൊന്നാരായവരെന്നറിഞ്ഞീടുക ॥ ഇപ്പൊഴൊടെൻറ കിങ്ക
രന്മാർ നിനക്കിപ്പൊഴാകും ഹനുമാനെയും കൊന്നാർശ്രേഷ്ഠതയുള്ള രാമ
ൻറകണ്ണൊരുമൊട്ടും തീതിക്കൂടാതെ ഖണ്ഡിച്ചാർ ॥ വിദ്ധിയാകുംവിഭീ
ഷണൻ തന്നെയും കെട്ടുവിട്ടവർ ചെന്നുപിടിച്ചപ്പൊൾ ശിഷ്ടമുള്ള
വർ ലക്ഷ്മണനൊടൊത്തു പെട്ടന്നങ്ങിനെ പെടിച്ചുമണ്ടിനാർ ॥ ജാന
കീനിൻറെ ഭർത്താവിൻറെതല മാനിനിയുനായീടുമെൻ ഭൃത്യനാൽതൃനി
തമായിട്ടുണ്ടതും നിസ്സീപ്പൊൾ മാനിനീമണെ കണ്ടു കൊണ്ടീടുക ॥ എ
ന്നുചൊല്ലിത്തൻ ഭൃത്യനെക്കൊണ്ടതി സുന്ദരശിരസ്സായവൻ താനുടെ
മുന്നിൽവച്ചിച്ചവനെയയച്ചുടൻ പിന്നെയുംസീത തന്നൊടുചൊല്ലി
നാൻ ॥ ഇതാകണ്ടാലും നീ രഘുജാത്മജെ മൃതനായപതിതൻ വദ
നമത്ര ഹതകാന്തനെച്ചിന്തിക്കാതെ നീ എൻറവനിതകാമിനിയായ്സു
ഖംവാണാലും ॥ രാക്ഷസെന്ദ്രൻറെ വാക്കെവമെകെട്ടപ്പൊളക്ഷിരണ്ടും
ഉടനടൻസീതയും വിലാപംചെയ്തുടൻ പ്രിയമുഖം വീക്ഷണംചെ
യ്തിട്ടങ്ങിനെപിന്നെയും ॥ സൂക്ഷിച്ചൊട്ടുനൊക്കുമ്പൊളൊരൊരൊ
ലക്ഷണങ്ങളെക്കണ്ടിതിശൊകനായ ലക്ഷ്മണാഗ്രജൻ തന്മുഖമെന്നൊറം
ശിക്ഷയിലുറപ്പിച്ചെവം ചൊല്ലിനാൾ ॥ അയ്യൊയ്യൊലൊകനായകരാ
ഘവ നിങ്ങളിതിനിന്നുണ്ടൊരാധാരം വരുന്നിൻവിയൊഗം ക്ഷണ
മെങ്കിലും പൊറുക്കില്ലെന്നെയും കൊണ്ടുപൊയീടുക ॥ ഇത്രനാളുംനി
ന്നാഗമനത്തെ കാത്തുകൊണ്ടിഹ ജീവിച്ചിരുന്നൊരൻ വ്യർത്ഥമാ
യെല്ലൊ ഹാതജ്ഞചാണിയും സത്യസന്ധകലൊപമൊന്നിയെ ॥ കൈ
കയാത്മജെ നിസ്സംസകാമയായ് ലൊകനാഥനെ ക്കൊല്ലിക്കകാര
ണാൽ വെഗത്തിൽതന്നെ പുത്രനൊടൊത്തുനീ ഭൊഗമെല്ലാമനു
ഭവിച്ചീടുക ॥ രാമമാതാവെ ഞാൻനിമിത്തംഭവൽ പ്രെമപാത്രൻകുമാ
രൻമരിച്ചെല്ലൊ ഭൂമിയിൽജീവിച്ചിങ്ങിനെയെലിൽനീ താമസിച്ചി
ട്ടാ ഹാഹാമഹാകഷ്ടം ॥ ദീർഘായുസ്സെന്നു ജ്യൊതിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരൊ
ക്കെയും പറഞ്ഞുള്ളതുവാക്കുകൾ തെറ്റായ്തന്നെ ഭവിച്ചുന്നും
ചിന്തതി ലൊകമെന്നനാഥമിത്രകാണ്ടുയുൽ ॥ ഇത്ഥമൊരൊന്നു

ചൊല്ലിക്കരകയും ധാത്രിയിൽവീണുരുളുകയുംപിന്നെ മന്യുവോകൊണ്ടു
തന്മാറത്തു താഡിച്ചും ചന്തമുളെളാരു മോഹിച്ചുവീഴ്കയും ॥ പിന്നെയു
മെഴുന്നേററുമുണ്ണാനെ ത്രാണനീത്യാവിളിച്ചു കരകയും മന്നവാത്മ
ജൻപാണിയെയവൻ വന്നുധീരതയോടെപിടിച്ചപ്പോൾ ഒന്നിച്ചു
ധർമ്മംചെയ്യേയെന്നീവണ്ണം ചൊന്നവാക്കിനെസ്സത്യമാക്കീടുക ॥ ഇ
ത്തരംപ്രലാപിച്ചിട്ടനന്തരം നക്തഞ്ചാരികൾകപീശനോടോതിനാൾ
മൃത്യുതുല്യനിയ്യെന്നതോർത്തുരാമ ഗാത്രത്തോടിന്നുചേർത്തുതിയ്യിട്ടാലും ശ
ത്രുവോടെന്നെയുമുടൻ ദഹിപ്പിപ്പാൻ മാത്രം കാരുണ്യം ചെയ്യുകൊ
ണ്ടാലുമിനി ॥ നാഥഹീനയായപ്പോൾ പലപലവിധം സീതയിങ്ങനെ
ചൊല്ലിക്കരയുമ്പോൾ യാതുധാനനൊരുത്തനവിടത്തിൽ സാദരം
വന്നവളോടുരച്ചുചൊല്ലിനാൻ ॥ ഭാഗ്യവാനാകെ ഭവാനിപ്പോൾ വേഗത്തി
ൽ ശ്ലാഘ്യമന്ദിരം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടാലും യോഗ്യരാകുന്ന മന്ത്രിമാർവ
ന്നു പാർക്കുന്നു ഭവതിയെ കാംക്ഷയാ ॥ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതു കേട്ട
പ്പോൾ തൽപ്രദേശംവെടിഞ്ഞു പോയവൻ അതുണ്ടുമാകുംരാമ
ശിരസ്സും പോയപ്പോൾതന്നെ തിരോധാനവും ചെയ്തു ॥ യുദ്ധകാമ
നായിട്ടും സുഗ്രീവൻ തന്റെ മന്ത്രിമാരോടു തഥാ സത്വരം കാ
ര്യമാലോചിച്ചുതും പ്രീത്യാഭേരിഘോഷത്തെയും ചെയ്യിച്ചാൻ ॥
നിശാചാരികൾ തന്നുടെ നായകന്മാരോടു കാര്യം തന്നിൽനിന്നങ്ങി
നെ ക്രൂരരാത്രിയായീടുന്ന സീതയെ ദർശിച്ചു പോയൊരനന്ത
രം ॥ സരമയെന്നു ചൊല്ലുന്നിശാചരി പരംസീതയുംമോഹത്തെ
പ്രാപിച്ചു ചാരേഗതി വന്നതുപോലെയായ് ധരണിയിൽകിടക്കുന്നക
ണ്ടളാം ॥ കരുണകലർന്നിങ്ങിനെ ദേവിയോടുരിയാടിനാളുത്രയുമാ
ദരാൽ സരസീരുഹലോചനേ മൽസഖി വരുന്നൊന്നുമിനി സൌഖ്യമാ
യ്വാണീടും ॥ ഹരിയോടൊക്കെ രാമനെറങ്ങുമ്പോൾ മരണത്തെ വരു
ത്തികൊണ്ടീടുവാൻ ഒരു രാക്ഷസനുണ്ടാകയില്ലെന്നും ധരിച്ചീടുക മംഗ
ലശീലേ നീ ॥ സതിയാകും ഭവതിയെ രാവണൻ ചതിച്ചീടുവാനായ്
തന്നെ രാമന്റെ വദനത്തെയും മായയാലീവണ്ണം കൃതമാക്കിയതാ
യ്യതും നിർണ്ണയം ॥ ചൊല്ലിയതൊക്കെ ബോധ്യമായറിഞ്ഞാലും മെല്ല
വേ ഞാൻ മറഞ്ഞു ചെന്നങ്ങിനെ കപടനാകുമിവന്റെ വിചാരങ്ങളെ
ല്ലാമിന്നറിഞ്ഞീടിനേൻ സുന്ദരി ॥ കാമദേവസമാനനായീടുന്ന രാമ
നെയും ഞാൻ കണ്ടു ജനകജേ ഭീമസാഗരം ലംഘിച്ചു ലങ്കയിൽ ശ്രീ
മാൻ വന്നുകടന്നെന്നറിഞ്ഞാലും ॥ അക്ഷമബാലകതാതൻ ശേഖരൻ
രാക്ഷസന്മാരെ ച്ചാരരായിട്ടും പ്രക്ഷീണന്മാരായ്ത്തന്നെ തിരിഞ്ഞു

ദുൎമ്മുഖാദികളാൽ വൎണ്ണിച്ചു ചൊന്നതും ॥ അതുകേട്ടു ദശവദനനും പല
വിധമന്ത്രവിചാരങ്ങളും ചെയ്തതും മതിനേർമുഖി സൎവ്വമറിഞ്ഞു ഞാ
ൻ ഹതനായ്വരും രാവണനിക്ഷണം ॥ കേട്ടാലും സഖി ഭേരിപടഹാ
ദി കൊട്ടിഘോഷിച്ചീടുന്നൊരു നാദവും ചട്ടശസ്ത്രാദി കയ്യിലെടുക്ക
യെപ്പോൾ കൂട്ടിമുട്ടുന്ന കോലാഹലങ്ങളും ॥ അതിഘോരമായ് ഘണ്ടാനി
നാദവും മുഴക്കുന്ന സിംഹനാദങ്ങളും രഥവാജിഗജങ്ങളുടെ പല
വിധമുള്ളൊരു ശബ്ദവും കേൾക്കനീ ॥ യുദ്ധത്തിൽ ദുരാചാരവരനാം ദ
ശവക്ത്രനെക്കൊന്നു നിന്നെ പാലിച്ചീടും ഭൎത്താവെന്നിച്ചു നീ വസിക്ക
ന്നതു മുദമോതായ്മയോടെ കാണാമൊന്നു നിസ്സംശയം ॥ എന്നാലെൻ
മിഴിയാളേ നീ ഇനിക്കിന്നു വേണമെങ്കിൽ ഞാൻ പോയി നിൻ സന്ദേശം
പ്രാണനായകനാകും രമണനെ കാണിച്ചിങ്ങു വന്നീടുവൻ മാനിനീ ॥
സാന്ത്വമായിട്ടിവണ്ണം പറയുന്ന ബന്ധുവാകും സരമയെത്തന്നുടെ
അരികത്തിൽ വിളിച്ചതിഗൂഢമായ് സന്തോഷിച്ചു ധരസുതയും ചൊ
ല്ലിനാൾ ॥ പാപഹീനേ സഖി നിസ്തുല്യേ എന്നുടെ സങ്കടങ്ങളൊക്കെ തീ
ൎക്കണമെന്നു വാശങ്ക വിട്ടുള്ളിൽ നിശ്ചയം ചെയ്യുകിൽ ലങ്കേശന്നു
ള്ളൊരു ദൃഢവ്രതീടുക ॥ ഇനിയുമവൻ മായകൊണ്ടെന്നുടെ മനതാരിൽ
ഭയം വരുത്തീടുമോ തനിയെ പോയറിഞ്ഞതു കേൾപ്പിപ്പാൻ വിന
യത്തോടപേക്ഷ ചെയ്തീടുന്നേൻ ॥ മൈഥിലി തന്റെ വാക്കേവം കേ
ട്ടപ്പോൾ യാതുധാനിയും പോയതിവേഗം ജാതരാജഹൃദയയാ
യ്വന്നഥ സാദരം സഖിയോടു ചൊല്ലീടിനാൾ ॥ ജാനകീ നിന്നെ രാ
മനാക്കണ്ടിപ്പോൾ ദാനം ചെയ്യുവാൻ വൃദ്ധസചിവരും ദീനയാ
യ്ത്തന്നെ കൈകസിയും ചെന്നു മാനിയാകുമവനോടുരച്ചിട്ടും ॥
കേട്ടീടുന്നില്ല കാലപാശത്തിന്റെ പാട്ടിലായ്വരുന്ന രാവണൻ നിൎണ്ണയം
ശ്രേഷ്ഠൻ രാഘവനിന്നവനെക്കൊന്നു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയീടും ഭവ
തിയെ ॥ അതിഗൂഢമായിങ്ങിനെ രാക്ഷസസുതയും ജനകാത്മജയും
തമ്മിൽ ഹിതമോരോന്നു ചൊല്ലിക്കരംപിടിച്ചതുല സ്നേഹത്തോടെ വ
സിക്കുമ്പോൾ ॥ ഭാനുവംശജനാകുന്ന രാമനാൽ മാനിക്കപ്പെട്ട വാനര
രൊക്കെയും ദീനമെന്യേ സുവേലാചലത്തിന്റെ സാനുവിൽ നിന്നു
സിംഹനാദം ചെയ്താർ ॥ ജംഭാരിതൻ ചൊന്നൊത്താണൊലീ പോലെ ഗം
ഭീരമാകും ശബ്ദമതു കേട്ടപ്പോൾ സംഭ്രമം പൂണ്ടു രാക്ഷസരൊക്കെയും
സാകുതഭയരായി മേവീടിനാർ ॥ ഇക്കണക്കുള്ള ശബ്ദം ശ്രവിക്കയാലുൾ
ക്കമ്പിലപ്പൊ ശങ്കയോടങ്ങിനെ വേഗമാസ്ഥാനമണ്ഡപത്തിൽ ചെ
ന്നുപുക്കാൻ സൎവ്വജ്ഞമാതൃദശവദനൻ ॥ തന്നുള്ളത്തിലുള്ളോര

ഭിപ്രായം ചൊന്നനെരത്താ മന്ത്രിമാരെല്ലാരും ഒന്നുംമിണ്ടാതെ രാ
മബലം ചിന്തിച്ചന്യോന്യം നൊക്കിനിൽക്കുംനെരത്തെ ॥ മാതൃപി
താമഹനായിട്ടിരുന്നൊരു നീതിശാസ്ത്രജ്ഞനാകുന്നമാല്യവാൻജാതിനാ
ശംവരാതിരുന്നീടുവാൻ ഏറ്റുയുക്തമിവണ്ണമുരചെയ്താൻ ॥ ശത്രു
സാരമില്ലാത്തവനെന്നിച്ചുമൊൎത്താലും ഭവാൻ നിന്ദിയ്ക്കനന്നല്ല ഉത്ത
മന്മാരാം രാമനൊടിപ്പൊൾ നീ യുക്തം സന്ധിചെയ്തീടുകയല്ലയൊ ॥
ധൎമ്മാധൎമ്മങ്ങളെന്നിവ രണ്ടിനെ നിൎമ്മാണംചെയ്തിതുപണ്ടല്ലയൊ
കൎമ്മവുമിതുരണ്ടും വൎദ്ധിപ്പാൻ ബ്രഹ്മാവല്ലയൊ നിശ്ചയം ചെയ്തു
തു ॥ ദെവകൾക്കുനീധൎമ്മ നിഷ്ഠയുള്ളാളുകൾ പൊൎക്കളത്തിൽ ജയമതു
ലഭിച്ചീടും ദുഷ്കൃത, നിരതന്മാരെല്ലാവരും തൊൽക്കമായതിന്നി
ല്ലൊരു സംശയം ॥ മാനുഷനെന്നു ചിന്തിച്ചുരാമനെ മാനിക്കാതെ
നീ ധിക്കരിച്ചീടൊല്ല സാനുജനാകും രാഘവനിക്കല ഹാനിചെയ്യാ
ൻ സമൎത്ഥനായ്വന്നീടും ॥ ദൂഷണാദികളെക്കൊന്നവൻ മുൻപിൽനിൻ
ഭീഷണിയൊന്നും ചെയ്യും ഭമിച്ചീടാ കൊപനാകുന്ന നിന്നെയുംരാ
ഘവനിപ്പൊൾക്കൂടാതെ തന്നെ ഹനിച്ചീടും ॥ വരംകൊണ്ടുള്ള ഗൎവ്വവും
ള്ളവരെ നീ മറന്നീടിനാലും ജനിച്ചവരെപ്പൊഴും സുരദാനവയക്ഷാദിയ
ല്ലല്ലൊ ഹരിസൈന്യവും രാമനമൊൎത്താലും ॥ നിമിത്തങ്ങളും നന്ന
ല്ലാതങ്ങിനെ നമുക്കിപ്പൊൾ പലതുണ്ടുകാണുന്നു കമതിവിട്ടു വൈദെ
ഹ രാമന്റെ രമണിയെ കൊടുത്താലും രാവണ ॥ മാല്യവാനെവം
ചൊല്ലീട്ടവൻ തന്റെ വല്ലാതുള്ള മുഖമെന്തെങ്കിലും എല്ലാം കണ്ട
പ്പൊൾ മിണ്ടാതെ മൌനമെന്നൊടല്ലൽ പൂണ്ടഥ ചാരത്തു മെവിനാ
ൻ ॥ തന്മാതാവിന്റെ പിതാമഹൻതന്റെ നിൎമ്മലഹിത ശ്രേ
ഷ്ഠവചസ്സിനെ സമ്മതിച്ചില്ലന്നല്ലതി കൊപെന ചൊന്ന രാ
വണനീവണ്ണം ചൊല്ലിനാൻ ॥ ഇപ്പൊളൊന്നു നീ ഭാവിച്ചചൊന്നൊരു
ക്ലിഷ്ടമായുള്ള ശത്രുപ്രശംസയെ കെട്ടിട്ടൊട്ടും സഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും
വെട്ടുന്നില്ല ജനനിയെയൊൎക്കയാൽ ॥ വാനരന്മാരെ ബന്ധുക്കളാക്കി
ട്ടും ഹീനരാജ്യനായിട്ടിരിക്കുന്ന മാനുഷനെ മെപ്പെട്ട സീതയെ ധാ
നവാരിയായീടും ഞാൻ നൽകുമൊ ॥ അനേകന്നെജയിച്ചുള്ളൊരെ
ന്നെ നീ ഹന്താ എന്തു പരിഹസിക്കുന്നതും സന്തതം രാമവിക്രമം
ചൊൽവതു മെന്തുഹെതുവാലെന്നുര ചെയ്താലും ॥ ഒന്നൊരാളിന്നാ
യ്ത്തു ഞാൻ രാഘവകണ്ഠം വെട്ടിയറുത്തുകൊള്ളുന്നതു, കൊണ്ടുകാണ്ക
ലും സംശയമൊട്ടുമെ വെണ്ടതെണ്ടില്ലവാക്കിനിചൊല്ലാൎന്നീ ॥ പ്രാണ
നങ്ങാനുപൊമെന്നല്ലൂ മന്ത്രിയാന്തതാണതിൽക്കുന്നവന്നല്ലി രാവണൻ

കാണിപോലു മൊരുത്തനെയും ഭയമാണൊല്ലാഴമിനിക്കില്ലറിഞ്ഞാ
ലും ॥ രാഘവനതി ഘോരമായുള്ളോരു സാഗരത്തിൽ ചിറയിട്ടുകാര
ണം തൃശമിച്ചുള്ള ഭീതികളൊക്കെയും വേഗാ ദൂരത്തെളെന്നുകൊണ്ടീടു
ക ॥ മെന്നിവാക്കുവോ ചൊല്ലുന്നതുകേട്ടപ്പോൾ ഭീനതപൂണ്ടു നാണിച്ചു
മാല്യവാൻ മാനാവധ്നമായ് ചിലവാക്കുകൾ താനുരചെയ്തിട്ടാത്മാ
ലയംപുക്കാൻ ॥ ആലോചിച്ചഥ രാവണനംപുരപാലനം വഴിപോ
ലെചെയ്തീടുവാൻ കാലത്തു്യ ഭടന്മാരെകല്പിച്ചിട്ടാലയം നിജംപു
ക്കുവാണീടിനാൻ ॥ അക്കാലം ദശരഥൻതന്നുടെ സുതന്മാരും
രവിസുതനുംപിന്നെ മരിമാനാകും വായുതനയനും വിധിത
നുടെപുത്രനും നീലനും ॥ കൃതസൌഹൃദനാകും നിശാചര പതി
സോദരൻതാനും തൻഭൃത്യരും മൃതതാതനാകും യുവരാജനുമറ്റുപോ
ലുള്ള യൂഥപവൃന്ദവും ॥ ശത്രുമന്ദിരം പ്രാപിച്ചീടുവാനവരൊത്തു നി
ന്നിട്ടീവണ്ണം മുരചെയ്യുാർ ഇത്രഗാംഭീര്യമുള്ളോരു ലങ്കയെ വൃത്രവൈ
രിയും പോരിൽ ജയിപ്പുവാൻ ഓർത്താലാളാകയില്ലതിനാൽ നമുക്കത്രെ
കർത്തവ്യമെന്തെന്നു ചിന്തിപ്പിൻ ॥ ഇങ്ങിനെചിലർ ചൊല്ലുന്നതുകേട്ട
പ്പോൾമാഗചനാകുംരാമനോടായ്മുദാ സംഗതിനന്നായ് ചെത്തുവി
ഭീഷണൻ ഭംഗിയിൽ ചെന്നുണർത്തിച്ചാനീവണ്ണം ॥ പക്ഷിതൻ വെ
ഷം കൈക്കൊണ്ടെൻ ഭൃത്യന്മാർ രാക്ഷസപുരത്തിൽ ചെന്നിട്ടിനാ
ശിക്ഷയിൽതന്നെ തൽപുരവൃത്താന്തമീക്ഷണം ചെയ്തറിഞ്ഞുവന്നീ
ടിനാർ ॥ അറിയിച്ചീടാം രാവണനിശ്ചയം കരുണാനിധെ കേട്ടുകൊ
ൾക ഭവാൻ പുരത്തിൻ പൂർവ്വദ്വാരം പ്രഹസ്തനും പരിവാരത്തോടൊ
ത്തുരക്ഷിക്കുന്നു ॥ മഹാപാർശ്വ മഹോദരന്മാർ നിജമഹാരാജാവിൻ
കല്പനകൊണ്ടിപ്പോൾ സഹാസനായാദക്ഷിണ ദ്വാരത്തിൽ വിഹരി
ക്കിട നൽകാതെ മേവുന്നു ॥ പടിഞ്ഞാറുള്ള ഗോപുരദ്വാരത്തിൽ
പട്ടപുള്ളോരിന്ദ്രജിത്തുംതന്റെ പടക്കൊപ്പ മൊരുക്കി നിരത്തി
ക്കൊണ്ടടിയെറാമുറപ്പിച്ചുനിൽക്കുന്നു ॥ ഉത്തരദ്വാരം തന്നിൽബാഹു
ബലമൊത്തു രാവണൻ തന്നെവസിക്കുന്നുയുദ്ധ സന്നദ്ധനായ്വിരു
പാക്ഷനും മധ്യഗുല്മംതന്നിൽ വസിക്കുന്നു ॥ പത്തിഹസ്തിരഥതു
രഗാദികളിത്രയെന്നുകണക്കുചെയ്യുവാൻ ഓർത്തുകൊള്ളുകിൽ പ
ത്മനാഭൻതന്റെ മെത്തയാവും കഴിവരാരാഘവ ॥ വീര്യമുള്ളവരാക
നുസർവ്വരുംശൌര്യവും പരമുണ്ടവർക്കൊക്കെയും ആർത്തിപ്പെടുത്തു
കയല്ലിനിക്കൊട്ടും വെണ്ടതു ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടാലും ॥ സ്നേഹപൂർവ്വം വി
ഭീഷണനീവണ്ണം വ്യാഹരിക്കുന്നവാക്കുകൾകേട്ടപ്പോൾ ആഹവങ്ങ

ത്മാകുന്ന രാമനും മൊഹനമായിട്ടുവമന്തംചെയ്യാൻ ॥ നീലനാം പട
യും പൂൎവ്വദ്വാരത്തിൽബാലിപുത്രനാം ദക്ഷിണദ്വാരത്തിൽചാലെ പ
ശ്ചിമദ്വാരെ ഹനൂമാനാംഖെദലിക്കൂടാതെ നിന്നുകൊണ്ടീടണം ॥ ഞാ
നും ലക്ഷ്മണനൊന്നിച്ചുരാക്ഷസ കാനനാഗ്നിയായുത്തരദ്വാരത്തിൽ
വാനവാരിദശമുഖൻതൻബല ഹാനിചെയ്യാൻ സുഖമായ്വസിച്ചീ
ടാം ॥ സുഗ്രീവനൊടുംജാംബവാൻ തന്നൊടും വ്യഗ്രതകൂടാതൊത്തു
വിഭീഷണ ഉഗ്രവിക്രമമദ്ധ്യമഗുന്മത്തിൽ വിഗ്രഹത്തിന്നുകാത്തു നീ
നിന്നാലും ॥ ഇപ്രകാരംതൻ സൈന്യത്തൊടൊക്കയും കല്പനയെ
കൊടുത്തുരാഘവൻ ക്ഷിപ്രമാഗ്ഗിരിതന്നിൽ കരെറുവാൻ താല്പ
ൎയ്യത്തൊടെ പിന്നെയും ചൊല്ലിനാൻ ॥ വിപുലഗ്രീവനാകുന്ന
സുഗ്രീവശുഭശീല വിഭീഷണനാമിപ്പൊൾ സുവെലമെന്നു പെരാ
കുമിഗ്ഗിരിയുപരിഭാഗന്തന്നിൽകരയെറി പ്രഭുവാകുന്ന രാവണന്റെത
ൻ പുരം വിഭവത്തെയും കണ്ടിട്ടനന്തരം കപിവീരരൊടൊത്താപ്രദെ
ശത്തിൽക്ഷപയെയും സുഖമായ്ക്കഴിക്കണം ॥ എന്നരുൾചെയ്തു രാ
ഘവൻപൎവ്വതം തന്നിലാരൊഹണം ചെയ്തിട്ടന്നെരം പിന്നാലെ ല
ക്ഷ്മണാദികളൊക്കെയുമൊന്നിച്ചപ്പൊൾ കരെറിത്തുടങ്ങിനാർ ॥ മെ
ലിൽചെന്നുടൻതൽപുരന്തന്നിലെ മാളികകളുംഗൊപുരദ്വാരവുംമെ
ളിച്ചുങ്ങിനെപൊർചെയ്യാൻ നിൽക്കുന്നൊരാളുകളെയും കണ്ടാക്കു
രങ്ങന്മാർ ॥ ഉത്സാഹത്തൊടെ ശബ്ദിച്ചുരാമന്റെ ഹൃത്സരൊജ
ത്തിന്നാനന്ദ മുണ്ടാക്കി തൽസമീപെ സകലരുമൊന്നിച്ചു മാത്സ
ൎയ്യംവിട്ടു സൌഖ്യമായ്മെവിനാർ ॥ നെരന്നനായ്പുലൎന്നു സമ
യത്താമെരു തുല്യമായിട്ടുംഗിരിയുടെ ചാരുപുഷ്പഫലാദിസമൃദ്ധിയെ
നെരെകണ്ടവർ സുഗ്രീവസമ്മതം പാരാതെ വാങ്ങിത്തദ്വനത്തിൽ
ചാടിഘൊരമായ്സിംഹനാദത്തെ ച്ചെയ്തപ്പൊൾ ക്രൂരവന്യമൃഗങ്ങ
ളും ഭീതരായ്ദൂരത്തങ്ങൊട്ടിനമണ്ടിത്തുടങ്ങിനാർ ॥ വനമൊക്കയും തള്ളി
ത്തകൎത്തവർ ഘനമൊടെന സഞ്ചരിച്ചീടിനാർ മനുജെന്ദ്രനും ലങ്കാപു
രത്തിന്റെ മനൊജ്ഞതകണ്ടത്ഭുതപ്പെട്ടുപൊയ് ॥ പിന്നശ്രീരാമച
ന്ദ്രനാലങ്കയിലുന്നതമായുള്ളൊരുന്നതസൌധത്തിൽ ഇന്ദ്രജിത്തിന്റെതാ
തൻമുദാരാജചിഹ്നത്തൊടെമരുവുന്നതുംകണ്ടാൻ ॥ ആൎത്ത്യാൎത്തജനാ
കുന്നസുഗ്രീവൻ സീതയെക്കട്ട ദുഷ്ടനെക്കണ്ടപ്പൊൾ ജാതരൊഷനാ
യ്ചാടിസ്സമീപെ ചെന്നൊതിനാൻ രാക്ഷസെശനൊടീവണ്ണം ॥ ദുഷ്ട
രാവണ ഞാനിന്നുരാഘവന്നിഷ്ടമെറും സഖാവെന്നറികനീ നിഷ്ഠുര
കൎമ്മംചെയ്തതിന്റെഫലം കിട്ടുമിപ്പൊൾ നിനക്കെടാ ദുൎമ്മതെ ॥

ഇത്ഥം ചൊല്ലി ദ്ദശഗ്രീവന്റെ തന്നുടെ ചിത്രരത്നവിലസൽ കിരീട
ത്തെ തലയിൽ നിന്നാശു പറിച്ചിട്ടുത്തമനാകും സുഗ്രീവൻ
നിന്നപ്പോൾ ॥ കോപത്തോടെ രാവണൻ ചൊല്ലിനാൻ [illegible]
നിന്നുടെ കണ്ഠം മുറിച്ചു ഞാൻ ലേശം കൂടാതെ രക്തപാനം ചെയ്യു
ൻ ശോഭയുള്ളൊരുരം നിറാളുവൻ ॥ ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലിക്കൊണ്ടാ
ദ്ദശഗ്രീവൻ ഭംഗിക്കുന്നതിന്നുള്ള കപീശനെ സംഗരം ചെയ്വാനാ
ഹ്വാനം ചെയ്യുവർ തങ്ങളിൽ ദ്വന്ദ്വയുദ്ധം തുടങ്ങിനാർ ॥ ദ്വന്ദ്വയു
ദ്ധത്തിന്നുള്ള വിദ്യകളൊന്നൊഴിയാതെ കാട്ടിച്ചിരകാലം ഒന്നി
നൊന്നുപകരം പ്രയോഗിച്ചു തന്നെ വീര്യേണ നിന്നാരിരുവരും ॥
അന്നേരത്താരാവണൻ മായയാ ചതിച്ചീടുവാനാരംഭിച്ചോനായപ്പൊ
ൾ മതിമാൻ കപിരാജനവിടെ നിന്നതിവേഗം തിരിച്ചുപൊന്നീടി
നാൻ ॥ ഭയം കൂടാതെ സുഗ്രീവനിവണ്ണം ജയത്തെയും ലഭിച്ചു തൻ
സ്വാമിയെ പ്രണതനായ്സരസം നമസ്കാര ക്രിയചെയ്തിട്ടരികിൽ
നിന്നീടിനാൻ ॥ വാനരേശനെ കണ്ടപ്പോളെത്രയു മാനന്ദ
ത്തോടെ രാഘവൻ വേഗത്തിൽ മേനിതന്നിലണച്ചിട്ടനന്തരം ദീന
ഭാവത്തോടെവമരുൾചെയ്താൻ ॥ എന്നോടാലോചിയ്ക്കാതെ കപി
കുലമന്നവ ഭവാനിപ്പോൾ ഗമിച്ചതും നന്നായില്ലൊട്ടുമെത്രയും സാ
ഹസം തന്നെയായ് നിനച്ചാലും വഴിപോലെ ॥ നിനക്കാപത്തു വല്ല
തും വന്നെന്നാലിനിയില്ലെനിക്കു ജീവനം സീതയും അനുജന്മാരും രാ
ജ്യവും രാക്ഷസവധോദ്യോഗവുമെല്ലാം വൃഥാതന്നെ ॥ നിയ്യുപൊയിട്ടിവി
ടെ വരുംമുൻപിൽ പൊയ്യല്ലെന്നുടെ ചിന്തിതം കേട്ടാലും ദ്ദശാസ്യ
വരാതിരിപ്പാൻ കള്ളക്കയ്യനാകും സുരാരിയെക്കൊന്നുടൻ ॥ ലങ്കാരാ
ജ്യാധികാരം വിഭീഷണൻ തയ്കലാക്കീട്ടഭിഷേകം ചെയ്തഥ പങ്ക
ലേശമില്ലാത്ത ഭരതനെ ഗ്ഗുണവിട്ടേൽപിച്ചെന്നുടെ രാജ്യവും ॥ പി
ന്നാദ്ദേഹത്യാഗത്തെയും ചെയ്യേണമെന്നു തന്നെ യുറച്ചിരുന്നേന
ഹം എന്നുരാമൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ സുഗ്രീവൻ സന്നതിയോടിവണ്ണ
മുണർത്തിച്ചാൻ ॥ നരസിംഹനിൻഭാര്യയെക്കട്ടൊരു ദുരിതാബ്ധിയാകു
ന്നവനെക്കണ്ടാൽ ചുരുക്കത്തിൽ ബലമുള്ളടിയനും പൊറുത്തെങ്ങി
നെ വാഴേണ്ടു രാഘവ ॥ പ്രീതിയോടവൻ ചൊന്നവാക്കത്രയുമാദ
രിച്ചിട്ടനന്തരം തന്നുടെ സോദരനാകും സൌമിത്രിയെ വിളിച്ചാദി
ദേവനിവണ്ണമരുൾചെയ്താൻ ॥ ദുർലക്ഷണ കാണ്ക നിസ്തുത്രയും
രൌദ്രമാകും നിമിത്തങ്ങളൊക്കെയും ഇന്നിലോകം നശിക്കുന്നകാല
ത്തോടൊത്തിരിക്കുന്ന ലക്ഷണം പാർക്കകിൽ ॥ ഉരചെയ്തിട്ടിവണ്ണം ര

രഘുപതി ഗിരിയിൽ നിന്നിറങ്ങിവന്നങ്ങിനെ കരത്തിൽ ധനുസ്സു
മെടുത്തുകൊണ്ടരിപുരം നൊക്കിഗ്ഗമിച്ചുനെരം ॥ യുദ്ധസന്നദ്ധനാ
യിട്ടു രാമനും സത്യവാനാകും സുഗ്രീവനാമനാം ഉദ്ധതരാകും വാനരരും
ശിലാഹസ്തരായ്ദ്രുതം പിമ്പെ പുറപ്പെട്ടാർ ॥ നാനാശസ്ത്രങ്ങളെനാക
ന്ന രാഘവൻ സാനുജനായ് ധനുസ്സുധരങ്ങിനെ സെനയൊടുമൊ
ന്നുത്തരദ്വാരെ ചെന്നുടൻ കൂടാതെ മൊദെനമെവിനാൻ ॥ വഹ്നി
പുത്രനായീടുന്ന നീലനും മൈന്ദനൊടും ദ്വിവിദനൊടും കൂടി ഘന
ബലനായിപ്പൂൎവ്വദ്വാരെ ചെന്നു തന്നുടെ ബലയുക്തനായ്മെവിനാൻ ॥
തെക്കെദ്വാരെ ചെന്നംഗദനും ഋഷഭമുഖ്യരാം ശ്രെഷ്ഠരൊത്തുനിന്നീടി
നാൻ ഉൽക്കടബലമൊത്തുഹനുമാനാവെഗം പശ്ചിമദ്വാരെനിന്നീ
ടിനാൻ ॥ വടക്കാപ്പടിയുത്തരമായുള്ളൊരു പടിദ്വാരങ്ങൾ രണ്ടി
ന്റെയും നല്ല നടുക്കായ് രാവണാനുജൻ തന്നൊടും പടക്കൂറാം മിടു
ക്കരൊടും കൂടി ॥ പാടവമെറും സുഗ്രീവനന്തരാ മൊടിയൊടെ വസി
ച്ചുകൊണ്ടീടിനാൻ കൊടിസംഖ്യാജനമൊരൊ പാളക്കലൊടൽ കൂടാ
തെ കൂടിമെവീടിനാർ ॥ ഉത്തമനാകും ദാശരഥിതാനുമിത്തരം സെ
നാനിശ്ചയം ചെയ്തു ധന്യബുദ്ധിയെറും വിഭീഷണൻ തന്മതം പാൎത്തിട്ടം
ഗദൻ തന്നൊടരുൾചെയ്താൻ ॥ ബാലിതൻ പ്രിയപുത്രമഹാബല
കാലം വൈകാതെ രാക്ഷസനാഥന്റെ ആലയത്തിൽ നീ ചെന്നാവ
നൊടെന്റെ കാലയുക്തവചനത്തെച്ചൊല്ലുക ॥ രാവണനീ വരംകൊ
ണ്ടഹങ്കരിച്ചു മെവീടുന്നവനെന്നറിയുന്നു ഞാൻ ദെവാദിദ്രൊഹം ചെ
യ്തതിന്റെ ഫലം കെവലമിപ്പൊൾ കാട്ടിത്തന്നീടുവൻ ॥ എന്നാവ
ഞ്ചിച്ചുപത്നിയെക്കട്ടൊരു നിന്നെയിന്നൊരു രക്ഷണമെങ്കിലും മന്നി
ടത്തിലിരുത്തുകയില്ലെന്നും സന്ദെഹം വിട്ടറിഞ്ഞാലും രാവണ ॥ ഒന്നി
ലൊ വാൻ യുദ്ധത്തിന്നായി വന്നീടെണമതല്ലകിൽ സീതയെ തന്നീ
ടെണമിരണ്ടിൽ വച്ചിഷ്ടമായ്തൊന്നും കാൎയ്യത്തെ വെഗം ചെയ്യാ
ലും നീതിചെതവും രാഘവനൊരൊരൊ മാതിരി വാക്കരുൾചെയ്തു
ടൻ പിന്നെ ഭീതികൂടാതെ പൊകയന്നിവണ്ണം ആദെശിച്ചപ്പൊൾ കപി
വീരനും ആദരെണ രഘുപതി തൻ തിരുപ്പാദതാരിണ കൂപ്പിപ്പുറപ്പെ
ട്ടാൻ ശീഘ്രം രാവണമന്ദിരെ ചെന്നതി വിക്രമിയാകും ബാലി
തൻനന്ദനൻ ചൊൽക്കൊള്ളും മന്ത്രിമാരൊത്തു ഹൃഷ്ടനായ്വാഴ്കും രാവ
ണനൊടെവം ചൊല്ലിനാൻ ॥ വാസവസുതപുത്രനെന്നും പിന്നെ
വാസവരിപുതാരാസുതനെന്നും കൊസലെന്ദ്രനായീടുന്ന രാമന്റെ
ദാസനെന്നുമറിഞ്ഞാലുമെന്നെ നീ ॥ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതഥ രാഘവ

കല്പനാപ്രചാരത്തെയും ചൊല്ലിനാൻ വിപ്രന്മാർക്കുള്ളിൽ ഭീതിനൽക
ന്നാറിൻ ദുഷ്പ്രമാദങ്ങളെയുംഞാനിക്ഷണം ॥ ക്ഷിപ്രംസീതയെത്തന്നി
ല്ലന്നാകിൽ നിന്നുള്ളശേഷമൊക്കെ മുറിച്ചുടൻ അപ്പൊഴുതെ വിഭീ
ഷണനെഞാനിന്നിപ്പുരത്തിന്നധിപനാഴ്ചച്ചീടും ॥ ഏവമാദിപല
വിധമെന്നുടെ ദേവൻ തന്നുടെഉല്പാടശേഷവും സാവധാനത്തിൽ
കെട്ടഹിതംപൊലെ രാവണ നിസ്സം ചെയ്തുകൊണ്ടീടുക ॥ അംഗദ
ഗിരാകെട്ടാദ്ദശഗ്രീവൻ തിണ്ടാംകോപേന തന്റെ സചിവരെ മണ്ടാ
തെ വിളിച്ചിന്നിവനെ കെട്ടിചങ്ങലവസ്സാൻ കല്പനനൽകിനാൻ ॥
ദത്തശാസനം കെട്ടാശ്ശുചിവന്മാർ തത്രചെന്നാരവനെപ്പിടിക്കവാ
ൻ വൃത്രവൈരിസുതന്റെ തനയനു മത്താഴിലൊട്ടനുസരിച്ചീടിനാ
ൻ ॥ തന്നുടെ ബലമൊക്കയും രാക്ഷസ മന്നവൻ തന്നെക്കാട്ടുവാനാ
യിന്നെ വന്നതൊട്ടവരെയു മെട്ടുത്തുകൊണ്ടൊന്നുമെൽപ്പട്ട ചാടിനാ
നംഗദൻ ॥ ഛിന്നഗാത്രരായ്നാലുപേരും ഭൂതലം തന്നിൽ വീണദശ
മുഖൻ കാണ്കവെ പിന്നപ്രാസാദത്തിന്റെ ശിഖരവുമൊന്നടിച്ചു ത
കർത്തിട്ടനന്തരം ॥ തന്നുടെ നാമം ഘൊഷിച്ചു ശ്രീരാമചന്ദ്രനെയും പ്ര
ശംസിച്ചു വെഗത്തിൽ സന്തോഷം വിട്ട സിംഹനാദം ചെയ്യിട്ടന്ന
ങ്ങംഗൻ തിരിച്ചു പൊന്നീടിനാൻ ॥ വിക്രമമെവം കണ്ടു നിശാചര
വർഗ്ഗമൊക്കയും പെടിച്ചു വെഗേന മുൽഗരാദികളെടുത്തുരണത്തിന്നാ
യ് ജാഗ്രതയൊടവിടത്തിൽ മെവിനാർ ॥ ചിലരാക്ഷസർ വാ
നരന്മാരുടെ പലനാനാവിധത്തെയും ചെന്നുടൻപുലസ്ത്യകുലജാത
നായീടുന്ന ബലവാനാകും നാഥനൊടൊതിനാർ ॥ മുഷ്ടികൾകൊണ്ടി
ടിച്ചിട്ടും പാറകളിട്ടിട്ടും രാമകിങ്കരരിങ്ങിനെ കൊട്ടതൊരണ പ്രാസാ
ദാദിസ്ഥലമൊട്ട തട്ടിത്തകർത്തന്നാറിഞ്ഞാലും ॥ കിടങ്ങൊക്കയും തൂ
ർത്തുകൊണ്ടായവരടിയങ്ങളെ തച്ചുമണ്ടിക്കുന്നു വിടകൊണ്ടാലൊട്ട
ങ്ങുകയില്ലവരുടെ ധിക്കാരം നകങ്ങളെവരെശേഷം ॥ തവസൊദരനാകും
വിഭീഷണനവർക്കെറം സഹായവുംചെയ്യുന്നു ഇവയൊക്കെയറി
ഞ്ഞിനിവെണ്ടതും ഭവാൻതന്നെ വിചാരിച്ചുചെയ്യാലും ॥ കിങ്കരന്മാ
രുടെക്കൽ വന്നീവണ്ണം സങ്കടപ്പെട്ടുചൊല്ലും മൊഴികളെ ലങ്കാനായക
ൻ കെട്ടൊരാക്കൊപത്താൽ കണ്കളെക്കി മറിച്ചുകൊണ്ടൊതിനാൻ ॥
വെഗം സൈന്യസമേതരായ്പൊകട്ടെ വ്യാകുലം വിട്ട വീരരെല്ലാവ
രും രാഘവൻതന്റെ സേനകളെ യമലൊകത്താക്കട്ടെ സംശയംകൂ
ടാതെ ॥ രാജശാസനമീവണ്ണം കെട്ടപ്പൊളുദ്ധതിയ്ക്കായിട്ടവരും പുറ
പ്പെട്ട വാജികളൊടും ഗജാദികളൊടുംകൂടി ഭ്രാജമാന രിപുബലംപ്രാപി

ച്ചാർ ॥ പടക്കൊട്ടുമവിടത്തിൽ കൊട്ടിക്കൊണ്ടുടനെ ചെന്നു യുദ്ധത്തു
ടങ്ങിനാർ മിടുക്കെറുന്ന വാനരവീരന്മാരുമതിനിടെ രാക്ഷസരൊപ്പം പൊരുതു
വാൻ ॥ വീരരൊക്കയുമീരണ്ടുപെരായി നെരിട്ടങ്ങിനെ യുദ്ധം
തുടങ്ങിനാർ ശ്രീരാമൻതന്റെ നെരിട്ടും നാലുപെരെതിർത്താരതുകാ
ലെ സാഗരം ॥ ദുഷ്ടനെന്നുമഗ്നികെതുവെന്നും സുപ്തഘ്നനെന്നും യ
ജ്ഞകൊപനെന്നും ഇത്ഥം ചൊല്ലുന്ന രാക്ഷസരെ രഘുസത്തമൻ
കൊന്നാൻ നാലുബാണത്തിനാൽ ॥ ഇത്തരം കപിവീരന്മാർ തങ്ങളൊ
ടൊത്തു നെരിട്ട നക്തഞ്ചരന്മാരുടെ ഉത്തമാംഗം കളഞ്ഞിട്ടും തെർത്തടാ
ഹസ്തംകൊണ്ടുടൻ തച്ചുതകർത്തിട്ടും ॥ സാരഥിയെ വധിച്ചിട്ടും പാറ
കൊണ്ടുരഥങ്ങളെല്ലാറ്റിനും മണ്ടിച്ചിട്ടും തുരണത്തിന്നു വന്നവരെല്ലാ
താം പൊരാതെ മടക്കിടിനാർ വാനരർ ॥ ഇങ്ങിനെ തമ്മിൽ സംഗരം
ചെയ്യുമ്പൊളങ്ങു സൂക്ഷ്മനുമസ്സംഗതനായി ഭംഗായുധത്തിന്നൊട്ടും
വരുത്താതെ തങ്ങളിൽ ചെന്നു പിന്നെയും നെരിട്ടാർ ॥ നൊക്കിക്കണ്ടാ
ൽ നിശാചരരെന്നും മർക്കടന്മാരെന്നുമൊട്ടുമെ ആർക്കും നി
ശ്ചയിച്ചീടുവാൻ വയ്യാതെതാതിർക്കടെ തിമിരം വന്നതില്ലയാൽ ॥ അ
ന്നെരമൊരെ തങ്ങൾതന്നെ കൊന്നുകൊണ്ടന്യൊന്യം ഭീമമായിപ്പൊ
രുതുമ്പൊൾ ഇന്ദ്രജിത്തിൻ ഹയങ്ങളെയും ചെന്നു കൊന്നാനംഗദൻ
സാരഥിതന്നെയും ॥ അക്കർമ്മം കണ്ടു ബാലീതനയനെ സൽക്കരി
ച്ചെറ്റം പൂജിച്ചാർ ദെവന്മാർ മർക്കടങ്ങളും രാഘവശ്രെഷ്ഠർ അർക്കപു
ത്രനും പാരം പ്രശംസിച്ചാർ ॥ സുരനാഥജിത്താകുന്ന രാവണിപരി
ചിൽ തന്റെ മായകൊണ്ടുമെലെ മറഞ്ഞങ്ങിനെ പിന്നെയും യുദ്ധ
ത്തിന്നൊരുമ്പെട്ടു പുറപ്പെട്ടാൻ ദുർമ്മതി ॥ പൊർക്കസാമർത്ഥ്യമുള്ള ദശ
രഥാത്മജരാകുന്ന രാഘവന്മാരുടെ വിഗ്രഹം നിജബാണത്താൽ പൂ
രിതമാക്കിക്കൊണ്ടുവനട്ടഹാസം ചെയ്താൻ ॥ നാഗാസ്ത്രത്തെ പ്ര
യൊഗിച്ചു വെഗെന രാഘവന്മാരെ ബന്ധിച്ചനന്തരം മെഘനാദ
ൻ ജയശ്രീയൊടും കൂടി ശ്രീകലരും നിജപുരം പ്രാപിച്ചാൻ ॥ ഇന്ദ്ര
ജിത്തിന്റെ ബാണമെറ്റിവണ്ണം മന്നിടത്തിൽ പതിച്ചു കിടക്കുന്ന
ചന്ദ്രബിംബമുഖരാകും രാഘവനന്ദനന്മാരെക്കണ്ടതി ശൊകെന ॥
വാതപുത്രനും സുഗ്രീവനും ശത്രുബാധചെയ്യും വിഭീഷണനും പി
ന്നെ ബൊധവാനാകും ജാംബവാനും പലജാതിയായുള്ള വാനരവൃന്ദ
വും ॥ ഓരൊരൊരാമവിക്രമം ചൊല്ലിത്തന്മാറത്തിട്ടു തൊഴിച്ചു കരക
യുഗ്മീരൊട്ടുത്തു മുഖപത്മങ്ങളിലും പാരം ഭീതരായ്നിന്നു വിറള്ളയും ॥
ഉള്ളിൽ ഭീതിപൂണ്ടിങ്ങിനെ വാനരരെല്ലാരും മരുവീടും ശൊകത്തെ

അല്ലൽതീൎക്കുവാനെവം വിഭീഷണൻ മെല്ലവെ ചിലവാക്കുകൾ ചൊ
ല്ലിനാൻ ॥ അല്പയൊഗസഖെ സുഗ്രീവനിപ്പൊൾ തെല്ലും ഖെദിക്ക
വെണ്ട മഹാമതെ എല്ലാരും ശങ്കവെണ്ട നിനക്കിവൎക്കുള്ളിൽ ജീവ
നുണ്ടെന്നറിഞ്ഞീടുക ॥ മൊഹാലസ്യം ശമിക്കുമെപ്പൊൾ ശ്രീരാമനാ
ഹവത്തിന്നു വന്നീടുന്നില്ലഭയം ദെഹത്തെവഴിപൊലെ। രക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം
മൊഹം തീരുന്നകാലത്തൊളം ഭവാൻ ॥ എന്നുരചെയ്തു സുഗ്രീവ
വക്ത്രത്തെ തന്നുടെ കരം കൊണ്ടു തുടച്ചുടൻ മന്ദസങ്കടനാക്കിത്ത
ദെഹങ്ങളും നന്നായ്രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടവർ മെവിനാർ ॥ ഇന്ദ്രജിത്തും
താൻ താതന്റെ മന്ദിരം തന്നിൽചെന്നു പിതാവിൻ പദയുഗം വന്ദ
നംചെയ്തു സൎവ്വവൃത്താന്തവും മന്നവനെ ധരിപ്പിച്ചാനാദരാൽ ॥ നി
ജപുത്രനാം രാഘവരെക്കൊന്നു വിജയാന്വിത നായ്വന്നു കണ്ടപ്പൊൾ
ഭുജങ്ങൾകൊണ്ടവനെ പിടിച്ചാശ്ലെഷം പ്രജാസ്നെഹെന ചെയ്തഥ രാവ
ണൻ ॥ മൂൎദ്ധാവിൽ ഘ്രാണിച്ചെല്ലാ വിവരവും വിസ്തരിച്ചു താൻചൊ
ദിച്ചറിഞ്ഞൊരു പുത്രനെയും പ്രശംസിച്ചഹം ജിതശത്രുവായ്വന്നെ
ന്നൊൎത്തു മെവീടിനാൻ ॥ ദുഷ്ടനാകുന്ന രാവണനും പിന്നെ ഹൃഷ്ട
നായ്ദ്രുതം രാക്ഷസിമാരുടെ കൂട്ടത്തെയും വരുത്തിച്ചുടൻ തനിക്കി
ഷ്ടമെന്നു കാൎയ്യത്തെ ച്ചൊല്ലിനാൻ ॥ ചെറ്റുന്നിപ്പൊൾ പൊയ്
ചൊല്ലുക രാഘവൻ ചെത്തസീതയൊടിവണ്ണം നിങ്ങളും ശ്രെഷ്ഠനാകു
മെൻ പുത്രൻ നാഗാസ്ത്രത്താൽ കെട്ടി രാഘവനിഗ്രഹം ചെയ്തതും ॥
പുഷ്പകം കെറിപ്പിന്നയാസ്സീതയെ തൽപ്രദെശെ ദ്രുതം നിങ്ങൾ
കൊണ്ടുപൊയ് നിഷ്പ്രാണന്മാരായ്വന്നവരെയും കല്പനപ്രകാരം
മെകാട്ടുക ॥ ഇതിരാജ നിദെശത്തെക്കെട്ടപ്പൊ ളതിവെഗമാരാക്ഷ
സിക്കൂട്ടവും സതിയാകുന്ന സീതയെ പുഷ്പകമതിൽ കെറ്റീട്ടപ്പൊൾക്ക
ളെ ചെന്നുടൻ മതിബിംബമുഖിയെ വിളിച്ചു തൻപതിതന്നെയും ല
ക്ഷ്മണൻതന്നെയും ക്ഷിതിയിൻതന്നെ വില്ലുമുപെക്ഷിച്ചു ഹതരായ്ക്കി
ടുന്നതും കാട്ടിനാർ ॥ പാൎത്തലത്തിൽ പതിച്ചുകിടക്കുന്ന ഭൎത്താവി
ന്റെയും ലക്ഷ്മണൻ തന്റെയും ഗാത്രം കണ്ടു വിഷണ്ണയായ് സീത
യുമിത്തരം പ്രലാപത്തെ തുടങ്ങിനാൾ ॥ കഷ്ടം കഷ്ടമിനിക്കു
വിധവയായിട്ടിരിക്കുവാനല്ലൊരു ലക്ഷണം ഒട്ടും ജ്യൊതിഷക്കാ
ർ ചൊല്ലിമുന്നം ഞാൻ കെട്ടിട്ടില്ലിതി നെന്തൊരു കാരണം ॥ പുത്ര
ന്മാരൊടും കീൎത്തിമാനാകുന്ന ഭൎത്താവൊടും നിത്യമുള്ള ചിരകാലം
പൃഥിവിയിൽ സുഖമായിരുന്നീടുമെന്നുസ്സംശയം ചൊന്നാരദ്വിജവാ
ക്യം അതുസൎവ്വവുമിപ്പൊൾ അകാരണ്യമിതിരിപൊലുമില്ലാസ്സകാരണാൽ

വ്യൎത്ഥമായ്തന്നെ സംഭവിക്കുന്നു ഞാൻ ചിത്തത്തിൽപരം നി
ശ്ചയം ചെയ്യുന്നേൻ ॥ വാണിഭ്രംശിപ്പും പട്ടാഭിഷിക്തയായ്ക്കാണെന്നു
ണ്ടിനാതിന്നുള്ളൊരു കൽപ്രാണനായകന്നന്യന്മായിക്കളവാണിയോ
ടുമുള്ളവാക്കുവില്ലുന്നു ॥ കന്യകമാൎക്കു വെണ്ണയോരലക്ഷണമൊന്നാഴി
യാതിക്കു ദുഃഖത്തിന്നു കാരണം ചൊന്ന സജ്ജന വാക്കുകൾക്കുൾക്കയുമിന്ന
തൊക്കുയായിതന്നെ ഭവിച്ചുവല്ലോ ॥ നഖരാമസ്തനകൎണനാസികാ മു
ഖനേത്രാംഭോജപാദാബ്ജാദിസകലാംഗങ്ങളും ശുഭലക്ഷണസഹിത
ങ്ങളായ്തന്നെയിരുന്നിട്ടും ॥ അവസ്ഥയിങ്ങിന്നേവണ്ണം വന്നല്ലോ
ശിവശിവാ മഹാഘോരമിവ ഇവ്വണ്ണമോരോന്നോതിക്കരയുന്നൊ
രുവളോടേവം ചൊന്നാൾ ത്രിജടയും ॥ ശുഭലക്ഷണനിഷ്ഠപ്പോളീ
വണ്ണം ചപലവാക്കുകളരുതിപ്പോഴ് സപത്നീകനായിട്ടു ജീവി
ച്ചിരിക്കുന്നതും സന്ദേഹമില്ലമേ ॥ കളിയായിട്ടു പോലും മൊഴിയില്ലയും
പൊളിയായുരചെയ്യുന്നവളല്ല ഞാൻ കളഭാഷിണി രാമന്റെ വക്ത്ര
വും തെളിവായ്തന്നെ യഥാകാണെന്നു ॥ മരിച്ചന്നാലവന്റെ
വദനവും സ്ഫുരിച്ചീടുമോ ലക്ഷണത്തെയെന്നെ റെരിങ്ങുന്നിന്റെ
ശോകത്തെ രാഘവർതിരിക്കുന്നതാകഴിയുമ്പിൽ നിന്നപ്പോൾ ॥ അ
ഴകോടുപന്തിവണ്ണം ചൊന്നപ്പോൾ മിഥിലാധിപസുതയും തൊ
ഴുതാകാണിപ്പുണ്ണം വരട്ടെയെന്നഴലോടെ ചെയ്യുമടനിന്നാൾ ॥ ത
ത്സമയത്താ വാനരാധീശനനുസാരം വിട്ടടിച്ചു രാമന്റെ സ
മീപത്തിൽ വന്നുമഹാവിനാശസ്വരം ശങ്കയോടുംകൂടെ ॥ കരച്ചു
നെരം ചെന്നപ്പോൾ ശ്രീരാമൻ പതിനാലുലോക യോഗത്തിൻ ശ
ക്തിയാൽ വന്നതിന്ന ബോധവും നേത്രങ്ങൾ തുറിച്ചോന്നു മിഴി
കയുമാചെയ്തപ്പോൾ ॥ കണ്ടുസോദരൻ ശത്രുതൻബാണങ്ങൾ കൊ
ണ്ടുചത്തവിടത്തിൽ കിടപ്പതും കണ്ടുനാഴികനുഭവിച്ചു നോക്കികൊ
ണ്ടിങ്ങൾപൂണ്ടവ മാത്രനായ്ചൊല്ലിനാൻ ॥ കഷ്ടമെന്നെ ഞാൻ
ധിക്കരിച്ചീടുന്നെന്നാട്ടും ജീവിച്ചിരിക്കുണ്ടിനിക്കിനി ഉപൃനാകാം
ഹോരമന്ദിയിന്നിട്ടിലാക്കിച്ചുമച്ചവനായെല്ലോ സോദരമരണത്തി
ന്നു നല്ലാൎമഹത്തുതന്നായുന്നാറിനിക്കിപ്പോൾ സീതയെക്കൊണ്ടു
മെന്താരു സന്തോഷം ജാതമായ്വരും ഹാഹന്ത ദൈവമെ ॥ രാഘവ
ന്ദിലനജനമക്കാനെന്നൻ മരാമേഘക്കുമയെചെയ്യിട്ടയോദ്ധ്യയിൽ സോ
ദരീയായ്ചെന്നമ്മമാരോടു ഞാനിന്നുവ്യാഹരിക്കേണ്ടു ഞാനിന്ന ദൈ
വമെ ॥ ഉണ്ണിരാമസുഖമല്ലേ ശത്രുവിനിഗ്രഹം ചെയ്യുന്നജന
വന്നില്ലേയിന്നുമെപ്പൊ സുമിത്രപായുമ്പോൾ കണ്ണന്നുകോണ്ടുമെങ്ങിനെ

കെൾക്കുമാറാൻ ॥ അതിദുസ്സഹനായ കാട്ടിലൊരുവനൊടെ ഹിതംചെയ്യ
വാനുണർന്നാലും സുതരാംവിട്ടു പൊന്നൊരനുജൻറ ഗതിയെത്ത
ന്നെ ഞാനാഗമിക്കുവൻ ॥ ഇനിമെലൊരുപകാരം ചെയ്യുന്ന ഹ
നൂമാനൊടുമംഗദൻ തന്നൊടും പനസാദികപികളൊടും കൂടിട്ടിന
നാഥാ യുതനിസ്തുമിക്കലൊ ॥ മൽഗതിയെ ചുമരാമെങ്കിലും തവ വിഗ്രഹ
ദക്ഷചെയ്യുന്നതിന്നായ്ഗ്രതാ കിഷ്കിന്ധാരാജ്യത്തൊക്കെയുമിട്ടാലും ദുർബ്ബ
ടാവനുമല്ലെങ്കിൽ നിൽക്കരും ॥ സന്ധിചെയ്യുന്നാൾതൊട്ടു ഭവാ
നെൻറെ ബന്ധുകൃത്യങ്ങളിന്നൊട്ടിനാവരെ അന്ധാളിക്കാം വരാതിഹ
ചെയ്യുന്നു ചിന്തയിലുണ്ടതിനാൽ ഉണ്ടാവതു ॥ ഇങ്ങിനെയുള്ളടങ്ങി
പ്പലമാതിരിങ്ങുംഗീതം പറഞ്ഞൊരതന്നായതൃപ്പം മംഗലഗുണവാരി
ധി രാഘവനാളുപിന്നെയും മൊഹത്തെപ്രാപിച്ചാൻ ॥ ശരപഞ്ജര
ങ്കളാൽഗാത്രരായുള്ളാദിത്യ തുല്യരായുള്ളൊരു നരശ്രെഷ്ഠരെക്ക
ണ്ടു കപികളുംപരിതപ്പുരായുള്ളവും ഭശാനരെ ॥ ഗദാപാണിയായുള്ള
വിഭീഷണനതി വെഗത്തൊടെ ഗതനായുഗ്രാ ക്ഷിതിയിൽശരതല്പെശ
രാഘ സുതർവീരെ കിടപ്പതുകണ്ടവൻ ॥ വെള്ളമൊകാണ്ടവർതന്നുടെ
നെത്രങ്ങൾ നന്നുവന്നു തുടച്ചിട്ടുമപ്പൊഴും ഉള്ളിൽതന്റെകം വന്നു
കാണാഞ്ഞുവിലപ്പുതൽപൂണ്ടു ബഹുവിധം രൊദിച്ചാൻ ॥ വിശപ്രാസ
യൊഗ്യനാകും വിഭീഷണൻ കാർത്യമയൊടെ കെഴുന്നതകണ്ടപ്പൊൾ
ആശ്വാസിപ്പിച്ചു സുഗ്രീവൻതന്നുടെ പാദശ്വാനമാം സുഷെണ
നൊടെൊതിനാൻ ॥ പുത്രമിത്രാദിയൊന്നിച്ചു ഞാനിപ്പൊൾ ശത്രുവാ
കുന്ന രാവണനാകൊന്നു യുദ്ധത്തിൽ ജയംവാങ്ങി ജനകൻറെ പു
ത്രിയെജ്ജഗന്നാഥന്നു നൽകുവൻ ॥ സുഗ്രീവനെവം ചൊന്നതുകെ
ട്ടപ്പൊളുകപിയുമിവണ്ണമുര ചെയ്യാൻ വിക്രമത്തിന്നു നന്നല്ലീക്കാല
മെൻവാക്കു കെട്ടാലും വാനരാധീശ്വര ॥ പണ്ടുദെവാസുര സമരത്ത
ന്നിലിണ്ടൽപെട്ടു മരിച്ചസുരന്മാരെ ചൊണ്ടൊരൌഷധ മന്ത്രവിദ്യാ
ദിയെക്കൊണ്ടു ജീവിപ്പിച്ചല്ലൊബൃഹസ്പതി ॥ അതുകൊണ്ടിപ്പൊൾ മാ
രുതിയെ യയച്ചതിവെഗം വിശല്യകരണിയും മൃതസംജീവനിയും വ
രുത്തണം പ്രതിബൊധമുണ്ടാകുമിവർക്കന്നാൽ ॥ ഇവണ്ണമവർ
ചൊല്ലി നിൽക്കുന്നനെരത്താവിർഭൂതനായുള്ള ഗരുഡനാംതൂവരവു ക
ണ്ടപ്പൊളാസ്സർപ്പങ്ങളാ വിലപ്പെട്ടു മണ്ടിനാരൊക്കയും ॥ ഗരുഡൻ
താനും തന്നുടെകയ്യുകൊണ്ടുരഗ പീഡാതീതവാനായുള്ളൊ ഇരുവരുടെ
യും മുഖംതൊട്ടപ്പൊളുരസങ്കടം തീർന്നുവെന്നല്ലഹൊ ॥ തന്നുടെ തെ
ജൊവീര്യബലാദികൾമുന്നുള്ളതിലെറയുംവർദ്ധിച്ചുവന്നുകണ്ടപ്പൊൾ

പക്ഷീന്ദ്രനായവൻ ചെന്നുകെട്ടിപ്പിടിച്ചുവാച്ചൊല്ലിനാൻ ॥ അവർകാ
രുണ്യംകൊണ്ടിന്നുഞങ്ങളുംജീവിച്ചെല്ലൊസഖീ വരായിങ്ങിരുന്നതുഭവാ
നെന്താവാരനെന്നുള്ളതു മെവിടെനിന്നു വന്നൊന്നതും ചൊല്ലുക ॥ ഭഗ
വൽഗിരമീവണ്ണം കെട്ടപ്പൊളുമിയെകെ ശരാനാടവൻ ചൊല്ലിനാൻ
സകലഗുണഗുരോ ഞാൻമൂന്നാമിന്റെ സഖാവാകയാലിന്നിഹ വന്ന
തും ഖഗനാഥൻഗരുഡനെന്നും ഭവാനകതാരിലറിഞ്ഞുകൊണ്ടീടുക ॥
ഇക്കെട്ടിൽനിന്നൊഴിച്ചുകൊണ്ടീടുവാനൊക്കിൽശക്രാദികളാലുംകഴിവരാ
മൂഢനാകുമരിപുതന്റെ മായകൊണ്ടാകുന്നുവെണമെന്നിങ്ങിനെ തൊ
ന്നുന്നു ॥ സർപ്പജാലങ്ങളാകുന്ന നിങ്ങടെമെൽപ്പാറിക്കിടക്കുന്ന ശര
മെല്ലാം മൽപ്രവെശത്താൽകൂടാതെന്നു ചെയ്യുമിപ്പീഡകൊണ്ടു ശാന്തിവ
രാദൃഢം ॥ വൃത്താന്തമെവം കെട്ടുനിൻസ്നേഹത്താലത്ര വെഗത്തി
ൽ വന്നെന്നറിഞ്ഞാലും ഇത്തരംപറഞ്ഞാശ്ലെഷവും ചെയ്തു യാത്ര
യും ചൊല്ലിപ്പോയാൻ ഗരുഡനും ॥ ഖലസൂതിന്നിവണ്ണം രഘു
ഘുപാലകന്മാരെ ജീവിച്ചുകണ്ടപ്പൊൾ ഗൊലാംഗുലാദി വാനര
രൊക്കെയും പാലിളകിച്ചിരിച്ചു പാടീടിനാർ ॥ ഭെരികൊട്ടിനാർപി
ന്നെച്ചിലരതിഘൊരമായ്സിംഹനാദത്തെയും ചെയ്താർപാരാതെയു
ദ്ധസന്നദ്ധരായ് ലങ്കാഗോപുരംതൊറും നിറഞ്ഞുനിന്നാർ ചിലർ ॥ അ
പ്പൊളക്കപി വീരന്മാർ സന്തൊഷിച്ചുച്ചത്തിൽ ചെയ്യുന്നകൊലാഹ
ലം ഇപ്രകാരമെന്നറിഞ്ഞീടുവാൻ സർപ്പരാജന്മാളുള്ളൂരാ ദൃ
ഢം ॥ ഘൊഷംകെട്ടു ഭടന്മാരൊടീവണ്ണം ഭീഷണനാകും രാവണൻ
ചൊല്ലിനാൻ ഇന്നത്തൊന്നുന്നതിപ്പൊളവർക്കുള്ള തൊഷകാരണ
മെന്തെന്നു പാർക്കണമിപ്പൊൾ ॥ വെഗാനിങ്ങളറിഞ്ഞു വന്നീടണംശൊക
കാലത്തുളവായ തൊഷത്തിൻ ഭീകരരാകുമായവരും പൊയ്ചാഗമി
ച്ചാരവിദഗ്ധന്മാരടുത്തുടൻ ॥ കെട്ടിൽനിന്നവർ മൊചിച്ചിട്ടെത്രയും പു
ഷ്ടരായെന്നറിക മഹാമതെ ഒട്ടുംവൈകാതെ നമ്മൾക്കു വെണ്ടതു
ശിഷ്ടകാര്യം നിനച്ചുറച്ചീടുക ॥ അടിയാതെവന്നീവണ്ണം ചൊ
ല്ലുന്ന ഭടന്മാരുടെ വാക്കുകൾകെട്ടപ്പൊൾ നടുങ്ങിപ്പുരം രാവണനും
പിന്നെക്കുടിലർ ദൃപ്രായ്നിന്നുകൊണ്ടിങ്ങിനെ ॥ ധൂമ്രാക്ഷനെന്ന രാ
ക്ഷസനൊടൊരം സന്തൊഷംപൂണ്ടുവന്നുമരചെയ്യാൻ ചെന്നിനി
ച്ചിന്നു രാഘവന്മാരൊൽവാനിർമ്മദിയാൽ നിന്നാലുമുത്സാഹിച്ചാലും ॥
നിജസ്വാമിതൻ കല്പനകെട്ടവൻ വിജയസന്നദ്ധനായ്ചെയ്തുടൻ
സൈന്യസമൂഹത്തൊടൊരുമിച്ചു പൊർചെയ്യാൻ പ്രാപിച്ചീടിനാൻ വായു
സുതാന്തികെ ॥ പടചെയ്യാൻ ഭടരൊത്തു ധൂമ്രാക്ഷൻ പടിഞ്ഞാറ്പ്പടി

പോരെ ചെന്നപ്പോൾ മിട്ടക്കൊക്കയും കാട്ടിക്കൊണ്ടുബ്ബലമൊട്ടക്കീ
ടിനാർ തൽക്ഷണംവാനരർ ॥ ധൂമ്രാക്ഷനപ്പോൾ കോപിച്ചവരെയും
വനമഹാബാണവർഷം കൊണ്ടൊടിച്ചാൻ രാമധാരണാം കണ്ടുമഹാ
മാരുതി നിസ്തുലാരിയാകുന്ന വനാന്തികെ ॥ ചെന്നെത്തിയതൊരു പാറ
പറിച്ചുകൊണ്ടുന്നാം നൊക്കിയെറിഞ്ഞപ്പോളായവൻ തന്നുടെ രഥം
വിട്ടതിലുത്തുനിന്നൊന്നിത ഗദകൊണ്ടെറിഞ്ഞീടിനാൻ ॥ പാറകൊണ്ടു
രഥത്തൊപ്പാടിയാക്കി നെരെവന്നഗദയെയും തന്നുടെമാറിടത്തിൽ
ധരിച്ചോട്ടും ധൂമ്രാക്ഷനെ പർവ്വതംകൊണ്ടു താഡിച്ചാൻ ॥ മഹീ
തന്നിലവനമാപ്പർവ്വതപ്രഹാരംകൊണ്ടു ചത്തുപതിച്ചപ്പോൾമഹാവീ
രൻ ഹനുമാൻ സ്വജനത്താൽ ബഹുമാനിതനായൊത്ര മെവിനാ
ൻ ॥ ആണത്തംവിട്ടുശേഷിച്ചവരോടിപ്രാണരക്ഷയ്ക്കായ്ച്ചെന്നഥ ല
ങ്കയിൽ വാണീടും നിജനാഥനോടിക്കഥ നാണംവിട്ടതി ഭീതിയൊ
ടോതിനാർ ॥ ഇഷ്ടനാകുന്ന ധൂമ്രാക്ഷൻചാവതും കെട്ടനെരത്താരാ
വണനൊത്രയും ദുഷ്ടനായിട്ടരികത്തിൽ നിൽക്കും വജ്രദംഷ്ട്രനെ വിളിച്ചീ
വണ്ണംചൊല്ലിനാൻ॥ വീരവജ്രദംഷ്ട്രനീയിപ്പോൾ വൈരിയെക്കൊലചെ
യ്യു വന്നീടണം പൊരിൽസാഹസം ചെയ്യൊല്ലതെല്ലുമെ പോരാത്താ
ളുകളല്ലീ ശത്രുക്കൾ ॥ ഇത്ഥംശാസനം കെട്ടവൻ സൈന്യത്തൊടൊ
ത്തു തന്നുടെ തേരിൽ കരയേറി ചിത്രമാകുന്ന ദക്ഷിണദ്വാരത്തിലെ
ത്തിനാൻ പടവട്ടവാനായുദ്ധം ॥ വജ്രദംഷ്ട്രവരവുകണ്ടന്നേരം നി
ർജ്ജരെന്ദ്രസുതന്റെ തനയനാം അംഗദനും ഭസ്മമാക്കീടുവാനാജ്വലി
ച്ചാൻ പ്രളയാഗ്നിയെപ്പോലെ ॥ രാക്ഷസനാകും വജ്രദംഷ്ട്രൻതന്റെ
രക്ഷയ്ക്കായുള്ള രക്ഷസമൂഹത്തെ വൃക്ഷംകൊണ്ടടിച്ചു വധിച്ചവ
നക്ഷിതിതലംതന്നിൽ പതിപ്പിച്ചാൻ ॥ സ്വജനക്ഷയം കണ്ടൊരെറ്റു
ച്ചതിഘോര ഗർജ്ജനം ചെയ്തുകൊണ്ടെത്രയും കുപിതനായ്ദശഗ്രീവ ഭൃ
ത്യനാകപികളുടെ തത്ക്ഷണം ഖണ്ഡിച്ചാൻ ॥ അന്നേരംചെന്നംഗ
ദൻ കോപത്തോടതിവെഗം ഗിരികൊണ്ടവൻ തന്റെരഥത്തെയും
കളഞ്ഞന്യ ശൈലത്തെ പ്രതിപ്പിച്ചാനവന്റെ ശരീരത്തിൽ ॥ ആ
ടലുണ്ടായതു കൊണ്ടന്നാകിലും പെടിയെന്യെ ഗദകൊണ്ടനന്തരം
പടുവമ്മള്ളോരംഗദ വക്ഷസ്സിൻ പാടനത്തിന്നായ്താഡിച്ചാനായവ
ൻ ॥ ഇത്ഥമായവർ തങ്ങളിലന്യോന്യം യുദ്ധംചെയ്യുന്നനെരം ത
രമൊന്നാക്കി ശത്രുവിൻ ഗളം ഖഡ്ഗം കൊണ്ടംഗദൻ ചെത്തിഭൂതലം
തന്നിൽപതിപ്പിച്ചാൻ ॥ ചാവാതുള്ളനിശാചരർ ചെന്നഥരാവണ
നെ ധരിപ്പിച്ചാരിക്കഥാ ദെവരാജസുതന്റെ തനയനാം ശ്രീവില

സിച്ചവിടെ നിന്നിടിനാൻ ॥ രാക്ഷസേശനതു കേട്ടകമ്പനൻ രാക്ഷ
സൻതന്നെക്കോപിച്ചയച്ചപ്പോൾ ത്രൂക്ഷനാശമവനും രണാങ്കണെ
തൽക്ഷണം സേനയോത്തു ചെന്നീടിനാൻ ॥ കമ്പമില്ലാത്തകമ്പന
നെക്കണ്ടു സംഭ്രമത്തോടെ വാനരവീരന്മാർ മുൻപിൽ ചെന്നു
ത്തായോധനത്തെയു മഴ്‌മ്പിൽതങ്ങളിലൊത്തു തുടങ്ങിനാർ ॥ അ
ന്യോന്യമതിഘോരമായ്‌ചെയ്യുന്നജന്യത്തിൽ പരസൈന്യത്തെയൊ
ക്കെയും മൈന്ദൻതൊട്ടുള്ള വാനരവീരന്മാർ കൊന്നൊടുക്കിജയശ്രീ
യെ പ്രാപിച്ചാർ ॥ ദുഷ്പ്രധൎഷണനാകു മകമ്പനനിപ്രകാരമാകൎമ്മ
ത്തെ കണ്ടപ്പോൾ തൽപ്രദേശെ തൻതേർത്തടംചെയ്‌വാൻ ക്ഷിപ്രം
സാരഥിയെ വിളിച്ചോതിനാൻ ॥ സാരഥിയുമാദ്ദിക്കിലേക്കാശ്ശോ
തേരുംവേഗേന കൊണ്ടുപോയീടിനാൻ ക്രൂരനായിട്ടമായവൻ ബാ
ണത്താൽ ദാരണംചെയ്താൻ വാനരവീരരെ ॥ മുന്നിൽനിൽക്കുവാൻ
ശക്തരല്ലാത്തവർ ജന്യവുംവിട്ടു മണ്ടുന്നകണ്ടപ്പോൾ ഉന്നതമാകും പ
ൎവ്വതംകയ്യിൽക്കൊണ്ടു ചെന്നെതിരിട്ടാൻ മാരുതനന്ദനൻ ॥ പൎവ്വതംകൊ
ണ്ടാസൈന്യത്തെ നിഗ്രഹിച്ചൂൎവ്വിയിൽപതിപ്പിച്ചോരനന്തരംനിശ്ശ
ങ്കമപരഗിരികൊണ്ടാശു വധിച്ചവനെയും താഡിച്ചാൻ ॥ അഗ്ഗിരി
യെരിച്ചവൻ ബാണങ്ങളക്കപിയുടെ നേരെയുംവൎഷിച്ചു വിഗ്രഹ
ത്തിൽദൃഢം പതിച്ചിട്ടന്നൊരുഗ്രസായകവൃഷ്ടിയെ നോക്കാതെ വിക്ര
മാംബുധിമാരുതനന്ദനനക്കാലത്തൊരു വൃക്ഷംകൊണ്ടങ്ങിരുന്ന തക്കം
നോക്കീട്ടവൻറ തലയ്ക്കടിച്ചുക്കോടെ പതിപ്പിച്ചാൻമഹീതലേ ॥ സ
മരത്തിലാക്കൎമ്മം കണ്ടനേരത്തമരാദികളൊക്കെപ്രസന്നരായ് വിമന
സ്സരായ് രാക്ഷസരിക്കഥാസമയം നോക്കിനാഥനോടും ചൊന്നാർ ॥
ദശകന്ധരനായതു കേട്ടപ്പോൾ ഭൃശംകോപിച്ചുകൺ ചുവത്തിത്തദാ
കൃശാനുപ്രഭാതുല്യംജ്വലിച്ചുടൻവിശങ്കം നിജമന്ത്രിയോടോതിനാൻ ॥
പ്രഹസ്ത നിയ്യും കേട്ടില്ലെവൃത്താന്തം മഹാക്രമം ചെയ്യുന്ന ശത്രു
ക്കൾ ഇഹനിന്നു കൊണ്ടിനിപ്പോകവാനഹമെങ്കിലും നിയ്യെങ്കിലും
വെണം ॥ അതിനാലിന്നു നീതന്നെപോയാലും ചതുരംഗബലത്തോ
ടുമൊത്തുടൻ ഹിതകാരിയാകുന്ന നീയുദ്ധത്തിൽ വധിച്ചിടേണമെ
ന്നരിയെദ്രുതം ॥ നിന്നുടെസിംഹനാദത്തെക്കേട്ടെന്നാൽ തന്നെമണ്ടി
ടും വാനരരൊക്കെയും അന്നേരംബന്ധുഹീനരാകും രഘുനന്ദനരെയും
കൊന്നുകൊണ്ടീടുക ॥ കാമമാൽപൂണ്ടവനെവം ചൊന്നപ്പോൾ ധീ
മാനാകും പ്രഹസ്തനും ചൊല്ലിനാൻ ക്ഷേമംവന്നീടാൻ സീതാപ്രദാ
നമത്രെ സ്വാമിൻമുന്നം വളരെപ്പറഞ്ഞിട്ടും പൂമയബാണവശ്യനായ്

തെല്ലുമന്നാമൊഴിയെ ശ്രവിച്ചില്ലെന്നാകിലും നിരൂന്നംചെയ്തു ബ
ന്ധുകൃത്യങ്ങളെ റാമിന്നൊത്തു രണത്തിന്നു പൊകുവൻ ॥ യാമിനീ
ചരനാഥനിനക്കൊട്ടും വാമംചെയ്യുന്നവനല്ലഞാനിപ്പൊൾ രാമബാ
ണംതറച്ചു മരിച്ചാലുമാമെന്നപൊലെ യുദ്ധംചെയ്തീടുവൻ ॥ നാഥ
നൊടെവംചൊല്ലി പ്രഹസ്തനും ഭീതികൂടാതെ തെരിൽകരയെറി സാ
ദരം തൻസചിവരൊടും രഥ യൂഥപ ശ്രെഷ്ഠന്മാരൊടുമൊത്തുടൻ ॥
ഭെരീനാദംമുഴക്കിദ്ദിക്കൊക്കയും പൂരിപ്പിച്ചതി കൊലാഹലത്തൊടെ
വീരനാകുമുരഗദ്ധ്വജൻ പൂൎവ്വ ദ്വാരംനൊക്കി പ്രയാണംചെയ്തീടി
നാൻ ॥ അന്നുദുൎന്നിമിത്തംപലതുണ്ടായതൊന്നുംകണ്ണൊള്ളാതായവൻ
വെഗത്തിൽവഹ്നിതൻ നെരെശീഘ്രം ശലഭങ്ങൾ ചെന്നീടുംപൊലെ
പൊൎക്കളംപ്രാപിച്ചാൻ ॥ ആയവരവുകണ്ടപ്പൊൾ ശ്രീരാമനുംരാവ
ണാനുജൻതന്നൊടരുൾ ചെയ്താൻ ദെവകണ്ടകനാകുമീരാക്ഷസനെ
വനെന്നതും ചൊൽകവിഭീഷണ ॥ രാമഭാഷിതംകെട്ടു വിഭീഷണൻ
ശ്രീമൽപാദാബ്ജം വന്ദിച്ചുണൎത്തിച്ചാൻ നാമംചൊല്ലാംപ്രഹസ്തനെ
ന്നാകുന്നു പ്രെമവാനാകും മന്ത്രിയുമാകുന്നു ॥ ഇത്ഥമായവർ ചൊല്ലി
നിൽക്കുംനെരം യുദ്ധവുംപൂൎവ്വദ്വാര പ്രദെശത്തിൽ ഉദ്ധതകപിരാക്ഷ
സർ തങ്ങളിലെത്രയും ഘൊരമായിത്തുടങ്ങിനാർ ॥ പ്രഹസ്തൻ ത
ന്റെ മന്ത്രിമാർനാലുപെരും മഹാവാനര സെനയെമൎദ്ദിച്ചാർ, വിഹത
മായ്സ്വസൈന്യത്തെകണ്ടപ്പൊൾ ബഹുകൊപെന ചെന്നാൻവി
വിദനും ॥ നരകാന്തകനാകും സചിവനെപ്പരിചൊടെ വധിച്ചാന
വനപ്പൊൾ തരസാകൊന്നാൻ കുംഭഹനുവെന്നുപറയുന്ന സചിവ
നെതാരനും ॥ ദുൎമ്മുഖൻകൊന്നാനപ്പൊൾ സമുന്നതനാമ്നാവിശ്രുത
നാകുന്ന മന്ത്രിയെ ജാംബവാനും മഹാനാദനെന്നുള്ള ദുൎമ്മന്ത്രി ശ്രെ
ഷ്ഠൻതന്നെക്കൊലചെയ്താൻ ॥ അതുകണ്ടുസഹിയാതെകാലാഗ്നി പ്രതിമ
നായ്പ്രഹസ്തനും വെഗെനപ്രഥിതരാകും വാനരന്മാരുടെ കദനം
ചെയ്തു സഞ്ചരിച്ചീടിനാൻ ॥ വായുമെഘത്തെ മണ്ടിപ്പതുപൊലെ
പായിപ്പിച്ചാനാവാനര സെനയെ ആയതുകണ്ടുകൊപിച്ചു നീലനുമാ
യവൻതന്റെ നെരിട്ടാൻവെഗത്തിൽ ॥ ശത്രുതൻ രഥമൊക്കെപ്പൊ
ടിയാക്കിമസ്തകത്തിൽ ശിലകൊണ്ടടിച്ചുടൻ മൃത്യുതൻ പുരംതന്നിൽ
പ്രഹസ്തനെ യാത്രചെയ്യിച്ചാൻ വാനരസത്തമൻ ॥ വിജയശ്രീ
യൊടൊത്തവൻ പിന്നെയും നിജസെനയെപ്പാലിച്ചു മെരുപൊൽ
സ്വജനങ്ങളും പാരംപ്രശംസയാ ഭജനാചെയ്തരികിൽ നിന്നീടിനാർ॥
വഹ്നിനന്ദനൻനീലൻ പ്രഹസ്തനെ കൊന്നെന്നുള്ളൊരു വൃത്താ

തുകെട്ടപ്പൊൾ ഇന്ദ്രജിത്തിൻപിതാവാകും രാവണൻ ചൊന്നാൻ
അന്നാടടുത്തൊരാടിവന്നും ॥ വാനരന്മാരടങ്ങാതെ ശമിപ്പിപ്പൻ ഭീരുത
തെല്ലുമില്ലാതനമ്മുടെ സേനാനായകനാകും പ്രഹസ്തനെ വാനരൻ
ഹനിച്ചെന്നുള്ളതുകേൾക്കുമ്പൊൾ ॥ ഹീനവീര്യന്മാർ കപികളെന്നും മാ
നസത്തിൽ ദൃഢമായുറച്ചിപ്പൊൾ ഞാനൊരുത്തനെ പൊർക്കളത്തി
ൽ ചെന്നാസന്നരാകും ശത്രുക്കളെക്കൊല്ലുവൻ ॥ എന്നുരചെയ്തു രാ
വണൻ വെഗത്തിൽ പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള തെരിൽ കരയെറി ചന്ദ്രഹാ
സവും കയ്യിലുണ്ടകൊപത്താൽ ദുർന്നിരീക്ഷ്യനായ്ത്തന്നെ പുറപ്പെട്ടാ
ൻ ॥ ശംഖഭെരീപണവാദി വാദ്യജാലംകൊണ്ടവിട്ടുഘൊഷിപ്പിച്ചു
ങ്ങിനെ ലങ്കാനാഥൻ്റെ പിന്നാലെയും പാർശ്വകിങ്കരന്മാരുമൊപ്പം പുറ
പ്പെട്ടാർ ॥ വമ്പരാക്രമരാകും രാക്ഷസരൊന്നിച്ചാകവെ ഒക്കെന്നന്ത
ന്നാഗ്രജനാകുന്ന ജംഭാരിജിത്തിൻ താതൻവരവുകണ്ടത്തവിനൊടെ
വം ചൊന്നാൻരഘുപതി ॥ ഭീതികൂടാതെ നെരിട്ടിടുമിവനെതൊരു
ത്തനാകുന്നു വിഭീഷണനിതു ഭവാനിവൻ്റെ പരമാർത്ഥമൊതി
നിയ്യെന്നെ ബൊധിപ്പിച്ചീടുന്നാവു ॥ രാമവാക്കുകളീവണ്ണം കെട്ട
പ്പൊൾകെമതപുള്ളിൽചിലർതന്നുടെ നാമവും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിധരി
പ്പിച്ചിട്ടാമൊദം നിജജ്യെഷ്ഠനെകാട്ടിനാൻ ॥ ഗജവ്യാഘ്രസിംഹാ
ദിവക്ത്രരായ്ഭൂഷയും കലിച്ചങ്ങിനെ നിൽക്കുന്ന വട്ടമെന്നരായിട്ടു
മിരാക്ഷസക്കൂട്ടത്താൽ പരിവെഷ്ടിതനായ്ത്തന്നെ ॥ ശ്രെഷ്ഠന്യ
ന്ദാന കെനിലവുമായിട്ടിടിക്കൊകുടയും പിടിപ്പിച്ചായുധപുഷ്ടനായൊടി
ക്കുമിവൻ മഹൈശ്വര്യനെന്നറിഞ്ഞാലും രഘുത്തമ ॥ രത്നമാലകൾ
ചെത്തുള്ള വജ്രാദ്യുജ്ജ്വലത്താരും പിടിപ്പിച്ചുവത്തെന്നൊന്നു ശത്രുവെയവൻ
കാട്ടിക്കൊടുത്തപ്പൊൾ പാർത്തുകണ്ടുരാമനതുംചൊല്ലാൻ ॥ അ
ഹൊരാവണരൂപത്തെക്കാണുമ്പൊൾ മഹാ വിസ്മയമുണ്ടായിട്ടു
ന്നുമെ മഹാസാമർത്ഥ്യമാനാക്രെത്ത്രീന്നാൻ മഹാദേവനെപ്പൊലെ സം
ഹാരകൻ ബഹുശീഷണനിന്നിവനതിക ബഹുമാനിതനായുള്ളതും ദി
ന്നുന്നും ॥ മന്ദ്രാലുംമൊഴിയാളാകും സീതയെക്കട്ടുകൊണ്ടു വസിച്ചുഗ
മിച്ചൊരദ്ദുഷ്ടൻ രാവണൻ ദൈവഗത്യാ മമദൃഷ്ടിഗൊചരനായി
നവനല്ലൊ ॥ തന്മൂലമുള്ളവായ കൊപാഗ്നിയെ സ്സമ്യക്കായിട്ട
ശാന്ത കാനനെ നിരുഞ്ചിച്ചുതിവെഗം വിഭീഷണ മന്മന
സ്സിനെ സ്വാസ്ഥ്യമാക്കീടുവൻ ॥ എന്നതുകൾ ചെയ്യുന്ന കയ്യി
ൽ ബാണവുമന്യഹസ്തത്തിൽ വില്ലുമെടുത്തൊരാ ജനകൌതുകത്തൊ
ടെ രഘുത്തമൻ നിന്നാനെത്രയും ഗംഭീരനായ്ത്തദാ ॥ രാവണൻ

താനും ബാണങ്ങൾകൊണ്ടവനെയും ധാവതിയെപ്പൊഴിപ്പിച്ചാൻ കപികളു
ടെ വരാജസുതന്റെ സഹജനമാവിലം വിട്ടുകണ്ടെരിച്ചാൻ ॥
സുഗ്രീവൻ തദാപപ്പുത്രന്റാഗമത്തെ ലാക്കാക്കിപ്പറിച്ചെറിഞ്ഞീടി
നാൻ വിക്രമിയാകുരാവണനെല്ലിടനെ ദേകഷ മാറത്തുബാണധികൃത
ള്ളിനാൻ ॥ പിന്നസ്സുഗ്രീവജനിപൈതാചരൻ വഹ്നിതുല്യമാസ്ത്രത്തി
ജ്വലിക്കുന്ന സന്നത പർവ്വമാകുമൊരു ശരം നന്നായ് ശത്രുവിൻ നെ
രെ വിട്ടീടിനാൻ ॥ അസ്ത്രങ്ങൾകൊണ്ടു മോഹിച്ചു സുഗ്രീവൻ തൽ
പ്രദേശെ പതിച്ചതുകണ്ടപ്പോൾ ക്ഷിപ്രം വാനരർ ഭീതരായ് രാമന്റെ
ഇപ്പാർശ്വമെ ചെന്നു വീണാരഖിലരും ॥ രാമനായതുകണ്ടപ്പോൾ കോപ
ത്താമഹസ്തത്തിൽ വില്ലുമെടുത്തുടൻ യാമിനീചരനാഥവധത്തി
നായ്ത്താമസം വിനായാത്രക്കൊരുമ്പെട്ടാൻ അതുകണ്ടതിഭക്ത
നായ ലക്ഷ്മണനതിരാഘവൻ തന്നോടർത്ഥിച്ചാൻ ദുഷ്ടനാവണ
നിഗ്രഹം ചെയ്യുവാൻ മതിയാകും ഞാനെന്നറിഞ്ഞീടുക ॥ അനുവാ
ദം ലഭിക്കുവാൻ സാദരമഞ്ജലിയാൽ പ്രാർത്ഥനാചെയ്യുന്നേൻ വിനയാ
ന്വിതം ചൊല്ലുമാവാക്ക് കേട്ടനമോദിച്ചതും ചെയ്തുരാമനും ॥ യു
ദ്ധം ചെയ്യാൻ ഗമിച്ചാലുമെന്നാൽ നീ യുക്തം പോലെ സകലവും
ചെയ്യണം ശത്രുക്കളിൽ വൃഥാമപ്പൊഴും നോക്കണം ഗാത്രരക്ഷയും ചെ
യ്യണം ലക്ഷ്മണ ॥ ഇതൊക്കെ ഗുരു വചനങ്ങൾ കേട്ടപ്പോൾ ഭക്തിയോ
ടഭിവാദ്യവും ചെയ്തുടൻ തത്ര നിന്നുകൊണ്ടങ്ങിനാവിഗ്രഹം യാത്രചെ
യ്യുന്ന സുമിത്രാതനയനും ॥ രാക്ഷസേശൻ കപിബലമീവണ്ണം ശി
ക്ഷിക്കുന്നതുകണ്ടുടൻ മാരുതിപക്ഷിയെപ്പോലെ വേഗമതിവേഗമാര
ക്ഷോനാഥനോടേവം ഉരചെയ്താൻ ॥ വരത്താൽ നിനക്കുള്ളൊരു ച
മത്ഥ്യത്താവാം വാനരന്മാരൊഴിഞ്ഞതാകയാൽ മരിപ്പിക്കുവൻ വാമഹ
സ്തംകൊണ്ടിന്നൊരു താഡനം ചെയ്യുന്നേനിക്കണം ॥ എന്നീവണ്ണം
ഹനുമാൻ പറഞ്ഞപ്പോളെന്നാലിന്നു നീ താഡനം ചെയ്താലും നി
ന്നോടെതിർക്കെല്ലാമറിഞ്ഞു ഞാൻ പിന്നെ നിന്നെ ഹനിക്കുവൻ വാ
നര ॥ പരിഹാസം ചെയ്തീവണ്ണം രാവണൻ പറയും മൊഴി കേട്ടവനും
തദാഉരിയാട നാനാ അക്ഷകുമാരനെ സ്മരിച്ചാലെന്റെ വിക്രമറിയുന്നീ ॥
എന്നീവണ്ണമവൻ മൊഴികേട്ടപ്പോൾ ചണ്ഡവിക്രമൻ കോപേന രാ
വണൻ തന്നുടെ കരം വീശി തരാനോക്കി മുന്നാരത്തിൻ ഉരസ്സിൽ പ്ര
ഹരിച്ചാൻ ॥ മാരുതാത്മജൻ താനുമാതാഡനാൽ പാരം പീഡിത
നായെന്നാകിലും ധീരതകൊണ്ടതു സഹിച്ചൊട്ടും മാറാതെ
യ് തന്നെ കോപിച്ചു താഡിച്ചാൻ ॥ അടികൊണ്ടു വിറച്ചു ക്ഷ

ണ്ടനേരം നടുങ്ങിത്തന്നെ നിന്നുപോയ് രാവണൻ ॥ മിടുക്കൻതന്നെ
മാരുതിയെന്നപ്പോൾ മടിക്കാതെ സകൗതുകം ചൊല്ലിനാൻ ॥ കുറച്ചാ
ശ്വസിച്ചനന്തരം രാവണൻ പറഞ്ഞീടിനാൻ മാരുതിയോടേവം
അമരയുദ്ധത്തിൽ ശ്ലാഘിപ്പാൻ യോഗ്യനായുള്ളൊരുവൻ നീതന്നെ
യാകുന്നു ॥ ചൊല്ലുകളേവം കേട്ടു മാരുതി തെല്ലു ലജ്ജിതനായിട്ടുര
ചെയ്താൻ കൊള്ളരുതാത്തവൻതന്നെ ഞാനെന്റെ തല്ലുകൊണ്ടിട്ടും
നീ മരിച്ചില്ലായ്കയാൽ ॥ ധിക്കരിച്ചീടുന്നു എന്നെയിന്നെങ്കിലും നിൽക്കെ
ടാ ക്ഷണം മുഷ്ടികൊണ്ടിപ്പോൾ ഞാൻ ഊക്കോടൊന്നിടിച്ചന്തകൻ
തന്നുടെ കാൽക്കൽ കാഴ്ചയായ് നിന്നെ വച്ചീടുവൻ ॥ രാക്ഷസേശനിവ
ണ്ണം ഹനുമാന്റെ രൂക്ഷവാക്കു കേട്ടുരുഷ്യും കോപേന ദക്ഷിണഹ
സ്തം കൊണ്ടവൻ തന്നുടെ വക്ഷസ്സിൽതന്നെ ചെന്നിടിച്ചീടിനാൻ ॥
മുഷ്ടികൊണ്ടിടി കൊണ്ടുടൻ മാരുതി വട്ടം ചുററി വിസംജ്ഞനായ്മേവി
നാൻ ഒട്ടും വൈകാതെ പെടിച്ചവനെയും വിട്ടു രാവണൻ നീലന്റെനേ
രിട്ടാൻ ॥ ശരവർഷത്തെച്ചെയ്തഥ നീലന്റെ ശരീരത്തെയും കാണാതെ
യാക്കിനാൻ ഹരിസേനാപതിയും കപിതന്നായോരു പർവ്വതശൃംഗം പ
റിച്ചുടൻ എറിഞ്ഞപ്പോൾ ദശമുഖനാശ്ശൃംഗം മുറിച്ചാനതു കണ്ടപ്പോൾ
നീലനും തരുജാലം പറിച്ചെറിഞ്ഞാനതും നുറുക്കിത്താഴത്താക്കിനാൻ
രാവണൻ ॥ പിന്നെയും ബഹുബാണം പ്രയോഗിച്ചു നിന്നാനായതു ക
ണ്ടപ്പോൾ നീലനും തന്നുടെ ദേഹം പാരം ചെറുതാക്കിച്ചെന്നു ശത്രുധ്വ
ജേ ചാടി മേവിനാൻ ॥ നീലനന്നേരം കൊടിമരാഗ്രന്തന്നിൽ വാഴി
ളകി വസിപ്പതു കണ്ടപ്പോൾ നീലജീമൂതതുല്യൻ ദശാനനൻ കാലവഹ്നി
യെപ്പോലെ ജ്വലിച്ചേററം കോപേന നിൽക്കുന്ന കണ്ടപ്പോൾ
മാലവനുള്ളിലുണ്ടാകവാനായി ॥ പിന്നപ്പുറത്തു കിരീടാഗ്രം തന്നി
ലുയർന്ന ധ്വജത്തിന്റെ മുകളിലും സന്ദേഹം വിട്ടാവില്ലിൻ മുകളി
ലും വഹ്നിപുത്രൻ തെരുതെരെ ചാടിനാൻ ॥ അതു കണ്ടപ്പോൾ രാമാ
ദിശ്രേഷ്ഠരുമതിവിസ്മയം പൂണ്ടു നിന്നീടിനാർ നിതരാം കപിലാഘ
വവിസ്മിത ഹൃദയനായ് ദശമുഖനും നിന്നാൻ ॥ അല്പമിവ്വണ്ണമന്ധ
നായ് രാവണനതുതപ്പെട്ടു നിന്നുടൻ കോപേന അപ്ലവംഗമത്തെ
ജ്വലിപ്പിപ്പാനായ് കെല്പുഴ മാഗ്നേയാസ്ത്രം പ്രയോഗിച്ചാൻ ॥ ശരംക
ത്തിജ്ജ്വലിച്ചഥ നീലന്റെ ശരീരത്തിൽ പതിച്ചു എന്നാകിലും മരിച്ചി
ല്ലവനഗ്നിസുതനായിട്ടിരിക്കുന്നതുമൂലം തൽകാരുണ്യാൽ ॥ മുട്ടക
ത്തിൽ ധരണിയിൽ മോഹിച്ചു പെട്ടന്നായവൻ വീണതു കണ്ടപ്പോൾ
ഇഷ്ടനായ് ദശവദനനും രാഘവനിഷ്ടമേറുമനുജന്റെ നേരി

ട്ടാൻ ॥ ശത്രുവെകണ്ടനെരം ധനുസ്സെടുത്തിത്തരം സുമിത്രാത്മജൻ
ചൊല്ലിനാൻ അത്രവന്നാലും നൊന്നമ്മിലുള്ളൊരു യുദ്ധമല്ലയൊ
യുക്തം ഭവാനിപ്പൊൾ ॥ സാരമില്ലാത്തവാനരമൊരൊന്നുനീ പൊരി
ലിന്നു ജയിച്ചാലതുമൂലം വീരനാകുന്ന രാവണനെന്നൊരു പൂരുഷ
നൊചെയ്യുമൊലങ്കെശ ॥ ചെറുതൊണൊലിശരവും മുഴക്കികൊണ്ടൊ
രു ശങ്കകൂടാതെ വാ ലക്ഷ്മണൻ പറയും മൊഴികെട്ടു കൊപിച്ചുടനരി
യാടിനാനന്തരം രാവണൻ ॥ ധിക്ക്ഖലലക്ഷ്മണ നിയിപ്പൊളെന്നുടെ
ദൃഷ്ടിയിലകപ്പെട്ടല്ലൊ ഞാനിനി ഒട്ടും താമസമെന്യെയമൻ തന്റെ
വീട്ടിലെയ്ക്കയക്കുന്നതു കണ്ടാലും ॥ അതു കെട്ടഥസൌമിത്രി ചൊല്ലി
നാനതിശൌര്യമാനമല്ല രാവണ ചതുരതാം നിനക്കുണ്ടെന്നാകിലൊ
വൃഥാ ചൊല്ലാതെ കർമ്മത്തെക്കാട്ടുക ॥ തങ്ങളിൽ ചൊടിച്ചൊരൊന്നു
ചൊല്ലിയും ഭംഗംവിട്ടുവർബാണമതവർഷിച്ചും ഇങ്ങിനെരണംചെ
യ്യുമ്പൊൾ ലക്ഷ്മണൻ ഭംഗിയെറുമരിവില്ലരിഞ്ഞിട്ടാൻ ॥ സുമിത്രാ
ത്മജൻപിന്നെയും ബാണംകൊണ്ടമിത്രൻ തന്റെ ദെഹം പിളർന്നു
ടൻ ഭ്രമിപ്പിച്ചജ്ഞനാക്കീട്ടൊരല്പവും ശ്രമംകൂടാതെ തത്രനിന്നിടി
നാൻ॥ തെല്ലുതന്റെടം വന്നപ്പൊളായവൻ വില്ലുരണ്ടായ്മുറിഞ്ഞതു
കാണ്കയാൽ നല്ല ശക്തിയെടുത്തുടൻ വൈരിയെ കൊല്ലാനായ്മാ
റിടത്തിൽ പ്രയൊഗിച്ചാൻ ॥ ശക്തിവന്നു പതിച്ചപ്പൊൾ മൊഹി
ച്ചു പൃഥിവിയിൽ പതിച്ചീടിനാൻലക്ഷ്മണൻ ഹാസ്യംകൊണ്ടെടുത്തീട്ടു
വാനായ്ദശവക്ത്രനും പരിശ്രമിച്ചാനന്നെരം ॥ അനന്താംശജനാ
കുമവൻ തന്റെ കർമ്മമെത്രയും വർദ്ധിക്കുകാരണം അനക്കീട്ടുവാൻ
പൊലും ദശാനനൻനിനച്ചിട്ടെളുതായില്ലതെല്ലുമെ ॥ ആയതുകണ്ടി
ട്ടെത്രയും കൊപെന വായുപുത്രൻ ദശമുഖൻതന്നുടെ കായത്തിൽ
ചെന്നിടിച്ചു ധരണിയിലായിജ്ജാനുകം കത്തിപ്പതിപ്പിച്ചാൻ ॥ പ
ത്തുവക്ത്രത്തിൽ നിന്നുമതുനെരം നെത്രശ്രൊത്രാദി ദ്വാരങ്ങളിൽ
നിന്നും രക്തധാരയെയൊലിപ്പിച്ചു മൂർച്ഛിതഗാത്രനായ്തന്നെനിന്നാ
നവൻചിരം ॥ അന്നെരം ഭൂമിതന്നിൽകിടക്കുന്നൊ മന്നവാത്മജൻ ത
ന്നെയും മാരുതിച്ചെന്നെടുത്തു രഘുപതിതന്നുടെ സന്നിധൌദ്രുതം
കൊണ്ടുചെന്നീടിനാൻ ॥ ഭക്തികൊണ്ടും സൌഹൃതംകൊണ്ടും വായു
പുത്രനൊട്ടും കനത്തില്ലെട്ടതപ്പൊൾ ശക്തിയും ദുർജ്ജയനെന്നറച്ചു
തൽഗാത്രംവിട്ടു നിജസ്ഥാനം പ്രാപിച്ചു ॥ ഈശപരാംശ ജനാകയാല
ന്നൊരുത്താശ്വാസത്തെയും പ്രാപിച്ചു ലക്ഷ്മണൻ വിശൊക ദ്രൊഹി
യായീട്ടാലങ്കെശനു മശ്ശരീരത്തിൽബൊധവുമുണ്ടായി ॥ ഓർമ്മവന്ന

പ്പൊളന്ന്യമാകും വരകാൎമ്മുകത്തെയും കയ്യിലാണ്ടു രാവണൻ കൂൎമ്മവാ
രാം പെരുത്തുള്ള ബാണത്താലമ്മഹാഹരി സൈന്യത്തെ മണ്ടിച്ചാ
ൻ ॥ വാനരന്മാർ വലയുന്നതുകണ്ടപ്പൊൾ ദീനവത്സലൻ രാഘവൻ
താൻതന്നെ വാനരവീരവൃന്ദങ്ങളിലുള്ളഭിമാന മൊക്കെക്കളവാൻപുറ
പ്പെട്ടാൻ ॥ അപ്പൊൾചാരത്തു ചെന്നുതൻ സ്വാമിയൊടിപ്രകാ
രമുണൎത്തിച്ചാൻമാരുതി മൽപുറത്തുകരെറിദ്ദശമുഖദൎപ്പ ഹാനിയെ
ചെയ്താലുമെന്നവ ॥ വാതപുത്രവചസ്സുകെട്ടത്രയും പ്രീതനായ്ത്തൽ
ഗളത്തിൽ കരയെറിയാത്തുധാനനൊരുന്നിൽചെന്നിവണ്ണമൊതിനാന
തിധീരം രഘൂത്തമൻ ॥ നിൽക്കനിൽക്കടൊ മാമകഭാൎയ്യയെത്തസ്കരി
ച്ചൊരുദുഷ്ടനിശാചര പൊക്കവന്നമകാപമശെഷം നിൻവിഗ്രഹെ
ശീഘ്രം മാറ്റുന്നവ്യാജെന ॥ പണ്ടിഞ്ഞാണമാകുന്നജനസ്ഥാനെ ശ
ണ്ണാചൂണ്ടാഗമിച്ച ഖരാദിയെ രണ്ടാകല്പിലന്നിട്ടുമെവ്വണ്ണം കണ്ടാ
ലും മൂഢനിസ്സംശരവീൎയ്യം ॥ ക്രുദ്ധിച്ചുവാകഥിപ്പം ദശരഥപുത്രവാ
ക്കുകെട്ടപ്പൊൾ ദശാനനൻ കൂൎത്തബാണങ്ങളെയ്താപ്പുവനജ ഗാത്ര
ഭെദനം ചെയ്തു നിന്നീടിനാൻ ॥ രാമനൊപ്പുലനന്നിലെട്ടുത്തൊരുഭീമ
കായനായിട്ടും ഹനുമാനുംസ്വാമിതൻ കൃപാദൃഷ്ടികൊണ്ടും നിജസാമ
ൎത്ഥ്യംകൊണ്ടും നിൎഭയനായിനിന്നാൻ രക്തംകൊണ്ടുടലൊക്കെനനഞ്ഞൊ
ള്ള ഭൃത്യനെക്കണ്ടനന്തരം ഭഗവാനതീവ കൊപത്താൽ തീക്ഷ്ണതര
മാകമസ്ത്ര വൎഷത്തെച്ചെയ്തു ദശാസ്യന്റെ ഛത്രസാരഥി വാജിധ്വ
ജാദിയൊടൊത്തു തന്നുടെ രഥത്തെക്കളഞ്ഞുടൻ ശത്രുതൻ ഭുജമദ്ധ്യ
ത്തിലും നല്ലകത്തിയമ്പു വിട്ടാൎത്തനാക്കീടിനാൻ ॥ ശരംവന്നതിഗാ
ഢം തറച്ചപ്പൊൾ കരത്തിന്മെൽധരിച്ച ധനുസ്സും പൊഴുതും മൊ
ഹിച്ചു നിൽക്കുമവൻ തന്റെകിരീടങ്ങളും ഖണ്ഡിച്ചാൻ രാഘവൻ ॥
വീൎയ്യംകെട്ടുള്ള സൎപ്പത്തെപ്പൊലെയും സൂൎയ്യൻ ശാന്താൎച്ചിസ്സായിട്ടും
പൊലെയും ശൌൎയ്യശൊഭാദിവിട്ടു നിന്നീടുന്ന ഭാൎയ്യാഹൎത്താവൊടെ
വചനം ചെയ്താൻ ॥ കെട്ടാലും ദശകണ്ഠ പലരൊടും നിഷ്ഠുരരണം
ചെയ്തയാൽ നീയിപ്പൊൾ ഒട്ടക്ഷീണിച്ചു കാണുകകൊണ്ടു ഞാൻ വി
ട്ടീടുന്നില്ല കൊല്ലുവാൻ ബാണത്താ ॥ ഇപ്പൊഴെപൊയാലും ലങ്കയിൽ
ചെന്നു നിശ്ചിന്തമാശ്വസ്തനായിട്ടനന്തരം ക്ഷിപ്രംവന്നാലും മൽബല
മൊക്കയുമപ്പൊൾ കാട്ടിത്തരുവൻ ദശാനന ॥ ദൎപ്പംവിട്ടഥ രാവണ
നാം രാമൻകല്പിച്ചമൊഴികെട്ടധൊവക്ത്രനായ് സപ്തിപുരമുല്യമാ
കാംപുരംനിഷ്പ്രഭനായ്പ്രവെശിച്ചാൻതൽക്ഷണം ॥ ശരപീഡിതന്മാ
രാസ്ത്രിതിച്ചുള്ള ഹരിവീരന്മാരെത്തദാ രാഘവൻ ഗുരുവായിട്ടങ്ങെഷ

ധാ കൊണ്ടുടൻ നിരുപദ്രവ ഗാത്രരാകീടിനാർ ॥ അവമാനിതനാ
യ് ദശവക്ത്രനുമവിടം വിട്ടുപൊകുന്നു കണ്ടപ്പൊൾ ഭുവനത്രയ വാ
സികളൊക്കയുമവധി വിട്ടുതുഷ്ടരായ്ചമഞ്ഞാർ ॥ മന്ദിരെ ചെന്നു പക്ഷി
ന്ദ്രഖണ്ഡിതപന്നഗം പൊലെ രാമാസ്ത്രം കൊണ്ടേറ്റം ഭിന്നഗാത്രനാ
യ് തൽബാണശക്തിയെത്തന്നെ ചിന്തിച്ചു ചൊന്നാൻ ദശാനനൻ ॥
ഇന്ദ്രനെക്കാളധികം ബലമുള്ളൊരെന്നെത്തുച്ഛ മനുജൻ ജയിക്കയാൽ
മുന്നം ചെയ്തു തപസ്സുകളെല്ലാം വൃഥാതന്നെയായ്വന്നിതല്ലൊ നമുക്കി
പ്പൊൾ ॥ നരവാനരന്മാരെയൊഴിച്ചല്ലൊ വരം മുന്നം ഞാൻ യാചിച്ചതു
മിപ്പൊൾ ഉരചെയ്തല്ലൊ പത്മജനും തവ വന്നുഭീതി മനുജരാലെ
ന്നൊ വാ ॥ ഇക്ഷ്വാകുവീരൻ മനുഷ്യനാകയാൽ ബ്രഹ്മവാക്യത്തെ സ
ത്യമാക്കുന്നുധ്രുവം നമ്മുടെ കുലത്തിങ്കലൊരു പുമാൻ നിന്മതത്തെക്കള
ഞ്ഞു വധിച്ചീടും എന്നു മഹാ പണ്ടനരണ്യനാം കൊപിച്ചെന്നൊടൊ
ന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായതും ചെന്നു രാമനിന്നാകവെ ജാതനായ്വന്നിരിക്ക
യാലെന്തിനി ചെയ്യേണ്ടു ॥ ഹേതു ഞാൻതന്നെ നിൻവധത്തിന്നെ
ന്നു വെദവതി ഞാൻ ശപ്പുന്നായെൻ പുരാ സീതാത്മപൈണത്രുതലെ വ
ന്നിപ്പൊൾ ജാതയായ്വന്നതായവളാകുന്നു ॥ നന്ദികെശ്വര രംഭാദി
ശാപവുംവന്നിട്ടുണ്ടല്ലൊ മുന്നമെൻ ശപ്തതാൽ ഇന്നതൊക്കെസ്സഫ
ലമാകും ഹരിവൃന്ദമൊന്നിച്ചുവന്നൊരു രാഘവൻ ॥ എങ്കിലും ജയം
കിട്ടുവാൻ ഞാനിപ്പൊളുൾക്കലാവുന്നതുപൊലെയത്നങ്ങൾ ശങ്കകൂടാ
തെ ചെയ്വാൻ തുനിയുന്നെൻ കിങ്കരന്മാരെ മന്മൊഴികെൾക്കുവിൻ ॥
വളരെക്കാലമായിട്ടുറങ്ങുന്ന ബലശാലിയാകുന്ന സഹജനെപ്പ്രയ
ത്നങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടെന്നാകിലും വെളിവുണ്ടാക്കിക്കൊൾകെടൊ വീര
രെ ॥ ശീഘ്രമായവനൊന്നിച്ചു നിങ്ങളെന്നാഗ്രഹവന്നാലുമെന്നാല
വൻമമ വാക്കുകൊണ്ടുടൻ ശത്രുക്കളെക്കൊന്നെൻ ദുഃഖം തീർത്തിടും
സന്ദെഹമില്ലമെ ॥ ഭർത്തൃശാസനം കെട്ടുഥ കൈകസീ പുത്രൻ കുംഭക
ർണ്ണൻ വസിച്ചീടുന്ന പത്തനം തന്നൊക്കിസ്സാദരം വെഗമാണ്ഭൃത്യന്മാ
രും പ്രയാണം ചെയ്തീടിനാർ ॥ ഉത്തമഗന്ധമല്യമാല്യാദികൾ ഹസ്ത
ത്തിൽധരിച്ചായവർ ചെന്നപ്പൊൾ തത്രവിസ്തീർണ്ണയാകും ഗുഹയുള്ളി
ൽനിദ്രചെയ്യുന്നവനെക്കണ്ടീടിനാർ ॥ ഗുഹയൊടൊത്തവായും തു
റന്നുകൊണ്ടു ഘൊരത്രമുറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന മഹാകായനെന്റെ നാസികാ
ശ്വാസമെത്ത സ്സഹിപ്പാനവരാളായില്ലെങ്കിലും ॥ ഞെരുങ്ങിപ്പൊൾ മന്ദ
ന്നിൽ ചെന്നായവർ വരാഹാദിമൃഗങ്ങൾടെ മാംസങ്ങൾ ഉരുളുട്ടിവ
ച്ചീടിനാരായവന്നരികത്തൊരു കുന്നുകണക്കിനെ ॥ പിന്നല്ലൊനിത

കുംഭങ്ങളും ബഹുധാന്യ മദ്യകലശസമൂഹവും മാന്യനാകുന്ന കുംഭക
ൎണ്ണൻ തന്റെമുന്നിലങ്ങിനെ വച്ചുതിവേഗേന ॥ ചന്ദനത്തെയുംതേ
ച്ചിച്ചു മാലതീകുന്ദാദിശ്രേഷ്ഠമാലാ സമൂഹവും നന്നായ് ചാൎത്തിച്ചു
ധൂപിപ്പിച്ചായവർ മന്നവാനുജൻ തന്നെസ്തുതിച്ചുടൻ ॥ ഉറക്കത്തെയു
ണൎത്തുവാനായ്പലതരത്തിൽ ചെന്നുയത്നം തുടങ്ങിനാർ കരംകൊട്ടി
ക്കൊണ്ടായവരൊക്കെയു മൊന്നിച്ചട്ടഹാസങ്ങളും ചെയ്തയും ॥ ചാര
ത്തങ്ങിനെ ചെന്ന ചിലരപ്പോൾ ഭേരിതൊട്ടുള്ള വാദ്യഘോഷങ്ങളും
ഭൂരിശംഖനിനാദവും ചെയ്തിട്ടും നേരമെന്നെത്രം ഉണരാതെ കണ്ടഥ ॥
കഠിനതരമാകുംപ്രഹരങ്ങളും മടികൂടാതെ ചെയ്തുതുടങ്ങിനാർ ഇടി
ക്കുന്നുചിലരവൻ വക്ഷസ്സിൽ കടിക്കുന്നു ശ്രവണമപരന്മാർ ॥ അ
ടിക്കുന്നു മുസലംകൊണ്ടന്യന്മാരടലിട്ടു വലിക്കുന്നുകേചന തടിമെച
ഗജനാഗാദിയെക്കേറ്റി മുടിതൊട്ടടിയോളം നടത്തീട്ടും ॥ ഒട്ടുനേ
ത്രം തുറക്കുവാനുള്ളൊരു വട്ടംകാണായ്കകൊണ്ടവരെത്രയും രുഷ്ടരാ
യിട്ടനേക പ്രകാരത്തിൽ കഷ്ടപ്പെട്ടാരവനെയുണൎത്തുവാൻ ॥ ചെ
വിയിൽ ജലകുംഭം ചിലരെടുത്തവധി വിട്ടൊഴിച്ചു തുടങ്ങിനാർ അവ
ന്റെമാറത്തായിരമാനയെ ജവത്തോടൊന്നിച്ചു നടത്തിനാർ ॥ അ
ന്നേരമതൊന്നു തൊട്ടതുപോലെയായ് തോന്നുകയാലവനുണൎന്നങ്ങി
നെ തന്നുടെ കരവിക്ഷേപണം ചെയ്തിട്ടൊന്നു ജൃംഭണവും ചെയ്തെ
ഴുന്നേറ്റാൻ ॥ മദ്യമാംസാദിഭക്ഷിച്ചുതന്നുടെ ക്ഷുത്തൃഡ്ദാഹവും തീൎത്തു
വഴിപോലെ തൃപ്തനായ്പിന്നരികിൽ നിന്നീടുന്ന ഭൃത്യവൎഗ്ഗത്തോടീവണ്ണ
മോതിനാൻ ॥ ഇക്കാലമെന്നെ നിദ്രയുണൎത്തുവാൻ തക്കതായിട്ടെന്താഗ്രജ
നൊന്നൊരു ദുഃഖമുണ്ടായിച്ചെന്നതു മാരുടെ വിക്രമത്താലെന്നുള്ളതും
ചൊല്ലുക ॥ സ്വാപംവിട്ടതിശാന്തതയോടേവം മാരിമുഖ്യൻ ചൊന്ന
തുകേട്ടപ്പോൾ യൂപാക്ഷനെന്നു പേരാകും രാക്ഷസനൃപമന്ത്രിയീവണ്ണ
മുണൎത്തിച്ചാൻ ॥ കുംഭകൎണ്ണ നീകേട്ടാലുംനമ്മുടെ തമ്പുരാനാകും രാ
ക്ഷസശ്രേഷ്ഠന്റെ വംശമെല്ലാം നിൎജ്ജീവവൎഗ്ഗമാക്കിപ്പിന്നുറം തി
രിപ്പിച്ചല്ലോ രാഘവൻ ॥ ഭാഷിക്കുന്നതീവണ്ണം ശ്രവിച്ചതിരോഷ
ത്തോടുടൻ കുംഭകൎണ്ണൻചൊന്നാൻ ഇപ്പോഴലൊന്യെ നൊനദിക്കിൽ
ചെന്നതിരോഷരാകുന്ന വാനരന്മാരെയും ॥ രാമലക്ഷ്മണന്മാരെയും
കൊന്നെന്റെ ഭീമമാകുമുദരമാച്ചാരയാൽ കാമംപോലെ നിറച്ചി
ട്ടനന്തരം സ്വാമിതൻ പുരോഭാഗേഗമിക്കുവൻ ॥ ഗൎജ്ജിച്ചേവം പ
റഞ്ഞതുകേട്ടപ്പോൾ നിശ്ശങ്കം മഹോദരൻ ചൊല്ലിനാൻ ॥ ശീഘ്രം
ഞാനറെ നീജ്യേഷ്ഠനെക്കണ്ടുക പൂൎവ്വം ചെയ്യുഥ വിക്രമിച്ചീടുക ॥ അ

ഇതുകെട്ടവനെന്നാലിന്നങ്ങിനെ മതിയെന്നും കല്പിച്ചുത്‌വവേഗേന ക്ഷി
തിയെക്കുലുക്കിക്കൊണ്ടാ രാക്ഷസ പതിയെക്കാണ്മാനായിപ്പുറപ്പെട്ടാ
ൻ ॥ ഗിരിശൃംഗസമാന ശരീരനായുള്ളൊരു രാക്ഷസശ്രേഷ്ഠനെക്കണ്ട
പ്പൊൾ ഹരിവീരന്മാർ ഭീതരായ് രാമനെ ശരണംപ്രാപിച്ചീടിനാരെ
വരും ॥ രാഘവൻ നിജകാർമ്മുകമന്നേരം വെഗാൽകയ്യിലെടുത്തു കലച്ചു
ടൻ ലൊകഭീകരനാകുമവൻതന്റെ ശ്രീകിരീടാദി യുക്തശരീരത്തെ॥
കണ്ടൊരു നെരത്തത്ഭുതവും വിസ്മയംപൂണ്ടു ചൊന്നാൻ വിഭീഷണ
നൊടെവം ഇങ്ങൊൽസത്വമുണ്ടാകമീലൊക കണ്ടകനൊവനെന്നുര
ചെയ്യുന്നി ॥ വൎത്തമാനമറിവാനായ് രാഘവനിത്തരമരുളിച്ചെയ്തു
കെട്ടപ്പൊൾ ഭക്തിയൊടും വിഭീഷണനീവണ്ണമുത്തരം വിനയത്തൊ
ടുണൎത്തിച്ചാൻ ॥ ആട്യനിന്നീരാക്ഷസനെത്രയുമട്ടുള്ളൊരു ജ്യെ
ഷ്ഠനായിട്ടുന്ന തടിതൻ ബലമൊന്നുകൊണ്ടന്തക പട്ടണത്തെയും തി
ത്തവനാകുന്നു ॥ ശൂലമൊന്നുകരെ തന്നിലെടുത്തുകൊണ്ടാലസ്യംവിട്ടൊ
രുവനായുണ്ടിവൻ ലീലയാ പലവട്ടമിന്ദ്രാദിയെത്തുലത്തെപ്പൊലെത
ച്ചുപാറ്റിച്ചാൻ ॥ ജാതനായപ്പൊൾതന്നെയിവൻക്ഷുധാ ബാധിത
നായ് ചെന്നൊരൊ വിധമുള്ള ഭൂതലജാതപ്രാണിസമൂഹത്തെ പീ
ഡിച്ചാരാം വലപ്പുതുകണ്ടപ്പൊൾ ॥ പാപിയാകുമിവനെ വധിപ്പാ
നായൊപ്പിച്ചിന്ദ്രനും വജ്രംപ്രയോഗിച്ചാൻ ചാപല്യം നടിച്ചീടാതി
വൻതദാ ശൊഭയെഴുമന്നൊരൈരാവതത്തിന്റെ ॥ കൊമ്പുകയ്യിൽ പ
റിച്ചെടുത്തുകൊണ്ടാജൗ വൈരിയെത്താഡനം ചെയ്യുമ്പൊൾ സം
ഭ്രമത്തൊടൊത്തവന്ദ്രനും പത്മസംഭവൻ തന്നൊടിക്കഥ ചൊല്ലിനാ
ൻ ॥ ശക്രസങ്കടം കെട്ടുടൻ പത്മജൻ ശീഘ്രംതത്ഥലത്തിൽ ചെന്നിവ
ൻതന്നുടെ വിഗ്രഹംകണ്ടുഭീതനായി സ്വാന്തപവാകെ നന്നായരുൾ
ചെയ്തിവാനായും ॥ അരികത്തു വിളിച്ചവനൊടുകൂമ്പിൽ പെരുതായു
ള്ള വിശ്വാസമുണ്ടാകിലെ പരസങ്കടഹാനി ചെയ്യീടുവാൻ വളപ്പുത്ത
നാനിദ്രയെ നൽകിനാൻ ॥ വാരിജജാതവ ശാപത്തിൻ ശക്തിയാ
ൽ ഭൂരിനിദ്രനായ്തന്നെ കിടക്കുന്നൊരു തുല്യനായീടുന്ന സൊദര
വീരനെദ്ദശകന്ധരൻ കണ്ടപ്പൊൾ ॥ പാരംഖെദിച്ചു പത്മജൻതന്നു
ടെ ചാരത്തണ്മാറു ചെന്നു യാചിക്കയാൽ ആറുമാസം കഴിഞ്ഞാ
ലൊരുദിനം വെറിട്ടീടുമീ നിദ്രയുമത്രിനാ ॥ നെരിട്ടാഹവം ചെയ്യാൻ
വരുന്നവരാരെന്നാലും വധിക്കുമിവനെന്നും സാരസൊൽഭവൻ
കല്പിച്ചുന്നുള്ളതും നെരൊടിന്നറിഞ്ഞാലുംസഖെ രാഘവാൻ ॥ സങ്കടാധി
ക്യാൽ കെണുചുനാന്നുനാ ലങ്കാനാഥനിവനെയുണൎത്തിനാൻ ശൃംഖ

ലപ്രായ മത്തഗജംപൊലെ ശങ്കക്കൂടാതെപൊകുന്ന കാണ്കനീ ॥ മാ
നവ വല്ലഭ ചാരുതി ... ശമിവാനരക്കുള്ള ഭീതിനീങ്ങീടുവാൻ നൃനാ
യന്ത്രമാകുന്നിതെന്നും ചൊല്ലി ദ്വീനമാവതൊതൊത്തീർത്തു കൊണ്ടീടുക ॥
സഖാവാകും വിഭീഷണൻ തന്നുടെമുഖാന്നിസ്സൃത വാക്യങ്ങൾകെട്ടുടൻ
സകല സെനാനായകനെ വിളിച്ചഖിലെശനരുൾ ചെയ്യാനീപ
ണ്ണം ॥ വഹ്നിനന്ദനനീചൊന്നിതിൻവണ്ണം തന്നെ ചൊല്ലിക്കപികൾ
കളവായ ദൈന്യഭാവങ്ങളെല്ലാമകത്തെണം സന്നദ്ധന്മാരാക്കീടുക
യും വെണം ॥ ശാസനമെവം കെട്ടഗ്നീലനും കെസരിമുഖവാനര
ന്മാരുടെ തൃസകല ഗണത്തെയുമവ്വണ്ണം വാസംചെയ്യിപ്പിച്ചീടിനാ
നാദരാൽ ॥ അക്കാലത്താദ്ദശഗ്രീവസൊദരൻ ദുഃഖപൂണ്ടു മരുവുന്ന
തന്നുടെ അഗ്രജനാകും രാത്രിഞ്ചരെശൻതന്നഗ്രെചെന്നു നമസ്കാരം
ചെയ്തുടൻ ॥ കൃത്യമെന്തു ഞാൻ ചെയ്യെണ്ടതെന്നതും പാർത്ഥിവഭവാ
ൻ ചൊൽകെന്നുണർത്തിച്ചാൻ ഉക്തികളെവം കെട്ടപ്പൊളെത്രയും
പ്രീത്യാചെന്നവനെ പുണർന്നഞ്ജസാ ഉത്തമാസനം തന്നിൽവസി
പ്പിച്ചിട്ടിത്തരം ദശവക്ത്രനരചെയ്താൻ ॥ ചിരംസുപ്തനായിരുന്ന
നിസ്ത്വപ്പൊളറിയുന്നില്ല മാമകസങ്കടം ഉത്തമകൊസലരാജകുമാരക
ൻ മരണമത്താളും ചെയ്യുന്നവിട്ടല്ലൊ ॥ ഹരിക്കൂട്ടത്തൊടൊ
ത്തു സമുദ്രത്തിൽ ചിറയിട്ടിഹ വന്നവൻനമ്മുടെ പുരിയിൽചെയ്യു
ന്ന ക്രമമിന്നു ഞാനരചെയ്യുന്നതുമെങ്ങിനെ കാണ്കനീ ॥ മുഖ്യരാകും നി
ശാചരന്മാരെയിന്നൊക്കെയും യുധി നിഗ്രഹിച്ചാരവർ മർക്കടഭയം തീ
ർത്തുനീ വെഗത്തിലിക്കുലം പരിപാലിച്ചതന്നാലും ॥ ഇദ്ദശാനനുക്കി
ന്നുളവാകയാൽ നിദ്രയിൽനിന്നുണർത്തിനെൻ നിന്നെഞാൻശത്രുസം
ഹാരമദ്യൈവ ചെയ്യുനിസ്തുത്യ വന്നാലും വത്സസഹൊദര ॥ നിസ്തുല്ലാ
തിഹമറൊരവലംബമിസ്സാളുകൾക്കില്ലെന്നറിഞ്ഞീടുക വയ്യായെന്നുര
ചെയ്യാതെചെന്നു നീചെയ്യെണം മമകാര്യമശെഷവും ॥ പരി
ദെവിതമിവണ്ണം കെട്ടപ്പൊം ചിരിച്ചുകൊണ്ടാക്കുംഭകർണ്ണൻ ചൊ
ന്നാൻ പുരാനിന്നാൽ കൃതമായിട്ടുള്ളൊരു ദുരിതത്തിന്നു സംഖ്യ
യില്ലായ്കയാൽ പരിചൊടിപ്പൊൾ തൻഫലമൊക്കെയുമൊരുമിച്ചുമി
ളിതമായ്തൽ പുരെനരവാനരരൂപമായുന്ന വെന്നറിഞ്ഞാലുമസം
ശയമഗ്രജ ॥ അന്നുഞങ്ങൾ പറഞ്ഞഗുണദൊഷമൊന്നും കെൾ
ക്കാതിരിപ്പതിനാൽ തവ വന്നുപെട്ടതായിട്ടമിസ്സങ്കടമെന്നറിഞ്ഞാലും
നക്തഞ്ചരെശ്വര ॥ മുന്നം ഞാനും വിഭീഷണനും തവധന്യന്മാരാ
കും മന്ത്രിപ്രവരരുംചൊന്നവണ്ണം നീചെയ്യാൽശുഭംവരും പിന്നെ

നിന്നിഷ്ടം പൊലെചെയ്തീടുക ॥ സഹജഗിരമീവണ്ണംകെട്ടപ്പൊൾ ബഹുരുഷ്ടനായ്ചൊന്നാൻ ദശാനനൻ അഹംപൂൎവ്വനെന്നാകിലിവണ്ണന്നിഷ്ഠിചൊൽവതും യുക്തമൊസൊദര ॥ ഗൎവ്വത്താൽചില തൊഴകളും മയാപൂൎവ്വംചെയ്യപ്പെട്ടുള്ളതായീടിലും നിൎവ്വഹിപ്പാൻ മതിയാകുംയത്നങ്ങൾ സൎവ്വവുംനിന്നാൽ ചെയ്യപ്പെട്ടീടണം ॥ പൊയ്കാൎയ്യന്നിനമ്മനിഷ്ഠീവണ്ണം വായിൽതൊന്നിയതൊതുക യുക്തമൊ കായത്തിന്നല്പം ശക്തിയുണ്ടെങ്കിലും പ്രിയനായ്ഭവാനെന്നിലിരിക്കിലും ॥ ത്വയവരെക്കാലെചെയ്ത വെഗമിങ്ങായനാം ചെയ്തുകൊൾക സഹൊദരയെമിന്നിതൊന്നല്ലാതെ നിന്നാലില്ലായതും നീനിനച്ചുകൊണ്ടീടുക ॥ കൊപത്തൊടും ദശമുഖനീവണ്ണം താപത്തൊടും പറയുന്ന വാക്കിനെ സല്പശീലൻ സഹൊദരൻകെട്ടവമാഭാഷിച്ചാൻഉദ്ധതമായ്തന്നെ ॥ ജീവനൊടിഹഞാനിരിക്കുംകാലം ദെവരാജന്ദനനായീടും ഭവാൻ ഏതുംഖെദിച്ചീടുന്നതു യുക്തമൊതാവകാരിയെഞ്ഞാനും ഹനിക്കുവൻ ॥ മെലിൽജ്യെഷ്ഠനിവൃദ്ധിവന്നീടാൻ ബാലനെങ്കിലും ബന്ധുതകൊണ്ടുഞാൻകാലത്തിൽ ഗുണദൊഷങ്ങളൊക്കെയുമാലൊചിച്ചുരചെയ്തു തെന്നൊൎത്താലും ॥ ഒട്ടും സംശയംവെണ്ടഭവാൻ മമ പൃഷ്ഠതവഴിപൊലിന്നുകണ്ടാലും ദൃഷ്ടരാകുന്ന വാനരന്മാരുടെ കൂട്ടത്തെക്കൊന്നു ഭക്ഷിനിറക്കുവൻ ॥ രാക്ഷസന്മാരും വാനരമാംസത്തെ ഭക്ഷിച്ചിന്നു രസിച്ചാടപ്പുതും ലക്ഷ്മണാഗ്രജൻപ്രാണനെയും ത്യജിച്ചുക്ഷിതിയിൽ കിടപ്പതുംകാണുംനീ ॥ ഹരിവീരശവം കൊണ്ടിഭൂതലംനിറയപ്പെട്ടിരിപ്പതും കണ്ടീടും വരുണാദികൾതന്നെ സഹായിപ്പാൻ വരുമെങ്കിലവരെയും കൊന്നീടാം ॥ വിഗതഭയനായ്തന്നെ മന്ദിരെസുഖമായ്ഭവാൻ വാണുകൊണ്ടീടുക മല്ലവാരിതൊനെകൻ മതിയാകും ജഗൽസംഹാരംചെയ്യതിന്നുംപ്രഭൊ ॥ എന്നാലാകുന്നയത്നങ്ങളൊക്കെയുമിന്നു ചെയ്തീടാം ലങ്കാധിനായകപിന്നെദൈവത്തിൻ കല്പിതം നീക്കുവാൻ മന്നിലാൎക്കുകഴിവതും ചിന്തിച്ചാൽ ॥ ഉന്നമെന്നെയാരാമൻ വധിച്ചെന്നാൽസന്ദെഹം വിനാനിന്നെയുംകൊന്നീടും എന്നാലായതൊദൈവവിധിയെന്നും നന്നായ്ക്കിശപസിച്ചാശപസിച്ചാലുംനീ ॥ ചന്ദ്രാദിത്യന്മാൎതന്നെയും ഭൂതലംതന്നിലാക്കൊനും ശക്തനായുള്ളഞാൻ മന്ദനായ്ഭവിച്ചീടുമൊ മാനുഷനുന്നിൽചൊന്നാൽ ഹാഹാശിവശിവ ॥ രാമലക്ഷ്മണന്മാരെയുമിപ്പുര ശ്രീമുടിച്ചുകരിച്ചവൻതന്നെയും കെമനാകാരവിസ്തതൻതന്നെയും ഭീമന്മാരാകും വാനരന്മാരെയും ॥ ഉക്ക

ണൊലക്ഷ്യം കൂടാതെകൊന്നുഞാൻ രാക്ഷസെശനിൻസന്താപം തി
ൎക്കുവൻ പക്ഷ്മളാക്ഷിജനകജയും നിന്റെ ലക്ഷ്മികളുമുടൻസ്വാ
ധീനയാക്കുന്നു രാജസോദരവാക്കുകൾ ചൈത്രാമാജിദീക്ഷയായ്
നിൽക്കും മഹോദരൻ എന്നുമാനംപൂണ്ടായിട്ടുവാക്കൊട്ടും പൂജി
ച്ചുതവനൊടെവമാതിനാൻ ॥ നിദ്രതുടിപ്പുദാനടന്നീടുംനിൻ
ബുദ്ധിമ്പുണ്ടാവിവെകമുണ്ടാകുന്ന അഗ്ന്യനിന്റെ വികത്ഥനവാക്കൊ
ട്ടും സത്യമാകുമെന്നൊൎത്തിടുന്നില്ല ഞാൻ ॥ മൃത്യുസന്നിഭരാമനെയുദ്ധം
ചെയ്തുത്രിലൊകത്തിലെവൻ ജയിച്ചീടും ഓൎത്താലും നിജനസ്ഥാനവൃ
ത്താന്തം തത്രചെന്നവ്യഥാമരിച്ചീടെണ്ട ॥ എവമായവനൊടുരചെ
യ്തുടൻ രാവണനൊടുണൎത്തിച്ചാനീവണ്ണം ദൈവജ്ഞനൊൎൽപായ
മായിയ്ത്താമാവഴി നന്നെന്നാലതുചെയ്യാവും ॥ നാലഞ്ചാളൊത്തടി
യങ്ങൾചെന്നപ്പകാലം പൊർ ചെയ്തുവരെജയിയ്യാഞ്ഞാൽ മെ
ലൊക്കെച്ചാരതെച്ചതിരിച്ചിഹ ചാലവന്നീടാം പിന്നതതിൽഭ
വാൻ ॥ രാഘവന്മാരെ ഭക്ഷിച്ചു ഞങ്ങളെ നാഥഘോഷിപ്പിച്ചു
കൊണ്ടാലും മന്ദിരെ ശങ്കയില്ലാത്ത ജാനകിതൻപുരെ ഭോഗചെ
ന്നാലും പിന്നെനീമന്നവ ॥ മഹാസിദ്ധനാകാന്തജയൊടു നീബഹുസാ
ന്ത്വ വചനങ്ങൾചൊല്ലുക മഹാരത്നഖചിത വിഭൂഷണ സഹസ്രം
കാഴ്ചവച്ചുകൊണ്ടീടുക ॥ അപ്പൊഴവൾ ഭൎത്തൃനാശമെന്നതും
പൃഥ്വിൽ സത്യമെന്നുമൊച്ചുടൻ തൽപ്രിയംസദാ ചെയ്തുകൊണ്ടാദ
രാൽ തല്പത്തിൽതവ വന്നുശയിച്ചീടും ॥ ഭൎത്താംകൂടാതെ തന്നെഭ
വാനെന്നാൽ ഗുണംവന്നീടുമെന്നറിഞ്ഞീടുക പ്രണയംകൊണ്ടുണ
ൎത്തിച്ചമെന്മൊഴി പിണങ്ങീടാതെ തന്നെനീകെട്ടാലും ॥ വിശ്വംതെ
ല്ലുമില്ലാത്തവൻ ചൊല്ലുന്നകാൎയ്യമല്ലാത്തവാക്കുകൾ കെട്ടുടനശെഷ
വാരിധി കുംഭകൎണ്ണൻതദാ തിഷ്ഠദൃഷ്ടിയായ്ജ്യെഷ്ഠനൊടൊതിനാ
ൻ ॥ കൊള്ളരുതാത്ത രാക്ഷസവാക്കിന്നുള്ളിലാഗ്രഹമല്പവുമഗ്രജ
അല്പൽ ദൂരെകളഞ്ഞാലുംരാമനെക്കൊല്ലുന്നുണ്ടൊ ഞാനിദ്ദിവസംപ്ര
ഭൊ ॥ കളവെന്യസഹജൻ കഥിക്കുന്ന കളമാകും വചനത്തെക്കെ
ട്ടപ്പൊൾ തെളിഞ്ഞങ്ങിനെ രാവണനും ബഹു തെളിവൊടെപാരമു
ളുടങ്ങിനാൻ ॥ വത്സകുംഭകൎണ്ണനിനക്കൊരുത്താൎക്ക സത്സഹജനി
ന്നാക്കൊണ്ടുഭൂതലെ തപസ്സനായ്സമരം ചെയ്തീടുവാൻ മത്സ
മീപമാരാരുമില്ലൊൎത്താലും ॥ അതുകൊണ്ടുടൻ നിമമസങ്കടത്തിനെ
തീൎത്തുമൊദം വരുത്തുവാൻ ധൃതംഗുലനായുദ്രചെന്നാക്ഷിതിപതി
പുത്രരെക്കൊന്നുവന്നീടണം ॥ ജ്യെഷ്ഠൻ ചൊന്നതുകെട്ടപ്പൊളെത്ര

യും ഹൃഷ്ടചിത്തനായ്ത്തന്നെ സഹജനും ചെയ്തിട്ടുപകാരകർമ്മങ്ങ
ൾ ചെയ്യാട്ടും വൈകാതെയാത്രയ്ക്കൊരുമ്പെട്ടാൻ ॥ മോദംപൂണ്ടഥ
രാവണൻതന്നെ ചെന്നാദരാൽ കല്ലുവച്ചുള്ളമാലയെ സോദരൻ
തൻ്റെഗളത്തിൽ ധരിപ്പിച്ചാക്കാതിൽകുണ്ഡലവും ചെന്നണിയിച്ചാ
ൻ ॥ അംഗദന്താരം വിഭൂഷണജാലങ്ങൾ ദേഹിയിൽ ചെന്നണി
യിച്ചനന്തരം തിങ്ങുമോദമോടൊന്നു പുണർന്നുടൻ സംഗരത്തിന്നു
യച്ചാനവനെയും ॥ സൈന്യത്തോടൊത്തു യാത്രയായ്ചെന്നവൻ
നിന്നനേരത്തശിവനിമിത്തങ്ങൾ മുന്നമേപോയവർ കണ്ടതുപോലെ
യായ്ത്തന്നെ തട്ടിപ്പിലോക്കക്കൊണ്ടായ്വന്നു ॥ ഏതുമായതിനെണ്ണ
ണ്ണില്ലാതവൻ ഭീതിവാനരന്മാർക്കുളവാക്കുവാൻ വാതുറന്നാലാഴിക്കൊ
ണ്ടതിദ്രുതം ഭൂതലത്തെക്കബളീകരിപ്പാനൊരുപ്പെട്ടാൻ ॥ വികടാനനനായിട്ടു
ലാഴിക്കൊണ്ടഗംതന്നെ നടന്നവർഷംപോലെ സകലജനഭീതിദനായും
ദശമുഖസോദരൻ സഞ്ചരിച്ചീടുമ്പോൾ ॥ മർക്കടങ്ങളും പേടിപൂ
ണ്ടോരോരോ ദിക്കുനോക്കിക്കൊണ്ടോടിത്തുടങ്ങിനാർ നിൽക്കെടോ
നിൽക്കെന്നംഗദൻ ചൊല്ലുന്നവാക്കുകേട്ടു ഭാവത്തെനടിക്കാതെ ॥ ഭീ
തിപൂണ്ടവർപിന്നെയും മണ്ടുന്നമാതിരികണ്ടനേരം യുവരാജൻ ചെന്നു
ചെന്നുബഹുമാനവാക്കൊന്നോതിത്തന്നെതിരിച്ചുനിർത്തീടിനാൻ ॥
കുമുദാംഗദനീലാനിലാത്മജ പ്രമുഖന്മാർ ഭയലേശംകൂടാതെ സ
മരംചെയ്യാൻ പർവ്വതഹസ്തരായ്മേന പ്രേഷ്യരെപ്പോലെനേരിട്ടാ
ർ ॥ ദുഷ്ടനാകുന്ന കുംഭകർണ്ണനപ്പോളെട്ടും പത്തും പതിനഞ്ചുമ
ങ്ങിനെ കൂട്ടംകൂട്ടമായ് വാനരന്മാരെക്കയ്ക്കൊണ്ടിട്ടു വാരിഭുജിച്ചു തുടങ്ങി
നാൻ ॥ സൈന്യത്തെദുഷ്ടൻ ഭക്ഷിച്ചുമോടിച്ചും വന്നീടുന്നതുകണ്ടെ
റ്റം ക്രുദ്ധനായ് തന്റിക്കൂടാതെ പർവ്വതഹസ്തനായ്ചെന്നുനേരിട്ടാ
നഞ്ജനാനന്ദനൻ ॥ ഒന്നുകൊണ്ടൊന്നെറിഞ്ഞിട്ടാദുഷ്ടന്റെ ഹൃദ
യസ്ഥലത്തിങ്കൽ കൊള്ളിച്ചപ്പോൾ രുധിരാർദ്രശരീരനായിട്ടവനതി
വിഹ്വലനായ്ത്തന്നെമേവിനാൻ ॥ രാക്ഷസൻ പിന്നെമാരുതനന്ദ
നവക്ഷസ്സിൽ തന്റെ ശൂലം പ്രയോഗിച്ചാൻ അക്ഷഹന്താവും വി
ഹ്വലനായ്നിന്നാനാഗ്നേയാദികളും ഭീതിപൂണ്ടോടിനാർ ॥ മാനശാലിക
ളായിട്ടതിൽ ചില വാനരന്മാരാക്കുംഭകർണ്ണൻ തന്റെ പീനദേഹ
ത്തിൽ കേറിക്കൊണ്ടുംഞാന്നുകൊണ്ടും പ്രഹരംതുടങ്ങിനാർ ॥ ചി
ലർ നാസികാമാന്തിത്തുടങ്ങിനാർ ചിലർ കർണ്ണം കടിച്ചുംതുടങ്ങിനാ
ർ തലയിൽത്തച്ചാരന്യന്മാരീവണ്ണം വിലയില്ലാതവനെയാക്കീടിനാ
ർ ॥ ആയിരം കപിവീരരെയന്നേരംവായയിൽ ദുഷ്ടനൊപ്പംകട

ത്തിനാൻശ്രേഷ്ഠവൻ കൎണ്ണനാസാശിരങ്ങളെപൊയ്തിനാൻ പുറകന്ന
ള്ളാക്കപികളും ॥ ശ്രീരാമസൂനാമെയ്യ്കൾ ... തീക്ഷ്ണമഹാബാണ
നതനായനം ശിലാഗ്രിപ്രദേശസമാനമവനെത്ര്യശ്യമാക്കി ക്ഷെപ
തിപ്പിച്ചാൻ ॥ പിന്നെസ്സുഗ്രീവൻ തന്നരികിൽശൂലം ചെന്നുതറാ
ശ്ശൂലാദ്യന്തരം തന്നെരംകപിരാജനാം തെടിട്ടനിന്നവനൊട്
വൎണ്ണമരച്ചെയ്യാൻ വിക്രമംകണ്ടിന്നാരാം തൊൻതൊന്നിരുന്നൻ ശ്രീ
രാമൻതന്നെ നീരാക്ഷസപുംഗവ ഇക്കപികളൊടൊത്തു പൊരുതു
കയോഗ്യമല്ലനിനക്കിവന്നാലും ॥ ഓരോവാക്കുവെവ്വെണ്ണം ചൊ
ല്ലിക്കൊണ്ടാരംഭിച്ചാനൊടനെ മഹാരണം ക്രൂരാരംപ്ലവഗേശനാ
സ്സംഗ്രാമെ കെറിക്കെറിക്ഷണത്തിൽ വന്നീടിനാൻ ആദിത്യാത്മജനാ
ഢനാശകതികൊണ്ടാതുരതപം കലന്നതിഭയമൂഢനായ് പ്രെതതുല്യനാ
യ്ബീഭത്സരൂപനായ് ഭീതനായ്ദുഷ്ടൻ വിട്ടാനാശ്ശൂലത്തെ ॥ അ
ഞ്ജനാത്മജൻ ചാടിപ്പിടിച്ചതിൻഭഞ്ജനം ചെയ്യാനെത്രയും വെഗ
ത്തിൽതാൻകുന്നാളി സമാനനാകുന്നവൻ കുഞ്ജരസമം ഗൎജ്ജിച്ചാന
ന്നെരം ॥ ത്രികൂടാദ്രിതന്നാൽ പൊന്നമാകും ശിലാതന്നെപ്പറിച്ചുടനാ
ഘചൻ രഘുനാഥ പ്രിയപ്ലവഗൊത്തമൻ ശിലയിൽ ബാഹുതിച്ചുനാ
യ്യാഢിച്ചാൻ ॥ അടിക്കൊണ്ടമന്നാഴ്ക്കാ സുഗ്രീവനൊടനെപറിച്ചീടി
നാൻശ്രുതലെ തടിപൊലവെ കിടക്കുമവൻ ചൊന്നൊട്ടത്തിടിനാൻ കും
ഭകൎണ്ണനുമാ ॥ ഹനുമാനതുസൎവ്വവും കണ്ടുടൻ മനതാരിൽവിചാ
രിച്ചുടങ്ങിനാൻ ഇനിഞാനിപ്പൊളെന്തുചെയ്തീടെണം മനോഹരൻ
രപ്രീതികിട്ടീടുവാൻ ॥ ഭിന്നനാഥനതന്നുപൊലുമോ ജനിക്കും ഞാ
നാഞൊൻചെന്നു രക്ഷിച്ചാൽജനമൊക്കപ്രശംസിക്കുംസുഗ്രീവൻതാനെ
ച്ചിന്നുജയിച്ചു പൊന്നീടുകിൽ ॥ മൊദാലസൃമെല്ലാം ശമിച്ചുണ്ടാ
ൽതദ്രാക്ഷസയെത്താൻ തന്നെചെയ്തീടും സാഹസം ചെയ്യുന്നാണല്ലൊ
ന്നാം നിനച്ചാവണത്തിന്നു പൊവാതവൻനിന്നാൻ ॥ മിടുക്കൊടെച്ചെ
ന്നുസുഗ്രീവനദെഹവുമെടുത്താക്കുംഭകൎണ്ണൻഗമിക്കുമ്പൊൾ താഴ്ക്കൽ
ചെന്നുരാക്ഷസന്മാരുംകൂട്ടമൊടൊമാടതിവെഗേന ॥ നല്ല
ഗന്ധോദകമല്ലികാദികൾ മെല്ലവെകുംഭകൎണ്ണന്റെ ദെഹത്തിൽ വ
ല്ലാതങ്ങിനെ വൎഷിച്ചനെരം തണുപ്പിൽബൊധവും സുഗ്രീവനാണ്ടാ
യി ॥ അവനാന്നെരം കുംഭകൎണ്ണൻതന്റെ ശ്രവണങ്ങളെന്നെകൊ
ണ്ടും നാസയെദന്തങ്ങൾകൊണ്ടും മുറിച്ചുവിടത്തുള്ളി രാമാ
ന്തികെചെന്നാൻ ॥ കൎണ്ണനാസാവിഹീനനായുൽഗ്ഗമം തിണ്ണംകണ്ണൂ
ണ്ടതിക്രൂരധാരകളും ഗന്ധങ്ങളുടെപ്രവാഹിപ്പിച്ചെത്രയും ചൊണ്ണ

വിഗ്രഹൻ രാമന്റെനെരിട്ടാൻ ॥ ശരജാലംകൊണ്ടന്നെരം രാഘവ
ൻ നിറച്ചീടിനാൻ ഗാത്രമശെഷവും കരങ്ങൾ ശത്രുക്കളെല്ലാമുള്ളംബൊ
ണ്ണങ്ങളുമത്താൻ പിന്നെ തൽക്ഷണത്തിൽതന്നെ ॥ രക്തത്തിന്മണം
കൊണ്ടവനന്നെരത്തിൽത്തിമിരംപൊലും ബൊധവുംകൂടാതെ ശത്രുക്കൂട്ട
ത്തെഭക്ഷിച്ചീടുംവണ്ണം മിത്രക്കൂട്ടത്തെയും പരിഭക്ഷിച്ചാൻ ॥ ചിത്ത
ഭ്രഷ്ടനായ്നിൽക്കുന്നവനെക്കണ്ടുടൻ തെരൊഷം പൂണ്ടുവാനരവീരന്മാർ
മസ്തകാദി സ്ഥലങ്ങളിൽ ചാടിച്ചെന്നൊരുവണ്ണം പ്രഹരം തുടങ്ങി
നാർ ॥ ആയവനന്നെരം കുപിതനായുള്ളായമൊരൊന്ന കടന്നാക്കപി
കളെ വായുതുലം പാപ്പിപ്പൂപൊലെ യായിട്ടേത്രയും ദൂരെപ്പതിപ്പി
ച്ചാൻ ॥ അതിഘൊരനാകുംഭകൎണ്ണൻപിന്നെ ദ്രുതംരാമന്റെമുന്നിൽ
ചെന്നീവണ്ണം ഹതപൌരുഷനായ്പുണ്ണെന്നാകിലും ഗതസാദ്ധ്വസം
ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻ ॥ ഖരനല്ല മാരീചനല്ല വിരാധനാം കബ
ന്ധനല്ലഞാൻ സുരനാഥസുതനല്ലിന്നറിനാരി കുംഭകൎണ്ണൻനിശ്ച
റിഞ്ഞാലും ॥ നാസികാകൎണ്ണഛെദമൊന്നൊരത്തിൽ ഹാസംചെ
യ്യുന്ന കണ്ടാലുംവിക്രമം വാസവാദിയെമണ്ടിച്ചുമൽഗര ഭാസിതക
രംകൊണ്ടിന്നറിഞ്ഞാലും ॥ തല്ലികൊന്നനിന്റെഹം ഭുജിക്കും ഞാ
നില്ലസംശയം തെല്ലിഹനിന്നാലും വില്ലിൻകൌശലമുള്ളവനെങ്കി
ൽനിന്നെല്ലാംകാട്ടുക പിന്തിരികില്ലഞാൻ ॥ ഇക്കണക്കരചെയ്യുവൻ
തന്നുടെ മുൽഗരം ചലിപ്പിച്ചുനിന്നീടിനാൻ അൎക്കവംശജൻ ശ്രീരാ
മചന്ദ്രന ക്കരത്തെയറിച്ചാനൊരസ്ത്രത്താൽ ॥ മെദിനീതലെ മന്നു ക
രെധരിച്ചാദിദെവനെ താഡനംചെയ്യാനായ് ക്രൊധത്തൊടവൻ
നിൽക്കുന്നകണ്ടുടൻ ഛെദിച്ചാനക്കരത്തെയും രാഘവൻ ॥ വിഗത
കരനായിട്ടവൻപിന്ന ശിഖരംപൊയ പൎവ്വതതുല്യനായ് വികൃത
മാകുംവക്ത്രംപിളൎന്നുകൊണ്ടഖിലെശന്റെ നെരിട്ടുചെന്നപ്പൊൾ ॥
പാദരണ്ടും മുറിച്ചവനെപ്പുരം ഖെദിപ്പിച്ചാശരണിൽ വീഴിച്ചാൻ
ഭൂതലത്തിലുരഗെന്ദ്ര രാമനെക്കൊല്ലിപ്പാനായ് തുടൎന്നാനാദൃഷ്ടനാം ॥
അന്നെരം ശിലീമുഖംകൊണ്ടുടൻ വദനത്തെ നിറച്ചതിവെഗെന
മദമൊക്കക്കളഞ്ഞുശിരസ്സുമാ ക്ഷിതിയിൽഛെദിച്ചിട്ടാൻ രഘുപതി
കല്പാകാലം ശിരസ്സുമാദ്രവ്യന്റെ മെയ്യുംഭൂതലംതന്നിൽപതിച്ചപ്പൊ
ൾ പൊയ്പൊയായിപ്പൊൾപ്പവഗണങ്ങളും നിസ്തുതാ തൽസ്ഥലവും തകൎന്ന
പൊയ് ॥ കുംഭകൎണ്ണവധത്തെക്കണ്ടന്നെരം ജംഭാരിപ്രമുഖന്മാരഖി
ലരും സംഭ്രമംതീൎന്ന രാഘവൻതന്നുടെ വയ്സ്സുംപാരം പ്രശംസി
ച്ചുമെവിനാർ ॥ വൃത്രനെപ്പുരാനിഗ്രഹിച്ചിന്ദ്രനാം കീൎത്തിയെപ്രാപി

ച്ചെതുവിധംനിന്നു ശത്രുസംഹാരംചെയ്തുഹാരാമനും യുദ്ധരംഗത്തിലി
വ്വണ്ണംമേവിനാൻ ॥ മരിച്ച കുംഭകൎണ്ണനെന്നുള്ളതും ധരിച്ചീടിനനേ
രം ദശാസ്യനും പരിതാപത്തോടിവണ്ണമോരോന്നു പറഞ്ഞേറ്റംപ്ര
ലാപംതുടങ്ങിനാൻ ॥ മംഗലപ്രദ കുംഭകൎണ്ണമമ രംഗശോഭാകര
പ്രിയസോദര ഇങ്ങിനെയുള്ള ശോകമിനില്ലതന്നെങ്ങുപോയ്നീ ഗം
ഭീരപരാക്രമ ॥ നിന്നെക്കൂടാതരക്ഷണം വാഴ്വതിന്നിന്നുമോഹിക്കുന്നി
ല്ലഞാനിപ്പുരെ ധന്യസംഗരംചെയ്തു ഹതനായ്നിൻ സന്നിധൌ
ഞാനും വന്നീടാംവേഗേന ॥ സ്നേഹപൂൎവ്വം വിഭീഷണൻചൊന്ന
തും മോഹംകൊണ്ടുഞാൻ ചെയ്യാഞ്ഞുകാരണാൽ ദേഹനാശം നിന
ക്കുംഭവിച്ചല്ലോ ഹാഹാ കിംഫലം തൽഗതചിന്തയാ ॥ അപകാര
മെത്രചെയ്യാത്തനുജനെ കൃപവിട്ടു കളഞ്ഞതിന്റെ ഫലം ഉപജാത
മായിക്കണക്കെന്നല്ലാതുപ പാദിപ്പാൻ മറ്റൊന്നുംകണ്ടില്ല ॥ ഏവ
മാദിവിലാപങ്ങൾചെയ്തുഹ രാവണൻതാനും തന്റെടംകൂടാതെ ആ
വലിയസഭയതിലങ്ങിനെ ജീവഹീനനെപ്പോലെവീണീടിനാൻ ॥
അത്യന്താത്ഭുതപൂൎവ്വമായിട്ടുള്ള കൃച്ഛ്രാവസ്ഥവന്നീവണ്ണം കണ്ടപ്പോൾ
തല്ലാന്തിയില്ലായ് ത്രിശിരസ്സെന്നുള്ളോരു കൊച്ചുരാജകുമാരകൻ ചൊ
ല്ലിനാൻ ॥ ബ്രഹ്മദത്തവരനായിട്ടും ഭവാനിമ്മട്ടിൽ പ്രലപിപ്പതുയു
ക്തമോ സമ്മതംതവ കിട്ടിയാലിക്ഷണം നിൎമ്മൂലം ശത്രുസംഹാരം
ചെയ്യുവൻ ॥ അതികായനും ദേവാന്തകൻതാനും സുധിയാകും നരാ
ന്തകനും തദാപിതാവിന്നരികിൽചെന്നു സാദരമിതുപോലെ പറ
ഞ്ഞുപുറപ്പെട്ടാർ ॥ ചതവൻ പിന്നജ്ജീവിച്ചിട്ടും കണക്കസെഫല
ത്തിൽ നിന്നെററതിവേഗത്തിൽ പുത്രന്മാരെപ്പുണൎന്നാദ്ദശാനനൻ യു
ദ്ധം ചെയ്യാൻപറഞ്ഞയച്ചീടിനാൻ ॥ താതനെത്തദാവന്ദനം ചെ
യ്തുടൻ മാതംഗസ്യന്ദനാശ്വാദിവാഹനെ ജാതസന്തോഷത്തോടവ
ർ കേറിക്കൊണ്ടാതുരതം വേടിഞ്ഞുപുറപ്പെട്ടാർ ॥ യുദ്ധരംഗ
ത്തിൽ ചെന്നതിവേഗമാനകതച്ചാരി പ്രവരകുമാരന്മാർ ശസ്ത്രവ
ൎഷത്താലെത്രയുമാതുരചിത്തരാക്കികപികളെമണ്ടിച്ചാർ ॥ ഗജസ
ന്നിഭന്മാരാകും രാക്ഷസർസ്വജനാദ്യത വലപ്പതുകണ്ടപ്പോൾ വിജ
യംലഭിച്ചീടുവാൻ സുഗ്രീവൻ നിജജ്യേഷ്ഠസുതനൊടുരചെയ്താൻ ॥
അംഗദനീയും മാമകസൈന്യത്തിൻഭംഗം ചെയ്യുമിവരെവധിച്ചുട
ൻ ഇങ്ങുവന്നാലുമെന്നുരചെയ്തുവൻ സംഗരത്തിന്നയച്ചാൻ കുമാ
രനെ ॥ ഇത്തരംഗിരം കേട്ടവനവ്വണ്ണം പുറപ്പെട്ടാനരാന്തകൻ
തന്നുടെ അരികിൽ ചെന്നവന്റെ ഹയത്തെയുംതരസാനിഗ്രഹി

ച്ചാനവനെയും ॥ ഭ്രാതാവിന്റെ വധമതുകണ്ടേറ്റവും ക്രോധമു
ക്കനായ് ദേവാന്തകൻതാനും മാതംഗസ്ഥൻ മഹോദരനും പരം
വേഗരോഷയുതനായ് ത്രിമൂർദ്ധാവും എതിരിച്ചാന്ന നിശാചരവീ
രന്മാരൊന്നിച്ചംഗദൻ തന്നോടികിൽ തടുത്തുചെന്നവനെ വളഞ്ഞു
നിന്നളവിനെ ക്രൂരമെന്ന്യേ രണം തുടങ്ങീടിനാർ ॥ പലരാക്ഷസരോ
ടവനപ്പൊഴും പൊരുതുന്നതുകണ്ടനിലനും ബലവാനാകുംമാരുതി
യും ഭുജംഗമം പോലെ ഗർജ്ജിച്ചെതിരിട്ടാർ ॥ കുമതികുലമുഖ്യനാ
യീടുന്നൊരു നരാന്തകൻ തന്നോടെതിർത്തു ഘോരസമരം ചെയ്യുമവനെ വധി
ച്ചുടൻ യമലോകത്തിലാക്കിനാൻ മാരുതി ॥ ക്രുദ്ധനായ് ത്രിശിര
സ്സെന്ന രാക്ഷസൻ ശക്തിയെ പ്രയോഗിച്ചാനതുനേരം ഹസ്തംകൊ
ണ്ടതുടനെ പിടിച്ചൊടിച്ചാനതുമോദം നടിച്ചു ഹനൂമാനും ॥ ഖഡ്ഗഹ
സ്തനായ് രാക്ഷസനണഞ്ഞപ്പോൾ തൽകരത്തിൽനിന്നായതും വേ
ഗേന ഫൽഗുനധ്വജവാസി വശത്താക്കി തൽഗളത്രയം ഖഡ്ഗ
ത്താൽ ഖണ്ഡിച്ചാൻ ॥ [illegible] ശ്രേഷ്ഠനാകുന്ന നീല
ൻ ചെന്നാമഹോദരൻതന്നെയും സാലവൃക്ഷം പറിച്ചടിച്ചഞ്ജസാ
കാലമന്ദിരം പ്രാപിപ്പിച്ചീടിനാൻ ॥ മത്തനെന്നുള്ള രാവണസോ
ദരൻ പുത്രനാശം കണ്ടേറ്റവും കോപേന യുദ്ധരംഗേ ഗദാപാണി
യായ് തദാ സത്വരം ചെന്നിട്ടായോധനം ചെയ്താൻ ॥ അവനെച്ചെ
ന്നൃഷഭനാകും ഹരിവീരൻ നിഗ്രഹിച്ചാശു പതിപ്പിച്ചാൻ ഇവരൊക്ക
യും നഷ്ടരായുള്ളപ്പോളവശിഷ്ട നിശാചരരോടിനാർ ॥ വാനരന്മാരി
വണ്ണം സ്വപക്ഷത്തിൻ ഹാനിചെയ്യുന്നതിലേവം കണ്ടേറ്റം ദീനത
പൂണ്ടമർഷിതനായ് ദ്രുതം മാനിയാകുമതികായൻ നേരിട്ടാൻ ॥ അ
സ്ത്രവർഷത്താൽ വാനരസേനയെ വിദ്രുതമാക്കിക്കൊണ്ടതി വേഗേന
തേർതെളിച്ചുചെന്നാരഘുകുലസത്തമ പുരോഭാഗേ നിന്നോതിനാ
ൻ ॥ രാഘവ ഭവാൻ കേട്ടാലും ഞാനിന്നീപ്രാകൃതരോടുതനെക്കന്നാവ
നല്പമൊഘവാക്കുകൾ ചൊല്കയുമില്ലേതും വൈകാതെന്നോടെതി
ർത്താലും നീതന്നെ ॥ രാക്ഷസനതികായനിതി ബഹുവക്ത്യം കൂടാതുര
ച്ചതുകേട്ടപ്പോൾ അക്ഷിരണ്ടും കലക്കി ക്രുധാദ്രുതം ലക്ഷ്മണൻ ചെ
ന്നെതിർത്തുനിന്നീടിനാൻ ॥ അതുകണ്ടിട്ടതികായൻ ചൊല്ലിനാനതി
ബാലനാകുന്ന നീയെന്മുൻപിൽ മതിയാകയില്ലിന്നു നിന്നീടുവാൻ ഹ
തനായ് ഭവിച്ചീടേണ്ട ലക്ഷ്മണ ॥ സുമിത്രാത്മജൻ ചൊല്ലിനാനന്നേ
രം സാമർത്ഥ്യം നിനക്കുണ്ടെന്നാകിലൊ കിമർത്ഥം നീ വികത്ഥനം
ചെയ്യുന്നു നമുക്കൊക്കെയും കാട്ടിത്തന്നീടുക ॥ ഉത്തരപ്രതിവാക്യങ്ങളീ

വന്നു തത്രഭാഷിച്ചതുത്തവർനിന്നപ്പോൾ അത്ഭുതകൌതുകം ദെ
വാദിശ്രെഷ്ഠന്മാർയുദ്ധം കാണ്മാൻഗഗനെവന്നീടിനാർ ॥ അക്കാല
ത്തവർതങ്ങളിൽ ഘൊരമായുഗ്രമാം വഴിപൊലെതുടങ്ങിനാർ യു
ക്തമാഗ്നെയമെന്നു തുടങ്ങിതന്നുടകൈകളിൽഗ്രഹിച്ചുള്ള ദിവ്യാസ്ത്ര
ങ്ങൾ ॥ ഒക്കെയുംപ്രയൊഗിച്ചതിധീരരായ്നിൽക്കയും പ്രത്യസ്ത്രത്താ
ൽതടുക്കയും തൊൽക്കാതെവ മിതവരുമൊരൊരൊ * വിക്രമംകാട്ടി
നിൽക്കുംദശാന്തരെ ॥ മാരുതൻതാനും രാമസഹജന്റെ ചാരത്തങ്ങി
നെവന്നെവംചൊല്ലിനാൻ വീരലക്ഷ്മണകെൾക്കനിയ്ക്കിന്നിവൻ വാ
രിജൊൽഭവദത്തവരനെല്ലൊ ॥ പൊരിലിദ്ദുഷ്ടന്റെ കവചവു
മാരുംഖണ്ഡിപ്പാൻ ശക്തരാകില്ലന്നും വൈരമെററാരു ദിവ്യാസ്ത്രവു
മിവൻനെരെവിട്ടാൽ ഫലിക്കുന്നതല്ലന്നും ॥ അതികായനെബ്രഹ്മാ
സ്ത്രത്താൽതന്നെ വധിച്ചീടണംലക്ഷ്മണനിയ്ക്കുന്നും സതതഗതിയാകും
ഭഗവാനാകഥനംചെയ്യദൃശ്യനായീടിനാൻ ॥ വായുവുംകാരുണ്യത്തൊ
ടെവന്നാത്മശ്രെയസ്സിന്നാശ്ലെഷിച്ചുള്ള കെട്ടുടൻ ആയതുപൊലെബ്ര
ഹ്മാസ്ത്രം കൊണ്ടതികായനെവധിച്ചീടിനാൻ ലക്ഷ്മണൻ ॥ വിക്ര
മമുള്ളതികായൻതന്നുടെ നിഗ്രഹത്തെക്കണ്ടു ദിവചാരികളൊക്കെയും
സുമിത്രാത്മജനെ സ്തുതിച്ചുൾക്കാമ്പിൽ പരിതൊഷമെയ്തിനാ
ർ ॥ നിശാചാരികൾശെഷിച്ചവർ ചെന്നാദ്ദശകണ്ഠനെക്കെൾ
പ്പിച്ചാരിക്കഥാഭെദം ദുസ്സഹവാക്കുകെട്ടുടനും കൃശഗാത്രനായ്‌രാ
വണൻചൊല്ലിനാൻ ॥ മാമകശ്രെഷ്ഠപുത്രരെയും ബഹുയാമിനീ ച
രവീരരെയുംതഥാപ്രെമമെറും സഹൊദരൻതന്നെയും രാമൻവന്നു
ഹതമാക്കിനാൻ വത്സരെ ॥ ഓർത്തിട്ടെന്നരം രാഘവനിന്നൊരു മർത്ത്യ
നല്ലെന്നുതന്നെനിനയ്ക്കുന്നെൻ ദൈത്യാരിഹരിതന്നെമനുജന്റെ മൂ
ർത്തിയായത്രവന്നതാകുന്നെൻ ॥ മെഘനാദന്റെ നാഗാസ്ത്രബ
ന്ധനത്തമൊഘമാക്കുവാനാരുള്ളു ലൊകത്തിൽരാഘവനിവൻ ല
ക്ഷ്യാക്കൂടാതിപ്പൊൾ നാഗബന്ധനമൊചനം ചെയ്യുമല്ലൊ ॥ പെ
ടിയും മമ മാനസതാരിലിന്നാടലും വളർന്നീടുന്നുത്ത്യാരെ ദൃഢതകൂ
ട്ടിപ്പുരിയെപ്പരപീഡ കൂടാതെകാത്തുനിന്നീടണം ॥ ആജ്ഞാപിച്ചു
ഥകിങ്കരരൊടെവം സ[illegible]തിക്ഷയാചിന്തിച്ചു പിന്നെയുംഅങ്ങനെ
പ്പൊലെനക്തഞ്ചരെശ്വരൻ പ്രജ്ഞകൂടാതെ ദുഃഖിച്ചുമെവിനാൻ ॥
താതനീവണ്ണം താന്റടംകൂടാതെ ഭൂതലത്തിൽകിടപ്പതുകണ്ടപ്പൊൾ
ഖെദാതീക്ഷ്ണവാനിന്ദ്രജിത്തത്രയും മാധുര്യംചെന്നവാക്കുകൾ ചൊ
ല്ലിനാൻ ॥ അമരാധിപസൂദനവിക്രമ സമ്പദ്രജനീചരനായകമമ

ജീവനിരിക്കുന്ന കാലം നീ ഗമിച്ചീടൊല്ല സങ്കടസാഗരെ ॥ യാതുധാ
നകുലാധിപതെ തവപാദം തൊട്ടതൊൻ സത്യംചെയ്തീടുന്നെൻ ഭീതി
വെണ്ട സഹജന്മാരൊടും കൂടിപ്രേതനാഥന്നു നൽകുവൻ രാമനെ ॥
സുരനാഥജിത്തിവണ്ണം താതനൊടുരചെയ്തനുവാദത്തെയും വാങ്ങി
ഛായുക്ത രഥത്തിൽക്കരേറിപ്പുറപ്പെട്ടാൻ സമരത്തിന്നായ്ത്ത
ദാ ॥ യുദ്ധഭൂമിയിൽ ചെന്നവൻ ദർഭകൊണ്ടാസ്തരിച്ചും കണക്കൊപ്രദെ
ശത്തിൽ അസ്ത്രം കൊണ്ടാസ്തരിച്ചാഭിചാരമായ്സത്വരം ഘോരമാ
യൊരു യാഗത്തെ ॥ വിധിതെറ്റാതെചെയ്വാൻ തുടങ്ങിനാനങ്ങുനെ
രമൊരിക്കൽ ജയശ്രീയെവരിക്കുംപൊലെനന്നായ്പ്രദക്ഷിണം ദ്രുതം
ചെയ്യുമാറിരിക്കുലാവഹ്നിയും ॥ ഹുതഭുക്കിലവനുടൻ തന്നുടെരഥ
ത്തെയും ധനുസ്സിനെയും പിന്നെ അതിദിവ്യബ്രഹ്മാസ്ത്രത്തെയും തനി
ക്കുദാര്യതം ലഭിപ്പാനായ് ഹോമിച്ചാൻ ॥ തൽക്ഷണം ഒത്തടത്തൊ
ട്ടെമാത്തവനക്ഷിതിതന്നിൽ പ്രച്ഛന്നനായ്നിന്നുൽക്കൊഷം കല
ന്നുഗ്രതരാസ്ത്രത്താൽ ശിക്ഷിച്ചോടിച്ചാൻ വാനരസേനയെ ॥ അ
ജപുത്രനാകും കപിതന്നെയും ഗജനെയും ഗവാക്ഷനെയും തഥാവിജ
യത്തിഭാജവാഴുന്നവനെയും ഭുജവീര്യമുള്ളർക്കസുതനെയും ॥ അശ്വിനീ
ദെവനന്ദനന്മാരെയും വിശ്വകർമ്മപ്രിയസുതൻ തന്നെയും വിശ്വ
ക്ഷതനായനെയും നീല പാകശാസനിക്കൊന്നാരംഗദൻ തന്നെയും ॥
ഇന്നിച്ചൊന്നവരെല്ലാരെയുമെല്ലാം ധന്യന്മാരാകും വാനരന്മാരെയും
ഇന്ദ്രജിത്തുഗ്രസായകവർഷത്താൽ ഛിന്നഭിന്നശരീരരാക്കിദ്രുതം ॥
രാമലക്ഷ്മണന്മാരുടെയും സർവ്വ ഒരമാത്രം ശരത്തെപ്രയോഗി
ച്ചാൻ രോമഹർഷണമാകും രണം കണ്ടാസ്സൗമിത്രിയോടരുൾചെയ്തു
രാഘവൻ ॥ ഉഗ്രനാകുമീരാക്ഷസൻ തന്നുടെ വിക്രമം കാണ്കസോദ
ര ലക്ഷ്മണ മർക്കടന്മാരെ മർദ്ദിച്ചനമ്മുടെ വിഗ്രഹത്തിലും ബാണം നി
റച്ചല്ലൊ ॥ വരശക്തിതനാകുമിവൻ തന്നെ വധിക്കുന്നതൊലിനമ്മൾ
ക്കാണിലൊന്നുമാം ശരപീഡ നീ ദൈവവിധിയെന്നു മുറച്ചന്നൊടൊ
ത്തിന്നുസഹിച്ചാലും ॥ കണക്കില്ലാത്തവാനരന്മാരുടെ ഗണത്തെ
യും പതിപ്പിച്ചിട്ടിന്നിവൻ ക്ഷണത്താലസ്മന്നാശത്തെയും ചെയ്യാര
ണത്രീവാങ്ങിതന്നെഗമിച്ചിട്ടും ॥ മർത്ത്യരൂപിയായീട്ടും ഭഗവാനും
സത്വരമെവംചൊല്ലിനിൽക്കുന്നനെരം അസ്ത്രംകൊണ്ടവരെയുംപതി
പ്പിച്ചിട്ടുസന്തോഷത്തൊടവൻപുരംപ്രാപിച്ചാൻ ॥ ധരണീതലെനി
സ്സംജ്ഞരായ്ക്കിടക്കുന്ന നരശ്രെഷ്ഠരെക്കണ്ടു വിഭീഷണൻ ഒരുകൊള്ളിക
രത്തിലെടുത്തുടൻ മരുത്പുത്രനെയും വിളിച്ചന്തികെ ॥ രാഘവർക്ക

ള്ളിൽബോധമുണ്ടാകുവാൻവേഗാൽചെയ്യേണ്ട കാൎയ്യവുംതങ്ങളിൽശോ
കത്തോടവരെത്രയുമാലോചിച്ചാഗതപ്രജ്ഞന്മാരായിചൊല്ലിനാർ ॥
ബുദ്ധിമാനാകും ജാംബവാൻ ജീവിച്ചിരിക്കിലുൾക്കാണ്മാൻ സംഗതി
വന്നെന്നാൽ ചിത്തതാപമകന്നതാമെന്നാർവഴി വൃദ്ധനാകുമവനരുളചെ
യ്തീട്ടാം ॥ ആയതുകൊണ്ടവനെത്തിരയുവാനായിപ്പോകനാമെന്നുരചെ
യ്തുടൻ ധീയുറപ്പിച്ചിട്ടുൾക്കയും മിന്നിച്ച പൊയാരദ്ദിക്കിലൊക്കയും
നൊക്കുവാൻ ॥ ഷഷ്ടികോടികപികളുൎവ്വതല പൃഷ്ഠന്തന്നിൽമരിച്ചു
കിടപ്പതും ശ്രേഷ്ഠരാകും കപീശപ്രമുഖന്മാരും കഷ്ടാവസ്ഥയെപ്രാപ്തരാ
യ്വാഴ്പതും ॥ കണ്ടുകണ്ടവരെത്രയും സങ്കടം പൂണ്ടുകൊണ്ടുടൻ പിന്ന
യും പിന്നെയും മണ്ടിമണ്ടിത്തിരഞ്ഞു നടക്കുമ്പോൾ രണ്ടുവീരരും ജാം
ബവാനെക്കണ്ടാർ ॥ അരികത്തുടൻചെന്നു വിഭീഷണൻപരമാ
ൎത്ഥമായതശേഷവും പരമവൃദ്ധനാകുമവനെയുമറിയിച്ചാനതി
വിനയത്തോടെ ॥ ബാണങ്ങൾകൊണ്ടതിപീഡിതനായ്ത്തന്നെ വാണിട്ടു
ന്നൊരുജാംബവാനുംതദാപാണിതൊട്ടുള്ളൊരംഗമിളക്കുവാനുംകാണു
വാനുംസമൎത്ഥനല്ലെങ്കിലും ॥ ഒച്ചകേട്ടിട്ടറിഞ്ഞുടനെത്രയും കൃച്ഛ്രപ്പെ
ട്ടുവുത്തരം ചൊല്ലിനാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നേൻ ഞാൻ മാരുതിയെക്കാണ്മാ
ൻ വിച്യുതപ്രാണനാവതിന്നെങ്കിൽ ॥ വൃദ്ധനാകുന്ന ജാംബവാനെ
ത്രയുമാൎത്തനായ്പ്പറയും മൊഴികേട്ടുടൻ ഉത്തരമായ് വിഭീഷണനും പ
രിതപ്തനായ്ച്ചൊന്നീടിനാനീവണ്ണം ॥ ആൎയ്യപുത്രന്മാരെയുമിന്നംഗദ
സൂൎയ്യപുത്രന്മാരെയും വെടിഞ്ഞുനിൎമ്മൎയ്യാദം വിരോധമായ്യാതജ
കാൎയ്യം ചോദിച്ചതെന്തുകഥിച്ചാലും ॥ ഋക്ഷജാതിക്കുരാജാവാകുന്ന
വൻ രാക്ഷസോത്തമനോടേവം ചൊല്ലിനാൻ പക്ഷപാതംകൊ
ണ്ടു ഹനൂമാനെവീക്ഷണം ചെയ്വാനാഗ്രഹിക്കുന്നതും ॥ ഉള്ളിൽ
പ്രാണനുണ്ടായവനെങ്കിൽ നാമെല്ലാംജീവിക്കും മാരുതിചത്തെന്നാൽ
തെല്ലുജീവൻ നമുക്കുണ്ടെന്നാലുമിന്നില്ലാതുള്ള ഫലന്തന്നെയായ്വ
രും ॥ ഇത്ഥമായവർചൊല്ലിനിൽക്കുംനേരംതത്രവന്നുടൻ മാരുത
നന്ദനൻകാൽത്തളിരിൽ വീണാത്മനാമത്തെയും കീൎത്തിച്ചായവനെ
നമിച്ചീടിനാൻ ॥ സ്വരംകേട്ടമാത്രത്തിലാജ്ജാംബവാൻശരങ്കൊ
ണ്ടുള്ള പീഡമാറ്റുടൻ അരികത്താക്കപിവരനെ വിളിച്ചുരചെയ്താ
ൻ പ്രണയത്തോടീവണ്ണം ॥ വാതനന്ദനവേഗേനനീനമ്മുടെ ജാതി
കൾക്കുള്ള സങ്കടംതീൎക്കേണം ഏതുംവൈകാതെ രാഘവന്മാരെയും വീത
ശല്യരാക്കീടുകയും വേണം ॥ പെട്ടെന്നിക്കാൎയ്യത്തിന്നായ് ഹിമവാന്റെ
പൃഷ്ഠന്തന്നിൽഗമിച്ചാലും മാരുതെ ശ്രേഷ്ഠമാകുന്നൊരൌഷധിപ

ർവ്വതമൊക്കെജ്ജ്വലിച്ചുദ്ദിക്കിൽകണ്ടീടും ॥ അതിൽകാണാം വിശല്യാ
കരണിയുംമൃതസംജീവനിയുംപ്രഭയെഴും മൃദ്ദസന്ധാനപൂർവ്വകരണി
യും തഥാസാവർണ്ണ്യപൂർവ്വകരണിയും ॥ നാലുകൂട്ടമിച്ചൊന്നമരുന്നുക
ൾകാലംവൈകാതെ കൊണ്ടുവന്നീടുകമാരുതിക്ഷ്വാൻ ശീഘ്രം നി
ന്നൌഷധശൈലം നൊക്കിഗ്ഗമിച്ചാലുംബാലക ॥ വചനമെവംകെ
ട്ടുടൻ ദെഹവുമചലംപൊലെ വർദ്ധിപ്പിച്ചായവൻ അചിരാൽത
ന്നെരിപ്പുകളൊക്കയും പ്രചലിപ്പിച്ചുയനം ചെയ്തീടിനാൻ ॥ സീ
തയെപ്പുനഃകാണ്മാനായ്സാഗരം വാതനന്ദനൻ ചാടിക്കടന്നപ്പൊൾ
എതുമാതിരിയുള്ളായുന്നവൊ തഥാജാതമായുന്ന തദ്ദെഹമപ്പൊഴും ॥
ഗതികൊണ്ടുറിനാക്കുകിൽതന്നുടെ പിതൃതുല്യനായിട്ടും ഹനുമാനും
അതി വെഗത്തൊടാകാശമാർഗ്ഗെണ ഗതവാനായ്ഹിമാലയം പ്രാ
പിച്ചാൻ ॥ തത്രകണ്ടു രജതമയമാകമദ്രിയെയും സുരാക്രീഡസ്ഥാന
വും ചിത്രമുഖ്യം രാജ പുരിയെയുമുത്തമാശ്രമ സ്ഥാനസമൂഹവും ॥
പിന്നദ്ദിവ്യൌഷധയുതപർവ്വതത്തിൽ ചെന്നവൻ വീക്ഷണം
ചെയ്തപ്പൊൾ ചൊന്നൌഷധം പ്രച്ഛന്നമാകയാലൊന്നുപൊലു
മവിടത്തിൽകണ്ടില്ല ॥ കൊപത്തൊടുടൻ തൽഗിരിതന്നൊട ദീപം
പൊലെജ്വലിച്ചും ശിഖരത്തെതാംവിട്ടുപറിച്ചെടുത്തെത്രയും ശൊ
ഭിച്ചീടിനാൻമാരുതനന്ദനൻ ॥ ശിഖരകരനായ് അതിവെഗത്തിൽഗ
ഗനത്തിൽചാടിപ്പവനജൻ ഭഗവാൻവസിച്ചീടും സ്ഥലത്തിൽ
സുഖമായ്ക്ഷണനെരംകൊണ്ടെത്തിനാൻ ॥ മരുന്നിൻമണമെറ്റൊര
ത്തന്നെമരിച്ചുള്ള കപികളശെഷവും ഉറക്കംവിട്ടുണന്നും കൺകളി
നെ നിരസ്തശല്യന്മാരായെഴുന്നെറ്റാർ ॥ നരപാലതനയന്മാരും ത
ഥാപരമൌഷധ ഘ്രാണംകൊണ്ടന്നെരം ശരപീഡകളെല്ലാമൊഴി
ഞ്ഞുടൻ പുരാനിന്നതുപൊലെനിന്നീടിനാർ ॥ ചത്തുപൊയുള്ള രാ
ക്ഷസ ദെഹത്തെത്തദ്ദിനന്തന്നെ വാരിധിമദ്ധ്യത്തിൽ ക്ഷിപ്തമാക്ക
കാരണമക്കാലം തദ്ദെഹമൊന്നും ജീവിച്ചതുമില്ല ॥ പവനാത്മജ
നാദ്രിഖണ്ഡത്തെയുമവിടത്തായ് ദ്രുതമെറിഞ്ഞാദരാൽ ഭുവനശര
നാകുന്നരാമൻെറ സവിധെജനമാനിതനായ്വന്നാൻ ॥ തദനന്തരം
സുഗ്രീവനും നിജഹിതകാരികളാകും കപികളെയുതലക്കൊണ്ടപ്പു
രത്തെദ്ദ്രുതംദഹനമാക്കുവാൻ യാത്രയാക്കീടിനാൻ ॥ കൊള്ളിയുംകൈ
യ്ക്കൊണ്ടായവരും നാഥൻചൊല്ലിയപൊലെ പൊന്നാപ്പുരത്തന്നി
ൽ നല്ലനല്ലഭവനാട്ടാലാദികളുള്ളതൊക്കയും തീയിട്ടുകത്തിച്ചാർ ॥
പുരമാതൃതികത്തിച്ച കാലമാപ്പുരവാസികളെതുവിധമെല്ലാം പരി

തപ്പുരാക്കളെന്നോരതിൻവണ്ണം മുറയിട്ടുകൊണ്ടോടിനാരപ്പോഴും ॥ വാ
നരരുടെ സമരഘോഷശബ്ദവും ദീനദീനം നിശാചരശബ്ദവും മാന
വേന്ദ്രന്റെ ഞാൺവലിശബ്ദവും നാനാദിക്കിലുമൊന്നിച്ചുകലർന്നുകൊ
യി ॥ ചെവിക്കല്ലുത്രയും ദുസ്സഹശബ്ദത്തെ ശ്രവിച്ചപ്പോൾ കുപിത
നായ് രാവണൻ സവിധേനിൽക്കും സോദരപുത്രനോടിവണ്ണമുര
ചെയ്താനന്നേരം ॥ ശാഖികുലാംഭോനിധിയായിട്ടുന്നോരു കുംഭക
ർണ്ണന്റെ പുത്രനികുംഭനീവയ്മ്പനാകുന്ന കുംഭനോടുംകൂടിസ്സാമ്പ്രതം
രണംചെയ്യാൻഗമിച്ചാലും ॥ ഉത്തമന്നാജ്ഞകേട്ടവരന്നേരംകരംകൂപ്പി
പ്രദക്ഷിണംവെച്ചുടൻ അരിസംഹാരംചെയ്യാൻമടിക്കാതെ പരമുത്സാ
ഹത്തോടെപുറപ്പെട്ടാർ ॥ യൂപാക്ഷനും പ്രജംഘനകമ്പനൻ പാ
പശീലനായിട്ടുന്നരക്താക്ഷൻ ശ്രൂപകല്പനാകൊണ്ടിവർ നാൽവരുംതാ
പാവിട്ടുവരോടും പുറപ്പെട്ടാർ ॥ മന്നവാജ്ഞയാശീഘ്രം ചതുരംഗ
സൈന്യവും പുറപ്പെട്ടതിമോദേനേ ജന്യഭൂമിയിലെല്ലാവരുംകൂടിച്ചെ
ന്നതിക്രൂരയുദ്ധം തുടങ്ങിനാർ ॥ ഘോരമാകുന്ന സംകുലയുദ്ധത്തെ
താരാപുത്രൻ കണ്ടുനിന്നിട്ടുപിന്നുടൻ വൈരിയാകുമകമ്പനനെ
കൊന്നനേരം രക്താക്ഷൻ ചെന്നെതിർത്തിടിനാൻ ॥ അവനെ
പ്പുരംപിടിപ്പിച്ചംഗദനവിടത്തിലിട്ടപ്പോൾ പ്രജംഘനാജവമോടെ
തിരിച്ചാനവനെയും ഭൂവിൽ ഗ്രഹിച്ചാശു പതിപ്പിച്ചാൻ ॥ മൈന്ദൻ
താനും ദ്വിവിദനുമംഗദൻതന്നുടെ ഗാത്രരക്ഷയ്ക്കായ് തദ്ദിക്കിൽവന്നു
യൂപാക്ഷരക്തനേത്രന്മാരെക്കൊന്നാരായവരെത്രയും വേഗത്തിൽ ॥
നാലുപേരെയും കൊന്നതുകണ്ടുടൻ കാലസന്നിഭൻ കുംഭനിശാച
രൻബാലിപൗത്ര ദ്വിവിദമൈന്ദാദിയെലീലയാ ശരം കൊണ്ടുപതിപ്പി
ച്ചാൻ ॥ ജ്യേഷ്ഠപുത്രദ്വിവിദ മൈന്ദാദിയെദ്ദുഷ്ടൻ മർദ്ദനംചെയ്തതു
കണ്ടേറ്റം ദുഷ്ടനായ് താരാവരാത്മജൻ തന്നെപ്പെട്ടെന്നാകുംഭൻ
തന്നുടെനേരിട്ടാൻ ॥ വിക്രമത്തോടവർ തമ്മിലെത്രയും ദ്വന്ദ്വ
രണംചെയ്യുമ്പോൾസിംഹംപോലെ തക്കംനോക്കിട്ടാകുംഭനെ സുഗ്രീവൻ
നക്രാദ്യാപൂർണ്ണസാഗരത്തള്ളിനാൻ ॥ വളരെപ്പണിപ്പെട്ടവൻ സാഗര
ജലത്തിൽനിന്നുകേറിസ്സുഗ്രീവന്റെ നലമൊടരികിൽ ചെന്നുമാറിട
സ്ഥലത്തൊന്നടിച്ചട്ടഹാസം ചെയ്താൻ ॥ അപമാനിതനായതു
കണ്ടപ്പോൾ കപിരാജനാകുന്ന സുഗ്രീവനംകുപിതനായ്നിജ
മുഷ്ടിയാൽ നിപതിപ്പിച്ചാൻ കുംഭനെ ഭൂതലേ ॥ സോദരനെ
കപീശ്വരനിവണ്ണം ഭൂതലേ പതിപ്പിച്ചതുകണ്ടേറ്റം ക്രോധത്തോടേ
നികുംഭൻകപികുലനാഥൻ തന്നുടെനേരെപ്പാഞ്ഞോടിനാൻ ॥ അവനെ

വാ വരുന്നതുകണ്ടുടൻ പവനാത്മജനാകും ഹനൂമാനും ഗവയാദി പ്രവരരോടും കൂടിസ്സവിധെ ചെന്നു യുദ്ധം തുടങ്ങിനാൻ ॥ കാലതാമസമന്യേ നികുംഭനെക്കാലനാലയ്ക്കുണ്ടുതകിനാൻ ഘാതജന്മാലുപെട്ടവർശിഷ്ടന്മാരും രാവണനാലയേ ചെന്നുണത്തിച്ചാരിക്കഥാ ॥ സഹജന്റെകുമാരന്മാരും തഥാനിഹതന്മാരായെന്നതു കേട്ടപ്പോൾ ബഹുരോഷവുംകോപവും രാക്ഷസമഹാരാജാവിന്നുൾപ്പൂവിലുണ്ടായി ॥ ദുഃഖരോഷപ്രശാന്തിക്കു രാവണൻതൽക്കാലം മകരാക്ഷനെന്നിങ്ങിനെ ചൊൽകൊള്ളും ഖരപുത്രനിലെത്രയും മുഖ്യനെദ്ദൂതാ യാത്രയാക്കീടിനാൻ ॥ പടക്കൂട്ടത്തോടൊത്തവനന്നേരത്തുടനെനിജനാഥനെയും കൂപ്പിവടിവോടെരഥത്തിൽ കരയേറിനടകൊണ്ടാൻ ഗതഭയനായ്ത്തന്നെ ॥ ക്ഷണത്താൽ കപിയൂഥപന്മാരുടെ ഗണത്തെജ്ജയിച്ചുദ്ദിക്കിൽ ചെന്നവാ രണകോവിദനാകും മകരാക്ഷൻ ഉണ്മമെരന്ന രാമനോടോതിനാൻ ॥ പിതൃനാശത്തെച്ചെയ്യുന്നിന്നോടതിൻപ്രതികർമ്മം ഞാൻചെയ്യാൻതുടങ്ങുന്നേൻ ചതുരനെന്നാഹംഭാവമുണ്ടെങ്കിലെതിരിട്ട മൽ സന്നിധൌനിൽക്കനീ ॥ ഓരോന്നിവണ്ണം ചൊല്ലിബ്ഭഗവാന്റെ നേരമേഘങ്ങൾ വർഷിപ്പതുപോലെ പാരംക്രുദ്ധനായ് ബാണവർഷത്തെച്ചെയ്യാരാൽതന്നേഗതഭയംമേവിനാൻ ॥ ധീരനാകുന്നരാമനാദ്യുഷ്ടന്റെ സാരഥിധ്വജവാജിരഥാദിയെപ്പോരഷത്താൽ നശിപ്പിച്ചവനെയും ദാരണം ചെയ്യാനാഗ്നേയബാണത്താൽ ॥ മകരാക്ഷമരണവൃത്താന്തവും സുര ശത്രുദശമുഖൻ കേട്ടപ്പോൾ ഉരച്ചീടുവാൻ വയ്യാത്ത കോപത്താൽ വിറച്ചങ്ങിനെ ദന്തംകടിച്ചുടൻ ॥ ഇന്ദ്രജിത്തിനെത്തന്നെ വിളിച്ചവാ സന്ദേഹംവിട്ടു ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻ ജന്യശൂരനിയ്യെന്യെബലമേറും മന്നവസുതന്മാരെജ്ജയിക്കുവാൻ ॥ ഇന്നിവിടത്തിലന്യനാരുമെന്നില്ലെന്നതുകൊണ്ടു നീതന്നെപോയാലും ചെന്നവരെജ്ജയിച്ചതി വേഗേനവന്നാലും മമസന്നിധൌബാലക ॥ ഇത്ഥം താതവചനത്തെക്കേട്ടപ്പോൾ വൃത്രശാസനജേതാവുമഗ്ഗിരം എത്രയുംവിനയത്തോടെ സ്വീകരിച്ചുത്സാഹേന യാത്രപുറപ്പെട്ടാൻ ॥ മുന്നംചെയ്യുപോലെയവൻ യാഗത്തെപിന്നെയും ചെയ്യാനപ്പോൾജയത്തിന്റെ ചിഹ്നമാകുന്നു കണ്ടതുപോലെയായ്ത്തന്നെ വഹ്നിയിൽ കണ്ടുതാനപ്പോഴും ॥ വിധിപോലെചെയ്യായവൻ യാഗവും രഥമേറിസ്സകലജനത്താലും അദൃശ്യതപാലിച്ചുരഥത്തനിന്നിതിനിഷ്ഠുരം ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻ ॥ ഭൂമിതന്നിൽഞാൻവാനരന്മാ

ത്തടെ നാമധെയമിന്നില്ലാതെയാക്കുവൻ രാമലക്ഷ്മണന്മാരെയും കൊ
ന്നുടൻമാമകതാതപ്രീതിയുംനൽകുവൻ ॥ വീരവാദങ്ങളീവണ്ണം ചൊ
ല്ലിക്കൊണ്ടാരും കാണാതവണ്ണംമറഞ്ഞവൻ പാരമദൃശ്യനാരഘുപ
തിമാരുടെനെരെ ദിവ്യാസ്ത്രവർഷംതുടങ്ങിനാൻ ॥ പരംശസ്ത്രിതനാ
യിട്ടവനെവം മറഞ്ഞിങ്ങിനെ സർവ്വജനത്തെയുംശരംകൊണ്ടു വലച്ചു
ന്നതു കണ്ടിട്ടരചെയ്താൻ സുമിത്രാകുമാരകൻ ॥ ജ്യെഷ്ഠാ പങ്കജസംഭ
വാസ്ത്രമതെയ്താൻ വിട്ടീരാക്ഷസ വംശമൊടുക്കുവൻ പെട്ടന്നായ
തിന്നനുവാദമരുളിട്ടുവന്മാത്രമാഗ്രഹിച്ചീടുന്നെൻ ॥ സൊദര
ന്റെ വചനമതുകെട്ടുടൻ സാധുശീലൻ രഘുപതിചൊല്ലിനാൻ യാ
തുധാനകുലമിന്നൊരുത്തന്റെ ഹെതുവാൽക്ഷയിപ്പിപ്പു ധർമ്മമൊ ॥
അതുകൊണ്ടു നാമിനിയവനെത്തന്നെ വധിച്ചീടുവാനുള്ളൊരുപായ
മെതുമതിയിൽ നന്നായാലൊചിച്ചീടെണം ചതിപാരാതെനശി
ക്കയുംവെണം ॥ കാണാതിങ്ങിനെ മായകൊണ്ടിന്നിവൻ വാണാലും
തെല്ലും ശങ്കയില്ലെന്നുമടംബാണം കണ്ടീടുമെന്നരുൾചെയ്തുടൻ തൂണി
യിൽ നിന്നെടുത്താനൊരസ്ത്രത്തെ ॥ ഏവം രാഘവൻ നിശ്ചയിച്ചു
ള്ളൊരുഭാവമൊക്കെയും ദൃഷ്ടമായന്നുരാവണാത്മജൻ താനറിഞ്ഞ
സ്ഥലം കൈവിട്ടുടൻപശ്ചിമദ്വാരെണ ॥ ചെന്നുമായകൊണ്ടി
ങ്ങിനെജാനകിതന്നുടെ സ്വരൂപമതുമുണ്ടാക്കി സ്യന്ദനത്തിൽ
കരെറിപ്രത്യക്ഷനായ്‌ത്തന്നെനിന്നാൻ കപികുലമദ്ധ്യത്തിൽ ॥ പ്ര
ത്യക്ഷസ്വരൂപത്തൊടെ മൈഥിലിതന്മദ്ധ്യ രാവണിതന്റെൽപ്പതുക
ണ്ടപ്പൊൾ യുദ്ധംചെയ്വാൻപവനസുതാദികളൊത്തു പർവ്വതഹസ്തരാ
യെത്തിനാർ ॥ ഇന്ദ്രജിത്തിന്നരികത്തുമാരുതി ചെന്നനെരത്തവ
ന്റെരഥം തന്നിൽ ഖിന്നയായശ്രുവിട്ടന്ന ജാനകിതന്നെക്കണ്ടൊരു
ദുഃഖിതനായ്‌നിന്നാൻ ॥ വൃത്രശത്രുജിത്തന്നൊരു മായയാതീർത്തു
വച്ചുള്ള ജാനകിതന്നുടെ മൂർദ്ധജമതും ചുറിപ്പിടിച്ചു കൊണ്ടി
ത്തരം വായുപുത്രനൊടൊതിനാൻ ॥ ഇത്തരുണി നിമിത്തമല്ലൊ
നിങ്ങളിത്ര വന്നതും വിക്രമംചെയ്യുന്നതും മൃത്യുവിന്നിന്നിവളെക്കൊടു
ക്കുന്നെൻശക്തനെങ്കിൽ നീരക്ഷചെയ്തീടുക ॥ എന്നീവണ്ണമവനൊ
ഴികെട്ടാറംഖിന്നഭാവം നടിച്ചാജനകജാമന്നവാത്മജ പാഹിമാം
പാഹിമാമെന്നു ചൊല്ലിക്കരഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൾ ॥ രൊദനമെവം കെ
ട്ടുടൻമാരുതിഖെദലജ്ജാദയാരൊഷപാരിധൈര്യസ്ഥനായുള്ളൊരു രാ
വണപുത്രനൊടൊതിനാൻ ബഹുനിന്ദചെയ്തിങ്ങിനെ ॥ ദുഷ്ടബുദ്ധെ
നൃശംസദുരാചാര നിഷ്ഠുരനിർഘൃണരാവണനന്ദന കഷ്ടമിങ്ങിനെചെ

ണ്ടാനിവളെന്നുകാട്ടിത്തൊറിദ്ധ നകതജ്ഞാധമ ॥ ജീവഹാനിനിവ
ക്കുവരുംകാലം സ്ത്രീവധംകൊണ്ടധികം നരകങ്ങളും രാവണനിസ്സന്ദ
ഭവിച്ചീടുമെന്നാതിശോവനം ചെയ്യാൻനെരിട്ടുമാരുതി ॥ കണ്ടൊനിശ്ശേ
നരാവണിയും ചൊല്ലിക്കൊണ്ടാസ്സീത തൻദെഹത്തെ വെഗത്തിൽ
രണ്ടാക്കിത്തന്റെ ഖഡ്ഗംകൊണ്ടങ്ങിനെ കണ്ടിച്ചിട്ടാൻ ധരണീതല
ത്തിന്നിൽ ॥ ഉത്സാഹത്തൊടെപിന്നെയും രാവണി തന്നെസൈന്യത്തെ
ഹനിച്ചുകൊണ്ടങ്ങിനെ വത്സനെങ്കിലും ശത്രുക്കളൊക്കെയുംദുസ്സഹ
നായിസ്സഞ്ചരിച്ചീടിനാൻ ॥ മനുജെശപുരപതിയായീട്ടുന്ന ജനകാത്മ
ജതന്നുടെനിഗ്രഹം മാരുതാൻ കണ്ടുമെഷ്ഠിതനായ്ദ്രുതംഘനരൊഷെ
ണപാഞ്ഞെത്തീടിനാൻ ॥ വീരരാകുന്ന ചെങ്ങാതിമാരുമൊത്തൊ
ക്കെപ്പെനരാവണപുത്രന്റെ നെരെനിന്നതി ഭീകരമായ്ത്തദാമാരു
താത്മജൻ യുദ്ധം തുടങ്ങിനാൻ ॥ ഇന്ദ്രജിത്തുംചെന്നുനെരത്തെവ്വ
ണ്ണന്തന്നെമാരുതിയൊടും പൊരുതിനാൻ അന്യൊന്യംസങ്കല്പനൊരംഭ
യങ്കരജന്യംചെയ്യാർ മടക്കംകൂടാതവർ ॥ കാരച്ചുവാപൊരുതിപ്പവന
ജനരച്ചാൻ നിജസൈന്യത്തൊടിവണ്ണം തിരിച്ചിപ്പൊൾ നാംചെന്നു
ജനകജാമരിച്ചെന്നതും രാമനൊടോതാതെ ॥ യുദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ടു
വസിപ്പതും യുക്തമല്ലിതുകൊണ്ടുതിരിച്ചുനാം തത്രചെന്നിതുണർത്തിച്ചു
രാഘവചിത്തനിശ്ചയം പൊലൊക്കെച്ചെയ്തീടാം ॥ എന്നിവണ്ണമവ
രൊട്ടുരചെയ്തുപിന്നൊക്കെ തിരിച്ചീടിനാൻമാരുതിഇന്ദ്രജിത്തും നികും
ഭിലതന്നിൽചെന്നുഹൊമം യാഗത്തിന്നുമൊരുമ്പെട്ടാൻ ॥ സൈന്യ
ത്തൊടൊത്തതിദ്രുതം രാഘവസന്നിധൌചെന്നു മാരുതനന്ദനൻഖി
ന്നതപൂണ്ടുകണ്ണീരൊഴുകിവന്നുതന്നുടെ സ്വാമിതന്നൊടുണർത്തിച്ചാ
ൻ॥ഘാതകനാകുമിന്ദ്രജിത്തുഞാൻഭീതികൂടാതെസംഗരം ചെയ്യു
മ്പൊൾനാഥമൽപുരൊഭാഗെവച്ചായവൻസീതാദെവിയെനിഗ്രഹി
ച്ചീടിനാൻ ॥ അതുകണ്ടെറാമന്ദനായ്സംഗരം മതിയാക്കിക്കൊ
ണ്ടിക്കഥയൊക്കെയുംമതിയിൽ തച്ചബോധിപ്പിച്ചീട്ടുവാനരി വെഗേന
വന്നീടിനെന്നഹം ॥ ഇത്തിവ്വണ്ണമെവം മാരുതചൊന്നൊരുവൃത്താ
ന്തംകെട്ടമാത്രം രഘൂത്തമൻ ദുഃഖസനാ സഹിപ്പാനശക്തനായ്തത്ര
ത്രതന്റെടം കൂടാതെവീണുപൊയ് ॥ വാനരശ്രെഷ്ഠന്മാരുമ
ണ്ടൊറംഭീനരായുപശീതൊപചാരത്തെ മാനവെന്ദ്രനു ചെയ്തുഖസ
ന്നപ്പുമാനസന്മാരായ്തത്രനിന്നീടിനാർ ॥ മോഹിച്ചുവംകിടക്കുന്നൊ
രാഘവദെഹത്തെത്താൻ സൌമിത്രിയും നിജബാഹുയുഗ്മെ കൊണ്ടാത്മ
ശരീരത്തിൽസ്നെഹത്തൊടണച്ചീവണ്ണം ചൊല്ലിനാൻ ॥ രാഘവ! ചാ

നിപ്രകാരം താപമാഗമിച്ചതുമന്നെൻെറ വാണിയെസ്വീകരിയ്ക്കായ്കയാ
ദുസ്സഹമായിട്ടന്നാളകൈകേയിയ്ക്കു വിപ്രിയം ചെയ്യുകൊണ്ടല്ലയൊ ॥ ഉഗ്രാചാരതാ
ടകറപ്പുൻ പാരത്തുള്ള നിർമ്മൎയ്യാദോപചാരം ഭവാനാരാംധൎമ്മമായ്ത്ത
ന്നെ മഹിതത്തിങ്കൽക്കൊണ്ടല്ലൊ നമ്മൾക്കെവം വ്യസനം ഭവിച്ചു
തും ॥ ധനമൂലമാകുന്നു ധൎമ്മാദിയും ജനമാന്യതയും ബന്ധുസൌഖ്യവും
മനുജന്മാൎക്കെന്നുള്ളതറിഞ്ഞിട്ടും വനവാസത്തെ ശ്രേയസ്സെന്നോ
ൎത്തില്ലെ ॥ കാട്ടിൽപോകകൊണ്ടല്ലയൊ രാഘവദൂഷ്യനാകുന്ന രാവ
ണൻ സീതയെകട്ടുകൊണ്ടുഗമിച്ചതും തത്സുതൻ വെട്ടിമരിക്കയില്ലവാൻ
സംഗതിവന്നതും ॥ കഴിഞ്ഞുള്ളകഥകൾ നിനച്ചുവമ്പെഴുതുക ഫലി
ച്ചിട്ടിഹ കിംഫലം വഴിമെൽപ്പുട്ട വെണ്ടതാലൊചിപ്പാനെഴുന്നൊരാ
ലും ധീരനാകുംഭവാൻ ॥ സീതയെക്കൊന്നതിൻെറ പകരമായ്
നീതികെട്ടുള്ള രാക്ഷസവംശത്തെ പ്രേതശയ്യം പ്രാപിപ്പിപ്പാനാ
വാരം തന്നാലും നാഥനാകും ഭവാൻ ॥ പ്രിയനാകുന്നലക്ഷ്മണൻ
രാഘവകാര്യമങ്ങു വച്ചിരിക്കെണ്ടൊരൊരൊ ന്യായധൎമ്മാൎത്ഥയുക്തവ
ചനത്തോട്ടുമാന ഏകരമായ് ചൊല്ലുന്നെപ്പോൾ ॥ തത്രസാധുധന
സ്സരാകും നിജഭൃത്യരൊത്തു വിഭീഷണൻ വന്നുടൻ തദ്ദശകണ്ഠനെ
ന്നെന്നവരൊട് ചൊദ്യം ചെയ്യുമ്പൊൾ സൌമിത്രിചൊല്ലിനാൻ ॥ ജ
നകാത്മജയെ ദശകന്ധരതനയൻ ഹനിച്ചെന്നുള്ള വൃത്താന്തം ഹ
നുമാൻവന്നു ചൊല്ലിക്കെട്ടില്ലാരും മനാകെട്ടവരായെന്നറിഞ്ഞാ
ലും ॥ വല്ലഭയെ വധിപ്പിച്ചിരുന്നങ്ങിനെ ചെല്ലുംരാജ്യ ത്തൊന്നെന്നു
ള്ളചിന്തയാ തള്ളൽപാരം വളൎന്നൊൻെറ ജ്യേഷ്ഠനും വല്ലാതെവലയു
ന്നൊന്നറിഞ്ഞാലും ॥ അതിസങ്കടമാത്താവെവം ലക്ഷ്മണൻ കഥനം
ചെയ്തവാക്കുകെട്ടുത്രയും ഹിതകാരിയാകുന്ന വിഭീഷണൻ പ്രതിവാ
ക്കരചെയ്തു തുടങ്ങിനാൻ ॥ നിരൂപിച്ചാൽ നിൻ വാക്കുകളൊട്ടുമെ ശ
രിയല്ല വധിച്ചീടാ സീതയെ തരുണീമണിതന്നിലുള്ളാഗ്രഹം കുറച്ചു
ള്ളഗ്രജനെന്നറിഞ്ഞാലും ॥ രാമചന്ദ്രന്നു സീതയെനൽകുവാൻ സാ
മപൂൎവ്വം വളരപ്പറഞ്ഞിട്ടും കാമബാണവശനാകയാലവൻ ധീമാനെ
ങ്കിലും കെട്ടില്ലൊരുമൊഴി ॥ ഇത്രമാത്രമനുരാഗമുള്ള വനിതയെ
ണിയ്ക്കു മൃത്യുവരുത്തുമൊ ഇതെന്തൊഴിലൊക്കപ്പൊൾ ഭവാനാക്കിന്നു
ചിന്താരിൽഭ്രമം ചെയ്യാനായിടണം ॥ ലൊകമൊക്കജ്ജയിപ്പാനവ
നൊരു യാഗവുമാരംഭിച്ചെന്നറിഞ്ഞാലും ശൊകകാലമല്ലൊട്ടുമി
വാനതിവെഗമായതിൻ വിഘ്നത്തെച്ചെയ്യെണം ക്രതുവിന്നിന്ദ്രജി
ത്തുനിശ്ശമൊക്കവിധിപൊലെ സമാപിച്ചെന്നാകിലൊ ഹതരെക്കിൽ

നിന്നരണ്ടാമതും ദിവ്യരഥവാജിമുതലായതൊക്കയും ॥ എന്നാലായവ
നെ ജയിച്ചീടുവാനിന്നൊരുത്തനുമില്ലായ്കവന്നീടാ മന്ദത വിട്ടു നിജ
നെ സൈന്യങ്ങളോടൊന്നിച്ചങ്ങൊട്ടയച്ചാലും രാഘവ ॥ ലക്ഷ്മണൻ
യാഗസ്ഥാനത്തു ചെന്നവൻ തീക്ഷ്ണബാണങ്ങളാൽ വധിച്ചീടുന്നാകി
ലൊ രാക്ഷസാഗ്രണിതാനുമായാഗമത്ര തൽക്ഷണം നിഷ്ഫലമായി
ട്ടുവന്നീടും ॥ അപ്രമത്തനായ് ലക്ഷ്മണനാമനാം സപ്രയത്നം
കൂടാതവനാശുമഖപ്രദേശത്തിൽ നിഗ്രഹിച്ചീടേണമെന്നു ചൊല്ലി
ൽഭവാനൊത്തയച്ചീടുക ॥ ഇത്തരമവൻ ചൊന്നതു കേട്ടുള്ളംസ
ന്തോഷിതനായ് നിന്നഥ രാഘവൻ ശത്രുതൻവധത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗ
ത്തെ വിസ്തരിച്ചു നീ ചൊൽകെന്നരുൾചെയ്താൻ ॥ അരുൾചെയ്തമൊ
ഴികേട്ടുടൻ തന്റെ ഗുരുപുത്രന്നു ധാതാവു നൽകിയ വരത്തിന്റെ മ
ഹത്വമശേഷവും പരിചൊടുണർത്തിച്ചാൻ വിഭീഷണൻ ॥ ഇന്ദ്ര
ജിത്തിൻ തപംകൊണ്ടു തുഷ്ടനായ് ചൊന്നാൻ പത്മജനായവനൊ
ടേവം തന്നീട്ടുമന്നാൻ നിന്നിഷ്ടവരമെല്ലാം നന്നായ്മൂടിച്ചുകൊണ്ടാ
ലുംബാലക ॥ എന്നരുൾചെയ്തഭിപ്രായപ്പെട്ടുള്ള തൊന്നൊഴിയാത
വന്നതകിദ്ദ്രതാ പിന്നെയും രജനീചരനായകനന്ദനൻ തന്നോടേവമ
രുൾചെയ്താൻ ॥ അടൽമദ്ധ്യനികുംഭിലനാമക വടവൃക്ഷത്തിൻ
മൂലെ വിധിപോലെ മടിയെന്യെ നിയമത്തൊടെ ചെയ്യുന്നാലുടനെ
കിട്ടും യുദ്ധസാമഗ്രികൾ ॥ ദിവ്യബ്രഹ്മശിരസ്സെന്നൊരസ്ത്രവും സൌ
വർണ്ണമയമായ രഥാദിയും ഹവ്യഭുക്കേകീടും നിനക്കെന്നാൽ സർവ്വജെ
താവായ്ത്തന്നെനീ വന്നീടും ॥ യുദ്ധമദ്ധ്യത്തിൽ ചെയ്യുന്നയാഗവും ശ
ത്രുവന്നുമുടക്കീടും പൊർചെയ്യാൽ അന്യപ്രാണനായ്പ്പന്നീടുമല്ലാ
തെമൃത്യുവും നിനക്കില്ലെന്നു കല്പിച്ചാൻ ॥ ഏവമാപത്മജത്തെ വര
നാകാവണോത്മജൻ ദുർജ്ജയനെങ്കിലുംതാവകാനുജൻ കൊന്നീടുമെ
ന്നുള്ളിൽ ദേവനന്നായിത്തന്നൊട്ടയച്ചാലും ॥ ഇത്ഥമിന്ദ്രജിത്തി
ന്റെ വരബലമത്യത്ഭുതമായതശേഷവും ഭക്തിപ്രമാദിയുക്തനി
ശാചരസത്തമൻ കഥിക്കുന്നതുകേട്ടപ്പോൾ ॥ സീതാവല്ലഭനാകുന്ന
രാഘവൻ സോദരനെ വിളിച്ചേവം ചൊല്ലിനാൻ വാതപുത്രാദി
വാനരന്മാരൊടും പ്രീതിയെറും വിഭീഷണൻ തന്നൊടും ॥ ഒത്തുയാ
ത്രചെയ്കിന്ദ്രജിതാവിന്റെ ദുർന്നീതിവരുത്തിക്കൊണ്ടുപൊന്നാലും ത
ൽസ്ഥാനാന്തവകാട്ടിത്തരും പരം ബന്ധുസൌഹൃദനാകും വിഭീഷണ
ൻ ॥ എന്നീവണ്ണം രഘുപതിതന്നുടെ സന്ദേശത്തെശ്രവിച്ചാര
നന്തരം നന്നായ് ലക്ഷ്മണനഗ്രജപാദാരവിന്ദം വന്ദിച്ചീവണ്ണമെ

ത്തിച്ചാൻ ॥ അഗ്രജദേവൻകാരുണ്യമുണ്ടെങ്കിൽ വ്യഗ്രഭാവംവെടി
ഞ്ഞുഞാനിക്ഷണം വിഗ്രഹത്തിൽശക്രജിത്തിനെ നിഗ്രഹിച്ചുതി
രിച്ചുവന്നീടുവൻ ॥ ഇപ്രകാരമുണർത്തിച്ചുപിന്നെയും തൽപ്പദത്തെനമി
ച്ചുടൻസൌമിത്രി തൽപ്രസാദവും വാങ്ങിവഴിപോലെ തൽപ്രദേശ
ത്തിൽനിന്നുപുറപ്പെട്ടാൻ ॥ ജാംബവാൻതാനുമംഗദനും പരാധർമ്മതൽ
പരനാകും ഹനുമാനും സൌമ്യശീലൻ വിഭീഷണനുംബാഹുസത്തരാ
കാവാനരശ്രേഷ്ഠരും ॥ വിനയാന്വിതന്മാരായിട്ടുസാദരംപണിചെയ്തു
കൊണ്ടിപ്പുറത്തൊള്ളകപിമെന്നജഗൽപരകല്പനയാഗ്രതമനുയാത്രചെയ്തീടി
നാരെവരും ॥ വില്ലുമിത്തുകലച്ചുകവചാദ്യംനല്ലവണ്ണംധരിച്ചുലക്ഷ്മ
ണൻ തെല്ലുംഭീതികൂടാതെ വിഭീഷണൻചൊല്ലിക്കെട്ടസ്ഥലാന്തികം
പ്രാപിച്ചാൻ ॥ അത്തിട്ടിൽചെന്നനേരം വിഭീഷണൻസത്വരക്ഷ
ണ്ണായ്‌രാവണനന്ദനൻ നിൽക്കീടുംസൈന്യക്കൂട്ടത്തെയും കാട്ടിക്കത്രി
യാഗ്രണിയോടേവം ചൊല്ലിനാൻ ॥ കൂരിരുട്ടോടുതുല്യാകാരത്തെല്ലാം
ഉരന്തായിനീ കാണുന്നസൈന്യത്തെ ഭേദംചെയ്യാൻ വെണ്ടുംപ്ര
യത്നമിതെല്ലാമതിനാൽ യാഗംനാശംചെയ്യാലും ॥ ഇതിനെഭേദിച്ചു
ന്നാലവൻ യാഗംമതിയാക്കി നിൻനേരിട്ടുവന്നീടും അതിപാപിയാ
കുന്നവനെന്നതാൽ വധിച്ചീടുക ദിവ്യാസ്ത്രത്താൽ ഭവാൻ ॥ ഇതിനെ
ചൊല്ലുംബന്ധുതൻവാക്കു കെട്ടുംഗദാദിയോടോതിനാൻ ലക്ഷ്മണ
ൻസംഹാരംചെയ്തു രാക്ഷസക്കൂട്ടത്തിൻ ഭംഗംചെയ്യാലും നിങ്ങളി
നിക്ഷണം ॥ മനോവന്ദിതനാകുന്ന ലക്ഷ്മണൻ തന്നുടെഗിരമീവണ്ണം
കേട്ടപ്പോൾ ഇന്ദ്രജിത്തിന്റെ സൈന്യത്തെമർദ്ദിപ്പാൻ ചെന്നെതിരി
ട്ടാരക്കപി ശ്രേഷ്ഠന്മാർ ॥ കുപിതന്മാരായ്നേരിട്ടെതിർത്തീടും കപി
വീരരെവീക്ഷണംചെയ്തപ്പോൾ അഭയന്മാരായ്‌രാക്ഷസരുംനേരെയു
ഭിയാനം ചെയ്തീടിനാർ വേഗത്തിൽ ॥ വായുനന്ദനൻ ദ്രുമമാകു
ന്നൊരായുധം കൊണ്ടുരാക്ഷസന്മാരുടെ കായംതല്ലിത്തകർത്തതി കൊ
പത്തോടായവരുടെ സംഘത്തെ ഭേദിച്ചാൻ ॥ ശക്രജിത്താവും ത
ന്നുടെ സൈന്യത്തെ മർക്കടകുലശ്രേഷ്ഠന്മാർ വന്നേവം അക്രമിച്ചു
വലച്ചതുകേട്ടുടൻ തൽകർമ്മംനിർത്തി പ്രത്യക്ഷനായ്നിന്നാൻ ॥
യാതുധാനേശനന്ദനനും പിന്നെസ്വരഥത്തെക്കൊണ്ടുതേർതെളിപ്പിച്ചു
ടൻ വാതജാദിഭാവം കണ്ടമർഷിത ചേതസ്സായിട്ടവനോടു നേരിട്ടാ
ൻ ॥ അന്നേരംപ്രിയനാകും വിഭീഷണൻ ചൊന്നാൻസൌമിത്രി
യെ വിളിച്ചീവണ്ണം ഇന്ദ്രജിത്തിതായാഗം മതിയാക്കി വന്നുനിൽക്കു
ന്നു കണ്ടുകൊൾകഭവാൻ ॥ യാഗമദ്ധ്യത്തിലെന്യേ മരണമിപ്പാകാ

രിജിത്തിന്നില്ലെന്നറിഞ്ഞാലും വേഗമായത്തു കൊണ്ടിവനെപ്പരലോകം
പ്രാപിപ്പിച്ചീടുക ലക്ഷ്മണ ॥ മുഖ്യബന്ധുവായീടുന്ന രാക്ഷസശ്ലാഘ്യൻ
തന്നുടെ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ നോക്കിക്കണ്ടഥ ലക്ഷ്മണനായവൻ
നിൽക്കുന്ന ദിക്കിലേക്കായ് ഗമിച്ചീടിനാൻ ॥ ത്വരിപ്പിച്ചുംകൊണ്ടനന്ത
രം സ്നേഹത്തോടൊരുമിച്ചു ഗമിക്കും വിഭീഷണൻ അരിതൻയാഗ
സ്ഥാനവും പേരാലിൻതറയും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ടോതിനാൻ ॥
സഖേ ലക്ഷ്മണ ഭൂതപ്രീതിക്കിഹ മഖം ചെയ്തു സമാപിച്ചു പോകയെ
ന്നാൽ അഘശീലനായീടുമിവൻ ദ്രുതം സകലക്കുമദൃശ്യനായ്ച്ചമഞ്ഞീടും ॥
യുദ്ധം ചെയ്തിട്ടിവനെജ്ജയിക്കുവാൻ ത്രിലോകേശനാകുന്ന വിഷ്ണുവും
ശക്തനാകയില്ലായതിനാൽ ക്രതുമദ്ധ്യത്തിൽതന്നെ നിഗ്രഹിക്കേണം
നീ ॥ തുംഗപ്രജ്ഞനാകും സഖാവിൻഗിരമംഗീകാരവും ചെയ്തഥ ല
ക്ഷ്മണൻ സംഗരത്തിന്നു സന്നദ്ധനായ് നിന്നിട്ടിങ്ങിനെ രിപുത
നയനോടു ചൊല്ലിനാൻ ॥ ഇന്ദ്രജിത്തേ വാ യുദ്ധത്തിന്നായ് നിന്നെസ്സ
ന്ദേഹം കൂടാതാഹ്വാനം ചെയ്യുന്നേൻ ॥ വന്നെതിരിട്ടുനിന്നു സമ
രത്തെത്തന്നെ കൊൾക നീ സാമർത്ഥ്യമുണ്ടെങ്കിൽ ॥ ഇതി ലക്ഷ്മണഭാഷി
തം കേട്ടപ്പോളതികോപേന രാവണപുത്രനും രഥത്തെത്തിരിപ്പിച്ചാ
പ്പിതൃവ്യൻറെ സ്ഥിതിയെക്കണ്ടവനോടു ചൊല്ലിനാൻ ॥ താതസോ
ദരനിക്കുലന്തന്നിൽ ജാതനായ്ത്തന്നെ വന്നിട്ടുമീവണ്ണം ഭ്രാതൃന
ന്ദനൻതന്നെയും കൊല്ലിപ്പാൻപ്രീതിപൂർവ്വം ശ്രമിപ്പതു യുക്തമോ ॥ വെ
ദസ്സൂത്രവചന വിശ്വാസമൊന്നാതി സ്നേഹാദിയോ ഭവിച്ചീടുകി
ൽ ഏതൊരു പുമാനീവണ്ണമുള്ളോരു സാധുനിന്ദിത കർമ്മത്തെച്ചെയ്തി
ടും ॥ തന്നുടെ ജനം നിർഗ്ഗുണമായിട്ടുമന്യലോകം ഗുണയുക്തമായിട്ടും
വന്നെന്നാലും സ്വജനത്തെവിട്ടരിതന്നിൽ വിശ്വാസം ചെയ്യുന്നതും യു
ക്തമോ ॥ ശത്രുവും നിജകാര്യത്തിൽ സാഹായ്യം മാത്രമിച്ഛിച്ചു ബന്ധു
തചെയ്തിടും ഓർത്താലും കാര്യം സാധിച്ചാൽ പിന്നനിമ്മിത്രതവിട്ടുനി
ന്നെയും കൊന്നീടും ॥ അരിയെന്നുമറിയായിട്ടല്ലാതെ വരികില്ലെന്നറി
ഞ്ഞാലും ധർമ്മത്തെ ഗുരുപുത്രനിലീവണ്ണം ദ്രോഹം നീ നിരൂപിപ്പതും
നന്നായ്‌വന്നീടുമോ ॥ അത്രനല്ലും നിന്നപ്രിയം ചെയ്യുന്നവൻ ചരി
യെ ചെന്നാശ്രയിച്ചിപ്പോൾ നീ ഇച്ചതി ചെയ്കകാരണം സജ്ജന
ശോച്യനായ്ത്തന്നെ വന്നീടും നിർണ്ണയം ॥ രോഷപൂർണ്ണനായ് ശക്ര
ജിത്തീവണ്ണം ഭാഷിക്കും മൊഴി കേട്ടോരനന്തരം ദോഷലേശമില്ലാത്ത
വിഭീഷണനീഷൽ കൂടാതവനോടുരചെയ്താൻ ॥ ദുഷ്ടമാമകശീലഗു

ണാദികളൊട്ടും നിയ്യിന്നറിയുന്നതില്ലയൊ നിഷ്ഠുരകുല ജാതനെന്നാ
കിലും ക്ലിഷ്ടകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവനൊ ഞാൻ ॥*അധർമ്മക്രൂരകർമ്മാ
ദി ചെയ്യുവാൻ രതിയുള്ളവനല്ല ഞാനെന്നതും അധികംകാലമാ
നിച്ചിരുന്നിട്ടും മതിയിൽ തവബോധം ജനിച്ചില്ല ॥ പുരകുള
ത്തൊളസ്ഥലമങ്ങിനെ പരിചിൽ ത്യജിച്ചീടേണമെന്നും പരദാര
പരദ്രവ്യഹാരികൾ പരിത്യാജ്യന്മാരെന്ന വിധിയുള്ളയാൽ ॥ ദുഷ്ടമി
ത്രക്കൂട്ടാമതയും ചെയ്യാനാഗ്രഹം പാരമുള്ള നിൻതാതനെ വിക്രമാദി
ഗുണങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും സൽക്കരിക്കാതെ ഞാനിന്നുപേക്ഷിച്ചേൻ ॥
ഇപ്പരിയുന്നിൻദേഹകൃത്തും നിശ്ശമിപ്പോൾതന്നെ നശിക്കുമെന്നുള്ള
തും ഉൾപൂവ്വിൽ ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്തു നീ ക്ഷിപ്രം ലക്ഷ്മണപാർശ്വ
ചെന്നീടുക ॥ ന്യഗ്രോധാന്തികംതന്നിൽ ശമിപ്പതിന്നാഗ്രഹിയ്ക്കേണ്ട
നിശ്ശിനിദ്രമർമ്മതെ ഉഗ്രകർമ്മം തുടർന്നതും വ്യർത്ഥമായ് നിഗ്രഹംതന്നെ കി
ട്ടുംനിനക്കിഹ ॥ ഏവമായ പരോതി നിൽക്കുമാനേരം സാവകാശ
നാസ്സായതനയനും തൃ വലിയരണ്ടാമത്തെ വെടിഞ്ഞവൻ ദേവസാ
ദനെപ്പൂരഞ്ഞറിനാൻ ॥ ക്രൂരവാക്കുകളിവം വിഭീഷണൻ നേരെ
നിന്നുരചെയ്യതുകേട്ടപ്പോൾ ഘോരദൃഷ്ട്യാ പിതൃവ്യനെ നോക്കിക്കൊ
ണ്ടാക്രോശത്തോടായവൻ നിൽക്കുമ്പോൾ ॥ ഹനുമൽഗളം ത
ന്നിൽ കരയേറി ലാനരോഷത്തോടാഹ്വാനം ചെയ്യുറാം മനകൊ
മ്പിന്നാലെപ്പോലടനിൽക്കുന്ന മനുജേന്ദ്രനെക്കണ്ടേവമോതിനാൻ ॥ ഏ
ന്നോടിന്നുപൊരുതുവാൻ സൌമിത്രേ വന്നാവും ദ്രുതംശക്തനെന്നാ
കിൽ നീ വഹിത്തുപത്തെസ്സംഹരിക്കപോലെ നിന്നെ ഞാൻ ഭസ്മമാ
ക്കിച്ചമക്കുവൻ ॥ മുന്നംമൂഢഞാൻ രാത്രിയുദ്ധത്തുകൾ പന്നഗാസ്ത്ര
ത്താൽബന്ധിച്ചുനിങ്ങളെ മണ്ണിടത്തിൽ പതിപ്പിച്ചതും നിനക്കിന്നു
വിസ്മൃതിവന്നെന്നു തോന്നുന്നു ॥ വല്ലാതുള്ളൊരുപദ്രവത്തിൻ സ്മൃതി
തെല്ലന്നാലുമുണ്ടെന്നാലവൻ പിന്നെ ശല്യമേൽക്കുവാനാഗ്രഹിച്ചീട
മൊ കൊള്ളരുതാത്തവൻതന്നെ നീദൃഢം ॥ മമബാണത്തിൻ വീര്യ
മറിഞ്ഞിട്ടും കമതഭേവൻ പിന്നെയുമിങ്ങിനെ സമരംചെയ്യതിന്നു
വരികയാൽ* ശമനാലയന്തന്നിലെല്ലാക്കുവൻ ॥ ഗർജ്ജനമേവം കെ
ട്ടുഫലക്ഷ്മണനജിതമെയ്യനാല്ലുഭിച്ചീടിനാൻ തൽജ്ജയമെവംവാക്കു
കൊണ്ടല്ലാതിന്നാർജ്ജിച്ചീടുകില്ലെന്നറിഞ്ഞീടുക ॥ മാതെല്ലയൊ മുന്നം
നീങ്ങളെയ്യുരജാലന ബന്ധനം ചെയ്യതും കാരച്ചെങ്കിലും ശക്ത
നെന്നാൽ നേരെ പൊരുതും വീര്യമുള്ളവരാക്കയും ॥ ദുഷ്ടമെറികൾ
ചൊല്ലുന്നതൊക്കയും കാട്ടിത്തന്നാലും കർമ്മംകൊണ്ടുംതഥാ ഒട്ടൊ

ത്ഥവാക്കൊതാതെനിൻഗളം വെട്ടിത്തലയന്നിലിട്ടീടുവൻ ॥ ഇത്ഥം
ലക്ഷ്മണൻചൊല്ലുംമൊഴികെട്ടാൽ ഉഗ്രസ്വനായുള്ള നിശാചരൻ ഏ
റ്റവുംകൊപിച്ചാശീവിഷത്തിനൊടൊത്ത ബാണനികരത്തെ വർഷി
ച്ചാൻ ॥ സുമിത്രാത്മജൻ താനുമന്നേരം സമമായ്ത്തന്നെ ബാ
ണംപ്രയോഗിച്ചു അമിതമായുള്ളവിധ വിക്രമം ശ്രമംവിട്ടവർ ചെയ്തു
കൊണ്ടങ്ങിനെ അമർഷാന്വിതന്മാരായിരുവരും സമരത്തിൽകവച
ത്തെ ഖണ്ഡിച്ചാർ ॥ വില്ലിലെന്നല്ല സർവ്വശസ്ത്രത്തിലും തുല്യരായ്ത്ത
ന്നെ നിന്നുപൊരുതുമ്പോൾ തെല്ലുമന്തരം ബാണംതറച്ചീടാതില്ലവ
രുടെ ദേഹത്തിലെങ്ങുമെ ॥ പൂത്തുനിൽക്കുന്ന കിംശുക വൃക്ഷത്തി
നൊടൊത്തിരിക്കുന്ന രണ്ടുശരീരവും യുദ്ധവൈമുഖ്യംകൂടാതെ
നിന്നുനിന്നാരിവണ്ണംബഹുദിനം ॥ തന്നുടെഭൃത്യരൊടും വിഭീഷണ
നൊന്നിച്ചുജസാ രാക്ഷസസേനയെ കൊന്നുകൊന്നൊട്ടൊട്ടൊടുക്കി
ച്ചെന്നീവണ്ണം ചൊന്നാൻ വാനരശ്രേഷ്ഠരൊടന്നേരം ജ്യേഷ്ഠനി
ന്നുപരായണമായിട്ടിരുപ്പുന്നതോർത്തുചഞ്ചലമില്ലല്ലൊ ശ്രേഷ്ഠരെ പ്രഹ
സ്താദികളെ ഹനിച്ചിട്ടുപോലിന്നിവനെയും കൊല്ലുക ॥ സമുദ്രത്തെ
കടന്നിപ്പോൾ ഗോഷ്പദപ്രമാണാംഭസ്സിന്നപ്പുറം പ്രാപിപ്പാൻ ശ്ര
മിക്കാതതുപൊലിഹ നിങ്ങളിസ്സമരം കണ്ടുനിൽക്കുന്നതെന്തഹോ ॥
മൽക്കരംകൊണ്ടീബ്ബാലന്റെ നിഗ്രഹം യോഗ്യമല്ലെന്നിരിക്കിലും
ഞാനിപ്പോൾ നിഗ്രഹിപ്പാനൊരുമ്പെട്ടാൽ കണ്ണിൽനിന്നൽഗമിക്കു
ന്ന ധാരയാൽ ഒരിയും ॥ ഉണ്ണിയാകുമിവന്റെ ശിരസ്സുഞാൻ കണ്ണു
കൊണ്ടൊട്ടും കാണാതിരിക്കുമ്പോൾ ഖണ്ഡിച്ചീടേണമെങ്ങിനെ
യെന്നതുതിണ്ണം ചൊല്ലുകവാനരശ്രേഷ്ഠരെ ॥ ദുഷ്ടനാകുമിവനെസ്സു
മിത്രതൻ ജ്യേഷ്ഠപുത്രൻ ഹനിച്ചീടുന്നിന്നുയാം ശിഷ്ടസൈന്യ സമൂ
ഹത്തെനിങ്ങളും ചെന്നൊട്ടുംവൈകാതെ നിഗ്രഹിച്ചീടുക ॥ ഇതി
രാക്ഷസശ്രേഷ്ഠവചസ്സുകേട്ടതുപൊലെ രണംതുടങ്ങിനാരവർ അതി
ശൌര്യവാനിന്ദ്രജിത്തും നിജ മതികൌശലം സർവ്വവുംകാട്ടിനാൻ ॥
മെഘത്തിനുള്ളിലാദിത്യചന്ദ്രന്മാർ വെഗത്തിൽ പൊയ്മറയുന്നതുപൊ
ലെ രാഘവൻ താനുമിന്ദ്രജിത്തും ശരമാകും പഞ്ജരന്തന്നിൽ മറയു
ന്നു ॥ ഇന്ദ്രസൂര്യന്മാരെപ്പോലെതന്നെ ദ്രുതം പിന്നപ്രത്യക്ഷരായിട്ടും കാ
ണുന്നു ജന്യസാമർത്ഥ്യം കൊണ്ടവർ ബാണത്താൽ തന്നെദിക്കുകളെല്ലാ
മിരുട്ടാക്കുന്നു ॥ ചോരയാകുന്നാലിയന്നാൽ ഉച്ചരം ഭീതികരമായിട്ടൊഴു
കുന്നു സാരമെയാദിമാംസാശികൾ ഇച്ചതി ക്രൂരരെങ്ങുമത്യുഗ്രനാദം ചെയ്യു
ന്നു ॥ കത്തുന്നില്ലൊട്ടുമഗ്നിയും മാരുതൻ തെല്ലുവീശുന്നതുമില്ലാതെ

ല്ലുമെ ഇത്രിലോകം നശിക്കുമെന്നോർത്തുടൻ സ്വസ്തിവാദത്തെച്ചൊ
ല്ലുന്നു സജ്ജനം ॥ ഘോരമാകുന്നയുദ്ധത്തിൽ ശത്രുവിൻ സാരഥി
യെക്കൊലചെയ്യാൻ സൌമിത്രി ശ്ശരനിന്ദ്രജിത്തുന്നതാൻ തന്നെ
സാരഥ്യത്തെയും ചെയ്തു പൊരുതിനാൻ ॥ അപ്പോളമരന്മാർ ക
ണ്ടവനെപ്പാരമൽഭുതപ്പെട്ടതി പരം പൂജിച്ചാർ തല്പനേരംകഴിഞ്ഞ
പ്പോളായവനൊപ്പം യുദ്ധവും സാരഥ്യവും ചെയ്യാൻ ॥ ശക്തി
പൊരാതിരിക്കയാലാഹവശ്രദ്ധയും വിട്ടുനിന്നാനരക്ഷണം തദ്രഥ
ചേർത്ത വാജികളെക്കപിസത്തമൻ ഹനിച്ചാരാത്തക്ഷണത്തിൽ ॥ ഹ
തവാജിയുമായപ്പോളായവൻ രഥത്തിൽനിന്നിറങ്ങികൊണ്ടങ്ങിനെ
പാദസഞ്ചാരിയായ്ത്തന്നെപിന്നെയും മതിതൻധൈര്യം കൊണ്ടുപൊ
രുതിനാൻ ॥ കാച്ചിങ്ങിനെ യുദ്ധംചെയ്തിട്ടവൻ പാരത്തേൻ നിജ
സൈന്യത്തോടിവണ്ണം ഇരുട്ടാകയാലിപ്പോളിസ്സൈന്യവും പരസേന
യുമേതാകമെന്നൊട്ടും തിരിച്ചുയ്പോടറിയുവാനാരാലും നിരൂപിച്ചാ
ൽ കഴിയുന്നതല്ലൊട്ടും ॥ അതുകൊണ്ടിപ്പോളങ്ങുപോയ് ഞാനുത്തമ ര
ഥം സ്വീകരിച്ചിങ്ങുവന്നീടുവാൻ ഇതരികളറിയാതിരിക്കുവാൻ യത്ന
മാനരായ്ത്തന്നെ പൊരുതണം ॥ ഇങ്ങിനെ സ്വജനത്തോട്ടുരചെ
യ്തസ്സംഗരസ്ഥലം വിട്ടു രാവണി തങ്ങടെ പുരംപ്രാപിച്ചതിദ്രു
തമിങ്ങുവന്നാൻ രഥസ്ഥനായങ്ങിനെ ॥ രാക്ഷസേശപുത്രന്റെ
ലാഘവമീക്ഷിച്ചേത്രയും വിസ്മയത്തോടപ്പോൾ ലക്ഷ്മണാദികളെ
ല്ലാവരുമിരപക്ഷം കൂടാതവനെ പ്രശംസിച്ചാർ ॥ പാപമേറുന്നരാവ
ണിയുംതദാ കോപിച്ചങ്ങിനെ യുദ്ധം തുടങ്ങിനാൻ ഉപബാലകൻല
ക്ഷ്മണൻ ദുഷ്ടന്റെ ചാപത്തെയും മുറിച്ചുതള്ളീടിനാൻ ॥ പിന്നെ
യുധനസ്സായവൻ കല്ലാണ്ടാൻ തന്നുടെ ശരം കൊണ്ടതുംലക്ഷ്മണൻ
ഛിന്നമാക്കികളഞ്ഞിട്ടുടൻ നല്ല പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള ചട്ടയും ഭേ
ദിച്ചാൻ ॥ സാരഥിയെയുമവ്വണ്ണം ലക്ഷ്മണൻ ധീരതയോടെ നി
ഗ്രഹംചെയ്തപ്പോൾ ആത്തനതന്നെ തെല്ലില്ലാതെ വാഹങ്ങളാരണ
ത്തിന്നുവിഘ്നം വരുത്താതെ തേരും കൊണ്ടുനടപ്പതുകണ്ടപ്പോൾ പാ
രംവിസ്മയം പൂണ്ടാരഖിലരും ॥ അൽഭുതവാഹനാകുമവൻ പിന്നെ
തൽപ്രദേശത്തിൽനിൽക്കും പിതൃവ്യനെ നിർഭത്സിച്ചും കൊണ്ടായ
വൻതൻനേരെയൂറ്റിച്ചീടിനാൻ ബാണസമൂഹത്തെ ॥ സുരകൾ
ങ്ങളിവണ്ണം കണ്ടപ്പോൾ ക്രൂരഭാവമശേഷംവെടിഞ്ഞുടൻ ശരകൊ
ണ്ടുഹനിച്ചാൻ സുതൻതന്റെ രഥവാഹങ്ങളെയും വിഭീഷണൻ ॥
തേരിൽനിന്നുനിലത്തിറങ്ങിയുടൻ സാരമാകുന്ന ശക്തിയെത്തൽ

ക്ഷണം പാരം കോപം കലൎന്നപ്പിതൃവ്യന്റെ നെൎക്കിന്ദ്രജിതാവും പ്രയോഗിച്ചാൻ ॥ സൌമിത്രിദ്രോഹം ചെയ്യുന്നതുകണ്ടപ്പോൾ സുമിത്രാത്മജൻതാനുമാശ്ശക്തിയെ ശ്രമംകൂടാതെ പത്താക്കിഖണ്ഡിച്ചാശ്ശുരസ്ഥലന്തന്നിൽ പതിപ്പിച്ചാൻ ॥ വ്യൎത്ഥമായിട്ടാശ്ശക്തിയെക്കണ്ടുടനതിരോഷം പിതൃവ്യനെക്കൊല്ലുവാൻ നിസ്തുപമമതാംശരത്തെയും തത്രനിന്നിന്ദ്രജിത്തുവിട്ടീടിനാൻ ॥ സൌപാപകാലത്തിൽ പണ്ടുപദേശിച്ച കൌബേരാസ്ത്രത്തെസ്സൌമിത്രിയുന്തദാ തൃപതിജ്ജും ശരത്തെത്തടുക്കുവാൻ കോപത്തോടതിവേഗം പ്രയോഗിച്ചാൻ ॥ ദിവ്യാസ്ത്രരണ്ടും കൂട്ടിമുട്ടിപ്പൊടിഞ്ഞുഭൂമിയിൽതന്നെ വീണതുകണ്ടപ്പോൾ ശസ്ത്രത്തോടറിവുള്ള ദിവ്യാസ്ത്രത്തെസ്സൎവ്വത്തെയും പ്രയോഗിച്ചാരായവർ ॥ ആകാശരണഘോഷം കണ്ടീടുവാനാഗമിച്ച സകലദേവതകളും രാഘവാനുജൻജിതാവായ്‌വന്നീടാമെന്നാകിനാർ സന്ദേഹവാദങ്ങളന്നേരം ॥ ഏതൊരസ്ത്രത്താൽ ദേവാസുരാദിവൈജതാവായ്‌രാവണനുമഹേന്ദ്രനും സാധ്യവായിട്ടാൽ ദിവ്യമാകുംശര മാരണം ചെയ്യാൻ സൌമിത്രിയുംതദാ ॥ ആക്ഷേമത്താൽ തടുക്കുവാൻ വയ്യാതശക്രസംബന്ധിയാകുമാസ്ത്രണത്തെ ആക്കാലം നിജവില്ലിൽ തൊടുത്തുകൊണ്ടിക്കണക്കൊസ്ത്രത്തോടുരചെയ്യാൻ ॥ ധൎമ്മനിഷ്ഠയും സത്യപ്രതിജ്ഞയും നമ്മുടെയഗ്രജനെങ്കിലിന്നു സമരാങ്കംസകലക്ഷ്മണംവിപ്പനിന്നിന്ദ്രജിതാദിയെ നിഗ്രഹിച്ചീടുക ॥ ഇത്ഥംപ്രാൎത്ഥിച്ചുവൈന്ദ്രമാകുന്നൊരസ്ത്രത്തെ പ്രയോഗിച്ചതിവേഗത്തിൽ ശത്രുതൻശിരസ്സാണത്താൽ ശോഭിച്ചുമുത്തമാംഗം മുറിച്ചുപതിപ്പിച്ചാൻ ॥ ഇന്ദ്രജിത്തിൻ നിധനംകണ്ടംബരനിന്നീടും സൎവ്വദേവാദിവൃന്ദവും ദുന്ദുഭിസ്വനത്തോടുചേൎന്നുടൻ മന്ദാരപ്രസൂനത്തെയും വൎഷിച്ചാർ ॥ സന്തോഷത്തോടന്നേരമാദേവഗന്ധൎവ്വാദികളിവണ്ണംചൊല്ലിനാർ അന്തണൎക്കിന്നിഞങ്ങൾക്കുമിന്നു തൊട്ടു ഭീതികൂടാതാകിത്തന്നെയല്ലൊ ॥ തപലക്ഷ്മണനെല്ലാക്കമെലിവണ്ണം ഭവിച്ചീടട്ടെനിത്യമംഗളം അവരവർ മാത്സൌമിത്രിയെസ്തുതിച്ചുവിടം വിട്ടയാനംചെയ്തീടിനാർ ॥ അക്കപികളുമന്നേരം ലക്ഷ്മണ വിക്രമത്തെപ്രശംസചെയ്യുന്ന്യോന്യം തൽകഥതന്നെപിന്നെയും ചൊല്ലിക്കൊണ്ടാക്കൂത്താടിക്കളിച്ചുതുടങ്ങിനാർ ॥ അരിനിഗ്രഹം ചെയ്തസൌമിത്രിയും പരം രക്തമണിഞ്ഞുംകൊണ്ടങ്ങിനെ നരശ്രേഷ്ഠനെക്കാണ്മാൻ വിഭീഷണ കരമാലംബിച്ചാശു പുറപ്പെട്ടാൻ ॥ സാദരമഗ്രജാന്തികെചെന്നുതൽപാദം തൊട്ടഭിവാദ്യവും ചെയ്തുടൻ യാതുധാനനാ

പുത്രവധത്തെത്താനാദിതൊട്ടുണർത്തിച്ചാൻ യഥാക്രമം ॥ ഇന്ദ്രജ
ത്തിന്റെ നിഗ്രഹമീവണ്ണമാവന്നനുജൻ പറഞ്ഞതുകേട്ടപ്പോൾ തന്നു
ടെ തുടതന്നിലെടുത്തുവെച്ചാന്നു മൂർദ്ധാവിലാഘ്രാണിച്ചിങ്ങിനെ ॥
പന്നഗേശകലയാൽ ജനിച്ചോരു തന്നനുജനെസ്സാന്ദ്രം പുണർന്നുട
ൻ കണ്ണിലും മുദാജാനകീവല്ലഭൻ പിന്നതത്രനിന്നീവണ്ണം ചൊ
ല്ലിനാൻ ॥ അതിമായാവിയാകുന്ന രാവണസുതനെ നീ വധിച്ചതി
നെന്നോർക്കുമ്പോൾ ഹൃദയമമവിസ്മയമേത്രയുമധികം വളർന്നീടുന്നു
ലക്ഷ്മണ ॥ ശക്രാദികളും ജയിപ്പുവാൻ വയ്യാതൊരത്യുഗ്രനെ നീ വധി
ച്ചുകൊണ്ടിക്കാലം ത്വദ്ഗ്രഹം മമസർവ്വവും സാധിച്ചെന്നുൾകാമ്പിൽ
ധരിച്ചീടുകബാലക ॥ അരിയാകുന്നരാവണൻതന്നുടെ കരമാകുന്ന
തിന്ദ്രജിത്താകുന്ന സുരനാഥജിത്തിന്നുമരിക്കയാൽ നിരമിത്രനായ്
ത്തന്നെ ഭവിച്ചു ഞാൻ ॥ നാഥനായ് നീ ഭവിക്കകൊണ്ടിന്നു ഞാൻ സീ
തയെയുംലഭിച്ചീടുംനിർണ്ണയം ആധികൂടാതെരാവണനദ്യതാൻ വീത
പ്രാണനാക്കീടുവൻ ലക്ഷ്മണ ॥ ഇത്ഥംചൊല്ലിസ്സുമിത്രാതനയന്റെ
ശസ്ത്രപീഡകളൊക്കെശ്ശമിപ്പിപ്പാൻ വൈദ്യകാരിൽ വച്ചുത്തമനാ
യീടുംഭൃത്യനെ വിളിച്ചവനോടുചൊല്ലിനാൻ ॥ ശരംകൊണ്ടതിമാത്രമ
നുജന്റെ ശരീരംവ്രണപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നു നിരുപദ്രവനാക്കിദ്രുതം നി
ന്നെന്നരികിൽ കൊണ്ടുവന്നാലുംവാനര ॥ ജന്യത്തിന്നുഗമിച്ചവ
രൊക്കയും ഭിന്നഗാത്രരായ്ത്തന്നെവരികയാൽ ഇന്നിവർക്കുള്ളൊ
രുപീഡയും നന്നായ്തീർത്തിങ്ങുകൊണ്ടുവന്നീടണം ॥ കല്പിച്ചുള്ളവാ
ക്കീവണ്ണം കേട്ടുടൻതൽപ്രതികാരം ചെയ്താസ്സുഷേണനും ക്ഷിപ്രം
നിർവ്രണരാക്കീട്ടവരോടൊത്തപ്രദേശത്തിൽചെന്നു നിന്നീടിനാ
ൻ ॥ രാഘവന്നരികത്തു സുഖമായിട്ടാഗമിച്ചോരനുജനെക്കണ്ടു
പ്പോൾവ്യാകുലംവിട്ടധികമുത്സാഹനാരാഘവൻതത്രവാണരുളീടിനാ
ൻ ॥ ആടലോടരണാങ്കണന്തന്നിൽ നിന്നോടിപ്പോയ നിശാചര
രൊക്കയും പേടിച്ചുംകൊണ്ടവിടെച്ചെന്നിക്കഥാ വാടീടും വദനത്തൊ
ടുണർത്തിച്ചാർ ॥ തമ്പുരാനെ ദശകന്ധരതവവയ്മ്പനാകും സുത
നെയുംസോദരൻ അമ്പയപ്പിച്ചു സൌമിത്രിയെക്കൊണ്ടിന്നായമ്പി
നൊടെ മൃതഗാത്രനാക്കിനാൻ ॥ ഏവംഭൃത്യവചസ്സുകേട്ടത്രയും
രാവണൻ ഖിന്നമാനസനായ്‌ത്തദാ ദേവരാജജേതാവിൻ ഗുണങ്ങ
ളോർത്താവലാതിവാക്കോതിത്തുടങ്ങിനാൻ ॥ ഹാഹാവത്സസമസ്ത
ഗുണാകരബാഹുവിക്രമാൽ ദേവേന്ദ്രൻതന്നെയും ആഹവത്തിൽ
ജയിച്ചിട്ടിരുന്നോനിൻ ദേഹമെങ്ങിനെ നഷ്ടമായ്തീർന്നതാൽ ॥ ഏ

ന്നായുധനിൻജനനിയെയും പിന്നസ്സുന്ദരിയാകും ഭാൎയ്യയെയുംതഥാ
നന്ദനസുഖമെയൈശ്വൎയ്യരാജ്യാദിയുമിന്നുപെക്ഷിച്ചുവിട്ടല്ലൊപോയിനീ ॥
പുത്രസംഗ്രഹണ മൊരൊന്നായുരന്നൊരതൊന്നു രാവണൻപിന്നെ
യുംപിന്നെയും ദുഃഖിതനായ് പ്രലാപിച്ചുടനെത്രയും ചിത്തകൊപത്തൊ
ടിവണ്ണം ചൊല്ലിനാൻ ॥ ആയതാക്ഷിയായിട്ടുന്ന സീതയെ മായ
കൊണ്ടെല്ലാമതുതൻ കൊന്നതും ആയവളുടെരമ്യതരമാകുംകായം
സത്യമായ്ഖണ്ഡനം ചെയ്യുവൻ ॥ ഖാംഗം കല്ലൊണ്ടിവണ്ണം ക
ഥിച്ചവൻ വൎഗ്ഗവാണിവസില്ലുമുദ്യാനത്തിൽ ശീഘ്രം ചെന്നാ
ജാനകകുമാരിതൻ നിഗ്രഹത്തിന്നുപാണെതുടുത്തിടിനാൻ ॥ കഷ്ടംസാ
ഹസംചെയ്യരുതെ നിശ്ചന്നിഷ്ഠബന്ധുക്കൾ ചൊല്ലുന്നതൊന്നുമെ
കെട്ടീടാതെഹനിപ്പാൻവരുന്നതും ശിഷ്യയാകുന്ന സീതകണ്ടെത്ര
യും ॥ ഭീതിയുംഗാത്രവെപഥുവും പര മാധിയും പൂണ്ടിവണ്ണമുര
ചെയ്യാൾ എത്രയും സംശയമില്ലിവനിന്നെന്നെ പ്രാണനാഥൻറ പ
ത്തനെചെത്തിടും ॥ ഹനൂമൽഗളംതന്നിൽ കരെറിത്തൊൻ മനുജെ
ന്ദ്രനൊടന്നുചെന്നാകിൽഇനിക്കുവാഹ്യവിധമായുള്ളമനസ്താ
പം ഭവിക്കുമൊ ഹാകഷ്ടം ॥ ഇഷ്ടവാക്കിനൊക്കകൊതിരുന്നതും ക
ഷ്ടകാലത്തിൻവൈഭവമാകണം ഒട്ടും ശങ്കയില്ലെനിക്കിതെ ഹേതുവാ
യിട്ടിട്ടുരഘുവംശവിനാശവും ॥ ഇത്ഥംദേവിയും കെണുചൊല്ലി
ട്ടമ്പൊടംബുദ്ധിയുള്ളു സുപാൎശ്വനിശാചരൻ സത്വരം സപാമിത
ന്നെതടുത്തുകൊണ്ടിത്തരം ബഹുമാനിച്ചുണൎത്തിച്ചാൻ ॥ ഉഗ്രവീൎയ്യ
ഭവാനിതരുണിയെ നിഗ്രഹിക്കുന്നതൊട്ടും ശരിയല്ല നൊക്കിക്ക
ണ്ടാലുമിന്നിവാംതന്നുടെ വിഗ്രഹത്തിൻ സുഭഗതമൊക്കയും ॥ താ
മസകാതടിയങ്ങളൊടൊന്തൊരാമനെ ഭവാൻ നിഗ്രഹിച്ചിന്നിഥ
താമരാക്ഷിയായിട്ടുമിവളൊന്നുതാമസിപ്പതുകാണ്മാൻകൊതിക്കുന്നെ
ൻ ॥ അപ്പൊഴതു കെട്ടഥരാവണൻ തൽപ്രദെശം വിട്ടപ്പൊഴെ ചെ
ന്നുടൻ അല്പമല്ലാത്ത മൂലബലത്തെക്കണ്ടിപ്രകാരമവരൊടു ചൊല്ലി
നാൻ ॥ മമപ്രീതികിട്ടീടുവാൻനിങ്ങളും ഗമിച്ചീടെണമിക്ഷണത്തിൽ
തന്നെസമരെരിപുനിഗ്രഹം ചെയ്യുമെൻറ സുമഹൽസങ്കടത്തെയും
തീൎക്കണം ॥ ഇത്ഥംചൊല്ലിദ്ദശമുഖനന്നെരം യാത്രയാക്കിനാൻമൂ
ലബലത്തെയും ഭൃത്യാശാസനംകെട്ടവരും തദായുധസന്നദ്ധരാ
യ്ഗമിച്ചീടിനാർ ॥ അന്ധതാമിസ്രാണവരുംഗ്രത്താ രാമന്നന്തികത്തിൽ
ഗമിച്ചാരന്നേരം ഗാന്ധൎവ്വാസ്ത്രത്താൽ സൎവ്വജനത്തെയും സ്വാന്ത

ഭ്രഷ്ടരാക്കീടിനാൻ രാഘവൻ ॥ നോക്കീടും ദിക്കിലൊക്കയും രാഘവ
വിഗ്രഹംതന്നെ കാണുകയാലായവർ നിൽക്ക നിൽക്കെന്നുരച്ചുകൊ
ണ്ടന്യോന്യം പൊരുതുള്ളൂ മരണത്തെപ്രാപിച്ചാർ ॥ കണക്കില്ലാ
തെവന്നോരു സൈന്യത്തെ ക്ഷണത്തിൽ ക്ഷയിപ്പിച്ചതു കണ്ടപ്പോൾ
രണകൗശലം ശ്ലാഘിച്ചമരന്മാർ പ്രണതന്മാരായിനിന്നു സ്തുതിചെ
യ്താർ ॥ മൂലസേനാവിനാശമീവണ്ണം ചാലെക്കേട്ടു ഭരാക്ഷസനാ
രിമാർ ആലയംതോറും നിന്നുകൊണ്ടിങ്ങിനെ ബാലകന്മാരോടൊത്തു
മുറയിട്ടാർ ॥ പതിതൻമൃതിവന്നു നമുക്കെന്നും സുതരൊക്കെനശിച്ചു
നമുക്കെന്നും ഹതബന്ധുവായ്പ്പോന്നല്ലോനാമെന്നും . വിധിതന്നെനമു
ക്കിതെന്നും ചൊന്നാർ ॥ ചെച്ചയില്ലാത്തശൂർപ്പണഖ ചൊന്ന പച്ച
ക്കാമസമനാകുംരാമനെ ഇച്ഛിച്ചെന്നതു മൂലമിസ്സങ്കടം നിശ്ചയമാ
യ്ഭവിച്ചെന്നും ചൊല്ലിനാർ ॥ നമ്മുടെ കുലനാശം വരുത്തുവാനി
മ്മഹാപാപയാകുന്ന കാരണം തന്മൂലമല്ലെ രാവണൻരാമന്റെ
പെണ്മണിയെച്ചെന്നാശു ഹരിച്ചതും ॥ ഖരാദിശ്രേഷ്ഠരാക്ഷസന്മാ
രുടെ മരണത്തെ ശ്രവിച്ചിട്ടും രാവണൻ അരിതന്നുടെസാമർത്ഥ്യമൊ
ട്ടുംതാനറിഞ്ഞില്ലല്ലോ ദുർബുദ്ധിമാനായിട്ടും പരമസ്നേഹംകലർന്നവിഭീ
ഷണനുരചെയ്തതും സ്വീകരിച്ചില്ലല്ലോ ॥ രക്ഷിതാവായിട്ടാരുനമു
ക്കിപ്പൊളിക്ഷിതിയിൽ ഭവിക്കും നിനയ്ക്കുകിൽ രക്ഷോവല്ലിയാകുംസീത
നിമിത്തമീ രാക്ഷസകുലം നാശത്തെപ്രാപിക്കും ॥ ഇത്യാദിപ്രലാപ
ത്തെപലവിധം തരുണിമാർചെയ്തുപിന്നെയും ഹസ്തംകൊണ്ടുത
ൻവക്ഷസ്സടിച്ചതി മാത്രമുച്ചത്തിലങ്ങിനെ രോദിച്ചാർ ॥ സ്ത്രീകളൊ
ക്കെ ഗൃഹംതോറും നിന്നേവം ശോകത്താൽപ്രലാപിപ്പതുകേട്ടപ്പോൾ
ലോകരാവണനാകുന്നരാവണൻ വ്യാകുലം പൂണ്ടുനിന്നാനക്ഷണം ॥
പിന്നെധൈര്യമവലംബിച്ചിങ്ങിനെചൊന്നാൻ ശേഷിച്ച സൈന്യ
ത്തൊടീവണ്ണം സ്യന്ദനം നിങ്ങൾകൊണ്ടുവന്നീടണമിന്നുഞാൻതന്നെ
യാത്രചെയ്തീടുന്നേൻ ॥ എന്നീവണ്ണമുള്ളാജ്ഞകേട്ടായവർ ചെന്നു
തേരുംകൊണ്ടാഗമിച്ചീടിനാർ ചന്ദ്രഹാസമെടുത്തുഭരാക്ഷസ മന്ന
വൻതാനും സ്യന്ദനമേറിനാൻ ॥ തൂര്യവർഗ്ഗവുമായുധധരന്മാരായത്യ
ട്ടഹാസം നടിച്ചുപുറപ്പെട്ടാർ മൃത്യുസൂചകദുർന്നിമിത്തങ്ങളും തത്രകണ്ടു
തുടങ്ങിപലവിധം ॥ നിമിത്തത്തെ നിനയ്ക്കാതെരാവണൻ സമര
സ്ഥലംപ്രാപിച്ചുടൻതന്നെ സമസ്തഹരിസേനയെയുംപരം വിമർദ്ദിച്ചു
വലച്ചുതുടങ്ങിനാൻ ॥ ഹരിസേനയെരാവണനീവണ്ണം ശരനിർഭിന്ന
ഗാത്രരാക്കുന്നതും നിരീക്ഷിച്ചുടൻ സുഗ്രീവനാശുകോപിച്ചൊരു ഭൂധരത്തെ

ത്താനും വധിച്ചാൻ ॥ സൈന്യമൎദ്ദനംകണ്ടുവിരൂപാക്ഷൻ ചെന്നു യുദ്ധരണവുംതുടങ്ങിനാൻ അന്നേരത്തവൻതന്റെ ഗജത്തെച്ചെന്നൊന്നടിച്ചു ഹനിച്ചാൻകപീശ്വരൻ ॥ വാളും ചൎമ്മവുംകയ്ക്കൊണ്ടു രാക്ഷസനാലസ്യം തെല്ലുംകൂടാതുടൻതന്നെ ബാലിസോദരൻ തന്റെപുരൊഭാഗേകാളും കൊപേന ചെന്നു നിന്നീടിനാൻ ॥ അല്പനേരംരണമവർ തങ്ങളിലൊപ്പമായ്ത്തന്നെ ചെയ്തുടനെത്രയുംകെല്പുഴന്നൊരുവാനര രാജനാസപ്ലവിഷ്ടനെ നിഗ്രഹിച്ചീടിനാൻ ॥ അതുകണ്ടിട്ടമൎഷിതനായുള്ളൊരതി ദുഷ്ടമഹോദരൻ തന്നെയും വധിച്ചപ്പോൾ ദിവാകരപുത്രനെസ്തുതിചെയ്താരമരസിദ്ധാദികൾ ॥ ഇത്ഥമായവരും മൃതനായപ്പൊളാത്തകൊപം മഹാപാൎശ്വനെന്നുള്ള നക്തഞ്ചാരിയുമംഗദന്നന്തികെ സത്വരംചെന്നു യുദ്ധം തുടങ്ങിനാൻ ॥ ബഹു വിക്രമിയാകുന്നൊരംഗദൻമഹാപാൎശ്വ നിശാചരൻതന്നെയും നിഹനിച്ചുടൻ സന്തുഷ്ടചിത്തനായ്സ്വഹൃൽ സന്നിധൌശോഭിച്ചുമെവിനാൻ ॥ വിരൂപാക്ഷാദി രാക്ഷസശ്രേഷ്ഠന്മാർ പരലൊകപ്രവിഷ്ടരായുണ്ടപ്പോൾ സുരവൈരിദശമുഖൻ കൊപത്തൊടുരചെയ്താൻ സ്വസാരഥിയൊടെവം ॥ സീതാകാന്തന്നരികത്തെല്ലായ്പ്പൊഴും സൂതനീരഥംകൊണ്ടുപൊയീടുക ഞാനതിദ്രോഹത്തെച്ചെയ്യുവന്റെ ഗളം ഛെദിച്ചല്ലാതെ പിന്തിരികില്ലെന്നാൻ ॥ അറിവില്ലാത്ത രാവണനീവണ്ണമുരചെയ്ത വചനത്തെക്കെട്ടുടൻ നരപാലസുതനാകും രാമന്റെ പുരൊഭാഗത്താക്കീടിനാൻ തേരവൻ ॥ അരിസൈന്യത്തിന്മൎദ്ദനം ചെയ്തുകൊണ്ടരികിൽതന്നെ വന്നദശാനനൻ മരുവുന്നതുകണ്ടഥരാമനും ശരത്തെത്തൊടുത്തുദ്യുക്തനായ്നിന്നാൻ ॥ ക്രുദ്ധനായ്ത്തദാ രാഘവന്റെ നെരെശ്ശസ്ത്രവൎഷംതുടൎന്നാൻ ദശഗ്രീവൻശാത്രസ്സൎവം വരുത്താതെരാഘവൻ കത്തിയമ്പുകൊണ്ടാക്കയും ഖണ്ഡിച്ചാൻ ॥ ഉൎവ്വീനാഥസുതനാകും രാമനും ശീൎവ്വാണാരിയായിട്ടുംദശാസ്യനും സവ്യദക്ഷിണമാൎഗ്ഗേണ യുദ്ധത്തിൽ സൎവ്വസാമൎത്ഥ്യവും തത്രകാണിച്ചാർ ॥ ഭാസുരതരഗാത്രനായിട്ടുന്ന കൊസലെന്ദ്രനെ നിഗ്രഹച്ചീടുവാൻവാസവാരിയായിട്ടുന്നരാവണനാസുരാസ്ത്രം പ്രയൊഗിച്ചാനന്നേരം ॥ വ്യാഘ്രപന്നഗസിംഹഗൃദ്ധ്രാദിതൻവിഗ്രഹത്തെധരിച്ചുംകൊണ്ടൊസ്സുരാഉഗ്രതയൊടെ രാഘവനിഗ്രഹമാഗ്രഹിച്ചു വരുന്നതുകണ്ടപ്പോൾ ॥ വഹ്നിദെവതമാകുംശരം രാമൻതന്നിരസനംചെയ്വാൻ പ്രയൊഗിച്ചചന്ദ്രസൂൎയ്യാദിരൂപമായമ്പുകളും ചെന്നരിശരസംഹാരവുംചെയ്തു ॥ അദ്രി

വ്യാസ്ത്രവും വ്യർത്ഥമായ്ക്കണ്ടുടൻ രൌദ്രാസ്ത്രത്തെപ്രയോഗിച്ചു രാവണ
ൻ ചിത്തഭ്രാന്തികൂടാതത്തും രാഘവൻ പ്രത്യസ്ത്രത്താൽതട്ടിത്തുകൊ
ണ്ടീടിനാൻ ॥ പ്രവരതരദിവ്യാസ്ത്രവർഷം ചെയ്യുവരിവണ്ണം യുദ്ധം
ചെയ്തീടുമ്പോൾ അവകാശവുമുണ്ടാക്കിലക്ഷ്മണൻ പ്രവേശിച്ചാനരി
ജയകാംക്ഷയാ ॥ കല്യനാകുംരജനീചരേശന്റെ വില്ലും സാരഥിയും
ധ്വജമെന്നിവയെല്ലാമൊരു കൊണ്ടായുധം വർഷിച്ചിട്ടില്ലാതാക്കിനാൻ
വീഴ്ത്തുവാൻലക്ഷ്മണൻ ॥ രഥയോജിതവാജികളെത്തദാ ഗദകൊണ്ടു
ഹനിച്ചു വിഭീഷണൻ അതുകണ്ടതികോപേന സോദരമൃതിചെയ്യാൻ
ക്ഷിതിതന്നിൽനിന്നവൻ ॥ ശക്തിയെപ്രയോഗിച്ചാനതു കണ്ടിട്ടുഗ്ര
യും കോപത്തോടെ സൌമിത്രിയും പത്രാ വച്ചശരത്രയംകൊണ്ടതും
കൃത്തമാക്കിക്കളഞ്ഞീടിനാൻത്രിധാ ॥ ലംഘിപ്പാൻ കഴിയാതതാ
തശക്തിയെലങ്കാനായകൻ പിന്നയുംകൈക്കൊണ്ടാൻ ശങ്കവിട്ട
ഥസൌമിത്രിയും ബാണസംഘവർഷത്താൽ ക്ഷുരിരിട്ടുണ്ടാക്കി ॥ സ
ഖാവാകും വിഭീഷണനെദ്ദൂരമകലത്താക്കി രക്ഷചെയ്തീടിനാൻ അ
കതാരിലതിക്രോധം പൂണ്ടവൻ രഘുനാഥസഹജനോടോതിനാൻമ
ത്സഹജന്റെ രക്ഷചെയ്തീട്ടവാനതുസാധിച്ചാതലക്ഷ്മണനിന്നെഞാൻ
ദുസ്സഹമാകുമീശ്ശക്തിയാൽതന്നെനിസ്സന്ദേഹംഹനിക്കുവനിക്ഷണം ॥
എന്നു ചൊല്ലിപ്രയോഗിച്ചു ലക്ഷ്മണൻതന്നുടെ നേരെയായിട്ടാശ്ശക്തി
യെത്തന്നെരത്തതുകണ്ടുടൻ രാമനും ഖിന്നചിത്തനായ്മംഗളംപ്രാ
ർത്ഥിച്ചാൻ ॥ ശക്തിവന്നുപതിച്ചപ്പോൾ സൌമിത്രികൃത്തമൂല മ
ഹീരുഹത്തെപ്പോലെ ആർത്തനായ്പതിച്ചങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും പാർത്തല
ത്തിലുരുണ്ടുതുടങ്ങിനാൻ ॥ സോദരമേവം കണ്ടതികഷ്ടമെന്നോതിത്ത
ത്രയഗ്രാന്ത്യനൊരു പരം ഖേദത്തോടെവസിച്ചിട്ടുടൻതന്നെ ജാത
ധൈര്യനായ്നിന്നുരഘുപതി ॥ പിന്നെയുംരോഷത്തോടെ ദശമു
ഖനോടന്നിച്ചങ്ങിനെ യുദ്ധം തുടങ്ങിനാൻതദന്യോന്യം ജീവഹാനി
വരുത്തുവാൻതന്നെ വാഞ്ഛിച്ചിരുവരുംമേവിനാർ ॥ മാനശാലിയാ
യിട്ടുന്നരാഘവൻ വാനരന്മാരോടെവമരുൾചെയ്യാൻ ഞാനും രാ
വണനുംകൂടിത്രതലെ നൂനംമേലിൽ വസിക്കില്ലിതുസത്യം ॥ സ്വ
സ്ഥചിത്തരായ്നിങ്ങളെല്ലാവരും യുദ്ധഘോഷത്തെകണ്ടു നിന്നീടു
കിന്നിദ്ദിവസം ജനകജയെക്കട്ടൊരിദ്ദശമുഖൻ തന്നെഹനിക്കുവൻ ॥
അപ്രമേയനായീടുന്ന രാഘവനിപ്രകാരംപ്രതിജ്ഞയും ചെയ്തുടൻത
ൽശരവർഷത്താൽ ശത്രുവെത്തൽപ്രദേശനിന്നാട്ടിപ്പായിച്ചാ
ൻ ॥ രാക്ഷസേശൻ പലായനംചെയ്തപ്പോൾ സക്ഷതദേഹനായ്

തുവീട്ടുന്ന ലക്ഷ്മണനെക്കണ്ടൊൽപ്രലാപത്തോടക്ഷിതിയിൽ വസി
ച്ചുംഭഗവാനെ ॥ ദുഃഖംചെയ്യുന്നേരം സുഷേണനാം പാൎശ്വത്തിൽചെ
ന്നുവെഗേന രാമനെ വിശ്വാസംവരുമാറുള്ള വാക്കുകൊണ്ടാശ്വസി
പ്പിച്ചനന്തരമായവൻ ॥ ഔഷധങ്ങളെക്കൊണ്ടുവന്നീടുവാൻ പ്രെഷ
ണംചെയ്യാറ്മാരുതപുത്രനെ ഭാഷണംകെട്ടമാത്രം പവനജനീഷൽ
വിട്ടുതാന്മുന്നം ഗമിച്ചോരു ॥ പൎവ്വതംതന്നിൽ ചെന്നുടനൌഷധം
സൎവ്വമുള്ളമഹീധരശൃംഗത്തെ ചൊവ്വോടെ കയ്യിലാണ്ടായവൻ വെ
ഗത്തൊടുപ്പിന്നാഥ സമീപെവന്നീടിനാൻ ॥ വൈദ്യശാസ്ത്രനിപു
ണൻ സുഷേണൻചെന്നാൎത്തിതീൎപ്പാൻ വിശല്യകരണിയെഹ
സ്ത്യൂചെത്തുടൻ മൎദ്ദിച്ചുനാസയിൽ വീഴ്ത്തിതൽക്ഷണം തൽ
പീഡനീക്കിനാൻ ॥ ശക്തികൊണ്ടുള്ളശല്യം തീൎന്നായവൻതത്രവ
ന്നുളു കണ്ടഥ രാമനാവിർഭാനാകും സുഷേണനെയും വായുപുത്ര
നെയും വളരെപ്രശംസിച്ചാൻ ॥ സഹജൻതയ്കൽവാത്സല്യത്തോ
ടഥസഹസാ ദെഹത്തൊടണച്ചുങ്ങിനെ സപ്രഹൎഷംകൊണ്ടനുജ
ന്റെ ദെഹത്തെസ്സഹസ്തേനമന്ദം തലൊടിനാൻ ॥ ശല്യനിൎമ്മു
ക്തനായസൌമിത്രിയും ചൊല്ലിനാൻ നിജജ്യെഷ്ഠനൊടന്നേരം തെ
ല്ലും വൈകാതരിയെക്കൊലചെയ്യാനുള്ളയത്നം ഭവാനിപ്പൊൾചെ
യ്യേണം ॥ ഭാൎയ്യാഹൎത്താവിൻനിഗ്രഹം ചെയ്യുമെന്നായ്യസത്യവും
ചെയ്യില്ലയോഭവാൻ സൂൎയ്യനസ്തമിക്കുന്നതിൻ മുൻപിലിക്കാൎയ്യം
ചെയ്താപ്രതിജ്ഞ സാധിച്ചാലും ॥ അനുജഗിരമീവണ്ണം കെട്ടടന
നുജെന്ദ്രനായീടുന്നരാമനും അന്നെരമൊന്നാചെയ്തുരണാങ്കണെധനുഷ്പാ
ണിയായ്ചെന്നുനിന്നീടിനാൻ ॥ അന്യസ്യന്ദനന്തന്നിൽ കരെ
റിക്കൊണ്ടന്നെരം തത്രരാക്ഷസാധീശനാം വന്നുടൻ പാരംരുഷ്ടനായ്രാ
മന്റെമുന്നിൽ ചെന്നുശിലീമുഖംവൎഷിച്ചാൻ ॥ ധീരനാകുന്നരാഘ
വനങ്ങൊട്ടും നാരാചങ്ങളസംഖ്യം പ്രയോഗിച്ചനെരിട്ടായവരിങ്ങി
നെ തങ്ങളിൽഘോരമായ്ത്തദാ യുദ്ധം തുടങ്ങിനാർ ॥ തെൎത്തട
സ്ഥിതനായ്ദശവക്ത്രനും പാൎത്ഥിവസ്ഥനായ്രാമനുമീവണ്ണം യുദ്ധം
ചെയ്യുന്നതുകണ്ടുമഹേന്ദ്രനും യുക്തമല്ലിതെന്നുള്ളിലുറച്ചുടൻ ॥ മാത
ലിയെവിളിച്ചുതൻ തെരുടനാദരെണ കൊടുത്തയച്ചീടിനാൻ തു
ഭിതെയശ കല്പനകൊണ്ടുടൻഭൂതലെവന്നു മാതലിയുംചൊന്നാ
ൻ ॥ തെരുകൊണ്ടിഹദേവെന്ദ്ര കല്പനാകാരണമാഗമിച്ചേൻ രഘൂ
ത്തമതെരാരൊഹിച്ചാലും വെഗംഭവാനിതിൽ സാരഥ്യത്തെയും ഞാ
ൻതന്നെചെയ്തീടാം ॥ ഇതിമാതലിചൊന്നതു കെട്ടപ്പൊളതിനെ

ച്ചെന്നഭിവാദ്യം ചെയ്തുടൻ നതകന്ധരനായ്ക്കലം വച്ചതിലധിരോഹ
ണംചെയ്താൻരഘുപതി ॥ ഘോരമായുള്ളൊരായോധനമപ്പോളാരം
ഭിച്ചാരനുപമമായ്ത്തന്നെ ചാരണനൊട്ടുള്ളസ്ത്രമയയ്ക്കയും വാരണം
പ്രത്യസ്ത്രംകൊണ്ടുചെയ്കയും ॥ ഭീതികൂടാതിവണ്ണം രണമവർ ചെയ്തി
ട്ടൊരനന്തരം രാവണൻരാമൻെറ കേതുഖണ്ഡിച്ചനേകശരം കൊണ്ടാ
മാതലിയെയും പാരം വലപ്പിച്ചാൻ ॥ അക്കർമ്മംദശഗ്രീവൻെറ ക
ണ്ടപ്പൊൾസ്വർഗ്ഗവാസികളും കപിവർഗ്ഗവുംഉൾക്കാമ്പിൽ പരം ഭീ
തിപൂണ്ടങ്ങിനെയനാകി ദുഃഖിതരായ്ത്തന്നെമെവിനാർ ॥ അപ്പോ
ൾ ശ്രീരാമചന്ദ്രനരക്ഷണമുൾപ്പൂവിൽഖിന്നഭാവം നടിച്ചുടൻസ
ഭ്രൂകുടീംവളച്ചുകുപിതനായ്ക്കല്പാന്ത ക്രൂരരുദ്രസമം നിന്നാൻ ॥ അതു
ല്യമായവന്നരാമൻെറ വക്ത്രമന്നേരം സർവ്വഭൂതങ്ങളുംവിത്രസ്തന്മാ
രായ്‌രാവണനും തഥാ ചിത്തചാഞ്ചല്യം പാരമുളവായി ॥ വിമാന
സ്ഥിതരായുള്ളവരും ദേവപ്രമുഖ ജനസംഘമശേഷവുംഭയമായ്ത്ത
ന്നെനിന്നവർചെയ്യുന്ന സുമഹത്സമരംകണ്ടുചൊല്ലിനാർ ॥ രാ
മരാമജയിക്കെന്നുദേവാദിവ്യോമസ്ഥന്മാർ വദിച്ചുതുടങ്ങിനാർ കെ
മരാവണനീജയിക്കെന്നവർ പ്രേമത്തോടസുരന്മാരുംചൊല്ലിനാർ ॥
മൊളിൽനിൽക്കം സകലരുമിവണ്ണം ചാലെചൊല്ലുന്നനെരം ദശ
മുഖൻവ്രീളകൂടാതെ ഭീകരമാകുന്നശൂലം കയ്യിലാണ്ടരിയൊടുരചെയ്താ
ൻ ॥ പട്ടതാനിനക്കുണ്ടെങ്കിൽശൂലം തട്ടീടുകമാനുഷനിന്നും
ചൊടിച്ചങ്ങിനെ ചൊല്ലിദ്ദശാനനൻ മടിച്ചീടാതെവിട്ടാനാശ്ശൂല
ത്തെ ॥ വലിച്ചായവൻ വിട്ടോരശ്ശൂലവുംജ്വലിച്ചുനഭസിവരുന്നതു
കണ്ടിട്ടുംചലിച്ചീടാതെ രാമൻ ശരാസനം വളച്ചുശൊട്ടുംബാണം
തെന്നവർഷിച്ചാൻ ॥ ശരമൊക്കെയുംശൂലമന്നേരം കരിയാക്കിച്ചമച്ച
തുകണ്ടുടൻ സുരനായകൻതന്നൊരു ശക്തിയെക്കരതാരിൽ ധരി
ച്ചുഹരാമനും ॥ അതുകൊണ്ടാദ്ദശഗ്രീവശ്ശൂലത്തെ ഹതമാക്കിദ്ദ്രുതമ
വൻതന്നെയും ശതബാണംവലിച്ചുവിട്ടെത്രയും ഗതധൈര്യനാക്കി
ത്തലതാഴ്ത്തിച്ചാൻ ॥ മന്ദഹാസത്തെച്ചെയ്തഥരാഘവൻപിന്നെപ്പങ്ക്തി
മുഖനൊടുരചെയ്താൻ മനാതങ്ങളില്ലാത്തതരം നൊക്കിവന്നുകാ
നനെ ചൊരനെപ്പോലെ നീ ഖിന്നയാകുംപ്രിയയെബ്ബലാൽക്കരിച്ചു
ന്യായെനകരസ്ഥമാക്കീട്ടിപ്പൊൾ ധന്യൻശൂരൻ ഞാനെന്നുനടിപ്പു
തും നന്നായവൈശ്രവണാനുജത്മതെ ॥ ഭിന്നമര്യാദനെല്ലുജനിയ്ക്കി
പ്പൊളെന്നുടെ ദൃഷ്ടിഗൊചരനാകയാൽ മുന്നം ചെയ്യൊരുകർമ്മഫലം
നിനക്കിന്നുതന്നീടാം സ്വീകരിച്ചീടുക ॥ മാമകശരനിർഭിന്നഗാത്രനാ

യ്ഭൂമിയിൽ ശയിച്ചീടുന്നനിന്നെയുംഗൊമായുമുതലായുള്ള ജന്തുക്കൾ
സാമൊദമൊടെന്നും ഭക്ഷണംചെയ്യുമിട്ടും ॥ ഇത്ഥമൊരൊന്നരുൾചെയ്തു
രാഘവനസ്ത്രവൎഷം ചെയ്തപ്പൊൾദശാനനൻ തെൎത്തടത്തിലായുധ
പീഡിതഗാത്രനായുരു മന്ദനായ്മെവിനാൻ ॥ നാഥന്റെതൻപാരവ
ശ്യത്തെക്കണ്ടുടൻ സൂതനും നിജധൎമ്മപ്രകാരെണ ബാധ കൂടാതെദി
ക്കിലാസ്യന്ദനം വീതസന്ദെഹം കൊണ്ടുപൊയ്നിൎത്തിനാൻ ॥ സാ
രഥിയൊടുബൊധമുണ്ടായപ്പൊൾ പാരം കൊപിച്ചുചൊന്നാൻദശാ
നനൻ തെരുപിന്തിരിച്ചീടുവാനെന്തൊരു കാരണമതുചൊൽകനീ
സാരഥെ ॥ നിഷ്ഫലമാമകീൎത്തിയുംതെജസ്സും വീൎയ്യശൌൎയ്യാദിയും
കളഞ്ഞിതിന്നു ദുഷ്ടശസ്ത്രങ്ങളുവാകിൽശ്ശത്രുവിൻ കയ്യിൽകീൎത്തിയുംനെ
ന്നാമെല്ലാട്ടുത്തല്ലൊ ॥ ഏവമാദികപിതനായങ്ങിനെ രാവണൻ പറ
യുന്നതുകെട്ടപ്പൊൾ ഭാവജ്ഞനാവാനാകുന്ന സൂതനും സാവധാന
മുണൎത്തിച്ചാനന്തരം ॥ മന്നവ ഭവാൻകെട്ടാലും സൂതന്മാരിന്നകാല
ത്തിലിന്നവിധമായിതന്നെ ചെയ്യേണമെന്നുള്ള ശാസ്ത്രത്തെതന്നെ
വിശ്വസിച്ചീവണ്ണം ചെയ്തേൻഞാൻ ॥ പരിശ്രാന്തനായ്ദെവ
ഭവാനെയും പരം ശത്രുവിൻശൌൎയ്യാദിവൎദ്ധിച്ചും ഉരുക്ഷീണംഹയ
ങ്ങൾക്കും കാണ്കയാൽതിരിച്ചേനഹം തെരെന്നറിഞ്ഞാലും ॥ ഇത്ഥം
സാരഥി ധൎമ്മമായ്താഴ്മയൊടുത്തരത്തെ കഥിക്കുന്നതുകെട്ടപ്പൊൾ
ചിത്തകൊപമകന്നവൻ സൂതന്നുഹസ്തഭൂഷണമൊന്നതകിടിനാൻ ॥
സൽക്കാരത്തൊടുടൻ അന്നുരാവണനക്കാലത്തുരെക്കെണ്ടതും ചൊ
ല്ലിനാൻശീഘ്രമെന്നുടെതെൎത്തടം രാഘവൻ നിൽക്കുംസ്ഥാനത്തുചെ
ല്ക സാരഥെ ॥ ഭൎത്താവിന്നാജ്ഞ കെട്ടപ്പൊളവ്വണ്ണം ഭൃത്യനാകുന്ന
സൂതനാതെൎത്തടം ശത്രുതൻപുരൊഭാഗത്തുകൊണ്ടുപൊയ് നിൎത്തി
നാനതിവെഗത്തിലങ്ങിനെ ॥ രാമസന്നിധൌ കുംഭൊൽഭവനാകും
മാമുനിശ്രെഷ്ഠനാഗമിച്ചക്കാലം പ്രെമത്തൊടിഹ സാഹായ്യംചെയ്യു
വാൻ കാമിച്ചേവം കഥിച്ചുതുടങ്ങിനാൻ ॥ ഗുണസമ്പൂൎണ്ണരാമ ഭ
വാനിഹ ക്ഷണത്തിൽജയം പ്രാപിപ്പതിനായിപ്രണയത്താൽ ശ്രവി
പ്പിച്ചീടുമന്ത്രം ഗുണഗുഹ്യമനശ്വരം പാവനം ॥ ആദിത്യഹൃദയാ
ഖ്യം സൎവ്വമംഗലം പാതകഹരമായുഷ്യവൎദ്ധനം ചെതസിതാപശൊക
മൊഹാദികളെതുമുണ്ടാകയില്ലതറിഞ്ഞെന്നാൽ ॥ ഭക്ത്യാമൂന്നുപ്രാവി
ശ്യമീമന്ത്രം മാൎത്താണ്ഡധ്യാനം ചെയ്തുജപിക്കുന്നാൽ യുദ്ധെശ
ത്രുജയംലഭിച്ചുത്തമകീൎത്തിയെബ്ഭവാൻപ്രാപിക്കുമെന്നുന്നയം ॥ എന്നു
രചെയ്തഗസ്ത്യനാമന്ത്രത്തെ നന്നായ്രാമന്നുപദെശിച്ചുജസാ പി

ന്നെ വന്നൊരുമാൎഗ്ഗത്തെയുംനൊക്കിത്തന്നെ മാതലിശ്രെഷ്ഠൻ നട
കൊണ്ടാൻ ॥ ഉപദെശപ്രകാരമാമന്ത്രമാത്ര ജപിച്ചുയ്ക്കൊണ്ടു വ
ന്ദനംചെയ്യപ്പൊൾ രിപുവെക്കലചെയ്യുംനിയ്യെന്നെവം തപൊധനൻതാ
നംതൊഷിച്ചു ചൊല്ലിനാൻ ॥ മിത്രവന്ദനംചെയ്തുരാഘവൻ യു
ദ്ധൊദ്യുക്തനായ തെരിൽ കരയെറി തന്റെനിന്നടൻനെരവരുന്നൊ
രു ശത്രുവെക്കണ്ടു സൂതനൊടൊതിനാൻ ॥ സാരഥ്യത്തിന്നുള്ളവ
നാകയാൽ പറയെണ്ടുന്നൊൻ നിന്നൊടുചൊല്ലെണ്ടു ഈരണത്തി
ന്നുവെണ്ടുന്നതുപൊലെ തെൎന്നിവഴിപൊലെതെളിയ്ക്കണം ॥ ഇതി
രാഘവവാക്കുകൾകെട്ടടൻ മൊദംകൈക്കൊണ്ടുമാതലിയുംകരെ പ്രതൊദ
ത്തെപ്പിടിച്ചുപസവ്യമായ് രഥത്തെ തെളിച്ചീടിനാൻ സത്വരം ॥
ഐന്ദ്രകാൎമ്മുകം കൈക്കൊണ്ടുരാമനു മിന്ദ്രനെപ്പൊലെ ശൊഭിച്ചുമെവി
നാൻ അനന്തരം ദെവകൃതംരാമനെച്ചുറ്റുംതുള്ളിരണംതുടങ്ങീടി
നാൻ ॥ ദെവയക്ഷാദിശ്രെഷ്ഠരുമമ്പരെ രാവണവധം കാണ്മാൻവ
ന്നീടിനാർ ദൈവചൊദിതമായുലമാതിരില്ലാവിൎഭൂതമായ്വന്നു നിമി
ത്തവും ॥ രാഘവൻനിജസൌഖ്യദൃംപര രാഗത്തൊറാം ഭയദവുമാ
യ്ത്തദാ ലൊകവിസ്മയംചെയ്തും നിമിത്തംകണ്ടുരാഗതാനന്ദനായ്ച്ച
വീടിനാൻ ॥ തൊറാ പിന്തിരികില്ലെന്നുറച്ചുവെററം ക്രൂരമായ്ത
ങ്ങളിലന്നെരം ഏററുപിന്നയുദ്ധമായൊധനംചെയ്തിട്ടുററം കൂടാതെനാ
രാചം വൎഷിച്ചാർ ॥ സപവീൎയ്യങ്ങളെദ്ദൎശിപ്പിച്ചന്യൊന്യമവരങ്ങിനെ
യുദ്ധം ചെയ്യുന്നെരം അവിടത്തന്നെ നിന്നുകൊണ്ടാരണ മവലൊക
നം ചെയ്താരഖിലരും ॥ വാനരഗണം രാഘവയുദ്ധവും വാനവാരി
കൾ രാവണയുദ്ധവും മാനിച്ചുംകൊണ്ടവിടത്തിൽ ചിത്രസമാനരാ
യ്ത്തന്നെ സൎവ്വരുംമെവിനാർ ॥ രാക്ഷസെന്ദ്രധ്വജത്തെ ദ്രുതംതദാ
ലക്ഷ്മണാഗ്രജൻ ശിക്ഷയിൽഖണ്ഡിച്ചു രുക്ഷനാകും ദശഗ്രീവനക്കൎമ്മ
മീക്ഷണംചെയ്തുക്രുദ്ധനായ്നിന്നാൻ ॥ മാതലിതൻശരീരത്തിലും
രഘുനാഥൻതന്നുടെ ദെഹത്തിലുംപിന്നെ ക്രൊധരക്താക്ഷനായ്ല
ഘുഹസ്തനായ് ഭീതികൂടാതവൻ ശരംവൎഷിച്ചാൻ ॥ അരിയാൽകൃത
കൎമ്മംസഹിയാതെ പുനരപിരാഘവനാതദാ ശരവൎഷത്തെ
ച്ചെയ്യുന്നുകണ്ടെവ രിയാടിത്തുടങ്ങിനാരെവരും ॥ ആകാശത്തൊടു
പമിച്ചുചൊല്ലുതിന്നാകാശംവിനാ മററൊന്നുകാണുമൊ സാഗര
ത്തൊടു മുപ്പ്യന്നതുല്യമായ്സാഗരമല്ലാതൊന്നുണ്ടൊ ലൊകത്തിൽ ॥
എന്നതുപൊലെ രാമദശഗ്രീവ ജന്യത്തൊടുപമിച്ചു പറയുവാൻഇ
ന്നിവൎക്കിലുള്ളരണമല്ലാതൊന്നുമില്ലെന്നറിഞ്ഞുകൊൾകെവരും ॥

ഇത്ഥം സൎവ്വജനങ്ങളുമന്യോന്യം തന്നിന്നരംചെയ്യും ദശാന്തരെ ക്രു
ദ്ധനായ് ദശഗ്രീവശിരസ്സുകൾ അസ്ത്രംകൊണ്ടരിഞ്ഞിട്ടാൻ രഘുപതി ॥
അപ്പോൾ തത്തുല്യമായിട്ടൊരുശിരസ്സുൽഭവിച്ചു സകലരുംകാണവെ
അത്ഭുതപ്പെട്ടതും മുറിച്ചനന്തരം തൽപ്രദേശെ പതിപ്പിച്ചുരാമനും ॥
നൂറൊന്നായവൻ തന്റെശിരസ്സുവം തൊറ്റന്നനന്തരം ഖണ്ഡനം
ചെയ്തിട്ടും കുറവൊട്ടും കൂടാതദശ ശിരസ്സുകളാൽശോഭിതനായ്ത്ത
ന്നെകണ്ടപ്പോൾ ॥ എന്തൊരത്ഭുത മെന്തുവിധമിനിപ്പകതികണ്ടൊന്ന
കൊല്ലുന്നതൊന്നൊന്നും അന്തരംഗത്തിൽകൌസല്യാനന്ദനൻ ചി
ന്തിച്ചനന്തരമോതിനാൻ മാതലി ॥ ശിരസ്സുതുമുറിച്ചാലു മിന്നി
വൻ മരിക്കില്ലെന്നറിഞ്ഞാലുംരാഘവ ഉരസ്സിൽ ബ്രഹ്മസംബന്ധി
യാകുന്ന ശരത്തെഭവാൻവിട്ട ഹനിച്ചാലും ॥ ഏവംസൂതൻസ്മരി
ച്ചനെരത്താ രാവണനെക്കൊലചെയ്യതിന്നായ്ദേവൻ ഹസ്തത്തിൽ
ബ്രഹ്മാസ്ത്രംസ്വീകരിച്ചാപിമ്മോദ മഭിമന്ത്രണംചെയ്യാൻ ॥ വിധി
പോലെ നിന്നാകൎണ്ണമാകൎഷിച്ചതിമാനുഷനാകുന്ന രാമനും അതി
വേഗമാബ്രഹ്മാസ്ത്രംരാവണവധംചെയ്യാൻപ്രയോഗിച്ചാനനന്തരം ॥
പ്രതിവാരണമില്ലാതൊരസ്ത്രംചെന്നതി ഗാഢം ദശാനനൻതന്നുടെ
ഹൃദയത്തിൽ പതിച്ചപ്പോളായവൻ മൃതനായ്പതിച്ചീടിനാൻ ഭൂതലെ ॥
ഹതശിഷ്ടനിശാചരരാക്കെയു മതുകണ്ടപ്പോൾ പേടിച്ചുമണ്ടിനാർ
മുമ്മുൽകൊണ്ടവാനരരുംബഹു വിധത്തിൽജയ ശബ്ദവുംഘോഷി
ച്ചാർ ॥ വിഗതഭയം ദുന്ദുഭികളുംകൊട്ടിഗ്ഗഗനസ്ഥസുരവരരുംരഘു
നാഥരഥോപരിപുഷ്പവുംസകലന്മാരും കാണക്കലെ വൎഷിച്ചാർ ॥ ദുഷ്ട
താബ്ധിയാകുംദശവക്ത്രന്റെനിഗ്രഹംകഴിഞ്ഞപ്പോൾഗഗനവുംദിക്കും
പാരം തെളിഞ്ഞുഗഗനത്തിലൎക്കനുംസ്ഥിരശോഭനായ്മെവിനാൻ ॥
സുരമദ്ധ്യത്തിൽശോഭിച്ച ദേവേന്ദ്രൻ മരുവുന്നതുപോലെരഘുപതി
അരിനിഗ്രഹംചെയ്യുന്നനെരത്താ ഹരിസൈന്യത്തിൻ മദ്ധ്യത്തിൽ
ശോഭിച്ചാൻ ॥ ഭ്രാതാവീവണ്ണംപഞ്ചതപ്രാപിച്ചാ ഭൂതലത്തിൽ
കിടപ്പതുകണ്ടപ്പോൾ സൊദര സ്നേഹംചിന്തിച്ചുയാൽപര മാതുര
പ്പെട്ടുചൊന്നാൻ വിഭീഷണൻ ॥ വീരവിക്രാന്തവിഖ്യാതപൌരുഷ
ദൂരിതരിപുഷണ്ഡജഗൽപതെ പോരിൽപിന്തിരിയാത്തമഹാരഥ ഭൂ
രിദാതാവെ കാരുണ്യവാരിധെ ॥ എത്രയുംമാൎദ്ദവത്തൊടിരിക്കുന്ന മെ
ത്തമേൽ ശയിക്കേണ്ടുംഭവാനിപ്പോൾ പാതലത്തിൽപതിച്ചുകിടപ്പ
തു എന്തുകൊണ്ടുഞാൻ കാണേണ്ടതെങ്ങിനെ ॥ ഇത്ഥംനിന്നുവി
ലാപിച്ചിട്ടുംനിജ മിത്രമാകും വിഭീഷണൻ തന്നുടെ ആൎത്തികളൊക്കെ

തിക്കുവാനായുദ്യതം പാൎത്ഥിവാത്മജനെവധംചെയ്വാൻ ॥ കഷ്ട
മെവാകഥിച്ചീടുന്നതെന്തു നീ ശ്രേഷ്ഠനാകിലുംനിയതമായ്സംഗരെകി
ട്ടുമൊ ജയം ധീരതയുള്ളവൎക്കിഷ്ടമല്ലമൃതിയും സമരത്തിൽ ॥ മന
സ്താപമെന്തിനിക്കിദ്ധതാം ഭവാനിനിവെണ്ടുന്നകാൎയ്യം ചൊല്ലുന്നെവം
മനുജെന്ദ്രന്റെ കല്പനകെട്ടതിവിനയത്തൊടുണൎത്തിച്ചാനായവൻ ॥
ഭ്രാതാവിന്നിന്നു രാജയൊഗ്യമായിപ്രെതസംസ്കാരംചെയ്യുന്നതിന്നാഗ്ര
ഹം ചെതസി മമവൎദ്ധിച്ചീടുന്നാലനുവാദം തന്നാലും വെഗാദ
യാനിധെ ॥ താഴ്മയൊടെ വിഭീഷണനിവണ്ണംചെമ്മെയാചിച്ചനെ
രംഭഗവാനും നിന്മതം പൊലെവെഗെന നീ സൎവ്വ കൎമ്മവുംചെയ്തു
കൊൾകെന്നരുൾചെയ്താൻ ॥ അക്കാലം രജനീചരനാഥനാൽസത്
കൃതമാരായുള്ളൊരുന്നഭാൎയ്യമാർ ഒക്കെയുംരണഭൂമിയിൽ വന്നതിദുഃഖത്തൊ
ടെ കരഞ്ഞുതുടങ്ങിനാർ ॥ ബാഷ്പാപാരമൊഴിപ്പിച്ചനന്തരം കാരു
ണ്യത്തൊടാൎത്തുശരീരത്തെ തൽപരിഗ്രഹമൊക്കപ്പിടിച്ചുകൊ
ണ്ടിപ്രകാരംകരുണം വിലാപിച്ചാർ ॥ ഒരുനാരിനിജരമണന്റെ
കരംകണ്ഠത്തിൽ വച്ചുകെണീടിനാൾ ചരണം പിടിച്ചന്യയായിട്ടാ
ളുരസ്സിൽ പതിച്ചുകാവിലാപിച്ചാൾ ॥ ശിരസ്സുമങ്കെചിലർവെച്ചുപ
രവും കുരരിപ്പക്ഷിയെപ്പൊലെ രൊദിച്ചാൾ കരുണകെട്ടുനിൽക്കു
ന്നവൎക്കുള്ളിൽ പരമുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടവർരൊദിച്ചാർ ॥ ജ്യെഷ്ഠപ
ത്നിയാകും മയപുത്രിയുമിഷ്ടമെറുന്നവല്ലഭൻ തന്നുടെ കഷ്ടാവസ്ഥ
കണ്ടെത്രയും സങ്കടപ്പെട്ടിവണ്ണംപ്രലാപിച്ചാളന്നെരം ॥ ത്രൈലൊ
ക്യശത്രുഭയങ്കര കാലകാലപ്രിയമമവല്ലഭ ആലംബംഭവാന
ല്ലാതിന്നില്ലാത്ത ബാലയാകുന്നൊരെന്നെവിട്ടെങ്ങുപൊയ് ॥ ഈ
ശ്വരന്മാരും നെരിട്ടുനിൽക്കാതവിശ്വജെതാവായിട്ടും ഭവാനിപ്പൊ
ൾ ഇക്ഷ്വാകും ക്ഷുദ്രമനുഷ്യനാൽ നിഗ്രഹം ഹതനായതെങ്ങി
നെ ॥ മനുജനല്ലീരാമനെന്നുള്ളതും ജനസ്ഥാനവധംകെട്ടറിഞ്ഞു
ഞാൻവനചാരിയാകുന്നൊരു മാനുഷൻ നിനച്ചാലതിന്നാളായ്വ
ന്നീടുമൊ ॥ വാനരനെകൻവന്നു പുരംതവ നാനാത്രപെണമൊ
ദിച്ചും ലങ്കയിൽ ഹാനിചെയ്തപ്പൊൾതന്നെ പരം മമ ദീനമായ്വന്നു
മാനസംവല്ലഭ ॥ ലൊകരക്ഷണംചെയ്വതിന്നായ്നരാകാരം പൂണ്ടു
പത്മനാഭൻതന്നെ സാകംവാനരരൂപമാകും ദെവലൊകത്തൊടി
ഹവന്നെന്നായ്വന്നെൻ ॥ നാഥവല്ലഭരാമന്റെകയ്യിൽ നീ സീത
യെ നൽകിസ്സന്ധിചെയ്യേണമെന്നുഞാൻ പ്രീതിയൊടന്നുചെയ്തതല്ലാ
വും ബൊധിച്ചീടായ്കയാലല്ലൊമരിച്ചതും ॥ ഖ്യാതയാകും വസി

ഷ്ടപ്രിയയെക്കാൾ പാതിവ്രത്യത്തിൻനിഷ്ഠയേറീടുന്ന സീതതൻത
പൊവഹ്നിയാൽതന്നെ നീ ഭൂതിയായ്ഭവിച്ചെന്നും നിനയ്ക്കുന്നെ
ൻ ॥ പാപശീലത്വംതന്നെ ഭവാനെവമാപത്തുണ്ടാകുവാനുള്ളകാ
രണം ശോഭനമനസ്സാകയാൽ സോദരൻ പ്രാപിച്ചു നിജരാജ്യവും
സൌഖ്യവും ॥ സൌന്ദൎയ്യാഭിജാത്യാദികൾ കൊണ്ടൊത്താലെന്നൊ
ടൊപ്പമല്ലാതൊരു സീതയെ ചെന്നു നീ കാമിച്ചീടുകകാരണംവ
ന്നുജാതിക്കില്ലിന്നാകയും സങ്കടം ॥ കൎമ്മമല്പവുംസാധിക്കാതെത
ന്നെനീ മരിച്ചന്യലോകത്തിലായല്ലൊ രാമനൊത്തിനിമേലിൽ സു
ഖമായിത്താമസിക്കുമിസ്സീതയും നിൎണ്ണയം ॥ എന്നെമാത്രമിസ്സങ്കട
സാഗരത്തിലാക്കിവച്ചാൻ പൊയതൊട്ടുമെ നന്നായിട്ടില്ലതു
കൊണ്ടൊരുമിച്ചുതന്നെ കൊണ്ടുപൊയീടണമെന്നെയും ॥ മേരുമന്ദ
രനന്ദന കൈലാസചാരുചൈത്രരഥാദി സ്ഥലത്തെന്നെ പാരം
പ്രീത്യാരമിപ്പിച്ചിട്ടിക്കാലം വീര മിണ്ടാതെതന്നെ നിയ്യെങ്ങുപൊ
യ് ॥ കഷ്ടം കാമഭോഗങ്ങളിൽനിന്നെന്നെ ഭ്രഷ്ടയാക്കിച്ചമച്ചു
ല്ലൊനിയ്യിപ്പൊൾ ഭ്രഷ്ടയായ്ത്തന്നെനിത്യം വസിച്ചുഞാൻ പൊ
ട്ടുനാരിയെപ്പോലെയായ്വന്നല്ലൊ ॥ ഇത്രിലോകം ജയിച്ചുഭവാനെ
വാ മൃത്യുഗ്രസ്തനായ്ക്കാണുകകാരണം ॥ അദ്ധ്യധികരിക്കുന്നെൻ രമ
ണഞാൻ പാൎത്ഥിവക്കുള്ള ചഞ്ചലാക്ഷിയെ ॥ മദ്യപാനസഫലമു
ന്നംനിൻമുഖം നിത്യരത്നകിരീടാദികൊണ്ടൊരം നിസ്തുലപ്രഭമായ്വ
ന്നതിക്കാലം രക്തംകൊണ്ടണിഞ്ഞതല്ലൊ മഹാകഷ്ടം ॥ പിതാവാ
യ് ദാനവേശൻ നീ വല്ലഭൻ സുതനിന്ദ്രജിത്തെന്നുള്ള ഗൎവ്വത്താൽ
വിധവയായ്വരും ഞാനെന്നല്പവുംമതിയിൽ ശങ്കിച്ചില്ലല്ലൊവല്ലഭ ॥
സമ്മതനാകും മാരീചൻചൊന്നതും ധൎമ്മൊത്തുവിഭീഷണൻ ചൊ
ന്നതുംനിന്മനസ്സിൽ കടക്കൊയ്കകൊണ്ടിനിയ്ക്കിമ്മഹാ ദുഃഖത്തിന്നിടവ
ന്നെല്ലൊ ॥ ഭയശോകാദിവശ്യയായ്ക്കൊണ്ടെവം മയപുത്രിവിലാപിച്ചു
നന്തരം സഹായബുദ്ധിയും വിട്ടുവിസംജ്ഞയായ്ശയിച്ചീടിനാൾ വ
ല്ലഭവക്ഷസ്സിൽ ॥ പ്രാണനാഥൻറമാറിടെ മോഹിച്ചുവാണീടും
മയപുത്രിയെക്കണ്ടപ്പൊൾ കെണ്ണകൊണ്ടന്യനാരിമാരാശ്വാസവാ
ണിയും ചൊല്ലിത്തത്രനിന്നീടിനാർ ॥ ചെന്നുനിയ്യിവൾക്കാശ്വാസമു
ണ്ടാക്കിപ്പിന്നെ രാവണസംസ്കാരംചെയ്യാവൂ എന്നുരാഘവൻചൊ
ന്നാൻ വിഭീഷണൻതന്നൊടെത്രയും കാരുണ്യത്തൊടപ്പൊൾ ॥
ഇതിരാഘവകല്പനകേട്ടപ്പൊൾ മതിമാനാകുമായവൻ ചൊല്ലിനാൻ
അധൎമ്മിഷ്ഠനായ്ഘോരം പരദാരരതനായ്പാപശീലനായ്മേവുന്ന ॥ ഭ്രാ

ന്ത്രപനായുള്ളോരു ശത്രുവിൻപ്രേതകർമ്മം വിധിപൊലെ ഞാൻ
ചെയ്താൽ സാധുലോകമാകമാനം ശ്ലാഘിച്ചിടുന്നൊരുമൊരുവ
നൊവാകഥയില്ലൊല്ല ॥ ഇത്തരമവൻചൊന്നതുകെട്ടുടനന്തരം രഘുനാ
ഥനുംചൊല്ലിനാൻ മൃത്യുപര്യന്തമല്ലാതെ വൈരത്തെ ചിത്തത്തിൽകരു
തീടുകയുക്തമൊ ॥ ധർമ്മന്തന്നെ നീ ചൊന്നതെന്നാകിലുമെന്മതം
വഴിപൊലറിഞ്ഞീടണം ദുർമ്മതിതന്നൊരാവണനെങ്കിലും കർമ്മങ്ങൊ
ണ്ടതിവിശ്രുതനല്ലയൊ ॥ അതുകൊണ്ടിന്നു രാജസംസ്കാരത്തിൻ
വിധിപൊലെ നീ ചെയ്ക വിഭീഷണ ഇതിരാഘവശാസനം കെട്ടുട
നതുപൊലെ ചെയ്തീടിനാനായവൻ ॥ വിഗ്രഹത്തെക്കണ്ടീടുവാ
നാകാശമാർഗ്ഗെവന്നുവസിച്ചും സുരാദികൾസുഗ്രീവാദിയാൽ ചെയ്യ
പ്പെട്ടുള്ളോരുവിക്രമത്തെയും ലക്ഷ്മണകർമ്മവും ഉൾക്കൊണ്ടപാരം തെ
ളിഞ്ഞുപറഞ്ഞുകൊണ്ടൊക്കെയും ഗമിച്ചീടിനാരന്നെരം ॥ സുരനാ
യകസാരഥിതന്നെയും പരിപൂജനംചെയ്തയച്ചീവണ്ണം അരികിൽ
മരുവീടും സഹജനൊടരുൾചെയ്താൻ വിജയീരഘുപതി ॥ ശത്രു
നിഗ്രഹം ചെയ്വാൻ വിഭീഷണനൊത്തുപകാരത്തെച്ചെയ്കയാൽ
സത്വരമിപ്പുരിയിലിവനെച്ചെന്നദ്യനിഷ്ഠാഭിഷെചനം ചെയ്ക ॥
കല്പനകെട്ടനെരം സുമിത്രാതനൂജനാം വിനയത്തൊടങ്ങിനെ ഇപ്പൊ
ൾചെയ്തീടാമെന്നു മുന്നതിച്ചിട്ടുപുരത്തിന്നകത്തുചെന്നാദരാൽ ॥
വരപീഠെവിഭീഷണൻ തന്നെയുമിരുത്തിജ്ജലകുംഭമെടുത്തുടൻ പു
രിജ്ജനകളും നാഥനാജ്ഞപൊലെ പരിതൊഷണ ചെയ്താനഭിഷെ
കം ॥ സചാമാത്യാവൃതംശെ വിഭീഷണൻ രാമനാൽദത്തരാജ്യം ല
ഭിച്ചപ്പൊൾ പ്രെമത്തൊടാസചജന സന്താപത്തെസ്സാമവാചാ കള
ഞ്ഞു സുഖിപ്പിച്ചാൻ ॥ പുരവാസികൾ വച്ചൊരുകാഴ്ചയും കരങ്ങൊ
ണ്ടെടുത്തായവൻ രാമന്റെ തിരുമുൻപാകെച്ചെന്നതി വെഗത്തിൽ
തിരുക്കാഴ്ചയായ്വച്ചു വണങ്ങിനാൻ ॥ കൃതകാര്യനായ്പുന്ന വിഭീഷണ
വദനംകണ്ടു തുഷ്ടനായ്രാമനുമ്മൊദംപിന്നെയുമായവനെക്കൊണ്ടാനതുസ
ർവ്വവുംസ്വീകരിച്ചീടിനാൻ ॥ പിന്നെത്തന്നുടെപാർശ്വെ വിനീതനായ്പ്പ
ദനംചെയ്തു നിൽക്കുംപവനന്റെ നന്ദനൻതന്നൊടെവമരുൾചെ
യ്താൻ മന്നവാത്മജനാകുന്ന രാഘവൻ ॥ വാതപുത്രപരിചയമുള്ള
നീ സീതയെക്കണ്ടിവൃത്താന്തമൊക്കെയും ഓതിത്തൽപ്രതിസന്ദെശമെ
ന്നെയുംബൊധിപ്പിക്കെണമെത്രയുംവെഗത്തിൽ ॥ രാമവാണികളീവ
ണ്ണം കെട്ടുടൻ കാമഗനാകും വായുതനയനും യാമിനീചരപൂജിതനാ
യ്വൈദെഹിതാമസിക്കുന്നൊരുദ്യാനം പ്രാപിച്ചാൻ ॥ തത്രരാക്ഷസീമ

ദൈന്യ മലിനയായെത്രയും കൃശഗാത്രിയായ്മേവുന്ന പാൎത്ഥിവാത്മജ പത്നിയെക്കണ്ടഭിവാദ്യംചെയ്തരികത്തു നിന്നീടിനാൻ ॥ വാതനന്ദനനന്തികെ വന്നഭിവാദനംചെയ്തു നിൽപ്പതുകണ്ടപ്പൊൾ ജാതമായൊരുഹൎഷത്തിൻ വെഗത്താൽസീതയും മൌനമാവെന്നമെവിനാൾ ॥ സൌമ്യമായ്ത്തദാ വാനരപുംഗവൻ തന്മുഖംകണ്ടു പാരം വിനീതനായ് നിൎമ്മലരാഘവനായക സന്ദെശം ചെമ്മെ ചൊൽവതിന്നാരംഭിച്ചീടിനാൻ ॥ വിദെഹാത്മജെ രാഘവനിക്കാലം ഹതശത്രുവായ്സൊദരയുക്തനായ് കൃതകൃത്യനായ്സൈന്യസമെതനായ്നിതരാംകുശലത്തൊടെ വാഴുന്നു ॥ ത്വൽക്കുശലത്തെച്ചൊദിപ്പാനും രിപുനിഗ്രഹത്തെ ധരിപ്പിപ്പതിന്നുംഞാൻ ഇക്കാലംരഘുനായക കല്പനകൈക്കൊണ്ടത്രസമാഗമിച്ചീടിനെൻ ശ്ലാഘ്യജീവനൊടും കൂടീട്ടിപ്പൊൾഞാൻ ഭാഗ്യന്തന്നെ ഭവതിയെക്കണ്ടതും ॥ ആശ്വസിച്ചടിയൻ ചൊല്ലുംവാക്കിനെ വിശ്വസിച്ചാലും ലങ്കാപുരമിപ്പൊൾ വിശ്വദ്രൊഹിയെക്കൊന്ന വിഭീഷണവശ്യമാകയാൽ ത്വൽഗൃഹമായ്വന്നു॥ സന്തൊഷമുള്ള വാക്കുണൎത്തിച്ചുവാനന്തികെ തവവന്നടിയനും നിന്തിരുവടിയ്ക്കിക്കാലം മൌനത്തിന്നെന്തു കാരണമെന്നറിഞ്ഞില്ല ഞാൻ സ്വാന്തത്തിൽ ഭവതിക്കുള്ളഭിപ്രായം ബന്ധുതകൊണ്ടടിയനൊടൊതുക ॥ ഹനൂമാനെവം ചൊല്ലിനിന്നീടുമ്പൊൾ ജനകാത്മജ താനുമരുൾചെയ്താൾ മനുജെശവിജയത്തെക്കെട്ടുഞാൻ മനസ്സന്തൊഷത്തിന്റെ വശയായെൻ ॥ ഇത്രമാത്രം പ്രിയത്തെപ്പറഞ്ഞതിന്നൊത്തതായൊരു വസ്തുവിന്നൊട്ടും പ്രത്യുപ്പിപ്പതിന്നെന്നുചിന്തിച്ചിട്ടുത്രിലൊകത്തിൽ കാണുന്നില്ലൊന്നുമെ ॥ വരയാകുന്നദെവിയാലിവണ്ണമരുളിച്ചെയ്യപ്പെട്ടതു കെട്ടപ്പൊൾ ഹരിവീരനായിട്ടും ഹനൂമാനാ പരംവാദിച്ചുണൎത്തിച്ചാനന്തരം ॥ ഭുവനെശപ്രിയെ ത്വദ്വചനവും ഭവതിയ്ക്കുറാം ചെന്നതായിട്ടുന്ന തവപ്രീതിലഭിച്ചാലതിൽപരമിവനൊന്നൊരു വസ്തുലഭിയ്ക്കേണ്ടു ॥ എങ്കിലുമൊന്നു യാചിക്കുന്നെൻ തവസങ്കടമുളവാക്കിയ രാക്ഷസ മങ്കമാരെ വധിപ്പാനനുവാദമെകൽ പ്രെമമുണ്ടെന്നാകിൽ തന്നാലും ॥ സൌമ്യനാകുമവൻ മൊഴി കെട്ടപ്പൊൾ ധൎമ്മമൊൎത്തരുൾചെയ്താൾജനകജാ മൎമ്മംഭെദിക്കുംവാക്കിവർ ചൊന്നതന്നുമഹാപാപിപ്രീതിയ്ക്കെന്നൊൎത്താലും ॥ ഭൎത്തൃശാസനം കെൾക്കൊതൊരിക്കലും ഭൃത്യവൎഗ്ഗംവസിപ്പതു യുക്തമൊ ഇത്തരുണികളായതിനാലിനിയ്ക്കൊൎത്തിനൽകിയതായിട്ടിരിക്കേണം॥ ദുഷ്ടൻനഷ്ടനായ്വന്നതിൻശെഷമിക്കൂട്ടമെന്നെ വലക്കുന്നില്ലൊട്ടുമെദിപ്പൊം നീ

കവൊന്നാരാലെളുതാകാ കഷ്ടകാലത്താലെവം ഞാൻക്ലെശിച്ചെൻ ॥
നൂനംപൂൎവ്വകൃതാശുഭത്തിൻ ഫലംതാനിദാനീമനുഭവിച്ചീടുന്നു ദീന
മാരാകും രാക്ഷസീമാരുടെ ഹാനിചെയ്യതിന്നാഗ്രഹിക്കൊല്ലനീ ॥ സ
തിതൻമൊഴിയിവണ്ണം കെട്ടുറാം പ്രതിനന്ദിച്ചുണൎത്തിച്ചു മാരുതി വ
ജ്ജാനകിദെവിയൊ ദശരഥസുതനൊടുണൎത്തിക്കെണ്ടു സന്ദെശം ॥ അ
കപിശ്രെഷ്ഠൻ വന്ദിച്ചുണൎത്തിച്ചു വാക്കുകെട്ടരുൾചെയ്തു ജനകജാ
ശീഘ്രം രാഘവവക്ത്രത്തെക്കാണ്മതിന്നാഗ്രഹിക്കുന്നു ഞാനെന്നുചൊ
ൽകനീ ॥ ഇത്ഥംദെവിതൻവാക്കുകൾ കെട്ടപ്പൊൾ ധാത്രീനന്ദിനി
ക്കാനന്ദം പിന്നെയും വൎദ്ധിപ്പിക്കെണമെന്നൊൎത്തു മാരുതപുത്രനെവമു
ണൎത്തിച്ചാനാദരാൽ ॥ സ്ഥിരമിത്രനായ്സൊദരയുക്തനായ്നിരസ്താ
രിയായ്മെവുന്നരാമനെ പരിചൊടിന്നു തന്നെഭവതിയുംപരിതുഷ്ട ഹൃ
ദയയായ്ക്കണ്ടീടും ॥ ഇത്തരമുണൎത്തിച്ചവൻദെവിയെ ഭക്ത്യാവന്ദിച്ചു
നുമതിയുംവാങ്ങി സത്വരംരാമസന്നിധൌചെന്നഭി വാദ്യവുംചെ
യ്തരികിൽ നിന്നീടിനാൻ ॥ കൊസലെശ്വരൻ തന്നൊടുണ
ൎത്തിച്ചാൻ ദാസനാകുന്ന മാരുതിയുംപിന്നെ കൌസല്യാത്മജതാ
വകസന്ദെശം ഭാസുരാംഗിയെ കെൾപ്പിച്ചെൻസൎവ്വവും ॥ ദുഷ്ടനാ
ശവുംതവജയവും പരിക്ലിഷ്ടയാകുന്നദെവിയുംകെട്ടപ്പൊൾ തുഷ്ടയാ
യ്പൂൎവ്വപ്രത്യയംകൊണ്ടെന്നൊടൊട്ടുംസംശയം കൂടാതരുൾചെയ്താൾ ॥
ശത്രുസംഹാരം ചെയ്തുകൃതാൎത്ഥനായ്വാണീടും ഭൎത്തൃവക്ത്രത്തെക്കാ
ണ്മാൻ ആൎത്തിപൂണ്ടിരിക്കുന്നു ഞാനെന്നും പാൎത്ഥിവാഗ്രണിയൊ
ടുണൎത്തിക്കണം ॥ എന്നാടിയനൊടാദരാൽദെവിയും വന്ദനത്തൊ
ടും പ്രെമത്തൊടും കൂടെ പിന്നെയുംപിന്നെയുമരുൾചെയ്യുന്നു മന്ന
വഭവാനിന്നറിഞ്ഞീടുക ॥ സത്യനിഷ്ഠനാകുന്ന ഭഗവാനും വചന
ത്തെക്കെട്ടമാത്രന്തന്നെനെത്രത്തിൽ സലിലം വാൎന്നിറച്ചുകൊണ്ടു
ത്രയും ധ്യാനതൽപരനായ്നിന്നു ॥ വക്ത്രവുംതാഴ്ത്തിദീൎഘശ്വാസത്തെ
യും തത്രചെയ്തുടനന്തികെനിൽക്കുന്ന ഭക്തനാകും വിഭീഷണനെ
വിളിച്ചിത്തരമരുൾചെയ്താൻരഘുപതി ॥ ജാനകിയെ നീ ചെ
ന്നുടനെശിരസ്സ്നാനം ചെയ്യിപ്പിച്ചംഗരാഗാദിയും നാനാഭൂഷണ
വും ദെഹെചെൎത്തുകൊണ്ടാനയിക്കുകമമസമീപെദ്രുതം ॥ ഇത്ഥം
രാഘവകല്പനകെട്ടപ്പൊൾ സത്വരംസഖാവാകും വിഭീഷണൻ ത
ത്രചെന്നഥ നാരീവദനത്താൽ ഭൎത്തൃശാസനം ദെവിയെക്കെൾപ്പി
ച്ചാൻ ॥ അതുകെട്ടൊരുനെരത്താസ്സീതയും പ്രതിവാക്യമരുൾചെയ്താ
ളിവണ്ണം അദ്യനാസ്നാനംകൂടാതെതന്നെ ഞാൻ പതിയെക്കാണ്മാ

നാഗ്രഹിച്ചീടുന്നേൻ ॥ എന്നതുംചെയ്യുന്നേരം വിഭീഷണൻപി
ന്നെയും സ്ത്രീമുഖേനാലറിയിച്ചാൻ മന്നവാജ്ഞയെയധികരിക്കാതെനീ
സന്ദേഹം വിട്ടുസർവ്വവുംചെയ്യേണം ॥ ഇപ്രകാരം പറയുന്ന വാക്കു
കൾകേട്ടുപതിവ്രതയാകുന്ന സീതയും കല്പനപോലെചെയ്തീടാം ഞാ
നെന്നുമപ്പോൾ പാരം വിനയത്തോടോതിനാൾ ॥ ജാനകീതൻമ
തംകേട്ടു രാക്ഷസമാനിനിമാർ ചെന്നുത്സുകമാദരാൽസ്നാനാലങ്കാര
യുക്തയാക്കിപ്പൂജിച്ചുമാനിച്ചുത്തമയാനത്തിൽ കേറ്റിനാർ ॥ അ
ന്നേരത്താ വിഭീഷണൻ ദേവിയെത്തന്നോടുംകൂടെ ഉത്സുകയാ
ക്കിത്തന്നെ മുന്നിൽതാനും നടന്നുകൊണ്ടുപോരുന്നവെന്നൻ മത
വുംസ്ഥലത്തിങ്കൽ ॥ തെല്ലരികിൽ വസിപ്പിച്ചുടനവനുള്ളിൽ ധ്യാ
നപരനായ്മരുവുന്ന കല്യാണാംഗനെവന്ദിച്ചുതാവക വല്ലഭ വിഭോ
വന്നെന്നുണർത്തിച്ചാൻ ॥ സഖാവിൻഗിരം കേട്ടുനേരത്താര
ഘുവംശജനാകുന്നരാമന്റെ അകതാരതിൽതോഷവും രോഷവും
യുഗപൽതന്നെ ദൈന്യവുമുണ്ടായി ॥ പരം പ്രേയസിയാകയാൽ
പ്രീതിയുംചിരകാലം പരഗൃഹവാസത്തെ നിരൂപിച്ചോറം ദൈ
ന്യവുംരോഷവും നരപാലശിഖാമണിക്കുണ്ടായി ॥ പിന്നപ്പാർശ്വേ
നിന്നീടും വിഭീഷണൻതന്നോടെത്രയുമാലോചിച്ചീവണ്ണം അരുന്ന
രത്തോട്ടും തൃപ്തിയുംകൂടാതെചൊന്നാൻ ധീരനായിട്ടുന്ന രാഘവ
ൻ ॥ സതതംഞാൻ ജയിക്കേണമെന്നുള്ളിലധികം മോഹമുള്ള
വിഭീഷണ ജിതശത്രുവായ് നിൽക്കുമെന്നറിക ദ്രുതംസീതയെ
ക്കൊണ്ടുവന്നീടുക ॥ നരപാലമണിയാകും ശ്രീരാമനതുംചെയ്യ
വചനത്തെക്കേട്ടപ്പോൾ തിരക്കൊക്കെയും നീക്കുവാൻകഞ്ചുകിവര
ന്മാരെവിളിച്ചവൻ ചൊല്ലിനാൻ ॥ വേത്രഹസ്തരായ്നിൽക്കും വിഭീ
ഷണഭൃത്യവർഗ്ഗമാക്കല്പനകേട്ടപ്പോൾ തത്രസംഘമായ്വാഴും ജനങ്ങ
ളെസ്സർവ്വതഃപരം തല്ലിദ്ദൂരത്തുമണ്ടിച്ചാർ ॥ പോടാവേഗമെന്നവർപ
റഞ്ഞടിച്ചോടിക്കുംനേരത്താജ്ജനമൊക്കെയും പേടിച്ചുച്ചത്തിൽശബ്ദി
ക്കുംശബ്ദത്തെപ്പാടവമേറും രാഘവൻകേട്ടാറെ ॥ ക്രോധത്തോടെ
വിഭീഷണനോടേവം പ്രീതിഭാവം വെടിഞ്ഞുചൊല്ലീടിനാൻ സാ
ധുശീലന്മാരാകുമിവരെ നീ ഖേദിപ്പിപ്പതിന്നെന്തിഹകാരണം ॥
ആദരവേതുമില്ലായ്കകൊണ്ടോ നിൻ ഭൃതികൊണ്ടുള്ള ഗർവ്വോ കഥി
ച്ചാലും എന്നുംസാധ്വസം ചെയ്യല്ലാസർവ്വരും സീതയെവഴിപോ
ലെകണ്ടിടട്ടെ ॥ ദുഃഖകൃച്ഛ്രസ്വയംവരയാഗാദിയിങ്കലൊക്കെയും
സ്ത്രീകളെദ്ദർശിച്ചാൽ മനുജന്മാർക്കതുകൊണ്ടൊരല്പവും പാക്കിൽ

ദോഷമില്ലെന്നറിഞ്ഞീടുക ॥ എന്നരികിൽ വിശേഷിച്ചും ന്യൂന
ത വന്നീടുന്നതല്ലെന്നറിഞ്ഞീടേണം മന്ദമെന്യേ നീ സീതയെ
കൊണ്ടിഹവന്നുകൊണ്ടാലും നക്തഞ്ചരേശ്വര ॥ ധീരതയോടി
വണ്ണമുരചെയ്തു നേരത്തെത്രയും ശങ്കിതനായ് ദ്രുതം നാരീരത്ന
ത്തെ ശ്രീരാമൻതന്നുടെ ചാരത്തെത്തിച്ചാൻലങ്കാധിനായകൻ ॥
സീതയിൽ നിരപേക്ഷതസൂചിപ്പിച്ചോരു രാഘവവാക്കുകൾകേ
ട്ടപ്പോൾ സോദരനായീടുന്ന സൌമിത്രിയുംവാതപുത്രനും വാന
രാധീശനും ॥ വ്യഥിതന്മാരായ്പ്പുത്തീവണ്ണം ഹൃദിചിന്താപരന്മാ
രായ്മേവിനാർ സതിയാകുന്നവല്ലഭയിൽ പ്രേമമധുനാതെല്ലുമില്ലാത
യായ്പ്പൂന്നക്ഷിതിപാലനെന്നാലോചിച്ചായവരതി സന്താപത്തോടെ
മരുവുമ്പോൾ ॥ ജാനകിയാകുംദേവിയും ലജ്ജകൊണ്ടാനനത്തെ
യും താഴ്ത്തിലങ്കേശനാൽമാനിതയായിത്തന്നെ പലവിധവാനരാ
ദിതന്മദ്ധ്യേനവേഗത്തിൽ ॥ വസ്ത്രംകൊണ്ടു മുഖത്തെ മറച്ചാ
ര്യപുത്രയെന്നും സഗൽഗദമായ്ത്തന്നെ തത്രവന്നുരചെയ്തുഹ ച
ന്ദ്രനോടൊത്തീടും കാന്തവക്ത്രത്തെക്കണ്ടുടൻ ॥ ചിരകാലമാശ്ലാ
ണാശ്ലുകൊണ്ടുള്ള വിരഹവ്യസനത്തെയശേഷവും തരസാതീർത്തുത
ന്മുഖത്തെത്തന്നെ പാരം പ്രീതയായ് നോക്കിനിന്നീടിനാൾ ॥
തന്നുടനന്തികേ തന്നിൽവന്നെത്രയുംസന്നതിയോടും പ്രീതിയോടും
കൂടെ നിന്നീടും നിജപത്നിയെക്കണ്ടേവംചൊന്നാൻ രാമനും കോ
പംനടിച്ചുടൻ ॥ യുദ്ധം ചെയ്തു ഞാൻ പത്നിയെക്കട്ടോരുശത്രുവെ
ദ്രുതംനിഗ്രഹംചെയ്തതും ത്വദ്ദോഷപ്രണയംകൊണ്ടെന്നു നീ ചി
ത്തത്തിൽതെല്ലും സംശയിച്ചീടേണ്ട ॥ പാരം വർദ്ധിച്ചരോഷാപ
മാനങ്ങൾ ദൂരത്താക്കിക്കളവതിന്നുംപിന്നെ പൌരുഷത്തെപ്രകടി
പ്പതിന്നും ഞാൻ ദാരണംചെയ്തേൻ ശത്രുഹൃദയത്തെ ॥ പരിചോടു
ളവായൊരപമാനം നിരസിപ്പാതിന്നാലവനുണ്ടാംപുരുഷാർത്ഥത്തി
ൻപ്രാപ്തിയെന്നോർത്തു ഞാനരിയെക്കൊലചെയ്യുന്നാകിനീ ॥ പ്രീതിയോ
ടിന്നുവാനരാധീശനും വാതജാദിയുംമാമകകാര്യത്തിൽചെയ്തിട്ടുള്ള പ
രാക്രമമൊക്കെയുംബാധകൂടാതെസാഫല്യംപ്രാപിച്ചു ॥ നിർഗ്ഗുണനാകുമ
ഗ്രജനെത്ത്യജിച്ചിക്കപികളോടൊത്തു വിഭീഷണൻ മൽകാര്യത്തിന്നു
ചെയ്തോരുയത്നവുമിക്കാലംസഫലതത്തെപ്രാപിച്ചു ॥ മംഗലയാകും
ജാനകിയോടോരോന്നിങ്ങിനെരാമൻ ധൃഷ്ടനായ് ചൊല്ലുമ്പോൾതരം
ഗത്തിൽവീറയോടവളശ്രുക്കൾ ഭംഗംകൂടാതെപാരമൊലിപ്പിച്ചാൾ ॥
അതുകണ്ടഥപിന്നെയും രാഘവനതിരേകം കുപിതനായ്നിന്നവാ

അധികംപതിവ്രതാക്ഷരമായ്ത്തന്നെ സതിയാകുമവളോടതിക്രമംചെയ്യാ
ൻ ॥ ചലചിത്തനായീടുന്നരാവണൻ ബലാൽക്കാരമായ്ക്കൊണ്ടു
പോയ്നിന്നെയും വളരെക്കാലം പത്തനെവച്ചതാൽമലിനതപം
നിനക്കിന്നുളവായി ॥ ചാരിത്രത്തിന്നിവണ്ണം നിസ്സന്ദേഹംപാരം
പ്രാപിച്ചവളാകകൊണ്ടിനിയെന്നെ നിൽക്കരുതിങ്ങുപോലാരുടെചാ
രത്തെങ്കിലും വേഗേനപോയാലും ॥ ഏതൊരുത്തനിന്നന്യ
ന്റെ മന്ദിരേ ചിരകാലം വസിച്ചൊരു നാരിയെ പ്രീതിപൂർവ്വമായ്
സ്വീകാരംചെയ്യുട്ടും സീതേനീക്കണ്ടപോയാലും പോയാലും ॥
നിന്നുടെദേഹംരക്ഷിപ്പാൻ വേണെങ്കിൽ ചെന്നുലക്ഷ്മണൻത
ന്നോടൊക്കെക്കൂടിയീ നന്ദനോടൊ വാനരരാക്ഷസ മന്നവരോ
ടൊചൊൽക്കുമടിക്കാതെ ॥ കോമളാംഗിയാകും നിന്നെക്കണ്ടെന്നാൽ
കാമമുള്ളവൻ മിണ്ടാതിരിക്കുമോ രാമനാകുമെൻ പാർശ്വത്തിൽ നി
ന്നിനി താമസംവിനാ പോകയഥാസുഖം ॥ അശ്രുതപൂർവ്വമാകുന്ന
വാക്കുകൾ വിശ്വവാസികളൊക്കെയും കേൾക്കവെ നിശ്ശങ്കം രാമൻ
ചൊന്നതുകേട്ടപ്പോളശ്രുപൂർണ്ണവദനയായ്സീതയും ॥ പരസങ്കട
ത്തോടെ വദനത്തെക്കരംകൊണ്ടു തുടച്ചുപണിപ്പെട്ടു വരനാകുന്ന രാ
മനോടന്നേരം പറഞ്ഞാളിടത്തൊണ്ട വിറച്ചവൾ ॥ എന്തെല്ലൊ ഭ
വാനിവണ്ണം ശ്രോത്രത്തിൽ ചെന്നീടട്ടെ ചൊരിയുമ്പോലുള്ളൊരു
സന്താപമേറ്റ വളർക്കുന്നവാക്കിനെ ഹന്തചൊല്ലുന്ന നിസ്സാരനെ
പ്പോലെ ॥ നിന്തിരുവടിതന്നുടെ മാനസേ ചിന്തിക്കുംപോലെ വാ
ണവളല്ലഞാൻ കാന്തചാരിത്രരക്ഷ വഴിപോലെ സന്തതമിഹ ചെ
യ്യുന്നല്ലൊ വാണതും ॥ സതിയല്ലാത്തവളല്ല ഞാനെന്നും മതിയിൽത
വ നിശ്ചയമില്ലയോ അതിദുഷ്ടനാവലയാമെന്നെയും ചതികൊണ്ടു
ല്ലോസ്പർശനം ചെയ്തതും ॥ ചിത്തംസ്വാധീനമാകയാൽ സന്തതം ഭ
ർത്താവേ നിങ്ങൾ തന്നെനിനച്ചീടുന്നേൻ ശക്താധീനമായ്ദേഹം ശ
രീരത്തെത്തീണ്ടതാകയാലെന്തു ഞാൻചെയ്യേണ്ടു ॥ ബാലികയായി
രിക്കുമ്പോൾ തന്നെഞാൻ മാലയിട്ടിട്ടുമുതലിന്നോളം ശീലമിക്കി
ച്ചിട്ടൊട്ടുമറിയാഞ്ഞാൽ ചെലിലെന്തഹോ ചെയ്യേണ്ടു വല്ലഭ ॥ മന
താരിലെൻദോഷം ഭവാൻഎന്നാം നിനച്ചിട്ടുണ്ടായ്വന്നാലെന്തി
നായ് ഹനൂമൽക്കരെ മോതിരവും കൊടുത്തനുമൊഴിപൃഛിച്ചതും രാ
ഘവാ ॥ തപശ്ചരണമഖിലവു മന്നവൻ പ്രത്യക്ഷം നിന്നുചൊന്ന
തിന്നാകയെയും മിത്ഥ്യാവാണിയെന്നാകിൽ വാഗ്രേഞാനദ്യ ജീവനെ
യും കളഞ്ഞീടുവൻ ॥ മമബാല്യംമുതൽക്കുള്ള ഭക്തിയും മമതാദിസ്വ

ഭാവഗുണങ്ങളും രമണഭവാൻ സൎവ്വമറിഞ്ഞിട്ടും ക്രമമല്ലാതെന്തെ
വം പറയുന്നു ॥ ഇത്ഥംസീതയും തൊണ്ടവിറച്ചുകൊണ്ടാൎത്തയായ്ഭ
ൎത്താവൊടിവ്വണ്ണം ചൊല്ലുടൻ തത്രധ്യാനപരനായ്മരുവുന്ന പാൎത്ഥിവാന
ജൻ തന്നൊടുചൊല്ലിനാൾ ॥ സുമിത്രാത്മജ മാമകസങ്കട ശമത്തി
ന്നായ്ചിതയെ നിൎമ്മിച്ചാലും സുമഹത്താകും ദുഷ്കീൎത്തി നീങ്ങുവാൻ
മമദേഹത്തെ ഭസ്മീകരിക്കണമെന്നാൻ ॥ ഈവണ്ണം സങ്കടത്തോടതാം
ചെയ്യു ദേവിതൻവാക്കു കേട്ടതിതപ്തനായ്ഭാവം മാറിസ്സുമിത്രാതന
യനും ദേവൻതന്നുടെ നെരെനൊക്കീടിനാൻ ॥ അപ്പൊളഗ്രജ ഭാ
വരസങ്ങൾ കണ്ടുംപൂൎവ്വിൽ തദഭിപ്രായമൊക്കെയും ക്ഷിപ്രംനന്നാ
യ്ഗ്രഹിച്ചുചിതയെയും തൽപ്രദേശത്തിലുണ്ടാക്കി ലക്ഷ്മണൻ ॥ സീ
തയു മദ്ധ്യാഹ്നാൎക്കനായ്മരുവുന്ന നാഥനെയും പ്രദക്ഷിണംചെയ്തു സാ
ദരംദേവ ബ്രാഹ്മണന്മാരുടെ പാദത്തെയും നമിച്ചേവം ചൊല്ലിനാ
ൾ ॥ പതിയെവിട്ടൊരല്പനേരം പൊലും ഹൃദയംമമ നിന്നിട്ടില്ലെ
ന്നാകിൽ സദാപാതിവ്രത്യനിമഹാതപത്താൽ ഹുതഭുക്കെന്റെ രക്ഷ
ചെയ്തീടട്ടെ ॥ കൎമ്മവാങ്മനൊബുദ്ധ്യാദി കൊണ്ടിഹ ധൎമ്മിഷ്ഠനാകും
രാമനെതിക്രമം ചെമ്മെചെയ്യാതിരിക്കുന്നവളെന്നാലിഹ വഹ്നി
പാലനംചെയ്യട്ടെ ॥ പാതിവ്രത്യത്തിൻ നിഷ്ഠയറിയുന്നൊരാദിത്യാദി
പതിന്നാലുദേവന്മാർ പ്രീതരായ്വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലിന്നവർ സാധുവാമെ
നിക്കു വരുത്തട്ടെ ॥ ഇത്ഥമാൎസ്സഭതന്നിൽ നിന്നോതികൊണ്ടുത്തമൊ
ത്തമയാകുന്ന സീതയും ദീപ്തവഹ്നിക്കുടനെ വലംവച്ചിട്ടസ്സു സന്തൊ
ഷം ചെന്നതിൽചാടിനാൾ ॥ സതിയാകുന്നജാനകി വഹ്നിയിൽപ
തിച്ചപ്പൊൾ സകലജനങ്ങളും അതിക്ലേശത്തൊടയ്യൊ ഹാഹായെ
ന്നതിഘൊരം കരഞ്ഞുതുടങ്ങിനാർ ॥ സ്ത്രീകളുംവഹ്നിമദ്ധ്യത്തിൽ സീത
യെ വ്യാകുലീകൃത ദേഹയായ്കണ്ടപ്പൊൾ ലൊകമൊക്കെയുഴക്കുമാറുച്ച
ത്തിൽ ഭീകലരായ് കരഞ്ഞുതുടങ്ങിനാർ ॥ കഷ്ടംകഷ്ടമെന്നെല്ലാവരും
തത്രകൊട്ടിഘൊഷിക്കും ശബ്ദമതുകെട്ടപ്പൊൾ ഉൾപ്പൂകൂടാതെരാഘ
വനും ബാഷ്പമൊട്ടൊലിപ്പിച്ചു തന്നെമരുവിനാൻ ॥ അപ്പൊൾ തത്ര
യമനും യക്ഷേശനും സപ്തിയുംശിവനും വരുണനുംഇബ്ഭുവനകൎത്താ
വാകും ബ്രഹ്മാവുമിപ്പറഞ്ഞവരൊക്കെ വന്നീടിനാർ ॥ ശങ്കരാദി സമ
സ്തസുരന്മാരും ലങ്കയിലാവിൎഭൂതരായ്കണ്ടപ്പൊൾ സങ്കടപ്പെട്ടു നി
ൽക്കുന്നരാമനും തൻകരംകൂപ്പിത്തത്ര നിന്നീടിനാൻ ॥ അന്നെരത്താ
സ്സുരന്മാരഖിലരുമൊന്നിച്ചേവം പറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാർ ഇന്നീത്രൈ
ലൊക്യ കൎത്താവാകുംഭവാൻ വഹ്നിമദ്ധ്യെപതിപ്പാൻ തുടങ്ങൊരാ ത

നുമെടസതിയാകുന്നപത്നിയെ കിന്നിമിത്തമുപെക്ഷിച്ചു രാഘവ ॥ വി
രാഡ്രൂപെണ വാഴുന്നതുംഭവാൻ സുരസിദ്ധാദിയാകുന്നതും ഭവാൻ
നരപക്ഷിമൃഗാദികളും ഭവാൻ മരമത്സ്യജലാദികളുംഭവാൻ ॥ താനി
ന്നീവണ്ണമുള്ളവനെന്നതുംമാനനീയ ഭവാനെന്തറിയാത്തു ജാനകി
യെയും പ്രാകൃതന്മാരാകും മാനുഷന്മാരെപ്പോലെന്തു നൊക്കാത്തു ॥
ഇത്ഥംദെവസ്തുതി കെട്ടനെരത്താമാൎത്താണ്ഡാന്വയനാകുന്ന രാഘ
വൻത്രിദശപ്രവരന്മാരൊടെവമുത്തരം വിനയത്തൊടതാചെയ്താ
ൻ ॥ ഞാനിന്നനിദ്ദിവാകരവംശജ മാനുഷനായിതന്നെയറിയു
ന്നെൻ ഞാനീവണ്ണമല്ലെങ്കിൽ സത്യത്തെജ്ഞാനമുള്ളോരു നിങ്ങൾപ
റഞ്ഞാലും ॥ അറിവില്ലെന്നഭാവിച്ചു രാഘവനതുചെയ്തപ്പോൾ പ
ത്മജൻചൊല്ലിനാൻ പരപൂരുഷദാശരഥെ തവപരമാൎത്ഥം പറയു
വൻകെട്ടാലും ॥ എന്നുരചെയ്താശ്രീരാമ തത്വാൎത്ഥ നന്നായ്സ്മരി
ച്ചീവണ്ണം കെൾപ്പിച്ചാൻ മന്നവാത്മജ ത്വപനീയവൈകുണ്ഠ തന്നിൽ
വാഴുംഹരിയെന്നറിഞ്ഞാലും ॥ പിന്നെയും മത്സ്യാദിസ്വരൂപെണ
വന്നവതാരംചെയ്യുന്നതുംനീതന്നെ എന്നുവെണ്ട സകലസ്വരൂപെണ
നിന്നിട്ടാപരബ്രഹ്മവും നീതന്നെ ॥ ലക്ഷ്മണയുതയാകുന്ന സീതയും
ലക്ഷ്മീദെവിയെന്നും നീധരിക്ക രക്ഷൊനാഥ വധാൎത്ഥം ഞാൻപ്രാ
ൎത്ഥിച്ചിട്ടിക്ഷിതിയിൽ ജനിച്ചെന്നുമൊൎത്താലും ॥ രാവണനെൻറ നിധ
നത്തെച്ചെയ്കയാൽ ദെവകാൎയ്യവും സാധിതമായ്വന്നു താവകന്മാൎക്ക
ഖിലൎക്കാനന്ദമാവിൎഭൂതമായ്വന്നെന്നു മൊൎത്താലും ഇസ്തുതിയെയുമാ
ദരാലെതൊരു മൎത്യൻനിത്യവും ഭക്ത്യാപഠിച്ചീടും യുദ്ധഭൂമിയിൽ
സംഭ്രമവുംതൊലിയും മൃത്യുവുമവനണയാവന്നിടാ ॥ ഇദ്ദെവക
ളീവണ്ണം പത്മജനാദി ഭാഷണംചെയ്തു നിന്നീടുമ്പൊൾ ഭഗവാൻഹ
വ്യവാഹനൻ സീതയെ സ്വഭുജത്തിലെടുത്തും കൊണ്ടങ്ങിനെ ॥ മൂൎത്തി
മാനായ്ചിതാമദ്ധ്യത്തിങ്കൽ നിന്നുത്ഥാനം ചെയ്തനന്തരം രാമൻെറ
ഹസ്തന്തന്നിലാപ്പത്നിയെയും കൊടുത്തിത്തരം രഘുനാഥനൊടൊതി
നാൻ ॥ രാഘവപരമന്ദിരവാസത്താൽ വ്യാകുലതാമിവൾക്കില്ലതെ
ല്ലുമെ ലൊകസാക്ഷിഞാൻ സീതാമനൊഗതമാകവെ ധരിച്ചുള്ളവ
നാകുന്നു ॥ ശുദ്ധഭാവയും നിഷ്പാപയുമായി നിത്യവുംവസിച്ചീടുമിസ്സീ
തയെ സത്വരംഭവാൻ സ്വീകരിച്ചീടണ മദ്യഞാനതിന്നാജ്ഞാപി
ച്ചീടുന്നെൻ ॥ ഹുതഭുക്കെവം ചൊന്നതുകെട്ടുടൻ മതിമാനാകും രാ
മനുംചൊല്ലിനാൻ സതിതന്നെയിവളെന്നുമാമക ഹൃദിനിശ്ചയമുണ്ടെ
ന്നിരിക്കിലും ॥ പരീക്ഷിക്കാതെ സ്വീകാരംചെയ്യുന്നാൽപരം കാമ

കൻരാമനെന്നിങ്ങിനെ പരിഹാസമാൎഗ്ഗധ ജനമൊരൊക്കപ്പറഞ്ഞിട്ടു
മെന്നൊൎത്തിന്നപെക്ഷിച്ചേൻ ॥ ജനകാത്മജാ വഹ്നിപ്രവെശംകൊ
ണ്ടാത്തൊന്നത്രവസിച്ചതും ജനങ്ങൾക്കിന്നഖിലൎക്കും വിശ്വാസം
മനതാരിൽഭവിപ്പാനെന്നൊൎത്താലും ॥ എന്നതുകൾചെയ്തസ്സീതയെ
സ്വീകരിച്ചന്നാനന്ദംപ്രാപിച്ചരാമനും വഹ്നിയുമന്തൎദ്ധാനത്തെ
ച്ചെയ്തുടൻതന്റെ പൂൎവ്വസ്ഥാനത്തെപ്രാപിച്ചാൻ ॥ രാമവാക്കെല്ലി
വണ്ണംകെട്ടുടൻ വാമദെവനതുകൾചെയ്തുഹൃഷ്ടനായ്കൊമളാകൃതെദി
വ്യപ്പെട്ടുവനിലൊകശൂമകെതുവിൻനിഗ്രഹംചെയ്തതും ॥ പാവകപവ
നാദികളാകുമിദ്ദെവകൾക്കെന്നുവെണ്ട സകലൎക്കുംരാവണനാൽതായ്ക്കൽ
നിന്നുള്ളഭീതിയെനീവഴിപൊലെതീൎത്തല്ലൊരാഘവ ॥ ഇനിനീപൊ
യ്ഭരതനെയുംഭദ്രതാ വനവാസത്താൽ ക്ലെശിച്ചമെവുന്നജനനീയാകും
കൌസല്യതന്നെയുംവിനയത്തൊടപരാംബമാരെയും ॥ ആശ്വാസി
പ്പിച്ചഭിഷിക്തനായിന്നെ വിശ്വവാസികൾക്കാനന്ദമുണ്ടാക്കി അശ്വ
മെധാദിയജ്ഞങ്ങളെയും ചെയ്തിട്ടുശരീരത്തെശ്ശീഘ്രം ത്യജിച്ചാലും ॥
രാഘവനിന്നാൽ താരിതനായുള്ളൊരാനകലൊകം ഗമിച്ചൊരുതാതനാം
ശ്രീകണ്ഠൻവിമാനെ കരെറിക്കൊണ്ടാഗമിച്ചിതാ നില്ക്കുന്നതുംകാഴ്
കനീ ॥ നരജന്മത്തിൽതാതനൊടൊത്താൽ ഗുരുവിട്ടതുകൊണ്ടു
നീ വെഗേന ഉൾഭക്ത്യാസഹജനൊട്ടുംകൂടിപ്പരിചൊടഭി വാദനം
ചെയ്താലും ॥ രുദ്രദെവനിവണ്ണം പറഞ്ഞപ്പൊൾ ഭദ്രമാകും വിമാ
നെവസിക്കുന്ന ഗാത്രങ്ങളൊക്കെത്തന്നപിതാവിനെ ച്ചീൎത്തഭക്ത്യാന
മിച്ചാരിതുവതും ॥ മക്കൾവീണുനമസ്കരിച്ചങ്ങിനെ കാക്കൽതന്നെ
കിടപ്പതുകണ്ടപ്പൊൾ ശീഘ്രം ചെന്നൊട്ടുത്തങ്കത്തിൽ വച്ചുകൊണ്ടു
കുമാരകന്മാരെദ്ദശരഥൻ ॥ ഗാത്രത്തൊടണച്ചാലിംഗനം ചെയ്താമ
സ്തകംതന്നിലാനന്ദബാഷ്പത്തെഎത്രയും പ്രവഹിപ്പിച്ചവൎക്കൊരൊന്നസാ
ന്നിവാദവുംചെയ്തുവാ ചൊല്ലിനാൻ ॥ സ്വൎഗ്ഗംപ്രാപിച്ചസൎവ്വജന
ത്താലും സൽകൃതനായ്ഭവിച്ചിട്ടും രാഘവതവഗാത്രസ്പൎശം കിട്ടായ്ക
യാൽ പരം ദുഃഖംതന്നെയിനിക്കെന്നൊൎത്താലും ॥ പുരാനിന്നെവ
നത്തിന്നയക്കുവാൻ വരയാചനാത്രപെണ്ണ കൈകെയിഉരചെയ്തവാ
ക്കിപ്പൊഴുമെൻ ഹൃദി ശരംപൊലെതറച്ചുകിടക്കുന്നു ॥ കൌശലത്തൊ
ടെനിങ്ങളെക്കണ്ടിപ്പൊൾ സ്വശരീരത്തിൽ ചെൎത്തുതഴുകയാൽവി
ശൊകത്വത്തെപ്രാപിച്ചഞാനൊന്നാം സൂശല്യം നീങ്ങിസ്സന്തുഷ്ടനായു
ന്നെൻ ॥ നിന്നുടെവിയൊഗാഗ്നികൊണ്ടെത്രയും ഖിന്നചിത്തയായ്മെ
വുന്നമാതാവും ഇന്നയൊദ്ധ്യയിൽചെന്നു നീകാണുമ്പൊളന്നാനന്ദ

ന്ദംപ്രാപിക്കുംനിർണ്ണയം ॥ പുരിതന്നിലഭിഷിക്തനായ്നിന്നെപ്പുരവാ
സിജനങ്ങളുമിഷ്ടനിന്നെനിരീക്ഷിച്ചീടുമായതുകൊണ്ടുള്ളിൽ പരമാനന്ദവുമ
വർക്കുണ്ടാകും ॥ ഏറ്റവും ധർമ്മനിഷ്ഠനായ്സൽഗുണയുക്തനായനുര
ക്തനാമേറ്റവുംഭക്തനാകും ഭരതനോടൊത്തുനിൻഗാത്രംകാക്കുതിന്നാ
ഗ്രഹിക്കുന്നു ഞാൻ ॥ നീതിജ്ഞനിഷ്ഠം തീർണ്ണപ്രതിജ്ഞനായാദിതേയ
ന്മാർക്കാനന്ദദായിയായ് ഭ്രാതാക്കന്മാരോടൊത്തു ചിരംപരം മോദ
ത്തോടിരുന്നാലുമയോദ്ധ്യയിൽ ॥ ഇതിതാതവചനങ്ങൾ കേട്ടപ്പോ
ളതിഭക്ത്യാ നമിച്ചുവിനീതനായ് കൃതകൃത്യനായിട്ടുള്ളരാമനും പ്രതി
വാക്യം ജനകനോടോതിനാൻ ॥ തരുണീസ്വഭാവംകൊണ്ടു കൈകേ
യീപുരാചെയ്തുള്ളതെറ്റുകളൊക്കെയും ഗുരുവാകും ഭവാൻ ക്ഷമിച്ചീട
വാൻ പരം താതഞാൻ പ്രാർത്ഥനചെയ്യുന്നേൻ ॥ പുത്രനോടൊ
ത്തുനിന്നെത്യജിച്ചേൻ ഞാനിത്ഥം ശാപസമാനമായ്ചൊന്നതും
അതങ്ങണിഞ്ഞും പുത്രനുംപാറരുതിത്രമാത്രം ഞാൻയാചനം ചെ
യ്യുന്നേൻ ॥ ഇതിരാമൻകൃതാഞ്ജലിയായ്ത്താത പദപങ്കജേവീ
ണുയാചിച്ചപ്പോൾ അതുസമ്മതിച്ചേവം സുമിത്രതൻ സുതനോടും
പ്രണയത്തോടോതിനാൻ ॥ രാമനും ജനകാത്മജയ്ക്കും വത്സസാമാ
ന്യമല്ലാതുള്ളശുശ്രൂഷയെ നീ മഹാവനേചെയ്കയാൽ ധർമ്മവുംമാ
മകപ്രീതിയും നിനക്കുണ്ടായി ॥ ഈശ്വരൻതന്നെ രാമനെന്നുള്ളി
ൽ നീ വിശ്വാസത്തോടിനിയും വഴിപോലെശുശ്രൂഷിച്ചാലഭീഷ്ട
ങ്ങളൊക്കെയും വിശ്വകർത്താവായീട്ടുമിവൻതരും ॥ ഇഹലോകത്തി
ൽകീർത്തിയും സജ്ജനബഹുമാന്യതയും തവനിത്യവും മഹാരാജപദ
വിയുമന്ത്യത്തിൽ മഹാനന്ദമോക്ഷവും പ്രാപിക്കും ॥ അതിഭക്ത്യാ
വണങ്ങിനിന്നീടുന്ന സുതന്മാരോടിവണ്ണം പറഞ്ഞുടൻ സതിയാ
കും സ്നുഷയെ മുദാവിളിച്ചിതിഭംഗിയിൽ ചൊന്നാൻദശരഥൻ ॥
ചാരിത്രപരിശുദ്ധേ നീ രാമന്റെ നേരെകോപത്തെച്ചെയ്യൊല്ല
തെല്ലുമെ ധീരനാകുന്ന രാമൻ നിൻശുദ്ധിക്കായാരംഭിച്ചതെന്നോ
ർത്താലുമിക്കർമ്മം ॥ വല്ലഭനെല്ലാനാരിമാർക്കീശ്വരനില്ല സംശയമേ
വമോർത്തെപ്പോഴും കള്ളംകൂടാതെ ഭർത്തൃശുശ്രൂഷയെ നല്പവണ്ണമനു
ഷ്ഠിച്ചുവാഴ്കനീ ॥ എന്നീവണ്ണമാമൂവരോടും വേണ്ടതൊന്നൊഴിയാ
തെ ചൊല്ലിദ്ദശരഥൻതന്റെ വിമാനത്തിൽ കരേറിക്കൊണ്ടിന്ദ്ര
ലോകംസമോദം പ്രവേശിച്ചാൻ ॥ കാകുൽസ്ഥനായ രാജർഷി
പോയശേഷം പാകശാസനൻ രാമനോടോതിനാൻലോകേശരാ
ക്കാഞങ്ങടെദർശനം മോഘമായ്വരികില്ലതുകൊണ്ടിഹ ॥ തുഷ്ടനായ്

ഞാൻ കഥിക്കുന്നെൻനിന്നുള്ളിലിഷ്ടമെന്തെന്നാലായതുസൎവ്വവും ഒ
ട്ടും വൈകാതെചൊൽകെന്നു ദേവേന്ദ്രൻ ശ്രേഷ്ഠതയൊടെചൊ
ന്നതുകെട്ടപ്പൊൾ ॥ മനുജതപംനടിച്ചുരഘുപതി വിനയത്തൊടിവണ്ണ
മരുൾചെയ്താൻ ഇനിക്കുള്ളഭിവൃദ്ധിക്കായ്ജീവനെ നിരസ്സിച്ചതിവി
ക്രമംചെയ്തിഹ ॥ രണത്തിൽ ഹതരായ്വന്നവാനരഗണത്തെയുമവാൻ
നിൎവ്വണ്ണരെഹെന ക്ഷണത്തിൽ ജീവിപ്പിച്ചാലുമീവരം വണക്കത്തൊ
ടെയാചിക്കുന്നേനഹം॥ ഒന്നുകൂടിഞാൻപ്രാൎത്ഥിക്കുന്നെനിവർചെന്നീ
ട്ടുംപ്രദേശങ്ങളിലൊക്കെയുംഎന്നുംനല്ലജലഫലമൂലാദിനന്നായ്വൎദ്ധിച്ചു
തന്നെവന്നീടണം ॥ രാഘവനെവം ചൊന്നതുകെട്ടുടൻമെഘവാ
ഹനൻ താനുരചെയ്തുടലാകെ ദുൎല്ലഭമെങ്കിലുമീവരമെകുന്നെൻ ഭവ
ൽ പ്രീതികിട്ടീടുവാൻ ॥ നിന്നഭിപ്രായംപൊലെ സകലവും വന്നീട
ട്ടെയെന്നിന്ദ്രൻ പറഞ്ഞപ്പൊൾ അന്നുയുദ്ധെ മരിച്ചവർ നിദ്രയിൽ
നിന്നുണരുന്നപൊലെയെഴുന്നെറ്റാർ ॥ ഗീൎവ്വാണാധിപനതാൽ കൃ
താൎത്ഥനായുൎവ്വിയിൽ സുഖംമെവുന്നരാമനെ സൎവ്വദെവകളും സ്തുതി
ചെയ്തുടൻ ചൊവ്വൊടാത്മഭവനം പ്രവെശിച്ചാർ ॥ അമരൊത്തമ
ന്മാരെ യഥാക്രമം നമനം ചെയ്തു തത്രരഘുപതി രമണിയൊട്ടുംസൎവ്വ
ജനത്തൊടും ശ്രമം വിട്ടൊത്തു സൌഖ്യമരുവിനാൻ ॥ പുലർകാല
ത്തുണൎന്നിരുന്നീടുന്ന ജലജാക്ഷനെൻ തന്നുടെ സന്നിധൌ വളരെ
താഴ്മയൊടെ ചൊന്നാതിനാൻ കളമാകും വചനം വിഭീഷണൻ ॥
സ്നാനവസ്ത്ര വിഭൂഷാദിയാൽ തിരുമെനിക്കെറ്റം പ്രകാശമുണ്ടാക്കുവാ
ൻ ഞാനിന്നെത്രയുമാഗ്രഹിച്ചീടുന്നെൻ ദീനവത്സലകാരുണ്യവാരി
ധെ ॥ ഗാത്രത്തിന്നുള്ളലങ്കാര കൎമ്മത്തിന്നിത്തരുണമാക്കൊപ്പമില്ലാ
രുമെ തപൊപുസ്സിവർ ശൊഭിപ്പിച്ചീടുവാൻ സതൊദരമനവാദത്തെ
തന്നാലും ॥ യാതുധാനെശവാക്കുകൾ കെട്ടുടൻ വീതശങ്കമരുൾചെ
യ്തുരാമനും ഭ്രാതാവാകും ഭരതനെ വിട്ടുനീചെയ്തീടും പൂജസ്വീകരി
ക്കില്ലഞാൻ ॥ മൽകാൎയ്യത്തിന്നതിക്ലെശം ചെയ്യാരു സുഗ്രീവാദി ക
പികളെ യൊക്കനീ സൽക്കരിച്ചാലു മായതിനാലിന്നെനിക്കൊമ്പി
ൽ പരം പ്രീതിയുണ്ടായ്വരും ॥ പരിക്ലിഷ്ടനായ് പ്രെമാൎദ്രചിത്തനാ
യ്യരന്നിൽ വ്രതസ്ഥനായ്മെവുന്ന ഭരതൻ തന്നെദൎശ്ശനം ചെയ്യുവാ
ൻ തരപാരം വളരുന്ന മാനസെ ॥ ഏവം രാമവചനത്തെക്കെട്ടുട
ൻ രാവണാനുജൻ താനണെത്തിച്ചു ദെവദിവ്യവിമാനത്തിൽകെറി
ഞൊൻ താവകപുരമഹാനായിക്കുവൻ ॥ കബെരാലയം തന്നിലിരു
ന്നൊരു ശുഭമാകുമപ്പുഷ്പകത്തെ പുരാസമ്പലാലെകൊണ്ടവനെ രണെ

ജയിച്ചുദേയ, കശ്മലാകലിയന്നഗ്രജൻ ॥ ഇവിടെക്കുപയോഗിപ്പതിന്നാ
യ് ഞാനിവിടെക്കൊണ്ടുവന്നീടാം വേഗത്തിൽ ഭേൽക്കാഴ്ചും കഴി
ഞ്ഞാൽ കുബേരന്റെ സവിധേ ചെന്നുകൊണ്ടാലും രാഘവ ॥ അ
നുഗ്രാഹ്യനടിയനെന്നും തവമനക്കാമ്പിൽ നിനക്കുന്നുണ്ടെന്നാകി
ൽ മനുജശേഖര മൽപുരത്തിനിലിന്നനുജാന്വിതനായിവസിച്ചാലും ॥
പ്രീതിയോടടിയൻ ചെയ്യും സൽക്കാരം നാഥനാകും ഭവാൻ കൃപ
യോടിഹ വൈദേഹീയുതനായ്ത്തന്നെ സ്വീകാരം ചെയ്തു പിന്നെ
ഗ്ഗമിച്ചാലും രാഘവ ॥ പ്രാർത്ഥിച്ചേവം വിനീതനായ് നില്ക്കുന്ന ഭക്ത
നോടരുൾ ചെയ്തു ഭഗവാനും ശത്രുനിഗ്രഹം ചെയ്യുന്നിൻ സാഹായ്യ
മുത്തമതമപൂജയായ്വന്നുമെ ॥ വേറെനിക്കൊന്നും ചെയ്യേണ്ട സൽക്കാ
രംപാരം പ്രീതനായ് ഞാനതിനാൽത്തന്നെ കൂറപാരം ഭവാനെന്നിലു
ള്ളതും നേരായിട്ടറിവുണ്ടെൻ മനക്കാമ്പിൽ ॥ പുരാചിത്രകൂടെ ഞാ
ൻ വസിക്കുമ്പോൾ ഭരതൻ വന്നഭിവാദ്യം ചെയ്യുന്നെന്തിരിച്ചങ്ങോ
ട്ടു കൊണ്ടുപോയിട്ടുവാൻ പരം യാചന ചെയ്തതഖിലവും ॥ നിരസി
ച്ചുന്നപൊന്നോരവസ്ഥയെ നിരൂപിക്കുന്നേരമിഹ സഖേ അരനാ
ഴികനേരമെന്നാകിലുമിരുന്നീടുവാൻ ശക്തനല്ലോർക്കുമെ ॥ ആധിപൂ
ണ്ടോപ്പുരത്തിൽ വസിക്കുന്ന മാതാക്കന്മാരെ മൂവരെയുമെന്റെ സോദ
രനെയും കാണ്മാൻ ഗമിക്കേണം സാദരം നീയുമതി ത്വരയാലും ॥
ഭഗവാനേവം ചൊന്നതു കേട്ടപ്പോൾ ഉൾക്കുതാരത്തിൽ ഭക്തിയോടായവൻ
ഗഗനചരമാകും വിമാനത്തെ രഘുനാഥനികടെ വരുത്തിനാൻ ॥ കാ
ഞ്ചനരജതാദികൾ കൊണ്ടുള്ള മഞ്ചജാലമതിലുണ്ട തൊങ്കയും അഞ്ചി
തമായരത്നസമൂഹത്താൽ ലാഞ്ഛിതങ്ങളായ്ത്തന്നെയിരിക്കുന്ന പാ
ഞ്ചികകൾ ദിക്കിലൊക്കയും പുഷ്പകം സഞ്ചരിക്കുമതി ദിവ്യമാകയാൽ ॥
ശോഭനതരകിങ്കിണീജാലവും ശോഭയ്ക്കായ്ത്തീർത്തു ചേർത്തിട്ടുണ്ടായ
തിൽ ലോഭംകൂടാതെ ചിത്രപ്പണികളും കൗബേരമാകും യാനത്തിലു
ണ്ടല്ലോ ॥ പതാകാദ്ധ്വജവേദികളും പലവിധമായതിൽ ചേർത്തി
ട്ടുണ്ടാകയും അതിമോഹനം വിശ്വകർമ്മാവിനാൽ കൃതമായതു
മാകുന്നു പുഷ്പകം ॥ ഇത്രസുന്ദരമാകും വിമാനമതത്ര രാമസ
മീപെ വിഭീഷണൻ ത്വരയോടുകൊണ്ടു വച്ചിച്ചവിടത്തിൽ ഭക്തി
കൈക്കൊണ്ടു നിന്നാൻ വിനീതനായ് ॥ പിന്നെയും രഘുനാഥനോടായവ
ൻ വന്ദനം ചെയ്തിവണ്ണമുണർത്തിച്ചാൻ മന്നവനിയോഗിച്ചാലും മൽ
കൃത്യമിന്നിനിച്ചില തുടങ്ങിപ്പോയതും ॥ രജനീചരനായകനീവണ്ണം
ഭജനപരനായിപ്പറഞ്ഞപ്പോൾ ഉജ്ജ്വലിച്ചുതാൻ വിക്രമം ചെയ്യുന്ന

നിജദാസനായ നൊക്കീട്ടുതാംചെയ്യാൻ ॥ യത്നാചെയ്തു സകലക
പികൾക്കും രത്നവസ്ത്ര ധനാഭൂഷണാദികൾ സമസ്തവും നീകൊടുത്തു
പൂജിച്ചെന്നാൽ കൃൽസ്നാവുംമമപൂജയായ്വന്നീടും ॥ അതുകൊണ്ടിന്നി
വാനരന്മാരുടെ ഹൃദയത്തിലുള്ളാഗ്രഹമൊക്കെയും വിധിപോലെകൊ
ടുത്തു പൂജിച്ചുവക്തി സന്തോഷമുണ്ടാക്കീടെണം നീ ॥ മാനാഹ
ന്മാരായ്നിത്യമിരിക്കുന്ന വാനരന്മാരെ മാനിച്ചുനിയെങ്കിൽ ദാനശീ
ലൻ വിഭീഷണനെന്നിവരാനന്ദത്തോടധികം പ്രശംസിക്കും ॥ ആ
ദേശംകേട്ടനേരം വിഭീഷണൻമോദത്തോടവാക്കുകളെയും വെഗേന
ഓദനധനരത്നവസ്ത്രാദികളാദരിച്ചിഷ്ടം പൊലെനൽകീടിനാൻ ॥ ക
ണ്ഡമാംബരമാല്യാദിയാൽ പരംമണ്ഡിതരാക്കപികളെ കണ്ടപ്പോൾ
പൂണ്ടമൊദമനുജനൊട്ടും കൂടിസപൂർണ്ണതനയമാകും പുഷ്പകത്തിന്ന
മങ്കരമണിയെ വച്ചുകൊണ്ടെന്നാ ലക്ഷ്മണൻ രാമൻകരെറിനാൻ
ഉർവ്വീനാഥ സുതനാകും രാഘവൻദിവ്യയാനെ വസിച്ചുംകൊണ്ടന്നെ
രം സർവ്വരൊടുമിവണ്ണം ബഹുമാനപൂർവ്വം സന്തുഷ്ടനായിട്ടുരചെ
യ്യാൻ ॥ കെട്ടാലുംവഴിപൊലെ കപികുലശ്രെഷ്ഠരെ നിങ്ങൾചെയ്ത
സഹായത്താൽ ദുഷ്ടനായിതൊനായത്ത കൊന്നിപ്പൊളിഷ്ടംപോലെ
ഗമിച്ചാലുംസർവ്വരും ॥ സുഗ്രീവനിസ്സംബന്ധകൃത്യം സദാവ്യഗ്രതയെ
ന്യെ ചെയ്കയാലെന്നുടെ ഉൾക്കമെലാം പ്രസന്നമായ്നിശ്ശിനികഴിഞ്ഞി
ന്ധമ്മാ നിജരാത്രമപൊയാലും ॥ നിന്നുടെപുരംപാലിച്ചു കൊണ്ടി
ഹ നന്നായ്വാഴ്ക ഭവാനാം വിഭീഷണ എന്നുടെയാത്രക്കിന്ന സക
ലരും തന്നിടെണമനുമതിയുമെടൊ ॥ ഇത്ഥംരാമൻ പറഞ്ഞതുകെട്ട
പ്പൊൾ അത്രനിൽക്കുന്ന സർവ്വജനങ്ങളും ചിത്തശുദ്ധ്യാ രഘുകുലനാ
ഥന്റെ കാൽത്തളിരിണ വന്ദിച്ചുണത്തിച്ചാർ ॥ അടിയങ്ങളും രാ
ഘവനിന്തിരുവടിയൊന്നിച്ചയൊദ്ധ്യാ പുരന്തന്നിൽ വിടകൊണ്ടിട്ട
വിടത്തിലുണ്ടാകും പട്ടാഭിഷേകവും പട്ടണവുംതവ ॥ അഭിഷേക
വുംകണ്ടഥ കൌസല്യാദ്യഭിവാദ്യവുമാദരാൽ ചെയ്തുടൻ സ്വഭവന
ത്തെ പ്രാപിപ്പാൻ സമ്മതംപ്രഭുവാകും ഭവാനിന്ന തന്നാലും ॥ താ
ഴ്മയൊടേവം പ്രാൎത്ഥനചെയ്തപ്പൊൾ കൃപനാകും രാമനതുംചെയ്തു ഇ
ഷ്ടരുണ്ടിന്നുബന്ധു സമെതനായയൊദ്ധ്യന്റെ പുരംതന്നിൽ പ്രവെശിപ്പാ
ൻ ॥ അതിനാൽദ്രുതം സന്തുഷ്ടരായ്നിങ്ങളിതിൽതന്നെ സകലരും
കെറുക ഇതിരാമന്റെകല്പന കെട്ടവരതിവെഗം വിമാനത്തിൽകെറി
നാർ ॥ തിരക്കെന്യെസകലരും സൌഖ്യമായിരുന്നീടിനാർ ദിവ്യവി
മാനത്തിൽ നരവാഹനനെപ്പോലെ രാമനാംപരിശൊഭിച്ചുമെവിനാ
ൻ പുഷ്പകെ ॥ അന്നെരത്താപ്പുഷ്പകയാനത്തൊടതി വെഗംഗമിച്ചു

നിശമ്യൈവം ക്ഷിതിനാഥസുതനാകും രാഘവൻ പ്രതിനന്ദിച്ചതുമ
ച്ചെയ്തീടിനാൻ ॥ മനുജേശതനയൻ ശമിച്ചൂവാനവാദം കൊട്ടു
ത്തൊരനന്തരംഅനാമോദംപൂണ്ടംബരമാർഗ്ഗേണ ധനദന്റെവിമാനം
പുറപ്പെട്ടു ॥ അനന്തരം രഘുനായകനമ്പോടു ചൊന്നാൻതന്നുടെ പ
ത്നിയോടീവണ്ണം ചന്ദ്രനേർമുഖിസീതെ സുരശില്പി തന്നിലുള്ളൊരു
കൌശലമൊക്കെയും ഇന്നിനാകത്തങ്ങളെശേഷരൻ തന്നുടെമന്ദിരത്തിലു
ണ്ടായതു കണ്ടാലും ॥ യുദ്ധസ്ഥാനമതെയും നീവഴിപോലെ നേത്രം
രണ്ടുംതുറന്നു കണ്ടീടുകഇത്രിക്കൂടിൽ തന്നെയാകുന്നു രാവണൻമൃത്യുഗ്ര
സ്തനായ്മുന്നംകിടന്നതും ॥ കുംഭകർണ്ണപ്രഹസ്തധൂമ്രാക്ഷാദിവമ്പ
ന്മാർ ചത്തുവീണതുമിസ്ഥലേ ജംഭാരിജിത്തു മിത്രിക്കൂലിലെന്നുടെ ത
മ്പിയാൽ ഹതനായെന്നറിഞ്ഞാലും ॥ മയപുത്രിയു മിത്രിക്കലിലോക്ക
ന്നു ദയിതന്റെശവദേഹം കണ്ടൊരാം ഭയവേപഥുപൂണ്ടു കരഞ്ഞ
തുമയി ഭാമിനി സർവ്വംകാണുകനീ ॥ സമുദ്രംകടന്നിട്ടിക്കരെയെത്തിനാം സു
ഖേന ഞാൻ വസിച്ചെന്നറിഞ്ഞാലും മമകല്പനയാൽ നളൻകെട്ടിയ
സുമഹൽസേതുവുമിതാകണ്ടാലും ॥ കുക്ഷിയിൽപല നക്രമകരാദി
ദുഷ്ടജന്തുക്കളുണ്ടാകകൊണ്ടേറം അക്ഷോഭ്യമാകും സാഗരത്തെ
യും നീവീക്ഷണംചെയ്തു കൊണ്ടാലുംജാനകീ ॥ വാതപുത്രന്നുപകാ
രം ചെയ്യാനിരുദ്ധരന്റെയും പുണ്യമായിട്ടുള്ള സേതുബന്ധനമാകു
ന്ന തീർത്ഥത്തെയും മൈഥിലീ നീവഴിപോലെ കണ്ടാലും ॥ പ്രീത്യാരാ
വണസോദരൻ വന്നെന്റെ മിത്രമായതുമിസ്ഥലത്താകുന്നു മാർത്താ
ണ്ഡാത്മജൻ തന്റെപുരത്തെയും സതചാരമിതാ കാണ്കനീസുന്ദരി ॥
മിത്രപ്രീതിക്കായ് ബാലിയെക്കൊന്നതു മിത്രിക്കൂലിൽതന്നെ നിന്നെന്നറി
ഞ്ഞാലും ॥ കിഷ്കിന്ധാപുരി കണ്ടുടൻസീതയും നിഷ്കപടംപ്രിയനോ
ടുണർത്തിച്ചാൾ ॥ സുഗ്രീവപ്രിയഭാര്യമാരൊത്തു ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു
രാജ്യാപ്രവേശിപ്പാൻ ॥ ഇതിപ്രേയസീ വാക്കുകേട്ടായതും സദയം
സമ്മതിച്ചഥരാഘവൻ ക്ഷിതിയിൽ പുഷ്പകത്തെയിറക്കിക്കൊണ്ടതി
തുഷ്ട്യാ കപീശനോടോതിനാൻ ॥ വാനരാധിപ സർവ്വരും തന്നുടെ
മാനിനി മാരോടൊത്തു വന്നീടുകജാനകീ തന്നഭിലാഷം പോലിന്നു
ഞാനും പോകുവാനാഗ്രഹിച്ചീടുന്നു ॥ സന്ദേശമേവം കേട്ടഥസുഗ്രീ
വൻ സൈന്യത്തോടൊത്തു രാജ്യത്തിൽചെന്നുടൻ സുന്ദരിയാകും
താരയെക്കൌസല്യാനന്ദനൻ തന്റെകല്പന കേൾപ്പിച്ചാൻ ॥ ഇപ്ര
ദേശത്തിൽ നമ്മുടെജാതിയിലിപ്പോളുള്ള തരുണിമാരൊക്കെയും ക
ല്പനകിട്ടി രാമപുരംകാണ്മാൻ ക്ഷിപ്രംകൊണ്ടു വന്നാലുമവരെനീ ॥
വല്ലഭനേവം ചൊന്നതുകേട്ടപ്പോൾ മല്ലലോചനയാകുന്ന താരയും

എല്ലാനാരിമാരെയും വരുത്തിത്താൻ നല്ലവണ്ണമലങ്കരിപ്പിച്ചുടൻ
സുഗ്രീവമവരൊത്തു വിമാനത്തിൻ മേല്പുറികിൽ ചെന്നെല്ലാവരുംകൂ
ടി ॥ പുഷ്പകത്തെ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്തുവരുംപ്രമോദ മതിൽകരയേറി
നാർ അപ്പൊളാദ്ദിവ്യമാകും വിമാനവു മുൾപതിച്ചു വിയൽപ്രദെ
ശെദ്രുതം ॥ പിന്നെയുംരാമൻ സീതയെത്തിക്കകോം നന്ദിപൂണ്ടുടൻ കാ
ട്ടിത്തുടങ്ങിനാൻ ഉന്നതമാകും ഋശ്യമൂകത്തെയും തന്വംഗിമണെ
കാണ്കവഴിപൊലെ ॥ രവിപുത്രനൊടൊത്തു ഞാൻ സഖ്യവുമിവിട
ത്തന്നെ നിന്നല്ലൊചെയ്തതും തവഹേതുവായ്ബാലിവധം ചെയ്വാ
നവനൊടു തഥാ സത്യത്തെച്ചെയ്തതും ॥ ചിത്രകാനനയാകുന്ന പമ്പ
യെബാത്രീപുത്രി ദയിതെനീകണ്ടാലും ത്വദ്വിയോഗത്താലാൎത്ത പ്ര
ലാപവുമത്ര നിന്നല്ലൊമുന്നം ഞാൻചെയ്തതും ॥ അമ്പലെ ഞാനീ
പ്പമ്പാതീരത്തെല്ലൊ ശബരാംഗനയെച്ചെന്നു കണ്ടതുംഉഭയകരച്ഛേ
ദനംചെയ്തിട്ടാക്കബന്ധൻ തന്നെക്കൊന്നതുമീസ്ഥലെ ॥ കൊണ്ടൽവെ
ണ്ണിനിനക്കവെണ്ടിട്ടശ കണ്ഠനൊടാജ്ജടായുവന്നെതിൎത്തും ശക്തിയിട്ടു
പൊരുതിയസ്ഥാനവുംകണ്ടാലും വഴിപോലെ നീ ബാലികെ ॥ ജന
സ്ഥാനപ്രദേശത്തെയും ദുരാജനകാത്മജെനിസ്തുതാകണ്ടാലും നിനച്ചാ
ലുംഖരാദിയെമുന്നമീവനത്തിൽതന്നെ വധിച്ചെല്ലാമകൊന്നതും ॥ സമ്മൊ
ദംനാംവസിച്ചുള്ളപൎണ്ണനിൎമ്മിതഭവനത്തെയുംകാണ്ക നീ നിൎമ്മ
ൎയ്യാദൻദശമുഖൻ നിന്നെയന്നിമ്മഹിയിൽ നിന്നല്ലൊഹരിച്ചതും ॥
നിൎമ്മലയാകുംഗോദാവരിയെയും രമ്യമാകുമഗസ്ത്യാശ്രമത്തെയും കും
ഭജസുതീക്ഷ്ണശരഭംഗ സന്മുനിവാസസ്ഥാനങ്ങളുംകാണ്ക ॥
വിരാധൻതന്നെക്കൊന്ന സ്ഥലത്തെയും പരിചൊടത്രി പത്നിയെ
ച്ചെന്നു നീ നിരീക്ഷിച്ചൊരുപുണ്യാശ്രമത്തെയും വരവൎണ്ണിനിജാ
നകികണ്ടാലും ഉത്തമഗുണവാനാകും കൈകെയീപുത്രനെന്നെപ്ര
സാദിപ്പിപ്പാൻപുരാ ഭക്ത്യാവന്നൊരുമൊഹനമാകുന്ന ചിത്രകൂട
പ്രദേശവുംകാണ്കനീ ॥ ഭരദ്വാജന്റെവാസസ്ഥലത്തെയും സുര
സെവിതഭാഗീരഥിയെയും സരയൂനദിയെയും ഗുഹന്റെപു
രിയെയും നീ കാണ്കസുമദ്ധ്യമെ ॥ ദൂരത്തായ്ത്തന്നെ കാണുന്നി
താ പരാ പാൎത്ഥിവാകുമയോദ്ധ്യാപുരം പ്രിയെ സാരസാക്ഷിനമസ്കാ
രംചെയ്യതിന്നാരംഭിച്ചാലും വെഗെനനീയിപ്പൊൾ ॥ അരുളി
ച്ചെയ്തീവണ്ണംകെട്ടപ്പൊൾ ഹരിവീരരും രാക്ഷസശ്രേഷ്ഠന്മാരുമു
മൊദമുയൎന്നയൎന്നുപുരി പരിശോഭയെനൊക്കിത്തുടങ്ങിനാർ ॥ പ
തിന്നാലാമതായുള്ള വൎഷവു മതിക്രാന്തമായ്വന്നാദിനന്തന്നെ പ്രഥി

തൻ രഘുനാഥൻഭരദ്വാജപദം പ്രാപിച്ചഭിവാദനംചെയ്താൻ ॥
മുനിയൊടയൊദ്ധ്യാവൃത്താന്തവും മനുജെശ്വരനീവണ്ണം ചൊദിച്ചു
സുനീതിജ്ഞനമമപുരെവാണീടും ജനതതിക്കാനന്ദൈകനല്ലയൊ ॥
ഭരതൻതാനും മാതാക്കന്മാരുമിന്നിരിക്കുന്നുണ്ടൊ ജീവിച്ചൊരുവി
ധം പുരത്തിങ്കൽസുഖമൊ സൎവ്വവുമരുൾചെയ്യെണമെന്നൊടുകെൾപ്പി
ച്ചതനാലും ॥ മാമുനികുലശ്രെഷ്ഠനൊടീവണ്ണം രാമൻചൊദിച്ചു
നെരത്തുമന്ദഹാസവും പ്രെമത്തൊടൊന്നു വരുത്തിയിട്ടുടൻ ശ്രീനാ
ഥസുതനൊടു ചൊല്ലിനാൻ ॥ കെട്ടാലുംഭരതൻ നീ ഗമിച്ചനാൾ
തൊട്ടുപങ്കമണിഞ്ഞു ജടാഭാരംകെട്ടിവച്ചുനിൻ പാദുകയെത്തന്റെ
ജ്യെഷ്ഠനെപ്പൊലെ പൂജിച്ചുനിത്യവും ॥ സൎവ്വകാൎയ്യത്തെയും താൻ
നടത്തിക്കൊണ്ടുൎവ്വിയെപ്പരിപാലനംചെയ്യുന്നതവ്വണ്ണംതന്നെ മാതാ
ക്കന്മാരെയും നിൎവ്യാജമവൻസംരക്ഷചെയ്യുന്നു ॥ രഘുനാഥതവപു
രിതന്നിലിന്നഖിലവും ശുഭമെന്നറിഞ്ഞാലും സുഖത്തെയുമായൊ
ൎവ്വരാജ്യത്തെയുംസ്വഗൃഹത്തെയും താതാദിയെയുംനീ ॥ ഉപെക്ഷിച്ചു
ന്നമ്മകൈകെയീവാക്കിനാൽ ശപഥത്തെയും ചെയ്തീവനാന്തന്നിൽ
ശുഭനിന്നെപ്പൊതിയാൾക്കുണ്ടിപ്പൊൾ കൃപചാരമിനിക്കുളവാകുന്നു ॥
ഇപ്പൊൾ സിദ്ധാൎത്ഥനായ്നിന്നെത്തുഷ്ടനായിപ്രദെശസംബന്ധ
വാക്കാകയാൽ ഉൾപ്പൂവൊടുംപ്രസന്നമായ്പന്നെന്നും സുപ്രസന്ന
വദനധരിച്ചാലും ॥ കാട്ടിൽവച്ചു ദയിതയെക്കട്ടതും ദുഷ്ടനാകുമവ
നെവധിച്ചതും ശ്രെഷ്ഠന്മാരെ നീ രക്ഷിച്ചതുംദിവ്യ ദൃഷ്ടികൊണ്ടറി
ഞ്ഞീടിനെൻസൎവ്വവും ॥ മാനിച്ചിപ്പൊഴുതുവരം പ്രീതനായ്ദാ
നംചെയ്യുന്നെൻ സ്വീകരിച്ചത്ര നീ സെനയൊടുമൊത്തിദ്ദിനം സൌ
ഖ്യമായ്സ്ഥാനമെവസിച്ചിട്ടുപൊയാലും ॥ ഉത്തമാംഗംകൊണ്ടുഗ്ഗി
രാസ്വീകരിച്ചിത്തരം മുനിയൊടുടൻയാചിച്ചാൻ സത്വരം ഞാ
നയൊദ്ധ്യക്കുപൊകുമ്പൊൾ തത്രമാൎഗ്ഗെഫലിക്കാത്ത വൃക്ഷവും ॥
സുധയൊടുസമാനമധുഫല വിതതിനൽകീടെണമകാലത്തും ഇതു
ന്നെവരമായിട്ടിന്നിനിക്കുതകീടുക ഇഷ്ടിയൊടെഭവാൻ ॥ അങ്ങി
നെതന്നെയെന്നുമുനീശ്വരൻ മംഗലനാകും രാമനൊടൊതിനാൻ
ഭംഗിയൊടെമധുഫലപുഷ്പാദിതിങ്ങിവന്നു മരങ്ങളിലുംതദാ ॥ അ
തുകണ്ടുടൻ വാനരശ്രെഷ്ഠരും മുദിതന്മാരായ്ചെന്നപ്പലാദിയെ
യഥാകാമം ഭുജിച്ചവരെല്ലാരും ജിതസ്വൎഗ്ഗരെപ്പൊലെമരുവിനാ
ർ ॥ രാമനുംപിന്നെമാരുതിയൊടെവം പ്രെമത്തൊടരുൾചെയ്തു
തുടങ്ങിനാൻ താമസിക്കാതെ നീപൊയ്ഗുഹനൊടെൻ ക്ഷെമവൃ

ത്താന്തമൊക്കെ ചൊദിക്കേണം ॥ അവനെൻ പ്രിയനാകയാലിക്കഥാ
ശ്രവണംകൊണ്ടതിപ്രീതനായ്വരും തദുൾ പുഴിക്കുള്ളതുമാഗ്യവും
നിവെദിപ്പിച്ചതിനീട്ടു മാരുതെ ॥ സാദരംപൊയ് ഭരതനൊടും പി
ന്നെ ചൊദിക്കേണം കുശലൊന്നീമൽഗിരാ സീതാലക്ഷ്മണന്മാരൊടും
കൂടിഞാൻ സാധിതാൎത്ഥനായ്വന്നെന്നും ചൊല്ലേണം ॥ ഭാൎയ്യയെ
ത്തസ്കരിച്ചവൻവൃത്തവും സൂൎയ്യനന്ദനസഖ്യവും ബാലിയെശൌ
ൎയ്യംകൊണ്ടു ഹനിച്ചതും സീതയെവീൎയ്യംകൊണ്ടു നീ വീക്ഷിച്ചുവന്ന
തും ॥ സെതുബന്ധിച്ചതും സെനയൊടൊത്തുയാതുധാനെശനെ
ക്കൊലചെയ്തതും താതനെക്കണ്ടുവന്ദിച്ചതും വരം പ്രീതരായ്ത്തദാ
ദെവന്മാർതന്നതും ॥ പരം പ്രീത്യാ സപ്രജനായുക്തനായ്ഭരദ്വാ
ജനികടത്തിലിദ്ദിനം മരുവുന്നുഞാനെന്നും പ്രിയനാകുംഭരതൻത
ന്നൊടൊതുകമാരുതെ ॥ നിന്നുടെ വാക്കുകെൾക്കുമ്പൊളായവൻ
തന്നുടെഭാവമെന്തെന്നാലൊയതും നന്നായ്സൂക്ഷിച്ചറിയെണം രാജ്യ
ത്തിന്നിന്നഭിലാഷമായവനുണ്ടെങ്കിൽ ॥ കൊടുത്തീടും ഞാൻ ഇഷ്ട
നായ് രാജ്യവും വടിവൊടവൻ പാലനംചെയ്യട്ടെ ഉടനെനീയഭിപ്രാ
യമൊക്കയുംപെട്ടെന്നു കൊണ്ടറിഞ്ഞുവന്നീടണം ॥ ധാത്രീശനാകും
രാമനാലീവണ്ണം പ്രീത്യാസന്ദിഷ്ടനായപ്പൊളായവൻ മൎത്ത്യവെഷം
ധരിച്ചു ഗുഹൻതന്റെ പത്തനത്തിൽ ചെന്നീവണ്ണം ചൊല്ലിനാ
ൻ ॥ ഗുഹനിൻപ്രിയനാകുന്ന രാഘവൻസഖാപ്രിയാസെനാദി
യുക്തനായ്നിഹതരിപുവായ്ഭരദ്വാജനാൽ ബാഹുമാനിതനായ്
തത്രവാഴുന്നു ॥ നിന്നൊടിന്നു കുശലത്തെച്ചൊദിപ്പാനെന്നൊടാ
ജ്ഞാപിച്ചീടിനാൻ രാഘവൻഎന്നവനൊടുരചെയ്തിട്ടംബരം ത
ന്നിൽചാടിദ്രുതം ഗമിച്ചാനവൻ ॥ ഗൊമതിയെയുംവാലുകിനിയെ
യും ഭീമസാലവനത്തെയും ഭാൎഗ്ഗവരാമതീൎത്ഥത്തെയും കടന്നാനന്ദി
ഗ്രാമസന്നിധിതന്നിൽ ചെന്നീടിനാൻ ॥ തത്രചീരാംബരധരനാ
യിട്ടും മസ്തകത്തിൽ ജടയെധരിച്ചിട്ടും ഗാത്രംപാരംകൃശമായിട്ടും
മലദിഗ്ദ്ധമായിട്ടും രാമവിയൊഗത്താൽ ॥ ഫലമൂലാദിതന്നെ ഭുജിച്ചി
ട്ടുംവലയാദി വിഭൂഷണംവിട്ടിട്ടും മലിനാകാരനായിട്ടും പാദുകാബല
ത്താൽ പുരരക്ഷയെച്ചെയ്തിട്ടും ॥ ബ്രഹ്മൎഷിസമതെജസ്വിയായിട്ടും ധ
ൎമ്മത്തിൻമൂൎത്തിയെപ്പൊലെയായിട്ടും നിൎമ്മലമനസ്സായിട്ടും സൎവ്വൎക്കും
സമ്മതതമനായിട്ടുംമെവുന്നഭരതൻതന്നെക്കണ്ടുവാനരവരനാകും
പവനജനൊത്തിയും തപരയൊടെകരങ്ങളും കൂപ്പിക്കൊണ്ടരികിൽചെ
ന്നിവണ്ണമുണൎത്തിച്ചാൻ ॥ യാതൊരാളെക്കുറിച്ചു ഭവാനിപ്പൊൾ

ക്ഷേമത്തോടിഹ വാണരുളീടുന്ന ഭ്രാതാവാകുമാരാഘവൻ തുഷ്ടനാ
യ്ചോദിച്ചീടുന്നു കുശലാവിശേഷതവ ॥ മംഗളയാകും സീതയെക്കട്ടെ
ളും സംഗ്രാമമരിപുഞ്ജനാശംചെയ്തതും സംഗ്രഹമായ്സമസ്തവൃത്താ
ന്തവുംസംഗ്രഹിപ്പിച്ചാൻ സന്തതിയോടവൻ ॥ സന്തോഷപ്രദ
വാക്കുകളീവണ്ണമന്തികേവന്നാവൻ ചൊല്ലിക്കേട്ടപ്പോൾഎന്നതിന്നില്ലാ
തെമോദം വളർന്നുടനന്ധനായ്ത്തീർണ്ണമൊരത്തനം ॥ അല്പനേരം
കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ബോധവുമുണ്ടായ്ച്ചമഞ്ഞൊരവൻ പ്രീതനായ്തൽ
പ്രമോദമേകുവാൻ ഹനുമാനെ ക്ഷിപ്രംചെന്നു പുണർന്നേവമോതിനാ
ൻ ॥ കരുണാകരന്റെ വർത്തമാനമോടെ പരിതാപമത്തെതീർത്ത നിസ്തു
ലനൊരുസുര ശ്രേഷ്ഠനോ പാരം ഗുണമുള്ളനരന്മാരിൽ വച്ചുകനോ
ചൊല്ലുക ॥ കണക്കില്ലാത്തമോദത്തെ നൽകിയ ഗുണമേറും നിന
ക്കിന്നു ഗ്രാമമണി മണ്ഡിതനാരീഗണാദിയെ വണക്കത്തോ
ടെ ദാനംചെയ്തീടുന്നേൻ ॥ ശതവർഷംകഴിഞ്ഞിട്ടെന്നാകിലും മുദം
പ്രാപിക്കും ജീവിച്ചിരുന്നെന്നാൽ ഇതിലോകപ്രസിദ്ധ വചനമിന്നി
തുകേൾക്കയാൽ സത്യമായ്വന്നല്ലോ ॥ ഹരിജാതിയുമഗ്രജനാം ത
ന്നിലൊരുമിച്ചിന്നു ബന്ധുതപംപ്രാപിപ്പാൻ ഒരുകാരണമെന്തെന്നാ
ലായതും പറഞ്ഞുചൊല്ലുകയാലും ശോഭന ॥ ദീനതപൂണ്ടിരിക്കുമവ
നെവ മാനന്ദത്തോടുരചെയ്തു നിന്നപ്പോൾ മാനുഷാകാരനായ്മരുവീ
ടുന്ന വാനരോത്തമ നീവണ്ണംചൊല്ലിനാൻ ॥ നരപാലകുമാരക കേ
ൾക്കഞാൻ മരുദാത്മജ വാനരനാകുന്നു ഉരചെയ്തു സകലവൃത്താന്ത
വുംധരിപ്പിച്ചു കൊണ്ടീടാംവഴിപോലെ ॥ വന്ദ്യതമനാം രാമനെക്കൈ
കേയീവരം തന്നിൽനിന്നാട്ടിക്കളഞ്ഞതും പുത്രശോകം കൊണ്ട
ച്ഛൻമരിച്ചതും സത്വരമങ്ങുള്ളോരെയയച്ചതും ഉത്തമഭവാൻ മാതുല
ൻതന്നുടെ പത്തനത്തിൽ നിന്നാഗതനായതും ॥ പാർത്ഥിവശ്രീയെ
സ്സന്ത്യജിച്ചഞ്ജസാ ചിത്രകൂടത്തിൽ ചെന്നപേക്ഷിച്ചതും സത്യനി
ഷ്ഠനായീടുന്ന രാഘവൻതവ വചനത്തെ കേൾക്കാതിരുന്നതും ॥ പാ
ദുകകളുമതുടനെ ഭവൽബോധിത്തു തിരിപ്പിച്ചയച്ചതും ഭൂതമാ
യോരീവൃത്താന്തമൊക്കെയും ചേതസ്സിൽ തവബോധവുമുണ്ടല്ലോ ॥
പിന്നത്തെത്തുടർഗതമായ വൃത്താന്തംമന്നവാത്മജ ചൊല്ലാം ഞാൻകേ
ട്ടാലും സന്ദേഹംവിട്ടനന്തരം ദണ്ഡകമെന്നുചൊല്ലും വനംചെന്നു
രാഘവൻ ॥ വിരാധനെന്നുപേരാകും രാക്ഷസവരനെയും വധിച്ചു
ഷപിന്നെയും നരപാലസുതന്മാരിരുവരും തരസാകാനനത്തിൽ നട
ക്കുമ്പോൾ ॥ ശരഭംഗമുനിയെക്കണ്ടദ്ദേഹംസുരലോകത്തെ പ്രാപി

ച്ചുള്ളാർകണ്ടു പരിചോടന്യ മാമുനിമാരെയും നിരീക്ഷിച്ചാജ്ഞന സ്ഥാ
നാംപ്രാപിച്ചാർ ॥ അനന്തരംവന്നാശ്ശൂർപ്പണഖ തന്നെച്ഛിന്ന നാസി
കാകർണ്ണയാക്കിത്തത്ര വന്നോരു ഖരാദി നക്തഞ്ചര വൃന്ദത്തെയും
വധിച്ചാൻ രഘുപതി ദുഃഖത്തോടവൾ ചെന്നനന്തരം ദശമുഖ
നോടുര ചെയ്തപ്പോളായവൻ ശീഘ്രം മാരീചനെദ്ദിവ്യ പൊന്മൃ
ഗമാക്കിദ്ദേവിയെ മോഹിപ്പിച്ചീടിനാൻ ॥ സീതാദേവി തന്നാഗ്ര
ഹം കണ്ടുടൻ സാധിപ്പിപ്പാൻ ധനുഷ്പാണിയായ്ത്തദാ സോദര
നായീടുന്നോരു രാമനങ്ങും സംശയിക്കാതെപുറപ്പെട്ടാൻ ॥ കാട്ടി
ൽ ചെന്നതിയത്നത്തെച്ചെയ്കിട്ടും കിട്ടാഞ്ഞിട്ടാമൃഗത്തെ വധിച്ച
പ്പോൾ ദുഷ്ടപ്പൊന്മാനും ഹാസീതെയെന്നെവമൊട്ടു ദീനസ്വരമായിട്ടു ശ
ബ്ദത്തെക്കേട്ടു ഖിന്നയായ് രാമന്റെ രക്ഷയ്ക്കായിട്ടു സീതയും സൌ
മിത്രിയെദ്രുതം ॥ ആരുംപാർശ്വത്തിലില്ലാതെ വന്നപ്പോൾ പാരാ
തെ ദശകണ്ഠനാദ്ദേവിയെ തേരിലേറിഗമിപ്പതു കണ്ടുടൻ പൊ
രിന്നായ്ചെന്നെത്തുന്ന ജടായുവും ॥ പക്ഷിയെവധിച്ചാകാശമാർഗ്ഗേണ
രാക്ഷസേശൻ ഗമിക്കുന്നതും താരാ വൃക്ഷാഗ്രേ നിന്നടിയങ്ങളൊ
ക്കയും വീക്ഷണംചെയ്തു വിസ്മിതരായ്നിന്നാർ ॥ അശോകോ
ദ്യാനം തന്നിലാദ്ദേവിയെ പ്രശംസിച്ചിരുത്തീടിനാനായവൻ നൃശം
സൻപറയുന്ന വചനത്തെ കൃശഗാത്രി തൃണസമമാക്കിനാൾ ॥ പൊ
ന്മൃഗത്തെഹനിച്ചു വന്നാശ്രമേ പെണ്മണിയെക്കാണാതെ തിരയു
മ്പോൾ അമ്മഹിയിൽ മരിച്ചുകിടക്കുന്ന നിർമ്മലനാകും ഗൃദ്ധ്രത്തെ
ക്കണ്ടുടൻ ॥ വടിവോടവൻതന്റെസംസ്കാരവും മടികൂടാതെ ചെയ്തു
രാഘവൻ ഉടനെ കബന്ധന്റെ കരംമുറിച്ചടിയങ്ങളെ പ്രാപി
ച്ചാൻതൽഗിരൌ ॥ ഇന്ദ്രപുത്രനെ നിഗ്രഹിക്കാമെന്നും തന്വംഗിയെ
ത്തിരഞ്ഞറിയാമെന്നും അന്നുരാമസുഗ്രീവന്മാർ തങ്ങളിൽവഹ്നിതൻ
മുൻപിൽസത്യത്തെയും ചെയ്താർ ॥ ബാലിയെക്കൊന്നുരാമൻ കപികു
ലപാലകനാക്കിവച്ചാൻ സുഗ്രീവനെനാലുദിക്കിലും ദേവിയെനോ
ക്കുവാൻ ചാലവെസൈന്യത്തെ വിട്ടുസുഗ്രീവനും ॥ ജാഗ്രതപ്പെട്ടടിയ
ങ്ങളെദ്രുതം തെക്കേദിക്കിലയച്ചു കപീശ്വരൻ നോക്കിനോക്കിനട
ന്നു കാണാഞ്ഞതിദുഃഖത്താൽ ചൊല്ലുംരാമകഥകേട്ടു ॥ സൽക്കരി
ച്ചുസമ്പാതിയും ഞങ്ങൾക്കാദിക്കു കാട്ടിത്തന്നീടിനാനാദരാൽ മർക്ക
ടങ്ങടെസങ്കടം തീർപ്പാനാപ്പക്ഷീന്ദ്രനെ ഞാൻവന്ദിപ്പിച്ചനേരം ॥
ശതയോജന വിസ്തീർണ്ണമായുള്ളോരു ഉദധികടന്നപ്പുറത്തെചെന്നുടൻ അ

തിദുഃഖിതയായ്‌തത്ര മേവുന്ന സതിയായീടുംസീതയെക്കണ്ടുതാൻ ॥ ഭാഗധാംഗിതൻ തൃക്കരംതന്നിൽതാൻ ഭംഗിയേറുന്ന രാഘവൻതന്നുടെ അംഗുലീയവും ദാനംചെയ്തുശോഭാസമങ്ങളുണ്ടാക്കി തദീയശിരോരത്നം ॥ പരമാത്മവിശ്വാസത്തിന്നായ്ക്കൊണ്ടിച്ചരിതാർത്ഥനായ്‌പ്രത്യാഗമിച്ചുടൻ ഹരിമദ്ധ്യവസിക്കും ഭഗവാന്റെ തിരുമുൻപിൽ വച്ചാദരാൽ കുമ്പിട്ടിനാൻ ॥ പരിതുഷ്ടനായ്‌രാഘവനപ്പോ ളരിയെക്കൊൽവാൻ സേനയോടുംകൂടെ പുറപ്പെട്ടനളനെക്കൊണ്ടംബുധൌ ചിറയുംകെട്ടിച്ചുകരെ പററിനാൻ ॥ സേനാനാഥൻ പ്രഹസ്തനെയുമിന്ദ്രമാനഹാരി കരനെസ്സൌമിത്രിയും സാനുജരജനീചര നാഥനെദ്ദീനമന്യഹനിച്ചാൻ ഭഗവാനും ॥ ദിക്പതിമാർ ദശരഥനോടുവന്നുത്തമവരംതന്നതെയും ചെയ്തുപുഷ്പകം കൊണ്ടുസ്സുഗ്രീവരോടും കൂടിട്ടിപ്പോയ്‌ ഭരദ്വാജാശ്രമം പ്രാപിച്ചാൻ ॥ വേണ്ടതെല്ലാം ഭവാന്നാളെജ്ജ്യേഷ്ഠനാകുന്നിട്ടും നൂനമെന്നരുൾചെയ്തപ്പോഴുംഇണ്ടലെല്ലാമകന്നതി സന്തോഷപൂർണ്ണമാകൊണ്ടംബുരതനം മേവിനാൻ ॥ ഇഷ്ടനാകുന്നശത്രുഘ്നനോടേവം തുഷ്ടനായ്പറഞ്ഞുച്ചാന്നാൻ ഭരതനാജ്യേഷ്ഠനാഗമിക്കുന്ന ദിവസമതെന്നറിഞ്ഞില്ലേ വാതപുത്രമുഖാത്തിനി ॥ രാഘവപുരമെല്ലാം സോദരവേഗം നന്നായലങ്കരിപ്പിക്കുക മാഗധശില്പിവേശ്യാദിവൃന്ദവും വ്യാകുലാക്കൂടാതത്ര വന്നീടണം ॥ പിന്നെയും വേണ്ടതെല്ലാം വേഗത്തിൽതന്നെ ചെയ്തുകൊണ്ടാലും സഹോദര എന്നീവണ്ണം ഭരതൻപറഞ്ഞപ്പോൾ തന്നുടെഭടരോടായവൻ കല്പിച്ചാൻ ॥ നിമ്നഭൂമിയെല്ലാം നികത്തണം നിങ്ങളാകുന്നോളം പ്രദേശത്തെ നിരത്തണം നന്ദിഗ്രാമത്തോട്ടിന്നയോദ്ധ്യാപുരത്തിനോളം മലങ്കരിച്ചീടണം ॥ ചിലർവേഗത്തിൽ ശീതഗന്ധാന്വിതജലം കൊണ്ടിഹസേചനം ചെയ്യട്ടെ പലജാതിസ്സുമനികരം കൊണ്ടിസ്ഥലമൊക്കെനിറച്ചീടട്ടെ ചിലർ ॥ തത്ര്യതോരണ പതാകാസമൂഹങ്ങൾകൊണ്ടുമലങ്കാരത്തെ ചെയ്യട്ടെ പത്തനത്തിന്നു ചിതമായിട്ടുന്ന നിസ്തുലപ്രകാരത്തെ വരുത്തണം ॥ ഇത്ഥം ഭൃത്യരെക്കല്പിച്ചയച്ചിട്ടാശ്ശത്രുഘ്നൻപിന്നെ മാതാക്കന്മാരെയും വാർത്തകേൾപ്പിച്ചനന്തരം കൈകേയീപുത്രസന്നിധൌവന്നു നിന്നീടിനാൻ ॥ കൌസല്യാദികളായ മാതാക്കന്മാർ ഭാസുരരാകും പുത്രരെക്കാണ്മാൻ ദാസിമാരോടുംകൂടി ഭരതൻറെവാസസ്ഥാനം സമോദംപ്രവേശിച്ചാർ ॥ വസിഷ്ഠാദിയും

നാഗരികന്മാരും പ്രസിദ്ധസചിവന്മാരും രാമന്റെപ്രസന്നാനനം
കാണ്മതിന്നായ്നിജ വസതിസ്ഥലെനിന്നു പുറപ്പെട്ടാർ ॥ ചതുരംഗ
മായീടുന്ന സെനയാൽ വൃതരായിട്ടയൊദ്ധ്യാ നിവാസികൾ മുദിത
ന്മാരായ്സൎവ്വരും രാമന്റെവരവിനെക്കാണ്മാൻ പുറപ്പെട്ടാർ ॥
ഭെരീനാദവും ദുന്ദുഭിനാദവും വാരണാശ്വപാദഘോഷനിനാദവും ഭൂരിശം
ഖനിനാദവുമന്നെരമത്താമരാരൊ വിധമുച്ചത്തിലുണ്ടായി ॥ നിൎമ്മ
ലകുസുമാദികരരാകും ബ്രാഹ്മണ സചിവാദികളൊത്തുടൻ ധൎമ്മനി
ഷ്ഠൻഭരതനും ജ്യെഷ്ഠന്റെ രത്നപാദുകായുഗ്മത്തെയും തന്റെ ॥ ശിര
സ്സിങ്കൽവച്ചു വെഞ്ചാമരച്ഛത്രവുമൊരുകയ്യിൽ പിടിച്ചന്യാഗസ്ഥത്തിൽ വ
രബാലവൃജനങ്ങളുമെട്ടുത്തുതുമാമാദരാ നൊക്കിനിന്നീടിനാൻ ॥ ജ്യെ
ഷ്ഠദൎശനം കിട്ടാഞ്ഞുയാലാൎത്തിപ്പെട്ടവൻ പാൎത്തീടിനാനന്നേരം ക
ഷ്ടമാരുതപുത്രനി ചൊന്നതിന്നൊട്ടു കാലപെഷിയായ്തന്നെ വന്നി
തൊ ॥ സൽഗുണഗണ സാഗരനാകുമനുജന്റെ വരവെന്തു
കാണാത്തുമക്കടെ കപിഹൃഷ്ടനിനാദവും കെൾക്കുന്നില്ലല്ലൊ തെല്ലുമെ
മാരുത ഇക്കണ്ണാക്ഷ ഗിൻവാകവെന്നീട്ടുവാനൊക്കിലെന്തൊരു ഹെ
തുവെന്നൊതുക ॥ ഗിരമീവണ്ണം കെട്ടുടൻവാതജനരുചെയ്യാനതിസാ
ന്ത്വമായ്തന്നെ ഭരതഭൂപൻകെട്ടാലും രാമനാഭരദ്വാജമുനിവര
നിക്കാലം ॥ വരംനൽകിനാൻ മാൎഗ്ഗെഫലിക്കാത്ത തരുവുംഫലിച്ചീ
ടുമെന്നീവണ്ണം ഹരിവീരന്മാരായതു കെട്ടപ്പൊൾ പരംഹൃഷ്ടരായ്സ
ൎവ്വരുമൊത്തുടൻ മരത്തിന്മേൽക്കരെറി ഭുജിക്കയാൽ വരുവാനല്പം താ
മസംവന്നെല്ലൊ ॥ എന്നുരചെയ്തുടൻ തന്നെമാരുതിപിന്നെയും പരി
ചിൽപറഞ്ഞീടിനാൻ ഉന്നതദ്ധ്വനി കെൾക്കനീഗൊമതീതന്നിലാ
യ്നൂനംവാനരരാകുയും നന്ദിപൂണ്ടവരായതിൽ ക്രീഡിച്ചീടുന്ന ശ
ബ്ദമാകുന്നിതെന്നൊൎത്താലും ॥ പൊടിപാരമുയൎന്നിതാ കാണുന്നു
ണ്ടടിയതിന്റെ ജാതികാരിക്കാലം പട്ടുമൊഹന സാലവനത്തിന്നി
ൽ കടന്നീടുളവാക്കിയതാകണം ॥ ദൂരത്തായ്തന്നെ കാണുന്നരാ
ഘവനാരൊഹിച്ചൊരു യാനമിതാസഖെ നരന്നൊക്കെണം ഞാൻ
ചൊന്നതൊക്കയും പാരംപ്രീതനായുണ്ടാലുമൊമനെ ॥ ഹൃദയാഹ്ലാദ
നകരമാരുത സുതവാക്കുകൾ കെട്ടപ്പൊൾസൎവ്വരും അതിഹൃഷ്ടരായ്
തന്നെ വിമാനത്തിൽ സ്ഥിതനാകുന്ന രാമനെദ്ദൎശിച്ചാർ ॥ ഭക്ത്യാ
ചെന്നു ഭരതനുമന്നെരം മൂൎദ്ധ്നാതത്ര നമസ്കരിച്ചുടനാസാ സപ്തി
യൊടെവാനന്നും ശ്രീരാമചന്ദ്രനൊട്ടുണൎത്തിച്ചാൻ സഗൽഗദം ॥
അപ്പൊൾസന്തുഷ്ടനാകുന്ന രാമന്റെകല്പനകൊണ്ടതി ദിവ്യമായുള്ള

പുഷ്പകവും ഭരതപുരഭാഗെ നിഷ്പതിച്ചുസകലരും കാണവെ ॥ ശ്രു
തമവധിവൃത്താന്തം പതിച്ചപ്പൊൾ ജാതഭക്തിപ്രണയ യൊടുപിതാ
ഭ്രാതാവാകുംഭരതൻഭഗവാന്റെപാദെ പിന്നെയുംവീണുവണങ്ങിനാ
ൻ ॥ ചിരകാലമായുണ്ടായ്ക്കൊണ്ടുള്ളവിരഹാഗ്നിയാൽ പാരംകൃ
ശനായ ഭരതൻതന്നെ ശ്രീരാമനങ്കത്തിൽ പരിചൊടെ വച്ചാലിം
ഗനംചെയ്താൻ ॥ രാമവന്ദനംചെയ്തഥ സപ്രേമംസൌമിത്രിയും കു
ശലംചൊദിച്ചവൻ സൊമബിംബമുഖിയാകും സീതയെനാമപൂൎവ്വമ
ഭിവാദനംചെയ്താൻ ॥ അഗ്രജനൊടും ബന്ധുകൃത്യംചെയ്തു സുഗ്രീവ
നെയുമംഗദൻ തന്നെയും അക്കപികലശ്രേഷ്ഠരെയും പിന്നെവ്യഗ്ര
തകൂടാതാശ്ലേഷണംചെയ്താൻ ॥ നരവെഷെണ വാനരവരരാകെയും
ഭരതനൊടും സൌഖ്യത്തെച്ചൊദിച്ചാർ ഹരിവീരന്മാർ ചൊന്നതു
സ്വീകരിച്ചുര ചെയ്താൻ രവിസുതനൊടെവം ॥ അഞ്ചിതഗുണനാ
കാഭവാൻ ഞങ്ങൾക്കഞ്ചാമത്തെസ്സഹൊദരനായ്തന്നെ സഞ്ചരി
ക്കെണം പാൎത്താൽ സൌഹൃദത്തിൻ ലക്ഷണമൊഹിതകാരിതയല്ല
യൊ ॥ അപകാരത്താൽ ശത്രുതയും പരമുപകാരത്താൽ ബന്ധുത
യും വരുംകപിനാഥ ഭവാനതിനാൽ ഞങ്ങൾക്കഭിപൂജന യൊഗ്യ
നെന്നാൎത്താലും ॥ ഏവംസുഗ്രീവനൊടുര ചെയ്തുടൻ രാവണാനു
ജന്മനൊടും ചൊല്ലിനാൻ താവകസൎവ്വസാഹായ്യകൎമ്മവും ഭാവശു
ദ്ധിയും കെട്ടറിഞ്ഞെനനഘം ॥ ഇത്ഥമായവരൊതി നിൽക്കുംനെരം ഭ
ക്ത്യാസാനുജനാകുന്ന രാമനെശത്രുഘ്നൻ ചെന്നഭിവാദ്യം ചെയ്തുട
ൻ ധാത്രീപുത്രിയെയും ചെന്നുവന്ദിച്ചാൻ ॥ സമ്മൊദകലൎന്നന്നെ
രം രാഘവനമ്മയെച്ചെന്നഭിവാദ്യം ചെയ്തുടൻ തന്മനസ്സിലുള്ളാധിക
ളൊക്കെയും നിൎമ്മൂലംനശിപ്പിച്ചു സുഖിപ്പിച്ചാൻ ॥ സുമിത്രാകൈകയാത്മ
ജമാരെയും ക്രമത്താലന്യമാതാക്കന്മാരെയും നമനംചെയ്തനന്തരം ത
ന്നുടെസമീപസ്ഥ വസിഷ്ഠനെ വന്ദിച്ചാൻ ॥ നാഗരിക ജനങ്ങളുമ
ന്നെരം രാഘവമുഖംനൊക്കി വന്ദിച്ചുടൻ സ്വാഗതത്തെയും ചൊദി
ച്ചു സമ്മൊദസാഗരെ പതിച്ചുസ്ഥിരാശ്രുവിനാർ ॥ പാദുകായുഗള
ത്തെത്തദാ പരമാദരെണ ഭരതൻഭഗവാന്റെ പാദെചെൎത്തു വി
നയത്തൊടീവണ്ണം ജാതഭക്ത്യാപ്രണമിച്ചുണൎത്തിച്ചാൻ ॥ നാഥതാ
വക കാരുണ്യത്താൽ ഭവൽപാദുകയെപ്പുരസ്കരിച്ചിപ്പുരം നീതിയൊ
ടുമെതൊരുവരാതൊരു മാതിരിയ്ക്കുഞാൻ നിത്യവുംപാലിച്ചെൻ ॥
എന്നാൽസംരക്ഷിതമായ രാജ്യത്തെ മന്നവഭവൽപാദെ വച്ചീടുന്നെ
ൻ ഇന്നുള്ളതിൽ പതിന്മടങ്ങിപ്പൊൾ വന്നുസമ്പത്തുമിപ്പുരിയിൽ

പ്രമോദസന്ദൎശിച്ചാലും പാൎക്കരുണാലംബനെന്നെ യാകമിതിന്നുള്ള
കാരണം ॥ അനുജോക്തികളീവണ്ണം കേട്ടുടൻ മനോജശരൻ പി
ന്നയങ്കത്തിൽ വിനയാന്വിതനാകും ഭരതനെ സാദരം പ്രേമ്ണാ വ
സിപ്പിച്ചനന്തരം ॥ ഭരതാശ്രമം തന്നിൽ സകലരുമൊരുമിച്ചു ഗമി
ച്ചിട്ടുടൻതന്നെ പരമേശസഖാവാകും യക്ഷേശന്നരികത്തേക്കയച്ചാ
ൻ വിമാനത്തെ ॥ ഇതുവന്ദനംചെയ്തഥ രാഘവൻ പരമാനന്ദംപൂ
ണ്ടുവരാസനെസുരനാഥൻ ബൃഹസ്പതിയെ നമിച്ചിരിക്കും കണക്കെ
ത്രയും ശോഭിച്ചാൻ ॥ ഭരതാനുജ്ഞ കിട്ടീടാതെനിജപുരംതന്നിൽ പ്ര
വേശിക്കയില്ലെന്നും ഉറച്ചുള്ളനിജാഗ്രജ മാനസമറിഞ്ഞപ്പോൾ ചെ
ന്നേവമുണൎത്തിച്ചാൻ ॥ മമമാതൃപൂജ്യയായ്‌ഭവാൻ മുന്നം സുമഹൽ
ഭാരമെങ്കലൎപ്പിച്ചുള്ളതും നമസ്കാരംചെയ്യുന്നഭവൽപാദ കമലെ കാഴ്ചയാ
യ്മുദാ വെക്കുന്നേൻ ॥ ഖരമശ്വത്തിനൊപ്പവും വായസംഗരുഡൻ
തന്നോടൊപ്പവും പോകുവാൻനിരൂപിച്ചാലിന്നാളാകുമൊ ഭവൽധു
രമവ്വണ്ണം ഞാൻവഹിച്ചീടുമൊ ॥ ശക്തനാകും ഭവാനിനാൽപരം
ഭക്തനാകുമടിയന്റെ യാചനയെ പ്രീത്യാ കല്യാണനാരകമാകുമി
ഷ്ടമഹീവാസി ജനത്തെരക്ഷിച്ചാലും ॥ കളവല്ലയുംകൂടാതവനേവം
വളരത്താഴ്മയോടപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ നളിനേക്ഷണനാകുന്ന രാമനും
തെളിഞ്ഞാശ്ശീരം സ്വീകരിച്ചീടിനാൻ ॥ ജടാഭാരം കളവതിന്നന്നെ
രാ പടുതപം പാരമുള്ള ക്ഷുരകരെ വടിവൊടെവരുത്തിശ്ശത്രുഘ്നൻചെ
ന്നുടനെരാമനൊടതുണൎത്തിച്ചാൻ ॥ ഭരതന്റെയുംലക്ഷ്മണന്റെ
യും ഹരിരാക്ഷസനാഥരുടെയുംതാൻ ക്ഷുരകന്മാരെക്കൊണ്ടു ക്ഷൌര
ത്തെയും പരിചിൽകഴിപ്പിച്ചഥ രാഘവൻ ॥ തന്നുടെജടാഭാരത്തെ
യും കളഞ്ഞന്യനാനന്ദമെല്ലാവരുംകൂടി ചെന്നുസ്നാനവും ചെയ്തുട
നെവരമന്നവോചിതഹാര വസ്ത്രാദിയാൽ നന്നായ്‌ത്താനലംകൃ
തനായ്‌അത്രനിന്നാനെത്രയും ശോഭിതഗാത്രനായ് ॥ ജാനകിയെ
യുമപ്പോൾ ദശരഥ മാനിനീജനമെല്ലാവരുംകൂടി സ്നാനംചെയ്യിച്ചതി
മുദാചെന്നുടൻ നാനാഭൂഷണഭൂഷിതയാക്കിനാർ ॥ വാനരസ്ത്രീകൾ
വന്നവൎക്കൊക്കയും മാനനീയയായീടുന്ന കൌസല്യാ ദീനതവിട്ടല
ങ്കാരകൎമ്മങ്ങൾ സാനുക്രോശംചെയ്യിച്ചീടിനാൾ താൻതന്നെ ॥ തദാ
ശത്രുഘ്നവാചാസുമന്ത്രനും രഥംകൊണ്ടുവന്നീടിനാൻ സത്വരംഉ
ദിതാൎക്കസമാനരഥെരാമനധിരോഹണം ചെയ്യാനുള്ളൊരു ॥ രാ
മപത്നിയൊടൊന്നിച്ചു വാനര കാമിനിമാരലങ്കരിച്ചാരൊരോൽ ശ്രീമ
ൽപട്ടണശോഭകണ്ടീടുവാൻ കാമമുൾക്കൊണ്ടുയാത്രപുറപ്പെട്ടാർ ॥

ജ്യേഷ്ഠൻതെറ്റിൽക്കരേറിദ്രുതം നിജ പട്ടണത്തിൽ ഗമിപ്പാൻതുടങ്ങി
പ്പോൾ ഒട്ടുംസംശയമെന്യെ ഭരതൻതത്ര സൂതനായ്തെളിപ്പാൻ
പുറപ്പെട്ടാൻ ॥ വെണ്കൊറ്റക്കുട ശത്രുഘ്നനാന്തദാ തൻകരത്തിലെടുത്ത
തിൽ കേറിനാൻ ലങ്കാനാഥനാം ലക്ഷ്മണനുമഥാ തങ്കാലംകൃത
ചാമരം വീശിനാർ ॥ ഹരിരാജനാം ശത്രുഞ്ജയാഖ്യയാ പരം
വിശ്രുതമാകാംഗജത്തിന്റെ പുറത്തങ്ങിനെ ഭംഗ്യാകരയേറിപ്പുറ
പ്പെട്ടാൻ പുരത്തിൽപ്രവെശിപ്പാൻ ॥ ഉൾതോഷത്തോടങ്ങു നെരം
വാനരസത്തമന്മാരും മത്ത്യസ്വരൂപെണ മത്തവാരണത്തിന്റെ മു
കളെറിയാത്രചെയ്യാരലംകൃതരായ്തന്നെ ॥ ആകാശെ മുനിമാരും
സുരന്മാരും നാകലൊകെ നിന്നാഗമിച്ചക്കാലം ലൊകനാഥനായി
ടുന്നരാമനെ മാഗധന്മാരെപ്പോലെ വാഴ്ത്തീടിനാർ ॥ അന്നെരംഘോ
ഷമാകുന്ന ശംഖവും ദുന്ദുഭിമുതലായുള്ള വാദ്യവുംസ്യന്ദനത്തിൻ പു
രൊഭാഗെ ഭൃത്യന്മാർനിന്നു ഘോഷിപ്പിച്ചീടിനാരുച്ചത്തിൽ ॥ ജന
സംഘാജയശബ്ദം കൊണ്ടെരാമനുമെന്നെ വദ്ധിപ്പിച്ചങ്ങിനെ
അനുയാനംചെയ്യപ്പോളവരെത്താനനുമാനിച്ചാൻസവ്വരെയുമതാ ॥
രാമചന്ദ്രൻസകല പ്രജാമന്ത്രിഭൂമിദെവാദിസംയുക്തനായ്തദായാ
മിനീകാലെ താരമദ്ധ്യനിൽക്കും സൊമനെപ്പൊലെ പാരംപ്രകാശി
ച്ചാൻ ॥ അന്നെരംമൊദകാക്ഷത ഹസ്തരായ്ധന്യരാകും ദ്വിജന്മാ
രുംഗൊക്കളും കന്യകമാരുംരാഘവൻതന്നുടെ മുന്നിലായ്മംഗളാത്ഥം
നടകൊണ്ടാർ ॥ മാത്താണ്ഡാത്മജ സഖ്യവുംരാഘവൻപ്രീത്യാമാതാ
ത പുത്രപ്രഭാവവും മിത്രമായ്രാവണാനുജൻ വന്നതുംയുദ്ധത്തിൽ
കപിരാക്ഷസകർമ്മവും തെത്തടത്തുടെ യാനംചെയ്തീടുമ്പൊഴും കീത്തി
ച്ചീടിനാൻ സവ്വരുംകെൾക്കവെ ॥ പുരവാസികളൊക്കയുമിവണ്ണ മ
ന്ത്രംചെയ്യും വചനത്തെക്കെട്ടപ്പൊൾ പരംവിസ്മിതചിത്തരായ്രാ
മനൊടൊരുമിച്ചനുയാത്ര ചെയ്തീടിനാർ ॥ ഉന്നതദ്ധ്വജ ചിത്രപ
താകാദി വൃന്ദമണ്ഡിതയാകുമയൊദ്ധ്യയിൽ സ്യന്ദനത്തൂടപ്പൊയിപ്പി
താവിന്റെ സുന്ദരാലയം കണ്ടതിവെഗെന ॥ തത്രചെന്നതിപ്രീത
നായെല്ലാകയി പുത്രനൊടെവ്വംരാമനരുൾചെയ്താൻ മിത്രപുത്രനെ
വെഗാനിയെന്നുടെ പത്തനെബഹുമാനിച്ചിരുത്തെണം ॥ അഗ്രജ
ഗിരമീവണ്ണംകെട്ടപ്പൊൾ സുഗ്രീവന്റെ കരംപിടിച്ചഞ്ജസാ തൽ
ഗൃഹത്തിൽ പ്രവെശിപ്പിച്ചായവൻ സൽക്കരിച്ചിരുത്തീടിനാൻപ
ശ്ചാത്തെ ॥ പിന്നെദ്ദാശരഥി തന്നഭിഷെകത്തിന്നായ്നാലു സമുദ്രജ
ലത്തെയും നിന്നടാൾക്കാരെക്കൊണ്ടു ശുഭനദിതന്നിൽനിന്നും ജ

ലാതെവർകളെന്നും നന്ദിപൂണ്ടാക്കപീശനൊടിവണ്ണം ചൊന്നാൻ കൈകയീപുത്രികുമാരകൻ ॥ ആദരവോടിവണ്ണമവൻചൊല്ലും പ്രിതിയുക്തവചനത്തെക്കേട്ടു ജാതഹർഷനായ് സുഗ്രീവനന്നേരം വാനരാദികളെയാത്രയാക്കീടിനാൻ ॥ പൊന്നുംകുടങ്ങളും ചെമ്പുകുടങ്ങളും തങ്ങടെ കരങ്ങളിൽധരിച്ചവർ ചെന്നുവേഗമാർത്ത്യനദീകളിൽനിന്നും സാഗരംനാലിൽനിന്നുംതഥാ ॥ ജലത്തെക്കുംഭങ്ങളിൽ നിറച്ചുടനാസാതാഗമിച്ചാരഷസ്സിങ്കൽ വളരെത്തെളിവൊടശത്രുഘ്നൻ കലശത്തിൻജലവാകംവസിഷ്ഠനെ നമസ്കരിച്ചു വിവരം ധരിപ്പിച്ചാകലശത്തെയും പൂജിപ്പിച്ചീടിനാൻ ॥ ധാത്രീദേവരൊടൊത്തഥപൂജചെയ്യുത്രയും ശ്രേഷ്ഠനാകും വസിഷ്ഠനും ഉത്തമാസനെസീതയൊടും കൂടിസ്സത്വരം രാമനെയും വസിപ്പിച്ചാൻ ॥ പരിചോദിതമന്ത്രാനാമിത ജലപരിപൂർണ്ണ സുവർണ്ണഘടങ്ങളെസരസം ജാബാല്യാദികൾതങ്ങടെ കരത്തിൽ കൊടുത്താത്മകരത്തിലും ഒരുകാൽമെട്ടത്തവർ സർവ്വൎക്കൊത്തമിച്ചഭിഷേചനവുംചെയ്യാർ ॥ ഋത്വിഗ്ബ്രാഹ്മണമന്ത്രികന്യാദിയും തത്രാഭിഷേകത്തെ ചെയ്യപ്പൊൾ ഉത്തമൌഷധി ദിവ്യരസാദികളാലദ്ദിവിസ്ഥരിക്പാലന്മാർ നാല്ലുഭാംപോൽവന്നുതന്റെ മൂർദ്ധാവിൽ സത്വരമിന്ദ്രമോദമെങ്ങിലഭിഷേചനംചെയ്യാർ ॥ അപ്പൊൾ ജ്യേഷ്ഠശിരസിശത്രുഘ്നനും ശുഭ്രച്ഛത്രംപിടിച്ചുനിന്നീടിനാൻ അത്ഭുതമായീടുന്നൊരുചാമരം ക്ഷിപ്രം സുഗ്രീവനും തദാവീശിനാൻ ॥ അന്യചാമരംലങ്കാധിനാഥനുമന്നവന്റെ ശിരസിവീശീടിനാൻ പിന്നിലായവട്ടം പിടിച്ചങ്ങിനെ നിന്നാരന്യസഹജന്മാരുംതദാ ॥ അന്നൊരും ശതപുഷ്കരകാഞ്ചനസ്യന്ദനരത്നമാലയും മിന്നുംകനകനാട്ടനായകംതന്നൊടൊത്തതിനിർമ്മലഹാരവും ഇന്ദ്രദത്തമിതെന്നുരാഘവൻ തന്നൊടൊതികൊടുത്താൻ പവനനും ॥ ആകാശദേവഗന്ധർവ്വസിദ്ധാദിലോകങ്ങളൊക്കെയും ഗാനം തുടങ്ങിനാർ നാകസുന്ദരിമാരാകമപ്സരസ്ത്രീകളും തദാനൃത്തംതുടങ്ങിനാർ ॥ രാമപട്ടാഭിഷേകം കഴിഞ്ഞപ്പൊൾ ഭൂമിയുംസസ്യസംപൂർണ്ണയായ്വന്നു വൃക്ഷാദിപുരവാസികൾക്കും തദാ സാമാന്യത്തിലധികമുള്ളവായി ॥ ഗോവൃഷാശ്വഹിരണ്യാദി ഭൂമിദേവകൾക്കെല്ലാന്നൽകിനാൻ രാഘവൻ വൈഡൂര്യമായിടുന്ന മാലയെദ്ദേവൻസുഗ്രീവനും കൊടുത്തീടിനാൻ ॥ അംഗദനന്ന രത്നം പതിച്ചുള്ളൊരംഗദേയം രാഘവനന്നേരം അംഗദകരങ്ങളിലണിയിപ്പിച്ചുഗാത്രമന്നാറും ഒരു വർത്തി

നാൻ ॥ ഉത്തമതമരത്നങ്ങൾ വച്ചുള്ളമുത്തുമാലയും ഭൂഷണജാല
വും നിസ്തുലമായ് പ്രകാശിച്ചീടും രണ്ടുവസ്ത്രവും രാമൻപത്നിക്കുനൽ
കിനാൻ ॥ ജാനകിയപ്പോൾതന്നുടെ കണ്ഠത്തിൽദിനനാഥൻധ
രിപ്പിച്ചഹാരത്തെ താനഴിച്ചുകരത്തിൽ പിടിച്ചുടൻവാനരന്മാരെ
നോക്കിത്തുടങ്ങിനാൾ ॥ പിന്നെക്കാന്തവദനം നോക്കിത്തദാനിന്ന
നേരത്താസ്സീതാഭിപ്രായത്തെ നന്നായ്താനറിഞ്ഞായവളോടേവം
ചൊന്നാൻ പ്രീതിപുരസ്സരംരാഘവൻ ॥ ആരിൽസന്തുഷ്ടയായിട്ടി
ദാനീം നീ ഹാരംനൽകുവാനാഗ്രഹിച്ചീടുന്നു വാരിജേക്ഷണേഞാന
തിൽസ്സമ്മതംപാരംപ്രീതനായ്തന്നെതന്നീടുകെന്നാൻ ॥ തന്നുള്ളേവമ
റിഞ്ഞാപ്രിയതമൻ ചൊന്നവാക്കുകൾകേട്ടപ്പോൾ സീതയും നാരി
പൂണ്ടാപ്പവനസുതകരം തന്നിലർപ്പിച്ചാൾഹാരത്തെയുംദ്രുതം ॥ മാരു
തിയുംജനകജ നൽകിയ ഹാരംഭംഗിയിൽ കണ്ഠേധരിച്ചഥ പാരം
ഉജ്ജ്വലനായുക്തമാകുന്ന ചാരുവാകംഗിരിപോലെശോഭിച്ചാൻ ॥
മൈന്ദനെയുംദ്വിവിദനെയും ബ്രഹ്മനന്ദനനെയും സേനാപതിയെ
യുംപിന്നസ്സർവ്വകപികളെയും രാമചന്ദ്രനിഷ്ടപ്രദാനേനമാനിച്ചാൻ ॥
സഖാവാകും വിഭീഷണൻതന്നെയും സകലാഭീഷ്ടംനൽകിമാനിച്ചു
അകതാർതെളിഞ്ഞായവരും തദാ രഘുനാഥനോടേവ മുണർത്തി
ച്ചാർ ॥ ഇനിയിന്നടിയങ്ങൾ ഗമിക്കട്ടെകനിവുണ്ടായ്വരേണം സദാ
തവജനാസത്വമിവണ്ണമുളവാക്കിച്ചിട്ടുന്നപാദവും വാങ്ങിമടങ്ങിനാർ ॥
കിഷ്കിന്ധയ്ക്കു കടരൊത്തു പോയിനാൻ സുഗ്രീവൻ രാമപൂജിതനാ
യ് തദാ സൽഗുണനിധി രക്ഷോനാഥനും ശീഘ്രം ലങ്കാപുരിക്കും
നടകൊണ്ടാൻ അക്കാലമുദാ സൌമിത്രിയോടേവ മഗ്രജനാകുംരാമ
നരുൾചെയ്തു ॥ ശത്രുമർദ്ദനസത്യപരാക്രമബുദ്ധി ശക്ത്യാദിയുക്ത
സഹോദര അത്രതെയുവരാജത്വം നൽകുവാനുള്ളതാരിൽപ്പരമാഗ്ര
ഹിക്കുന്നുഞാൻ ॥ ഇതിരാമൻ കഥിച്ചപ്പോളുള്ളവും പ്രതിനന്ദനം
ചെയ്തില്ലലക്ഷ്മണൻ അതുനേരംഭഗവാൻ യുവരാജപദവിയെ ഭര
തന്നുനൽകിനാൻ ॥ പിന്നെപ്പുണ്ഡരീകാശ്വമേധങ്ങളും ധന്യമാ
ഗങ്ങളന്യങ്ങളും ബഹു കന്യകാരത്നദാനങ്ങളുംതദാ ഭിന്നംകൂടാതെ
ചെയ്താൻയഥാവിധി ॥ രാമൻരാജാവായ്വാഴുന്ന സമയത്താഭൂമിയിൽ
വാഴുമാലോകർക്കാർക്കുമേ ദുർമൃഗവ്യാളവ്യാഘ്രാദിഭീതിയും കാമിനീജ
നത്തിന്നുവൈധവ്യവും ॥ ചോരഭീതിയുംദാരിദ്ര്യപീഡയും മാറികൊ
ണ്ടുള്ളഭീതിയുമില്ലാരും ആരുമകാലം മൃത്യുപുരത്തുങ്കൽചേരുന്നി
ല്ലയഥാക്രമമല്ലാതെ ॥ ധർമ്മതൽപരരായിട്ടും സ്വധർമ്മാദികർമ്മം സ

വ്വദാവജ്ജനംചെയ്തിട്ടും നിൎമ്മലമനസ്സായിട്ടല്ലാതെ തന്മഹിതല
ത്തിങ്കലില്ലാൎത്തമെ ॥ രാമനെത്തന്നെ ചിന്തിച്ചിട്ടല്ലാതെ താമസിക്കുന്നി
ല്ലാരുംഭ്രമണ്ഡലെ കാമരൂപാവാവക്കായുസ്സും പുത്രരും പ്പൌത്രവും തമ്മി
ലക്കാലംലഭിച്ചു ॥ ലോകാഭിരാമരാമ രഘുപതെ ശോകമോഹ ഹ
രയെന്നായന്നിശം ലോകമൊക്കജ്ജപിക്കയാലക്കാലം രാജവൃത്തമാ
ക്കുന്നുഭൂതലം ॥ നിത്യവുംപുഷ്പപല്ലവ പത്രാദി യുക്തമായ് ത്തന്നെ
വന്നതരുക്കളും അദ്ദശരഥപുത്രപുരത്തിലെത്രയും വെണ്മപോലെ
യാസ്ഥിച്ചും ॥ സുഖസ്പൎശനായ്ക്കൊണ്ടെന്നാതദാ സകലമൎമ്മരതരാക്കുന്ന
വൎഷങ്ങൾ ഭഗവാൻപതിനൊരായിരംവൎഷം ജഗൽപാലനം ചെ
യ്യുവാൻമെവിനാൻ ॥ ആദികാവ്യമായ് സൃഷ്ടം വാല്മീകി ജാതനാകും
മുനിപ്രവരൻ പുരാ വെദതുല്യമായ് നിൎമ്മിച്ചു രാമന്റെഗീതയൊഗ്യ
മായുള്ളചരിത്രത്തെ ॥ ശ്രദ്ധായുക്തനായൊരു പുരുഷൻ നിത്യം
പാഠശ്രവണാദിചെയ്തീടും തദ്ദുരിതവുംസൎവ്വദുഃഖങ്ങളും സദ്യോനാ
ശത്തെ പ്രാപിക്കും നിൎണ്ണയം ॥ മനുജെശന്റെ പട്ടാഭിഷെക
ത്തെ ധനപുത്രാദി വാഞ്ഛിച്ചുകെട്ടെന്നാൽ മനുജൎക്കതുസാധി
ച്ചൊട്ടുകൊണ്ടാൻ നിനച്ചീടും ഗതിയുംലഭിച്ചീടും ॥ ക്ഷിതിപാലന്മാർ
ശ്രദ്ധയാകെട്ടുകെട്ടകിൽ ഹതശത്രുവാം ഭൂമിയെപ്രാപിക്കും മദിരാ
ക്ഷിമാർകെട്ടുകൊണ്ടാൽ ജീവസുതമാരായ് ഭവിച്ചീടും നിൎണ്ണയം ॥
പുത്രരില്ലാത്തനാരിമാരിക്കഥാ ശ്രദ്ധയോടെ ശ്രവിച്ചുവെന്നാകി
ലൊ ഉത്തമതമന്മാരായബാലരെ സ്സുതപരം പ്രസവിച്ചീടും നിൎണ്ണ
യം ॥ ഇക്കഥകെട്ടുകെട്ടുംസൎവ്വജനത്തിന്നും ദീൎഘായുസ്സു മതിത്രുക്കീ
ൎത്തിയുംദുൎഗ്ഗതാരണവും ഭവിച്ചീടുമെന്നുൾക്കാമ്പിൽ ധരിച്ചീടെണം
സൎവ്വരും ॥ ക്രുദ്ധനായ്പ്പൊയ സുഹൃത്തിതുകെട്ടെന്നാൽ ചാരത്തെത്തീടുംരാ
മപ്രസാദത്താൽ പാരം തൊഷിക്കുംദെവന്മാരും ഗ്രഹം തീരപ്പൊകുമ
വക്കുള്ളവിഘ്നവും ॥ പണ്ടുലോകരിയരാമായണഗ്രന്ഥം വെണ്ണുപൊ
ലെ പൂജിച്ചുനിത്യവും ശക്രശാസ്ത്രാദിവിദ്ഭുരദെവന്മാരിങ്ങൽ നീ
ങ്ങുവാൻഭക്ത്യാപഠിക്കെണം ॥ ആത്തിതീൎന്നസുഖം ലഭിച്ചീടുവാൻ
ഭക്തിയൊടനവാസരമാദരാൽ ക്ഷത്രിയാദിയും വന്ദിച്ചുഭ്രദെവ
ന്മാരാൽത്തന്നെനന്നായ് ശ്രവിക്കെണം ॥ ഇക്കഥയെപ്പാഠിക്കും
ജനങ്ങൾക്കും സൽക്കരിച്ചിതുകെട്ടുംജനങ്ങൾക്കും ദുഷ്കൃതഹര
രാമപ്രസാദവും ശിഘ്രം നന്നായ്ഭവിച്ചീടും നിൎണ്ണയം ॥ രാമനെ
നരപെറ്റുന്ന പുരുഷൻ ശ്രീമാറാ വിഷ്ണുതന്നെയെന്നൊക്കണം
സ്വാമിതൻപ്രസാദത്തെ ലഭിച്ചെന്നാൽ കാമമെന്തവൎക്കിന്നസാ

ഷ്ഠം ॥ദി ॥ ആയുരാരോഗ്യകീൎത്തി സൌഭ്രാത്രക കായസൌഖ്യവൃദ്ധി
വൃദ്ധിജ്ഞാനപ്രദം രാമായണമിതാദ്ധ്യാത്മകമ്മതം ശ്രേയസ്സാമവർ
ണിത്യം പഠിക്കുന്നു ॥ അദ്ധ്യയനത്തിൻയോഗ്യത്വമുള്ളവരെ
യും കൃത്യാക്കട്ടകൊണ്ടീടണംസന്തതം പിതൃദേവപ്രസാദവും ശ്രുദ്ധ
ങ്ങളാകും കണക്കെവെക്കണ്ടാകം ॥ രാഘവന്റെ സകലചരിത്രവും
ചൊന്നകൃത്യാദ്ധ്യചൊല്ലി ജനങ്ങൾക്കു രോഗം കൂടാതിച്ഛലോക
സൌഖ്യവുമെകം രാമൻ പരലോകനാകവും ॥ * ॥ ഇത്ഥം
ശ്രീരാമചന്ദ്രചരിത്രമതതിന്റെ പട്ടാഭിഷേകപൎയ്യന്തം ഞാൻ
അന്യസ്വരമിന്നിതെന്നാകിലും സംക്ഷിപ്തമായ് സമൎപ്പിക്കുന്നേൻ
തൽപാദെ ॥ പിഴപാഠമായിൽ പാരമുണ്ടെങ്കിലും മുഴുവൻ കഥാമെ
ന്നതില്ലെങ്കിലും വഴിപൊലിന്നാമതെററ പൊറുത്തിരിന്നഴകണ്ടാ
കല്പിച്ചീടുമാം രാഘവ ॥

ശ്രീരാമചന്ദ്രായപരബ്രഹ്മണെനമഃ ॥ ശുഭമസ്തു ॥

കരകൃതമപരാധം ക്ഷന്തുമൎഹസിനമഃ ॥

നാരായണനായദേവതാരകഥാവരാജൽ
സൌമിത്രസപുത്രപസുതമാപ്ലവതീപുരാദ്യ
രാമാഭിഷേകവരഭൂഷണശോഭമാന
പദാദിധ്യാനതനായും ചതവപ്രസാദാൽ ॥

തിരുപ്പട്ട കന്തെപ്പിള്ളയാദ്യ കാന്തമ്മരാജ്ഞിയുടെ ദ്വിതീയ
പുത്രിയായും ഇക്കര എന്നും സുഭദ്ര എന്നും നാമമത്താ
ട്ടുകൂടിയും ഇരിക്കുന്ന രാജ്ഞിയാൽ ഉണ്ടാക്ക
പ്പെട്ട യുദ്ധകാണ്ഡപ്പാനാ
സമാപ്തം ॥

കേരള സാഹിത്യ
അക്കാദമി